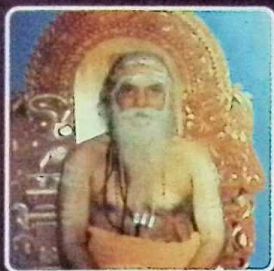

வீரசைவ ஆத்மனங்கள்

கௌமார மடங்கள்

ACCN: 11945

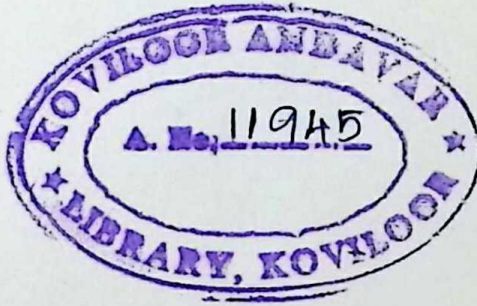
623

ஊரன் அழகன்

வீரசைவ ஆத்னங்கள்

கௌமார மடங்கள்

சிவசுந்தர தேவாரம்
நம்பிய நாயக்கர்

வீரசைவ ஆதீனங்கள்

கௌமார மடங்கள்

ஆசிரியர்

சன்மார்க்க தேசிகன்

ஊரன் அடிகள்

சமரச சன்மார்க்க ஆராய்ச்சி நிலையம்

தபால் பெட்டி எண். 2

மனை எண் 64, முருகேசன் சாலை

என்.எல்.சி. ஆபிசர்ஸ் நகர்

வடலூர் - 607 303, கடலூர் மாவட்டம்

தொலைபேசி : (04142) 259 382 செல் : 9443729881

நூற் குறிப்பு

நூற் பெயர் : வீரசைவ ஆதினங்கள்
கௌமார மடங்கள்

நூற் பொருள் : வரலாறு

உரிமை : © ஊரன் அடிகள்

வெளியீடு : சமரச சன்மார்க்க ஆராய்ச்சி நிலையம்
தபால்பெட்டி எண் 2
மனை எண் 64, முருகேசன் சாலை
என்.எல்.சி. ஆபிசர்ஸ் நகர்
வடலூர் - 607 303, கடலூர் மாவட்டம்
தொலைபேசி : (04142) 259 382
செல் : 9443729881

பதிப்பு ஆண்டு: முதற் பதிப்பு - 29.09.2009

பக்கங்கள் : xxxii + 456 + 20 வண்ணப்படங்கள் = 508

நூல் அளவு : டெம்மி 1/8

எழுத்து : 12.5 புள்ளி

படிகள் : 1500

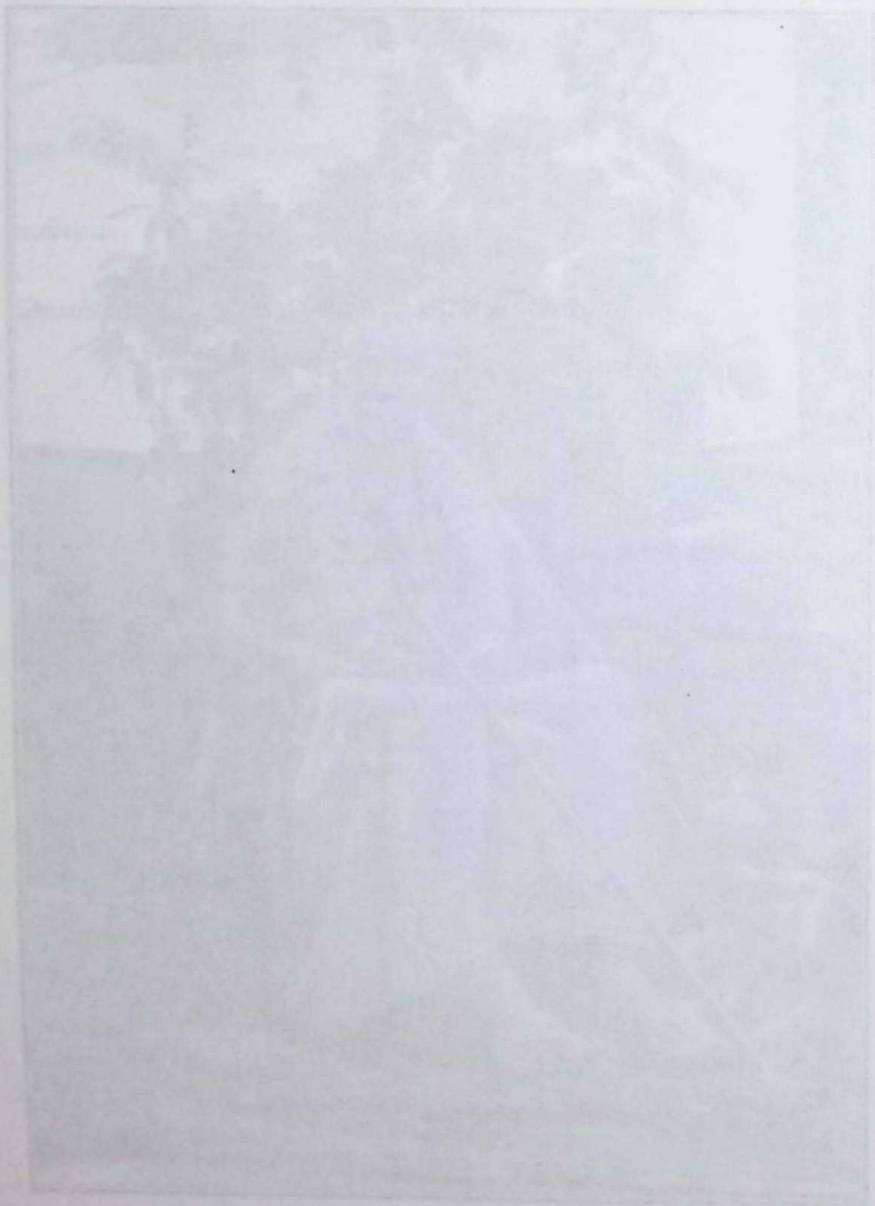
அச்சுத் தாள் : மேப்லித்தோ

விலை : ரூ. 250.00

கணினி அச்சு & : சபாநாயகம் பிரிண்டர்ஸ், 176, கிழ வீதி, சிதம்பரம் - 608 001.
அச்சிட்டோர் தொலைபேசி : (04144) 223020, 223040
39, மில்லர்ஸ் ரோடு, கீழ்ப்பாக்கம், சென்னை - 600 010
தொலைபேசி : (044) 26401807

திருக்கோவலூராதீனம்
திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயம்
5-ஆம் பட்டம்
ஸ்ரீஸுரீ சிவசண்முக மெய்க்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள்
[ஞானியாரடிகள்]

THE
KOVILLOOR
DIGITAL
LIBRARY
(KOVILLOOR)

இந்நூல் ஞானியாரடிகள் நினைவுக்குக் காணிக்கை

வள்ளலார் ஒரு ஸ்ரீமுக ஆண்டு (1874) தைப்பூசத்தில் சித்தி பெற்றார். அதே ஸ்ரீமுக ஆண்டு வைகாசித் திங்களில் (1873) ஞானியார் அடிகள் பிறந்தார். வள்ளலார் சித்தியின்போது ஞானியார் ஒன்பது மாதக் குழந்தை.

அடுத்த ஸ்ரீமுக ஆண்டில் (1933) ஞானியாரடிகளின் 60 நிறைவு மணிவிழா நிகழ்ந்தது. அந்த ஸ்ரீமுக-வில்தான் (1933) யாம் பிறந்தோம்.

முதல் ஸ்ரீமுக வள்ளற் பெருமான் சித்தி 1873-74

அடுத்த ஸ்ரீமுக ஞானியாரடிகள் பிறப்பு 1873-74

அதற்கடுத்த ஸ்ரீமுக அடியேம் பிறப்பு 1933. ஞானியார் மணிவிழா.

வள்ளற்பெருமான் சித்தி ஒரு தைப்பூசம்

ஞானியாரடிகளின் முத்தியும் ஒரு தைப்பூசம்.

தைப்பூசத்தில் வடலூரில் ஜோதி தரிசனப் பெருவிழா நிகழும்போது கடலூரில் ஞானியார் சுவாமிகளின் குருபூஜை நிகழும்.

1942 தைப்பூசத்தில் ஞானியாரடிகள் முத்தி பெற்றார்.

1942-இல் ஞானியார் சுவாமிகள் இறுதியாகக் கலந்து கொண்ட நிகழ்ச்சி பழனி சைவ சித்தாந்த சபையின் முதல் ஆண்டு விழா, பழனித் தைப்பூசவிழா. அதற்கு முந்தைய நிகழ்ச்சி திருச்சிராப்பள்ளியில் நிகழ்ந்த சைவசித்தாந்த மகா சமாஜ 36-ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழா. திருச்சிராப்பள்ளிக்கு வந்த சுவாமிகள் எம்மூர் சமயபுரத்திற்கும் வந்தார்கள்.

எமது வித்தியாகுருவும் தாய்வழிப் பாட்டனாரும் ஆன ஆசிரியர் ஆ. சுப்பையாபிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் ஞானியாரடிகளுக்கு ஒரு மாபெரும் வரவேற்பு நிகழ்ந்தது. அப்போது யான் ஒன்பதாண்டுச் சிறுவன். தொடக்கப்பள்ளி மாணவன். எம்மைப் பரீட்சிக்க வேண்டும் என்று சுவாமிகளிடம் எமது பாட்டனார் வேண்டிக் கொண்டார்.

சுவாமிகள் எம்மைப் பரீட்சித்து ஆசியருளினார்கள். தமக்கு முன்னர் இருந்த காணிக்கைத் தட்டிலிருந்து ஒரு ரூபாயை எடுத்துப் “பரிசில்” என்று கூறி வழங்கினார்கள். “பின்னாளில் பெரிய ஞானியாக விளங்குவான்” என்று கூறி வாழ்த்தினார்கள். அவ்வாக்குப் பலித்துவிட்டது என்பதைச் சொல்லவும் வேண்டுமோ! வாசகர்களே அறிவர்.

எம் சிறுபருவத்தில் யாம் முதன்முதலிற் கண்ட மடாதிபதிகளும் எம்மைப் பரீட்சித்து ஆசி அருளிய மடாதிபதிகளும் ஆன

திருக்கோவலூராதீனம்

திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயம்

5-ஆம் பட்டம்

ஸ்ரீஸ்ரீ சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான

சிவாசாரிய சுவாமிகள்

[ஞானியாரடிகள்]

அவர்களின் நினைவுக்கு இந்நூல் எம் எளிய காணிக்கை.

முன்னுரை

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி
தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி
வள்ளலார் கழல் வாழ்த்தல் வாழ்வாவதே!

சைவ ஆதீனங்கள் 18, வீரசைவ ஆதீனங்கள் 12, கௌமாரமடங்கள் 2, ஆக 32-இன் வரலாற்றையும் ஒரே பெருநூலாக எழுதி வெளியிடும் திட்டத்தை 1991-இல் தொடங்கினோம்.

11 ஆண்டுகளுக்குப்பின் 2002-இல் சைவ ஆதீனங்கள் 18-இன் வரலாறு மட்டும் ஒரே நூலாக வெளிவந்தது. வீரசைவ ஆதீனங்களின் வரலாறும் கௌமார மடங்களின் வரலாறும் பாதி எழுதப்பெற்றநிலையில் அச்சில் சேராது நின்று விட்டன. எழுத்துப் பணியும் அச்சப் பணியும் முடிவுற விருக்கும் சமயத்தில் அப்பணிகளுக்காக வெளியூரில் தங்கியிருந்தபோது குளியலறையில் வழுக்கி விழுந்து காலில் அடிபட்டதால் வீரசைவப் பகுதியையும் கௌமாரப் பகுதியையும் முடித்து அச்சில் சேர்க்க இயலவில்லை. சைவ ஆதீனங்கள் மட்டுமே அச்சாகி வெளிவந்தது.

22.05.2002 எமது எழுபதாம் அகவைத் தொடக்கநாளில் சென்னை தியாகராயநகர் சர் பிட்டி தியாகராயர் கலை அரங்கில் நிகழ்ந்த வெளியீட்டு விழாவில் சைவ ஆதீனங்களின் குருமகாசந்நிதானங்கள் அறுவரும், தம்பிரான் சுவாமிகள் ஒருவரும், அலுவலக மேலாளர் ஒருவரும், வீரசைவ ஆதீன குருமகாசந்நிதானங்கள் ஐவரும் ஆக 13 ஆதீனங்கள் எழுந்தருளிச் சிறப்பித்தனர்.

பேரூர், விருத்தாசலம், திருப்போரூர், கடலூர் (ஞானியார்), சிதம்பரம் (மௌன சுவாமிகள்) ஆகிய ஐந்து

வீரசைவ ஆதீன குருமகாசந்நிதானங்களே அன்று எழுந்தருளிச் சிறப்பித்த வீரசைவப் பஞ்ச மூர்த்திகள் (பஞ்சாசாரியர்) ஆவர்.

நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எமக்குச் சைவ ஆதீனங்களுடன் தொடர்புள்ளமை போன்றே வீரசைவ ஆதீனங்களுடனும் நாற்பதாண்டு காலத் தொடர்புண்டு.

தமிழ்மண்ணின் சமயம் சைவம், மொழி-தமிழ். சைவமும் தமிழும் தழைத்தினிதோங்குவதற்குக் காலங்காலமாகப் பணிசெய்து வருபவை ஆதீனங்கள். ஆதீனங்களுக்குத் தனித்தனியே வரலாற்று நூல்கள் உண்டு. ஆதீனங்கள் அனைத்தின் வரலாறுகளையும் ஒருசேரக்கூறும் நூல் எதுவும் இல்லை. யாரும் எழுதவில்லை. சைவ ஆதீனங்கள் அனைத்திற்கும் ஒரு வரலாற்றுப் பெருநூல், வீரசைவ ஆதீனங்கள் அனைத்திற்கும் ஒரு வரலாற்றுப் பெருநூல் என இரு பெருநூல்களை முதன்முதலாக யாமே எழுதி வெளியிடுகிறோம். அதுவும் அனைத்து ஆதீன குருமகாசந்நிதானங்களையும் அழைத்து ஒரு பெரும் வெளியீட்டு விழாவை நடத்தி அவர்களின் திருமுன்னர் வெளியிடுகிறோம். ஆதீனங்கள் தோன்றிய காலந்தொட்டு ஏறத்தாழ 500 ஆண்டு காலமாக யாரும் செய்யாத பணி இது, தொடராத பணி இது.

சைவம் தாய். வீரசைவமும் வள்ளலாரின் சமரச சுத்தசன்மார்க்கமும் ஒவ்வொரு காலத்தில் அதிலிருந்து கிளைத்த சீர்திருத்தச் சேய்கள்.

வீரசைவம் சைவத்திலிருந்து தோன்றியதே. வள்ளலாரின் சமரச சுத்த சன்மார்க்கம் சைவத்திலிருந்து தோன்றியதே. சைவம், வீரசைவம், சன்மார்க்கம் இம்மூன்றிற்கும் அடிப்படைத் தத்துவங்கள் ஒன்றே, பொதுவானவையே. அமைப்புகளிலும் அனுபவ நிலைகளிலும் சற்றுக்கூடுதல் குறைதல் வேறுபடுதல் உண்டு. சித்தாந்தசைவம் போன்று சித்தர்சைவமும் சைவம்தான். திருமூலர் சைவ

சித்தாந்தியாகவும் சித்தராகவும் திகழ்கிறார். திருமூலர் வேதாந்த சித்தாந்த சமரசம் பேசுகிறார். பின்னைத் தாயுமானவரும் வேதாந்த சித்தாந்த சமரசம் பேசுகிறார். வள்ளலார் ஷடாந்த சமரசம் (ஆறந்த சமரசம்) பேசுகிறார்.

திருமூலரும் தாயுமானவரும் வள்ளலாருக்கு முன்னோடிகள். சமயகுரவர் நால்வரிலிருந்தும் சித்தாந்த சைவத்திலிருந்தும் சித்தர்களிலிருந்தும் வேதாந்தத்திலிருந்தும் வீரசைவத்திலிருந்தும் தாயுமானவர் குமரகுருபரர் சிவப்பிரகாசர் முதலிய சான்றோர்களிடமிருந்தும் திருக்குறள் முதலான பழைய அறநூல்களிலிருந்தும் ஏற்றனவற்றை ஏற்றபெற்றி எடுத்துக்கொண்டு தமது சொந்த அனுபவங்களையும் கூட்டி, இறைவன் திருவருள் உணர்த்தியவாறு சமரச சுத்த சன்மார்க்கம் என்ற ஒருபெருநெறியை, பொது நெறியை, வள்ளலார் படைக்கிறார், உருவாக்குகிறார், கட்டமைக்கிறார்.

இவ்வாறு சொல்வதனால் வள்ளலாரையும் அவரது சமரச சுத்த சன்மார்க்கத்தையும் சைவசித்தாந்தத்திற்குள்ளேயே அடக்கிவிடுவதாகாது. வள்ளலாருக்குச் சைவசித்தாந்தம் பூர்வம், சமரச சுத்த சன்மார்க்கம் உத்தரம். சைவத்தையும் வள்ளலாரின் சன்மார்க்கத்தையும் பூர்வமும் உத்தரமுமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

வள்ளலார் சைவத்தை நன்கறிந்தவர். ஞானசம்பந்தரை வழிபடுகருவாகக் கொண்டவர். திருவாசகத்தை வழிபடு நூலாகக் கொண்டவர். திருக்குறளையும் திருமந்திரத்தையும் வழிகாட்டி நூல்களாகக் கொண்டவர். இளமையில் வள்ளலார் சைவத்தில் அளவற்ற பற்றுக் கொண்டிருந்தார். இளமையில் சென்னையில் வதிந்த காலத்தில் சென்னை யிலிருந்த திருவாவடுதுறை ஆதீனத் தம்பிரான் சுவாமிகளோடும் சென்னைக்கு வந்து தங்கியிருந்த மதுரை ஆதீனத் தம்பிரான் சுவாமிகளோடும் நேர்பழக்கமும் நட்பும் இருந்தன. மதுரை ஆதீனத்துடன் கடிதத்தொடர்பும் இருந்தது. சைவ

ஆதீனகர்த்தரான கண்ணுடைய வள்ளலார் இயற்றிய ஒழிவிலொடுக்கம் என்னும் நூலை வீரசைவ ஆதீனகர்த்தரான திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் இயற்றிய உரையுடன் வள்ளற்பெருமான் பதிப்பித்தார். விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்தைச் சேர்ந்த முத்தைய சுவாமிகள் இயற்றிய சின்மயதீபிகை என்ற நூலைப் பதிப்பித்தார். வீரசைவ ஆதீனகர்த்தரான திருக்கோவலூர் ஆறுமுக சுவாமிகள் இயற்றிய நிட்டானுபூதி என்னும் நூலுக்குச் சென்னையிலிருந்த வேதாந்தத் துறவி முத்துக்கிருஷ்ண பிரம்மம் உரை வரைந்து பதிப்பித்தபோது அவ்வுரைக்கு வள்ளற்பெருமான் சாற்றுக்கவியளித்தார். சென்னை வாழ்வைநீத்து வடலூர்ப்பக்கம் வந்தபின் ஒருசமயம் வைத்தீசுவரன்கோயிலைத் தரிசித்து வழிபட்டபோது அத்தலத்து நிர்வாகியான தருமபுர ஆதீனத்துத் தம்பிரான் சுவாமிகளின் பெயரைப் பாடல்தோறும் வைத்து உலகநாத வள்ளல் எனப் போற்றிப் பாடுகிறார்.

அக்காலத்தில் இவர்களெல்லாம் வள்ளற்பெருமானாருக்கு உவப்பானவர்களாக விளங்கியிருக்கிறார்கள். மேற்குறித்த நூல்களெல்லாம் பெருமானாருக்கு உவப்பானவையாக இருந்தன. இப்பெற்றிகளையெல்லாம் தமிழுலகும் சைவ உலகும் சன்மார்க்க உலகும் நன்கு தெளிவாக விரிவாக அறிய வேண்டும் என்பதற்காகவே நாம் சைவஆதீனங்கள், வீரசைவ ஆதீனங்கள் என்ற இரு நூல்களையும் எழுதலானோம்.

சைவஆதீனங்கள் முதற்பதிப்பு (2002) வெளிவந்த ஏழாண்டுகளுக்குப்பின் இரண்டாம் பதிப்பு இப்போது வெளிவருகிறது (2009). வீரசைவ ஆதீனங்கள் இம் முதற்பதிப்பும் ஒருதனிநூலாக வெளிவருகிறது.

இவ்விரு நூல்களும், சென்னையில் ஆழ்வார்பேட்டை நாரதகானசபா அரங்கில் 29.09.2009 மாலை நிகழும் வெளியீட்டு விழாவில் அனைத்து ஆதீன குருமகா சந்நிதானங்களின் திருமுன்னர் வெளியிடப் பெறுகின்றன.

விழா அழைப்பிதழை அப்படியே நூலின் பின்னிணைப்பிற் சேர்த்திருக்கிறோம்.

இந்நூலின் அச்சப்பணியைச் செம்மையாகச் செய்துதவிய சிதம்பரம் சபாநாயகம் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை யுனைடெட் பைண்டு கிராபிக்ஸ் ஆகியவற்றின் உரிமையாளர் திரு கௌதம சங்கர் அவர்தம் துணைவியார்திருமதி ஜெயநந்தினி ஆகியோருக்கு எம் அன்பான பாராட்டும் வாழ்த்தும் உரியன.

மெய்ப்புத் திருத்தும் பணியை நாமும் எமது ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் கணினிப் பணியாற்றும் செல்வி தி. சுபா ஆகிய இருவர் மட்டுமே பார்க்க நேர்ந்தது. செல்வி சுபாவிற்கு அன்பான நன்றியும் பாராட்டும் வாழ்த்துகளும் உரியன.

எம்பணிகளில் அவ்வப்போது உதவிவரும் திரு. குறிஞ்சி ஞானசெல்வநாதன், எமது வாகன ஓட்டுநர் திரு மா.சு. மணி, எம்மிடம் இருபத்தைந்தாண்டுகளுக்கு மேலாகச் சமையற்பணியாற்றிவரும் திரு. கி. குப்புசாமி ஆகியோரும் இப்பணியில் மிகவும் உதவியாக இருந்தனர். இவர்களுக்கும் எமது அன்பான பாராட்டும் வாழ்த்துகளும் உரியன.

இறுதியாக வாசக அன்பர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள். இந்நூலை வாங்கிப் படிக்கத் தங்கள் அன்பர்களுக்குப் பரிந்துரை செய்யுங்கள். எமது நூல்கள் எவ்வளவுக் கெவ்வளவு பரவுகிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு நாட்டில் பண்பாடு பரவும், எமது ஆய்வுகளும் வெளியீடுகளும் மிகுவதற்குத் துணையாகும்.

எல்லார்க்கும் எல்லா நலன்களும் பெருக வாழ்த்துகள்.

வாழ்க! வாழ்க!!

பொருளடக்கம்

முன்னுரை	ix
வீரசைவம் - ஓர் அறிமுகம்	xvii
வீரசைவ ஆதீனங்கள்	
1. மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் மடம்	15
2. பேரூர் ஆதீனம் - சாந்தலிங்க சுவாமிகள் மடம்	49
3. துறையூர் ஆதீனம் விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடம்	115
4. திருப்போரூர் ஆதீனம் - சிதம்பர சுவாமிகள் மடம்	189
5. திருக்கோவலூர் ஆதீனம் திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் சுவாமிகள் மடம்	217
6. கும்பகோணம் சாரங்க தேவர் மடம் குடந்தைப் பெரிய மடம்	235
7. சிதம்பரம் மௌன சுவாமிகள் மடம்	267
8. அம்பலத்தாடையர் மடம், சிதம்பரம், புதுச்சேரி	285
9. குகைநமச்சிவாயர் மடம், திருவண்ணாமலை	299
10. குருநமச்சிவாயர் மடம், சிதம்பரம்	315
11. ஈசானிய மடம், சிதம்பரம்	333
12. கந்தப்பையர் மடம், திருத்தணிகை	339
பின்னிணைப்புகள்	
1. வீரசைவ ஐயர்கள்	349
2. இன்று நம்மிடையே சிறந்து விளங்கும் வீரசைவ அறிஞர்கள்	353
3. வீரசைவ ஆதீனங்களின் முகவரிகள்	363
கௌமார மடங்கள்	
1. தண்டபாணி சுவாமிகள் மடம், திருஆமாதூர்	371
2. சிரவை ஆதீனம் கௌமார மடம், சிரவணபுரம்	399

வீரசைவம்

ஓர் அறிமுகம்

உலக சமயங்களில் சைவசமயம் ஒன்றில் மட்டும்தான் வீரசைவம் என்றொரு வகை உண்டு. வேறு எச்சமயங்களிலும் இப்படி ஒரு வீரவகை இல்லை. வீரவைணவம் வீரபௌத்தம் வீரக்கிறித்துவம் வீரஇஸ்லாம் வீரசீக்கியம் என்று எதுவும் இல்லை. வீரசைவம் சைவத்திற்கே உரிய ஒரு தனிச்சிறப்பு.

இங்கு வீரம் என்பது வாள்வீரம் வில்வீரம் வேல்வீரம் துப்பாக்கிவீரம் போன்ற ஆயுத வீரமன்று, உடல் வீரமன்று; உள்ளத்து வீரம், ஆன்மவீரம். அதுவே வீரசைவம், சைவ வீரம், சைவ வீறு.

ஆயுத வீரர்கள் யாரும் மகாவீரர் என்று பெயர் பெற வில்லை. மயிற்பீலி ஏந்திய அகிம்சை வீரரே மகாவீரர் எனப் பெயர் பெற்றார்.

“புலனைந்தும் வென்றான் தன் வீரமே வீரம்”

என்பது ஒளவை வாக்கு, “மலம் ஐந்தும் வென்ற வல்லபமே தனித்த பூரண வல்லபம்” என்பார் வள்ளலார்.

கேடும் ஆக்கமும் கெட்ட திருவினார்
ஒடும் செம்பொனும் ஒக்கவே நோக்குவார்
கூடும் அன்பினில் கும்பிடலே அன்றி
வீடும் வேண்டா விறலின் விளங்கினார்

143

ஆரம் கண்டிகை ஆடையும் கந்தையே
பாரம் ஈசன் பணியலது ஒன்றிலார்
ஈரஅன்பினர் யாதும் குறைவிலார்
வீரம் என்னால் விளம்பும் தகையதோ?

144

என்று சேக்கிழார்பெருமான் பெரியபுராணம் திருக்கூட்டச் சிறப்பில் கூறும் வீரமே வீரசைவம் என்பதிலுள்ள வீரம்.

சைவத்திற்கும் வீரசைவத்திற்கும் சிலபல ஒற்றுமை வேற்றுமைகள் உண்டு.

சைவக்கோயில்கள் அனைத்திலும் மூலத்தானமூர்த்தி சிவலிங்க வடிவமே. சைவர்கள் சிவலிங்கத்தைக் கோயிலில் வைத்து வழிபடுவர். வீரசைவர்கள் கழுத்தில் கட்டிக் கொண்டு வழிபடுவர். கைத்தலத்தில் வைத்து வழிபடுவர். கோயிலில் உள்ள லிங்கம் தாவரலிங்கம். கழுத்தில் அணிந்துள்ள லிங்கம் சரலிங்கம். தாவரலிங்கத்தினும் சரலிங்கத்திற்குச் சிறப்பு, முக்கியத்துவம் மிகுதி.

லிங்கதாரணம்

லிங்கதாரணம் வீரசைவத்துக்கு அடையாளம். சாதாரண அடையாளமன்று, தனிஅடையாளம். திருமணமான பெண்களுக்கு அடையாளம் தாலி கட்டிக்கொள்ளுதல். வீரசைவர்களுக்கு அடையாளம் லிங்கங் கட்டிக்கொள்ளுதல். வீரசைவர்களுக்கு இலிங்காயதர், லிங்கங்கட்டி என்றே ஒரு பெயருண்டு. திருமணமான பெண்களைக் கட்டுக்கழுத்திகள் என்பர். அதுபோன்று வீரசைவர்களைக் கட்டுக் கழுத்தர்கள் எனலாம். கணவன் இறந்தால் கட்டுக்கழுத்திகளின் தாலி அகற்றப்படும் (அறுக்கப்படும்). வீரசைவர்கள் இறந்தால் கழுத்தில் கட்டியிருக்கும் லிங்கத்தை அகற்றுவதில்லை. கட்டிய லிங்கத்தோடேயே புதைக்கப்பெறுவர். அவரோடு அவர் கழுத்து லிங்கமும் புதைக்கப்படும். கணவனை இழந்த மகளிர், கட்டிய தாலியை இழந்து கைம்மை அடைவர். லிங்கங்கட்டிய வீரசைவர்கள் லிங்கத்தை இழந்து கைம்மையடைவதில்லை. (மரணம் கைம்மை, மரணமிலாப் பெருவாழ்வு மங்கலம் என்று வள்ளலார் ஓரிடத்திற் கூறுகின்றார். திருஅருட்பா 3890)

வீரசைவத்தில் லிங்கம் அணிவதற்கு ஆடவர் மகளிர் என்ற வேறுபாடில்லை. இருபாலரும் லிங்கந்தரிப்பர் ஆண்பெண் இருபாலார்க்கும் லிங்கதாரணம் உண்டு. வீரசைவத்தில் ஆண்பெண் சமம்; வேறுபாடு இல்லை.

ஆடவரைப் போன்றே மகளிரும் லிங்கந் தரிப்பர். கருவுற்ற மகளிர் கருவில் வளரும் குழந்தைக்காக என்று கூடுதலாக ஒரு லிங்கத்தைத் தம் கழுத்தில் அணிவர். பத்து மாதம் கருவிற் குழந்தையைச் சுமக்கும் தாயார் குழந்தைக்காக என்று தனியாக ஒரு லிங்கத்தையும் சுமப்பார். வயிற்றில் குழந்தை, அதற்கெனத் தாயின் கழுத்தில் ஒரு சிவலிங்கம். கருவுற்ற ஏழாம் மாதத்தில், பிறக்கப்போகும் குழந்தைக்காக இலிங்கம் அணிந்துகொள்ளும் இம்மரபுக்குக் “கர்ப்பலிங்கதாரணம்” என்று பெயர். குழந்தை பிறந்த பதினோராம் நாள் குழந்தைக்குப் பெயர் சூட்டும்போது, தாயின் கழுத்தில் கூடுதலாக அணிந்திருந்த லிங்கம் குழந்தையின் கழுத்தில் அணிவிக்கப்பெறும். இவ்வாறு பிறப்பதற்கு முன்பே, கர்ப்பவாச காலத்திலேயே ஏற்பட்ட அங்க லிங்க சம்பந்தம் கடைசி மூச்சுள்ளவரை தொடரும். கடைசியில் உயிர்நீத்த பின்னும் லிங்கத்தோடேயே அங்கம் சமாதி செய்யப்பெறும். வீரசைவத்தைக் கற்புடைச் சமயம் என்பார் சிவப்பிரகாசர்.

பாதோதகம்

வீரசைவத்தில் லிங்கதாரணம் போன்றே பாதோதகம் தனிச்சிறப்புடையது. பாதோதகம் - குருவுக்குப் பாதபூசை செய்த நீர் - வீரசைவர்களால் உட்கொள்ளப்பெறும், சமையலின்போது சமையலிலும் சேர்க்கப்பெறும். கங்கை காவிரி யமுனை சரஸ்வதி நீரினும் பாதோதகம் புனிதமிக்கது. அனைத்திந்திய அளவில் கும்பமேளா ஒருபெருந்தீர்த்தத் திருவிழா. இந்துசமயத்தின் பல்வேறு சம்பிரதாயங்களைச் சேர்ந்த துறவிகள் பலரும் கலந்துகொள்வது. காசியிலுள்ள வீரசைவத் துறவிகள் கும்பமேளாவிலும் கலந்துகொள்வ தில்லை என்றொரு மரபும் இருந்தது. வீரசைவர்களுக்குப் பாதோதகமே புண்ணியதீர்த்தம். வேறுதீர்த்தங்கள் அன்னிய தீர்த்தங்களே.

தீட்டு இல்லை

வீரசைவத்தில் தீட்டுகள் இல்லை. பிறப்புத் தீட்டு, இறப்புத்தீட்டு (சாவுத்தீட்டு), சாதித்தீட்டு, எச்சில்தீட்டு,

மகளிர் மாதவிடாய்த்தீட்டு என ஐந்து தீட்டுகள் பெருந் தீட்டுகளாகக் கடைப்பிடிக்கப் பெறுவது இந்துசமயத்தில் பொதுவான வழக்கம். ஆனால் வீரசைவர்களுக்கு மேற்கூறிய ஐந்துதீட்டுகளும் இல்லை. எந்தத்தீட்டும் இல்லை. பஞ்ச சூதகவிதிநிடேதம் என்றொரு சிறுநூலே வீரசைவத்தில் உண்டு. (பஞ்சசூதகம் - ஐந்து தீட்டுகள்) திருமூலர் திருமந்திரத்திலும் அசுசமில்லை ஆசுசமில்லை என இரண்டு மந்திரங்கள் உண்டு. (2551; 2552) ஆசுசம் - தீட்டு.

இறந்தாரைப் புதைப்பதுதான், எரிப்பதில்லை

வீரசைவத்தில், இறந்தவரை எரிக்கும் பழக்கமில்லை. புதைப்பதே விதிக்கப் பெற்றுள்ளது. தகனம் இல்லை. கனனமே உண்டு. தகனம் - எரிப்பது. கனனம் - புதைப்பது. தகனமும் கனனமும் என்றொரு சிறுநூலையே நாகிசெட்டியார் என்னும் வீரசைவ அறிஞர் கன்னடத்திலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுள்ளார். இறந்தாரைப் புதைக்க வேண்டும் எரிக்கக்கூடாது என்பதில் வள்ளலார் மிகவும் கண்டிப்பாக இருக்கிறார். வள்ளலார் திருவருட்பாவில் சமாதிவற்புறுத்தல் என்றொரு பதிகமே உண்டு. கண்டிப்பான உபதேசங்களும் உண்டு.

சாதிவேற்றுமை இல்லை

வீரசைவம் பிறப்பினாற் கூறப்படும் சாதிவேறுபாடு களை ஏற்கவில்லை. கண்டிக்கிறது. வள்ளலாரும் மிகவும் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறார். இப்படிப்பட்ட சீர்திருத்தங் களுக்கென்றே எழுந்ததுதான் வீரசைவம்.

சீர்திருத்தநெறி

வீரசைவம் சீர்திருத்தநெறி. புரோகிதச் சடங்குகள் வீரசைவத்திற்கு உடன்பாடன்று. இழவு வீட்டில் ஒப்பாரி வைத்து அழுதல், மேளம் கொட்டுதல், திதி, திவசம், தர்ப்பணம் முதலியன வீரசைவத்தில் தவிர்க்கப் பெறுகின்றன. வள்ளலாரும் இவை வேண்டாமென்கிறார்.

வீரசைவம், வேதங்களைவிட ஆகமங்களுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கும். வீரசைவர்களிடையே ஏனைய திருமுறைகளைவிடத் திருவாசகத்திற்கு முக்கிய இடம் உண்டு. தேவாரத்தைவிடத் திருவாசகத்தையே அதிகம் போற்றுவர்.

திருமந்திரத்திலும் திருவாசகத்திலும் வீரசைவக் கருத்துகள் சிலபல உள்ளன என்பதால் திருமூலரையும் மாணிக்கவாசகரையும் வீரசைவர் என்று சில அறிஞர்கள் கூறிவருகின்றனர். அவ்வாறு கூறல்பொருந்தாது. வீரசைவக் கருத்துகள் சிலபல காணப்படுவதாலேயே அவை வீரசைவ நூல்களாகா. அவர்கள் வீரசைவர் ஆகார். திருமூலரும் மாணிக்கவாசகரும் சிலவகைகளில் சமயாதீதர்கள், சமரசஞானிகள்.

வீரசைவத்தில் சிறுதெய்வ வழிபாடு இல்லை

“சென்று நாம் சிறுதெய்வம் சேர்வோமல்லோம்” என்றார் அப்பரடிகள். தேவார ஆசிரியன்மாருக்குப் பிரம் விஷ்ணுக்களே சிறுதெய்வம் என்றால் இன்றைய சிறுதெய்வ வழிபாடுகளை என்னென்பது. வீரசைவம் சிறுதெய்வ வழிபாடுகளைக் கண்டிக்கிறது. வள்ளலாரும் கண்டிக்கிறார். வீரசைவத்தில் ஒரே கடவுள். அவர் சிவபெருமான். வள்ளலாரின் சன்மார்க்கத்திலும் ஒரே கடவுள். அது அருட்பெருஞ் ஜோதி. வேறு கடவுள்கள் இவற்றில் இல்லை.

ஞானியார் சுவாமிகள் திருக்கோயில் வழிபாட்டுக்குச் செல்லுங்காலங்களில் கருவறை வழிபாடு முடிந்து திருச்சுற்றுகளில் வலம் வரும்போது நவக்கிரக சந்நிதியை நெருங்கியவுடன், அப்படியே இலேசாக ஜாடையாக நகர்ந்து ஒதுங்கி வந்து விடுவார். சைவத்தில் நவக்கிரக வழிபாடு ஓர் இடைச்செருகல், பிற்காலத்தில் ஏற்பட்டது. கோளிலித் தலங்களை எண்ணுக. வேயுறுதோழிபங்கன் என்னும் ஞானசம்பந்தர் பாடலை நினைக.

வீரசைவம் புலால் மறுத்த நெறி

லிங்கதாரணம் செய்து கொண்ட வீரசைவர்கள் மரக்கறி உணவினராக இருக்கவேண்டும். மாமிச உணவைத் தவிர்க்க வேண்டும். கொல்லாமைக்கும் புலால் உண்ணாமைக்கும் வீரசைவத்தில் முக்கிய இடம் உண்டு. வள்ளலாரும் புலால்மறுத்தலில் கண்டிப்பாக இருக்கிறார்.

வீரசைவம் உத்தரசைவம்

வீரசைவத்திற்கு உத்தரசைவம் என்றொரு பெயருண்டு. ஏனைய சமயங்களையும் சைவத்தையும் ஒப்பிடும்போது ஏனைச்சமயங்கள் பூர்வம், சைவம் உத்தரம். சைவத்தையும் வீரசைவத்தையும் ஒப்பிடும்போது சைவம் பூர்வம், வீரசைவம் உத்தரம். இப்படிச் கூறுகிறார் சிவப்பிரகாசர். புறச்சமயங்களில் சார்ந்து அதன்பின் அகச்சமயத்தை அடைந்து முடிவில் வீரசைவத்தில் ஒழுகி வீடுபெற வேண்டும் என்பதும் அவர் கூறுவது.

வள்ளலார் தில்லைச் சிதம்பரத்தைப் பூர்வஞான சிதம்பரம் என்றார். வடலூருக்கு உத்தரஞானசிதம்பரம் எனப் பெயரிட்டார். சித்தாந்தசைவம் பூர்வம், வள்ளலாரின் சமரச சுத்த சன்மார்க்கம் உத்தரம். இது அவர்கண்ட முடிவு.

வீரசைவத்தின் இருமரபுகள்

பஞ்சாசாரிய மரபு, பசுவமரபு எனும் இருவகை மரபுகள் வீரசைவத்தில் உண்டு. பஞ்சாசாரியமரபு பழைமையானது. பசுவமரபு 12-ஆம் நூற்றாண்டில் புதிதாகத் தோன்றியது.

இரேவண ஆராத்யர், மருள ஆராத்யர், பண்டித ஆராத்யர், ஏகோராம ஆராத்யர், விசுவ ஆராத்யர் என்னும் குருமார் ஐவராலும் விளக்கப்பெற்ற மரபு பஞ்சாசாரிய மரபு.

இரேவண ஆராத்யர் - கர்நாடக மாநிலம்

- கொல்லிப்பாக்கை (குல்பாக்)

மருள ஆராத்யர் - கர்நாடக மாநிலம் - உச்சையினி

பண்டிதஆராத்யர் - இமயச்சாரல் - கேதாரம்

ஏகோராம ஆராத்யர் - ஸ்ரீஹ்ருக்ஷ்ணம்

(மல்லிகார்ச்சுனம் - திருப்பருப்பதம்)

விசுவஆராத்யர் - காசி

காசியில் விசுவநாதர்கோயில் ஒரு காலத்தில் வீரசைவ மடாதிபதியின் நிர்வாகத்தில் இருந்ததாக ஒரு குறிப்பு உண்டு. காசியில் ஜங்கம்பாரி என்ற பகுதியில் பழையமையான ஒரு வீரசைவமடம் இன்றும் உள்ளது.

“ஆராத்யர்” என்ற சொல்லுக்கு வீரசைவப்பிராமணர் என்று சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் லெக்சிகன் பொருள்கூறுகிறது. “இரேவணாராத்யர்” என்ற பெயரையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளது. “ஆராத்யிரியர்” என்ற ஓர் மாற்று வடிவமும் கொடுக்கப் பெற்றுள்ளது.

இவ்வைந்து ஆராத்யரும் விளக்கிய வீரசைவ மரபைப் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் கர்நாடக மாநிலத்தில் தோன்றிய பசவர் பல சீர்திருத்தங்களோடு புதுக்கி விளக்கியருளினார்.

வரலாற்றுக் காலவீரசைவம் பசவர் காலத்திலிருந்தே தொடங்குகிறது. பசவரும் அந்தண குலத்திற் பிறந்தவரே. கல்வி கேள்விகளாற் சிறந்து விளங்கிய அவர் ஒருசமயம் விச்சல மன்னனின் அமைச்சராகிறார். மாணிக்கவாசகர் அமைச்சரானதுபோன்று என்று கூறலாம். மாணிக்கவாசகரும் ஆமாத்தியஅந்தணர் (அமாத்தியப் பிராமணர்) எனக்கூறுவர். அமைச்சராதற்குரிய அந்தண மரபினர் என்பர். பசவர் சிறுவராக இருந்தபோதே பூணூல் அணியும் சடங்கை ஏற்க மறுத்தார். பின்னாளில் கலப்புமணம் கைம்பெண் மறுமணம் போன்ற சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்தினார். சமயஞானி யாகவும் சமுதாய சீர்திருத்தவாதியாகவும் விளங்கினார்.

பழையமரபாகிய பஞ்சாசாரிய மரபில் இந்திய நாடெங்கும் வீரசைவமடங்கள் பல ஏற்பட்டன. பசவருக்குப்

பின் கர்நாடகத்திலும் ஆந்திரத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் புதியனவாகப் பல மடங்கள் தோன்றின.

தமிழ்நூல்களில் வீரசைவம்

சைவத்திருமுறைகளிலும் சித்தாந்தசாத்திரங்களிலும் வீரசைவம் என்ற பெயரே காணப்பெறவில்லை. திருமூலர் திருமந்திரத்தில் சுத்தசைவம், அசுத்தசைவம், மார்க்கசைவம், கடுஞ்சுத்தசைவம் என நால்வகைச் சைவம் நான்கு அதிகாரங்களிற் கூறப்பெறுகிறது. நால்வகைச் சைவத்தில் வீரசைவம் என்ற பெயர் இல்லை. திருமூலர் கூறும் கடுஞ்சுத்தசைவமே வீரசைவம் என்ற கருத்தும் அறிஞர் சிலருக்கு உண்டு. சித்தாந்த சாத்திரங்களின் பரபக்கத்திலும் வீரசைவத்தைப்பற்றிய குறிப்பில்லை. பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலம், வாமம், வைரவம், ஐக்கியவாதசைவம் ஆகிய ஆறும் சைவத்திற்கு அகப்புறச் சமயங்களாகக் கூறப் பெறுகின்றன. காஷ்மீரத்தில் காஷ்மீரசைவமும், நேபாளத்தில் பாசுபதசைவமும், மத்திய இந்தியாவில் வீரசைவமும் சிறந்து விளங்கின. அயலவர் படையெடுப்பு, அரசியல் கலகங்கள் போன்றவற்றால் வடக்கே இருந்து பாசுபதர் காளாமுகர் போன்றோர் தெற்கே வர நேரிட்ட காலத்தில் அவை நடை உடை பாவனை பழக்கவழக்கங்களில் திரிவடைந்து வீரசைவத்துடன் கலந்துவிட்டன எனக் கருதுவோரும் உளர். பாசுபதத்தின் தாக்கம் வீரசைவத்திற் காணப்படுவதையும், பாசுபத மடங்கள் பல பின்னாளில் வீரசைவ மடங்களாக மாறிவிட்டனவென்பதையும் நந்திமத் என்னும் வீரசைவ அறிஞர் ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ள நூல்களிற் கூறுகிறார்.

தமிழகத்தில் வீரசைவ மடங்கள்

சந்தானகுரவர்களின் காலத்திற்குப்பின் தமிழ்நாட்டில் சைவமடங்கள் தோன்றின. கன்னட நாட்டிலிருந்து வீரசைவம் தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து பரவிற்று. சூழ்நிலைக்கும் காலத்துக்கும் ஏற்ப வீரசைவ மடங்களும் தமிழ்நாட்டில் ஏற்படத் தொடங்கின. சைவ மடங்கள் 18 என்றால்

வீரசைவமடங்கள் 12 என்று சொல்லுமளவுக்கு வீரசைவம் தமிழ்நாட்டில் வளர்ச்சி பெற்றது.

வீரசைவத்தில் பாசுபதத்தின் தாக்கம் உணரப் பெறுவதைப் போன்றே, தமிழகத்தின் இன்றைய வீரசைவத்தில் சித்தாந்தசைவத்தின் தாக்கம் நிரம்பியிருப்பது மறுக்கவியலாததோர் உண்மை.

கர்நாடக மாநிலத்தில் வீரசைவம்

இன்று கர்நாடக மாநிலத்தில் சிறந்து விளங்கும் சமயம் வீரசைவமே. ஆந்திரத்தின் சில பகுதிகளிலும் வீரசைவம் சிறந்து விளங்குகிறது. தமிழ்நாட்டில் பல பகுதிகளிலும் பரவலாக விளங்குகிறது.

கர்நாடக மாநிலத்தில் வீரசைவத்தின் இன்றைய நிலையைத் தெளிவாகத் தெரிந்து கொண்டால்தான், தமிழகத்தின் நிலையை உணர இயலும். எனவே அது தொடர்பாகத் தினமலர் நாளிதழில் அண்மையில் வெளி வந்த மூன்று செய்திகளை அப்படியே இங்குப் பதிவு செய்கிறோம்.

1. கர்நாடக அரசியலில் லிங்காயத்துகளின் ஆதிக்கம் தினமலர் 25.03.2009
2. கர்நாடக அரசியலில் மடாதிபதிகளின் தலையீடு தினமலர் 08.04.2009
3. கர்நாடகாவில் 11 சாமியார்களுக்கு ரூ. 54 லட்சம் செலவில் போலீஸ் பாதுகாப்பு - தினமலர் 19.07.2009

என்ற வரிசையில் செய்திகளை அப்படியே இங்கே தருவதுடன் தினமலர் இதழ் நறுக்குகள் (பேப்பர் கட்டிங்) மூன்றையும் படமாகவும் தந்துள்ளோம்.

திருமொழி

யத்து சேனத்தையர் சேர்த்த
வர்களை.

நூதலில் காலவிரல்
சட்டிரிசில் மட்டுமே
கையால் பட்டு வந்த
இவர்கள், மதச்சார்பற்ற
சுதந்தர சனத்தின் அதிகம்
சேர்த்தனர். தற்போது
பா.ஜ., விஜய் இனத்தை
செயல்பட்டு வருகின்ற
னர்.

கங்கா கட்சிசகையரி
தற்போது உள்ளது
என். என். டி. கட்சி இந்த
சேனத்தையர்கள் தான்.

கங்கா கட்சியில் பா.ஜ.,
சார்பில் அறி
விக்கப்படுகின்ற 24
வெப்பகருவியில் ஒன்று
பெரும் விவகாரத்து சேனத்தையர்

இதன் மூலம்

வினா: குடியாட்சி (மாண்புமிகு அமைச்சர் மூலமாக) கட்டாக மட்டுப்பித்த தாயகம் குடாக்கள் வீரர்கள் கொலை செய்யப்பட்ட பின்பு பரந்தாரம் அமைச்சர் மூலமாக மட்டுப்பித்ததும், காரியங்கள் எல்லாம் அறிவிக்கப்பட்டதும், தற்போது குடியாட்சி எந்த நிலையில் உள்ளது?

பதிலளித்தவர்: உங்கள் கேள்வி மெய்யாகவே கனியாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது. 'அரசாங்கம் இருப்பதற்கு எல்லாத்துறையும் அமைச்சர்கள் இருப்பதில் தாமதமாகிறது' என்று எல்லாருமே வலியுறுத்தியுள்ளார்கள்.

பதிலளித்தவர்: உங்கள் கேள்வி மெய்யாகவே கனியாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது. 'அரசாங்கம் இருப்பதற்கு எல்லாத்துறையும் அமைச்சர்கள் இருப்பதில் தாமதமாகிறது' என்று எல்லாருமே வலியுறுத்தியுள்ளார்கள்.

பின்னர் இடைத்தேர்தலில் வெற்றி பெற்று மீண்டும் முதல்வராயினார். ஆகத்து 1971ல் ஆண்டு தேர்தலுக்கு அன்று முதல்வராக இருந்த பொது. பரமசிவன் எவ்வளவு தொகுதியில் திரைப் படம் போட்டு முதல் தேர்தலில் போட்டியிட்ட விதம் பின்னர், இதற்கு அடுத்துள்ள டிசம்பரில் ஆறுவ மீதிகள், ஆனால், டிசம்பர் 28-ல் அவருக்கு சட்ட மொகுடப்பட்ட

பொது அலகுகள் கொள்முதல்
தவறாமல், இக்களம், மட்டிடு
மீதான உரிப்பு இரகசியம் என்ன
தான்? மட்டிடு தேவியை
கொண்டிருந்திருந்தால், 'மட்டிடு
இப்போது, இரகசியம் அளிக்கும்
இருந்தால், கிடைக்கும் மென்மையான
புட்டியை எப்போது போன்றவர்கள்
அளிக்கும்' கவலைகள்
மேல் எந்தவாறு இருந்திருந்தால், கிடைக்காது
வருவதில்லை' என்ன என்பது.

தொகுப்பு - 452627/19-07-2009

[illegible]

கர்நாடக அரசியலில் லிங்காயத்துகளின் ஆதிக்கம்

தினமலர் - புதுச்சேரி 25.03.2009

பெங்களூரு, மார்ச் 25 - கர்நாடக அரசியலில் வீரசைவர்களான லிங்காயத்து சமுதாயத்தினர் ஆதிக்கம் அதிகம் உள்ளது.

கர்நாடகாவில் மொத்தமுள்ள ஜனத்தொகையில் 22 சதவீதம் பேர் லிங்காயத்துகள்.

அரசியல், கல்வி என பல்வேறு துறையிலும் இந்த சமூகத்தவர்தான் மேலோங்கி உள்ளனர். சுதந்திர போராட்ட காலத்திலும் இவர்கள்தான் முக்கிய பங்கு வகித்துள்ளனர்.

பனிரெண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த சமூக சீர்திருத்தவாதி பசவன்னாவின் வழித்தோன்றலாக வரும் இந்த சமூகத்தவர்கள், தும்கூர், சித்ரதுர்கா, தேவநகரி உள்ளிட்ட 10 மாவட்டங்களில் அதிகம் உள்ளனர்.

பகல்காட் மாவட்டத்தில் உள்ள கூடலசங்கம் என்ற கோவிலில் உள்ள சிவனை இவர்கள் வழிபடுகின்றனர்.

கர்நாடகாவை ஆட்சி செய்த 19 முதல்வர்களில் ஏழு பேர் இந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். நிஜலிங்கப்பா, பி.டி. ஜாட்டி, எஸ்.ஆர். கந்தி, வீரேந்திர பாட்டில், எஸ்.ஆர். பொம்மை, ஜெ.எச். பாட்டில், எடியூரப்பா ஆகியோர் லிங்காயத்து சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

முதலில் காங்கிரஸ் கட்சியில் மட்டுமே செயல்பட்டு வந்த இவர்கள், மதச்சார்பற்ற ஜனதா தளத்தில் அதிகம் சேர்ந்தனர். தற்போது பா.ஜ.விலும் இணைந்து செயல்பட்டு வருகின்றனர்.

கர்நாடக சட்டசபையில் தற்போது உள்ள 60 எம்.எல்.ஏ.க்கள் இந்த சமூகத்தவர்கள்தான்.

கர்நாடகாவில் பா.ஜ., சார்பில் அறிவிக்கப்பட்டுள்ள 24 வேட்பாளர்களில் ஒன்பது பேர் லிங்காயத்து சமூகத்தவர்கள்.

கர்நாடக அரசியலில் மடாதிபதிகளின் தலையீடு

தினமலர் - புதுச்சேரி 08.04.2009

பெங்களூரு, ஏப் 8 - கர்நாடக அரசியலில் சில வேட்பாளர்களின் வெற்றி தோல்வியை மடாதிபதிகள்தான் நிர்ணயிக்கின்றனர்.

தேர்தல் நெருங்கி விட்டால் அரசியல் தலைவர்களும், வேட்பாளர்களும் சாமியார்களை சந்தித்து ஆசி பெறுவது வழக்கம். கர்நாடகாவில் தேர்தல் சமயத்தில் கட்சி அலுவலகங்களுக்கு இணையாக மடாலயங்களில் தலைவர்கள் மற்றும் தொண்டர்களின் கூட்டம் அதிகமாக காணப்படும். கர்நாடகாவை பொறுத்தவரை மடாதிபதிகளின் ஆதரவு பெற்ற வேட்பாளர்கள் வெற்றி பெறுவது நிச்சயம்.

கடந்த 1962-ஆம் ஆண்டு நடந்த தேர்தலில் முதல்வராக நிஜலிங்கப்பா இருந்தார். இவர் மடாதிபதி ஒருவரின் அதிருப்தியை பெற்றிருந்தார்.

'நிஜலிங்கப்பாவுக்கு ஓட்டு போடாதீர்கள்' என அந்த சாமியார் கூறியதால், அந்த தேர்தலில், காங்கிரஸ் கட்சி அமோக வெற்றி பெற்ற போதும், நிஜலிங்கப்பாவால் ஹோசதுர்கா தொகுதியில் வெற்றி பெற முடியவில்லை. இதையடுத்து, அவரது முதல்வர் பதவி பறிபோனது. பின்னர் இடைத்தேர்தலில் வெற்றி பெற்று மீண்டும் முதல்வரானார்.

கடந்த 1971-ஆம் ஆண்டு தேவராஜ் அர்ஸ் முதல்வராக இருந்தபோது, பாரம்சாகர் என்ற தனித்தொகுதியில் கிராம தபால்காரர் ஒருவர் தேர்தலில் போட்டியிட விரும்பினார். இதற்கு அங்கிருந்த மடாதிபதி ஆதரவளித்தார். ஆனால், கட்சியின் சார்பில் அவருக்கு சீட் கொடுக்கப்படவில்லை. இதனால் கோபமடைந்த மடாதிபதி தபால்காரருக்காக

xxx

பிரசாரம் செய்து, சுயேச்சை வேட்பாளரான அவரை வெற்றி பெறச்செய்தார்.

மடாதிபதிகளும், சாமியார்களும் அரசியலில் தலையிடுவதற்கு மற்ற சாமியார்கள் எதிர்ப்பு தெரிவித்துள்ளனர்.

பெல்காமில் உள்ள மொராத்தி மடத்தின் தலைவர் சன்னபசவா சுவாமிகள் குறிப்பிடுகையில், 'துறவியாக இருப்பவர்கள் சமுதாயத்துக்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும். அவர்கள் அரசியலில் தலையிடுவது நல்லதல்ல' என்றார்.

பகல்கோட்டில் உள்ள சாரண்டிமடத்தின் தலைவர் பிரபுசாமி குறிப்பிடுகையில், 'துறவிகள் அரசியல்வாதிகளுடன் தொடர்பு வைத்துக் கொள்வது நல்லதல்ல. இதனால், மடத்தின் மீதான மதிப்பு குறையும்' என்றார்.

சுத்தூர் மடத்தின் தேசிகேந்திர சுவாமிகள் குறிப்பிடுகையில் 'மடாதிபதிகளும், துறவிகளும் அரசியலில் இருந்து விலகியிருக்க வேண்டும், புட்டபர்தி சாய்பாபா போன்றவர்கள் அரசியல் கலப்பில்லாமல் சமுதாயத்துக்கு தொண்டாற்றி வருகிறார்கள், என்றார்.

கர்நாடகாவில் 11 சாமியார்களுக்கு
ரூ. 54 லட்சம் செலவில் போலீஸ் பாதுகாப்பு

தினமலர் - புதுச்சேரி 19.07.2009

பெங்களூரு, ஜூலை 19 - கர்நாடகாவில் அரசியல்வாதிகளுக்கு மட்டுமல்ல, சாமியார்களுக்கும் போலீஸ் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டு வருகிறது.

அரசியல்வாதிகளுக்கு எதிர்கட்சியினர் மற்றும் அதிருப்தியாளர்களால் ஆபத்து ஏற்படும் என்பதால் ஏராளமான அரசியல் பிரமுகர்கள் போலீஸ் பாதுகாப்புடன் உலா வருகின்றனர். ஆனால் கர்நாடகாவில் 11 சாமியார்களுக்கு போலீஸ் பந்தோபஸ்து அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

கர்நாடக அரசியலில் சாமியார்களின் பங்கு அதிகம். எனவே, அரசியல்வாதிகள் மூலமாகவே இவர்களுக்கு ஆபத்து ஏற்படக்கூடும் என்பதால் அரசு, போலீஸ் பாதுகாப்பு அளித்து வருகிறது.

பெங்களூருவில் உள்ள வீரபத்ரசன்னமல்லிகார்ஜுன சுவாமி, மாண்டியாவில் உள்ள பாலகங்காதரநாத் சுவாமி, சுத்தூர் மடத்தை சேர்ந்த தேசிகேந்திர சுவாமி, பெல்காமில் உள்ள முருக ராஜேந்திர சுவாமி, சிருங்கேரி பாரதி தீர்த்த சுவாமிகள், சித்ரதுர்காவை சேர்ந்த சிவமூர்த்தி சிவாச்சாரிய சுவாமி மற்றும் முருகசரண சுவாமி, பெஜாவரை சேர்ந்த விஸ்வேஷ தீர்த்த சுவாமி, உடுப்பியை சேர்ந்த சுகுணேந்திர தீர்த்த சுவாமி உள்ளிட்ட 11 பேருக்கு போலீஸ் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது.

கர்நாடக உள்துறை அமைச்சர் வி.எஸ். ஆச்சாரியா, சட்டசபையில் இந்த தகவலை வெளியிட்டார். 'சாமியார்களின் பாதுகாப்புக்காக ஓராண்டுக்கு 54 லட்சத்து 67 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிடப்படுகிறது. அரசியல்வாதிகள் மற்றும் சாமியார்கள் அல்லாத தனிநபர்களுக்கும் போலீஸ் பாதுகாப்பு அளிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதற்கு ஓராண்டில் 26 லட்சத்து 42 ஆயிரம் ரூபாய் செலவிடப்படுகிறது' என ஆச்சாரியா தெரிவித்துள்ளார்.

இம்மூன்று செய்திகளிலிருந்தும் என்ன தெரிகிறது. கர்நாடகத்தில் வீரசைவம் கொடிகட்டிப் பறக்கிறது! கோலோச்சுகிறது! என்பது தெரியவில்லையா? கர்நாடக மாநில முதல்வர்களிற் பலர் வீரசைவர்கள். இன்றைய முதல்வர் எடியூரப்பாவே வீரசைவர். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களில் 60 பேர் வீரசைவர்கள். தமிழ்நாட்டின் நிலை என்ன! சொல்லவேண்டியதில்லை! வாசகர்களே அறிவர்.

கர்நாடக அரசியலில் மடாதிபதிகளின் செல்வாக்கு மாநில முதல்வர்களை ஆக்கவும் பதவியைவிட்டு அகற்றவும் ஆன அளவுக்கு இருக்கிறதே! தமிழ்நாட்டின் நிலை என்ன? இங்கு வாய்திறக்கவே சமயஉலகுக்கு அச்சம்.

கர்நாடகத்தில் 11 மடாதிபதிகளுக்குப் போலீஸ் பாதுகாப்புப் போடும் நிலை இருக்கிறது. 11 மடாதிபதிகளில் சிருங்கேரி மடாதிபதி வேதாந்தி, பெஜாவர் மடாதிபதி மத்வர், ஏனைய ஒன்பதின்மரும் வீரசைவ மடாதிபதிகள்!

தமிழ்நாட்டின் நிலை என்ன? போலீஸ் பாதுகாப்புப் போடும் அளவுக்கு இங்குள்ள மடாதிபதிகளின் நிலை இல்லை. பேரூராதின மடாதிபதி ஒருவரே இங்கு அகில இந்திய அளவில் அண்மைக்கால மதப்பிரச்சனைகளில் ஈடுபட்டார். விசுவ இந்து பரிஷத்திற்கு ஆதரவாகப் பணியாற்றினார். மடாதிபதி அல்ல வெனினும் நாமும் விசுவ இந்து பரிஷத்திற்கு ஆதரவாகப் பணியாற்றினோம். பேரூராதினத்தின் பெயர் ஹிட்லிஸ்டில் இருப்பதாக ஒரு பேச்சு ஒருசமயம் அடிபட்டது. அப்புறம் அதைப்பற்றிய பேச்சே இல்லை. உளவுத்துறை உயர் அதிகாரி ஒருவர் நம்மைத் தேடி வந்து கண்டு அன்புடன் அளவளாவி நம் நிலை பற்றி அறிந்து சென்றார். அவ்வளவே!

வடமாநிலங்களில் மடாதிபதிகள் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் நின்றும் வென்றும் உறுப்பினராகியுள்ளனர். தென்மாநிலங்களில் அந்நிலை இல்லை.

வீரசைவப் பெருமகனார் திரு பி.டி. ஜாட்டி அவர்கள் கர்நாடக மாநில முதல்வராகத் திகழ்ந்தார். புதுவை மாநில ஆளுநராகத் திகழ்ந்தார். இந்தியக் குடியரசின் துணைத் தலைவராகப் புகழோடு விளங்கினார். குடியரசின் தற்காலிகத் தலைவராகவும் சிலகாலம் திகழ்ந்தார். பளிச்சென்று நெற்றியில் திருநீறு அணிந்த, அறிவார்ந்த (சைவர்) வீரசைவர் ஒருவர் நாட்டின் குடியரசுத் தலைவராக விளங்கியது நாட்டிற்கே ஒரு பெருமை. அவரது வீரசைவத்திருக்கோலம்

காட்சிக்கு இனிது மட்டுமன்று, கருத்துக்கும் இனிது. ஒருகாலத்தில் பசவர் ஆண்டார். பின்னொரு காலத்தில் ஜாட்டியும் ஆண்டார். ஜாட்டி அவர்கள் குடியரசுத் துணைத்தலைவராக விளங்கிய காலத்தில் நாம் டெல்லியில் சன்மார்க்கத் தொடர் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றினோம். ஜாட்டிதான் தொடங்கி வைத்தார். புதுவை மாநில ஆளுநராக அவர் இருந்தபோது வடலூரில் ஞானசபைத் திருப்பணியைத் தொடங்கி வைக்க நாம் அவரை அழைத்தோம்.

கர்நாடகத்தில் வீரசைவர் ஆட்சி, வீரசைவத்துக்கே ஒரு மாட்சி. அப்பா, அண்ணா, ஐயா என்ற பெயர்கள் வீரசைவத்தில் ஒரு சிறப்பு, கர்நாடக மாநிலத்தில் மிகுதி. பசவண்ணா, பசவய்யா, நிஜலிங்கப்பா, எடியூரப்பா, என்ற பெயர்கள் அன்பான உறவு முறைப் பெயர்களன்றோ! சைவம் அன்புச் சமயம். வீரசைவம் அதில் வீறு கொண்டது. அன்பே சிவம் என்றார் திருமூலர். அன்பெனும் பிடியுள் அகப்படும் மலையே என்றார் வள்ளலார்.

வீரசைவ ஆதீனங்கள்

வீரசைவ ஆதீனங்கள், மடங்கள்

“ஸ்ரீ காசி வழித்துணை விளக்கம்” என்ற நூலில் அதன் ஆசிரியர் சிவகளை மு. சுப்பையா அவர்கள் தமிழ்நாட்டிலுள்ள வீரசைவ மடங்களின் பட்டியல் ஒன்றைக் கொடுக்கிறார். அது வருமாறு :

தமிழ்நாட்டிலுள்ள வீரசைவ நிலையங்கள்

1. பொம்மையபாளையம், சிவஞானபாலய சுவாமிகள் திருமடம்
2. மயிலம், சிவஞானதேசிகர், திருமடம்
3. நல்லாற்றுார் சிவப்பிரகாசர் நிலையம்
4. பேரூர், சாந்தலிங்க சுவாமிகள் திருமடம்
5. விருத்தாசலம், குமாரதேவர் திருமடம்
6. திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் திருமடம்
7. திருவண்ணாமலை குகைநமச்சிவாயர் - குருநமச்சிவாயர் திருமடங்கள்
8. திருக்கோவலூர் ஞானியார் திருமடம்
9. கும்பகோணம், சாரங்கதேவர் திருமடம்
10. திருத்தணிகை, கந்தப்பையர் திருமடம்
11. சிதம்பரம் மவுனதேசிகர் திருமடம்
12. சிதம்பரம் ஈசானிய திருமடம்

மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் 18-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவஞானபாலய சுவாமிகள் 1964-ஆம் ஆண்டில் காசி

யாத்திரை செய்தபோது உடன் சென்ற அன்பர் சிவகளை சுப்பையா அவர்கள் யாத்திரையில் அங்கங்கிருந்து தம் நண்பர் ஞானம் (ஞானப்பிரகாசம்) என்பவருக்கு யாத்திரை விவரங்களையும் அனுபவங்களையும் கடிதங்களாக எழுதினார். கடிதங்கள் என்பதைவிடக் கட்டுரைகள் என்பதே பொருத்தம். 40 கடிதங்கள் (கட்டுரைகள்). இவற்றின் தொகுப்பே ஸ்ரீ காசி வழித்துணை விளக்கம் என்னும் நூல். மயிலம் பொம்மபுர ஆதீன வெளியீடு 17.10.1965. சிறந்த நூல். அரிய பல செய்தி களைக் கூறுவது. சுவாமிகளின் காசி யாத்திரை கார்ப் பயணம். வடஇந்தியத் தலங்கள் பலவற்றையும் டெல்லி ஹரித்துவாரம் முதலியவற்றையும் உள்ளடக்கியது. சிவகளை சுப்பையா புலவர் பட்டமும் பி.லிட். பட்டமும் பெற்றவர். ஆர்.எம்.எஸ்-ஸில் (ரயில்வே மெயில் சர்வீசில்) அலுவல் பார்த்தவர். வீரசைவ மடங்கள் பலவற்றுடனும் குறிப்பாக மயிலம் பேரூர் ஆதீனங்களுடனும் தொடர்புமிக்கவர். அவரது காசி வழித்துணை விளக்கம் பலவகையில் சிறந்த நூல். அதன் இறுதிப் பகுதியில் 38-ஆம் கடிதத்தில் (கட்டுரையில்) மேற்கண்ட வீரசைவ மடங்களின் பட்டியலைக் கொடுக்கிறார். "வீரசைவ சரிதச் சுருக்கத்தைச் சந்திதானங்கள் கூறியபடி எழுதுகிறேன்" என்று இரண்டரைப் பக்கங்கள் எழுதி அதன் இறுதியில் இப்பட்டியலைத் தருகிறார். ஆதலின் 'இப் பட்டியல் சந்திதானமே கூறியதாகும்.

சித்தாந்தம் 1982 ஆகஸ்ட் இதழில் (மலர் 55 - இதழ் 8) சிவகளை சுப்பையா அவர்கள் எழுதிய வீரசைவம் என்னும் கட்டுரை வெளியாகியுள்ளது. அதிலும் அவர் தமிழ்நாட்டிலுள்ள வீரசைவத் திருமடங்கள் என்று இப்பட்டியலை அப்படியே கொடுக்கிறார். பன்னிரண்டோடு பதின்மூன்றாவதாக 13. திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் சுவாமிகள் மடம் என்று ஒன்றைச் சேர்த்துள்ளார். ஆக, தமிழ்நாட்டிலுள்ள வீரசைவ மடங்கள் இவ்வளவே என்பதும் அவற்றின் பெயர்களும் எண்ணிக்கையும் தெரிகின்றன.

இனி மேற்காட்டிய பட்டியலை ஆராய்வோம். முதல் மூன்றாகக் குறிக்கப்பெற்ற பொம்மபுரம் மயிலம் நல்லாற்றூர்

ஆகிய மூன்று மடங்களும் ஒன்றே. பொம்மபுரம் (பொம்மைய பாளையம்) மடம், அது தோன்றிய இடம். மயிலம், அது நிலைபெற்ற இடம். நல்லாற்றூர், அதன் கிளைமடம். இம்மூன்றின் நிர்வாகமும் ஒன்றே. மயிலம் - பொம்மபுரம் என்ற இரண்டையும் ஒன்றாகவும், நல்லாற்றூரை அதன் கிளையாகவும் கொள்வதே முறை.

ஏழாவதாகக் குறிக்கப்பெற்ற திருவண்ணாமலை குகை நமச்சிவாயர் - குருநமச்சிவாயர் திருமடங்கள் என்பதை இரண்டாகத் தனித்தனியே கொள்ள வேண்டும். குகை நமச்சிவாயர் குரு. அவரது மடம் திருவண்ணாமலையில் உள்ளது. குருநமச்சிவாயர் அவரது சீடர். இவரும் குருவுடன் திருவண்ணாமலையில் இருந்தார். பின்னே இவரது மடம் தில்லையில் உண்டாகிச் சிறந்து விளங்கிற்று. ஆதலின் திருவண்ணாமலை குகை நமச்சிவாயர் மடம்; சிதம்பரம் குருநமச்சிவாயர் மடம் என்று தனித்தனியே இரண்டாகக் கொள்ள வேண்டும். ஊரும் தனித்தனி. நிர்வாகமும் தனித் தனி.

சித்தாந்தம் இதழ்க் கட்டுரையில் 13-ஆவதாகக் கொடுக்கப் பெற்ற திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் சுவாமிகள் மடம், 8-ஆவதான திருக்கோவலூர் ஞானியார் திருமடத்தின் கிளை மடமே. இரண்டும் ஒரே நிர்வாகம். திருக்கோவலூர் தலைமை இடம். திருப்பாதிரிப்புலியூர் கிளைமடம். திருக்கோவலூரில் தான் ஞானியார் மடம் முதலில் தோன்றிற்று. பின்பு திருப்பாதிரிப்புலியூரில் (இன்றைய கடலூரில்) கிளைமடம் ஏற்பட்டது. இப்போது திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கிளைமடமே தலைமைமடம் போல ஆகிவிட்டது. ஆகவே 8:13 திருக்கோவலூர், திருப்பாதிரிப்புலியூர் இரண்டையும் ஒன்றாகவே கொள்ள வேண்டும். திருக்கோவலூர் ஆதீனம் திருப்பாதிரிப் புலியூர் ஞானியார் மடாலயம் என்றே அவர்களும் வழங்குகிறார்கள்.

சிவகளை சுப்பையா அவர்களின் இவ்விரு பட்டியலிலுமே புதுச்சேரி அம்பலத்தாடையர் மடம் விட்டுப் போயிருக்கிறது. அது தமிழ்நாட்டுக்கு வெளியே புதுச்சேரியில் இருப்பதால்

வேறு மாநிலம் என்ற கருத்தில் அதனைச் சேர்க்காமல் விட்டிருக்கலாம். அம்பலத்தாடையர் மடம் முதலில் தில்லையில் (சிதம்பரத்தில்) தான் தோன்றிற்று. பின்னாளில் புதுச்சேரிக்கு மாறிற்று. இப்போதும் சிதம்பரத்தில் அம்பலத்தாடையர் மடம் உள்ளது. பிற்காலத்தில் புதுச்சேரிக்கு மாறி, அங்கு மடம் ஏற்பட்டபின் சிதம்பரம் மடம் கிளைமடம் போன்று ஆகிவிட்டது. ஞானியார்மடம் திருக்கோவலூர் திருப்பாதிரிப் புலியூர் ஆகிய இரண்டு இடங்களில் இருப்பது போன்றது தான் இதுவும். ஆதலின் அம்பலத்தாடையர் மடத்தையும் நாம் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வகையில் பட்டியலை ஒழுங்குபடுத்தினால்,

1. மயிலம் பொம்மபுரம் - சிவஞானபாலய சுவாமிகள் மடம்
2. பேரூர் - சாந்தலிங்க சுவாமிகள் மடம்
3. விருத்தாசலம் - குமாரதேவர் மடம்
4. திருப்போரூர் - சிதம்பரசுவாமிகள் மடம்
5. திருவண்ணாமலை - குகைநமச்சிவாயர் மடம்
6. சிதம்பரம் - குருநமச்சிவாயர் மடம்
7. திருக்கோவலூர் - ஞானியார் சுவாமிகள் மடம்
8. கும்பகோணம் - சாரங்கதேவர் மடம்
9. திருத்தணிகை - கந்தப்பையர் மடம்
10. சிதம்பரம் - மௌனதேசிகர் மடம்
11. சிதம்பரம் - ஈசானிய மடம்
12. சிதம்பரம், புதுச்சேரி - அம்பலத்தாடையர் மடம்

என வீரசைவத் திருமடங்கள் பன்னிரண்டு ஆகும்.

காலவரிசை என்று காணும்போது, கும்பகோணம் சாரங்க தேவர் மடம் (குடந்தைப் பெரிய மடம்) ஏனைய எல்லா வற்றிலும் காலத்தால் முற்பட்டது. 12-ஆம் நூற்றாண்டின ராகிய ஒட்டக்கூத்தர் குடந்தைப் பெரியமடத்தைத் தக்கயாகப் பரணியிற் பாடுகிறார்.

பசவர் காலம் 12-ஆம் நூற்றாண்டு. பசவர்காலத்திற்கு முன்பே குடந்தையில் வீரசைவப் பெரியமடம் இருந்திருக்கிறது. வீரசைவத்தில் பஞ்சாசாரிய மரபு, பசவமரபு என இருவகை மரபுகள் உண்டு. பஞ்சாசாரியர் மரபு பழையமரபு. பசவர் மரபு புதிய சீர்திருத்த மரபு. பழங்காலந்தொட்டே விளங்கிவந்த வீரசைவத்தைப் பசவர் மேலும் சீர்திருத்திப் புதுக்கினார். குடந்தைப் பெரியமடம் பசவருக்கு முற்பட்ட பஞ்சாசாரிய மரபை மூலமாகக் கொண்டது.

மெய்கண்டார் காலம் 13-ஆம் நூற்றாண்டு. உமாபதிசிவம் காலம் 14-ஆம் நூற்றாண்டு. திருவாவடுதுறைஆதீனம் 15-ஆம் நூற்றாண்டு. தருமபுர ஆதீனம் 16-ஆம் நூற்றாண்டு. குடந்தைப் பெரியமடம் மெய்கண்டாருக்கும் திருவாவடுதுறை தருமபுர ஆதீனங்களுக்கும் முற்பட்ட காலத்தது.

15-ஆம் நூற்றாண்டினராகிய அருணகிரிநாதர் குடந்தைப் பெரிய மடத்து முருகன்மீது திருப்புகழ் பாடியுள்ளார். ஆதலின் வீரசைவ மடங்களின் வரிசையில் குடந்தைப் பெரியமடம் முதலில் வைத்தற்குரியது.

சிறப்புவரிசை என்று காணும்போது, குமாரதேவரின் சுத்தசாதகத்திற்கு உரையெழுதிய 20-ஆம் பட்டம் சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச பண்டார சந்நிதிகள் “ஸ்ரீ குமாரதேவசுவாமிக ளாதீனம் சந்தான குருபரம்பரை ஸ்துதி” என்று இயற்றியருளியுள்ள ஒரு பாடல் கவனத்திற்குரியதாகிறது.

புண்ணியன் கைலைக் குருபரம் பரையிற்
 போந்த மெய்கண்ட சந்ததியிற்
 பொருவில்சீர்த் துறைசை நகர்வளர் சிவப்பிர
 காசர்தம் பொன்னடி புணைந்த
 எண்ணில்நல் தவத்துச் சாந்தலிங் கேசன்
 எல்லையில் மோனானந்த நிலையாம்
 இரும்பொருள் அளித்த விருத்தஅம் பிகையாள்
 இன்புறும் குமாரசத் குரவன்
 திண்ணிய அருள்சேர் சிதம்பர தேவன்
 செப்புறும் பழனிமா முனிவன்

திருவமர் ஆறுமுகன் குவா கத்தான்
 செட்டும் வேலாயுதத் திறலோன்
 கண்ணினுக் கிமையாம் குழந்தைவேல் அடியேன்
 கருமலம் களைந்த முத்தையன்
 கருதுமிச் சந்தானக் குரவர்கள் தாள்
 கமலம் உள்நினைந்துகை தொழுவாம்.

இச்செய்யுளைப் பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் மடத்தினரும் தங்கள் வெளியீடுகளிற் சேர்த்துள்ளனர்.

திருக்கயிலாய பரம்பரையில் மெய்கண்ட சந்தானத்தில் வரும் திருவாவடுதுறை (துறைசை நகர்) சிவப்பிரகாசர் வீரசைவ சந்தானகுரவர் அனைவருக்கும் முதல்வராகத் திகழ்கிறார். இச்சிவப்பிரகாசரிடம் உபதேசம் பெற்றவர் சாந்தலிங்கர். சாந்தலிங்கரிடம் உபதேசம் பெற்றவர் குமார தேவர். குமார தேவரிடம் உபதேசம் பெற்றவர்திருப்போரூர் சிதம்பரசுவாமிகள்.

இதன்பின் கூறப்பெறும் பழனிமாமுனிவர், ஆறுமுக சுவாமிகள், குவாகம் சுவாமிகள், வேலாயுத சுவாமிகள், குழந்தைவேல் சுவாமிகள், முத்தைய சுவாமிகள் ஆகிய அறுவரும் விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்து அடியவர்களாகிய சுவாமிகள். மடாதிபதிகளாக இருந்தவர்கள் அல்லர்.

இப்பாடலால் அறியப்பெறும் வீரசைவ ஆசிரிய மாணவ பரம்பரை பின்வருமாறு :

திருவாவடுதுறை ஆதீன சிவப்பிரகாச தேசிகர்
 (துறையூர் வீரசைவ ஆதீன நிறுவனர்)

சாந்தலிங்கர்
 (பேரூராதின நிறுவனர்)

குமாரதேவர்
 (துறையூர் வீரசைவ ஆதீனம் 5-ஆம் பட்டம்
 விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடம் நிறுவனர்)

சிதம்பர சுவாமிகள்
 (திருப்போரூர் ஆதீன நிறுவனர்)

சாந்தலிங்கரும் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசரும் மயிலம் பொம்மபுரம் சிவஞானபாலய சுவாமிகளைத் தரிசிக்கச் செல்கிறார்கள். சிவப்பிரகாசர் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் மீது ஐந்து பிரபந்தங்களைப் பாடுகிறார். சிவஞானபாலய சுவாமிகள் கூறியவண்ணம் சிவப்பிரகாசர் தம் தங்கை ஞானாம்பிகையைச் சாந்தலிங்கருக்கு மணம் செய்து கொடுக்கிறார். சாந்தலிங்கரின் மைத்துனர் ஆகிறார்.

இனி நாம் வீரசைவ ஆதீனங்களின் முறைவைப்பு (வரிசை முறை)க்கு வருவோம்.

திருவாவடுதுறையிலிருந்து சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையால் வீரசைவராகிப் பிரிய நேர்ந்த துறையூர் ஆதி சிவப்பிரகாசரின் சீடராகிய பேரூர் சாந்தலிங்கர் மயிலம் சிவஞானியைத் தரிசிக்கச் செல்கிறார். தம்முடன் வரும் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசரை மயிலம் சிவஞானியைப் பாடச் சொல்கிறார். எனவே மயிலம் சிவஞானி இவர்களாற் போற்றப்பெறும் சிறப்பினர் என்பது தெரிகிறது.

வீரசைவ ஆதீனங்களில் மயிலம் ஒரு தனிவகை. கயிலாயத்திலிருந்த சிவகணநாதர் ஒருவர் பாலசித்தராக மயிலம் கடற்கரையில் வந்து தோன்றி, அவரையே முதல்வராகக் கொண்டு ஏற்பட்ட ஆதீனம் அது. அதன் இரண்டாம் பட்டமான சிவஞானியைப் பேரூர் சாந்தலிங்கர் காணச் செல்கிறார். வீரசைவ ஆதீனங்கள் பன்னிரண்டில் மயிலமும் பேரூருமே இன்று முன்னணியில் உள்ளவை, மிகச் சிறந்து விளங்குபவை.

சைவ ஆதீனங்களில் திருவாவடுதுறையும் தருமபுரமும் சிறந்து விளங்குவது போன்று வீரசைவ ஆதீனங்களில் மயிலமும் பேரூரும் சிறந்து விளங்குகின்றன. சைவ ஆதீனங்களில் திருவாவடுதுறையும் தருமபுரமும் முதலில் வைக்கப் பெற்றுள்ளதைப் போன்று வீரசைவ ஆதீனங்களில் மயிலமும் பேரூரும் முதலில் வைக்கப் பெற வேண்டிய நிலையில் உள்ளன.

எனவே மயிலத்தை முதலிலும், பேரூரை மயிலத்திற்கு அடுத்து இரண்டாவதாகவும் வைத்தோம். மயிலம் பேரூர் இவ்விரண்டுமே இன்று கல்லூரிகளை நடத்தும் வீரசைவ ஆதீனங்கள். அதிலும் முதலில் தோன்றியது மயிலம் கல்லூரி. பேரூராதீனத்தின் இன்றைய ஆதீனகர்த்தர் சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார் மயிலம் கல்லூரி மாணவரே.

விருத்தாசலம் திருப்போரூர் ஆகிய இரண்டையும் குருசீடமுறை கருதி, மயிலம் பேரூர் ஆகியவற்றின் பின் மூன்றாவது நான்காவதாக வைத்தோம். மயிலம் - பேரூர் - விருத்தாசலம் - திருப்போரூர் என்ற நான்கின் வரிசையும் முறைப்படி நன்கமைந்துவிட்டது.

ஐந்தாவதாகக் கடலூர் ஞானியார் மடம் (திருக்கோவலூர் ஆதீனம்) இடம் பெறுகிறது. சைவ ஆதீனகர்த்தர்களில் குன்றக்குடி அடிகளார் பெரும்புகழ்பெற்று விளங்கியதைப் போன்று, வீரசைவ ஆதீனகர்த்தர்களில் ஞானியாரடிகள் பெரும்புகழ்பெற்று விளங்கினார். குன்றக்குடி ஆதீனத்தை விடக் குன்றக்குடி அடிகளாருக்குப் பேரும் புகழும் மிகுதி (இன்றைய நிலையில் அடிகளார்களுக்கு என்று, பொன்னம்பல அடிகளாரையும் சேர்த்துக் கூறவேண்டும்). ஞானியாரடிகளுக்கு அவருடைய ஆதீனத்தைவிடப் பேரும் புகழும் மிகுதி. இவ் விருவரும் தங்கள் ஆதீனத்தையும் விஞ்சிப் பேரும் புகழும் மிக்கவர்கள். ஐந்தாம் பட்டம் ஞானியாரடிகளால் ஏற்பட்ட புகழின் காரணமாக இன்றும் ஞானியார் மடத்திற்குத் தனிப்பட்ட ஒரு மதிப்பு இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஞானியாரடிகள் இருந்த இடம் (ஸ்தானம்) அல்லவா! இவற்றை யெல்லாம் கருதி, முதல் நான்கையும் அடுத்து ஐந்தாவதாகக் கடலூர் ஞானியார் மடம் வைக்கப் பெறுகிறது.

காலவரிசையில் முதலில் வைப்பதற்குரிய குடந்தைப் பெரியமடம் இன்றுள்ள நிலையில் ஆறாவது இடத்தைப் பெறுகிறது.

சிதம்பரத்தில் மௌனமடம் ஒன்றே இன்று சிறந்து விளங்குகிறது. சிதம்பரத்தில் சைவமடங்கள் வீரசைவமடங்கள் பல இருந்தன. சிதம்பரத்திலிருந்த பழையமையான சைவ மடங்கள் இன்று இல்லை. திருவாவடுதுறை தருமபுரம் திருப்பனந்தாள் கிளைமடங்களே இன்று உள்ளன. சிதம்பரத்தில் வீரசைவ மடங்கள் நான்கு இருந்தன. அம்பலத்தாடையர் மடம் சிதம்பரத்திலிருந்து புதுச்சேரிக்குப் புலம்பெயர்ந்து விட்டது. சிதம்பரத்தில் இப்போது பெயரளவுக்கே கிளை மடம் போன்று உள்ளது. அம்பலத்தாடையர் மடம் என்றால் புதுச்சேரியில் உள்ளதைத் தெரியுமளவுக்குச் சிதம்பரத்திலுள்ளதை அன்பர்கள் அறியமாட்டார்கள். குருநமச்சிவாயர் மடமும் ஈசானிய மடமும் ஒருகாலத்தில் புகழோடு விளங்கியவை, இன்று விளக்கங் குன்றிய நிலையில் பெயரளவுக்கே உள்ளன. இந்நிலையில் மௌனமடம் ஒன்றே சிதம்பரத்தில் சிறந்து விளங்குவதாக உள்ளது. ஆதலின் குடந்தையை அடுத்து ஏழாவதாக வரிசைப்படுத்தப் பெற்றது.

புதுச்சேரி அம்பலத்தாடையர் மடம், திருவண்ணாமலை குகைநமச்சிவாயர் மடம், சிதம்பரம் குருநமச்சிவாயர் மடம் ஆகிய மூன்றும் 8; 9; 10-ஆவதாக இடம் பெறுகின்றன. சிதம்பரம் ஈசானிய மடம் பதினொன்றாவதாக ஈற்றயலில் இடம்பெறுகிறது. திருத்தணிகைக் கந்தப்பையர் மடம் இன்று இல்லை, அழிந்துபட்டது எனினும் வரலாற்றை அறிய வேண்டி எல்லாவற்றினும் ஈற்றில் பன்னிரண்டாவதாக வைக்கப் பெறுகிறது.

1. மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் மடம்.
2. பேரூர் ஆதீனம் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் மடம்.
3. துறையூர் ஆதீனம் விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடம்.
4. திருப்போரூர் ஆதீனம் சிதம்பர சுவாமிகள் மடம்.
5. திருக்கோவலூர் ஆதீனம் திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் சுவாமிகள் மடம்.

6. கும்பகோணம் சாரங்கதேவர் மடம்
(குடந்தைப் பெரிய மடம்)
7. சிதம்பரம் மௌன சுவாமிகள் மடம்.
8. அம்பலத்தாடையர் மடம், சிதம்பரம் - புதுச்சேரி.
9. குகைநமச்சிவாயர் மடம், திருவண்ணாமலை.
10. குருநமச்சிவாயர் மடம், சிதம்பரம்.
11. ஈசானிய மடம், சிதம்பரம்.
12. கந்தப்பையர் மடம், திருத்தணிகை.

என்று வீரசைவ ஆதீனங்கள் பன்னிரண்டையும் நாம் வரிசைப் படுத்தி, இவ்வரிசையிலேயே இந்நூலை எழுதியுள்ளோம்.

மயிலம் பேரூர் ஆதீனங்களின் அடியவரும் அன்பரும் புலவருமான அறிஞர் சிவகளை சுப்பையா அவர்கள் கூறியுள்ள வரிசைக்கும் நாம் கொண்டுள்ள வரிசைக்கும் பெரிதும் மாற்றமில்லை. மயிலம் 18-ஆம் பட்டம் சந்நிதானத்தின் வாக்காக அமைந்ததும் சிவகளை சுப்பையா அவர்களால் எழுதப்பெற்றதுமான வரிசையை ஒட்டியே யாம் கொண்டுள்ள வரிசை அமைந்துள்ளது.

ஆதலின் இவ்வரிசை முறையே இனி எங்கும் விளங்குவதாகுக எனக்கூறி, இத்தோற்றுவாய்ப் பகுதியை நிறைவு செய்கிறோம்.

கௌமார மடங்கள் 2

தமிழ்நாட்டில் இன்று சிறந்து விளங்கும் கௌமார மடங்கள் இரண்டே இரண்டு.

1. திருஆமாத்தூர் தண்டபாணி சுவாமிகள் மடம்
2. கோயம்புத்தூர் அருகே சிரவணபுரம் கௌமாரமடம்
(சிரவை ஆதீனம்)

திருஆமாத்தூர் மடம் குருமடம். சிரவணபுரம் சீடமடம். எனினும் இப்போது குருமடத்தைவிடச் சீடமடமே,

திருவாமாத்தூரைவிடச் சிரவணபுரமே சிறந்து விளங்குகிறது. திருவாமாத்தூர் விளக்கங்குன்றியிருப்பினும் முழுவதுமாக அழிந்துவிடவில்லை. அதன் மரபினர் இன்றும் அங்கிருந்து தொண்டாற்றி வருகின்றனர்.

திருவாமாத்தூர் கௌமாரமடம் வள்ளலாரின் சம காலத்தது. வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளால் நிறுவப் பெற்றது. சிரவணபுரம் கௌமாரமடம் வண்ணச்சரபத்தின் சீடர் இராமானந்த சுவாமிகளால் 100 ஆண்டுகளுக்குமுன் நிறுவப்பெற்றது. அண்மையில் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடியது.

இவ்விரண்டையும் அவற்றின் தோற்றமுறையில் வைத்தே ஆமாத்தூர், சிரவை என்ற வரிசையில் இங்கே எழுதியுள்ளோம்.

மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம்

மாணிக்கப்பாளையம்

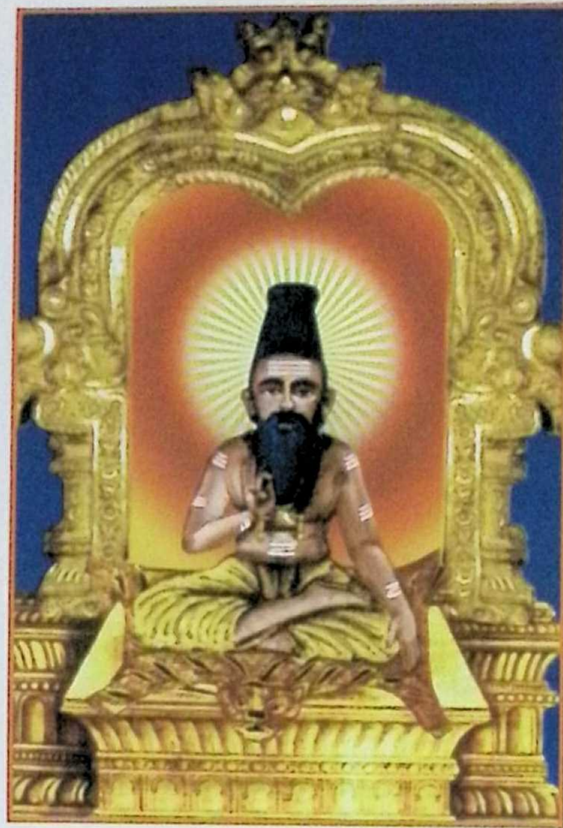
மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் - மயிலத்திலுள்ள மடமும் கோயிலும்

பொம்மபுரத்திலுள்ள மடம்

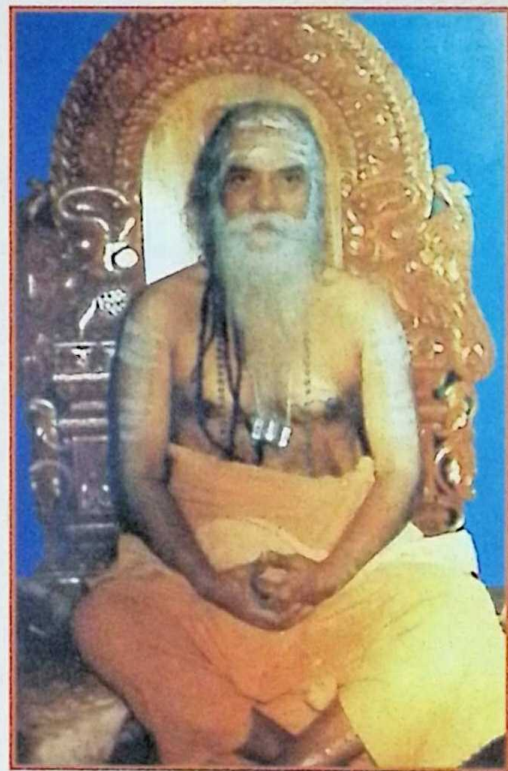
மயிலம் பொம்மையூ ஆதீனம்,
நிறுவனர் குருமுதல்வர் ஸ்ரீ பாஸகிந்நர்

2 - ஆம் வட்டம்
ஸ்ரீஸஸ்ரீ ஆதிசீவஞான பாஸய சுவாமிகள்

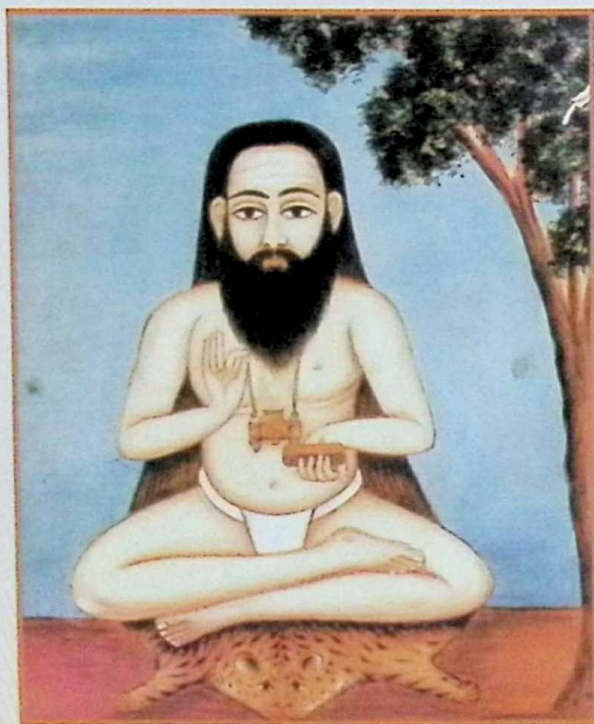
18 - ஆம் பட்டம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவநாதா பாலய சுவாமிகள்

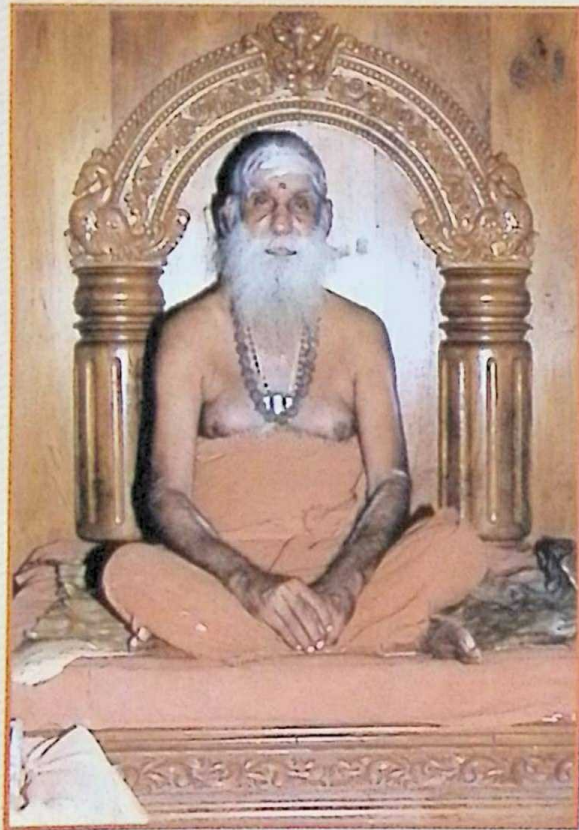
கீழ்ப்பாது எழுந்தருளியுள்ள 19 - ஆம் பட்டம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவநாதாபாலய சுவாமிகள்

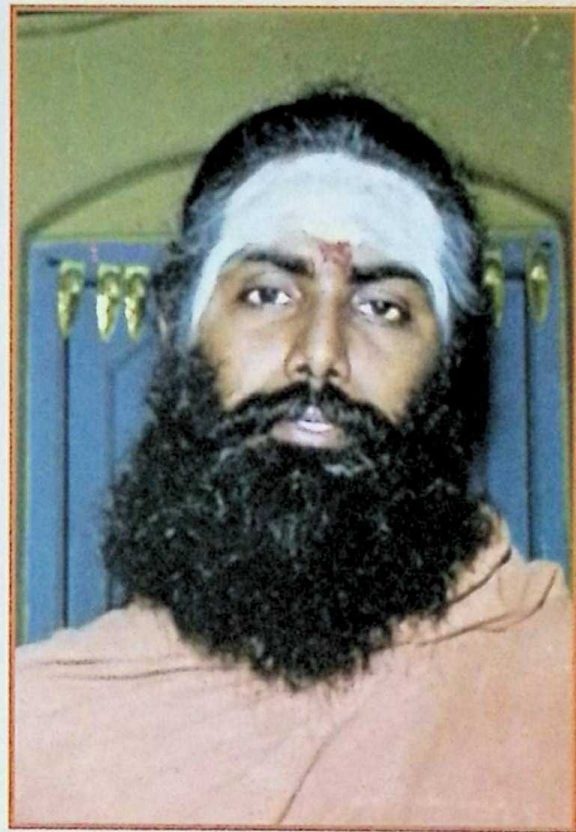
பேரூர் ஆதீனம், பேரூர் - கோயம்புத்தூர்

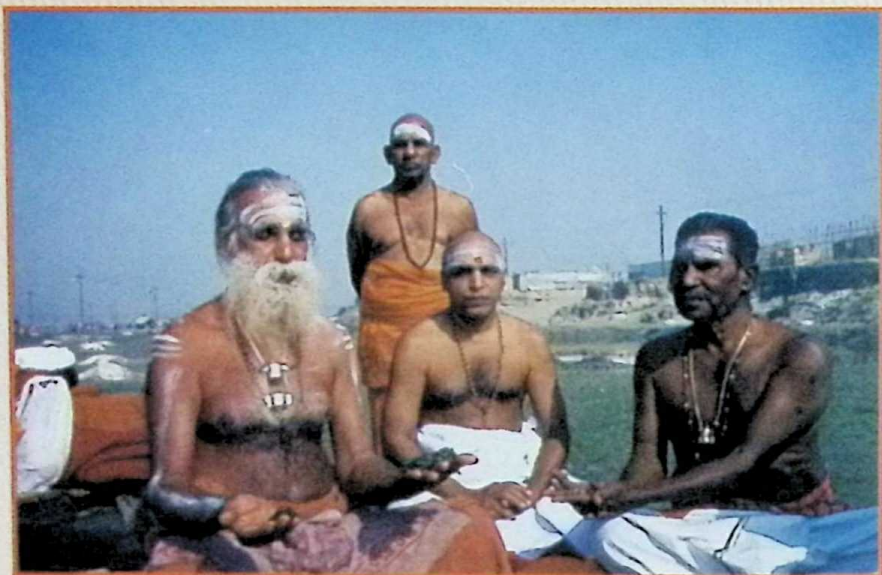
பேரூர் ஆதீன நிறுவனர் ஸ்ரீ சாந்தலிங்க சுவாமிகள்

பேரூர் ஆதீனம் குருமகாசுந்தரிநாதம்
சீர்வனார்சீர் சாந்தலிங்க இராமசாமி அழகனார்

பேரூர் ஆதீனம் கீதையட்டம்
நவந்திரு மருதாசல அழகனார்

2001 ரூம்பமேனாவின்போது அலகாபாத் திரிவேணிசங்கமத்தில்

பேரூர்அழகனார் கீழ்டலிங்க பூதஜ் செய்தல்

சென்ட்ரல் பல்கலைக்கழகத்தின் 150 - ஆவது பட்டமளிப்பு விழாவில் பேரூர் அழகனாருக்கு
முதுமுனைவர் [டாக்டர்] பட்டம் வழங்கல் 12-11-2007

துறையூர் ஆதீனம் - துறையூர் மடத்தின் முகப்புத் தோற்றம்

துறையூர் ஆதீனம் - விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்தின் நுழைவாயில்

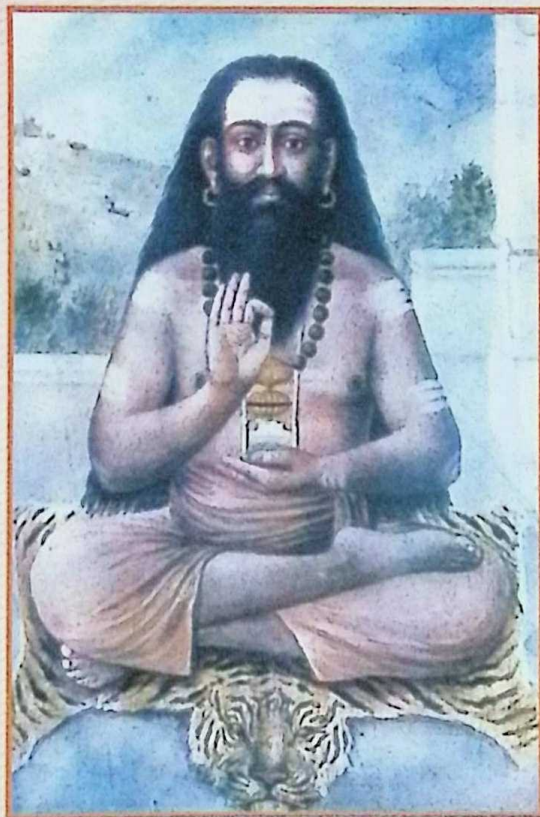
துறையூர் ஆதீனம் - விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடம்
23 - ஆம் பட்டம் சீர்வளர்சீர் கல்யாணசுந்தர சிவப்பிரகாச பரமாதானிய சுவாமிகள்

திருப்போரூர் ஆதீனம் கண்ணுவர்பேட்டையிலுள்ள மூல மடம்

திருப்போரூரில் கோயிலுக்கு அருகிலுள்ள சின்ன மடம்

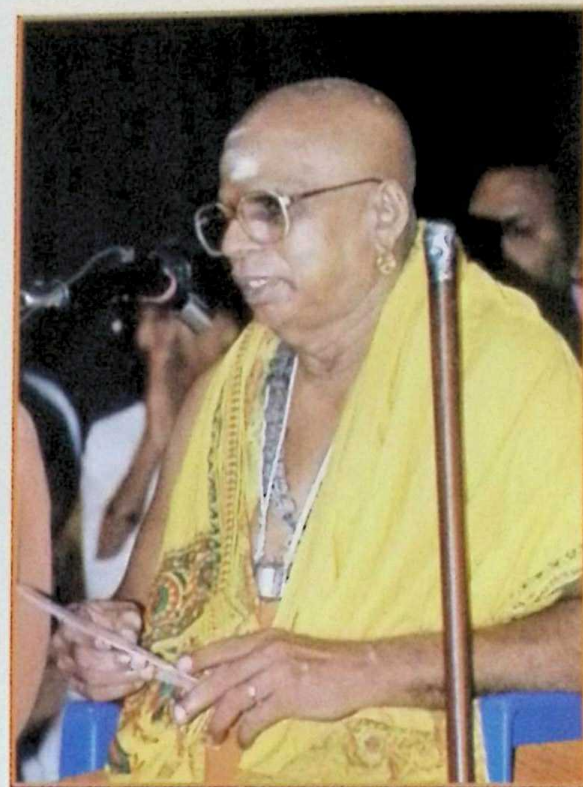
திருப்போரூர் ஆதீன நிறுவனர் ஸ்ரீ சிதம்பர சுவாமிகள்

திருப்போரூர் ஆதீனம்
கின்று எழுந்தருளியுள்ள குருமகாசுந்தரிதாணம் 14 - ஆம் வட்டம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிதம்பர சிவஞான சுவாமிகள்

திருக்கோவலூராதினம் 5 - ஆம் பட்டம்
ஸ்ரீஸஸ்ரீ சிவசன்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள்
திருப்பாதிரிப்புலியூர்

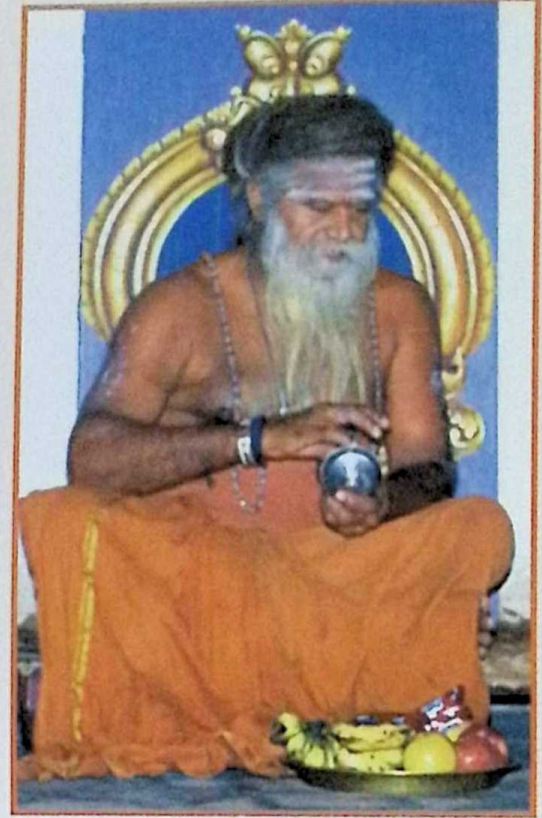
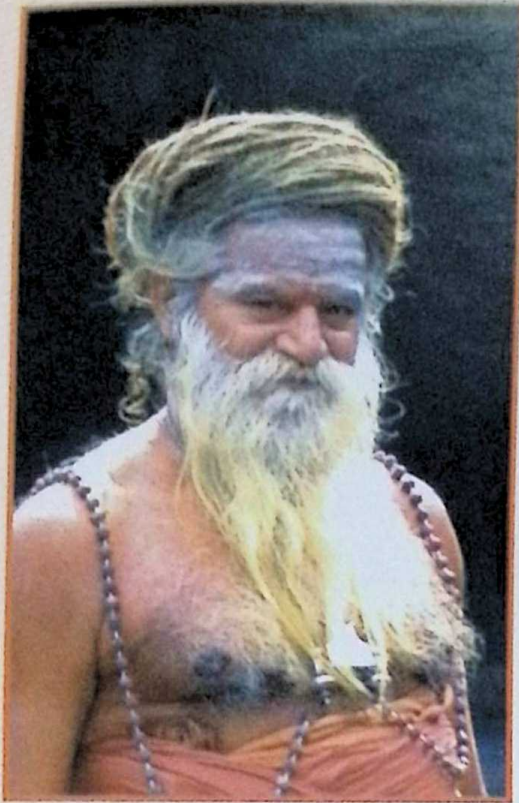
கீற்று எழுந்தருளியுள்ள 8 - ஆம் பட்டம்
ஸ்ரீஸஸ்ரீ சிவசன்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள்

சும்பகோணம் பெரிய மடம் முகப்புத் தோற்றம்

சும்பகோணம் பெரிய மடத்தின் துன்றைய சருமகாசுந்நிதானம்
முல்லமுந் ஐகத்தரு நூலகண்ட சாரங்க துேசிகேந்திர மகா சுவாமிகள்

சிதம்பரம் மௌனசுவாமிகள் மடம் துன்றைய குருமகாசுந்தரிதானம் ஸ்ரீஸுரீ சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

திருவத்தாமலை மலைமீது உள்ள குகை நமச்சிவாயர் கோயிலும் மடமும்

திருவத்தாமலை மலைமீது உள்ள குகை நமச்சிவாயர் கோயிலும் மடமும்

குகை நமச்சிவாயர் மடத்தின் இன்றைய வாரிசுகள்
17 - ஆவது குகை நமச்சிவாயம், 18 - ஆவது குகை நமச்சிவாயம்

சிதம்பரத்திலுள்ள நுகைநமசிவாயர் மடத்தின் பர்வசாலை
மானிக்கவாசகர் தங்கியிருந்து திருவாசகம் பாடிய இடம்

பர்வசாலையின் உள்ளே மானிக்கவாசகர் சிலை

மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம்

சிவஞானபாலய சுவாமிகள் மடம்

மயிலம் & பொம்மையபாளையம்

மயிலம், விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் உள்ள புகழ்பெற்ற முருகன் தலம். விழுப்புரத்திலிருந்து 29 கிலோமீட்டர். திண்டிவனத்திலிருந்து 9 கிலோமீட்டர். மயிலம் மலைத் தலம், மலைக்கோயில். மயிலம் மலை மயில் போன்ற வடிவில் அமைந்துள்ளதால் மயிலம் எனப் பெயர் பெற்றது. மயில மலையை உடையதால் ஊரும் மயிலம் எனப் பெயர் பெற்றது.

பொம்மையபாளையம், புதுச்சேரி (பாண்டிச்சேரி) யிலிருந்து சென்னைக்குச் செல்லும் கீழைக் கடற்கரைச் சாலையில் (E.C.R. என்னும் ஈஸ்ட் கோஸ்ட் ரோடில்) ஐந்தாவது கல்லில் உள்ளது. பொம்மையபாளையத்துக்குப் பொம்மபுரம் என்றும் பெயர். கடற்கரையில் அமைந்த ஊர். எதிரே கடற்கரை. அழகிய இயற்கையமைப்பு. இவ்வாதீனம் பொம்மபுரத்தில் தோன்றி, மயிலத்துக்குச் சென்று இரண்டு இடங்களிலும் நிலைத்ததால் மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் என்று பெயர் பெற்றது. “திருக்கயிலாய பரம்பரை மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம், ஸ்ரீமத் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் திருமடம், மயிலம் & பொம்மபுரம்” என்பது முழுமையான பெயர்.

பொம்மையபாளையம் இந்த ஆதீனத்திற்குரிய இனாம் கிராமமாக இருந்தது. இவ்வாதீனகர்த்தர்கள் பொம்மைய பாளையத்தின் இனாம்தார்களாக இருந்தனர். இந்திய சுதந்திரத்திற்குப்பின்பு இனாம் ஒழிப்புச் சட்டம் ஏற்பட்ட

பின் இனாம் உரிமை இல்லாது போய்விட்டது. பதினெட்டாம் பட்டம் வரையில் இனாம் இனாம்தார் என்ற உரிமை இருந்தது. பதினெட்டாம் பட்டம் வரையில் இவ்வாதீன கர்த்தர்களைப் பின்வருமாறு வழங்குவது வழக்கம்.

“ஸ்ரீமத் ஞான ராசதானியான இனாம்பொம்மையபாளையம்
திருக்கயிலாய பரம்பரை பெரியமடம்
சிவகஞ்சி மயூராசல நிவாச யதீஸ்வர கர்த்தரான
மயிலம் தேவஸ்தான ஆதீன பரம்பரை தர்மகர்த்தத்துவம் இனாம்தார்
பதினெட்டாவது பட்டத்து
ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞானபாலய சுவாமிகள்”

இப்படித்தான் வழங்குவது வழக்கம். இப்போது 19-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள் காலத்தில் இனாம் உரிமை தவிர்ந்து போனமையால், இனாம், இனாம்தார் என்ற இரு சொற்களையும் நீக்கி, மற்றபடி மேற்கண்டவாறே வழங்கும் வழக்கம் உள்ளது.

தொடக்க முதல் இன்றுவரை இவ்வாதீனகர்த்தர்கள் பொம்மையபாளையம் மயிலம் ஆகிய இரண்டு இடங்களிலும் இருந்து வருகிறார்கள். இரண்டு இடங்களிலும் மடங்கள் உள்ளன, சொத்துகள் உள்ளன, பணிகள் நடைபெறுகின்றன.

மயிலம் பொம்மபுர ஆதீன குருமரபு

- குருமுதல்வர் ஸ்ரீ சிவஞானபாலய சுவாமிகள் (பாலசித்தர்)
2-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீ சிவஞானபாலய சுவாமிகள் (சிவஞானி)
3-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலஸ்ரீ (குன்னம்பாளையம்) சிவஞானபாலய சுவாமிகள் 1645 - 1695
4-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலஸ்ரீ (சிதம்பரம்) சிவஞானபாலய சுவாமிகள் 1695 - 1727
5-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலஸ்ரீ (கந்தப்பனூர்) சிவஞானபாலய சுவாமிகள் 1727 - 1733
6-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலஸ்ரீ (கரையாம்புத்தூர்) சிவஞானபாலய சுவாமிகள் 1733 - 1746

7-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி (மாத்தூர்)	
சிவஞானபாலய சுவாமிகள்	1746 - 1761
8-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி (குமாரச்சார்வாய்)	
சிவஞானபாலய சுவாமிகள்	1761 - 1770
9-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி (சிவகுன்றம்)	
சிவஞானபாலய சுவாமிகள்	1770 - 1773
10-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி (விருத்தாசலம்)	
சிவஞானபாலய சுவாமிகள்	1773 - 1784
11-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி (சிதம்பரம்)	
சிவஞானபாலய சுவாமிகள்	1784 - 1809
12-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி (கல்யாணபட்டினம்)	
சிவஞானபாலய சுவாமிகள்	1809 - 1817
13-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி (விருத்தாசலம்)	
சிவஞானபாலய சுவாமிகள்	(18 நாட்கள் மட்டும்)
14-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி (சிதம்பரம்)	
சிவஞானபாலய சுவாமிகள்	1817 - 1843
15-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி (நல்லாற்றூர்)	
சிவஞானபாலய சுவாமிகள்	1843 - 1887
16-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி (நல்லாற்றூர்)	
சிவஞானபாலய சுவாமிகள்	1887 - 1916
17-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி (நல்லாற்றூர்)	
சிவஞானபாலய சுவாமிகள்	1916 - 1928
18-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி (சிதம்பரம்)	
சிவஞானபாலய சுவாமிகள்	1928 - 21-9-1965
19-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவஞானபாலய சுவாமிகள்	
21-9-1965 முதல் அருளாட்சி செய்து வருகிறார்கள்.	

1. பாலசித்தர்

திருக்கயிலையில் சிவபெருமானுடைய திருவிளையாடலால் கணநாதர்களில் ஒருவரான சங்குகன்னர் என்பவர்

நிலவுலகில் அவதாரம் செய்தார். மக்களெல்லாரும் பிறப்பது போல் தாயின் வயிற்றிலிருந்து பிறக்காமல், யோனிவாய்ப் பிறவாமல், பொம்மபுரத்தை அடுத்த கடலிலே பத்து வயதுப் பாலப் பருவத்தினராய்த் திருநீறு உருத்திராக்கம் இலிங்கம் தரித்த வடிவினராய்த் தோன்றியருளினார். 1000 ஆண்டுகள் பாலப்பருவத்தோடேயே நிலவுலகில் நிலவிச் சித்துகள் பல இயற்றிச் சித்தராகத் திகழ்ந்தார். பாலப்பருவச் சித்தராகத் திகழ்ந்ததால் பாலசித்தர் என வழங்கப்பெற்றார். பெருமுக்கல் மலையில் பல காலம் தவமியற்றினார். பின்பு மயிலம் மலைக்குச் சென்று பல காலம் தவமியற்றி முருகப் பெருமானை வழிபட்டவண்ண மிருந்தார். முருகப்பெருமானது சத்திகளான வள்ளியும் தெய்வயானையும் சித்த கன்னிகை யராக வந்து பாலசித்தரிடம் வளர்ந்தனர். முருகப்பெருமான் மயிலத்துக்கு வந்து பாலசித்தரிடம் சித்த கன்னிகையராக வளர்ந்து வந்த வள்ளி தெய்வயானை இருவரையும் பால சித்தர் மணஞ்செய்துகொடுக்க மணந்து, பாலசித்தருக்கு அருள் புரிந்தார். பாலசித்தர் சதுரக்கள்ளியின் பாலையே உணவாகக் கொண்டு வாழ்ந்தார். நீண்ட காலம் வாழ்ந்தார். பலருக்குப் பலவகையான பேறுகளை அருளினார். முத்திபெறுங் காலத்தில் சிவலிங்க மயமானார். மயிலம் மலைக்கோயிலில் முருகப் பெருமான் சந்நிதிக்குத் தென்பக்கம் இப்பொழுது விஸ்வநாதர் என்ற பெயருடன் விளங்கும் சிவலிங்கம் பாலசித்தரே. பால சித்தரே அச்சிவலிங்கமாக ஆனார்.

2. சிவஞானபாலய சுவாமிகள் (சிவஞானி)

இவர் சிதம்பரத்தில் பச்சைக்கந்ததேசிகர் மரபில் தோன்றியவர். பெற்றோருக்குப் பிள்ளைப்பேறு இல்லாதிருந்து பாலசித்தர் அருளால் கள்ளிப்பால் பிரசாதத்தால் தோன்றியவர். இளமை முதலே பாலசித்தருக்குத் தொண்டு பூண்டொழுகி அருகிலேயே இருந்து வந்தவர். முருகப்பெருமானே தோன்றி இவருக்கு ஞானோபதேசமும் ஆசாரிய அபிடேகமும் செய்து தமது அமிசத்தில் ஒருகூறு பதியும்படியும் செய்துவைத்தார். ஏகாம்பரநாதரைத் தரிசிக்கக் காஞ்சிக்குச் சென்றபோது விடநீண்டி இறந்த ஒருவனை ஓர் அன்பரின் வேண்டு

கோட்கிணங்கித் திருநீறிட்டு உயிர்ப்பித்தருளினார். செய்யூர் சென்றிருந்தபோது, மணலைச் சர்க்கரையாக்கினார். இவ்வாறு இவர் அற்புதங்கள் பல செய்வதைக் கண்ட மந்திரவாதி ஒருவன் அழுக்காறு கொண்டு செஞ்சியை ஆண்ட திரியம்பக மகாராஜன் என்னும் மன்னனிடம் சுவாமிகளைப் பற்றி அவதூறு கூறினான். இருவரையும் கையுங்காலுங் கட்டிக் கடலிற் போடுவதென்றும் யார் சுகமாக முன்னே கரை சேர்கிறாரோ அவரே சிறந்தவர் என்றும் முடிவு செய்து கொண்டனர். அரசன் இருவரையும் தோணியிலேற்றிக் கடலில் இடுவித்தான். மாந்திரீகன் கரையேற இயலாது கடலில் தத்தளித்தான். கடல் மீனால் விழுங்கப்பெற்றான். சுவாமி களோ, தோணி கரைக்குத் திரும்புவதற்குமுன்பே கரையில் வந்து வீற்றிருந்தார். அது கண்ட மன்னன் அஞ்சி வணங்கி மாந்திரீகனையும் எழுப்பியருள வேண்டினான். சுவாமிகளும் அவ்வாறே ஆகட்டும் என அருள்புரிந்து கடலை நோக்கிக் கூப்பிடவே பெரிய மீன் ஒன்று கரைக்கு வந்து மாந்திரீகனை உமிழ்ந்தது. அம்மீனுக்குப் பண்டாரக்கெளுத்தி என்று பெயரிட்டார்கள். அதுவே ஆதீனத்தின் கொடியாயிற்று. இந்து மன்னர்களும் இஸ்லாமிய நவாபு மன்னர்களும் சுவாமிக ளுக்குப் பற்பல காணிக்கைகளையும் மரியாதைகளையும் செலுத்தினார்கள்.

பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் இவர்களைக்காண வரும் போது வழியில் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளைக் கண்டார். இருவருமாகச் சேர்ந்து பொம்மையபாளையத்துக்கு வரும்போது வழியில் ஓர் இரவில் புத்துப்பட்டு என்னும் ஊரில் தங்கினார்கள். அவ்வமயம் சாந்தலிங்க சுவாமிகள், சிவப்பிரகாச சுவாமிகளிடம் சிவஞானபாலய சுவாமிகளின் அருஞ்செயல்களையும் பெருமைகளையும் கூறி, அவர்களைக் காணுதற்குக் கையுறையாக ஏதேனும் தோத்திரப் பாடல் களை இயற்றிக்கொண்டு செல்லல் நன்றென்று சொன்னார். அதற்குச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் நாம் நரரைப் பாடும் வழக்கமில்லை என்று கூறி மறுத்துவிட்டார். அன்றிரவு சிவப்பிரகாசருடைய கனவில் முருகப்பெருமான் தோன்றி

உதிரிப்பூக்கள் நிறைந்த கூடையைக் கொடுத்து அவற்றை மாலையாகத் தொடுத்துக்கொடுக்கும்படிச் கூறியருளினார். விழித்தெழுந்த சிவப்பிரகாசர் தாம் கண்ட கனவைச் சாந்தலிங்கரிடம் கூறினார். சிவஞானபாலய சுவாமிகள் முருகப்பெருமானுடைய அம்சம் சேரப்பெற்றவர், ஆதலின் அவரைப் பாடுவது முருகனையே பாடுவதாகும், இக்கனவின் குறிப்பும் அதுவே என்று சாந்தலிங்க அடிகள் கூறினார். சிவப்பிரகாச சுவாமிகளும் முருகன் திருவருள் அவ்வாறாயின் பாடுவோம் எனப் பாட உடன்பட்டுச் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் தாலாட்டு, சிவஞானபாலயசுவாமிகள் நெஞ்சுவிடு தூது ஆகிய இரு பிரபந்தங்களையும் பாடினார். இருவரு மாகப் பொம்மபுரத்தை அடைந்து சுவாமிகளை வணங்கித் தாலாட்டு நெஞ்சுவிடுதூது ஆகிய இரண்டையும் சுவாமிகள் திருமுன்னர் அரங்கேற்றம் செய்தனர்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் சிவஞானபாலய சுவாமிகளை ஞானாசிரியராகக் கொண்டு சில காலம் சுவாமிகளுடனே மயிலத்திலும் பொம்மையபாளையத்திலும் வசித்து வந்தார். சாந்தலிங்க சுவாமிகள் மட்டும் சில நாள் கழித்துப் பேரூருக்குத் திரும்பினார். பின்னர் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் சில தலங்களுக்கு யாத்திரை செய்து மீண்டும் ஞானாசிரியரைக் காணப் பொம்மபுரத்திற்கு வந்தபோது சிவஞானபாலய சுவாமிகள் திருப்பள்ளியெழுச்சி, சிவஞானபாலயசுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ் ஆகிய இரண்டு பிரபந்தங்களையும் பாடிச் சுவாமிகள் முன்னிலையில் அரங்கேற்றினார். அதன்பின் பல தலங்களுக்கும் சென்று மீண்டு பொம்மைய பாளையத் திற்கு அருகிலுள்ள நல்லாற்றூரில் இருந்து வருவாராயினார்.

ஒரு நன்னாளில் சிவஞானபாலயசுவாமிகள் பொம்மபுரத்துத் திருமடத்தில் முருகப்பெருமான் வலப் பக்கத்துக்குக் கீழேயுள்ள நிலவறை ஒடுக்கத்துட் சென்று நிட்டை கூடித் தாம் பெற்றிருந்த அருட்சித்தியால் தமது திருமேனியைத் திருநீராக்கி இட்டலிங்க பரசிவத்திற் கலந்தருளினார். இதனை அறிந்த சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

நல்லாற்றாரினின்றும் பொம்மபுரத்திற்கு வந்து சிவஞானபாலய சுவாமிகள் கலம்பகத்தைப் பாடிப் போற்றினார்.

பொம்மபுரம், மயிலம், காஞ்சிபுரம், செய்யூர் மடங்களில் பூமியின் கீழே நிலவறைகள் உள்ளன. சுவாமிகள் அந்தந்த இடங்களில் தங்குகின்ற காலத்து நிலவறை ஒடுக்கத்துள் நிட்டை கூடுவது வழக்கம். பொம்மபுரம் மடத்து நிலவறை, சுவாமிகள் தமதுடம்பை அருட்சத்தியால் திருநீறாக்கி முத்திபெற்ற திருவறையாகும்.

மயிலம் ஆதீன அடியவர்களில் மிகவும் புகழ்பெற்றவர், முக்கியமானவர் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள். திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற்குச் சிவஞானமுனிவரையும், தருமபுர ஆதீனத்திற்குக் குமரகுருபரரையும் போன்றவர், மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனத்திற்குச் சிவப்பிரகாசர். சமய உலகில் மட்டுமன்றித் தமிழ் உலகிலும் (இலக்கிய உலகிலும்) புகழ் பெற்று விளங்குபவர். குமரகுருபரர் சிவப்பிரகாசர் இவ்விருவருமே இவ்வாறு இரு உலகிலும் புகழ்பெற்று விளங்குபவர்கள். பிரபந்தத் திரட்டுகளில் குமரகுருபரர் பிரபந்தத்திரட்டு சிவப்பிரகாசர் பிரபந்தத்திரட்டு ஆகிய இவ்விருவரது பிரபந்தத்திரட்டுகளே புகழ்பெற்று விளங்கு பவை, பெருவழக்காகப் பயிலப்பெறுபவை. குமரகுருபரர் தருமபுர ஆதீனத்துச் சீடரானார். சிவப்பிரகாசர் மயிலம் பொம்மபுரம் ஆதீனத்துச் சீடரானார். இவ்வாதீனங்களுக்கு வெளியேயும் இவ்விருவரும் தனிச்சிறப்புப் பெற்றவர்கள். குமரகுருபரர் தனியாகவே ஒரு மடம் நிறுவினார். சிவப்பிரகாசர் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர் என்றொரு தனி வரலாற்றுடன் புகழ்பெற்றுத் திகழ்கிறார். குமரகுருபரர் தம் குருவாகிய மாசிலாமணி தேசிகரின்மீது பண்டார மும்மணிக் கோவை பாடினார். சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் சிவஞான பாலயசுவாமிகளின் மீது ஐந்து பிரபந்தங்களைப் பாடினார். குமரகுருபரர் தருமபுர ஆதீனத்திற்கு ஓர் சிறந்த அணிகலன். சிவப்பிரகாசர் மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனத்திற்கு ஓர் சிறந்த அணிகலன். ஆதலின் சிவப்பிரகாசரின் வரலாற்றை ஈண்டுச் சுருக்கமாகவேனும் அறிதல் இன்றியமையாதது.

துறைமங்கலம்

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் வரலாறு

சிவப்பிரகாசர் பிறந்த ஊர் காஞ்சிபுரம். தந்தையார் குமாரசாமிதேசிகர். ஆசிரியராக இருந்தவர். அவருக்குச் சிவப்பிரகாசர் வேலையர் (வேலாயுதம்) கருணைப்பிரகாசர் என்று ஆண்மக்கள் மூவர். ஞானாம்பிகை என்று ஒரு பெண். சிவப்பிரகாசர் இறுதி வரை துறவியாகவே வாழ்ந்தார். வேலையரும் கருணைப்பிரகாசரும் திருமணம் செய்துவைக்கப் பெற்றனர். தங்கை ஞானாம்பிகையைச் சிவப்பிரகாசர் பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகளுக்குத் திருமணம் செய்துகொடுத்தார். அவ்வாறு திருமணம் செய்து கொடுக்கக் கூறியருளியவர் மயிலம் சிவஞானபாலய சுவாமிகளே யாவார்.

தந்தையார் காலமானபின் சிவப்பிரகாசர் தம் உடன் பிறந்தவர்களை அழைத்துக் கொண்டு திருவண்ணாமலைக்குச் சென்றார். ஒருநாள் திருவண்ணாமலையை வலம்செய்து முடிப்பதற்குள் சோணசைலமாலையைப் பாடிமுடித்தார்.

பின்னர் துறைமங்கலத்திற்குச் சென்றார். அங்கு அண்ணாமலை ரெட்டியார் என்னும் செல்வர் ஒரு மடம் கட்டிக்கொடுத்தார். அதில் சிவப்பிரகாசர் வாழ்ந்தார். அதனால் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர் என்றே பெயர் பெற்றார். துறைமங்கலம் பெரம்பலூர் அருகே உள்ளது. திருச்சிராப்பள்ளி சென்னை நெடுஞ்சாலையில் பெரம்பலூர்ச் சாலை பிரியு மிடத்தில் உள்ளது. சென்னை திருச்சிராப்பள்ளி நெடுஞ் சாலையில் பெரம்பலூரைக் கடந்து செல்லும்போது துறை மங்கலம் என்ற பெயர்ப்பலகையைக் காணலாம். நெடுஞ் சாலை. ஏரிக்கரை. இயற்கை அழகுவாய்ந்த சிற்றூர். துறை மங்கலம் சிவப்பிரகாசரார் புகழ் பெற்றது, “துறைமங்கலம்: பெரும்புலியூர்த் தாலுகாவிலுள்ள தோரூர்; இங்கே சிவப்பிரகாச சுவாமிகளுக்காக அண்ணாமலை ரெட்டியாரால் அமைக்கப் பெற்ற அழகிய நடைவாவி ஒன்றுண்டு” என ஐயரவர்கள் எழுதுகிறார் (பிள்ளையவர்கள் சரித்திரம் பாகம் 1, பக்கம் 350).

சிறந்த கவிஞராக விளங்கிய சிவப்பிரகாசர் திருநெல் வேலிக்குச் சென்று சிந்துபூந்துறையில் தருமபுர ஆதீனம் வெள்ளியம்பலவாணத்தம்பிரானிடம் இலக்கண பாடம் கேட்டார். திருச்செந்தூருக்குச் சென்று அங்கு வெள்ளியம்பல வாணரை இகழ்வதையே தொழிலாகக் கொண்ட போலிப் புலவரொருவரை வென்றார். அவருடன் செய்த வாதில் திருச்செந்தில் நிரோட்டக யமக அந்தாதியைப் பாடினார்.

பின்னர் திருவெங்கணூருக்கு வந்தார். வெங்கணூரும் பெரம்பலூருக்கு அருகில்தான் உள்ளது. அண்ணாமலை ரெட்டியார் கட்டிய அழகிய சிவன்கோயில் வெங்கணூரில் உள்ளது. சிற்ப வேலைப்பாடுகள் மிக்கது. அதன்மீது திருவெங்கைக்கோவை, திருவெங்கைக் கலம்பகம், திருவெங்கை உலா ஆகிய மூன்று நூல்களைப் பாடினார். திருவெங்கை அலங்காரம் பாடினார், அது கிடைக்கவில்லை என்பர். வெங்கணூர்க் கோயிலின் கருவறை(கர்ப்பக்கிரகம்)வேலைப்பாடு மிக்கது. “கருப்ப இல்லிற் கிணையில்லை யென்னும் திருவெங்கை”, “வல்லகோலுக்கு வல்ல அண்ணாமலையார் கட்டுகோயில்” என்று திருவெங்கைக் கோவையிலும், “மல்லலுறச் சந்திபொருத்தித் தரும் சீர் கெடாது அடுக்கிப் புந்திமகிழ் அற்புத அணித்தா(ய்) முந்தையோர் செய்யுள்போல் செய்த திருக்கோயில்” என்று திருவெங்கையுலாவிலும் சிவப்பிரகாசர் பாராட்டுகிறார். செய்யுளுக்கு அழகு தருவன சந்தி, சீர், அணி முதலியன. முந்தையோர் சந்தி பொருத்தி, சீர் கெடாது அடுக்கி, அற்புதமான அணியுடன் செய்யுள்களைச் செய்தனர். அதுபோன்று இக்கோயிலும் கற்களை நன்கு சந்தி பொருத்தி அழகுகெடாது அடுக்கி அணியுறக் கட்டி யிருக்கிறார்கள். சொற்கோயில் இலக்கணம் இக்கற்கோயிலுக்கும் பொருந்தியிருப்பதைப் பொருத்திக் காட்டுகிறார் சிவப்பிரகாசர். சிவப்பிரகாசரைக் கற்பனைக் களஞ்சியம் என்பர். கோவை நூல்களில் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையை இராசாக்கோவை என்றும் திருவெங்கைக்கோவையை மந்திரிக்கோவை என்றும் புலவர்கள் புகழ்வார்களாம். திருச்சிற்றம்பலக்கோவை “ஆர்” என்னும் அடைமொழி பெற்றுத் திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்

என வழங்குகிறது. அது இராசாக்கோவை (கோவை அரசு) என்பதில் ஐயமென்னை? “திருச்சிற்றம்பலக்கோவையே கோவை, மற்ற கோவைகளெல்லாம் கள்ளிமேற்படர்ந்த கோவை” என்றும் கூறும் வழக்கமுண்டாம். திருவெங்கைக்கோவைக்குக் காஞ்சிபுரம் மகாவித்துவான் இராமானந்தயோகிகள் உரையெழுதியுள்ளார். இவ்விராமானந்த யோகிகள் வேறு யாருமல்லர். காஞ்சிபுரம் மகாவித்துவான் இராமசாமி நாயுடுவே ஆவார். நாயுடு பின்னாளில் யோகிகள் என்று பெயர் பூண்டார். இராமசாமி நாயுடு வள்ளற்பெருமான் இயற்றிய இங்கித மாலைக்கும் உரையெழுதியுள்ளார். ஐயரவர்கள் ‘நான் கண்டதும் கேட்டதும்’ என்ற நூலில் வெங்கனூர்க் கோயிற் சிற்பம் என்றொரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். ஐயரவர்களின் கட்டுரையையும் சிவப்பிரகாசரின் திருவெங்கை நூல்களையும் எம்முடைய இளமைக்காலத்தில் படித்துவிட்டு வழிபாட்டுக் காகவும் களஆய்வுக்காகவும் ஐம்பத்திரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 12.05.1957-இல் யாம் வெங்கனூருக்குச் சென்றோம். ஜமீன்தார் அண்ணாமலை ரெட்டியாரின் பரம்பரையினரும் ஊர் மக்கள் பலரும் திரண்டுவந்து வரவேற்றனர். மழையில்லாக் குறையை விண்ணப்பித்து மழை வேண்டினர். ஒருநாள் முழுவதும் தங்கினோம். தலமரத்தின் அடியில் நிட்டை கூடினோம். மாலையில் நாம் வெங்கனூரை விட்டுப் புறப்பட்ட சமயம் நல்ல மழை பெய்யத் தொடங்கிற்று. மழையோடு மழையாக மக்கள் திரண்டுவந்து வழியனுப்பி வைத்தனர். அன்று காலையிலிருந்தே அற்புதங்கள் சில தொடர்ந்து நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தன. வெங்கனூர் அனுபவம் எம் இளமைவாழ்வில் என்றும் மறக்க இயலாத அனுபவம்.

சிவப்பிரகாசர் சிதம்பரத்திற்குச் சென்று நால்வர் நான்மணிமாலை பாடினார். திருமுதுகுன்றத்திற்குச் சென்று பழமலையந்தாதி முதலியவற்றைப் பாடினார். சிவஞானபாலய சுவாமிகள்மீது பிரபந்தங்கள் பாடியதை முன்பே கூறினோம். மயிலம் தொடர்பு, பேரூர்த் தொடர்பு இவ்விரண்டும் சிவப்பிரகாசருக்கு நிறைந்திருந்தது. மயிலம் சிவஞானி இவருக்கு குரு. பேரைச் சாந்தலிங்கர் இவருக்குத் தங்கை கணவர்.

பிற்காலத்தில் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் மயிலம் அருகே நல்லாற்றூரில் தங்கினார். முப்பத்திரண்டாம் அகவையில் அங்கேயே முத்திபெற்றார். நல்லாற்றூரில் உள்ள இவரது மடமும் சமாதிக்கோயிலும் மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனத்தின் கிளை மடமாகும். இறுதிக் காலத்தில் நல்லாற்றூரில் வாழ்ந்த தாலும் அங்கே சமாதியானதாலும் நல்லாற்றூர் சிவப்பிரகாசர் எனவும் இவர் வழங்கப்பெறுகிறார். ஆயினும் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர் என்பதே பெருவழக்கு. துறைமங்கலத்தில் இவரது மடம் இன்றும் உள்ளது.

சிவப்பிரகாசரின் தம்பியார் கருணைப்பிரகாசரின் வழித் தோன்றலான புலவர் உ. கருணைச் சிவப்பிரகாசம் என்பவர் வழிபாட்டுப் பணிகளைச் செய்துகொண்டு மடத்தைப் பராமரித்து வருகிறார். இவர் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். இவரது தம்பியார் புலவர் உ. தண்டபாணி எம்.ஏ., பி.ஈடி என்பவரும் இவருக்கு உதவியாக உள்ளார்.

சிவப்பிரகாசரின் நூல்கள்

சிவப்பிரகாசர் அருளிய நூல்களின் எண்ணிக்கை 34. அவை வருமாறு :

1. சோணசைலமாலை
2. திருச்செந்தில் நிரோட்டக யமக அந்தாதி
3. திருவெங்கைக் கோவை
4. திருவெங்கைக் கலம்பகம்
5. திருவெங்கை உலா
6. திருவெங்கை அலங்காரம். (இந்நூல் கிடைக்கவில்லை)
7. சிவப்பிரகாச விகாசம்
8. தர்க்க பரிபாஷை
9. நால்வர் நான்மணிமாலை
10. சதமணிமாலை
11. சிவஞானபாலய சுவாமிகள் நெஞ்சுவிடுதூது

12. சிவஞானபாலய சுவாமிகள் தாலாட்டு
 13. சிவஞானபாலய சுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ்
 14. சிவஞானபாலய சுவாமிகள் கலம்பகம்
 15. சிவஞானபாலய சுவாமிகள் திருப்பள்ளியெழுச்சி
 16. திருக்கூவப்புராணம்
 17. பிரபுலிங்கலீலை
 18. வேதாந்த சூடாமணி
 19. சித்தாந்த சிகாமணி
 20. பழமலை அந்தாதி
 21. பிஷாடன நவமணிமாலை
 22. கொச்சகக் கலிப்பா (இந்நூல் கிடைக்கவில்லை)
 23. பெரியநாயகியம்மை கலித்துறை
 24. பெரியநாயகியம்மை நெடுங்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்
 25. ஏசுமத நிராகரணம் (இந்நூல் கிடைக்கவில்லை. கிறித்துவர்கள் இந்நூற் பிரதிகளையெல்லாம் வாங்கி அழித்துவிட்டனர் என்று ஒரு செய்தி வழங்குகிறது)
 26. நன்னெறி
 27. சிவநாம மகிமை
 28. தலவெண்பா (இந்நூல் கிடைக்கவில்லை)
 29. இஷ்டலிங்க அபிஷேக மாலை
 30. நெடுங்கழிநெடில்
 31. குறுங்கழிநெடில்
 32. நிரஞ்சனமாலை
 33. கைத்தலமாலை
 34. சீகாளத்திப்புராணம்.
- (7) கண்ணப்பச்சருக்கம், (8) நக்கீரச்சருக்கம்

சிவப்பிரகாசர் பிரபந்தத்திரட்டு பலரால் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது. சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் ஒரு

பதிப்பை வெளியிட்டுள்ளது (1941). இதில் 24 பிரபந்தங்களே உள்ளன. பிரபுலிங்கலீலை, வேதாந்த குளாமணி, சித்தாந்த சிகாமணி முதலிய 10 நூல்கள் இதிற் சேர்க்கப்பெற்றவில்லை. மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் 18-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள் 34 பிரபந்தங்களையும் “சிவப்பிரகாசர் செந்தமிழ் நூல்கள்” என்று ஒரே பெருநூலாக வெளியிட்டார்கள் (1944). 60 ஆண்டு களுக்குப்பின் இப்போது 2004-இல் இரண்டாம்பதிப்பு இரண்டு தொகுதிகளாகச் செம்பதிப்பாக இப்போது பட்டத்திலுள்ள 19-ஆம் பட்டம் சுவாமிகளால் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது.

சிவப்பிரகாசரின் பிரபந்தங்களுள் நால்வர் நான்மணி மாலையும் நன்னெறியும் சிறந்தவை, புகழ்பெற்றவை. குமரகுருபரரின் கந்தர்கலிவெண்பாவையும் நீதிநெறி விளக்கத்தையும் போன்றவை. சமயகுரவர் நால்வரைப் பற்றி நால்வருக்குப்பின் இன்றுவரை பாடப்பெற்ற பாடல்கள் எல்லாவற்றிலும் தலையானது, முதலானது, சிறந்தது நால்வர் நான்மணிமாலையே. நால்வரிடம் மிக அதிகமான, மிக ஆழமான ஈடுபாடு கொண்டவர் சிவப்பிரகாசர் என்பதை நால்வர் நான்மணிமாலையால் அறியலாம். அதிலும் வாதவூரரிடம் ஒரு தனித்த ஈடுபாடு என்று சொல்லலாம். திருவாசகத்தைப் போற்றுவதில் சிவப்பிரகாசருக்கு ஈடாக வேறு யாரும் இல்லை. நால்வர் நான்மணிமலைக்கு ஒப்பாக இன்னொரு நூலைச் சொல்லவேண்டுமாயின் வள்ளற்பெருமான் அருளிய ஆளுடைய நால்வர் அருள்மாலையைச் சொல்லலாம். வேறு எதனையும் சொல்ல இயலாது.

சிவப்பிரகாசரின் நன்னெறி குமரகுருபரரின் நீதிநெறி விளக்கம் போன்றது. பொம்மையபாளையத்தில் ஆதீனத்திற்கு எதிரே கடற்கரை உள்ளது. நன்னெறிவெண்பா நாற்பதையும் பொம்மையபாளையம் கடற்கரை மணலில் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் எழுதியருளினார்களாம். அதனைப் பார்த்து சுவாமி களின் இளவல் கருணைப் பிரகாசர் பட்டோலையிட்டார்களாம் (ஏட்டில் எழுதினார்களாம்). பொம்மையபாளையம் வழியாக நாம் செல்ல நேருங் காலங்களில் இக்கடற்கரை மணலில்

உருண்டு புரண்டு மகிழ்வதுண்டு. சிறிது இளைப்பாறிச் செல்வதுண்டு. பொம்மையபாளையத்தின் ஆதீனச்சூழலை, அதன் கடற்கரையை, நாளெல்லாம் அனுபவித்துக் கொண்டேயிருக்கலாம்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திருக்குறளின்மீது கொண்டுள்ள ஈடுபாட்டுக்கு எல்லையே இல்லை. சிவப்பிரகாசர் பிரபந்தத் திரட்டில் தொட்ட இடமெல்லாம் திருக்குறள் தட்டுப்படும். மிகப்பல இடங்களில் திருக்குறளை எடுத்தாள்கிறார், போற்றிப் புகழ்கிறார். “திருவள்ளுவரும் சிவப்பிரகாசரும்” என்றே ஒரு நூலை வித்துவான் வீ. குமாரசாமி ஐயர் எழுதியுள்ளார் (கழக வெளியீடு - 1956). “கற்பனைக்களஞ்சியம் ஸ்ரீசிவப்பிரகாசர் செந்தமிழ் நூல்களில் திருக்குறள் ஆட்சி” என்றொரு நூலை அண்மையில் 25.05.2002-இல் பொம்மபுர ஆதீனத்தார் வெளியிட்டுள்ளனர். நூலாசிரியர் ஆதீனப் புலவர் ஆ. சிவலிங்கனார். பதிப்பாசிரியர் : குமாரசிவ இராஜேந்திரன், பி.காம்., பி.எல்., இந்நூல் முற்கூறிய குமாரசாமி ஐயரின் நூலில் விடுபட்டனவற்றையும் சேர்த்து சிவப்பிரகாசரின் திருக்குறளாட்சியை முழுமையாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. 23 நூல்களில் 134 இடங்களில் 160 திருக்குறட்பாக்களைச் சிவப்பிரகாசர் எடுத்தாண்டுள்ளார் என்று இந்நூல் விளக்குகிறது. திருக்குறளை எடுத்தாளும் திறத்தில் சிவப்பிரகாசரை விஞ்சியவர் யாரும் இலர். தமிழ்நூற் பரப்பில் திருக்குறளை அதிகமாக எடுத்தாண்டவர் இவரே. இத்திறத்தில் சிவப்பிரகாசர் குறட்பிரகாசராகவும் வள்ளுவப் பிரகாசராகவும் விளங்குகிறார்.

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் குறளைப்போற்றும் அருமையான ஓரிடத்தை எடுத்துக் காட்டுவோம். அடியவர்களுக்கு இறைவன் அருளும் அருளிப்பாடுகளுள் திருவடிதீக்கை - அடிமுடி சூட்டுதல் - மிகச் சிறந்ததாகும். சிவப்பிரகாசருக்கு இறைவன் திருவடிதீக்கை செய்தானாம். இறைவனின் இரு திருவடிகளில் ஒன்று சிவப்பிரகாசரின் முடியில் சற்று வன்மையாகப் பதிந்ததாம். சற்றுப் பெரிதாக இருந்ததாம். இன்னொரு திருவடி மென்மையாகப் பதிந்ததாம், சற்றுச் சிறிதாக

இருந்ததாம். திருவடி தீக்கை செய்தவர் அர்த்தநாரீசுவரர் - மாதொருபாகர். பெரிய திருவடி ஆண்பால் திருவடி. சிறிய திருவடி பெண்பால் திருவடி. இத்திருவடிகள் இரண்டும் திருக்குறளின் இரண்டு அடிகளைப் போன்றிருந்தனவாம். குறளின் முதலடி நாற்சீரடி, ஆண்பால் திருவடி போன்றதாம். குறளின் இரண்டாவது அடி முச்சீரடி, சற்றுக் குறுகிய அடி, அம்மையார் திருவடி போன்றதாம். திருக்குறளின் அடிகளை அர்த்தநாரீசுவரரின் திருவடிகளுடன் ஒப்பிடுகிறார். அதுமட்டு மன்றி ஆசிரியர் திருவள்ளுவனாரை என் அடிகள், என்னுடைய அடிகளார் என்கிறார். சிவப்பிரகாசரின் திருவெங்கைக் கலம்பகத்தில் சுவடு கண்டிரங்கல் என்ற துறைப்பொருள் அமைந்த ஓர் பாடல் :

“என்அடிகள் வெண்குறன்றேர் அடியிரண்டும் எந்தலையில்
 இருத்தும்இறை வெங்கை நாட்டின்
 முன்னடிகள் இரண்டும்நெடில் அடிகள் பின்னர்
 முயங்கடிகள் இரண்டும்நேர் அடிகளாகப்
 பன்னடிகள் ஒருநான்கு கொடுந டக்கும்
 பழுதகல்வெண் துறைபோலப் படர்தலாலே
 பின்னடிகள் எங்கள்திரு அடிகள் முன்னர்ப்
 பெயர்ந்தஅடி எழிலிளஞ்சே யடிகளாமே” - 42

என்னடிகள் - என் அடிகளாராகிய திருவள்ளுவரது
 வெண்குறன்றேர் - குறள்வெண்பாவை ஒத்த
 அடியிரண்டும் - இரண்டு திருவடிகளையும்
 என் தலையில் இருத்தும் இறை - என்னுடைய தலையின்
 மேற்கூட்டும் இறைவன்.
 திருக்குறளுக்கு இதைவிடச் சிறப்பு வேறு வேண்டுமோ?

சிவப்பிரகாசர் நால்வர் நான்மணிமாலை பாடியது போன்றே எங்கள் அருட்பிரகாச வள்ளலார் நால்வர் அருள் மாலையைப் பாடியருளினார். சிவப்பிரகாசர் திருக்குறளைப் போற்றியதுபோன்றே எங்கள் அருட்பிரகாச வள்ளலார் இராமலிங்கரும் திருக்குறளை அவர் கண்ட பிரஸ்தானத் திரயங்களுள் ஒன்றாக, முதலாவதாகக் கொண்டார், வழி

காட்டியாகக் கொண்டார், திருக்குறள் வகுப்பு நடத்தச் செய்தார், திருக்குறளைத் தம் திருவருட்பாவில் எடுத்தாண்டார். நால்வரைப் போற்றுவதிலும் திருக்குறளைப் போற்றுவதிலும் சிவப்பிரகாசரும் வள்ளலாரும் ஒரு நிகரானவர்கள் எனலாம்.

தருமபுர ஆதீனத்திற்குக் குமரகுருபரர் எப்படியோ அப்படி மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனத்திற்குச் சிவப்பிரகாசர். குமரகுருபரரும் சிவப்பிரகாசரும் சமயஉலகில் மட்டுமன்றி இலக்கிய உலகிலும் புகழ்பெற்றுத் திகழ்கிறார்கள். சமயப் பற்றில்லாத தமிழறிஞர்களாலுங்கூடப் போற்றப் பெறுகிறார்கள். சாகும்வரை நான் நாத்திகன் என்று எழுதிவைத்துக் கொண்டு வாழ்ந்த புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் குமரகுருபரரைப் போற்றினார். நால்வர் நான்மணிமாலையைப் பிடிக்காதவர் களுக்குக்கூட நன்னெறி பிடிக்கும். பக்திநூலாகக் கந்தர் கலிவெண்பாவைப் பாடிய குருபரர் நீதி நூலாக நீதிநெறி விளக்கத்தைப் பாடினார். பக்தி நூலாக நால்வர் நான்மணி மாலையைப் பாடிய சிவப்பிரகாசர் நீதிநூலாக நன்னெறியைப் பாடினார். இவ்விருவரின் நீதிநெறிவிளக்கமும் நன்னெறியும் சமய உலகுக்கு அப்பால் இலக்கிய உலகிலும் புகழ்பெற்றவை.

சிவப்பிரகாசர் தமிழ் சமஸ்கிருதம் தெலுங்கு கன்னடம் ஆகிய நான்கு மொழிகளிலும் புலமை பெற்றவர். வீரசைவம் சித்தாந்த சைவம் வேதாந்தம் ஆகிய மூன்றிலும் அவர் வித்தகர். சித்தாந்த சிகாமணியை இயற்றிய அவர் வேதாந்த சூளாமணியையும் இயற்றினார். வீரசைவம் வேதாந்த சித்தாந்தப் பொது என்பதற்கு இதுவும். ஓர் எடுத்துக்காட்டு.

சிவப்பிரகாசர் வீரசைவரே ஆயினும் சித்தாந்த சைவர் யாரும் செய்யாத ஒரு பெரும்பணியைச் சைவத்திற்கு இவர் செய்தார். அதுதான் நால்வர் நான்மணிமாலை. நால்வரைப் பற்றி இன்று வரை பாடப்பெற்ற நூல்கள் அனைத்திலும் சிறந்தவை இரண்டே இரண்டு. 1. சிவப்பிரகாசரின் நால்வர் நான்மணிமாலை, 2. அருட்பிரகாச வள்ளலாரின் ஆளுடைய நால்வர் அருண்மாலை. இவ்விரண்டையும் செய்தவர்கள் சைவ சித்தாந்திகள் அல்லர். ஒருவர் வீரசைவர் (சிவப்பிரகாசர்).

மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம்

இன்னொருவர் சமரச சுத்த சன்மார்க்கி (அருப்பிரகாச வள்ளலார்). சைவம், தாய். வீரசைவமும் சைவமில்லாதவீரசு சுத்த சன்மார்க்கமும் அதிலிருந்து ஒவ்வொரு காலத்தில் தோன்றிய சீர்திருத்தச் சேய்கள்.

32 ஆண்டுகளாகிய குறுகிய காலமே சிவப்பிரகாசர் வாழ்ந்தார். அக்குறுகிய வாழ்நாள் 32 ஆண்டுகளில் சிவப்பிரகாசர் சாதித்தது மிகுதி. 32 ஆண்டு வாணாளில் அவர் இயற்றிய நூல்கள் 34. முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் என்பது ஒரு ஞான எல்லை. மாணிக்கவாசகர் 32 ஆண்டுகள். ஆதிசங்கரர் 32 ஆண்டுகள். இயேசுநாதர் 32 ஆண்டுகள். சிவஞானமுனிவர் 32 ஆண்டுகள். சிவப்பிரகாசரும் 32 ஆண்டுகள். சைவமும் தமிழும் உள்ளவரை சிவப்பிரகாசரின் பெயர் நிலைத்திருக்கும்.

மூன்றாவது பட்டம்

குன்னம்பாளையம் சிவஞானபாலய' சுவாமிகள். இவ் வாதீனத்தில் ஆதீனகர்த்தர்களாகப் பட்டத்துக்கு வருவோர் அனைவருமே பட்டத்திற்கு வந்தபின் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் என்றே பெயர் வழங்கப்பெறுவர். ஆனால் இவர்கள் பட்டத்திற்கு வருவதற்குமுன் கல்வி முதலியவற்றைக் கருதி வெளியூர்களுக்குச் சென்றிருப்பர். அவ்வாறு இறுதியாகத் தங்கியிருந்த ஊரின் பெயரால் வழங்கப்பெறுவது வழக்க மாயிற்று. எடுத்துக்காட்டு : குன்னம்பாளையம் சிவஞானபாலய சுவாமிகள், கந்தப்பனூர் சிவஞானபாலய சுவாமிகள், மாத்தூர் சிவஞானபாலய சுவாமிகள், கல்யாணபட்டினம் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் முதலியோர்களாவர். இவ்வூர்கள் பிறந்த ஊர்களன்று, பட்டத்திற்கு வருமுன் இறுதியாகத் தங்கியிருந்த ஊர்களாகும். பிறந்த ஊர் என்று பார்ப்பின் இவ்வாதீனப் பட்டத்திற்குரியவர்களெல்லாம் சிதம்பரம் நல்லாற்றூர் ஆகிய இரு ஊர்களிலிருந்தே வந்திருக்கிறார்கள்.

குன்னம்பாளையம் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் காலத்தில் இலக்கணவிளக்க ஆசிரியர் திருவாரூர் வைத்தியநாத தேசிகர் ஆதீனத்திற்கு வந்து சுவாமிகளைத் தரிசித்துப் பாசவதைப்

பரணியும் மயிலம் பிள்ளைத்தமிழும் பாடினார். பாசவதைப் பரணி ஐயரவர்களால் அச்சிடப்பெற்றது. முருகன் பிள்ளைத் தமிழை 18-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள் அச்சிட்டார்கள்.

நான்காவது பட்டம்

சிதம்பரம் சிவஞானபாலய சுவாமிகள். ஆதிசிவஞான பாலயசுவாமிகள் சிதம்பரத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது தங்கியிருந்த இடம் பாலய்யர்மடம் எனப் பெயர்பெற்றது. அம்மடம் உள்ள தெருவும் பாலய்யர் தெரு எனப் பெயர்பெற்றது. ஆதி சிவஞானபாலயசுவாமிகள் அங்கு பிரதிட்டை செய்துள்ள விநாயகர் கோயில் நான்காவது பட்டமாக வந்த சுவாமிகளின் சந்ததியாராலேயே நாளிதுவரை பூசிக்கப் பெற்று வருகிறது. சிதம்பரம் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் என்பவர்களெல்லாம் இக்கோத்திரத்தில் வந்தவர்களேயாவர்.

ஐந்தாவது பட்டம்

கந்தப்பனூர் சிவஞான பாலய சுவாமிகள்

ஆறாவது பட்டம்

கறையாம்புத்தூர் சிவஞானபாலய சுவாமிகள். இவர்களை பிரஞ்சு கவர்ணர் டூப்ளே தரிசித்து ஆசி பெற்றார் என்பது ஆனந்தரங்கம் பிள்ளை நாட்குறிப்பால் தெரிகிறது. ஆனந்தரங்கம்பிள்ளை இவ்வாதீனகர்த்தர்களை அவ்வப் போது தரிசித்திருக்கிறார். அவருடைய நாட்குறிப்பால் இவ்வாதீனச் செய்திகள் பல தெரிகின்றன.

ஏழாவது பட்டம்

மாத்தூர் சிவஞானபாலய சுவாமிகள். இவர்கள் காலத்தில் விளங்கிய நவாபுமன்னர், சுவாமிகளின் யாத்திரைக் காலங் களில் அதிகாரிகள் காவலாக இருக்கவேண்டும், உதவிகள் செய்யவேண்டும் என்று உத்தரவிட்டிருக்கிறார்.

எட்டாவது பட்டம்

குமாரச்சார்வாய் சிவஞானபாலய சுவாமிகள்

ஒன்பதாவது பட்டம்

வி. சிவகுன்றம் சிவஞானபாலய சுவாமிகள்

பத்தாவது பட்டம்

விருத்தாசலம் சிவஞானபாலய சுவாமிகள்

பதினோராவது பட்டம்

சிதம்பரம் சிவஞானபாலய சுவாமிகள்

பண்ணிரண்டாவது பட்டம்

கல்யாணபட்டினம் சிவஞானபாலய சுவாமிகள்

பதிமூன்றாவது பட்டம்

விருத்தாசலம் சிவஞானபாலய சுவாமிகள்

பதினான்காவது பட்டம்

சிதம்பரம் சிவஞானபாலய சுவாமிகள். இவர்கள் காலத்தில் பொம்மையபாளையம் மடத்தில் முன்மண்டபமும் நடுமண்டபமும் கட்டப்பெற்றன. யாத்திரைக் காலங்களில் பாதுகாப்பளிக்க அக்கால ஆட்சியாளர் C. D. டாஜி துரை என்பவர் தம் கீழுத்தியோகஸ்தர்களுக்கு உத்தரவு செய்துள்ளார்.

பதினைந்தாம் பட்டம்

நல்லாற்றூர் சிவஞானபாலய சுவாமிகள். தற்போதுள்ள கோபுரமும் உற்சவமூர்த்தி சபாமண்டபமும் இவர்களாற் கட்டப்பெற்றன. திருமுதுகுன்றம் தியாகராஜ கவிராயர் மயிலம் தலபுராணத்தை வடமொழியிலிருந்து தமிழிற் பாடினார். இத் தியாகராஜ கவிராஜர் வள்ளற்பெருமான் இராமலிங்க அடிகளின் தொண்டமண்டல சதகப் பதிப்புக்குச் சாற்றுக் கவியளித்தவர் (1855).

பதினைந்தாம் பட்டம் வரை இவ்வாதீனம் சீட பரம்பரையாக வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. குருவுக்குப்பின் சீடர் பட்டத்திற்கு வந்திருக்கிறார். பதினாறாம் பட்டம்

தொடங்கி வம்ச பரம்பரையாக வளர்ந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. குருவுக்குப்பின் அவரது திருமகனார் பட்டத்திற்கு வருவது வழக்கமாயிற்று.

பதினாறாம் பட்டம்

சிவஞான பாலயசுவாமிகள்

பதினைந்தாம் பட்டத்துச் சுவாமிகளின் பூர்வாசிமரத்து இளைய மகனாரான இரண்யசபாபதி 16-ஆம் பட்டம் சிவஞானபாலய சுவாமிகளாகப் பட்டத்திற்கு வந்தார். கோயிலிலும் மடத்திலும் இப்போதுள்ள கட்டிடங்களிற் பல இவர் காலத்திற் கட்டப்பெற்றனவே. நன்செய் நிலங்கள் சிலவும் வாங்கப்பெற்றன. இத்தகைய அபிவிருத்திப் பணிகளே வம்சபரம்பரை ஏற்படக் காரணமாயிருக்கலாம். வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் மயிலாசலக் கலம்பகம் பாடினார். பாம்பன் சுவாமிகள் என்கிற குமரகுருதாசசுவாமிகள் 1900 சார்வரி ஆவணி 29 வியாழக்கிழமையன்று மயிலத்திற்கு வந்து முருகனை வழிபட்டுத் தோத்திரப்பாக்கள் பாடினார்.

பதினேழாம் பட்டம்

சிவஞான பாலயசுவாமிகள்

பதினாறாம் பட்டத்துச் சுவாமிகளின் பூர்வாசிமர மூத்த மகனாரான பொன்னுசாமி ஐயர் என்கிற முருகையர் 17-ஆம் பட்டம் சிவஞானபாலய சுவாமிகளாகப் பட்டத்திற்கு வந்தார். இவர் காலத்தில் நந்தவனம் சீர்திருத்தம் செய்யப்பெற்றது.

பதினெட்டாம் பட்டம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவஞான பாலயசுவாமிகள்

தில்லைச் சிதம்பரத்தில் வீரசைவ குலதிலகராகிய ஸ்ரீ கந்தசாமி அய்யரவர்களுக்கும் சென்னவீரம்மாளுக்கும் அருந்தவப் புதல்வராக 17.07.1894-இல் திருவவதாரம் செய்தவர்கள். பிள்ளைத் திருநாமம் குமாரசாமி. தமிழ், தெலுங்கு, சமஸ்கிருதம் மூன்றையும் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றார்கள். தற்காலத் தேவைக்கு ஏற்ற வகையில்

ஆங்கிலமும் அறிந்தார்கள். 17-ஆம் பட்டத்துச் சுவாமிகளின் பூர்வாசிர்ம மகளார் அகிலாண்டம்மையை மணந்து இனிதே இல்லறம் நடத்தி வந்தார்கள். இவர்களுக்கு மக்கட் பேறு மூவர். பங்கஜம் என்றொரு பெண். சிவசுப்பிரமணியம் சிவப்பிரகாசம் என்று இரு ஆண்மக்கள். 17-ஆம் பட்டத்துச் சுவாமிகளுக்கு உதவியாக மடத்து அலுவல்களை மேற்பார்த்து அனுபவம் பெற்றார்கள். 17-ஆவது பட்டம் குருமூர்த்திகள் சிவப்பேறு பெற்றபின் அவர்களது பூர்வாசிர்ம மருமகனாராகிய இவர்கள் 18-ஆம் பட்டம் குருமகாசந்நிதானமாகப் பதவியேற்றார்கள்.

பட்டத்திற்கு வந்த காலம் 1928 பிப்ரவரி, பிரபவ, மாசி, 13. கோயில் மடம் நிர்வாகம் பார்த்து எஞ்சிய நேரமெல்லாம் புலவர் சிலரை அருகில் அமர்த்திக்கொண்டு இலக்கிய ஆய்வுகளையே பொழுதுபோக்காகக் கொண்டார்கள். குகையூர் சின்னசாமி ஐயர், குமாரவீரய்யர், புலவரேறு வரதநஞ்சைய பிள்ளை, அ. கந்தசாமிபிள்ளை, முசிரி சோமசுந்தரய்யர், திருவெண்ணெய்நல்லூர் நடனசபாபதி ஐயர், அடிகளாசிரியர், தே.ஆ. ஸ்ரீநிவாஸாச்சாரியார் போன்ற சிறந்த புலவர்கள் பலர் சாதாரண நாள்களிலும் குருபூஜை முதலிய விழாக்களின் போதும் அழைக்கப்பெற்றுத் தொடர்பு பூண்டவர்களாவர்.

வீரசைவ சித்தாந்த சங்கத்தைப் பல ஆண்டுகள் மடத் திலேயே நடத்தினார்கள். குமாரவீரய்யரால் நடத்தப்பெற்ற “வீரசைவம்” என்னும் தமிழிதழுக்கு வேண்டிய ஆதரவு தந்தார்கள்.

முக்காட்டுச் சுவாமிகள் என்று ஒருவர் வந்து பல இடங்களில் அன்னதானம் செய்ய வேண்டும் என்றும் அவ்வவ் விடங்களில் சிறந்த சொற்பொழிவுகளைச் செய்து மக்களைப் பண்படுத்தவேண்டும் என்றும் தம் விருப்பத்தைத் தெரிவித்தார். அவ்வாறே அன்னதானத்திற்கும் சமயப் பிரச்சாரத்திற்கும் சுவாமிகள் அவருக்குப் பெரிதும் உதவியளித்தருளினார்கள்.

முருகன் செந்தமிழ்க் கழகம்

1937-இல் “முருகன் செந்தமிழ்க் கழகம்” என்ற ஓர் அமைப்பை மயிலம் ஆதீன மடத்திலேயே தோற்றுவித்தார்கள். இம் முருகன் செந்தமிழ்க்கழகமே அடுத்த ஆண்டு 1938-இல் தமிழ்க்கல்லூரியைத் தோற்றுவித்தது. கல்லூரி தோன்றி, அதன்பின் அதில் ஒரு கழகம் தோன்றுவதே எங்கும் வழக்கம். ஆனால் மயிலத்திலோ முருகன் செந்தமிழ்க் கழகம் முன்னே தோன்றிப் பின்னே அது ஒரு தமிழ்க் கல்லூரியைத் தோற்று வித்தது. முருகன் செந்தமிழ்க்கழகத்தைத் தோற்றுவிக்க ஆலோசனைகூறி வேண்டிக்கொண்டவர் அந்நாளில் மயிலம் துணைப்பதிவாளர் (சப்-ரெஜிஸ்தரார்)ஆகப் பணியாற்றிய இராசா முதலியார் என்பவராவார்.

ஸ்ரீமத் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் தமிழ்க்கல்லூரி

முருகன் செந்தமிழ்க்கழகம் தோன்றிய 1937-ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் சைவப்பெரியார் ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை அவர்கள் தென்னார்க்காடு மாவட்டத்திற்குக் கல்வி அதிகாரியாக (D.E.O.) வந்து சேர்ந்தார். மயிலத்திற்கு வந்து சுவாமிகளைக் கண்டு வணங்கி அளவளாவினார். “சைவமும் தமிழும் தழைத்தினிதோங்குக” என்பது பழமொழி. சமயகுரவருள் முதல்வராகிய திருஞானசம்பந்தர் சைவத்தோடு தமிழையும் வளர்த்தார். சைவம் வளர வேண்டுமென்றால் தமிழ் வளர வேண்டும். சைவக்கல்விக்குத் தமிழ்க்கல்வி இன்றியமையாதது. சைவ சமய குருமார்களிற் பலர் பெருந் தமிழ்ப்புலவர்களாக விளங்கியுள்ளனர். ஒரு தமிழ்க்கல்லூரியை நிறுவித் தமிழ்ப் பயிற்சியை வளர்த்தால் சைவத்தின் வளர்ச்சிக்கு மிகவும் ஏதுவாக இருக்கும் என்ற கருத்து இருவரின் அளவளாவலின் போது ஏற்பட்டது. அதன் பயனாக 14.07.1938-இல் சுவாமிகள் ஸ்ரீமத் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் தமிழ்க்கல்லூரி என்ற பெயருடன் ஒரு தமிழ்க்கல்லூரியை மயிலத்தில் நிறுவி யருளினார்கள். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இக்கல்லூரி இணைப்புப் பெற்றது. 1971 வரை வித்துவான் பட்டம், அதன்பின் 1978 வரை புலவர் பட்டப் படிப்புகள் நடை பெற்றன. பின்னர்ப் படிப்படியாக வளர்ந்து, இப்போது

டாக்டர் பட்ட ஆராய்ச்சி, கணினிக் கல்வி முதலியவற்றுடன் இக்கல்லூரி சிறப்பாக இயங்கிவருகிறது. இக்கல்லூரியின் முகவரும் உரிமையாளரும் (Educational Agency) முருகன் செந்தமிழ்க் கழகமேயாகும். கழகத்தின் நிரந்தரத் தலைவர் மற்றும் உரிமையாளர் மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனத்தின் குருமகாசந்நிதானமாக வருபவர்களே ஆவார்கள்.

சைவ ஆதீனங்களில் முதன்முதலில் தமிழ்க்கல்லூரி நிறுவியது மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனமே. தமிழ்க்கல்லூரியை நிறுவிய 18-ஆம் பட்டம் சுவாமிகளின் தொலைநோக்குப் பார்வை மிகவும் பாராட்டற்குரியது.

பேரூர் ஆதீனம் குருமகாசந்நிதானமாக இப்போது விளங்கும் சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார் அவர்கள் மயிலம் தமிழ்க்கல்லூரி மாணவரே. இங்குப் படித்து வித்துவான் பட்டம் பெற்றவர்களே. தமிழ், சைவம், வீரசைவம், தத்துவம், சன்மார்க்கம் ஆகிய ஐந்து துறைகளிலும் புலமையுடையவராய் Five in oneஆக விளங்கும் ஐந்துறை வித்தகர் டாக்டர் வை. இரத்தினசபாபதி அவர்கள் மயிலம் கல்லூரியில் பேரூரடிகளாருடன் கூடப் படித்தவரே. எல்லா வற்றையும்விட இன்று மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனத்தின் 19-ஆம் பட்டம் குருமகாசந்நிதானமாக விளங்கும் ஸ்ரீலக்ஷ் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் அவர்களும் மயிலம் தமிழ்க் கல்லூரியிற் படித்தவர்களே, சில காலம் ஆசிரியராகவும் முதல்வராகவும் இருந்தவர்களே என்பது அறிந்து மகிழற்குரிய செய்தியாகும். பேராசிரியர் டாக்டர். ர. வையாபுரி, முதல்வர் (ஓய்வு) பேரூர்க் கல்லூரி; பேராசிரியர் வே. சிவசுப்பிரமணியம், பேராசிரியர் (ஓய்வு), மயிலம் கல்லூரி; பேராசிரியர் தெ. முருகசாமி, முதல்வர் (ஓய்வு) காரைக்குடி தமிழ்க்கல்லூரி; ஜைன மடாதிபதியாக விளங்கிய புலவர் ஆதிராசனார், டாக்டர் மெ. சுந்தரம், டாக்டர் அ. விநாயக மூர்த்தி ஆகியோரும் மயிலம் தமிழ்க்கல்லூரி மாணவர்களே. கடலூரில் சைவத்தமிழ் மும்மணிகளாக விளங்கிய புலவர் சம்பந்தனார், புலவர் தண்டபாணி, புலவர் கருணானந்தம் ஆகியோரும் மயிலம் கல்லூரி மாணவ மணிகளே. கல்லூரி

மாணவர் வரிசையைப் போன்றே கல்லூரி முதல்வர்களின் வரிசையும் மிகச் சிறந்தது. புகழ்பெற்ற பேரறிஞர்கள் பலர் முதல்வராக விளங்கியுள்ளனர். இன்று நம்மிடையே விளங்கும் பேரறிஞர்கள் அடிகளாசிரியரும் சிவலிங்கனாரும் மயிலம் தமிழ்க் கல்லூரி முதல்வராகத் திகழ்ந்தவர்களே. அந்நெடிய மரபில் இன்று கல்லூரி முதல்வராகத் திறம்படப் பணியாற்றி வருபவர் செஞ்சொற்புலவர் திருப்புகழ் அமுதனார் முனைவர் சு. திருநாவுக்கரசு, எம்.ஏ., பிஎச்.டி., அவர்களாவார்.

முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. ஓ. பி. இராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் சுவாமிகளின் தமிழ்க்கல்விப் பணியைப் பாராட்டி மயிலம் தமிழ்க்கல்லூரி நூலகத்தின் வளர்ச்சிக்கு அந்நாளில் ரூ. 2000 (இரண்டாயிரம்) நன்கொடை வழங்கினார். சான்றோர் ஓ.பி.ஆர். அவர்களிடம் பாராட்டுப் பெறுதல் அரிது. அதனைப் பெற்றவர்கள் 18-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள். பின்னாளில், வடலூரில் ஓ.பி.ஆர் நிறுவி நடத்திய நிறுவனங்களின் ஆட்சிப் பொறுப்பை நாம் ஏற்று நடத்திய காலத்தில் 18-ஆம் பட்டம் சுவாமிகளின் பணியைப் பற்றி எம்மிடம் பல்வேறு செய்திகளைக் கூறி ஓ.பி.ஆர் பாராட்டியதுண்டு. சுவாமிகளின் பணிகள் பலவற்றிலும் காலத்தாற் செய்த சிறந்த ஒரு பணி தமிழ்க்கல்லூரியை நிறுவியதாகும். பின்னாளில் சைவ ஆதீனங்கள் தமிழ்க்கல்லூரிகளை நிறுவ இது வழிகாட்டியாயிற்று.

தமிழ்க்கல்லூரியோடு மட்டுமன்றி ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் உயர்நிலைப்பள்ளி என்று ஓர் உயர்நிலைப் பள்ளியையும், ஸ்ரீ சுப்பிரமணியசுவாமி உயர்நிலைத் தொடக்கப் பள்ளி என ஓர் தொடக்கப்பள்ளியையும் நிறுவியருளினார்கள். அண்மையில் உயர்நிலைப்பள்ளி மேல்நிலைப்பள்ளியாகத் தரம் உயர்த்தப் பெற்றுள்ளது.

சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜ ஆண்டுவிழாவை ஒரு முறைக்கு இருமுறையாக மயிலத்தில் நடத்திக் கொடுத்தார்கள். தமிழ்நாடெங்கும் பல்வேறு இடங்களில் நிகழ்ந்த பற்பல ஆண்டு விழாக்களுக்கும் மாநாடுகளுக்கும் சென்று தலைமை ஏற்றருளினார்கள்.

நூற்பதிப்பு

சிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் பிரபந்தங்கள் அனைத்தையும் ஒரே பெருநூலாகச் சிவப்பிரகாசர் செந்தமிழ்நூல்கள் என்ற பெயருடன் வெளியிட்டருளினார்கள் (1944). செய்யுட்களை மனனம் செய்தல், இசையுடன் பாடுதல், பொருளறிதல், உரையாடுதல், சொற்பொழிவு ஆற்றல், சிறந்த சொற்பொழிவுகளை அயராது கேட்டல் - இவையெல்லாம் புலமைக்கு வித்து என்பது சுவாமிகளின் அருட்கருத்து. சுவாமிகளும் இவ்வகைகளிற் செயற்பட்டார்கள்.

காசி யாத்திரை

தமிழ்நாடு முழுதும் பன்முறை யாத்திரை செய்த சுவாமிகள் பன்னிரண்டு ஜோதிலிங்கங்களையும் காசியையும் தரிசிக்க விரும்பி 1964-இல் வடஇந்தியத் தலயாத்திரையை மேற்கொண்டார்கள். ஏறத்தாழ நாற்பத்தெட்டு நாள் வட இந்திய யாத்திரை செய்து திரும்பினார்கள். சுவாமிகளுடன் சென்றிருந்த பேரன்பர் திரு சிவகளை சுப்பையா அவர்கள் சுவாமிகளின் காசியாத்திரையைப் பற்றிக் காசி வழித்துணை விளக்கம் என்றொரு நூலையே எழுதியுள்ளார். மயிலம் பொம்மபுர ஆதீன வெளியீடாக 17.10.1965-இல் அது வெளி வந்தது. காசி யாத்திரை செய்ய விரும்புவோருக்கு இந்நூல் உண்மையாகவே ஒரு வழித்துணை விளக்கமாகும். யாத்திரைக் குரிய செய்திகளேயன்றி, வீரசைவ மரபைப் பற்றிய பல்வேறு செய்திகளும் இந்நூலால் தெரிகின்றன. இப்போது இதற்கு ஒரு புதிய பதிப்பு வெளியிட்டு இன்றைய இளந் தலைமுறையினர்க்குக் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டியது மிகவும் இன்றியமையாததாகும்.

சிவப்பேறு

இங்ஙனம் நிறைவாழ்வு வாழ்ந்து நிறைபணிசெய்த சுவாமிகள், காசி யாத்திரையை நிறைவு செய்த மறுஆண்டில் 21.09.1965-இல் வழிபாடு முடித்துப் பிரபுலிங்கலீலை பாடம் போதித்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையிலேயே இட்டலிங்க பரசிவத்துள் ஐக்கியமானார்கள். சிவப்பேறு பெற்றருளினார்கள்.

பத்தொன்பதாவது பட்டம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவஞானபாலய சுவாமிகள்

இப்போது குருமகாசந்நிதானமாக எழுந்தருளியிருப்பவர்கள்

இவர்கள் 18-ஆம் பட்டத்துச் சுவாமிகளின் தவத் திருமகனாராவர். பிள்ளைத் திருநாமம் சிவப்பிரகாசம். பிறந்த பெருநாள் 01.10.1925 குரோதன புரட்டாசி 16 வியாழன். மயிலம் தமிழ்க்கல்லூரியிலேயே பயின்று வித்துவான் பட்டம் பெற்றவர்கள். ஆங்கிலமும் அறிந்தவர்கள். முந்திய பட்டம் சுவாமிகளுக்கு உறுதுணையாகப் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர்கள். மயிலம் தமிழ்க்கல்லூரி ஆசிரியராகவும் முதல்வராகவும் திகழ்ந்தவர்கள்.

இளமைக்காலத்தில் திருப்போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகள் ஆதீனத்திற்குச் சென்று மடாதிபதிகளாக விளங்கியவர்கள். பூர்வாசிரமத் தந்தையார் 18-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள் சிவப்பேறு பெற்றுவிட்ட நிலையில் திருப்போரூரிலிருந்து மயிலத்துக்கு வந்து 19-ஆம் பட்டம் சிவஞான பாலய சுவாமிகளாகக் குருமகாசந்நிதானமாக 21.09.1965-இல் பொறுப்பேற்று அருளாட்சி செய்யத் தொடங்கினார்கள்.

இன்றைய நிலையில் வீரசைவ ஆதீன குருமகா சந்நிதானங்களில் இவர்களே ஆண்டாலும் அனுபவத்தாலும் மூத்தவர்கள். இவர்களது அருளாட்சியில் ஆதீனம் பற்பல வகையில் அபிவிருத்தியடைந்து வருகிறது. சில முக்கிய பணிகளை மட்டும் இவண் குறிப்பிடுவோம்.

மயிலம் திருக்கோயிலுக்கு விரிவான அளவில் திருப்பணி செய்து 03.02.1991-இல் குடநீராட்டுவிழா நடத்தினார்கள். திருப்பணி எவ்வளவு விரிவானதோ அவ்வளவு விரிவானது அக் குடநீராட்டுவிழா. குடநீராட்டுவிழாவின் அழைப்பிதழே அருமையான அமைப்பு. அழைப்பிதழை மடித்துக் கெட்டி அட்டை போட்டுப் புத்தகமாகப் பைண்டு செய்திருக்கிறார்கள். நோட்டுப் புத்தகம் போன்று தெரியும். பிரித்துப் பார்த்தால்தான் அழைப்பிதழ் என்பது தெரியும். இப்படிப்

புத்தக அமைப்பில் ஒரு மகாகும்பாபிஷேகப் பத்திரிகை அதற்கு முன் வெளிவந்ததில்லை. அதற்குப்பின்னும் வெளிவரவில்லை. மயிலம் கும்பாபிஷேகப் பத்திரிகையே பாதுகாத்து வைக்கத் தக்கது. நமது நூலகத்தில் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறோம்.

மயிலம் மலைக்குப் படிக்கட்டுகள் கட்டினார்கள். திருக்குளப் பணியும் சிறப்பாகச் செய்து முடித்து நிறைவேறியுள்ளது. சிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் நூல்களில் 20-க்கு மேற்பட்டவை உரையுடன் வெளியிடப் பெற்றுள்ளது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு சிறந்த பணியாகும்.

சிவப்பிரகாசர் செந்தமிழ் உயராய்வு மையம் என்ற ஓர் அமைப்பைச் சென்னையில் வீரசைவ அறிஞர்கள் ஆ. திருவாசகன், முனைவர் வை. இரத்தினசபாபதி முதலியவர்கள் சுவாமிகளின் அருளாசியுடன் நடத்தி வருகிறார்கள்.

சுவாமிகளின் அருளாசியோடு, பன்னிரு திருமுறை வழிபாட்டு மன்றம், மயிலம், என்றொரு அமைப்பை அன்பர்கள் தொடங்கி நடத்தி வருகின்றனர். மாதந்தோறும் திருவாதிரை நாளில் அடியார்களின் இல்லங்களில் திருமுறை முற்றோதல் இதன் பணியாகும். 27.04.1993-இல் தொடங்கி 9 ஆண்டுகள் 120 திருவாதிரை நாள்களில் 120 திருமுறைமுற்றோதல் வேள்விகள் 120 இடங்களில் அடியார்களின் இல்லங்களில் நடத்தி 18.04.2002-இல் 120-ஆவது வேள்வியை நிறைவு செய்தார்கள். 120 நிகழ்ச்சிகளில் முதலாவது தொடக்க நிகழ்ச்சியும் 120-ஆவது நிறைவு நிகழ்ச்சியும் மயிலம் சந்நிதானம் அவர்களின் தலைமையில் நிகழ்ந்தன. இடையில் பல முறையும் எழுந்தருளிச் சிறப்பித்து ஆசியருளினார்கள். தருமபுரம் சந்நிதானமும் சிலமுறை எழுந்தருளி ஆசி வழங்கினார்கள். நாமும் ஒருமுறை தலைமை வகித்து ஆசிவழங்கினோம். பன்னிரு திருமுறை மன்றத்தாரின் இப்பெரும்பணி பெரிதும் பாராட்டத்தக்கது. சந்நிதானத்தின் ஆசியாலும் ஊக்குவிப்பாலும் இத்தகைய பெரும்பணிகள் பல தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன.

மயிலம் திருக்கோயில் புகழ்பெற்ற முருகன் தலம். நாளும் அதன் சிறப்பு வளர்ந்தோங்கி வருகிறது. மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனத்திற்குச் சொந்தமான நிர்வாகம் அது. சிறந்த நிர்வாகம்.

தொடக்க காலத்திலிருந்து சீட பரம்பரையாக வளர்ந்து வந்த ஆதீனம் 16-ஆம் பட்டத்திலிருந்து வம்ச பரம்பரையாக வளர்ந்துவருகிறது. இல்லறத்தாரே ஆதீனகர்த்தர்களாக வருகின்றனர். பட்டத்திற்கு வரும்போது இல்லறத்தைத் துறந்து துறவு பூண்டு பட்டத்திற்கு வருகின்றனர். அதன்பின் குடும்பத் தொடர்பு இல்லை. குடும்பம் தனி. இவர்கள் தனி. இவர்கள் ஆதீனத்திலேயே துறவுநிலையில் இருந்து விடுகின்றனர். குடும்பம் தனியாக இருக்கிறது. பட்டத்திலிருக்கும் சந்நிதானத் திற்குப் பிறகு அவரது வாரிசு பட்டத்திற்கு வருகிறார். அதுவரை இல்லறம் நடத்தும் அவர் பட்டத்திற்கு வரும்போது, குடும்பப் பற்றை விட்டுத் துறவியாக ஆதீனத் தலைவராக குருமகா சந்நிதானமாக வந்துவிடுகிறார். இம்முறையே இவ்வாதீனத்தின் இன்றைய நடைமுறையாக இருந்துவருகிறது.

இப்போது குருமகாசந்நிதானமாக எழுந்தருளி அருளாட்சி செய்துவரும் 19-ஆம் பட்டம் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் அவர்களின் பூர்வாசிரம மகனார் சிவத்திரு குமார சிவ. இராசேந்திரன் பி.காம்., பி.எல்., அவர்கள் கணிதத்திலும் சட்டத்திலும் பட்டம் பெற்றவர்கள். ஆதீனப்பணிகளில் சந்நிதானமவர்களுக்கு உதவியாகப் பணியாற்றிப் பயிற்சி பெறுகிறார்கள். வருங்காலத்தில் சட்டப் பட்டதாரி ஒருவர் குருமகாசந்நிதானமாக வர இருப்பது இவ்வாதீன வரலாற்றில் ஒரு தனிச்சிறப்பாகும்.

இவ்வாதீனத்தின் ஆதி முதல்வராகிய பாலசித்தர் கள்ளிப் பாலை உணவாகக் கொண்டவர். அம்மரபில் வரும் இவ் வாதின குருமகாசந்நிதானங்கள் இன்றும் உணவுக்கட்டுப்பாடு மிக்கவர்கள். உப்பு, புளி, காரம் முதலியன இவர்கள் உணவில் குறைவு. ஒருவகைப் பாற்பொங்கலை குருநாதருக்குப் படைத்து அதையேப் பிரசாதமாக உட்கொள்ளுகின்றனர்.

இப்போது அருளாட்சி செலுத்திவரும் 19-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள் தமிழ்ப்புலமை, திருமுறைப்புலமை, வீரசைவப் புலமை மிக்கவர்கள். இவர்களது அருளரசாட்சியில், சைவமும் தமிழும் தழைத்து இனிது ஓங்கிச் செழித்து வருகின்றன.

அண்மைக்கால அபிவிருத்திப் பணிகள்

கல்வி நிறுவனங்கள், நூற் பதிப்புகள், கோயில் விழாக்கள், ஆதீன விழாக்கள், வேளிற்கால சமய வகுப்பு, திருப்பணிகள் ஆகியவற்றில் அண்மைக் காலத்தில் அபிவிருத்திப் பணிகள் பல செய்யப் பெற்றுள்ளன; இப்போதும் செய்யப்பெற்று வருகின்றன.

கல்வி நிறுவனங்கள்

முதன்முதலில் தமிழ்க்கல்லூரி நிறுவிய ஆதீனம் மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனமே என்பதை முன்னமே கூறியுள்ளோம். எழுபது ஆண்டுகளுக்குமுன் 1938-இல் தொடங்கப்பெற்ற ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ்க்கல்லூரி. இவ்வெழுபது ஆண்டுகளில் படிப்படியாக வளர்ந்து பல அபிவிருத்திகளைக் கண்டு இன்று ஸ்ரீமத் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ் கலை அறிவியல் கல்லூரியாக உயர்ந்துள்ளது. எம்.பில் பட்ட ஆராய்ச்சி, டாக்டர் பட்ட ஆராய்ச்சி, கணினி அறிவியல் முதலியன அண்மைக்கால வளர்ச்சி. இவற்றிற்கான கருவிகளும் கட்டிடங் களும் புதிதாக அமைக்கப் பெற்றுள்ளன.

அண்மைக்காலமாக இக்கல்லூரியில் மிகச் சிறந்த கருத்தரங்கங்கள் நடத்தப்பெறுகின்றன. நல்லநல்ல ஆய்வுக் கட்டுரைகள் வாசிக்கப் பெறுகின்றன. சமயம் இலக்கியம் மட்டுமன்றிச் சமுதாயக் கட்டுரைகளும் ஆய்வுகளும் இடம் பெறுவது ஒரு தனிச்சிறப்பு.

புதிய கல்லூரிகள்

மயிலத்தில் பழைய கல்லூரி உள்ளது.

பொம்மையபாளையத்தில் ஆதீனவளாகத்தில் புதிய கட்டிடங்களுடன் சித்தர் சிவஞானி ஆடவர் கலை அறிவியல்

கல்லூரி என்றொரு புதிய கல்லூரி தொடங்கப் பெற்றுள்ளது. ஆடவர் மட்டுமே பயிலற்குரிய இக்கல்லூரியை ஆதீன நிர்வாகமே நடத்துகிறது.

மகளிர்கள் கற்பதற்காக ஒரு தனி மகளிர்கல்லூரி 2007-08 கல்வியாண்டில் பொம்மையபாளையத்திலேயே தொடங்கப் பெற்றுள்ளது. இராஜேசுவரி மகளிர் கலை அறிவியல் கல்லூரி என்னும் அதனை ஆதீன ஆதரவில் சீடர்கள் நடத்தி வருகின்றனர். புதுச்சேரியிலிருந்து கடற்கரை ஓரமாகவே சென்னைக்குச் செல்லும் கீழைக் கடற்கரைச் சாலையில் (ECR - East Coast Road-இல்) அமைந்துள்ள இவ்விரு கல்லூரி களும் அப்பகுதி மக்களின் நீண்டகால எதிர்பார்ப்பை நிறைவு செய்பவை, மிகவும் பயன்படுபவை. நல்ல திட்டங்கள்.

நூற் பதிப்புகள்

முதன்முதலிற் கல்லூரி தொடங்கிய இவ்வாதீனம் நூற் பதிப்பிலும் சிறந்து விளங்குகிறது. 18-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள் காலத்திலிருந்தே நூல்வெளியீடுகள் பல வெளிவந்துள்ளன. இதுவரை 77 நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் நூல்கள் அனைத்தையும் தொகுத்து வெளியிட்டதாகும். கற்பனைக்களஞ்சியம் ஸ்ரீ சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் செந்தமிழ் நூல்கள் என்று ஒரே புத்தகமாக 18-ஆம் பட்டத்துச் சுவாமிகள் 1944-இல் வெளியிட்டார்கள். தனித்தனி நூல்களாக வெவ்வேறு காலங்களில் வெளியிட்டனவற்றை ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரே புத்தகமாக, பெருநூலாக வெளியிட்டார்கள். அதன்பின் நாற்பது ஆண்டுகளாகக் கிடைக்கப் பெறாதிருந்த அதனை இப்போது 40 ஆண்டுகளுக்குப்பின் 2004-இல் 19-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள் இரண்டு புத்தகங்களாக வெளியிட்டுள்ளார்கள். இரண்டு புத்தகங்களும் சேர்ந்து 1500 பக்கங்கள். அழகிய அச்சு. கிடைக்கும் சுவடிகள் எல்லாவற்றையும் ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்து வெளியிடப்பெற்ற செம்பதிப்பு. இப்பதிப்புப் பணியை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். பதிப்பாசிரியர் குமாரசிவ. இராஜேந்திரன், பி.காம்., பி.எல்., நம் அன்பான பாராட்டிற்குரியவர்.

வேளிற்கால சமய வகுப்புகள்

கோடை காலத்தில் மே மாதத்தில் ஐந்து நாள் சமய வகுப்பு நடத்துகிறார்கள். 2009-இல் நிகழ்ந்தது 8-ஆம் ஆண்டாக நடந்ததாகும். பேரறிஞர் வை. இரத்தினசபாபதி முதலிய அறிஞர்களைக் கொண்டு வகுப்புகள் நடத்தப் பெறுகின்றன. உணவு உறைவிட வசதிகள் செய்து தருகிறார்கள். பயிற்சி நிறைவில் சான்றிதழும் வழங்கப் பெறுகிறது.

விழாக்கள்

மயிலம் சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயில் புகழ்பெற்றது. அருணகிரி நாதரால் திருப்புகழ் பாடப்பெற்றது. வண்ணச் சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் மயிலாசலக் கலம்பகம் பாடியுள்ளார். திருமுதுகுன்றம் தியாகராஜ கவிராயர் மயூராசல புராணம் பாடியுள்ளார். புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் நாத்திகராக ஆவதற்குமுன்பு சுப்பிரமணியர் துதிஅமுது பாடியுள்ளார்.

பெரிய சிவன்கோயில்களில் நிகழும் விழாக்கள் பலவும் மயிலம் சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயிலில் நடைபெறும். ஆண்டுக்கு நூற்றுக்கு மேற்பட்ட விழாக்கள் உண்டு. பங்குனி உத்தரத்தில் தேர்த்திருவிழா மிகவும் சிறப்பாக நிகழும். சித்திரை மாதத்தில் வசந்த உத்சவம் பதினோருநாள் விழாவாக நிகழும். பன்னிரண்டு மாதங்களிலும் விழாக்கள் உண்டு. மாதந்தோறும் பெளர்ணமி நாளில் குத்துவிளக்கு வழிபாடு மிகச்சிறப்பாக நடத்தப்பெறுகிறது. ஆதினத்தைப் பொறுத்தவரை நிறுவனர் முதலாக அனைத்து சந்நிதானங்களுக்கும் குருபூசை அந்த அந்த நாள்களில் சிறப்பாக நிகழும். சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் குருபூஜை, மயிலம், பொம்மைய பாளையம், நல்லாற்றூர் ஆகிய மூன்று இடங்களிலுமே நிகழும். கோயில் மடம் இவற்றின் விழாக்கள் அனைத்தையும் தொகுத்து இருபத்துநான்கு பக்கச் சிறுநூலாகவே ஓராண்டிற் குரிய பத்திரிகையாகவே வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்.

மாசிமக நாளில் புதுச்சேரிக் கடற்கரையில் நிகழும் தீர்த்தவாரி (கடலாட்டு) விழாவுக்கு மயிலம் முருகப்பெருமான் எழுந்தருளுவது ஒரு சிறப்பு நிகழ்ச்சியாகும்.

திருப்பணிகள்

மயிலத்தில் எப்போதும் ஏதாவது ஒரு திருப்பணி நிகழ்ந்து கொண்டே இருக்கும். மலைக்கு ஒருபக்கம் படிகள் அமைக்கும் பணியும் 21 அடி உயரத்தில் வெள்ளித்தேர் அமைக்கும் பணியும் இப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டுள்ளன.

திருமணத் தலம்

ஆதீன நிர்வாகத்தில் மூன்று திருமண மண்டபங்கள் உள்ளன. திருமண நாள்களில் கோயில் மண்டபங்களிலும், திருமண மண்டபங்களிலும் இருபது இருபத்தைந்து திருமணங்கள்கூட நிகழ்வதுண்டு. மயிலம் கோயில் திருமணத்திற்குச் சிறப்பு வாய்ந்தது. பாலசித்தரிடம் சித்த கன்னியராக வளர்ந்த வள்ளி தெய்வயானையை முருகன் வேட்ட தலமல்லவா?

சுற்றுலாத்தலம்

மயிலம் பிரார்த்தனைத் தலமாகவும் சிறந்த சுற்றுலாத் தலமாகவும் விளங்குகிறது. அழகிய இயற்கைக் காட்சிகள் கொண்ட மலைத்தலம். மலையின் பரப்பளவு 87 ஏக்கர் 42 செண்ட். உயரம் குறைவான மலை. படிக்கட்டுகளின் வழியாக ஏறிச் சென்று தரிசிக்கலாம். மலையின்மீதே கோயிலும் ஆதீனமும் அடுத்தடுத்து அமைந்துள்ளன. கோயிலுக்குள்ளேயே ஆதீனப் பகுதியும் உண்டு. மலையின்மீது கோயில் வாயில் வரை, ஆதீன வாயில் வரை கார் செல்லும் பாதை உண்டு.

முருகனுக்குச் 'சித்தன்' என்றொரு திருப்பெயர் உண்டு. பழனிக்குச் சித்தன் வாழ்வு என்று ஒரு பெயர். திருமுருகாற்றுப்படை உரையால் இவற்றை அறியலாம். மயிலம் மலையும் சித்தர் வாழ்வே. பழனியில் சித்தன் முருகனும் சித்தர் போகரும் என்றால், மயிலத்தில் சித்தன் முருகனும் பாலசித்தரும் விளங்குகின்றனர். பழனியில் போகரின் ஜீவசமாதி. மயிலத்தில் பாலசித்தரின் ஜீவசமாதி (லிங்கமாக உடலுருமாற்றம்). இரண்டு இடங்களிலுமே முருகன் ஆடல், சித்தர் ஆடல்.

பேரூராதினம்

பேரூராதீனம்

சாந்தலிங்க அடிகளார் திருமடம்

பேரூர்

பேரூர்

கோயம்புத்தூர் மாநகரத்துக்கு மேற்கே 5 கி.மீ. தொலைவில் பேரூர் உள்ளது. பேரூர் என்றால் பெரிய ஊர் என்று பொருள். பேரூர் முற்காலத்தில் இப்போதிருப்பதைவிடப் பெரிய ஊராக இருந்தது, நகரமாக இருந்தது, ஒரு நாட்டின் தலைநகரமாக இருந்தது. கொங்குநாடு பல சிறு நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதில் பேரூர் நாடு என்பதும் ஒன்று.

பேரூர் நாட்டு வெள்ளலூர் தேனீசரம் உடையார்
 பேரூர் நாட்டு முட்டத்து நாகேசரம் உடையார்
 பேரூர் நாட்டு முட்டம் என்கிற அமரபுஜங்க சதுர்வேதிமங்கலம்
 பேரூர் நாட்டுக் கோரப்பாடி என்கிற ஆம்மடி சதுர்வேதிமங்கலம்
 பேரூர் நாட்டுச் சிவபாதசேகர சதுர்வேதமங்கலம்
 பேரூர் நாட்டுக் குறிச்சி என்ற வீரநாராயணநல்லூர்
 பேரூர் நாட்டுக் கோவன்புத்தூர் என்ற வீரகேரளநல்லூர்

என்பன கல்வெட்டுகளிலும் பழைய நூல்களிலும் காணப்படும் தொடர்கள். இவற்றிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? பேரூர் நாடு என்றொரு நாடு இருந்ததாகத் தெரிகிறதன்றோ?

“பேரூர் நாட்டுக் கோவன்புத்தூர் என்ற வீரகேரள நல்லூர்” என்பதால் என்ன தெரிகிறது? பேரூர் நாட்டில் கோவன்புத்தூர் ஓர் ஊர்; நாடு பேரூர்நாடு, கோவன்புத்தூர் அதில் ஓர் ஊர், என்பது தெரியவில்லையா? புத்தூர் என்றால்

புதிய ஊர் என்று பொருள். கோவன் என்ற குறுநில மன்னன் ஒருவன், ஒரு புதிய ஊரை உண்டாக்கினான். கோவன் உண்டாக்கிய புத்தூர் கோவன்புத்தூர் என்ற பெயர் பெற்றது. அது இப்போது கோயம்புத்தூர் என மருவி வழங்குகிறது. கோயம்புத்தூர் என்பது நன்றாக இல்லை, பொருத்தமாக இல்லை, பொருளுடையதாக இல்லை. என்னென்னவோ மாற்றம், எவ்வளவோ மாற்றம் செய்யப்பெறும் இக்காலத்தில் கோயம்புத்தூரைக் கோவன்புத்தூர் என்று மாற்றி வழங்கத் தொடங்குவது நன்று.

அன்று, பேரூர் வளம் மிகுந்த பழைமையான பெரிய ஊராகவும், கோவன்புத்தூர் அதனருகே அமைக்கப்பெற்ற புதிய சிறிய ஊராகவும் இருந்தது. அதனால் “பேரூர் நாட்டுக் கோவன்புத்தூர்” என்று சொல்லப்பெற்றது. இன்று, கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் பேரூர், அல்லது கோயம்புத்தூர் மாநகரை அடுத்துள்ள பேரூர், என்று கோயம்புத்தூரைச் சொல்லிப் பேரூரைச் சொல்லும் நிலை. ஆனால் அன்றோ பேரூரைச் சொல்லிக் கோயம்புத்தூரைச் சொல்லும் நிலை. வரலாற்று மாற்றத்தில், வளங்களின் மாற்றத்தில், சிற்றூர் பேரூர்களின், நாடு நகரங்களின் வாழ்வும் தாழ்வும் மாறிய நிலை இதுபோற் பல உண்டு. சங்ககாலத்தில் உறையூர் தலைநகரம். திருச்சிராப்பள்ளி அதன் அருகே உள்ள ஒரு சிற்றூர். “உறந்தைக் குணாது நெடும்பெரும்புன்றம்” என்று சங்க இலக்கியத்தில் உறையூரைச் சொல்லித் திருச்சிராப்பள்ளியைச் சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றோ திருச்சிராப்பள்ளி மாநகரின் ஒரு பகுதியாக, ஒரு வார்டாக, ஆகிவிட்டது உறையூர். பேரூரும் அப்படித்தான். இன்றைய பேரூர் முதல் நிலைப் பேரூராட்சியாக (1st grade Town Panchayat) ஆக உள்ளது. கோயம்புத்தூர் மாநகராட்சியின் (கார்ப்பரேஷன்) எல்லைக்கு வெளியே உள்ளது. இன்னும் சில ஆண்டுகளில் கோவை மாநகராட்சியின் எல்லை விரிவுபடுத்தப் பெறும் போது பேரூர்ப் பேரூராட்சியும் கோவை மாநகராட்சியில் சேர்ந்துவிடும். கோவை மாநகராட்சியின் ஒரு பகுதியாக, டிவிஷனாக அல்லது வார்டாகப் பேரூர் விளங்கும்.

பேரூரில் கோயில் உண்டான காலத்தில் கோயம்புத்தூரே தோன்றவில்லை. கொங்குநாட்டில் பாடல்பெற்ற தலங்கள் ஏழு. 1. அவிநாசி, 2. திருமுருகன்பூண்டி, 3. திருநணா (பவானி), 4. கொடிமாடச்செங்குன்றூர் (திருச்செங்கோடு), 5. வெஞ்சமாக் கூடல், 6. பாண்டிக்கொடுமுடி (கொடுமுடி), 7. கருவூர் (கரூர்). பேரூர் பாடல்பெற்ற தலமன்று. வைப்புத்தலம். சம்பந்தர் அப்பர் சுந்தரர் ஆகிய மூவராலும் தேவாரத்தில் குறிப்பிடப் பெற்ற தலம். சிதம்பரத்தைப் பாடும் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் “பேரூர்ப் பெருமானைப் புலியூர்ச் சிற்றம்பலத்தே பெற்றாம் அன்றே” என்று பாடுகிறார். பேரூர்ப் பெருமானைச் சிதம்பரத்திலே கண்டு அருளப்பெற்றோம் என்கிறார். பேரூர்த் தலவரலாறு சுந்தரரின் வரலாற்றோடு தொடர்புடையது. பேரூரில் நடராசப்பெருமானின் சபை மிகவும் சிறப்பு வாய்ந்தது. பேரூருக்கு மேலைச் சிதம்பரம் என்று ஒரு பெயருண்டு. பேரூர்க் கோயிலில் பிறவாப்புளி இறவாப்பனை என்று இரண்டு மரங்கள் உண்டு. பிறவாப்புளி என்னும் புளியமரத்தின் விதைகள் முளைப்பதில்லை என்பர். இறவாப்பனை என்னும் பனைமரம் நீண்ட நெடுங்காலமாக இறவாது இருந்து கொண்டுள்ளது என்பர். பேரூரில் ஓடும் ஆறு காஞ்சி ஆறு (காஞ்சிமாநதி). இக் காஞ்சியாறு சங்க இலக்கியத்திலும் குறிப்பிடப் பெறுகிறது. இப்போது நொய்யலாறு என வழங்குகிறது. இவ்வாற்றில் இட்ட எலும்புகள் நாளடைவில் கல்லாகிவிடும் என்பர். முன்னாளில் மலையாள நாட்டின் பகுதிகளிலிருந்தும் இறந்தோர் எலும்புகளைக் கொண்டு வந்து இந்நதியில் இட்டுச் சடங்குகள் செய்வதுண்டாம். பேரூர் எல்லையில் சாணம் புழுப்பதில்லை என்பர். இத்தலத்துப் பிரமதீர்த்த நீர் செம்பிற்களிம்பு போக்கும் தன்மையுடைய தென்பர். இத்தலத்தில் இறக்கும் உயிர்கள் வலதுகாதை மேலே வைத்து இறக்கும் என்பர். இவை எல்லாம் புராணச் செய்திகள். எனினும் இவற்றில் உண்மை உண்டு.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைச் சார்ந்த கச்சியப்பமுனிவர் பேரூருக்குப் புராணம் பாடியுள்ளார். பேரூர்ப்புராணம் என்னும் அதனைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தார் வெளியிட்டுள்ளனர்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் கிளைமடம் ஒன்று பேரூரில் உள்ளது. அதில் சின்னப்பட்டம் வேலப்பதேசிகர் சமாதியும் உள்ளது.

பேரூர் கிராமம் முழுவதும் ஒரு காலத்தில் பேரூர் கோயிலுக்குச் சர்வ மானியமாக விடப்பெற்றிருந்தது என்று அறிஞர் சி. எம். இராமச்சந்திரன் செட்டியார் பி.ஏ.,பி.எல். எழுதுகின்றார். “மைசூரார் 1672-ல் மறுபடியும் கொங்கு நாட்டைக் கைப்பற்றிக் கொண்டனர். ஹைதரும் திப்புவும் பேரூரைத் தம் வசத்தில் வைத்திருந்தனர். 1783 வரையில் முழுதும் சர்வமானியமாக இருந்த இந்த கிராமத்தைத் திப்பு சுல்தான் ஜப்தி செய்து அதில் கிடைத்த வருவாயில் அரை வரிசை வரியை மாத்திரம் கோயிலுக்குக் கொடுத்துவந்தான். 1790; 1791-வது வருஷங்களில் ஆங்கிலேயர் இக்கிராமத்தைத் தம் வசப்படுத்திக்கொண்டு அதன் வரவு முழுதும் கோயிலுக்குக் கொடுத்து வந்தார்கள். ஆனால் மறுபடியும் 1792-இல் திப்புசுல்தான் பிடித்துக்கொண்டு ½ வரிசைதான் கொடுத்து வந்தான். 1799-இல் ஆங்கிலேயர் திப்புவை ஜெயித்துப் பேரூரைத் தம் வசப்படுத்திக்கொண்டு கிராமம் முழுதும் கோயிலுக்குக் கொடுத்து ஜாரிபட்டா கொடுத்துவிட்டார்கள் (Order No 1907 dated 25.09.1893 and G.O. 1790 dated 05.09.1893) என்று சி. எம். இராமச்சந்திரன் செட்டியார் எழுதுகின்றார் (திருப்பேரூர்ப்புராணம் - வசனச் சுருக்கம் - தேவஸ்தான வெளியீடு - மூன்றாம் பதிப்பு 1963 - திருப்பேரூரின் பண்டைய சரித வரலாறு - பக்கம் 74). சி.எம். இராமச்சந்திரன் செட்டியார் தமிழறிஞர், சைவ அறிஞர், வரலாற்றறிஞர், கல்வெட்டறிஞரும் ஆவார். அக்காலத்தில் இந்து சமய அறநிலைய போர்டின் ஆணையராக விளங்கியவர். பேரூர் கிராமம் முழுவதும் கோயிலுக்குச் சொந்தமானதாக இருந்தது என்பது அவருடைய எழுத்தால் அறியப்பெறும் செய்தி. இக்காலத்தில் நம் தலைமுறையினர் அறியாத செய்தி, அறியவேண்டிய செய்தி. பேரூரின் வரலாறு - நகரமைப்பு, வரலாறு, இலக்கியம், சமயம், கோயிற்கட்டிடக்கலை, சிற்பம், கல்வெட்டு ஆகிய

பல்வேறு கண்ணோட்டங்களுடன் விரிவான ஆய்வுநூலாக எழுதப் பெறவேண்டியது, மக்களால் அறியப்பெற வேண்டியது.

பேரூர் ஆதினம்

இத்தகைய பேரும் புகழும் பெற்ற பேரூரில் ஒரு சிறந்த வீரசைவ மடத்தை நிறுவியருளியவர் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் என்னும் சான்றோராவார். அம்மடம் நிறுவியவரின் பெயரால் சாந்தலிங்க அடிகளார் திருமடம் என்றும், அமைந்துள்ள ஊரின் பெயரால் பேரூராதினம் எனவும் வழங்குகிறது.

பேரூராதின நிறுவனர்

சாந்தலிங்க அடிகளார் வரலாறு

சாந்தலிங்க அடிகளாரின் காலம் 17-ஆம் நூற்றாண்டு. பிறந்த ஊர், பெற்றோர், இளமைக்கால வரலாறு முதலியன சரிவரத் தெரியவில்லை. தொண்ட நாட்டில் தோன்றியருளினார் எனப் பொதுவாகப் பலரும் எழுதிவிடுகின்றனர். ஆறுமுகநாவலர், சைமன் காசிச்செட்டி, சதாசிவம்பிள்ளை, குமாரசாமிப்பிலவர் ஆகிய இலங்கை அறிஞர்கள் சாந்தலிங்கர் பிறந்த ஊர், திருத்துறையூர், துறையூர் என்று எழுதியுள்ளனர். இலக்கியவரலாறு எழுதிய கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை தொண்டநாட்டுப் பேறையூர் என்று எழுதுகிறார். சிதம்பரம் ஈசானியடம் இராமலிங்க சுவாமிகள் பேரூர் என்று எழுதுகிறார். இவ்வாறு பலரும் பலவாறு கூறுகின்றனர். தோன்றிய இடம் தெரியவில்லை என்பதே பேரூராதினத்தாரின் கருத்து.

ஊர், பெற்றோர், இளமைக்கால வரலாறு முதலியன தெரியாவிடினும் அடிகளாரின் பெயர் அருமையாக அமைந்துள்ளது. சாந்தலிங்கர் என்பது எவ்வளவு அருமையான பெயர். சைவமோ வீரசைவம், அதன் லிங்கமோ சாந்தலிங்கம். எல்லா வீரத்திலும் சாந்த வீரம் பெருவீரமல்லவா? சாந்த வடிவான லிங்கம், சாந்தம் தரும் லிங்கம் சாந்தலிங்கம். சுவாமிகளுக்கு மட்டுமன்றிச் சுவாமிகள் பூசித்த இட்ட லிங்கத்திற்கும் சாந்தலிங்கம் என்பதே பெயர். பூசித்த இட்ட லிங்கத்தின் பெயரே சுவாமிகளுக்குப் பெயராக அமைந்தது.

இளமையிலேயே கல்வி கேள்விகளிலும் நற்குண நற்செயல்களிலும் சிறந்து விளங்கிய சாந்தலிங்கர் உரிய காலத்தில் துறையூர் வீரசைவ ஆதீனத்தின் நிறுவனர் ஆகி சிவப்பிரகாச சுவாமிகளை அடுத்து மாணவர் ஆயினார். அவரிடம் ஞானோபதேசமும் பெற்றார். சாந்தலிங்கர் துறையூர்ச் சிவப்பிரகாசரின் மாணவர் என்பது

புண்ணியன் கைலைக் குருபரம் பரையிற்
போந்த மெய்கண்ட சந்ததியிற்
பொருவில் சீர்த்துறைசை நகர்வளர்
சிவப்பிரகாசர்தம் பொன்னடி புனைந்த
எண்ணில்நல் தவத்துச் சாந்தலிங்கேசன்

.....

என வரும் வீரசைவ சந்தான குருபரம்பரைத் துதியால் நன்கறியப்பெறும். இத் துதிப்பாடல் முழுவதையும் முன்னரே இந்நூலின் முன்னுரையிலும் இதன்பின்னர் வரும் துறையூர் ஆதீன வரலாற்றிலும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளோம். “துறைசை நகர் வளர் சிவப்பிரகாசர்” என்று இத்துதிப்பாடலில் குறிப்பிடப் பெறுபவர் திருவாவடுதுறை ஆதீன நிறுவனர் நமசிவாயமூர்த்திகளின் சீடராக இருந்துச் சிதம்பரம் கோயில் சைவவைணவப் பூசல் காரணமாக வேலூருக்கு அமைச்சரைக் காணச் சென்றபோது வீரசைவராகித் திருவண்ணாமலையிலும் பின்பு துறையூரிலும் வீரசைவ மடங்களை நிறுவியவர். அவரிடம் சீடராகி உபதேசம் பெற்றபின் சாந்தலிங்க அடிகள் பேரூரில் ஒரு மடம் அமைத்துக்கொண்டு தவமியற்றி வந்தார்.

அந்நாளில் மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் சிவஞானபாலய சுவாமிகளின் புகழ் நாடெங்கும் பரவியிருந்தது. அவரது பெரும்புகழைக் கேள்வியுற்ற சாந்தலிங்கர் நேரில் சென்று கண்டு தரிசிக்க விரும்பி மயிலத்திற்குப் புறப்பட்டார். வழியில் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசரைக் கண்டார். இருவருக்கும் நட்பு உண்டாயிற்று. இருவருமாகச் சேர்ந்து மயிலத்துக்குச் சென்று சிவஞானபாலய சுவாமிகளைத் தரிசித்தனர். சுவாமி களின்மீது சிவப்பிரகாசர் சில பிரபந்தங்களைப் பாடினார்.

சிவப்பிரகாசருக்கு ஞானாம்பிகை என்றொரு தங்கை உண்டு. ஞானாம்பிகையைச் சாந்தலிங்கருக்குத் திருமணம் செய்து கொடுக்குமாறு சுவாமிகள் சிவப்பிரகாசருக்குக் கூறியருளினார். ஞானாம்பிகையை மணம்புரிந்து கொள்ளுமாறு சாந்தலிங்கருக்கும் கூறினார். சிவப்பிரகாசர் தம் தங்கை ஞானாம்பிகையைச் சாந்தலிங்கருக்கு மணம் புரிவித்தார். இவ்வாறு சாந்தலிங்கர் இல்லறத்தார் ஆனார். மயிலம் சிவஞானபாலய சுவாமிகளுக்கும் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசருக்கும் குருசீட உறவு ஏற்பட்டது. சாந்தலிங்கருக்கும் சிவப்பிரகாசருக்கும் ஏற்பட்ட நட்புறவு மண உறவாகத் தொடர்ந்தது. சாந்தலிங்கர் இல்லறஞானியாகப் பேரூரில் சிறந்து விளங்கினார். மாணாக்கர் பலர் அவரை அடுத்து வந்து பாடங்கேட்டனர்.

சாந்தலிங்கர் இல்லற வாழ்க்கையை மேற்கொண்ட போதிலும் தாமரை இலை மருவு நீர்போல் ஒழுகினார். ஆயினும் அவரிடம் பாடங்கேட்டு வரும் மாணவர்களுக்கு ஆசிரியரைக் குறித்து ஓர் ஐயம் இருந்தது. நம் ஆசிரியர் இல்லறத்தினராக இருந்துகொண்டு துறவறத்தினருக்குரிய ஞானநூல்களைப் போதிக்கிறாரே! எவ்வாறு ஞானம் கை கூடப்போகிறது? என்று ஒருவருக்கொருவர் மறைமுகமாகப் பேசிக் கொண்டனர். சாந்தலிங்க அடிகள் இதனைக் குறிப்பாக உணர்ந்தார். தமது தூய ஒழுக்கத்தை மாணவர்களுக்கு விளக்கி அவர்களது ஐயத்தை நீக்கவேண்டும் என்று எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் பாடந் தொடங்கப்பெற்றது. அடிகள் தம் மனைவியார் ஞானாம்பிகையாரை அழைத்தார். அம்மையாரும் விரைந்து வந்தார். அடிகள் அம்மையாரைத் தம் மடிமீது அமர்த்திக்கொண்டு பாடஞ் சொல்லலானார். மாணவர்களுக்கு இது வியப்பாக இருந்தது. இக்காட்சியைக் கண்டு மேலும் ஐயங்கொண்ட மனத்தினராய் ஒன்றுந் தோன்றாமல் கலக்கமுற்றனர். அவர்களுக்குப் பாடத்திற் கவனஞ் செல்லவில்லை. அடிகளார் முன்னையிலும் சிறப்பாகப் பாடஞ் சொல்லிக்கொண்டே போனார். சிறிதுநேரம் சென்றது. மாணவர்களுக்குத் தம் கண்களையே நம்ப முடியவில்லை.

அடிகளாரையும் அம்மையாரையும் சிவபெருமானாகவும் உமாதேவியாகவும் கண்டனர். அம்மையாரும் அடிகளாரும் பார்வதி பரமேஸ்வரர்களாக மாணவர்களின் கண்களுக்குக் காட்சியளித்தனர். அவர்களது ஐயம் அகன்றது. அந்தோ! மெய்ஞ்ஞானச் செல்வராகிய நம் ஐயன்மீது வீணாக ஐயுற்றோமே? நம் சிற்றறிவு இருந்தவாறு என்னே! என்று மனங்கலங்கினர். மாணவர்களின் மனநிலையை உணர்ந்த அடிகளார் அவர்களுக்குத் தெளிவும் தேறுதல் மொழிகளும் கூறியருளினார்.

பகவான் இராமகிருஷ்ணர் வாழ்விலும் இப்படி ஒரு நிகழ்ச்சி. பகவான் இராமகிருஷ்ணர் உலவிக்கொண்டிருந்தார். சற்றுத் தொலைவில் அவரது பக்தர்கள் சிலர் அமர்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களது மனத்தில் ஓர் ஐயம். இவரை இராமனின் அம்சம் கிருஷ்ணனின் அம்சம் என்கிறார்களே, இவர் கல்வியறிவு மிகவும் குறைந்தவராயிற்றே, சாதாரணக் கோயில் பூசாரிதானே, இவர் எப்படி இராமபிரானின் அம்சமாகவும் கிருஷ்ணபிரானின் அம்சமாகவும் இருக்கமுடியும் என்று எண்ணினார். சிறிது நேரம் சென்றது. இப்படியும் அப்படியுமாக உலவிக்கொண்டிருந்த பகவான் இப்படித் திரும்பிவரும்போது இராமனாக அவர்கள் கண்களுக்குக் காட்சியளித்தார். அப்படித் திரும்பிச் செல்லும்போது கிருஷ்ணனாகக் காட்சியளித்தார். இராமகிருஷ்ணரை இராமனாகவும் கிருஷ்ணனாகவும் கண்ட அவர்களது கண்களை அவர்களாலேயே நம்ப முடியவில்லை. பகவானைப் பற்றி வீணாக ஐயுற்றோமே என்று மனங்கலங்கினர். பின்னர், பகவான் இராமராகவும் கிருஷ்ணராகவும் தமக்குக் காட்சி கொடுத்ததை எண்ணி மனந்தேறினர்.

திருவள்ளுவர் இல்லறஞானி. சாந்தலிங்கர் இல்லறஞானி. இராமகிருஷ்ணர் இல்லறஞானி. இவர்களுக்கெல்லாம் இல்லறம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மக்கட்பேறு சொல்லப்பெறவில்லை. இவர்களுக்கு வம்ச மரபு வளர்வதற்கில்லை. ஆனால் சீட மரபோ இன்றும் வளர்ந்துகொண்டு வருகிறது. திருவள்ளுவருக்கு நேர் சீடர் இல்லை. எனினும்

திருவள்ளுவர் மரபு திருக்குறட் கழகங்களின்வழி, திருக்குறட் தொண்டர்களின் வழி வளர்ந்து வருவதாகக் கொள்ளலாம். சாந்தலிங்கருக்கும் இராமகிருஷ்ணருக்கும் நேர்சீடர்கள் உண்டு. சாந்தலிங்கரின் சீடமரபு, குமாரதேவர் மடமாய், திருப்போரூர் ஆதீனமாய், பேரூராதீனமாய் ஒன்றுக்கு மூன்றாக வளர்ந்து வருகிறது. இராமகிருஷ்ணரின் சீட மரபு இராமகிருஷ்ண மடமாய் இராமகிருஷ்ணமிஷனாய் உலகளாவியதாக வளர்ந்து வருகிறது.

சாந்தலிங்கர் அருளிய அருள் நூல்கள்

சாந்தலிங்கர் நான்கே நான்கு அருள்நூல்களை அருளினார். அவை அறம் பொருள் இன்பம் வீடுபோல, சரியை கிரியை யோகம் ஞானம்போலச் சிறந்து விளங்குகின்றன.

1. கொலை மறுத்தல்
2. வைராக்கிய சதகம்
3. வைராக்கிய தீபம்
4. அவிரோத உந்தியார்

இந்நான்கும் முறையே சீவகாருண்ணியம், ஈசுவரபக்தி, பாச வைராக்கியம், பிரமஞானம் என்னும் நான்கையும் கூறும்.

கொலை மறுத்தல் - சீவகாருண்யம்

வைராக்கிய சதகம் - ஈசுவரபக்தி

வைராக்கிய தீபம் - பாசவைராக்கியம்

அவிரோத உந்தியார் - பிரம ஞானம்

1. கொலை மறுத்தல்

22 பாடல்களைக் கொண்ட அரிய நூல். கொலை மறுத்தல் என்பதே அருமையான பெயர். கொலை மறுத்தல் என்றாலே புலால் மறுத்தலும் அதில் அடங்கும் என்பதைச் சொல்லவேண்டியதில்லை. கொலை புலை மறுத்தலை இன்றைக்கு இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் முதன்முதலில் வற்புறுத்தியவர் திருவள்ளுவர். இரண்டாவதாக அண்மைக்

காலத்தில் கொலை புலை நீப்பதையே ஒரு நெறியாக, மார்க்கமாக, ஏற்படுத்தி மிகுதியும் வற்புறுத்தியவர் வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகள். இடைக்காலத்தில் இவ்விருவருக்கும் இடையில் நிற்கிறார் சாந்தலிங்கர்.

வேள்வியில் உயிர்க்கொலை செய்தல் பாவமன்று என்ற ஒரு கருத்து முற்காலத்தில் இருந்தது. புத்தர் கொலை புலையைக் கண்டித்தவராயினும் பின்னாளில் பௌத்தநிர்சிலர் கொலை புலைக்கு உடன்படுவாராயினர். இந்துக்களில் உலகாயதருக்கோ எவ்விதக் கட்டுப்பாடும் இல்லை, கொலை புலையைப் பற்றி அவர்களுக்குக் கவலையே இல்லை. இந்துக்களில் வாமமார்க்கத்தாரோ கள்ளும் மாமிசமும் இன்றிப் பூசை செய்வதே இல்லை. கள்ளும் மாமிசமுமே அவர்களுக்குக் கடவுட் பிரசாதம். மக்களல்லாத பிற உயிர்களை மக்களுக்குக் காகவே இறைவன் படைத்தான், ஆகவே புலால் உணவு பாவமன்று என்பது புறச்சமயத்தாரின் வாதம். கொன்றவர்களுக்குத்தான் பாவம் தின்பவர்களுக்குப் பாவமில்லை என்று பொதுமக்களிடையே ஒரு வாதம். இப்படிப் புலைகொலைகளுக்குச் சப்பைக்கட்டாக, “சப்போர்ட்”டாகப் பற்பல வாதங்கள். புலைகொலையை மறுத்துரைக்கும் ஞானிகள் இவ்வாதங்களுக்கெல்லாம் விடையாகவும் மறுப்பாகவும் விளக்கமாகவும் தருக்கமுறையில் அவ்வக்காலத்திற்கு ஏற்றாற் போல் எடுத்துரைக்க வேண்டியிருந்தது.

பதினேழாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அப்பணியைக் கொலைமறுத்தல் நூலின் மூலம் சாந்தலிங்க அடிகள் செம்மையாகச் செய்தார். கண்ணப்பர் இறைச்சியை வைத்துப் படைக்கவில்லையா என்று கூட ஒரு வாதம். இவ்விதண்டாவாதங்களுக்கெல்லாம் பிடிவாதங்களுக்கெல்லாம் மறுமொழிகூற வேண்டியதாயிற்று. கொலைமறுத்தல் நூலும் அதற்குத் திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் செய்த அருமையான உரையும் இப்படிப்பட்ட வாதங்களுக்கெல்லாம் தக்க விடையும் மறுப்பும் தருக்கமுறையிற்கூறிக் கொலைபுலை தவிர்த்தலை வற்புறுத்துகின்றன.

2. வைராக்கிய சதகம்

100 பாடல்கள். முதல் 50 பாடல்கள் சாத்திரம். பின் 50 பாடல்கள் தோத்திரம். வைராக்கியம் என்பது உறுதி. வைரம் உறுதியானது. வைரத்தைப் போன்ற உறுதி வைர ஐக்கியம் வைராக்கியம் எனப்பட்டது. வைராக்கியம் மன உறுதி. மன உறுதியின்மைக்குப் பிரசவ வைராக்கியம், மயான வைராக்கியம், புராண வைராக்கியம் என மூன்றை உவமையாகக் கூறுவர். பிரசவத்துன்பத்தை அனுபவிக்கும்போது இனிப் பிரசவத்திற்கு இடந்தரலாகாது என்று மனம் உறுதி செய்து கொள்ளும். பிரசவம் முடிந்தவுடன் அந்த உறுதி போய்விடும். அடுத்த பிரசவம் வந்துவிடும். இம்மனவுறுதியின்மையே பிரசவ வைராக்கியம் எனப்படும். மயானத்தில் ஒருவரின் இறப்புச் சடங்கில் கலந்துகொள்ளும்போது, நமக்கும் இப்படி ஒருநாள் இறப்பு நேரும், அதற்குள் நல்ல காரியங்களைச் செய்துவிட வேண்டும் என மனம் உறுதி பூணும். வீட்டுக்குத் திரும்பிய வுடன் அவ்வுறுதி எங்கோ போய்விடும். இதுதான் மயான வைராக்கியம். நல்ல நூல்களைப் படிக்கும்போதும் கேட்கும் போதும் அதன்படி நடக்கவேண்டும் என்று மனம் உறுதி பூணும். அரிச்சந்திரபுராணம் படிக்கும்போதும் கேட்கும் போதும் சத்திய சோதனை படிக்கும்போதும் உண்மையே பேச வேண்டும், பொய் பேசலாகாது என்ற வைராக்கியம் ஏற்படும். படித்து முடித்து அடுத்த வேலைக்குப் போகும் போது, எடுத்த வைராக்கியம் இருந்த இடந்தெரியாது போய் விடும். இதுதான் புராண வைராக்கியம். இப்படிப்பட்ட போலி வைராக்கியங்கள் ஆகாதன.

நல்ல காரியங்களில் உண்மையிலேயே மனம் வைரம் போல் உறுதியாக, வைராக்கியமாக இருக்கவேண்டும். ஈசுவர பக்தியில் மனம் உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கூறுவது சாந்தலிங்கரின் வைராக்கிய சதகம். திருவாசகம் திருச்சதகத்திற்குப் “பக்தி வைராக்கிய விசித்திரம்” என்றும், நீத்தல் விண்ணப்பத்திற்குப் “பிரபஞ்ச வைராக்கியம்” என்றும் கொளுக்கள் அமைக்கப்பெற்றிருப்பதைக் காண்க. நற்செயல்

களில் மனஉறுதி, வைராக்கியம், வேண்டும். அதைக் குறித்துப் பாடப்பெற்றதே வைராக்கிய சதகம்.

3. வைராக்கிய தீபம்

101 - பாடல்கள். வைராக்கிய சதகம் பாடல்களின் எண்ணிக்கையாற் பெயர்பெற்றது. சதகம் - 100 பாடல்கள். வைராக்கிய தீபம் தன்மையாற் பெயர்பெற்றது. தீபம் - விளக்கு, ஒளி. வைராக்கியத்திற்கு ஒளி துறவறம். இல்லறத்தில் ஞானம் கைவரப்பெற மாட்டாது; முற்றத்துறத்தலே பேரின்பத் திற்கு வழி என்று வற்புறுத்திக்கூறுவது வைராக்கிய தீப நூல்.

4. அவிரோத உந்தியார்

அவிரோத உந்தியார் என்ற பெயரே பொருள் பொதிந்தது. அவிரோதம் = அ+விரோதம் - விரோதமின்மை. சமய நெறிகள், சமய நூல்கள் ஒன்றுக்கு ஒன்று விரோதமாக இருக்கும். அவ்விரோதத்தை நீக்கி ஒற்றுமைப்படுத்திக்காண்பது விரோத மின்மை, அவிரோதம். இந்நூல் அவிரோதம்.

தவிரா விரோத சமயநூல் அன்றால்

அவிரோத உந்தியென் (று) உந்தீபற.

ஆமிந்நூல் நாமம்என் (று) உந்தீபற.

என்பது நூற்பெயரைக் கூறும் இரண்டாவது செய்யுள். “ஒன்றுக்கு ஒன்று மாறாத விரோதத்தினையுடைய சமய நூல்களில் இஃதும் ஒன்று அன்று; ஆதலால் அவிரோத உந்தி என்று வழங்குவதற்கு உரித்தாம் இந்நூற்பெயர் என்றவாறு. அவிரோதம் - பகஷ்பாதம் இல்லாமை. இது நூற்பெயர் காட்டியது” என்பது சிதம்பரசுவாமிகள் உரை.

அவிரோத உந்தியார் 100 செய்யுள்களையுடையது. “உந்தீபற” என்ற மகுடத்தை உடையது. உந்தீபற என்று பாடுவது உந்தியார் என்று பெயர்பெறும். சித்தாந்த சாத்திரங்கள் பதினான்கில் முதலாவதாக உள்ளது திருவுந்தியார். மாணிக்க வாசகரும் திருவாசகத்தில் திருவுந்தியார் என்றொரு பதிகம்

பாடியுள்ளார். திருவாசகத் திருவுந்தியாரின் திருவுள்ளக்கிடை ஞானவெற்றி என்பதாகும். சாந்தலிங்க அடிகளார் பாடிய அவிரோத உந்தியார் அவிரோதஞான வெற்றி எனலாம். வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகளாரும் திருவருட்பாவில் திருஉந்தியார் என ஒரு பதிகம் பாடியுள்ளார்.

கொலைமறுத்தல், வைராக்கிய சதகம், வைராக்கிய தீபம், அவிரோத உந்தியார் ஆகிய நான்கு நூல்களுக்குமே திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் உரையியற்றினார். நூலாசிரியரிடமே மாணவர்கள் இந்நூல்களைப் பாடங்கேட்டனர். இந்நூல்களின் புகழ் அக்காலத்திலேயே நன்கு பரவிற்று.

சாந்தலிங்கர் துறவு

துறவைச் சிறப்பித்துக் கூறி வற்புறுத்தும் ஆசிரியர் இல்லறத்தில் இருக்கிறாரே, இது எப்படிப் பொருத்தமாகும் என்று மாணவர்கள் சிலரும் மற்றையோர் சிலரும் எண்ணினர். அடிகளும் இதனைக் குறிப்பாக அறிந்தார். துறவை வற்புறுத்தி நூல் செய்த நாம் இல்லறத்தில் இருப்பது முறையன்று, என்னதான் அகத்துறவோடு இருப்பினும் புறத்துறவும் வேண்டு வதல்லவா என்று அடிகளின் உள்ளத்தில் ஓர் உறுத்தலும் இருந்துகொண்டிருந்தது. ஒருநாள் ஒரு முடிவிற்கு வந்தார். இன்று பிச்சைக்குச் செல்லும்போது முதன்முதலிற் சோறிடுபவர் பாற்சோறிடுவராயின் இன்றே புறத்துறவும் பூண்போம் என்று முடிவுசெய்தார். அவ்வாறே நிகழ்ந்தது. துணைவியார் ஞானாம்பிகையாரை அவரது தமையன்மார் ஆதரவில் தங்கி யிருக்குமாறு அனுப்பிவைத்துப் புறத்துறவும் பூண்டார். ஞானாம்பிகையாரின் தமையர்களில் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர் துறவி. வேலையரும் கருணைப்பிரகாசரும் இல்லறத்தினர். கருணைப்பிரகாசர் இளமையில் பதினெட்டாம் அகவை யிலேயே சிவப்பேறு பெற்றார். வேலையர் எழுபத்திரண்டு ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருந்தார். அவரது ஆதரவில் ஞானாம்பிகையார் சிவபக்தியும் சிவத்தொண்டும் செய்துவாழ்ந்தார்.

சீடர் குமாரதேவர் வரவு

கன்னட நாட்டில் ஒரு குறுநில மன்னராக இருந்த மகாராஜா என்பவர் சாந்தலிங்க அடிகளாரிடம் வந்து சீடராகிக் குமாரதேவர் என்ற பெயருடன் துறவுபூண்டார். அவரது வரலாறு துறையூர் ஆதீனம் குமாரதேவர் மடம் வரலாற்றிற் கூறப்பெறும்.

சாந்தலிங்க அடிகள் சிவப்பேறு

இவ்வாறு சிறந்த ஞானியாய், சிறந்த ஞானபரம்பரைகள் வளர்த்தருகிய ஆசாரியராய் விளங்கிய சாந்தலிங்க அடிகள் பேரூரில் தமது மடாலயத்திலேயே ஒரு மாசிமக நன்னாளில் சிவப்பேறெய்தினார். அடிகளாரின் சமாதிக்கோயில் அடிகளாரின் திருமடத்தில் மூலத்தானமாக விளங்குகிறது.

பேரூர் ஆதீன குருமரபு

ஆதீன நிறுவனர் ஸ்ரீ சாந்தலிங்க அடிகளாருக்குப்பின் அந்நிய ஆட்சிக்காலங்களில் ஏற்பட்ட சீர்கேடுகளாலும், அன்பர்களின் கவனக்குறைவாலும், திருமடத்து வளாகம் காடும் மேடும் புதர்களும் மண்டி அழிவுற்ற நிலையில், இருந்த இடந்தெரியாமலேயே சில பல காலம், ஏறத்தாழ நூறாண்டுகளுக்குமேல் கவனிப்பாரின்றி இருந்தது. குருவருட் செயலால் பின் ஒரு சமயம் கண்டுபிடிக்கப்பெற்றது. அதன்பின் சுவாமிகள் அறுவர் ஒருவர்பின் ஒருவராகத் தலைவர்களாக அமைந்தனர். அறுவருக்குப்பின் ஏழாமவராக வந்தவர்களே இப்போது ஆதீனகர்த்தராக, குருமகாசந்நிதானமாக எழுந்தருளி விளங்கும் திருப்பெருந்திரு சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளாராவார்.

குருமுதல்வர் ஸ்ரீ சாந்தலிங்க அடிகளார் பெரும்புலவர், பெரும்புகழ் பெற்றவர். அவர்களுக்குப் பின் இப்போதுள்ள வர்களான சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார் பெரும்புலவர், பெரும்புகழ்பெற்று விளங்கிவருபவர்கள். குருமுதல்வர் சாந்தலிங்க அடிகளாருக்கும் இப்போதுள்ள சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளாருக்கும் இடையே இருந்த அறுவரும்

இவ்விருவரைப்போன்று பெரும் புலவர்களல்லர், பெரும் புகழ்பெற்று நாடறிய விளங்கியவர்களல்லர். எனினும் அவ்வக் காலத்தில் திருமடத்தைக் கண்ணெனக்காத்து, கட்டிக்காத்துப், போற்றிவந்த தவப்பெருஞ் சான்றோர்களாவர். வெளியே தெரியாது விளக்கங்குன்றிய நிலையிலிருந்த திருமடத்தைச் சிறிது சிறிதாகக் குன்றின் மேலிட்ட விளக்காக ஆக்கிய புண்ணியர்கள். தொண்டு மனமும் துறவொழுக்கமும் நிரம்பியவர்கள். பேரூராதீனத்தின் இடைக்கால வளர்ச்சிக்கு இவர்களே காரணகாரியர்கள்.

பேரூராதீன குருமரபு அட்டவணை

அருட்டிரு சாந்தலிங்க அடிகளார்

(ஆதீன நிறுவனர் - குருமுதல்வர்)

(நீண்ட இடைவெளி)

1. தவத்திரு நாச்சிமுத்து சுவாமிகள்
2. தவத்திரு இராமலிங்க சுவாமிகள் 1892 வரை
3. தவத்திரு சச்சிதானந்த சுவாமிகள் 1909 வரை
4. தவத்திரு மௌன சுவாமிகள்
5. தவத்திரு மாணிக்க சுவாமிகள் 1938 வரை
6. தவத்திரு ஆறுமுக சுவாமிகள் 17.09.1967-இல் சிவப்பேறு
7. தவத்திரு சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார். 11.07.1967 முதல் இப்போது அருளாட்சி செய்து வருபவர்கள்.

தவத்திரு நாச்சிமுத்து சுவாமிகள்

நிறுவனர் சாந்தலிங்க அடிகளார் சிவப்பேறு பெற்றுச் சிலகாலம் கடந்தது. அடிகளாரின் திருமடமும் சமாதியும் சரிவரப் பேணுவாரின்மையால் திருமடத்து வளாகம் முழுமையும் சப்பாத்திக்கள்ளி முளைத்துக் காடாக அடர்ந்து மண்டி அங்கங்கே மண்மேடிட்டும் புற்றுகள் எழுந்தும் மடம் இருந்த இடம் தெரியாமல் போய்விட்டது. ஒருசமயம் அக்காட்டுக்குள்

சென்ற தவத்திரு நாச்சிமுத்து சுவாமிகள் அடிகளாரின் சமாதியைக் கண்டு, அதற்குச் செல்ல ஓர் ஒற்றையடிப் பாதையை ஏற்படுத்திக்கொண்டு நாடோறும் சென்று பூசித்து வந்தார்.

இஃது இவ்வாறிருக்கும்போது ஒருநாள் கோயம்புத்தூர் காவல் ஆய்வாளர் (போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர்) பொன்னுரங்க முதலியார் என்பவரின் கனவில் சாந்தலிங்க அடிகளார் தோன்றி மடத்தையும் சமாதியையும் கவனித்துப் பாதுகாக்கக் கூறியருளினார். பொன்னுரங்க முதலியார் பேருருக்கு வந்து ஊரெங்கும் தேடிச் சமாதியையும் மடத்தையும் காணாராய் மனம் வருந்திச் சுவாமிகளை நினைந்து மனமுருகி வேண்டிக் கொண்டபோது இரட்டைக் கருடன் வட்டமிட்ட இடத்தைக் கொண்டு, சப்பாத்திக்கள்ளிக் காட்டையும் மேட்டையும் வெட்டி அப்புறப்படுத்திச் சுத்தம்செய்து, இடிந்து கிடந்த மடத்தையும் சமாதியையும் கண்டு வெளிப்படுத்தினார். சமாதியைச் செப்பஞ் செய்வதற்குரிய பொருளைப் பொன்னுரங்க முதலியார் அன்புடன் அளித்தார். அவர் அளித்த பொருளைக் கொண்டு நாச்சிமுத்து சுவாமிகள் சமாதியைச் செப்பஞ் செய்தார். தண்ணீர் வசதிக்காகப் புதிதாக ஒரு கிணற்றைப் பொன்னுரங்க முதலியார் வெட்டினார். வெளியே தெரியாதிருந்த சமாதியும் மடமும் பொன்னுரங்க முதலியாரால் வெளியே தெரிந்தன. நாச்சிமுத்து சுவாமிகள் வழிபாடு செய்து பேணி வந்தார்.

தவத்திரு இராமலிங்க சுவாமிகள்

நாச்சிமுத்து சுவாமிகள் காலத்தில் சமாதியின் கருவறை மட்டுமே இருந்தது. நாச்சிமுத்து சுவாமிகளுக்குப் பின்பு பொன்னாபுரம் இராமலிங்க சுவாமிகள் சமாதிக்கோயில் முன்மண்டபத்தையும் திருமடத்தையும் அன்பர்களின் பொருளுதவியால் கட்டினார். கம்பஞ்சோறு சமைத்து அதை நீர்மோரிற் கலந்து வழிப்போக்கர்களின் பசிதீர வழங்கும் அறப்பணியைச் செய்தார். திருமடத்தைக் கட்டியதுடன் திருமடத்திற்குரிய இடத்தையும் விரிவுபடுத்தினார். 1892 வரையில் தலைவராக இருந்து பணியாற்றினார்.

தவத்திரு சச்சிதானந்த சுவாமிகள்

இவர்கள் காலத்தில் சமாதிக் கோயிலின் மூன்றாவது மண்டபம் கட்டப்பெற்றது. இராமலிங்கசுவாமிகளின் சமாதியும் இவர்களால் கட்டப்பெற்றது.

தவத்திரு மௌன சுவாமிகள்

சச்சிதானந்த சுவாமிகளுக்குப்பின் மௌன சுவாமிகள் தலைவராக விளங்கினார்கள். மௌனசுவாமிகள் வாய்பேசா மௌனவிரதம் பூண்டு பேரூர்ப்பட்டிப்பெருமான் திருக்கோயில் குடநீராட்டுவிழாவைச் செய்து முடித்தார்கள். நாள்தோறும் குறிப்பிட்ட தொகை நன்கொடை கிடைத்தாலன்றி உணவு உட்கொள்வதில்லை என்ற குறிக்கோளுடன் இருந்து பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய் செலவில் அத்திருப்பணியைச் செய்து நிறைவேற்றினார்கள்.

சமயத் தொண்டர்கள் பலரும் பொன்னுரங்க முதலியாரும், சிரவணபுரத்தில் கௌமார மடத்தை நிறுவி அதன் தலைவராக விளங்கிய இராமானந்த சுவாமிகளைப் பேரூர் மடத்தின் தலைவராக இருக்குமாறு அழைத்துவந்தனர். சாந்தலிங்க அடிகளாரின் திருக்குறிப்பு வேறாக இருக்கக் கூடும் என்றெண்ணி இராமானந்த சுவாமிகள் பேரூர்மடத்தின் தலைமையை ஏற்க இசையவில்லை. வந்து சிலநாள் இருந்து பார்த்துத் தம் அடியவர் சிலரைப் பேரூர் மடத்திற் பணிசெய்ய விட்டுச் சென்றார்கள். பின்னாளில் தலைவராக விளங்கிய ஆறுமுக சுவாமிகளும் அவர்களுள் ஒருவர்.

தவத்திரு மாணிக்க சுவாமிகள்

ஆறுமுக சுவாமிகள் வந்த சில காலத்திற்குப்பின் சிரவணபுரத்திலிருந்து இராமானந்த சுவாமிகளின் அடியவர் மாணிக்க சுவாமிகளும் பேரூர் வந்து சேர்ந்தார்கள். மாணிக்க சுவாமிகள் பேரூர் மடத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றார்கள். ஆறுமுக சுவாமிகளைத் துணையாக வைத்துக் கொண்டு திருமடத்தின் வளர்ச்சியைப் பெரிதும் கவனிக்க லானார்கள். கொங்கு நாட்டிலுள்ள பல ஊர்களுக்கும் சென்று

அன்பர்களிடம் நன்கொடை பெற்றார்கள். திருமடத்தின் பணிகளும் அன்பர் கூட்டமும் வளர்ந்தன. மாசி மகந்தோறும் குருமுதல்வரின் குருபூசை விழா மூன்றுநாள் விழாவாகப் பல்லாயிரம் அடியார்களுக்கு அமுதளித்தலோடு மிகச்சிறப்பாக நடத்தப்பெற்றது. சாதுக்கள் தொடர்பும் சான்றோர்கள் தொடர்பும் மிகுந்தன.

சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்கம் - 1916

மாணிக்கசுவாமிகளின் அரும்பெருஞ் செயல்களுள் சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்கம் நிறுவியது குறிப்பிடத்தக்கதும் பெரிதும் பாராட்டத்தக்கதுமாகும். சன்மார்க்க சங்கம் என்ற பெயரைக் கேட்டதுமே வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகளின் சமரச சத்த சன்மார்க்க சத்திய சங்கமே முதற்கண் நினைவுக்கு வரும். வள்ளலாரின் சன்மார்க்க சங்கம் ஏற்பட்டபின், வள்ளலாரின் சன்மார்க்க உலகுக்கு வெளியே, சைவ உலகில் சன்மார்க்க சங்கம் என்ற பெயரில் இருபெருஞ் சங்கங்கள் தோன்றின. 1. மேலைச்சிவபுரி சன்மார்க்க சபை 13.05.1909-இல் தோன்றிற்று. 2. பேரூர் மடம், சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்கம் 1916-இல் தோன்றிற்று.

தாசமார்க்கம், சற்புத்திரமார்க்கம், சகமார்க்கம், சன்மார்க்கம் (சத்மார்க்கம்) என நான்கு மார்க்கங்கள் சைவத்தில் உண்டு. தாசமார்க்கம் - சரியை நெறி. சற்புத்திரமார்க்கம் - கிரியை நெறி. சகமார்க்கம் - யோகநெறி. சன்மார்க்கம் - ஞான நெறி. இந்நெறியை அடிப்படையாகக் கொண்டே வள்ளற்பெருமான் இராமலிங்க அடிகள் தமது சமரச சத்த சன்மார்க்கத்தை நிறுவியருளினார்.

சைவத்தின் ஞான மார்க்கத்தை விளக்கிப் பரப்புவதற் காகப் பேரூர் மடத்தில் மாணிக்கசுவாமிகள் ஒரு சங்கத்தைச் சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்கம் என்ற பெயரில் தொடங்கி யருளினார்கள். 1916 இராட்சச ஆண்டு தைத்திங்கள் நான்காம் நாள் திங்கட்கிழமை மாலை மூன்று மணிக்குமேல் பிரதோட புண்ணிய காலத்தில் சத்வித்யா சன்மார்க்கசங்கம் தொடங்கப்

பெற்றது. தொடக்க விழாவுக்குத் தவத்திரு சிதம்பர மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள் தலைமை வகித்தார்கள். இச்சுவாமிகள் திருக்கோவலூராதினம் ஞானியார் மடத்துச் சுவாமிகளின் வேறாவர்.

இச்சங்க நிகழ்ச்சிகள் ஞாயிறுதோறும் பிற்பகல் 3 மணிக்குத் தொடங்கி நடைபெற்றன. சங்கத்தில் அறிஞர் பலர் சொற்பெருக்காற்றினர். அவர்களுள் சி.கே. சுப்பிரமணிய முதலியார், சி. எம். இராமச்சந்திரன் செட்டியார், பண்டித அ. கந்தசாமிப்பிள்ளை முதலியவர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவராவர். பண்டித அ. கந்தசாமிப்பிள்ளை, விளாங்குறிச்சி அருணாசல நாட்டார் பி.ஏ., புலவர் மருதாசலம், ச.பா. மாணிக்கவாசகம் முதலிய பேரன்பர்கள் செயலாளர்களாக இருந்து சங்கத்தைச் சிறப்பாக நடத்தினர். சாந்தலிங்க சுவாமிகளின் நூல்கள் முறையாகப் பாடஞ்சொல்லப்பெற்றன. விசேட காலங்களில் சிறப்புக் கூட்டங்கள் நிகழ்ந்தன. கோவை நகரிலிருந்தும் சுற்றுப்புற ஊர்களிலிருந்தும் அன்பர் பலர் வந்திருந்து சங்க நிகழ்ச்சிகளின் கலந்துகொண்டு பயன்பெற்றனர்.

சங்கத்தின் ஆண்டுவிழா மாசிமகம் குருபூசையை ஒட்டி மூன்று நாட்கள் நடைபெறும். மடாதிபதிகளும் துறவிகளும் தலைசிறந்த தமிழ் அறிஞர்களும் சமய அறிஞர்களும் தலைமை தாங்குவர், சொற்பெருக்காற்றுவர். சங்கத்தின் வெள்ளிவிழா 1941-இல் சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயம் தவத்திரு கந்தசாமி சுவாமிகள் தலைமையில் சிறப்புற நிகழ்ந்தது. பொன்விழா 1966-இல் மிகவும் சிறப்பாக நிகழ்ந்தது. பொன்விழா மலர் ஒன்று அரிய செய்திகள் படங்கள் கட்டுரை களுடன் வெளிவந்துள்ளது. 1916 முதல் 1966 வரை 49 ஆண்டுகள் ஆண்டுவிழாவில் தலைமை வகித்தவர்களின் பெயர்ப்பட்டியல் ஆண்டு வரிசையாக விபரமாகக் கொடுக்கப் பெற்றிருக்கிறது. இவ்வொரு பட்டியலிலிருந்தே பழஞ் செய்திகள் பலவற்றை அறியலாம். ஞானியார் சுவாமிகள் 1925-ஆம் ஆண்டில் 9-ஆவது ஆண்டு விழாவுக்குத் தலைமை வகித்திருக்கிறார்கள். அவ்வாண்டுவிழாவுக்கு வந்திருந்தோர்

தொகை ஏனைய ஆண்டுவிழாவுக்கு வந்திருந்தோர் தொகையை விட மிகுதியாக இருந்ததாம். இருபத்திரண்டு கார்களுக்கு அதிகமாகவே வந்திருந்தன, நான் எண்ணிப் பார்த்தேன் என்று செயலாளராக இருந்த பண்டித அ. கந்தசாமி பிள்ளை எழுதுகிறார்.

ஞானியார் சுவாமிகள் பல்லக்கிலேயே பயணம் செய் பவர்கள். திருப்பாதிரிப்புலியூரிலிருந்து கோயம்புத்தூர் வந்து செல்ல மூன்று மாதங்கள் ஆயிற்றாம். கோயம்புத்தூரில் மட்டுமன்றி வரும்போதும் திரும்பும்போதும் பல ஊர்களில் சுவாமிகள் சொற்பெருக்காற்றினராம். கோவையில் ஒரு மாதம் தங்கிச் சொற்பொழிவாற்றினார்களாம். பழைய நினைவுகள் என்ற தலைப்பில் சி.எம். இராமச்சந்திரஞ்செட்டியார் சுவையாக எழுதுகிறார்.

சென்னையில் ஆனந்தாஸ்ரமம் சுப்பைய சுவாமிகள் என்றொருவர் இருந்தார். தஞ்சாவூர் மாவட்டம் திருக்களர் மடத்திலும் திருவாரூர் தட்சிணாமூர்த்தி சுவாமிகள் மடத்திலும் இருந்தவர். தமிழிலும் வடமொழியிலும் வல்லவர். தருக்கசாத்திரப் புலமைமிக்கவர். தொடர்ந்து நான்கு ஆண்டுகள் சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்கத்தின் 5;6;7;8-ஆம் ஆண்டுவிழாக் களில் தலைமை வகித்தவர். பண்டிதரும் பாமரரும் சுவைக்குமாறு சுவையோடு உரையாற்ற வல்லவர். “ஸ்ரீ ஜகத்குருபீடம் நியாயச் சந்திர வேதாந்த பாஸ்கர ஸ்ரீ மகாமண்டலேசுவர வீரசுப்பைய ஞானதேசிகேந்திர சுவாமிகள்” என அவர் பெயர் வழங்கும். இவ்வளவு பெரிய பெயரும் புகழும் சிறப்பும் பெற்ற வீரசுப்பையசுவாமிகள் தம்மையும் ஞானியார் சுவாமிகளையும் ஒப்பிட்டுச் சொல்லும்போது தம்மை ஒரு சில்லரைக்கடை என்றும் ஞானியார் சுவாமிகளை ஸ்பென்ஸர் அண் கோ என்றும் கூறுவார்களாம்.

மறைமலையடிகளார் இரண்டு ஆண்டு விழாக்களுக்கும், குன்றக்குடி அடிகளார் நான்கு ஆண்டு விழாக்களுக்கும் தலைமை வகித்தனர். சங்கத்தில் உரையாற்றாத பெரும்

பேச்சாளர்களே நாட்டில் இல்லை எனலாம். கொங்கு நாட்டில் சைவம் வளரப் பெரிதும் உறுதுணையாக இருந்ததும் இருப்பதும் சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்கமாகும்.

சங்கத்தைப் பற்றி இவ்வாறு எவ்வளவோ சொல்லிக் கொண்டு போகலாம். சங்கம் இன்றும் நன்றாகப் பணி செய்துவருகிறது. இடையில் சிறிதுகாலம் தொய்வு ஏற்பட்டது. இப்போது பட்டத்திலுள்ள திருப்பெருந்திரு சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார் அவர்கள் ஆதீனத் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றபின் நிலைமை சீர்செய்யப்பெற்றுப் பழைய சிறப்போடு தொடர்ந்து நன்கு பணியாற்றி வருகிறது.

1966-இல் சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்கத்தின் பொன்விழா மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெற்றது. அப்போது அடிகளார் இளைய பட்டத்தில் இருந்தார்கள். மிகச்சிறப்பான மலர் ஒன்று வெளியிடப் பெற்றது. அப்பொன்விழா மலர் பேரூர் ஆதீன வரலாற்றுக்கு ஒரு களஞ்சியம். பழஞ்செய்திகள் பல அதனால் தெரிகின்றன. ஆதீனவரலாற்றுக்கு ஆதாரமான நல்ல கட்டுரைகள் அதில் உள்ளன. பொதுக்கட்டுரைகளும் பல உள்ளன. மலரிலுள்ள படங்களின் எண்ணிக்கை 65. அவற்றுட் பல இன்று கிடைத்தற்கரியவை. இளமைப் பருவக் குன்றக்குடி அடிகளாரின் படத்தைக் காணலாம். அடிகளாரின் தந்தையார் சிவராமசாமி அடிகளாரின் படத்தைக் காணலாம்.

1971-இல் நிகழ்ந்த 55-ஆம் ஆண்டுவிழாவுக்கு நாம் (ஊ.அ) தலைமை வகித்தோம். வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் அருளிய சத்திய சூத்திரம் என்னும் நூல் நம்முடைய தலைமையில் சிரவையாதீனம் மூன்றாம் பட்டம் சுந்தர சுவாமிகளால் வெளியிடப் பெற்றது.

1976-இல் சங்கம் வைரவிழா (மணிவிழா)வைக் கண்டது.

1996-இல் அடிகளார் 70 நிறைவுப் பவளவிழாவின் போது சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்கத்தின் 80-ஆவது ஆண்டு விழாவும் கொண்டாடப் பெற்றது.

1916-இல் தொடங்கப்பெற்ற சங்கத்திற்கு, இவ் 2009-இல் 93 ஆண்டு ஆகிறது. இன்னும் ஏழு ஆண்டுகளில் (2016) நூற்றாண்டு விழா வந்துவிடும்.

பேரூராதீனத்தின் பழைமையான அங்கம், முக்கியமான ஒரு அங்கம், அதன் சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்கம். அதைப் பற்றியே தனியாக ஒரு நூல் எழுதலாம். அவ்வளவு விடயங்கள் இருக்கின்றன.

மாணிக்கசுவாமிகளின் இறுதிக்காலம்

மாணிக்க சுவாமிகளின் ஆட்சிக்காலத்தில் திருமடம் பலவகையிலும் வளர்ச்சிபெற்றது. மடத்தின் வளர்ச்சிக்காகச் சுவாமிகள் பெரிதும் உழைத்தார்கள். இறுதிக்காலத்தில் சிறிது உடல்நலம் குன்றவே தவத்திரு ஆறுமுக சுவாமிகளிடம் தலைமைப் பொறுப்பை ஒப்படைத்து 1938 மார்கழித்திங்கள் திருவாதிரை நாளில், கூத்தப்பெருமான் திருவீதிக்கு எழுந்தருளும் நேரத்தில், கூத்தப்பெருமான் கழலடி சேர்ந்தார்கள்.

தவத்திரு ஆறுமுக சுவாமிகள்

மாணிக்க சுவாமிகளின் ஆட்சிக் காலத்திலேயே அவர் களுக்கு உறுதுணைவராக விளங்கிய ஆறுமுக சுவாமிகள் மாணிக்க சுவாமிகளுக்குப்பின் திருமடத்தின் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றார்கள். இவர்களுக்குத் துணையாக இளமை முதலே தொடர்புடைய மயில்சாமிக்கவுண்டர் இன்றியமையாப் பணிகளில் உதவிவந்தார். ஓர் ஆலோசனைக்குமூவும் அமைந் திருந்தது. அதில் வி.சி. சுப்பையக்கவுண்டர் முதலிய அன்பர் சிலர் இடம்பெற்றிருந்தனர்.

இளைய பட்டம் இராமசாமி அடிகள் - 1950

தவத்திரு ஆறுமுக சுவாமிகள் வயது முதிர்வதனால் தமக்குப்பின் ஒருவரைத் தெரிந்தெடுக்க எண்ணினார்கள். தக்கவர்களுக்காகப் பலநாள் ஆய்ந்தார்கள். பின், இளமையில் தமக்குக் குருபீடமான சிரவணபுரம் கௌமார மடம் தவத்திரு இராமானந்த சுவாமிகளை அணுகி அவர்களது ஆலோசனை

களையும் அனுமதியையும் பெற்று, முதலிபாளையம் இராமானந்த மடம் தவத்திரு சிவராமசாமி சுவாமிகளின் பூர்வாசிர்ம மகனாராகிய இராமசாமி அய்யா அவர்களைத் திருமடத் திற்கு இளைய பட்டமாகத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.

யார் இந்த இராமசாமி ஐயா?

வேறு யாருமல்லர். இன்றைய மடாதிபதி குருமகாசந்நிதானம் சாந்தலிங்க அடிகளார்தாம். பிரமச்சாரியாக இருந்த காலத்தில் இராமசாமி ஐயா. இளவரசாக ஆனபோது இராமசாமி அடிகள். மடாதிபதியாக ஆனபோது சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார்.

அடிகளார் பிறந்த ஊர் முதலிபாளையம். கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் அவிநாசி வட்டத்தில் உள்ளது. கோயம்புத்தூர் சத்தியமங்கலம் சாலையில் 22 கிலோமீட்டர் கடந்து மேற்கே 2 கிலோமீட்டரில் உள்ளது.

அடிகளார் பிறந்த பெருநாள் 1926 குரோதன ஆண்டு புரட்டாசி மாதம் முதல் தேதி புதன்கிழமை மகம் நாள்.

அடிகளாரைப் பிள்ளையாகப் பெறும் பேறுபெற்ற பெற்றோர்கள் சிவமலைக் கவுண்டர், கப்பினி அம்மாள். (கப்பினி என்ற பெயர் கற்பினியள் என்பதன் மருஉ). இவர் களது நான்காவது மகனார்தாம் அடிகளார்.

அடிகளாரின் தந்தையார் சிவமலைக் கவுண்டர் சிரவணபுரம் கௌமாரமடத்தின் நிறுவனர் இராமானந்த சுவாமிகளின் பூர்வாசிர் மருமகனின் இளவல். சிவமலைக் கவுண்டருக்கு அவரது வாழ்வின் பின்னாளில் தவ. வாழ்க்கை யில் ஆர்வம் ஏற்பட்டது. இராமானந்த சுவாமிகளின் மாணவர் கீரணம் மருதாசல சுவாமிகளிடம் உபதேசம் பெற்றுத் தவ வாழ்வை மேற்கொண்டார். முதலிபாளையத்தில் அவருடைய தோட்டத்திலேயே மடம் ஒன்றை அமைத்து, அதற்கு இராமானந்த மடம் என்று பேரிட்டு, அதில் தவமியற்றி வந்தார். ஒரு சமயம் அம்மடத்திற்கு இராமானந்த சுவாமிகளே எழுந்தருளிச் சிலகாலம் தங்கினார்கள். அப்போது அடிகளாரின்

தந்தை சிவமலைக் கவுண்டருக்குச் சிவராமசாமி சுவாமிகள் என்ற தீட்சா நாமத்தை அருளினார்கள். சிவமலைக் கவுண்டர் சிவராமசாமி சுவாமிகளானார். சிவராமசாமி சுவாமிகள் பூர்வாசிமரத்தில் சிவமலைக் கவுண்டராக விளங்கிய காலத்தில் மகனாராகப் பிறந்தவர்தாம் நம் இன்றைய பேரூரடிகளார்.

துறவியாகக்கூடிய ஒருவரைத் திருமகனாகப் பெறும் பெருமை பெற்றவர் அடிகளாரின் தந்தையார் சிவமலைக் கவுண்டர் (பின்னாளில் சிவராமசாமி அடிகளார்).

தந்தையார் சிவமலைக் கவுண்டர் இல்லறத்தில் ஒழுகிப் பின்னாளில் துறவு பூண்டார். தனயர் இராமசாமி இல்லறம் ஏற்காமல் பிரமச்சாரியாகவே இருந்து இளமையிலேயே துறவு பூண்டார்.

திருக்குறள் மக்கட்பேறு அதிகாரத்தில் இரண்டு குறட்பாக்கள் உண்டு.

தந்தை மகற்குஆற்றும் நன்றி அவையத்து
முந்தி இருப்பச் செயல்.

- 67

மகன் தந்தைக்குஆற்றும் உதவி இவன்தந்தை
என்னோற்றான் கொள்ளும் சொல்.

- 70

அடிகளாரையும் அவர் தந்தையாரையும் எண்ணும்போது இவ்விரு குறட்பாக்களுந்தான் நினைவுக்கு வருகின்றன. மகன் சாந்தலிங்க அடிகளாரை அவையத்து முந்திஇருப்பச் செய்திருக்கிறார், பெரிய மடாதிபதியாக ஆகும் அளவுக்கு ஆளாக்கியிருக்கிறார், தந்தை சிவமலைக் கவுண்டராம் சிவராமசாமி அடிகளார். இவன் தந்தை என்னோற்றான்கொல் என்று எண்ணச் செய்திருக்கிறார் மகனார் அடிகளார்.

இன்னொன்றும் ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. அதுதான் தந்தையார் சிவராமசாமி அடிகளாரின் இறுதிக்காலம்; முத்திப் பேறு. ஒரு சிவராத்திரி தினத்தன்று சிவபூஜையெல்லாம் செய்து முடித்து, அன்பர்களுக்குப் பிரசாதம் வழங்கிவிட்டு, அந்நிலையிலேயே சிவபதம் அடைந்தவர் அடிகளாரின் தந்தையார் சிவராமசாமி அடிகளார். அவரது குருபூஜைவிழா

ஆண்டுதோறும் மாசிமாதம் சிவன்ராத்திரியின்போது முதலிபாளையம் இராமானந்த மடத்தில் கொண்டாடப் பெறும்.

10.03.1994 (மாசி 26 வியாழன்) அன்று நிகழ்ந்த 29-ஆவது ஆண்டு குருபூசை விழாவில் காலையில் நிகழ்ந்த கருத்தரங்கத் திற்கு நாம் (ஊரன் அடிகள்) தலைமை வகித்தோம். சிரவை யாதீனம் கௌமார மடாலயம் சுந்தரசுவாமிகள் வாழ்த்துரை வழங்கினார்கள். இதற்கு முன்னும் பின்னும் பேரூரில் பலமுறை பல விழாக்களில் பல நிலைகளில் பங்கு கொண்ட எமக்கு அடிகளாரின் பிறந்த ஊராகிய முதலிபாளையத்திலும் ஒருவிழாவில் ஒருமுறை கலந்து கொள்ளும் நல்வாய்ப்பு வாய்த்தது.

அடிகளார் பிறந்து ஏழாண்டுகள் வரையுமே அன்னை யாரால் வளர்க்கப் பெற்றார். அதன்பின் 15-ஆம் அகவைவரை தந்தையாரின் ஆசிரமத்தில் தந்தையாருக்குப் பணிவிடை செய்யும் தவச்சிறுவராய் வாழ்ந்தார். அதன்பின் 19-ஆம் அகவைவரை நான்கு ஆண்டுகள் சிரவணபுரம் கௌமார மடத்தில் குருமுதல்வர் இராமானந்த அடிகளாருக்கு அணுக்கப் பணியாளராகத் திகழ்ந்தார்.

அக்காலத்தில் இவர் சுந்தரருக்குத் தோழர். அடிகளாரும் கௌமார மடம் சுந்தர சுவாமிகளும் இளமைத் தோழர்கள். அப்போது அடிகளாருக்கு அகவை பதினாறு. சுந்தர சுவாமி களுக்குப் பதினொன்று. இருவரும் சிரவணபுரம் கௌமார மடத்தில் வளர்ந்தவர்கள். இருவரும் அம்மடத்தின் குரு முதல்வர் இராமானந்த அடிகளாருக்கு அணுக்கத் தொண்டு பூண்டவர்கள். இருவரும் ஒன்றாக கௌமார மடத்தில் அடிப்படைக் கல்விப் பயிற்சியைப் பெற்றவர்கள். தவத்திரு கந்தசாமி சுவாமிகளிடம் தமிழ்க்கல்வி கற்றவர்கள்.

இராமசாமியடிகள் 1947-இல் மயிலம் தமிழ்க்கல்லூரிக்குத் தமிழ் கற்கச் சென்றார். கல்லூரியில் புலவர் பட்டப் படிப்புப் படித்துக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில்தான் இளைய பட்டத் திற்குத் தெரிந்தெடுக்கப்பெற்றார். 1950-ஆம் ஆண்டு பேரூரில்

சாந்தலிங்க அடிகளார் குருபூசையின்போது, மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் 18-ஆம் பட்டம் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் பேருருக்கு எழுந்தருளி இளைய பட்டம் இராமசாமியடிகளுக்குத் தீக்கை செய்தருளி இளவரசுப்பட்டம் ஏற்கச் செய்தார்கள்.

1950-இல் இளவரசுப் பட்டத்தை ஏற்ற அடிகளார் 1963 வரை வெள்ளாடையே அணிந்திருந்தார்கள். 1963-இல் கல்லாடை ஏற்றார்கள். 1950 முதல் 1967-இல் தவத்திரு ஆறுமுக சுவாமிகள் இட்டலிங்க பரசிவத்திற் கலந்தருளும் வரை 17 ஆண்டுகள் இளவரசுப் பட்டத்திலிருந்தார்கள்.

இளவரசுப் பட்டமேற்ற அடுத்த ஆண்டிலேயே 1951-இல் உயர்நிலைத் தொடக்கப்பள்ளி யொன்றை நிறுவினார்கள்.

இளவரசுப் பட்டத்திலிருந்த காலத்திலேயே பெரும் பணிகள் பலவற்றைத் தொடங்கிச் செய்தார்கள். அவற்றுள் முக்கியமானது தமிழ்க் கல்லூரியை நிறுவியது.

சாந்தலிங்க அடிகளார் தமிழ்க் கல்லூரி - 1953

கொங்கு நாட்டில் தமிழ்க் கல்லூரி ஒன்று தொடங்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கோவை நகரத்துப் பெருமக்களிடம் நீண்ட நாள்களாகவே இருந்தது. அடிகளார் மயிலம் கல்லூரியில் தமிழ் பயின்று வித்துவான் பட்டம் பெற்று வந்தவுடன் அவ்வெண்ணம் வலுப்பெற்றது. அடிகளாருக்கு இயல்பாகவே தமிழ்ப்பற்று மிகுதி. அடிகளாரும் ஆர்.கே.சண்முகஞ் செட்டியார் வெ.சி. சுப்பைய கவுண்டர், சி.எம். இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார் ஆகியோரும் கலந்து எண்ணித் தமிழ்க்கல்லூரி தொடங்கு வதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொண்டனர். கல்லூரியைத் திருமடத்தின் நிர்வாகத்திலேயே தொடங்க முடிவு செய்தனர். திருமடத்தின் தலைவர் ஆறுமுக சுவாமிகள் கல்லூரி தொடங்கு வதற்கான அனுமதி வேண்டிச் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் திற்கு விண்ணப்பம் செய்தார்கள். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் டாக்டர் ஏ. இலட்சுமணசாமி முதலியார், அவர்கள் வந்து திருமடத்தைப் பார்வையிட்டார். இதற்குத் திரு ஆர். கே. சண்முகஞ் செட்டியார் பெரிதும் உதவியாக

இருந்தார். கல்லூரியை நிர்வகிப்பதற்காகத் திருமடத்தின் தலைவர் ஆறுமுக சுவாமிகளின் விருப்பப்படித் “தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் தமிழ்க் கல்லூரிக் கழகம்” என்ற பெயரால் ஒரு கழகம் தொடங்கப்பெற்று 31-12-1952-இல் பதிவு செய்யப் பெற்றது. ஆர்.கே. சண்முகஞ்செட்டியார் அதன் தலைவராகவும் திரு வெ. சி. சுப்பையகவுண்டர் துணைத் தலைவராகவும் கோவைகிழார் திரு சி. எம். இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார் செயலாளராகவும் இருந்தனர். ர. க. சண்முகஞ் செட்டியார் பெரும் பொருளுதவியும், வெ. சி. சுப்பைய கவுண்டர் பெரும் பொருளுதவியோடு நிலமும், கோவைகிழார் பல பொருள்களோடு உழைப்பையும் நல்கினார்கள். பல்கலைக் கழகப் பார்வையாளராக டாக்டர் மு. வரதனாசனார் அவர்கள் வந்து கல்லூரி தொடங்குவதற்கேற்ற அமைப்புகளைப் பார்வை யிட்டார். பல்கலைக்கழகத்தின் அனுமதி கிடைத்தது. 24.06.1953-இல் கல்லூரி தொடங்கப்பெற்றது.

கல்லூரி தொடங்கிய நாளில்தான் தமிழ்நாட்டிலேயே முதன் முதலாகப் பேரூர்ப் பட்டிப்பெருமான் கோயிலில் தமிழருச்சனை தொடங்கப் பெற்றது. குன்றக்குடி அடிகளார், மயிலம் சுந்திதானம், வெ.சி.சுப்பைய கவுண்டர், இரத்தினசபாபதி முதலியார், பழையகோட்டைப் பட்டக்காரர் நல்ல சேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார், அருட்செல்வர் டாக்டர் நா. மகாலிங்கம் ஆகியோர் தமிழருச்சனையிற் கலந்து கொண்டனர்.

சண்முகஞ் செட்டியாருக்குப்பின் சுப்பைய கவுண்டரும் அவருக்குப்பின் நா. மகாலிங்கம் அவர்களும் கல்லூரிக்கழகத் தலைவர்களாக விளங்கினர், இப்போது அடிகளாரே தலைவராக உள்ளார்.

தொடக்க காலத்தில் கோவைகிழார் சி.எம். இராமச்சந்திரஞ் செட்டியார் கல்லூரியில் முதல்வராக இருந்தார். பின்பு கு. நடேசக் கவுண்டரும், அடிகளாரும், ர. வையாபுரி, பட்டியப்பனார், ந. இரா. சென்னியப்பனார் கோ. ந. முத்துக் குமாரசாமி ஆகியோரும் முதல்வர்களாக இருந்தனர்.

சிவக்கவிமணி சி.கே. சுப்பிரமணிய முதலியார், பண்டித அ. கந்தசாமிப்பிள்ளை, கு. நடேசகவுண்டர், திருமதி. சி.ந. குழந்தையம்மாள் எம்.எல்.ஏ., தவத்திரு இராமசாமி அடிகள், தவத்திரு சுந்தர சுவாமிகள் ஆகியோர் அவ்வக் காலங்களில் ஆசிரியப் பணியாற்றினர்.

சுந்தர சுவாமிகள் பேரூர்க் கல்லூரியின் முதல் தொகுதி (I st set) மாணவர் என்பது ஈண்டுக் குறிப்பிடத்தக்கது.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்மொழித் துறையின் தலைவராக விளங்கிய டாக்டர் அ. அ. மணவாளன் அவர்கள் பேரூர் கல்லூரி மாணவர். எம்.ஜி.ஆர் ஆட்சிக் காலத்தில் அரசவைக் கவிஞராகவும் சட்டமன்ற மேலவைத் தலைவராகவும் விளங்கிய புலவர் புலமைப்பித்தனும் பேரூர்க் கல்லூரி மாணவரே.

முனைவர் ந. இரா. சென்னியப்பனார் இக்கல்லூரி மாணவர், பேராசிரியர், முதல்வர் ஆகிய மூன்று நிலைகளிலும் சிறந்து விளங்கியவர். பேரூர்ப் பேராசிரியர்களில் முதல்வர்களில் சென்னியப்பனார் ஒருவரிடம் மட்டுமே எமக்கு நேரிடைப் பழக்கம் உண்டு. சிறந்த தமிழ்ப் பேரறிஞர், சைவப் பேரறிஞர். தமிழ்ப்பற்றும் சைவப்பற்றும் நிறைந்த இவரது தமிழ்ச் சைவப் பணிகள் இன்றும் கோவை மாவட்டத்திலும் சுற்றுப் புறங்களிலும் சிறந்து ஒளிர்கின்றன.

அந்நாளில் இரயில்வழி அஞ்சல் துறையில் (R.M.S-இல்) பணியாற்றிய திருநெல்வேலி மாவட்டம் சிவகளை மு. சுப்பையா அவர்கள் கோயம்புத்தூருக்கு மாற்றலாகி வந்தார். அடிகளாரின் நட்பு காரணமாகப் பேரூர் மடத்திலேயே தங்கினார். திருமடம், கல்லூரி, பள்ளி ஆகியவற்றின் ஆக்கத் திற்காக அக்காலத்தில் அன்னார் ஆற்றிய பணிகளும் செய்த உதவிகளும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

உயர் தொடக்கப் பள்ளியும், கல்லூரியும் போதாது என்று 1960-இல் உயர்நிலைப்பள்ளி ஒன்றையும் அடிகளார் தொடங்கினார்.

அடிகளார் இளவரசுப் பட்டத்திலிருந்தபோதே 1953-இல் தொடங்கப்பெற்ற தமிழ்க்கல்லூரி 50 ஆண்டுகளில் படிப்படியாக வளர்ந்து அண்மையில் 2002-இல் பொன்விழாவைக் கண்டது. 22.02.2002 முதல் 27.02.2002 முடிய ஆறுநாள் விழாவாக நிகழ்ந்த பொன்விழாவில் கொங்கு கல்வெட்டியல் கருத்தரங்கம், கொங்கு தொல்லியல் கருத்தரங்கம் முதலியனவும் இடம் பெற்றன.

தொடக்கத்தில் தமிழ்க்கல்லூரியாக மட்டுமே தொடங்கப் பட்ட இது, இப்போது கலை அறிவியல் தமிழ்க் கல்லூரியாக வளர்ந்துள்ளது. தமிழ் வித்துவான் பட்டப் படிப்புடன் தொடங்கப்பெற்ற இது, இன்று முனைவர் பட்ட ஆய்வியல் வரை வளர்ந்துள்ளது. அரசு உதவிப்பிரிவு சுயநிதிப்பிரிவு என இரு பிரிவுகளோடு இயங்கும் இதில் தமிழ்வழிக்கல்வி ஆங்கில வழிக்கல்வி ஆகிய இரண்டுக்குமே இடம் உள்ளது. சென்னைப் பல்கலைக்கழக இணைவுடன் தொடங்கப்பெற்றது இப்போது கோயம்புத்தூர் பாரதியார் பல்கலைக்கழக இணைவுடன் இயல்கிறது.

தமிழ்வைரம்பாய்ந்த இக்கல்லூரி வைரவிழாவை நோக்கி வீறுநடை பயில்கிறது.

கல்லூரியில், இன்று கிடைத்தற்கரிய பழைமையான அரிய நூல்களையும் பனைஓலைச் சுவடிகளையும் கொண்ட சிறந்த நூலகம் உள்ளது. “நான் பயின்ற பச்சையப்பனிலோ, பணியாற்றிய விவேகானந்தா, வைணவக் கல்லூரிகளிலோ காணாத மிக அரிய நூல்கள், மிக அரிய இதழ்கள், தமிழ் சார்ந்த சமயம் சார்ந்த இதழ்கள் கண்டுகளித்தேன்! திகைத்தேன்!” என்று இக்கல்லூரியில் சில காலம் பணியாற்றிய பேராசிரியர் ஒருவர் எழுதுவது உண்மை. ஆர்.கே. சண்முகம் செட்டியார் போன்ற மிகப்பெரிய பெருந்தகையாளர்கள், சி.எம். இராமச்சந்திரன் செட்டியார் போன்ற பேரறிஞர்கள், புலமை மிக்க முதல்வர்கள், பேராசிரியர்கள் பணியாற்றியது பேரூர்க் கல்லூரி. யாம் பலமுறை பார்வையிட்டு மகிழ்ந்திருக்கிறோம். ஒருமுறை 13.09.1996-இல் “சிவநெறியும் சன்மார்க்கமும்”

என்ற தலைப்பில் வெ. சி. சுப்பைய கவுண்டர் நினைவு அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவை ஆற்றியுமிருக்கிறோம்.

பேரூர் ஆதீனம் குருமகாசந்திதானமாக

அடிகளார் பட்டமேற்பு

11.07.1967

தாம் சிவப்பேறு பெறுங்காலம் நெருங்குவதை உணர்ந்த ஆறுமுக சுவாமிகள், இளவரசுப் பட்டத்திலிருந்த இராமசாமி அடிகளாருக்கு 11.07.1967-இல் ஆதீனத் தலைவராகப் பட்டஞ் சூட்டினார்கள். அடிகளார் பேரூராதினம் குருமகாசந்திதானமாக ஆனார்கள். அடிகளாரின் பட்டமேற்பு விழா நிகழ்ச்சிகளும் பாராட்டுரைகளும் மிகச்சிறப்பாக நிகழ்ந்தன.

குன்றக்குடி அடிகளார், காஞ்சிபுரம் தொண்டை மண்டலாதினம் ஞானப்பிரகாச பரமாசாரிய சுவாமிகள், குடந்தைப்பெரியமடம் சாந்ததேவ சாரங்க தேசிகேந்திர சுவாமிகள், சிரவணபுரம் கௌமாரமடம் சுந்தர சுவாமிகள் ஆகிய நான்கு ஆதீனகர்த்தர்களும் நேரில் எழுந்தருளி விழாவில் முழுமையாகக் கலந்துகொண்டனர். குடந்தைப் பெரியமடம் சுவாமிகள் இளவரசையும் அழைத்து வந்திருந்தார். குன்னூர் சற்குருசேவாசிரமத் தலைவர் இராமசாமி அடிகள் தமது பஜனைக் குழுவினருடன் முதல்நாளே வந்திருந்து பஜனை முதலியவற்றை நடத்தினார்.

மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனத்தின் பிரதிநிதியாக ஆதீனப் புலவர்களும் கல்லூரிப் பேராசிரியர்களும் அனுப்பப்பெற்று வந்து கலந்துகொண்டனர். நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவிக்கத் தகுதியான ஆசாரியர்களும் மயிலம் மடத்தால் அனுப்பப் பெற்று வந்திருந்து மரபுவழிப் புனிதச் சடங்குகளை நிகழ்த்து வித்தனர். வீரசைவ நெறிப்படிக்கலசம் நிறுவி முறைப்படி சடங்குகள் நடத்தப்பெற்றன.

பேரூர் ஆதீன மடாதிபதிகளான ஆறுமுக சுவாமிகள் அவர்களே தம் கரங்களால் இளையபட்டம் இராமசாமி

அடிகளைப் புனிதநீராட்டிக் கல்லாடை அணிவித்துச் சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகள் எனப் பெயரிட்டு மடாதிபதியாகப் பட்டாபிடேகம் செய்து ஆட்சி பீடத்தில் அமர்த்தி யருளினார்கள்.

மதுரை ஆதீன நிறுவனர் குருமுதல்வர் திருஞானசம்பந்தர். தருமபுர ஆதீன நிறுவனர் குருமுதல்வர் குருஞானசம்பந்தர். இவ்வாதீன சந்நிதானங்களின் பெயருடன் “ஞானசம்பந்த” என்று முதல்வர் பெயரையும் சேர்த்து வழங்குதல் மரபு. குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதீனத்தின் நிறுவனர் குருமுதல்வர் தெய்வசிகாமணி. குன்றக்குடி ஆதீன சந்நிதானங் களின் பெயருடன் தெய்வசிகாமணி என்பதையும் சேர்த்து வழங்குதல் மரபு. சைவ ஆதீனங்களின் இப்பெயர் மரபை ஒட்டி, பேரூரிலும் குருமுதல்வர் சாந்தலிங்கரின் பெயரைச் சேர்த்து, “சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார்” என்று வழங்குதல் சிறந்தது பொருத்தமானது என்று குன்றக்குடி அடிகளார் கூறியவண்ணம், இளைய பட்டம் இராமசாமி அடிகளுக்கு, பெரியபட்டத்தில் சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார் என்ற பெயர் சூட்டப் பெற்றது.

பட்டாபிடேகம் செய்து ஆட்சிபீடத்தில் அமர்த்தப்பெற்ற அடிகளாருக்கு ஆதீனங்களின் கல்லாடைகள் வழங்கப்பெற்றன, பொன்னாடைகள் போர்த்தப்பெற்றன. பேரூர்த் திருக்கோயிலின் அறங்காவலர்கள், மேலாளர், சிவாசாரியர்கள் ஆகியோர் மங்கல வாத்தியங்களுடன் வந்திருந்து திருக்கோயிற் சிறப்புகளை (மரியாதைகளை)ச் செய்து சிறப்பித்தனர். அன்பர்கள் காணிக்கைகளைச் செலுத்தி வணங்கித் திருநீறு பெற்றனர். பகல் ஒருமணிக்கு மாகேசுவரபூசை (விருந்து) சிறப்பாக நடைபெற்றது.

பிற்பகல் 2 மணிக்குக் கொலு வழிபாடு தொடங்கியது. கொலுவிருக்கையில் அடிகளாருடன், குன்றக்குடி அடிகளார், தொண்டமண்டலாதீன சந்நிதானம், குடந்தைப் பெரியமடம் சந்நிதானம், சிரவணபுரம் கௌமார மடம் சுந்தர சுவாமிகள் ஆகிய நால்வரும் அமர்ந்திருந்த கொலுக்காட்சி, கோயில்

விழாக்களில் பஞ்சமூர்த்திகளின் காட்சிபோலக் கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தது. சாந்தலிங்கர் தமிழ்க்கல்லூரிப் பேராசிரியர் சைவத்திரு வித்துவான் மா. பட்டியப்பனார் அலங்கார ஆரத்திகள் கொண்டு கொலு வழிபாட்டை நடத்தினார். ஓதுவாமூர்த்திகள் திருமுறை ஓதினர்.

தொடர்ந்து பாராட்டுவிழா நிகழ்ந்தது. வழக்கறிஞர் (பின்னாளில் நீதிபதி ஆன) இரா. செங்கோட்டுவேலன் அவர்கள் வரவேற்புரை. அடுத்துப் பாராட்டுரைகள். மயிலம் மடத்தின் பொன்னாடையைப் போர்த்தி மடத்துப் பிரதிநிதி திரு. துரைசாமி ஐயர் உரையாற்றினார். சாந்தலிங்கர் தமிழ்க்கல்லூரிக் கழகத் தலைவர் அருட்செல்வர் நா. மகாலிங்கம் அவர்கள் பூ.சா.கோ. அறக்கட்டளை, கல்லூரிகளின் தலைவர் பூ.சா. கோவிந்தசாமி அவர்கள், அரசினர் கலைக்கல்லூரித் துணைத் தலைவர் திரு. கா. மீனாட்சி சுந்தரனார், அரசினர் கல்லூரி விரிவுரையாளர் - திரு. ப.சு. மணியம், வேளாண்மைக் கல்லூரிப் பேராசிரியர் திரு. பி.ஆர். மீனாட்சிசுந்தரனார், சாந்தலிங்கர் கல்லூரிக் கழகச் செயலர் திரு. கு. வேங்கடாசலம் ஆகியோர் பாராட்டுரை வழங்கினர் இவ்வளவுக்கும் பின்னர் குன்றக்குடி அடிகளார் பேருரை, தொண்டமண்டல சந்நிதானம் உரை, குடந்தைப் பெரியமடம் சுவாமிகள் உரை. நிறைவாகக் கௌமாரமடம் சுந்தரசுவாமிகள் நன்றியுரை.

அடிகளார் பட்டமேற்புவிழாவிற் கலந்து கொண்ட பலர் இன்று நம்மிடையே இல்லை. அருட்செல்வர் மகாலிங்கம் அவர்கள் நம்மிடையே இருக்கிறார்கள். இன்னும் மடத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பில் இருக்கிறார்கள். ஏனையோரில் ஒருவர் இருவர் இருக்கலாம்.

17 ஆண்டுகள் இளையபட்டத்திலிருந்த பின்னரே அடிகளார் பெரியபட்டத்திற்கு வந்தார்கள். இளைய பட்டமாக இருந்த காலத்திலேயே பேரோடும் புகழோடும் விளங்கினார்கள். கல்லூரி உயர்நிலைப்பள்ளிகளைத் தொடங்கி நடத்தினார்கள். தெய்வீகப் பேரவையில் மடாதிபதியின் சார்பில் பிரதிநிதியாக இருந்தார்கள். குன்றக்குடி அடிகளாரிடம் நெருக்கமான நட்பு

இருந்தது. ஆதீனங்கள் பலவற்றுடனும் பழக்கம் மிக்கிருந்தது. கோவையிலும், மாவட்டம் முழுவதிலும் உள்ள பெருந்தகை அன்பர்கள் (பெரிய மனிதர்கள்) பலரிடம் நல்ல பழக்கம் இருந்தது. ஆதலின் அடிகளார் மடாதிபதிகளாகப் பட்டமேற்ற விழா மிகப்பெரிய விழாவாக அமைந்தது.

அடிகளார் பணிகள்

முதலிபாளையத்தில் அரும்பி, சிரவையில் மலர்ந்து, மயிலத்தில் காய்த்து, பேரூரில் கனிந்திருக்கிறார் அடிகளார்.

தந்தையாரே பின்னாளில் துறவு வாழ்க்கை வாழ்ந்தவர். அவருக்குப் பிள்ளையாகப் பிறந்ததால் அடிகளார் கருவிலே திருவுடையவர். இது முதலிபாளையத்தில் அரும்பிய திறம். சிறுவராக இருந்தபோதே சிரவணம்பட்டியில் கௌமார மடத்தில் தொண்டுபூண்டு ஒழுகும் பேறு. இது சிரவையில் மலர்ந்த திறம். ஆதீனக்கல்லூரிகளில் காலத்தால் முற்பட்டது, முதன்முதலில் தோன்றியது, மயிலம் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் தமிழ்க்கல்லூரி; அதிற் கற்கும் பேறுபெற்றவர் அடிகளார். இது மயிலத்தில் காய்த்த திறம். இவ்வருட் பின்னணிகளோடு பேரூரில் இளையபட்டமாகவும் பின்பு மடாதிபதிகளாகவும் அமர்த்தப் பெற்றார். இது பேரூரில் கனிந்த திறம்.

சரியை கிரியை யோக ஞானங்களை, அரும்பு மலர் காய் கனிகளுக்கு ஒப்பிடுவார் தாயுமானவர். நாம் தொடக்கப் பள்ளி, உயர்நிலை மேனிலைப் பள்ளிகள், கல்லூரி, பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஒப்பிடுவோம். இப்போது அடிகளாரே ஒரு பல்கலைக்கழகம். தமிழ்ச் சைவப் பல்கலைக்கழகம்.

1950-இல் அடிகளார் இளையபட்டத்திற்கு வந்தார்கள். 17 ஆண்டுகள் இளைய பட்டமாக இருந்தார்கள். 1967-இல் மடாதிபதிகளாகப் பெரிய பட்டத்திற்கு வந்தார்கள். 42 ஆண்டுகள் மடாதிபதிகளாகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 17 ஆண்டுகள் இளையபட்டம், 42 ஆண்டுகள்

பெரிய பட்டத்தில் ஆக $17+42 = 59$ ஆண்டுகள் மடாதிபத்திய அனுபவம் உள்ளவர்கள் அடிகளார். அடுத்த ஆண்டு 2010-ல் அடிகளாரின் மடாதிபத்தியத்திற்கு 60 ஆண்டுகள் ஒரு வைர விழாக் காலம் (மணிவிழாக் காலம்) ஆகும்.

அடிகளாரை இளைய பட்டத்தில் இருத்தும்போதே பெரும்பாலும் முழுப்பொறுப்புகளையும் இவர்களிடம் விட்டு விட்டு, பெயரளவிலேயே மடாதிபதிகளாக இருந்தார்கள் பெரியவர் ஆறுமுக அடிகளார்.

இளையபட்டத்திற்கு வந்ததுமே கல்லூரி முதலிய வற்றைத் தொடங்கிப் பெரிய பெரிய சாதனைகளைச் செய்திருக்கிறார் அடிகளார்.

அடிகளாரின் அறுபதாண்டுச் சாதனைகளைக் கால வரிசையிலும் காணலாம், வகை தொகை செய்து பொருள் வரிசையிலும் பார்க்கலாம். எல்லாவற்றையும் விரிவாகக் கூறப்புகின் பெரியதோர் நூலாகவே விரியும். காலமும் இடமும் கருதிச் சிலவற்றை மட்டும் சில தலைப்புகளில் சுருக்கமாகக் காண்போம்.

தெய்விகப்பேரவையில் அடிகளார்

சைவ மடங்கள், வைணவ மடங்கள், வேதாந்த மடங்கள் ஆகியவற்றின் ஆதீனகர்த்தர்கள் மடாதிபதிகள் பலரும் இணைந்ததாய் தெய்விகப் பேரவை என்ற ஓர் அமைப்பு, தமிழக அரசின் ஆதரவுடன் 1966-இல் தொடங்கப் பெற்றது.

திருவாவடுதுறை தருமபுரம் திருப்பனந்தாள் மதுரை குன்றக்குடி காஞ்சிபுரம் தொண்டமண்டலாதீனம் ஆகிய ஆறு சைவ மடங்களின் ஆதீனகர்த்தர்களும், வைணவ மடங்களில் திருக்குறுங்குடி ஜீயர் சுவாமிகளும், வேதாந்த மடங்களில் காஞ்சி காமகோடி பீடம் சங்கராசாரிய சுவாமிகள், திருவண்ணாமலை ஈசான்யமடம் சுவாமிகளும், வியாசராயர் மடம் ராகவேந்திர மடம் ஆகிய மத்வ மடத்து சுவாமிகளும் வீரசைவ மடங்களில் மயிலம் பேரூர் ஆதீனகர்த்தர்களும்

சிரவணபுரம் கௌமார மடம் சுவாமிகளும், ஆகப் பதினான்கு மடாதிபதிகளைத் தொடக்ககால உறுப்பினர்களாகக் கொண்டதாகத் தெய்விகப் பேரவை அமைக்கப் பெற்றது.

அமைக்கப் பெற்ற காலத்தில் பேரூரில் மடாதிபதியாக இருந்தவர்கள் ஆறுமுக சுவாமிகள். அடிகளார் இளைய பட்டமாக இருந்தார்கள். சுவாமிகளின் சார்பில் இளைய பட்டம் அடிகளாரே தெய்விகப் பேரவைக்குச் சென்று வந்தார்கள். தெய்விகப் பேரவை அமைக்கப்பெற்ற அடுத்த ஆண்டிலேயே அடிகளார் பெரிய பட்டத்திற்கு வந்து விட்டார்கள். அதன்பின் தெய்விகப் பேரவை முடக்கப்பெற்ற 1976 வரை தொடர்ந்து தெய்விகப் பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் அனைத்திலும் கலந்துகொண்டு சிறப்பாகப் பணியாற்றினார்கள்.

தொடக்கத்தில் தருமபுர ஆதீனம் குருமகாசந்திதானம் கயிலைக் குருமணி அவர்கள் தெய்விகப் பேரவையின் தலைவராக இருந்தார்கள் (1966-69). 1969-இல் குன்றக்குடி அடிகளார் தலைவரானார்கள். குன்றக்குடி அடிகளாருக்கும் பேரூரடிகளாருக்கும் இளமை முதலே நட்பு இருந்தது. குன்றக்குடி அடிகளார் தலைவராக விளங்கிய காலமே தெய்விகப் பேரவையின் பொற்காலம். அப்பொற்காலப் பணிகளில் நிகழ்ச்சிகளில் தலைவர் குன்றக்குடி அடிகளாருக்குப் பேரூரடிகள் வலக்கரமாகத் திகழ்ந்தார்கள். பேரூரடிகளார், கௌமாரமடம் சுந்தர சுவாமிகள் ஆகிய இருவரது நட்பும் ஒத்துழைப்பும் தலைவர் குன்றக்குடி அடிகளாரின் வெற்றித் தலைமைக்கு முக்கிய காரணங்களாக இருந்தன.

தெய்விகப் பேரவையின் விரிவான வரலாற்றையும் பணிகளையும் எமது சைவ ஆதீனங்கள் நூலில் குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதீனம் என்னும் பகுதியிற் காணலாம்.

ஆறாம் பட்டம் ஆறுமுக சுவாமிகள் சிவப்பேறு

11.07.1967 அன்று இராமசாமி அடிகளுக்கு ஆதீனகர்த்தராகப் பட்டங்கட்டி வைத்த ஆறுமுகசுவாமிகள் அடுத்த இரண்டு மாதங்களில் 17.09.1967 அன்று இட்டலிங்க பரசிவத்திற்

கலந்தருளினார்கள். 17 ஆண்டுகளாக இராமசாமி அடிகள் இளவரசுப் பட்டத்திலிருந்து ஆற்றிய பணிகளைக் கண்டு மனநிறைவுற்றும், இராமசாமி அடிகளுக்குப் பட்டாபிடேகம் செய்து மனமகிழ்ந்தும் மனநிறைவுற்றும், தமக்குப் பின் ஆதீனம் மிகப்பெரிய வளர்ச்சி பெறும் என்ற மன நிறைவோடும் அக மகிழ்ச்சியும் முகமலர்ச்சியுமாக ஆறுமுக அடிகள் சிவப்பேறு பெற்றார். அவருடைய திருவுருவப் படத்தில் திருமுகத்தைப் பார்த்தாலே அகமகிழ்ச்சி முகத்தில் தெரிகிறது.

விசுவ இந்து பரிஷத்தில் அடிகளார்

நாடு விடுதலை பெற்றபின் தாய்ச்சமயத்தைக் காக்கவும், தாய்ச்சமயப் பண்பாட்டை வளர்த்துப் பேணவும் அயற்சமயங்களின் மதமாற்றம் போன்றவை மிகாமல் பார்த்துக் கொள்ளவும், இந்து சமயப் பேரமைப்பு; பேரியக்கம் ஒன்று இன்றியமையாததாயிற்று.

இந்நிலையில் 1964-ஆம் ஆண்டில் சுவாமி சின்மயானந்தா அவர்களால் விசுவ இந்து பரிஷத் என்ற பேரமைப்பு (பம்பாயில் அவரது சாந்தி பணி சாதனாலயத்தில்) தொடங்கப்பெற்றது.

விசுவஇந்து பரிஷத் ஓர் அகில உலக அமைப்பு. இதன் தலைமையகம் டெல்லியில் உள்ளது. இந்தியாவின் பல மாநிலங்களிலும் மாநிலக் கிளைகள் உள்ளன. தமிழ்நாட்டுக் கிளையின் தலைமையகம் சென்னையில் உள்ளது.

விசுவ இந்து பரிஷத்தில் பல்வேறு பணிகளுக்காகப் பல்வேறு உள்ளமைப்புகள் உண்டு. “மார்க்க தர்ஷக் மண்டல்” (அறவழிகாட்டும் ஆன்றோர் பேரவை), “தர்மஸம்ஸத்” (துறவியர் பேரவை) என்ற அமைப்புகள் மடாதிபதிகளையும் துறவியர்களையும் கொண்டவை. இவற்றில் பேரூரடிகளாரும் நாமும் பெரும்பங்கு கொண்டிருந்தோம்.

தமிழ்நாட்டில் மாநில அளவில் மார்க்க தர்சக் மண்டல் (அறவழி காட்டும் ஆன்றோர் பேரவை) மாநாடுகள் இதுவரை 10 (பத்து) மாநாடுகள் நடத்தப் பெற்றுள்ளன.

முதல் மாநில மாநாடு	- சிதம்பரம்	- 1983
இரண்டாவது மாநில மாநாடு	- திருஆனைக்கா	- 1984
மூன்றாவது மாநில மாநாடு	- மதுரை	- 1985
நான்காவது மாநில மாநாடு	- திருவண்ணாமலை	- 1986
ஐந்தாவது மாநில மாநாடு	- இராமேஸ்வரம்	- 1991
ஆறாவது மாநில மாநாடு	- கும்பகோணம்	- 1992
		மகாமகம்
ஏழாவது மாநில மாநாடு	- மயிலாடுதுறை	- 1994
எட்டாவது மாநில மாநாடு	- மதுரை	- 1997
ஒன்பதாவது மாநில மாநாடு	- கும்பகோணம்	- 2004
		மகாமகம்
பத்தாவது மாநில மாநாடு	- தருமபுர	
	ஆதினவளாகம்	- 2007

இப்பத்து மாநாடுகளிலும் மடாதிபதிகள் துறவியர்கள் ஆன்றோர்கள் பலர் கலந்துகொண்டனர். ஊர்வலம் பொதுக் கூட்டம் முதலிய அங்கங்களுடன் மிகச் சிறப்பாக இருநாள் மாநாடுகளாக இவை நிகழ்ந்தன. ஒன்பதாவது மாநாடு ஒன்றைத்தவிர ஏனைய எல்லா மாநாடுகளிலும் அடிகளார் கலந்துகொண்டு சிறப்புப் பங்கேற்றார்கள். பத்தாவது மாநாட்டுக்கு அடிகளார் சார்பில் இளையபட்டம் மருதாசல அடிகளார் வந்திருந்தார்கள்.

பேரூரடிகளாரும் நாமுமே இம்மாநாடுகளின் அமைப்பாளர்கள். எங்கள் இருவர் கையொப்பத்துடனேயே மாநாட்டு அழைப்பிதழ் வெளியாகும். எல்லா மாநாடுகளிலுமே தொடக்கத்தில் அறிமுக உரை எம்முடையதாக (ஊ.அ) இருக்கும். இறுதியில் தீர்மான விளக்கவுரையில் துறவியர் சார்பில் நாமும், பரிஷத் சார்பில் ஆர்.வி.பி.எஸ். மணியன் அவர்களும் உரையாற்றுவது வழக்கம்.

1993-இல் தென்னாங்கூர் தட்சிண ஹாலாஸ்யத்தில் ஸ்ரீ ஞானானந்தகிரிபீடம் பீடாதிபதி குருஜீ ஸ்ரீ சுவாமி ஹரிதாஸ்கிரி அவர்கள் சாதுக்கள் சம்மேளனம் ஒன்றைச் சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக நடத்தினார்கள். காஞ்சி காமகோடி பீடம் ஜகத்குரு சங்கராசாரிய சுவாமிகள் முதலாக மடாதிபதிகள் துறவியர்கள் பலர் கலந்துகொண்ட இச்சம்மேளனத்தில் நாமும் பேரூரடிகளாரும் முக்கிய பங்கு கொண்டோம்.

அகில இந்திய அளவில் ரிஷிகேஷம், ஹரித்துவாரம், டெல்லி, காசி, அயோத்தி, வட மதுரை, கர்ணாவதி (ஆமதாபாத்), உடுப்பி, திருப்பதி, திருவனந்தபுரம், வர்க்கலை முதலிய இடங்களில் நிகழ்ந்த அகில இந்திய துறவியர் பேரவையின் மாநாடுகள் (தர்மசம்சத்) ஆலோசனைக் கூட்டங்கள் முதலியவற்றில் அடிகளாரும் நாமும் தமிழகத்தின் சார்பில் முக்கிய பங்காற்றினோம்.

கன்னியாகுமரியிலிருந்து சென்னை வரை (குமரி முதல் கோட்டை வரை) 1000 கிலோ மீட்டர் பாதயாத்திரை யொன்று 01.05.1988 முதல் 31.05.1988 முடிய ஒரு மாத காலப் பாதயாத்திரையாக நடத்தப்பெற்றது. இந்து சமய அறநிலையத் துறை அரசின் ஒரு துறையாக இருப்பதை மாற்றித் தனித் தியங்கும் ஒரு வாரியமாக அமைக்கவேண்டும் என்பதை வற்புறுத்திச் செய்யப்பெற்ற இந்த யாத்திரையில் துறவியர்கள் பலரும் தொண்டர்கள் பலரும் பெருந்திரளாகக் கலந்து கொண்டனர். கௌமாரமடம் சுந்தரசுவாமிகளும் பேரூரடிகளாரும் நாமும் முக்கிய பங்காற்றினோம். பாதயாத்திரையில் வந்த அனைவருக்கும் 23.05.1988-இல் வடலூரில் எமது இடத்தில் மாகேசுவர பூஜை செய்துவைத்து இரவு தங்கவும் ஏற்பாடு செய்து சிறப்பித்தோம்.

கிராமக்கோயில்கள் பூசாரிகள் பேரவை என்ற ஓர் அமைப்பு விசுவ இந்து பரிஷத்தால் ஏற்படுத்தப் பெற்றது. பூசாரிகள் மாநில முதல் மாநாடு திருச்சிராப்பள்ளியில் நிகழ்ந்தது (1995). சென்னையில் நிகழ்ந்த இரண்டாவது மாநில மாநாட்டில் (1996) அன்றைய முதலமைச்சர் மாண்புமிகு ஜெ. ஜெயலலிதா

அவர்கள் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்து முழுமையான ஆதரவை வெளிப்படையாக அறிவித்தார். மூன்றாவது மாநில மாநாடு திருச்சிராப்பள்ளியில் 1999-இல் நிகழ்ந்தது. 2001-இல் மதுரையில் நிகழ்ந்த நான்காவது மாநில மாநாட்டில் முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தார். ஒருசில வகைகளில் தமது அரசின் ஆதரவைத் தெரிவித்தார். மாநில மாநாடுகள் தவிர மாவட்ட மாநாடுகளும் ஆங்காங்கே நடந்தன. கிராமக்கோயில் பூசாரிகளுக்கான பயிற்சி முகாம் வகுப்புகளை வி.இ.ப. வெற்றிகரமாகப் பல்வேறு இடங்களில் நடத்திற்று. இன்றும் நடத்தி வருகிறது. இவற்றின் பயனாக, முதலமைச்சர் கருணாநிதி அவர்கள் கிராமக்கோயில் பூசாரிகள் நல வாரியம் என்றொரு வாரியத்தையே அமைத்தார். வி.இ.ப. அமைத்த கிராமக்கோயில் பூசாரிகள் பேரவை அரசின் ஆதரவையும் அங்கீகாரத்தையும் இவ்வளவில் பெறுவதாயிற்று. கிராமக்கோயில் பூசாரிகள் நலவாரியம் பூசாரிகளுக்கு அடையாள அட்டை மற்றும் நலத்திட்ட உதவிகளுக்கான குறிப்பேடு வழங்கும் விழாவை இந்து சமய அறநிலையத் துறையே அழைப்பிதழ் வெளியிட்டு நடத்திற்று. அறநிலையத் துறை அமைச்சர், செயலர், ஆணையர் ஆகிய மூவரும் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். பேரூரடிகளாரும் குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளாரும் வாழ்த்துரை வழங்கினர். “பூசாரி முரசு” என்றொரு மாத வெளியீட்டையும் வி.இ.ப.-வின் பூசாரிகள் பேரவை தொடங்கியுள்ளது. உடுக்கடிக்கும் பூசாரிகள் இப்போது முரசு முழங்குகிறார்கள்.

இவ்வாறெல்லாம் பல்வேறு வகைகளில் இந்து சமயத் திற்குச் சிறந்த பணிகளை ஆற்றிவரும் விசுவ இந்து பரிஷத் திற்கு ஏறத்தாழ இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பேரூரடிகளார் தம் முக்கிய பங்களிப்பை வழங்கியிருக்கிறார். யாமும் அவ்வாறே.

அடிகளாரின் அயல்நாட்டுப் பயணங்கள்

அயல்நாட்டுப் பயணம் அதிகம் செய்தவர்கள் குன்றக்குடி அடிகளாரும் பேரூர்அடிகளாரும் தான். அடிகளாரின் முதல்

அயல்நாட்டுப் பயணம் 1960-இல் குன்றக்குடி அடிகளாருடன் தான் தொடங்கிற்று. அதன்பின் இன்றுவரை பல்வேறு நாடுகளுக்கு அடிகளார் சென்று வந்திருக்கிறார்கள்.

1960 இலங்கை	குன்றக்குடி அடிகளாருடன்
விமானப் பயணம்
1973 இலங்கை	கப்பல் பயணம்
1980 இலங்கை	கண்டி - நாவலப்பிட்டி
1982 இலங்கை	கொழும்பு இந்துமத மாநாடு
1986 அமெரிக்கா	வர்ஜீனியா தாமரைக்கோயில்
திறப்பு விழா. அருட்செல்வர்
திரு நா.ம. அவர்களுடன்
1986 மலேசியா, சிங்கப்பூர்	உலக இந்து மகளிர் மாநாடு
1996 தென்னாப்பிரிக்கா	உலக சைவ 5-ஆவது மாநாடு
1998 பாரிஸ், லண்டன்	
1999 ரோம், அஜிசிமலை.	அருட்செல்வர் நா.ம. அவர்களுடன்
அமெரிக்கா வாஷிங்டன் முருகன்கோயில்,
வர்ஜீனியா சச்சிதானந்தரின் தாமரைக்கோயில்
2001 லண்டன்	மேற்குலக சைவ மாநாடு.
பிரிட்டானிய சைவத்
திருக்கோயில் ஒன்றியம்
பாரிஸ் - விநாயகர் தேர்விழா	
மொரிஷியஸ் 8-ஆவது உலக சைவ மாநாடு	
கென்யா, தென்னாப்பிரிக்கா, மொரிஷியஸ் உலக
அறநெறிப் பயணம் (விஸ்வஇந்து பரிஷத் ஏற்பாட்டில்
விஸ்வ தர்ம யாத்திரை)	
2002 லண்டன்	சைவத்திருக்கோயில்களின்
ஒன்றியம். ஐந்தாவது சைவ
மாநாடு

இங்கிலாந்து லண்டன் மாநகரில் லண்டன் வாழ் சைவ மெய்யன்பர்கள் சைவத் திருக்கோயில்கள் பலவற்றைக் கட்டி வழிபட்டு வருகின்றனர். சைவத்திருக்கோயில்கள் பலவற்றையும் இணைத்து சைவத்திருக்கோயில்களின் ஒன்றியம் என்ற ஓர் அமைப்பினையும் ஏற்படுத்தி உள்ளனர். அதன் சார்பில் ஆண்டுதோறும் சைவ மாநாடுகளை நடத்தி வருகின்றனர். முதலாவது மாநாடு - 1998. இரண்டாவது மாநாடு 1999. இதில் அடிகளார் கலந்து கொண்டார். மூன்றாவது மாநாடு 2000. இதில் இளையபட்டம் மருதாசல அடிகளார் கலந்து கொண்டார். இந்த மாநாட்டின்போதுதான் சைவத்தமிழ்ப் பேரறிஞர் பண்டித வித்துவான் டாக்டர் கு. சுந்தரமூர்த்தி அவர்கள் லண்டனுக்குச் சென்று, மாநாட்டிலும் கலந்து கொண்டு, வேறு பல இடங்களிலும் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றி, வகுப்புகள் நடாத்தித் திரும்பினார். 2001, 2002-ஆம் ஆண்டுகளில் நான்காவது ஐந்தாவது மாநாடுகள். இம்மாநாடுகளுக்கு அடிகளாரே சென்று வந்தார்.

அடிகளாரின் அயலகப் பயணங்கள் தொடருகின்றன. பயணங்கள் இவ்வளவுதான் என்றில்லை. யாமறிந்தவரை அறிந்தவற்றை மட்டும் இவண் கூறியுள்ளோம்.

உலக சைவப் பேரவையில் அடிகளார்

உலக சைவ மாநாடுகளில் அடிகளார்

இலங்கை யாழ்ப்பாணம் காரை நகரில் 11.07.1929-இல் பிறந்த கி. ஞானசூரியன் (கிருஷ்ணாஞானசூரியன்) என்பவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் B.Sc., பட்டமும் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் M.Sc. பட்டமும் பெற்று, இலங்கை அரசாங்கத் தொழிலமைச்சின்கீழ் கனரகத் தொழிற்சாலைத் துறையில் தலைமை இயற்பியற்றுறை அதிகாரியாகப் பல்லாண்டுகள் பணியாற்றி, பின் இலண்டன் சென்று மாநகராட்சியொன்றில் அறிவியல் ஆராய்ச்சியாளராகச் சிறப்புடன் பணியாற்றி, உரிய காலத்தில் ஓய்வுபெற்றார்.

1979-இல் பிரிட்டன் சைவசித்தாந்த சங்கம் என்றொரு அமைப்பை நிறுவினார். 1989-இல் அறுபதாண்டு நிறைவில்

சந்நியாச தீக்கை பெற்று, தவத்திரு சுவாமி சிவநந்தி அடிகளார் என்னும் தீட்சா திருநாமத்துடன் இலண்டன் மெய்கண்டார் ஆதீனம் என்ற அமைப்பை நிறுவி அதன் ஆதீனகர்த்தரானார்.

சென்னை மயிலாப்பூரில் சைவ சித்தாந்தப் பெரு மன்றத்தில் 29.02.1992 அன்று நடைபெற்ற உலக சைவப் பேராளர்கள் பிரதிநிதிகள் கொண்ட பொதுக்கூட்டத்தில், சர்வதேசப் பேராளர்கள் முன்னிலையில், “உலக சைவப் பேரவை” (WORLD SAIVA COUNCIL) தோற்றுவிக்கப் பெற்றது. தோற்றுவித்தவர் சிவநந்தி அடிகளார். தலைவர் - திருப்பனந்தாள் காசித்திருமடம் அதிபர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி முத்துக் குமாரசாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள். பிரதம நிறைவேற்றுநர் - சிவநந்தி அடிகளார். செயலாளர் - கி. லோகநாதன் (மலேசியா). பொருளாளர் - மு. இராமலிங்கம் (சென்னை). ஆலோசனைக் குழுத்தலைவர் - பேரூர் தவத்திரு சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார். பின்னர், டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களைப் பிரதம ஆசிரியராகக் கொண்டு “சைவ உலகம்” என்னும் காலாண்டிதழ் ஒன்று, தமிழ் ஆங்கிலம் ஆகிய இருமொழி இதழாகத் தொடங்கப் பெற்றது.

உலக சைவப் பேரவையின் தொடக்க காலத்திலேயே ஆலோசனைக் குழுத் தலைவராக அமைந்த அடிகளார், தொடர்ந்து இன்றளவும் பேரவையில் முக்கிய பங்காற்றி வருகிறார். பேரவை நடத்திய உலக சைவ மாநாடுகள் பலவற்றில் கலந்துகொண்டு சிறப்புப் பங்களிப்புடன் பணியாற்றி வருகிறார்.

உலகசைவப் பேரவை இதுவரை 11 (பதினோரு) உலக சைவ மாநாடுகளை நடத்தியுள்ளது.

1. முதலாவது சைவ உலக மாநாடு 29.02.1992
(பேரவை தொடங்கப் பெற்ற நாளில் - சென்னையில்)
2. இரண்டாவது சைவ உலக மாநாடு - சிங்கப்பூர் - 1992
3. மூன்றாவது சைவ உலக மாநாடு - பாரிஸ் - 1994

4. நான்காவது உலக சைவ மாநாடு - கொழும்பு - 1995
 5. ஐந்தாவது உலக சைவ மாநாடு - டர்பன்,
தென்னாப்பிரிக்கா - 1996
 6. ஆறாவது உலக சைவ மாநாடு - தமிழ்ப் பல்கலைக்
கழகம் - தஞ்சாவூர் - 1997
 7. ஏழாவது உலக சைவ மாநாடு - கனடா - 1999
 8. எட்டாவது உலக சைவ மாநாடு - மொரிசியஸ் - 2001
 9. ஒன்பதாவது உலக சைவ மாநாடு - மலேசியா
 10. பத்தாவது உலக சைவ மாநாடு - ஆஸ்திரேலியா
 11. பதினோராவது உலக சைவ மாநாடு - சுவிட்சர்லாந்து
- (இதன்பின் அண்மைக்காலச் செய்திகள் நமக்குத் தெரிய வரவில்லை)

உலக சைவ மாநாடுகளில் பேரூரடிகளாருக்கு ஒரு முக்கியத்துவம் உண்டு. 4;5;6;7;8-ஆம் மாநாடுகளுக்கு அடிகளார் சென்று வந்ததை யாம் நன்கறிவோம். தென்னாப்பிரிக்கா டர்பனில் நிகழ்ந்த ஐந்தாம் மாநாட்டிற்குத் திருப்பனந்தாள் காசி மடம் அதிபர் சுவாமிகளும் சென்றிருந்தார்கள். 1996-இல் அம்மாநாடு நிகழ்வதற்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்புதான் யாம் தென்னாப்பிரிக்கா, மொரிசியஸ் சுற்றுப்பயணம் சென்று வந்தோம். அப்போதே மாநாட்டு ஏற்பாடுகள் தொடங்கி யிருந்தன. மாநாட்டுக்காகப் பல சிறந்த ஆலோசனை யாம் கூறிவந்தோம். மொரிசியசில் நிகழ்ந்த எட்டாவது மாநாட்டுக்கு நாம் வாழ்த்துச் செய்தி அனுப்பினோம். மாநாட்டு மலரில் அச்செய்தி இடம் பெற்றது. அதன்பின் நிகழ்ந்த மாநாடு களைப் பற்றிய செய்திகள் எமக்கு நேரிடையாகத் தெரியவர வில்லை.

அண்மையில் சில ஆண்டுகளுக்குமுன் சிவநந்தியடிகளார் சிவபதம் அடைந்துவிட்டார்கள். அவர்களுக்குப்பின் பிரான்ஸ் பாரிஸ் சைவ மெய்யன்பர் பற்குணராசா அவர்கள் சுவாமி

யோகானந்தர் என்ற திருப்பெயருடன் லண்டன் மெய்கண்டார் ஆதீனம், உலக சைவப் பேரவை ஆகியவற்றின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்து நடத்தி வருகிறார்கள் என அறிகிறோம். அன்பர் பற்குணராசா அவர்கள் சிறந்த தமிழன்பர், சைவ அன்பர், அறிவாற்றல் செயலாற்றல் மிக்கவர். யாம் பாரிஸ் சென்றிருந்த சமயம் இவர் எம்மைச் சந்தித்து அளவளாவியது இன்றும் நினைவிலுள்ளது.

உலக சைவப் பேரவையில் பேரூரடிகளாரின் பணி இன்றும் தொடர்கிறது.

கயிலை தரிசனம் - 1982

திருப்பனந்தாள் காசித்திருமடம் அதிபர் ஸ்ரீலக்ஷ்முத்துக்குமாரசாமித்தம்பிரான் சுவாமிகள், காஞ்சிபுரம் தொண்டமண்டலாதீனம் 230-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்ஞானப்பிரகாச பரமாசாரிய சுவாமிகள், பேரூரடிகளார், ஈரோடு அழகப்ப முதலியார் ஆகிய நால்வரும் 1982-இல் திருக்கயிலாய யாத்திரை செய்தார்கள். 15.07.1982-இல் கயிலையை தரிசித்தனர். கயிலாய தரிசனத்திற்குப்பின் தருமபுரம் சந்நிதானம் அவர்கள் திருப்பனந்தாள் எஜமான் சுவாமிகளுக்குக் “கயிலை மாமுனிவர்” என்ற பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தார்கள். திருப்பனந்தாள் சுவாமிகளுக்குரிய சிறப்பு தங்களுக்கும் இருக்கவேண்டும் என்ற நோக்கில் பேரூரடிகளாரையும் கயிலைமாமுனிவர் என்று அன்பர்கள் வழங்கத் தலைப்பட்டனர். மிக அண்மைக் காலத்தில், தருமபுரஆதீனம் 25-ஆம் பட்டம் கயிலைக்குரு மணியைப் போன்றே, தங்கள் ஆதீனத்தலைவராகிய அடிகளாரையும் “கயிலைக்குருமணி” எனப் பேரூராதீனத்தில் வழங்கத் தலைப்பட்டுள்ளனர்.

அடிகளார் மணிவிழா 1986

அடிகளாரின் அறுபதாம் ஆண்டு நிறைவு நாண்மங்கல விழா 10.11.1985, 11.11.1985 இரண்டு நாள்களும் திருமுறை முற்றோதல், கலசம் நிறுவி வேள்வி செய்தல், அபிடேகம் முதலியவற்றுடன் ஆன்மார்த்த விழாவாக நடத்தப் பெற்றது.

சாந்தலிங்கர் குருபூசை விழா, சாந்தலிங்கர் திருக்கோயில் திருக்குட நன்னீராட்டுவிழா, சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்கப் பவளவிழா ஆகியவற்றுடன் அடிகளாரின் மணிவிழா, சிறப்பு விழாவாக 19.02.1986 முதல் 24.02.1986 முடிய ஆறு நாள் விழாவாகக் கொண்டாடப் பெற்றது.

முதல்நாள் 19.02.1986 புதன்கிழமை விழாத் தொடக்கம், முதற்கால வேள்வி. இரண்டாம்நாள் 20.02.1986 காலை மாலை இரண்டாம்கால மூன்றாம் கால வேள்விகள். வீரசைவக் கருத்தரங்கம். மூன்றாம் நாள் 21.02.1986 காலை திருக்கோயில் குடநீராட்டுவிழா. திருக்கயிலைத் தோரண வாயில் திறப்பு. மாலையில் துறவியர் கருத்தரங்கு. நான்காம் நாள் 22.02.1986 சனிக்கிழமை அடிகளார் மணிவிழா. ஐந்தாம்நாள் 23.02.1986 ஞாயிறு காலை தமிழ்க் கல்லூரி ஆண்டு விழா, பிற்பகல் சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்கத்தின் 70 நிறைவுப் பவளவிழா. ஊரன்அடிகள் தலைமையில் சிந்தனை அரங்கம். சாந்தலிங்கர்கண்ட அவிரோதம் என்ற தலைப்பில் டாக்டர் வை. இரத்தினசபாபதி, வள்ளலார் கண்ட சன்மார்க்கம் என்ற தலைப்பில் பேராசிரியர் இருசுப்பிள்ளை, தாயுமானவர் கண்ட சமரசம் என்ற தலைப்பில் டாக்டர் பொன் செளரி ராஜன் சிந்தனை உரை. இரவு சோ. சத்தியசீலன் தலைமையில் வழக்காடுமன்றம். ஆறாம் நாள் 24.02.2008 திங்கள் கிழமை குருபூசைவிழா. இரவு சாந்தலிங்கப்பெருமான் திருவீதி உலா, அடியார் குழாத்துடன் அன்பர்கள் நகர்வலம் - தேவார இன்னிசை, வானவேடிக்கை முதலிய சிறப்புகளுடன் ஆறுநாள் விழாவாக நிகழ்ந்த இப்பெருவிழாவில் மடாதிபதிகள், பிரமுகர்கள், அறிஞர்கள் நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் கலந்துகொண்டனர். மணிவிழாமலர் ஒன்று வரலாற்றுக் குறிப்புகள் செறிந்ததாக வெளியிடப் பெற்றது.

அருளாட்சி வெள்ளி விழா 1992

1967-இல் அடிகளார் மடாதிபதியாக அருளாட்சி ஏற்றார்கள். 1992-இல் அடிகளாரின் ஆட்சிக்குக் கால்நூற்றாண்டு, இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் ஆயின. அருளாட்சி வெள்ளிவிழா

நான்கு நாள் விழாவாக மிகச்சிறப்போடு கொண்டாடப் பெற்றது.

24.09.1992 வியாழன் முதல்நாள் விழா பேரூரில் திருமடத்திலேயே சிவப்பிரகாசர் திருநாளாக அடிகளார் நாண் மங்கல விழாவாக நிகழ்ந்தது. அன்றுதான் இளையபட்டமாக மருதாசல அடிகள் நியமிக்கப்பெற்றுப் புனிதநீராட்டுப் பெற்றார். தொடர்ந்து மூன்று நாளும் கோயம்புத்தூர் மணி மேல்நிலைப் பள்ளியின் நானி கலையரங்கத்தில் விழா நிகழ்ந்தது.

25.09.1992 வெள்ளி - சாந்தலிங்கர் திருநாள் - சமுதாயவிழா

26.09.1992 சனி - குமாரதேவர் திருநாள் - தமிழ்விழா

27.09.1992 ஞாயிறு - சிதம்பர சுவாமிகள் திருநாள் - சமயவிழா

குன்றக்குடி, தொண்டமண்டலம், குடந்தை, மயிலம், விருத்தாசலம், திருப்போரூர், சிதம்பரம், சிரவணபுரம் ஆதீனகர்த்தர்கள் மடாதிபதிகள் கலந்து கொண்டார்கள்.

அருட்செல்வர் மகாலிங்கம் உள்ளிட்ட பெருந்தகையாளர்கள், அறிஞர்கள், பேராசிரியர்கள், சான்றோர்கள், துறவிகள் பலர் கலந்துகொண்டனர். சமயம், சமுதாயம், மொழி குறித்த அறிவார்ந்த கருத்தரங்கங்கள் இடம்பெற்றன. சொல்லின் செல்வர் சுகிசிவம் நடுவராக ஒரு பட்டிமன்றமும் பாங்கோடு நடந்தது. நிறைவுநாள் நான்காம்நாள் மாலையில் ஊர்வலமும் மாபெரும் பொதுக்கூட்டமும் நிகழ்ந்தன. பொதுக்கூட்டத்தில் யாம் சிறந்ததோர் தொடக்கவுரையாற்றினோம்.

அருளாட்சி வெள்ளிவிழா மலர் ஒன்றும் சிறந்த நறுமலராக வெளியிடப் பெற்றது. அடிகளாரின்பேரில் பழனி சித்திரகவிப்புலவர் இல. பழனிச்சாமி அவர்கள் பாடிய பிள்ளைத்தமிழ் இம்மலரில் இடம்பெற்றுள்ளது. தவத்திரு சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகள் பிள்ளைத் தமிழ் என்று பெயர். பருவத்துக்கு ஐந்தாக ஐம்பது பாடல்களைக் கொண்டது.

“நந்தி அருள்நெறி” என்ற பெயரில் திங்களிதழ் ஒன்றைத் தொடங்கும் திட்டம் ஒன்றும் இவ்வருளாட்சி வெள்ளி விழாவில் இடம்பெற்றது. பின்னே அதுதான் “சிவ சாந்தலிங்கர்” என வெளிவருவதாயிற்று.

அடிகளார் பவள விழா 1996

சாந்தலிங்க அடிகளார் திருக்கோயில் திருக்குட நன்னீராட்டுப் பெருவிழா, குருபூசைவிழா, சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்க 80-ஆவது ஆண்டு விழா, அடிகளார் பவளவிழா (70 நிறைவு) ஆகிய விழாக்கள் 29.02.1996 முதல் 04.03.1996 முடிய ஐந்து நாள் சிறப்பு நிகழ்ந்தன. இவ்விழாவில் இளைய அடிகளுக்குக் கல்லாடை வழங்கப்பெற்றது.

மகளிர் மாநாடு, இளைஞர் மாநாடு, மகளிர் நடத்தும் 1008 திருவிளக்கு வழிபாடு, கல்வி நிலையங்களின் ஆண்டு விழா, கட்டிடங்களின் திறப்பு விழா, துறவியர் சமயச் சான்றோர் பேரவை, இவ்வாறு அனைத்தும் சேர்ந்து ஒரு பெரிய மாநாடாகவே இவ்வைந்து நாள் விழா அமைந்தது.

மடாதிபதிகள், துறவியர், சான்றோர்கள், அறிஞர்கள், பெருந்தகையாளர்கள் நூற்றுக்கு மேற்பட்டோர் பல்வேறு நிலைகளில் பங்கேற்றுச் சிறப்பித்த இப்பெருவிழா மிகவும் பயனுடையதாக அமைந்தது.

03.03.1996 ஞாயிறு காலையில் தொடங்கிய துறவியர் சமயச் சான்றோர் பேரவை நம்முடைய அறிமுக உரையோடு தொடங்கிற்று. சைவ வீரசைவ வேதாந்த மடாதிபதிகள் துறவியர்களோடு மேல்சித்தாமூர் சைனத்திருமடம் இலட்சுமிசேன பட்டாரக அடிகளார் அவர்களும் கலந்து கொண்டது ஒரு தனிச்சிறப்பாக அமைந்தது.

ஒன்றது பேரூர் வழிஆறு அதற்குள்
என்பது போன்று இருமுச்சமயமும்
நன்றிது தீதிது என்றுரை யாளர்கள்
குன்று குரைத்தெழு நாயை ஒத்தார்களே

என்றும் திருமூலர் திருமந்திரத்தை எடுத்துக்காட்டிப் பேரூரில் ஆறுசமயத்தாரும் கூடியிருந்து அடிகளார் பவளவிழாவில் சமயப்பேரவை நிகழும் அற்புதத்தை விளக்கி, சமய உலகின் சென்றகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலங்களைக் குறிப்பிட்டு நாம் ஆற்றிய அறிமுக உரை சிந்தனைப் பேருரையாக அமைந்தது.

04.03.1996 திங்கள் பிற்பகல் சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்க 80-ஆவது ஆண்டு விழாவில் சிவகளை மு. சுப்பையா அவர்கள் வரவேற்புரை ஆற்றினார். குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார் அவர்கள் விழா மலரை வெளியிட்டுத் தலைமையுரையாற்றினார்கள்.

ஐந்து நாள் விழாவின் ஒரு சிறப்பு நிகழ்ச்சியாக 03.03.1996 ஞாயிறு மாலை கோயம்புத்தூர் நகரில் தேவாங்கர் மேல்நிலைப்பள்ளி விளையாட்டுத் திடலில் பவளவிழாப் பாராட்டு நிகழ்ச்சி அருட்செல்வர் பத்மபூஷண் டாக்டர் நா. மகாலிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் நிகழ்ந்தது. கிறிஸ்துவப் பாதிரியார்கள் இருவர், இஸ்லாமிய மௌல்வி ஒருவர், ஜெயின் சங்கத் தலைவர், சீக்கிய குருத்வாரா தலைவர் ஆகியோரும் கலந்துகொண்டு பாராட்டுரை நிகழ்த்திய இந்நிகழ்ச்சியை, கோவையைச் சார்ந்த சமய அமைப்புகள், இலக்கிய அமைப்புகள், சமுதாய அமைப்புகள், ஆன்மிக அமைப்புகள், சன்மார்க்க சங்கம் ஆக 21 அமைப்புகள் விழாக்குழுவாக அமைந்து நடத்தின.

அடிகளார் நடாத்திய ஆய்வு மாநாடுகள்

1. சிவப்பிரகாசர் இலக்கிய ஆய்வு மாநாடு - 2002
2. பெருங்கதை ஆய்வு மாநாடு - 2003

பேரூராதினத்தில் அடிகளார் நடத்திய இவ்விரு ஆய்வு மாநாடுகளும் சிறப்பானவை.

பேரூர் ஆதினமும் தமிழ்ப்பல்கலைக்கழக ஓலைச்சுவடித் துறையும் சிதம்பரம் மெய்யப்பன் தமிழாய்வகமும் களம்பூர்

கோவிந்தசாமி அடிகளார் அறக்கட்டளையும் இணைந்து நடத்திய, அனைத்திந்திய அளவிலான சிவப்பிரகாசர் இலக்கிய ஆய்வுமாநாடு, பேரூராதீனத்தில் 12; 13; 14.07.2002 மூன்று நாள் நடைபெற்றது. பேராளர்களும் பார்வையாளருமாக முந்நாறுக்கு மேற்பட்டோர் கலந்துகொண்டனர். எட்டு அமர்வுகளில் தொண்ணூற்றாறு கட்டுரையாளர்கள் கட்டுரை வாசித்தனர். 126 கட்டுரைகளைக் கொண்ட சிவப்பிரகாசர் ஆய்வு மாலை நூலாக வெளியிடப் பெற்றது. த.கோ. பரமசிவம், கோ.ப. நல்லசிவம், ம. மனோன்மணி ஆகிய மூவரும் பதிப்பாளர்கள். இவ்வாய்வு மாநாடு பேரூராதீனத்தின் செலவிலேயே நடந்தது. ஆய்வுமாலை பெரிதும் பயனுள்ள வெளியீடு.

பேரூராதீனமும் அதன் தமிழ்க்கல்லூரியும் பாரதியார் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையும் மகாலிங்கம் மாரியம்மாள் அறக்கட்டளையும் இணைந்து அனைத்திந்திய அளவிலான பெருங்கதை ஆய்வுமாநாட்டை 2003 ஜனவரி 11, 12 இரண்டு நாள் மாநாடாக நடத்தின. பொள்ளாச்சியில் டாக்டர் மகாலிங்கம் பொறியியல் கல்லூரி வளாகத்தில் இம்மாநாடு நிகழ்ந்தது. ஆய்வாளர்களின் கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பெற்றுப் பெருங்கதை ஆய்வுமாலை இரண்டு தொகுதிகள் வெளியாயின.

பத்துப்பாட்டு எட்டுத்தொகை ஆகிய சங்க இலக்கியங்களுக்குப் பின்பு தோன்றியவை பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களும் ஐம்பெருங்காப்பியங்கள், ஐஞ்சிறுகாப்பியங்கள் முதலிய காப்பியங்களுமாம். ஐம்பெருங்காப்பியம் ஐஞ்சிறு காப்பியம் ஆகிய இரண்டிலுமே சேராத ஒரு தனிக்காப்பியம் பெருங்கதை. பெயருக்கேற்பப் பெரியகதை, பெரிய காப்பியம், பெருங்கதை. கொங்குவேளிர் என்ற கொங்குநாட்டுப் பெரும் புலவரால் இயற்றப் பெற்றது. இவரது ஊர் விஜயமங்கலம். சேலம் கோயம்புத்தூர் நெடுஞ்சாலையில் ஈரோட்டுக்கும் கோயம்புத்தூருக்கும் இடையில் உள்ளது. சாலையின் மீதே சாலையின் இருபுறமும் அமைந்துள்ள இவ்வூரில் சந்திரப் பிரபதீர்த்தங்கரரின் சமணக்கோயில் உள்ளது. விஜயமங்கலம்

சமணத்தலம். பெருங்கதை சமணக்காப்பியம். முந்நாளில் கொங்குநாட்டில் சமணம் பரவலாக விளங்கியது. பெருங்கதை கொங்குநாட்டிற்கு அணி செய்யும் ஒரு சிறந்த, இனிய, காப்பியம். டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையரவர்களின் சிறந்த பதிப்பு இதற்கு உண்டு. கொங்கு நாட்டுக்குப் பெருமைதரும் பெருங்கதைக்கு ஓர் ஆய்வுமாநாட்டை நடத்திய, ஆய்வு மாலையை வெளியிட்ட, பேரூராதினத்தின், பேரூரடிகளாரின் பெரும்பணி பெருமைக்குரியது, பாராட்டத்தக்கது. அருட்செல்வர் மகாலிங்கம் அவர்களுக்குப் பெருங்கதை விடயத்தில் ஒரு தனிப்பற்று உண்டு. ஆதலின் அவரும் இணைந்து இம் மாநாட்டைச் சிறக்கச் செய்தார்.

கல்லூரியின் பொன்விழா - 2003

பேரூராதினம் நடத்தும் தவத்திரு சாந்தலிங்க அடிகளார் கலை அறிவியல் தமிழ்க் கல்லூரிக்கு 2003-ஆம் ஆண்டு பொன்விழா ஆண்டாதலின், பொன்விழா ஆண்டின் நிறைவு விழா 14.02.2003 முதல் 17.02.2003 முடிய நான்கு நாள் பெருவிழாவாக, உரையரங்கம் ஆய்வரங்கம் கருத்தரங்கம் கவியரங்கம் சிந்தனையரங்கம் ஆகிய பல்வேறு அங்கங்களுடன் குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார் தலைமையில் கருவூர் சுவாமி ஆத்மானந்தர் முதலிய துறவியர் பெருமக்கள் சான்றோர்கள் அறிஞர்கள் பெருந்தகையாளர்கள் பலர் கலந்து கொள்ளும் பெருவிழாவாக மிகச் சிறப்பாக நடத்தப் பெற்றது.

ஆதீனக் கல்வி நிறுவனங்கள்

பேரூராதின வளாகத்தில் தொடக்கப்பள்ளிமுதல் கல்லூரி வரை கல்விநிலையங்கள் உள்ளன. தாய்த்தமிழ்ப்பள்ளி, மெட்ரிக் பள்ளி, மேல்நிலைப்பள்ளி, கலை அறிவியல் கல்லூரி ஆகிய நான்கு நிலையிலும் உள்ளன. தமிழ்வழி ஆங்கில வழி ஆகிய இரண்டிலுமே பாடத்திட்டங்கள் உள்ளன. பிரி.கே.ஜி-யில் சேர்வோர் டாக்டர் பட்டத்தோடு வெளிவருவதற்கான அனைத்து வசதிகளும் உள்ளன.

ஆதினத்தில் நிகழ்ந்த குடநீராட்டு விழாக்கள்

பேரூராதினத்தின் கருவறை எனத் திகழ்வது சாந்தலிங்க அடிகளாரின் திருக்கோயில் (சமாதிக்கோயில்). இரண்டாவதாக அம்பலவாணர் திருக்கோயிலும் சிறப்பாக அமைக்கப் பெற்றுள்ளது. பேரூர் நடராசத்தலம் அல்லவா? பேரூராதினத்திலும் நடராசர் கோயில் சிறப்பாக அமைக்கப் பெற்றுள்ளது பொருத்தமல்லவா. நாள்தோறும் முப்போதும் இவ்விரண்டிலும் வழிபாடு நிகழ்கிறது. அவ்வப்போது, தேவையானபோதெல்லாம் திருப்பணி செய்யப் பெற்றுக் குடநீராட்டு விழாக்கள் (கும்பாபிஷேகங்கள்) 1929-1960-1973-1986-1996-2009-ஆம் ஆண்டுகளில் நிகழ்ந்துள்ளன.

அண்மையில் 08.03.2009 ஞாயிற்றுக்கிழமை நிகழ்ந்த குடநீராட்டுவிழா. 04.03.2009 - 09.03.2009 ஆறுநாள் விழாவாக, மிகச்சிறப்பாக நிகழ்ந்தது. குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார், இரத்தினகிரி பாலமுருகனடிமை சுவாமிகள், கலவை சச்சிதானந்த சுவாமிகள், இராமகிருஷ்ண மடம் மதுரைக் கிளையின் தலைவர் சுவாமி கமலாத்மானந்தர் முதலிய பெரியோர்கள் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர். குடநீராட்டு விழாவோடு, குருபூசையும், கல்விநிலையங்களின் ஆண்டு விழாக்களும் சேர்ந்து சிறப்பாக நிகழ்ந்தன.

சுருங்கக்கூறின் பேரூராதினத்தில் சமயப் பணிகளும் கல்விப்பணிகளும் சமுதாயப் பணிகளும் போட்டிபோட்டுக் கொண்டு சீரோடும் சிறப்போடும் நடந்து வருகின்றன.

அடிகளாரின் தமிழ்ப்பணி

வழிபாட்டில் தமிழ், வாழ்வியல் நிகழ்ச்சிகளில் தமிழ் என்று துறைதோறும் துறைதோறும் தமிழை முன்னிறுத்துவதில் முன்னிற்பவர் பேரூரடிகளார்.

ஐம்பதாண்டுகளுக்குமுன் குன்றக்குடி அடிகளாரால் முதன்முதலில் தமிழ் அருச்சனை எழுப்பப்பெற்றது. அப்போதிருந்தே அதற்குத் தோள் கொடுத்தவர் பேரூரடிகளார்.

இப்போது ஐம்பதாண்டுகளுக்குப்பின் தமிழ்க் குடநீராட்டு இவர்களால் எழுந்தது. இப்போது இதற்குத் தோள்கொடுப்பவர் குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார். பேரூர் குன்றக்குடி அடிகளார்கள் இருவர் மட்டுமே என்றில்லை, இவர்களுக்குப் பின்னால் ஒரு தமிழ்ப்படையே இருக்கிறது. ஆங்காங்கே பல்வேறு இடங்களிலும் அணிதிரண்டு நிற்கிறது. செயலாற்றி வருகிறது.

வாழ்வியல் நிகழ்ச்சிகள் (சடங்குகள்) அனைத்தும் தாய்மொழியாகிய தமிழாலேயே நடத்தப் பெறவேண்டும் என்பதில் இவர்கள் திடமாக நிற்கிறார்கள். அதற்குரிய பயிற்சி வகுப்புகளை முகாம்களை நடத்துகிறார்கள்.

அரசு இவர்களுக்கு ஆதரவு. இவர்களுக்கு அரசு ஆதரவு. ஓரளவு வெற்றியும் பெற்று வருகிறார்கள். நாளடைவில் முழுவெற்றி பெறலாம்.

அடிகளார் முத்துவிழா 2004-2005

அடிகளாரின் 80-ஆம் அகவை நிறைவு விழா, 2004-இல் 80-ஆம் அகவைத் தொடக்கத்திலும், 2005-இல் 80-ஆம் அகவை நிறைவிலும், முத்துவிழா - தொடக்கவிழா நிறைவு விழா என்று சிறப்புற நிகழ்ந்தது.

2004 அக்டோபர் 8; 9; 10 மூன்று நாளும் நிகழ்ந்த தொடக்க விழாவில் உள்ளூர் உள்நாட்டு அன்பர்கள் பெருந் திரளாகக் கலந்துகொண்டு சிறப்புற நடாத்தினர்.

2005 - செப்டம்பர் 29, 30; அக்டோபர் 1 ஆகிய மூன்று நாளும் நிகழ்ந்த 80 நிறைவு விழாவில் கடல்கடந்த நாடுகளிலிருந்தும் அன்பர்கள் பலர் வந்து கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

இலண்டன், மலேசியா, தென்னாப்பிரிக்கா நாடுகளிலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு வந்திருந்த சைவமெய்யன்பர்களான பெருந் தகையாளர்கள் பலர், பேருருக்கும் வந்து அடிகளார் முத்துவிழாவில் மகிழ்வுரையாற்றிப் போற்றினர்.

இலங்கையிலிருந்து, இந்து சமய கலாசார அமைச்சின் மதியுரைஞர் செல்வி மகேஸ்வரி வேலாயுதம் அவர்கள் இதற்கென்றே வந்து கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தார். இதற்குச் சில திங்களுக்குமுன் இலங்கையில் நிகழ்ந்த உலக சேக்கிழார் ஐந்தாம் மாநாட்டுக்கு யாமும் தொண்டமண்டல ஆதீனமும் பேரூரடிகளாரும் சென்றிருந்தபோது அடிகளார் விடுத்த அன்பு அழைப்பை ஏற்றுப் பெருந்தகை மகேஸ்வரி வேலாயுதம் அவர்கள் அடிகளாரின் முத்துவிழாவுக்கென்றே வந்திருந்து சிறப்பித்தமை ஒரு தனிச்சிறப்பாகும்.

சமயப்பணி, இலக்கியப்பணி, கல்விப்பணி, சமுதாயப் பணி என்ற நால்வகையிலும் முத்துவிழாத் திட்டங்கள் எனச் சிறந்த திட்டங்கள், தவநெறிச்சாலை, துறவியர் பயிற்சி மையம், திருமுறைப் பாடசாலை, அருள்நெறிப் பயிற்சிமையம், கூட்டு வழிபாட்டு மையம், மகளிர் சுயஉதவிக்குழு அமைத்தல், மகளிர் தொழிற்பள்ளி, ஒடுக்கப்பட்டோர் முன்னேற்றம் முதலிய திட்டங்கள் தீட்டப்பெற்றன. முத்துவிழாத் திட்டங்கள் முழுமையாக நிறைவேறின் அதுவே அடிகளாரின் பிறவிப் பெரும்பயனாக இருக்கும்.

அடிகளாருக்கு டாக்டர் பட்டம் - 2007

அடிகளார் தமிழ்ப்புலவர், மயிலம் தமிழ்க்கல்லூரியில் படித்துச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வித்துவான் பட்டம் பெற்றவர்.

சைவ அறிஞர்,

வீரசைவ மடாதிபதி.

மடத்தில் தமிழ்க்கல்லூரி தோற்றுவித்து நடத்தி வருபவர். தாமே பேராசிரியராகவும் முதல்வராகவும் இருந்து பாடம் நடத்தியவர்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேரவை (செனட்), ஆட்சிக் குழு (சிண்டிகேட்), கல்விக்குழு (அகாடமிக் கவுன்சில்),

பாடத்திட்டக்குழு, ஆட்சிக்குழுவின் பல்வேறு குழுக்கள் ஆகியவற்றில் உறுப்பினராக விளங்கி உருப்படியான பணிகள் பலவற்றைச் செய்தவர்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் வித்துவான் பட்டம் புலவர் பட்டமாக மாற்றப் பெறுவதற்கு வித்திட்டவர், வேண்டிய பணிகளைச் செய்தவர்.

புலவர் கல்லூரிகளைப் பி.லிட் பட்டப் படிப்புக் கல்லூரி களாக மாற்றப் பெறுவதற்கு வேண்டியவற்றைச் செய்தவர்.

பி.லிட் கல்லூரிகள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதை ஆராய்வதற்காக ஏற்படுத்தப்பெற்ற குழுவின் உறுப்பினர். இக்குழுவிற்குத் தவத்திரு சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகள் குழு (Thavathiru Ramaswami Adikal Committee) என்றே பெயர்.

அடிகளாரின் பல்கலைக்கழகப் பணிகளைப் பற்றி, தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் டாக்டர் சி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களே பாராட்டி எழுதியுள்ளார்.

சி.பா. சென்னைப் பல்கலையில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகச் சிறப்புடன் விளங்கியவர். அடிகளார் பணியை நேரில் அறிந்தவர். அவரே போற்றிப் புகழ்ந்து எழுதியுள்ளார் எனில் அதற்குமேல் என்ன வேண்டும், எதுவும் வேண்டுவதின்று.

இத்தகைய பெருந்தகையாளர் அடிகளாருக்கு டாக்டர் பட்டம் அளிக்கப் பெறுதல் வியப்போ?

தமிழ்நாட்டின் முதல் பல்கலைக்கழகம் மூத்த பல்கலைக் கழகம் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம். 150 ஆண்டுகளைக் கடந்த முதுபெரும் பல்கலைக்கழகம். ஏனைய எல்லாப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் தாய்க்கழகம்.

அத்தகைய பழம்பெருமைமிக்க சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் தனது 150-ஆவது ஆண்டு பட்டமளிப்பு விழாவில் அடிகள் பெருமகனாருக்கு முதுமுனைவர் பட்டத்தை வழங்கிச் சிறப்பித்தது. பட்டமளிப்பு விழாநாள் 12.11.2007.

அடிகளார் முனைவர் பட்டம் பெற முழுமையும் தகுதி யானவர். முதன்முதலில் டாக்டர் பட்டம் பெற்ற சைவ ஆதீனகர்த்தர் குன்றக்குடி அடிகளார். முதன்முதலில் டாக்டர் பட்டம் பெற்ற வீரசைவ மடாதிபதி பேரூரடிகளார். டாக்டர் பட்டம் இவர்களுக்குத் தகுதியறிந்து வழங்கப் பெற்ற பட்டம்.

டாக்டர் பட்டம் பெற்றதற்குப் பாராட்டு விழாக்கள்

அடிகளார் டாக்டர் பட்டம் பெற்றமையைக் குறித்துக் கோவை மாவட்டப் பெருந்தகை அன்பர்கள் பலர், பாராட்டு விழாக்குழு ஒன்றைப் பெரிய அளவில் அமைத்து அருட் செல்வர் டாக்டர் நா. மகாலிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் மிகப்பெரியதோர் பாராட்டு விழாவை 06.01.2008 ஞாயிறன்று கோவை ஈச்சனாரி இலட்சுமி திருமண மண்டபத்தில் பெருவிழாவாக நடத்தினர்.

திருச்சிராப்பள்ளித் தமிழ்ச்சங்கம் 09.02.2008 சனிக்கிழமை மாலை திருச்சிராப்பள்ளியில் சங்க மன்றத்தில் சிறப்பானதோர் பாராட்டுவிழாவை நடத்திற்று. திருச்சிராப்பள்ளி பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்தின் துணைவேந்தர் மாண்பமை பொன்னவைக்கோ அவர்கள் பண்பு பாராட்டுரை வழங்கிச் சிறப்பித்தார்.

குன்றக்குடியும் பேரூரும்

குன்றக்குடி அடிகளாரும் பேரூரடிகளாரும் ஒத்த அகவை யினர் (சமவயதினர்).

குன்றக்குடி அடிகளார் பிறந்தது 1925-இல்

பேரூரடிகளார் பிறந்தது 1926-இல்

குன்றக்குடி அடிகளார் இளவரசுப் பட்டத்திற்கு வந்தது 1949-இல். பேரூரடிகளார் இளவரசுப் பட்டத்திற்கு வந்தது 1950-இல்.

குன்றக்குடி அடிகளார் மடாதிபதியாகப் பட்டத்திற்கு வந்தது 1952-இல். பேரூரடிகளார் பட்டத்திற்கு வந்தது 1967-இல்.

குன்றக்குடி அடிகளார் இளவரசுப் பட்டத்திலிருந்த காலம் மூன்றே ஆண்டுகள். பேரூரடிகளார் இளவரசுப் பட்டம் வகித்த காலம் பதினேழு ஆண்டுகள்.

குன்றக்குடி அடிகளார் இளவரசுப் பட்டத்திற்கு வந்த போது ஆட்சிப் பொறுப்பில் பங்கில்லை. பேரூரடிகளார் இளவரசுப் பட்டத்திற்கு வந்தபோதே மடத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பு முழுமையும் இவர் கைக்கு வந்துவிட்டது. மடாதிபதி ஆறுமுக அடிகளார் பெயரளவுக்கே மடாதிபதியாக இருந்தார். முழுப்பொறுப்பையும் இளைய பட்டமான இவரிடமே விட்டுவிட்டார்.

குன்றக்குடி அடிகளார் பேரூரடிகளார் நட்பு அருள் நெறித்திருக்கூட்ட காலத்திலேயே (1952) தொடங்கிவிட்டது. அப்போது குன்றக்குடி அடிகளார் குன்றக்குடி ஆதீன மடாதிபதி. பேரூரடிகளார் பேரூரில் இளைய பட்டம்.

தெய்விகப் பேரவை தொடக்கத்தில் (1966) இருவர் நட்பும் இறுகுகிறது. அடுத்த மூன்றாண்டுகளில் (1969-இல்) குன்றக்குடி அடிகளார் தெய்விகப்பேரவையின் தலைவராகவே வந்துவிட்டார். அப்போது பேரூரடிகளாரும் பெரிய பட்டத் திற்கு வந்துவிட்டிருந்தார்.

இருவரும் துறவுச் சகோதரர்களாக, மடாதிபதி சகோதரர்களாக இணைந்தார்கள். இருவருக்குமே சைவமும் தமிழும் இருகண்களாக இருந்தன.

“சைவமும் தமிழும் தழைத்தினிதோங்குக” என்றொரு பழமொழி சைவ உலகில் தொன்றுதொட்டே வழங்குகிறது. எனினும் சைவ மடங்களில் சமஸ்கிருதத்திற்கும் தமிழுக்கும் சம ஸ்தானமே இருந்துவந்தது. (சம ஸ்தானம் - சம இடம்) பேச்சு அளவில் தமிழுக்கு முதலிடம் இருந்தது. செயல் (கிரியை - காரியம் - சடங்குகள் - சம்பிரதாயங்கள்) அளவில் சமஸ்கிருதத்துக்கே முதலிடம் இருந்தது. அன்னிய மொழி யாகிய ஆங்கிலம் ஆட்சிமொழி ஆகையால் அன்றும் இன்றும்

பெரிதாக மதிக்கப்படுவதுபோல, அன்று ஆரியமே பெரிதாக மதிக்கப்பட்டது. அர்ச்சுனாதி வழிபாடுகளெல்லாம் சமஸ்கிருதத் திலேயே நடந்தன. குன்றக்குடி அடிகளார் தமிழ் அருச்சனை விடயத்தை எழுப்பினார் (கிளப்பினார்). ஆதரவும் எதிர்ப்பும் இருந்தன. ஆதரவு அமைதியுடன் இருந்தது. எதிர்ப்பு ஆரவாரத்துடன் வெளிப்பட்டது. பெரியவர் (முதலமைச்சர்) பக்தவத்சலத்தையே திருப்திப்படுத்தி, அவரும் முழுமையாகத் திருப்தியுற்றுத் தமிழருச்சனை அரங்கேறியது.

இத்தகைய சீர்திருத்தங்களிலெல்லாம் குன்றக்குடி அடிகளாருக்குப் பேரூரடிகளார் பக்கபலமாக இருந்தார். இருவருமே தமிழ்வழிபாட்டுப் போராளிகள். அன்று குன்றக்குடி அடிகளார் தமிழருச்சனைப் போராளி என்றால் இன்று பேரூரடிகளார் தமிழ்க் கும்பாபிஷேகப் போராளியாக எழுந்திருக்கிறார்.

கருவிலே திருவுடைய பேரூரடிகளார் இயல்பாகத் தாமே பெருநிலைக்கு வரக்கூடியவர் எனினும், அவரது இன்றைய பெருநிலைக்கு ஆதிகாரணராக அன்று குன்றக்குடி அடிகளார் விளங்கினார். பேரூரடிகளாரும் கௌமார மடம் சுந்தர சுவாமிகளும் அன்று குன்றக்குடி அடிகளாரால் வளர்த்து விடப்பட்டனர். இவர்களின் வளர்ச்சிக்குக் குன்றக்குடி அடிகளாரின் தோழமையும் முன்னிலைப்படுத்தலும் சிலபல வகைகளில் காரணங்களாக அமைந்தன.

பேரூரடிகளாருக்கு அவருடைய இடத்தில் இருந்த சில வாய்ப்புகள் குன்றக்குடி அடிகளாருக்கு அவருடைய இடத்தில் இருப்பதற்கில்லை. ஆர்.கே. சண்முகம் செட்டியார், சி.எம். இராமச்சந்திரன் செட்டியார், வெ.சி. சுப்பைய கவுண்டர், நீதிபதி செங்கோட்டுவேலன், அருட்செல்வர் நா. மகாலிங்கம் போன்ற மிகப்பெரிய மனிதர்களின் (திவான்பகதூர் ராவ்பகதூர் - கனின்) நட்பு கூட்டுறவு போன்றவை குன்றக்குடி அடிகளாருக்கு அமையவில்லை. காரைக்குடி சா. கணேசன், ஈரோடு மீனாட்சி சுந்தர முதலியார் போன்ற மெய்யன்பர்களும் பெரியார் தொடர்புக்குப்பின் (குன்றக்குடி) அடிகளாரிடமிருந்து விலகிச்

சென்றுவிட்டனர். குன்றக்குடி அடிகளாருக்கு இரண்டு பச்சுமும் இடி. பேரூரடிகளாருக்கு எந்தப்பச்சுமும் இடிஇல்லை. இப்போதுதான் ஒருபக்கம் சிறிது இடி தோன்றியிருக்கிறது. குன்றக்குடி அடிகளாருக்குப்பின், பொன்னம்பல அடிகளாரின் நட்பு, பரம்பரை நட்பாகக் கருத்தொருமித்த நட்பாக நீடிக்கிறது. நாட்டை ஆளும் அரசின் ஆதரவும் இருக்கிறது. குன்றக்குடி பேரூர் அடிகளார்கள் அரசறிய, அரசு மதித்துப் போற்ற, ஆதரவளிக்க, தங்கள் தமிழ்ச் சமயப் பணியைத் தொடர்கிறார்கள்.

பேரூரும் சிரவணபுரமும்

பேரூர் ஆதீனம் வீரசைவமடம். சிரவணபுரம் மடம் கௌமார மடம். பேரூர் மடம் முந்நூறு ஆண்டுப் பழைமையுடையது. சிரவணபுரம் மடம் நூறு ஆண்டுகளையே கண்டது. ஆயினும் இரண்டும் கொங்குநாட்டின் இரு கண்களாக விளங்குகின்றன. இவ்விரு மடங்களாலும் சைவப் பண்பாடு, முக்கியமாகச் சைவ உணவுப் பண்பாடு, கொங்கு நாட்டில் பரவி வருகிறது, மிகுந்து வருகிறது.

சிரவணபுரம் கௌமார மடம் சிரவை ஆதீன நிறுவனர் இராமானந்த சுவாமிகள் பேரூராதீனத்தின் தலைமைக்கு அன்பர்களால் எதிர்பார்க்கப் பெற்றவர், அழைக்கப் பெற்றவர். எனினும் தானுண்டு தனது மடமுண்டு என்று இருந்து விட்டார். பேரூர் மடாதிபதிப் பதவியை ஏற்க மறுத்து விட்டார். பெருந்தமிழ்ப் புலவராகிய பேரூரடிகளார் பதவிக்கு வரவேண்டும் என்பது விதியாக இருந்தது. இதை அறிந்து தானோ என்னவோ பெரியவர் இராமானந்தர் பேரூராதீனத்தை ஏற்காமல் தவிர்த்தது.

இன்றைய பேரூரடிகளார் இளமையில் பெரியவர் இராமானந்தருக்குப் பணிவிடை செய்யும் பேறு பெற்றவர்தாம். பேரூரடிகளாரும் சுந்தர சுவாமிகளும் சிறுவர்களாக இருந்த பருவமுதலே சிரவையில் வளர்ந்தவர்கள் தாம். ஒன்றாக வளர்ந்தவர்கள், ஒன்றாக அடிப்படைக் கல்வியைக் கற்றவர்கள்.

பேரூராதீனம்

இளமைமுதலே இரட்டையர்களாக இருந்த இளவரசர்கள் கடைசி வரையில் இரட்டையர்களாக இருந்தார்கள். இன்றும் அந்த இரட்டைமை தொடர்கிறது. பேரூராதீனத்தின் பாதங்களில் முள்ளைத்தால் சுந்தர சுவாமிகளின் கண்களில் நீர்வரும். சுந்தர சுவாமிகளின் பாதங்களில் முள்ளுத்தினால் பேரூரடிகளார் கண்கள் நீர் சொரியும். அப்படி ஒரு நட்பு. கொங்குநாட்டுத் துறவிச் சகோதரர்களாக இருவரும் விளங்கினார்கள்.

பேரூர் இளையபட்டம் மருதாசல அடிகளாரும் சிரவை கௌமாரமடம் அதிபர் குமரகுருபர சுவாமிகளும் இன்று இரட்டையர்களாக எங்கும் எதிலும் காணப்பெறுகின்றனர். இரட்டைமை பரம்பரையாகத் தொடர்கிறது.

இளையபட்டம் மருதாசல அடிகளார்

ஆதீனங்களில் இளவரசுப் பட்டம் என்ற ஒன்று உண்டு. தகுந்த தம்பிரான் ஒருவரைத் தமக்குப் பிற்நோன்றலாக, இளவரசாக ஆதீனகர்த்தர்கள் நியமிப்பதுண்டு. துவிதீய குரவர் என்று அந்நாளில் சொல்வர். சின்னப்பட்டம் என்றும் அழைப்பர். பல்வேறு சூழல்களால் காரணங்களால் இளவரசு நியமன வழக்கம் வரவரக் குறைந்துவிட்டது. இன்றைய நிலையில் சைவ - ஆதீனங்களில் திருப்பனந்தாள் காசித் திருமடமும், வீரசைவ ஆதீனங்களில் பேரூராதீனமும் ஆகிய இவ்விரண்டில் மட்டுமே இளவரசுகள் பட்டத்திலிருக்கிறார்கள். இதிலும் திருப்பனந்தாள் இளவரசு மிக அண்மையில், இவ் 2009-இல் நியமனம் பெற்றவர். பேரூராதீனம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, பதினேழுாண்டுகளுக்குமுன்பே, இளைய பட்டத்தை நியமனம் செய்துவிட்டது.

பேரூரில் இளைய பட்டமாக இன்று விளங்கும் தவத்திரு மருதாசல அடிகளார் 1961 - ஜனவரி 25 (தை 12) கார்த்திகை நாளில் பிறந்தவர். பிறந்த ஊர் முதலிபாளையம். அடிகளார் அவதரித்த அதே முதலிபாளையம். பெற்றோர் : சிவ. வேலுசாமி கவுண்டர், சுப்பாத்தாள். சாந்தலிங்கர் உயர் நிலைப்பள்ளியில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி, பி.எஸ்.ஜி. கல்லூரியில்

பி.யு.சி. இராமகிருஷ்ண வித்தியாலயத்தில் பி.ஏ., எம்.ஏ., கோவை சட்டக் கல்லூரியில் பி.ஜி.எல். பேரூர் தமிழ்க் கல்லூரியில் மேலும் தமிழ் எம்.ஏ. முதலியன. சாந்தலிங்கரின் மெய்யியல் கோட்பாடுகள் என்ற தலைப்பில் ஆய்வு செய்து 2002-இல் கோவை பாரதியார் பல்கலைக்கழகத்தின் டாக்டர் பட்டம் பெற்றார்.

32-ஆம் அகவையில் 1992-இல் அடிகளார் அருளாட்சி வெள்ளி விழா நிகழ்ந்தபோது இளைய பட்டமாகத் தேர்வு செய்து அமர்த்தப் பெற்றார். 1996-இல் அடிகளாரின் 70 நிறைவுப் பவளவிழாவின்போது கல்லாடை அளிக்கப் பெற்றார். பேரூராதீனம் சாந்தலிங்க அடிகளார் திருமடத்திற்கு இளைய பட்டமாக (இளவரசாக) இருப்பதோடு உதகமண்டலத்தில் காந்தள் என்ற இடத்தில் அமைந்துள்ள தட்சிணாமூர்த்தி மடத்திற்கு மடாதிபதியாகவும் நியமிக்கப் பெற்று இருந்து வருகிறார்.

காந்தள் மடம் 1882-இல் சிதம்பரம் ஏகாம்பர சுவாமிகள் என்பவரால் தோற்றுவிக்கப் பெற்றது. ஆறாவது மடாதிபதி ஓம் பிரகாசர் காலத்தில் நன்கு வளர்ச்சி பெற்றது. அதன்பின் தளர்ந்த நிலையில் பேரூராதீனத்தின் நிர்வாகத்திற்கு வந்தது. அடிகளார் இளையபட்டம் மருதாசல அடிகளை காந்தள் மடத்திற்கு மடாதிபதியாக அருளினார்கள். பேரூருக்கு இளையபட்டமாகவும் உதகை காந்தள் ஆலமர்செல்வர் திருமடத்திற்கு மடாதிபதியாகவும் தவத்திரு மருதாசல அடிகளார் நன்கு செயலாற்றி வருகிறார்கள். பள்ளி, இலவச மருத்துவப்பணி முதலியன காந்தளில் நிகழ்கின்றன.

அடிகளார் இன்று.....

பேரூரடிகளார் இன்று உலகளாவிய நிலையில் பேரோடும் புகழோடும் விளங்குகிறார். பேரூராதீன வரலாற்றில் இன்றைய காலம் ஒரு பொற்காலம். நிறுவனர் சாந்தலிங்கருக்குப்பின் அவ்வளவு பேரோடும் புகழோடும் விளங்குபவர் இன்றைய அடிகளாரே. இனி வருங்காலத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒருவர்

அமைவார் என்பது அரிதே, ஐயமே, வருங்காலந்தான் சொல்லவேண்டும்.

கொங்குநாட்டில் பெரிய அளவில் குறிப்பிடத்தக்க மடமாக விளங்குவது பேரூராதீனம் ஒன்றே. பேரூரையும் சிரவணம்பட்டியையும் பின்பற்றி இன்று பல்வேறு சிறுசிறு மடங்கள் அமைப்புகள் கொங்குநாட்டில் தோன்றியுள்ளன. எல்லாவற்றிற்கும் வழிகாட்டியாக அடிகளார் இருந்து வருகிறார்கள்.

கொங்கு நாட்டில் கோவை மாவட்டம் தொழில் வளம் மிக்கது; செல்வச் செழிப்பு மிக்கது. கொங்குச் செல்வர்கள் தொழிலதிபர்கள் பெருந்தகையாளர்கள் பலரும் பேரூராதீன அபிமானிகள்.

அடிகளார் மடாதிபதியாக இருப்பதோடு, தனியார் துறையிலும் அரசுத்துறையிலும் பல்வேறு அமைப்புகளில் உறுப்பினராக இடம்பெற்று விளங்குகிறார்.

குன்றக்குடி, பேரூர், சிரவணபுரம் முக்கூட்டு இனிமையாகத் தொடர்கிறது. இன்றைய முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்களுடைய முழுமையான ஆதரவும் இவர்களுக்கு உள்ளது.

சமய உலகிலும் தமிழுலகிலும் பேரூர் ஒளி வீசுகிறது, பேரூரடிகளார் பேரொளி வீசித் திகழ்கிறார்கள்.

அடிகளாரும் நாமும்

இப்படி ஒரு தலைப்பில் ஒரு சில செய்திகளையாவது சுருக்கமாக எழுதாமல் விடுவதற்கு மனமில்லை. அடிகளாருக்கும் எமக்கும் ஏறத்தாழ நாற்பத்திரண்டாண்டு காலப் பழக்கம். 1967 யாம் உத்தியோகத்தை விடுத்துத் துறவு பூண்ட காலம். யாம் திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்ட சன்மார்க்க சங்கத்தின் தலைவராக விளங்கிய காலம். பொள்ளாச்சி அருட்செல்வர் டாக்டர் நா. மகாலிங்கம் அவர்கள் கோவை மாவட்ட சன்மார்க்க சங்கத்தின் தலைவராக விளங்கிய

காலம். கோவையில் கிரிதாரிப் பிரசாத் பெரும்பேச்சாளராக விளங்கிய காலம். கீதைச் சொற்பொழிவுகளோடு திருவருட்பாச் சொற்பொழிவுகளிலும் அவர் சிறந்து விளங்கிய காலம். கோவைத் தொடர்பு எமக்கு ஏற்பட்டது. கோவை சென்ற சமயம் பேரூருக்கும் சிரவணபுரத்திற்கும் சென்று இரண்டு பெரிய இடங்களையும் கண்டுகளித்தோம். இப்படி ஏற்பட்ட தொடர்பு அன்று முதல் இன்று வரை நாற்பதாண்டுகளுக்கு மேலாக நன்கு வளர்ந்து வருகிறது.

இருவரும் விசுவ இந்து பரிஷத்துடன் இணைந்து இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட காலம் சிறப்பாகப் பணியாற்றினோம். தமிழக மார்க்க தர்சக் மண்டல் அறவழி காட்டும் ஆன்றோர் பேரவைக்கு நாங்கள் இருவரும் அமைப்பாளர்கள். எங்கள் பணி அகில இந்திய அளவிலும் அமைந்தது. டெல்லிக்கும் வட இந்திய நகரங்கள் பலவற்றுக்கும் பலமுறை சென்று அகில இந்திய துறவியர் மாநாடுகளிலும் கூட்டங்களிலும் பங்கு கொண்டோம். அலகாபாத்தில் இரண்டு கும்பமேளாக்களில் அகில இந்திய துறவிகள் மாநாட்டிற் கலந்து கொண்டு மாநிலத்தின் சார்பில் சிறப்புரையாற்றினோம். காசிக்குப் பலமுறை சென்று வந்தோம். ஒரு கும்பமேளாவின்போது காசிக்குச் சென்ற சமயம் எமது தனிப்பணியாளன் அமரன் இராஜேந்திரன் அடிகளாரின் பூசைப்பெட்டியை உச்சிமேற் சுமந்து வந்தது இன்றும் இருவர் நினைவிலும் உள்ளது, என்றும் மறக்க இயலாதது.

ஒரு சமயம் சுவாமி சித்பவானந்தரின் நூற்றாண்டு விழா கருவூரில் சுவாமி ஆத்மனந்தர் அவர்களால் நடத்தப்பெற்ற போது, தமிழக இந்து துறவியர் பேரவை என்ற புதியதோர் அமைப்பைத் தொடங்க நேர்ந்தது. சுவாமி சதாசிவானந்தா இவ்வமைப்புப் பணியில் முன்னின்றார். அடிகளார் தமிழக இந்து துறவியர் பேரவையின் தலைவராகவும், யாம் மூத்த துணைத்தலைவராகவும் தெரிந்தெடுக்கப் பெற்றோம். சிலபல காலம் இதன் பணிகள் தொடர்ந்து நடந்தன. பின்ஒருசமயம்

திருப்பனந்தாள் காசிமடத்தின் அதிபர் திருவளர்திரு முத்துக்குமாரசாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்கள் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றார்கள். யாம் இன்றும் மூத்த துணைத் தலைவராக இருந்து வருகிறோம். இவ்வாறு யாங்கள் இருவரும் இணைந்து ஆற்றிய பணிகள் பல.

பேரூராதீன விழாக்கள் பலவற்றில் பலமுறை பல்வேறு நிலைகளில் யாம் முக்கிய பங்காற்றியுள்ளோம். பேரூரடிகளார் உணவுக்கட்டுப்பாடு மிக்கவர். கும்பமேளா போன்ற மிகப் பெரிய விழாக்களின்போதும் உலக சுற்றுப் பயணங்களின் போதும் கூடத் தமது உணவுக் கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்தாதவர். சைவமும் தமிழும் அவருக்கு இரு கண்கள். சைவத்திற் காகவும் தமிழுக்காகவும் கடுமையாக உழைப்பவர். அடிகளாரின் மீது எமக்கு ஒருவகைத் தனிமதிப்பு உண்டு. எம்மாட்டு அவர்களுக்கும் அப்படியே.

எங்கள் இருவர் நல்லுறவும் நீடிக்கிறது. இருவருக்குமே இப்போது அகவை முதிர்ந்துவிட்டதால் முன்னைய காலத்தைப்போல இப்போது நேர்தொடர்பு அமைவது குறைந்து வருகிறது. அடிகளாரது பாரத்தை ஏற்க இளையபட்டம் இருக்கிறார். உதவியாகப் பணியாற்றுகிறார். எமது பாரத்தை யாமே சுமக்க வேண்டியவராக உள்ளோம். வாழ்க பேரூரடிகளார்! வளர்க அவர்தம் பணிகள்!!

துறையூர் ஆதீனம்

விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடம்

வாழ்க்கை நியுதனாது

வடகாலம் வாழ்க்கை நியுதனாது

துறையூர் ஆதீனம்

விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடம்

துறையூர் ஆதீனத்தின் வரலாறு திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திலிருந்தே தொடங்குகிறது.

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் நிறுவனர் நமச்சிவாய மூர்த்திகளின் அணுக்கத் தொண்டராக விளங்கிய குடந்தைச் சிவப்பிரகாசர், நமச்சிவாய மூர்த்திகளுக்குப்பின் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் இரண்டாம் பட்டமாக வரவேண்டியவர், ஒரு சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையில் வீரசைவராகிப் பிரிய நேர்ந்தது ஒரு சுவையான வரலாறு.

இக் குடந்தைச் சிவப்பிரகாசரால் உண்டானதே துறையூர் வீரசைவ ஆதீனம். சிவப்பிரகாசரே இதன் நிறுவனர். சிவப்பிரகாசரின் துறையூர் வீரசைவ ஆதீனத்திற்கு ஐந்தாவது பட்டமாக வந்து சேர்கிறார் விருத்தாசலத்தில் மடம் நிறுவிய குமாரதேவர்.

துறையூர் ஆதீனத்திற்குக் குமாரதேவர் ஐந்தாவது பட்டம். விருத்தாசலம் மடத்திற்கு அவர் நிறுவனர், முதற்பட்டம். அவருக்குப்பின் விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடமும் துறையூர் ஆதீனமும் ஒரே நிர்வாகத்தில் ஒரே குருமகாசந்நிதானத்தின் கீழ் வருவதாயின.

துறையூராதீனம் தலைமை இடமாகவும், விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடம் கிளைமடம் போன்றும் ஆகிவிட்டன.

துறையூராதீனத்தைவிட விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடமே இப்போது அனைவரும் அறிவதாய்ச் சிறப்போடு

விளங்குகிறது. விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்தை அறிந்த அளவுக்குத் துறையூர் ஆதீனத்தை அன்பர்கள் அறியார்.

இதன் ஆதீனகர்த்தர்கள் துறையூரிலும் விருத்தாசலத்திலுமாக இரண்டு இடங்களிலும் இருப்பர். எனினும் விருத்தாசலத்தில் இருப்பதே பெரும்பான்மை. விருத்தாசலம் பாடல்பெற்ற தலம்; சமயச்சிறப்பு மிக்கது; மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் ஆகிய மூன்றாலும் சிறந்தது. துறையூருக்கு இவை போன்ற சிறப்புகள் இல்லை. ஒரு காலத்தில் ஜமீன் நகரமாக இருந்ததொன்றே சிறப்பு. துறையூர் ஆதீனத்தைவிட விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்தின் பேரும் புகழும் விஞ்சியிருப்பதற்கு இதுவும், இன்னும் இதுபோன்ற சில பலவும் காரணங்களாம்.

இன்றைய 23-ஆம் பட்டம் சந்நிதானம் துறையூராதீனத்திற்கு ஆதீனகர்த்தராகவும், விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்திற்கு மடாதிபதியாகவும் விளங்குகிறார். மடங்கள் இரண்டு, மடாதிபதி ஒருவர் என்ற நிலை இதன் தனிச்சிறப்பு.

நிறுவனர் ஆதிசிவப்பிரகாசர் வரலாறு

கும்பகோணத்தில் சைவ வேளாளர் மரபில் தோன்றியவர். இளமைப் பருவத்திலேயே கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்து விளங்கியவர். திருவாவடுதுறை ஆதீன நிறுவனரும் முதற்குரவருமாகிய நமச்சிவாய மூர்த்திகளின் அருட்செயல் களைக் கேள்வியுற்றுத் திருவாவடுதுறைக்கு வந்து நமசிவாய மூர்த்திகளிடம் அருளுபதேசம் பெற்று அனுக்கத் தொண்டராகப் பணிசெய்து கொண்டிருந்தார்.

அக்காலத்தில் சிதம்பரம் கோயிலில் சைவ வைணவ வழிபாட்டுப் பூசலொன்று உண்டாயிற்று.

சிதம்பரம் சைவத்தலம். சைவ உலகின் தலைமைத் தலம், முதன்மைத் தலம். சைவ சமய குரவர் நால்வராலும் பாடல்பெற்ற தலம். பாடல்பெற்ற சிவத் தலங்களுள் முதன்மையான சிதம்பரம், ஆழ்வார்களால் மங்களாசாசனம்

செய்யப்பெற்ற (பாடப்பெற்ற) நூற்றெட்டு வைணவத் திருப்பதிகளுள் ஒன்றும் ஆகும்.

நடராசப் பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள சிற்சபைக்கு மிக அருகிலேயே கோவிந்தராசப் பெருமாள் சந்நிதி உள்ளது. வைணவ உலகில் அது திருச்சித்ரகூடம் என வழங்கும். தில்லைத் திருச்சித்ரகூடத்தைக் குலசேகராழ்வார் திருமங்கையாழ்வார் ஆகிய இரண்டு ஆழ்வார்களும் பாடியுள்ளனர்.

சிதம்பரம் கோயில் உண்டான காலத்தில் முற்றிலும் சைவக்கோயிலாகவே இருந்தது. பின்னாளில் திருமாலுக்கும் அதில் ஒரு சந்நிதி ஏற்படுத்தப் பெற்று வைணவமும் இடம் பெற்றது. ஆயினும் முதன்மை நடராசருக்கே. கோவிந்தராசர் வழிபாட்டுக்கு இரண்டாவது இடமே. கோவிந்தராசர் பரிவார தெய்வம் போலத்தான். தொடக்க காலத்தில் நடராசரைப் பூசிக்கும் தில்லைவாழ்ந்தணர்களே கோவிந்தராசர் பூசையையும் செய்து வந்தனர். பிற்காலத்தில் வைணவப் பூசகர்கள் அமர்த்தப்பெற்றனர்.

கோவிந்தராசர் சந்நிதி வரவர விரிவடையலாயிற்று. பரப்பிக் கட்டப்பெற்றது. அவ்வப்போது சைவ வைணவ வழிபாட்டுப் பூசல்கள் எழுவதும் அடங்குவதும் வழக்க மாயிற்று. பல்லவர், சோழர், விஜயநகர மன்னர்கள் ஆட்சிக் காலங்களில் ஆட்சியாளர்கள் வரை இப்பூசல் சென்றது. ஆங்கிலேயர்களின் ஆட்சிக் காலத்தில் நீதிமன்றம் வரை சென்றது. 16-ஆம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட ஒரு பூசல் சைவ பக்தர்கள் கோபுரத்திலேறிக் கீழே குதித்து உயிர் துறக்கு மளவுக்கும், வைணவ அரசாட்சியாளர்கள் தங்கள் செயலுக்கு இடையூறாக இருக்கும் சிவ பக்தர்களை விரட்டிக் கொல்ல உத்தரவிடும் அளவுக்கும் சென்றது. தற்கொலைகள் கொலைகள் பல நிகழ்ந்தன.

சிதம்பரம் கோயிலில் கோவிந்தராசர் சந்நிதி ஏற்படுத்தப் பெற்ற எட்டாம் நூற்றாண்டு தொடங்கி இன்றளவும், இன்றைய 2009 வரை, 1200 ஆண்டுகளாக சிதம்பரம் கோயிலில் சைவ

வைணப் பூசல் காலந்தோறும் அவ்வப்போது எழுவதும் அடங்குவதுமாகவே இருந்து வருகிறது.

இவற்றைப் பற்றியெல்லாம் இன்னும் சிறிது விரிவாக, எமது இராமலிங்க அடிகள் வரலாற்றுப் பெருநூலில் சிதம்பர வரலாற்றைக் கூறுமிடத்திலும், சைவ ஆதீனங்கள் நூலில் திருவாவடுதுறை ஆதீன வரலாற்றில் குடந்தைச் சிவப்பிரகாசரைப் பற்றிக் கூறுமிடத்திலும் எழுதியுள்ளோம். ஆதலின் ஈண்டு விரிவின்றிச் சுருங்கக் கூறினோம். விரிவாக அறிய வேண்டு வோர் அந்நூல்களிற் காண்க.

இவ்வாறு சிதம்பரம் கோயிலில் காலந்தோறும் அவ்வப் போது நிகழ்ந்து கொண்டிருந்த சைவ வைணப் பூசல், திருவாவடுதுறை ஆதீன நிறுவனர் நமசிவாய மூர்த்திகள் காலத்திலும் பெரிதாக எழலாயிற்று. மன்னனது நடவடிக்கை களே நடராசர் வழிபாட்டுக்கு எதிரானதாகவும் இடையூறான தாகவும் இருந்ததால் தில்லைக்கோயில் பூசகர்களாகிய தீட்சிதர்கள் யாரிடம் சொல்லிக் கொள்வோம் என்று எண்ணி, உமாபதிசிவத்தின் மரபில் சைவ குருநாதராக எழுந்தருளியுள்ள திருவாவடுதுறை ஆதீனகர்த்தரிடம் முறையிடுவதே முறை என்று கருதி அவ்வாறே திருவாவடுதுறைக்கு வந்து நமசிவாயதேசிகரிடம் முறையிட்டுக் கொண்டனர். நமச்சிவாய மூர்த்திகளும் குறைகளைக் களையத் தம் மாணாக்கர் குடந்தைச் சிவப்பிரகாசரைத் தில்லைக்கு அனுப்பிவைத்தார்.

தீட்சிதர்களுடன் தில்லைக்குச் சென்ற சிவப்பிரகாசர் அங்குள்ள நிலையை நன்கு ஆராய்ந்தறிந்தபின், வேலூரிலிருக்கும் அரசப் பிரதிநிதி இலிங்கண்ணா என்னும் இலிங்கமநாயக்கரிடம் சென்று நிலையை எடுத்துக் கூறித் தீர்வுகாண எண்ணினார். இலிங்கண்ணா வீரசைவர் என்பதை அறிந்தார். வீரசைவக் கோலத்துடன் சென்றால் அவருக்கு உவப்பாக இருக்கும், காரியமும் எளிதிற் கைகூடும் என்றெண்ணித் தம் மார்பில் இலிங்கத்தை அணிந்துகொண்டு வீரசைவக் கோலத்துடன் சென்று இலிங்கண்ணாவைக் கண்டு, வந்த காரியத்தைப் பக்குவமாக எடுத்துக் கூறினார். சிவப்பிரகாசரின்

தோற்றப்பொலிவும் சிறந்த அறிவுடைமையும் வீரசைவத் திருக்கோலமும் இலிங்கண்ணாவைக் கவர்ந்தன. சென்ற காரியம் வெற்றியுடன் நிறைவேற்றிற்று. அத்துடன் நிற்கவில்லை. சிவப்பிரகாசருக்குத் திருவண்ணாமலையில் இலிங்கண்ணா ஒரு மடம் கட்டிக் கொடுத்தார்; அதன் ஆட்சிக்கு வேண்டிய பொருளையும் நிலங்கள் முதலியவற்றையும் காணிக்கையாகக் கொடுத்தார். வழியில் துறையூரில் ஜமீன்தார் இலிங்கா ரெட்டியாரும் மடம் ஒன்றைக் கட்டிக் கொடுத்தார். ஒன்றுக்கு இரண்டாகத் திருவண்ணாமலையிலும் துறையூரிலும் உண்டான மடங்களில் சில காலம் தங்கியிருந்த சிவப்பிரகாசர் அமைச்சரும் ஜமீன்தாரும் கொடுத்த ஏராளமான காணிக்கைப் பொருள்களுடன் திருவாவடுதுறைக்குத் திரும்பினார்.

சித்தாந்த சைவராகத் திருவாவடுதுறையினின்றும் புறப்பட்ட தம் சீடர் சிவப்பிரகாசர் வீரசைவராகத் திரும்பி வந்திருப்பதைக் கண்ட நமசிவாய மூர்த்திகள், இதுவும் திருவருட் செயல் போலும் என்றெண்ணி, “நீர் வீரசைவராகவே திருவண்ணாமலையிலும் துறையூரிலும் உமக்குண்டான மடங்களில் இருந்துகொண்டு, நீர் மேற்கொண்ட வீரசைவ நெறியை வளர்த்துவருவீராக” என வாழ்த்தி அனுப்பினார்.

அவ்வாறே சிவப்பிரகாசர் திருவண்ணாமலைக்குச் சென்று அங்கே தமக்கென ஏற்படுத்தப்பெற்ற வீரசைவ மடத்திலும் துறையூர் மடத்திலும் ஆதீனகர்த்தராக இருந்துகொண்டு, தாம் புதிதாக மேற்கொண்ட வீரசைவ நெறியை வளர்த்து வருபவரானார்.

விரிவாகத் தலயாத்திரை செய்தார். வீரசைவம் நன்கு பரவி விளங்கும் கர்நாடக ஆந்திர மாநிலத் தலங்களுக்கும் சென்று வழிபட்டார். முன்னரே தமிழிலும் சைவத்திலும் புலமை பெற்றிருந்தவர், சமஸ்கிருதம் தெலுங்கு கன்னடம் முதலிய மொழிகளையும் பயின்று அவற்றிலும் புலமை பெற்றுப் பன்மொழிப் புலவராய் விளங்கினார். வீரசைவ நெறியைப் பற்றி நன்கு அறிந்து, முழுமையான வீரசைவராகி வீரசைவ நூல்கள் பலவற்றை இயற்றினார். இவருடைய

வாழ்வில் அற்புதங்கள் பல நிகழ்ந்தன. இவரது வாழ்வில் நிகழ்ந்த அற்புதங்களாகச் சொல்லப்பெறுவன.

1. சிவலிங்கம் கைவரப்பெற்றது

திருவாவடுதுறையிலிருந்த காலத்தில் ஒருமுறை சிதம்பர தரிசனத்திற்குச் சென்று நடராசப்பெருமானை வழிபடும் சமயம் இவரது கூப்பிய கரங்களுக்குள் சிவலிங்கம் ஒன்று எழுந்தருளப்பெற்றார். (இது, திருவாவடுதுறை ஆதீன நிறுவனர் நமசிவாய மூர்த்திகள் சிறுவராக வைத்தியநாதனாக விளங்கிய காலத்தில் பெற்றோர்களுடன் புள்ளிருக்கு வேளாருக்குச் சென்று வழிபட்ட சமயம் வைத்தீசுவரர் சந்நிதியில் சிவலிங்கம் கொடுத்தருளப்பெற்ற வரலாற்றோடு ஒப்பது)

2. பொற்றாளம் பெற்றது

திருவாவடுதுறைக் கோயிலில் தேவாரப் பாடல்களைக் கையினால் தாளமிட்டுப் பாடி வழிபட்டபோது, திருவருட் செயலால் இவர் கையில் தாளக்கருவி வந்து சேர்ந்தது. (திருஞானசம்பந்தப்பெருமான் பொற்றாளம் பெற்ற நிகழ்ச்சியை ஒப்பது இது)

இவ்விரு அற்புதங்களும் இவர் திருவாவடுதுறையிலிருந்த காலத்தில் நிகழ்ந்ததாகக் கூறப்பெறுகின்றன.

3. சிவிகை, குடை, திருச்சின்னம் முதலிய விருதுகள் பெற்றது

சிதம்பரம் கோயில் சைவ வைணவ வழிபாட்டுப் பூசலைத் தீர்க்கவேண்டி அமைச்சரைக் காண வேலூருக்குப் புறப்பட்டபோது, நடராசப்பெருமான் கோயிற் சிவிகை குடை சின்னங்கள் முதலிய சிறப்புகளுடன் வேலூர் செல்லுமாறு அருளிச்செய்தது.

4. வேலூருக்கு இலிங்கதாரணராய்ச் செல்ல அசரீரிவாக்கு அனுமதி அளித்தது

சந்தர்ப்ப சூழ்நிலையைக் கருதிச் சமயோசிதமாக, இலிங்க தாரணராய் வீரசைவக் கோலத்துடன் செல்ல உளங்கொண்ட

போது இறைவன் அசரீரிவாக்கால் அதற்கு அனுமதி (அங்கீகாரம்) அருளியது. (சேக்கிழார் பெருமானுக்கு அசரீரிவாக்கால் "உலகெலாம்" என்று அடியெடுத்துக் கொடுத்ததை ஒப்பது இது).

5. மழை பொழிவித்தது

வேலூருக்குச் சென்று அமைச்சரைக் கண்டு அளவளாவி இருக்கும் நாள்களில் ஒருசமயம் அமைச்சர் மழையின்மையால் நாடு வறங்கூர்வதைக் கூறி, மழை பெய்ய அருளுமாறு விண்ணப்பித்துக் கொண்டபோது, தேவாரப் பதிகங்களை வீணை இசையோடு மேகராகக்குறிஞ்சிப் பண்ணில் பாடியும் ஆடியும் பெருமழை பெய்யச் செய்தது. தொடர்ந்த பெருமழையால் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்தலால், பெருமழை நிற்கவும் அருளியது.

(திருவாவடுதுறை ஆதீனம் 12-ஆம் பட்டம் குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ திருச்சிற்றம்பல தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் தென்னாட்டு யாத்திரையின்போது இராமநாதபுரத்தில் மழைபெய்யப் பாடியருளியதையும், தாயுமானவர் மழை பெய்யப் பாடியதையும் ஒத்தது இது).

6. மத்துவ சமயத் துறவியை வீரசைவராக்கியது

தலயாத்திரைக்காகத் திருக்காளத்திக்குச் சென்றிருந்த போது வடநாட்டிலிருந்து அங்கு வந்திருந்த மத்துவ சமயத் துறவி ஒருவரைச் சந்திக்க நேர்ந்தது. இருவரும் தத்தம் சமயமே சிறந்தது என்ற வாதிக்கும் நிலை ஏற்பட்டது. மூன்று நாள்கள் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த வாதத்தின் முடிவில் சிவப்பிரகாசரே வென்றார். மத்துவத்துறவி தோற்றார். தோற்ற அம்மத்துவத் துறவி சிவப்பிரகாசருக்கு ஆட்பட்டுத் திருநீறு, உருத்திராக்கம், சிவலிங்கம் அணிவிக்கப்பெற்று, வீரசைவராக மாற்றப்பெற்றார். "தூளிதம் காளத்திமூர்த்தி" என்ற தீட்சாதிருநாமமும் அருளப் பெற்று அடியவரானார்.

7. கல்நந்தி கடலை தின்னச் செய்தது

தலயாத்திரையில் திருச்செங்கோட்டுக்குச் சென்றிருந்த போது அந்தணர் வீதியில் (அக்கிரகாரத்தில்) கேதாரி ஐயர் என்பவர் இவருடைய பல்லக்கை மறித்தார். அந்தணர் வீதியில் அந்தணரல்லாத நீர் பல்லக்கேறிச் செல்லலாகாது எனத் தடுத்தார். அக்காலத்தில் பிராமணர் சூத்திரர் வேறுபாடு அதிகம் நிலவியது. இதுவும் சிவன் செயலே என்று சிவப்பிரகாசர் பல்லக்கினின்றும் இறங்கி நடந்து சென்றார். கேதாரி ஐயர் முதலான அந்தணர்கள் நகைத்தனர். “நீர் பெரியவர் என்றால், நாங்கள் கொடுக்கும் கடலையை, இதோ, இக்கோயிலில் உள்ள நந்தி தின்னச் செய்யவேண்டும், அப்படிச் செய்தால் நீர் பல்லக்கேறிச் செல்லலாம்” என்றனர். எல்லாரும் கோயிலுக்குச் சென்றனர். அந்தணர்கள் கொடுத்த கடலையைக் கோயில் கல்நந்தியின் முன்வைத்து

வில்லார் மணிச்சபையின் வித்தகா கூடலின்முன்
கல்லானைக்கு இக்குஅருத்திக் காட்டியஉன் - வல்லாண்மை
கட்டுரையே ஆகில் இந்தக் கல்ஏறு எழீஇக் இக்கடலை
இட்ட இவர்முன் தினச்செய்யே.

என்றொரு பாடலைப் பாடினார். பாடி முடித்துக் கல் நந்தியின் மீது திருநீற்றைத் தெளித்தார். அவ்வளவில் கல் நந்தி உயிர் பெற்றெழுந்தது. வாலை நிமிர்த்தித் துள்ளி எழுந்து, எதிரில் வைக்கப்பெற்றிருந்த கடலை முழுவதையும் தின்று தீர்த்தது. அந்தணர்களின் போலிக் கௌரவமும் அடியோடு தீர்ந்தது. எல்லாரும் அடிபணிந்து அடியவராயினர். திருநீறும் உருத்திராக்கமும் இலிங்கதாரணமும் பெற்று வீரசைவராயினர்.

கல்யாணை கரும்பு அருந்தியது அன்றைய திருவிளையாடற் புராண அற்புதம். கல்நந்தி கடலை தின்றது இன்று இவருக்காக இறைவன் செய்த அற்புதம்.

8. இறந்த சிறுவனை எழுப்பியருளியது

தலயாத்திரையில் திருக்கலயநல்லூருக்கு அருகே சென்று கொண்டிருந்தபோது இதிரே பிணை ஊர்வலம் ஒன்று வருவதைக் கண்டார். அவ்வூர்க்கோயிலில் பூசை புரியும் ஆதிசைவ

அந்தணரின் மகன் சிறுவன் ஒருவன் பாம்புதீண்டி இறந்து போகவே உயிர்நீங்கிய அவன் உடலைப் படையில் வைத்துச் சுடுகாட்டுக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள். இக்காட்சியைக் கண்ட சிவப்பிரகாசரின் உள்ளத்தில் இரக்கம் சுரந்தது. இதிரே வந்த சுவஹர்வலத்தை நிறுத்தி, “இச்சிறுவன் மீண்டும் உயிர் பெற்று எழுந்தால் அவனை நமக்குக் கொடுப்பீர்களா” என்று கேட்டார். “உயிர்போன பிரேதத்தைத் தானா தங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்” என்று அவர்கள் மனவருத்தத்தோடு கூறினர். “அந்தக் கவலை உங்களுக்கு ஏன்? உங்களுக்கு உபயோகமற்ற பிரேதத்தைத்தானே கேட்கிறேன், அதைக் கொடுக்க உங்களுக்கு ஏன் மனம் இல்லை” என்று சுவாமிகள் கேட்டார். பின் எல்லோரும் பேசி இறந்த சிறுவனின் உடம்பைச் சுவாமிகளுக்குக் கொடுக்க உடன்பட்டனர். ஒரு வேளை சுவாமிகள் அவனை எழுப்பக்கூடும், எப்படியாவது பிழைத்தால் சரி என்று எண்ணினர். படையைக் கீழே இறக்கிவைத்தனர். சுவாமிகள் சிறிது திருநீற்றை எடுத்து மந்திரித்துப் படையிலிருந்த சிறுவனின் பிணத்தின்மீது தெளித்தார். “ஞானக்கூத்தா! வா!!” என்று அழைத்தார். சிறுவன் உயிர் பெற்றெழுந்தான். சுவாமிகளின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினான். அனைவரும் வியந்து மகிழ்ந்தனர். சுவாமிகள் ஞானக்கூத்தனைக் கைப்பற்றி அழைத்துத் தம் சிவிகையின் தண்டில் அமர்த்திக் கொண்டு யாத்திரையைத் தொடர்ந்தார். படையிலே போனவன் பல்லக்கிலே போகிறான். சவ ஹர்வலம் சிவ ஹர்வலமாயிற்று.

9. துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசரின் தந்தையார்

காஞ்சிபுரம் குமாரசாமி தேசிகருக்கு மகப்பேறு அருளியது

காஞ்சிபுரத்தில் குமாரசாமிதேசிகர் என்பவர் சைவ வேளாளர்களுக்குக் குலகுருவாக இருந்தார். சித்தாந்த சைவ ராகிய அவர் ஒருசமயம் தலயாத்திரையாகத் திருவண்ணாமலைக்குப் புறப்பட்டார். வழியில் ஓரிடத்தில் தங்கிச் சிவ பூஜையையும் உணவையும் முடித்துக்கொண்டு அன்றிரவு அங்கேயே தங்கி மறுநாள் யாத்திரையைத் தொடர்ந்தார். அன்று சிவபூஜை செய்வதற்குரிய நேரத்தில் பூசைப் பெட்டகத்தைக்

காணவில்லை. முதல்நாள் தங்கிய இடத்தில் மரக்கிளையில் பூசைப்பெட்டகத்தைத் தூக்கிவிட்டதை, எடுக்காது வந்து விட்டதை நினைந்து வருந்தினார். அந்நாளில் வழி நடப்போர் (பாத யாத்திரையாகச் செல்வோர்) உணவுப் பொதியைத் தாழ்வான மரக்கிளையில் கட்டிவிடுவது வழக்கம். தோளில் கோத்துச் செல்வதால் தோட்கோப்பு என்றும் மரக்கிளையில் தூக்கித் தொங்கவிடுவதால் தூக்கு என்றும் உணவுப்பொதிக்கு (கட்டுச் சோற்று மூட்டைக்கு)ப் பெயர் வந்தது. பூசைப் பெட்டியையும் அப்படி மரக்கிளையில் தூக்கிவிடுவது உண்டு.

பூசைப் பெட்டகத்தை இழந்து வருந்திய குமாரசாமி தேசிகரின் மனவருத்தத்தைப் பொறாத அண்ணாமலை அண்ணல் முதியஅந்தணர் வடிவில் அவர் கனவில் தோன்றி, அங்கம்வேறு லிங்கம்வேறு என்று இருந்ததால் இந்நிலை ஏற்பட்டது. திருவண்ணாமலையில் அக்கினி தீர்த்தத்திற்கு அருகிலுள்ள திருமடத்திலிருக்கும் சிவப்பிரகாசரிடம் சென்று இலிங்கதாரண தீக்கை பெற்றுக்கொள்க என்றருளினார். குமாரசாமிதேசிகரும் அவ்வாறே சிவப்பிரகாசரிடம் சென்று லிங்கதாரணம் செய்துகொண்டு வீரசைவரானார்.

தமக்கு மகப்பேறில்லாக் குறையைச் சிவப்பிரகாசரிடம் விண்ணப்பித்துக் கொண்டார். அண்ணாமலையார் அருளால் உமக்கு மூன்று ஆண்மக்களும் ஒரு பெண்மகவும் பிறப்பர். மூத்த மகனுக்கு நம்முடைய பெயரை இட்டு நமக்குத் தந்து விடல் வேண்டும். ஏனைய பிள்ளைகளை நீரே வளர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று கூறித் திருநீற்றுப்பிரசாதம் அளித்தார். அவ்வாறே பிள்ளைகள் பிறந்தனர். அவர்தாம் 1. துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர், 2. வேலையர், 3. கருணைப்பிரகாசர், 4. ஞானாம்பிகை என்போர்.

(சித்தாந்த சைவராகிய குமாரசாமிதேசிகர் தாமே விரும்பி வீரசைவராகவில்லை. சந்தர்ப்பம், சூழ்நிலை, அவர் லிங்கம் தரித்து வீரசைவராக நேர்ந்தது. திருவாவடுதுறைக் குடந்தைச் சிவப்பிரகாசர் துறையூர் ஆதிசிவப்பிரகாசர் ஆனதைப்போல

என்க. ஆதிசிவப்பிரகாசருக்கும் துறைமங்கலம் சிவப் பிரகாசருக்கும் கால இடைவெளி அதிகம் உள்ளது. ஆதலின் இந்நிகழ்ச்சி நேர்ந்தது மேலாய்வுக்குரியது என்ற கருத்தும் உண்டு).

10. ஆற்று வெள்ளம் வற்றச் செய்தது

தலயாத்திரையில் ஒரு சமயம் பெண்ணை ஆற்றைக் கடக்க நேர்ந்தது. ஆற்றில் வெள்ளம் மிகுதியாக ஓடிற்று. ஆற்று வெள்ளத்தில் திருநீற்றைத் தெளித்தார். வெள்ளம் வற்றிக் கணுக்கால் அளவுக்குக் குறைந்தது. சிவிகை எளிதாக ஆற்றைக் கடந்தது. (ஞானசம்பந்தர் அற்புதத்தை ஒத்தது இது).

11. நீரால் விளக்கெரித்தது

திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகே யாத்திரை செய்துகொண்டிருந்தபோது தீவர்த்திக்கு எண்ணெய் தீர்ந்துவிட்டது. உடனே எண்ணெய் கிடைக்காத நிலையில் காவிரி நீரை முகந்து வந்து தீவர்த்தி எரிக்கக் கூறினார். காவிரி நீரால் தீவர்த்தி விளக்கு எரிந்தது. (நமிநந்தியடிகள் நீரால் விளக்கெரித்த அற்புதத்தை ஒத்தது இது. பின்னாளில் வள்ளலாரும் நீரால் விளக்கெரித்த நிகழ்ச்சி ஒன்று உண்டு).

12. குட்டநோய் தீர்த்தது

திருச்சோற்றுத்துறைக்கு அருகே யாத்திரை செய்து கொண்டிருந்தபோது வழியில் ஓர் ஆலமரத்தின் நிழலில் அமர்ந்திருந்த குட்டரோகி ஒருவன் சுவாமிகளைக் கண்டு வணங்கி நின்றான். அவனது நிலைக்கு இரங்கிய சுவாமிகள் தமது திருவாயிற்றம்பலத்தை அவன் பக்கம் உமிழ்ந்தார். இதுவே மருந்தென்று குட்டரோகி அதனைப் பிடித்து உட்கொண்டான். உண்ட அளவில் அவனது குட்டநோய் தீர்ந்து நல்லுடம்பு பெற்றான். சுவாமிகளின் திருக்கூட்டத்து அடியவருள் ஒருவனானான்.

13. பிரம்மஹத்தியைப் போக்கியது

சோழமன்னர் பரம்பரையில் வந்த சிற்றரசன் ஒருவன் பிரம்மஹத்தி தோடத்தால் குணம் பேதப்பட்டுப் பைத்தியக்

காரன் போன்று ஊர் ஊராக அலைந்து திரிந்துகொண்டிருந்தான். சுவாமிகள் மிக்க சிறப்புகளுடன் பல்லக்கில் செல்வதைக் கண்ட அவன் விரைந்தோடி வந்து கைகளாற் சிவிகையை மறித்துத் தடுத்தான். முன்னொரு காலத்தில் அவனும் பல்லக்கில் பயணம் செய்தவனன்றோ! அவனது செயலைக் கண்ட சுவாமிகள் அவன் யாரென அருகிலிருந்த வர்களிடம் உசாவினார். அவர்கள் அவனைப் பற்றிய செய்திகளைக் கூறவே, அவனது நிலைக்கு இரங்கிய சுவாமிகள் அவன்மீது திருநீற்றைத் தெளித்தார். உடனே பிரமஹத்தியும் குணபேதமும் நீங்கின. அவன் நன்னிலையடைந்தான். சுவாமிகளைப் பணிந்து பரவி நற்செய்கையுடன் தன் அரசுக்குத் திரும்பினான்.

இவ்வாறு இவரது அருள்வாழ்வில் பதின்மூன்று அற்புதங்கள் நிகழ்ந்ததாகக் கூறப்பெறுகின்றன.

இயற்றிய நூல்கள்

1. அத்துவித வெண்பா
2. கணபாஷித ரத்தினமாலை
3. முக்காண்டம்
4. சதகத்திரயம்
5. அனுபவ சடுத்தலம்
6. மந்திர கோப்பியம்
7. தீட்சாபோதம்
8. மிசிரார்ப்பணம்
9. நூற்றொருதலம்
10. சர்வசார சடுத்தலம்
11. திருவாலந்துறைச் சிந்து
12. திருக்கழுக்குன்ற மாலை
13. திருக்கழுக்குன்ற விருத்தம்
14. கப்பறை முக்கியம்

15. தீட்சாவிதி

16. வெண்பா முக்காண்டம்

எனப் பதினாறு நூல்கள் இவர்களால் இயற்றப்பெற்றதாக வரலாறு கூறுகிறது. இப்பதினாறு நூல்களுள் அத்துவித வெண்பா ஒரு நூல் மட்டுமே இப்போது வழக்கத்தில் உள்ளது. ஏனைய நூல்களைப் பற்றிய செய்திகள் தெரியவில்லை. “இந்நூல்களில் பெரும்பான்மையானவற்றைத் தேடிக் காண வேண்டியிருக்கிறது” என்பது, அண்மையில் வெளிவந்த இவரது வரலாற்று நூலுள் காணப்படும் ஒரு குறிப்பு. கிடைக்கும் ஒரே நூலாகிய அத்துவித வெண்பாவைப் பற்றிச் சில செய்தி களைக் கூறுவோம்.

அத்துவித வெண்பா

411 வெண்பாக்களால் ஆன நூல். பொது, உண்மை என இரண்டு பகுதிகள். பொது 189 வெண்பாக்கள். உண்மை 222 வெண்பாக்கள்.

இந்நூலுக்கு, இவ்வாதீனத்தின் ஏழாவது பட்டமாக விளங்கிய நன்னூற் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் உரை செய்திருக்கிறார்கள். இருபதாம் பட்டம் சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இந்நூலைப் பதிப்பித்திருக்கிறார்கள்.

உ - கணபதி துணை - அத்துவித வெண்பா மூலம் - மெய்கண்ட சந்தானம் துறையூர்ச் சிவப்பிரகாச சுவாமி களால் அருளிச் செய்யப் பட்டது - இஃது ஆறாவது பட்டம் நன்னூற் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளாற் செய்யப்பட்ட உரையோடு - ஷீ ஆதீனம் ஸ்ரீ சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச சுவாமிகளாலும் திருமயிலை முருகேச முதலியாராலும் பல பிரதிகளைக் கொண்டு பரிசோதித்து - சென்னப்பட்டணம் ஊ. புஷ்பரத செட்டியாரவர்களது கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற் பதிப்பிக்கப்பட்டது - தாரண ஸ்ரீ பங்குனி மீ - Registered Copy-right

என்பது அப்பதிப்பின் முகப்பேடு. புஷ்பரத செட்டியாரின் கலாரத்நாகர அச்சுக்கூடம் அந்நாளில் சென்னையில் சிறந்து விளங்கிய அச்சகங்களில் ஒன்று. புகழ்பெற்ற அச்சுக்கூடம். சிறந்த நூல்கள் பல இவ்வச்சுக்கூடத்தில் அழகாக அச்சிட்டு

அந்நாள்களில் வெளியாயின. தாரண வருடம் பங்குனி மாதத் திற்குச் சரியான ஆங்கில ஆண்டு 1885 மார்ச் மாதம் ஆகும். 124 ஆண்டுகளுக்குமுன் இந்நூல் பதிப்பித்து வெளியாகியுள்ளது.

நூலாசிரியர் ஆதிசிவப்பிரகாச சுவாமிகளைப் பற்றி உரையாசிரியர் ஏழாம் பட்டம் நன்னூற் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இந்நூற் பாயிர உரையிற் கூறுவது மிகவும் சுவையானது. அது வருமாறு :

இந்நூலினை அருளிச் செய்தவர் யாவரென்னில்,
சற்சன சுத்த சிவாசார சம்பன்னரான,
விபூதி ருத்திராட்ச பஞ்சாட்சர மந்திர பரிபூரணரான,
ஏகலிங்க நிஷ்ட்டாபரரான,
சத்துச் சித் தானந்த நித்திய பரிபூரணரான,
இயம நியம ஆசனப் பிராணாயாமப் பிரத்தியாகாரத் தியான
தாரண சமாதி அஷ்டாங்க யோக நிரதரான,
சமய விசேஷ நிருவாண ஆசாரியாபிஷேக கர்த்தரான,
வேதாந்த சித்தாந்த சுமரனாபவங்களுக்கு அநுக்கிரக கர்த்தரான,
பரசமய நிக்கிரக சிவசமய பரிபாலகரான,
சடஸ்தல நிராபார வீரசைவ சமய ஸ்தாபனாசாரியரான,
திருவண்ணாமலை மடம் வீரசிங்காதனத்துக்குக் கர்த்தரான,
சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்''

சுவாமிகளின் திருப்பெயரை அழகாக இவ்வளவு நீளமாக வருணித்துக் கூறிய உரையாசிரியர், இரண்டு செய்யுட்களால் சுவாமிகளைப் பற்றிக் கூறுகிறார். அவ்விரு செய்யுள்களும் வருமாறு :

திங்களணி சிவனருள்செய் வாதுளாகம மதனில் திகழ் சாரத்தை
எங்கள் பவப்பிணிதிர்க்கத் திரட்டி அத்துவிதவெண்பா என நன்கீந்தான்
துங்கமுறு மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர் தீபமெனத் துதிபெற்றோங்கித்
தங்கருணைத் திருத்துறையூர்ச் சிவப்பிரகாசப் பெரும்பேர் தரித்துள்ளானே.

செய்ய திருவாவடுதண்துறை நமச்சிவாயகுரு தேசிதோதமன்
துய்யகர சாதனனாய் அபிடேகம் திருநாமம் சூட்டப் பெற்றோன்
ஐயதில்லை அம்பலவன் பொருட்டாய் அத்துவித சைவ அங்கலிங்கம்
தையல்பங்கள் சொற்படியே தரித்த சிவப்பிரகாசத் தவத்தோன் மாதோ!

ஆதி சிவப்பிரகாசரின் முத்திப்பேறு

கும்பகோணத்தில் தோன்றிய சிவப்பிரகாசர் கும்பகோணத் திற்கு அருகிலேயே பழையாறை வடதளியை ஒட்டிய முழையூரில் முத்திப்பேறு பெற்றார்.

பழையாறை வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க ஊர். சோழமன்னர் களின் தலைநகரங்கள் ஐந்தனுள் ஒன்று. உறையூர், புகார் (காவிரிப்பூம்பட்டினம்), தஞ்சாவூர், கங்கைகொண்ட சோழபுரம், பழையாறை ஆகிய ஐந்தும் சோழமன்னர்களின் தலைநகரங்களாம். உறையூரும் புகாரும் சங்ககாலத் தலைநகரங்கள், முற்காலச் சோழர்களின் தலைநகரங்கள். தஞ்சாவூர் காவிரிப் பூம்பட்டினம் பழையாறை பிற்காலச் சோழர் தலைநகரங்கள்.

வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க பழையாறை வட்டாரம் சமயச் சிறப்பும் மிக்கது. பாடல்பெற்ற கோயில்கள், வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க கோயில்கள் பல, பழையாறை வட்டத்தில் அமைந்துள்ளன. சத்திமுற்றம், பட்டச்சரம், பழையாறைவடதளி ஆகிய மூன்று பாடல்பெற்ற தலங்களும் ஒன்றுக்கொன்று மிக அருகில் அடுத்து அடுத்து உள்ளன. “நாராய் நாராய் செங்கால் நாராய்” என்னும் அழகிய நாரைவிடுதாதுப் பாடலைப் பாடிய சத்திமுற்றப்புவவர், பாடல்பெற்ற தலமாகிய இச்சத்தி முற்றத்தினரே. ஞானசம்பந்தருக்கு முத்துப்பந்தர் அருளிய தலம் பட்டச்சரம். திருநாவுக்கரசர் (அப்பர்) உண்ணாவிரத மிருந்து, சமணர்களால் மறைக்கப்பெற்ற கோயிலை வெளிப் படுத்திய தலம் பழையாறைவடதளி. பழையாறை வட்டாரத்துக் கோயில்களைப் பற்றியும் வரலாற்றைப் பற்றியும் தனியாக ஒரு நூலை எழுதலாம். அவ்வளவு செய்திகள் உள்ளன. எல்லாவற்றினும் மேலான ஒரு செய்தி, ஆதிசிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இவ்விடத்தில் முத்திபெற்ற முறையே.

பழையாறை வடதளியில் முழையூரில் நவலிங்கதீர்த்தக் கரையில் சிவப்பிரகாசர் தங்கியிருந்த சமயத்தில் அவருக்கு முத்திப்பேறு வாய்த்தது. இவருடைய உடல் பூமியில் சமாதி செய்யப்பெறவில்லை. இவர் நிட்டை கூடியிருந்த இடத்தில்

பூமி பிளந்தது. அப்பிளவினின்றும் ஓர் ஒளிப்பிழம்பு எழுந்தது. அச்சோதியில் சிவப்பிரகாசர் உடம்போடு ஐக்கியமானார். சிவப்பிரகாசரின் தவஉடம்பு சோதியில் கரந்தது, கலந்து மறைந்தது. அவ்விடத்தில் பின்னாளில் சிவப்பிரகாசருக்குக் கோயில் கட்டப்பெற்றது, அவர் பெயரால் ஆதீனக் கிளை மடம் அமைந்தது.

திருவாவடுதுறை ஆதீன மகாவித்துவான் திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் இக் கிளைமடத்தில் சில காலம் தங்கியிருந்து மாணாக்கர்களுக்குப் பாடஞ்சொல்லி யிருக்கிறார். ஐயரவர்கள் பாடங்கேட்டிருக்கிறார். பழையாறை வடதனியில் ஆதிசிவப்பிரகாசர் மடம் அமைந்துள்ள பகுதிக்கு முழையூர் என்றும் வள்ளலார்கோயில் என்றும் பெயர்.

ஆதிசிவப்பிரகாசர் முத்திபெற்ற அற்புதம் நிகழ்ந்த இடத்தைத் தரிசிக்க வேண்டும், பிள்ளையவர்கள் பாடஞ் சொன்ன அவ்விடத்தில் நாமும் இருந்து படிக்க வேண்டும் என்ற பேரார்வத்தால் நாற்பது ஆண்டுகளுக்குமுன் 1968-இல் யாம் பழையாறைக்குச் சென்றோம். பட்டிச்சரம், சத்திமுற்றம், பழையாறை வடதனி, கீழைப்பழையாறை, பஞ்சவன்மா தேவீச்சரம், பழையாறைமேற்றனி, முழையூர், தாராசுரம் முதலிய தலங்களைத் தரிசித்துக் கள ஆய்வு செய்தோம், பம்பைப் படையூர், சோழமாளிகை முதலிய இடங்களிலும் களஆய்வு செய்தோம். சிவப்பிரகாசர் நிடைக்கூடித் திருவுருக்கரந்த இடத்தில் ஒருநாள் முழுவதும் (ஒரு பகலும் ஓர் இரவும்) தங்கினோம். பிள்ளையவர்கள் பாடஞ் சொன்ன இடத்தில் அமர்ந்து, ஷே தலங்களின் தேவாரப் பதிகங்களை ஓதினோம். பிள்ளையவர்கள் சரித்திரத்தைப் படித்தோம். கையில் கொண்டு போயிருந்த அப்பகுதி வரலாற்று நூல்களையெல்லாம் அவ் விடத்திலிருந்து படித்து மகிழ்ந்தோம். சிவப்பிரகாசர் மடத்தின் நவலிங்க தீர்த்தத்தில் நீராடி மகிழ்ந்தோம். அந்நாள் 18.02.1968 ஒரு பொன்னாள். சிவப்பிரகாசர் மடம் அந்நாளிலேயே பழைமை யுடையதாக இருந்தது. திருப்பணி செய்யப்பெற வேண்டியதாக இருந்தது.

காலச்சக்கரம் சுழன்றது. அண்மையில் முழையூர்க் கிளைமடம் அதிலுள்ள சிவப்பிரகாசர் அருளாலயம், நவலிங்க தீர்த்தம் முதலிய யாவும் முழுமையாகவும் சிறப்பாகவும் திருப்பணி செய்யப்பெற்று 30.04.2007-இல் மிகச் சிறப்பாகக் குடநீராட்டுவிழா நடந்தேறியது.

மிகச்சிறந்த தமிழ்ச்சூழலும் சைவச்சூழலுமாகிய அப் பகுதிக்குத் தமிழன்பர்கள், சைவமெய்யன்பர்கள் யாத்திரை செய்வதும், வழிபடுவதும் தங்கி மகிழ்வதும் கடமையாகும்.

துறையூர் ஆதீனம் விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடம்

குருமரபு

குருமகாசந்நிதானங்களின் பெயரட்டவணை

நிறுவனர் ஆதி சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் முதலாக இருபத்திரண்டு குருமகாசந்நிதானங்கள் விளங்கியுள்ளனர். இப்போது பட்டத்திலிருப்பவர்கள் 23-ஆவது குருமகாசந்நிதான மாவார்கள்.

முத்தித்தலம்

1. ஆதி சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்
(நிறுவனர்)	பட்டீச்சுரத்திற்கடுத்த
பழையாறைவடதளி,
முழையூர்
2. ஞானக்கூத்த சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	சிவன்பாக்கம்
3. மூலலிங்க சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	தரணி
4. சிதம்பர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	கொற்றவன்குடி
5. குமாரதேவ சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	திருமுதுகுன்றம்
6. நமச்சிவாய சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	பசும்புலூர்
7. நன்னூற் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	அரியலூர்
8. அருணைச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	திருவண்ணாமலை
9. கருணைச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	ஷே
10. பரஞ்சோதி சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	துறையூர்
11. நல்லநாயக சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்	ஷே

12. சிற்றம்பல சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பட்டிச்சுரம்
13. பொன்னம்பல சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் முழையூர்
14. சிதம்பர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் கொற்றவன்குடி
15. கருணைச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் துறையூர்
16. நஞ்சுண்ட சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் ஷே
17. குழந்தைவேல் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் ஷே
18. வைத்தியலிங்க சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் ஷே
19. குமார சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் ஷே
20. சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் திருமுதுகுன்றம்
21. சிதம்பர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் ஷே
22. சுப்பிரமணிய சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் ஷே
23. ஸ்ரீலக்ஷ்மி கல்யாணசுந்தர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

இப்போது குருமகாசந்திநானமாக எழுந்தருளி உள்ளவர்கள்.

ஆதீன நிறுவனர் ஆதி சிவப்பிரகாச சுவாமிகளுடைய வரலாற்றை முன்னர்க் கூறினோம். அவருக்குப்பின் வந்தவர்களுள் சிறந்து விளங்கியவர்களும் நூல் செய்தவர்களுமான 2. ஞானக்கூத்த சிவப்பிரகாசர், 5. குமாரதேவ சிவப்பிரகாசர், 7. நன்னூற் சிவப்பிரகாசர், 20. சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாசர், 21. சிதம்பர சிவப்பிரகாசர், 22. சுப்பிரமணிய சிவப்பிரகாசர் ஆகியோர் வரலாற்றை இனிக் காண்போம்.

2-ஆவது பட்டம்

ஞானக்கூத்த சிவப்பிரகாசர்

திருக்கலயநல்லூரில் ஆதிசைவ அந்தண குலத்தில் தோன்றியவர். ஐந்து வயதுச் சிறுவராக இருந்தபோது நாகம் தீண்டி இறந்துபோனவர். பாதையில் வைத்து எடுத்துக் கொண்டு சுடுகாட்டுக்குச் செல்லும் வழியில், எதிரில் தல யாத்திரையாக வந்தருளிய ஆதிசிவப்பிரகாச சுவாமிகளால் எழுப்பியருளப்பெற்று உயிர்பிழைத்தவர். “ஞானக்கூத்தா! வா!!” என்று சுவாமிகள் அழைக்கப் பிழைத்தெழுந்தவ

ராதலின் அதுவே இவருக்குத் தீட்சாதிருநாமமாயிற்று. சுவாமிகளால் உடன் அழைத்துச் செல்லப்பெற்று, வாழ்நாள் முழுவதும் சுவாமிகளுக்கே ஆட்பட்டவர். சுவாமிகளால் உபதேசமும் தீக்கையும் அருளப்பெற்று, கல்விகேள்விகளிற் சிறந்து, சுவாமிகளுக்கு அடுத்த நிலையில் அணுக்கத் தொண்டராக விளங்கியவர். சுவாமிகளுக்குப்பின் இரண்டாவது பட்டமாக ஆதீனத் தலைமையை ஏற்பதற்குத் தக்கவராகச் சுவாமிகளாலேயே தயாரிக்கப்பெற்றவர். அவ்வாறே இரண்டாவது பட்டத்தில் சிறப்பாக விளங்கியவர்.

ஞானக்கூத்தர் உண்மையிலேயே ஞானக்கூத்தர். விருத்தாசலம் தலத்திற்கு இவர் ஒரு தலபுராணம் இயற்றினார். விருத்தாசல புராணம் என்றே வழங்கப்பெறும் அது 18 சருக்கங்களையும் 438 திருவிருத்தங்களையும் உடையது. விருத்தாசலம் குமார தேவர் மடத்து வெளியீடாக வெளிவந்து இப்போதும் கிடைக்கிறது. திருவிடைமருதாருக்கும் ஞானக்கூத்தர் ஒரு தலபுராணம் இயற்றினார். பின்னாளில் அது கிடைக்காது போயிற்று.

விருத்தாசலத்தில் ஞானக்கூத்தர் தங்கியிருந்த காலத்தில் அத்தலத்து எல்லைக்குள் மலசலம் கழித்தல் தகாது என்று நகர எல்லைக்கு வெளியே சென்றுதான் நித்திய கன்மங்களைச் செய்து கொள்வாராம். அவ்வளவு பக்தி அவருக்கு. இவரது பக்திவைராக்கியத்திற்கு மகிழ்ந்த பழமலைநாதர், “ஞானக்கூத்தா! உன் இருப்பிடத்திலேயே காட்சி தருவோம்” என்று, இவரிருந்த சிவன்பாக்கத்திலேயே இவருக்குக் காட்சி தந்தருளினாராம்.

விருத்தாசலத்திலிருந்து கள்ளக்குறிச்சிக்குச் செல்லும் வழியில் வேப்பூர் என்னும் ஊருக்குச் சிறிது தொலைவில் உள்ளது சிவன்பாக்கம் என்னும் ஊர். இப்போது சேப்பாக்கம் என்று வழங்குகிறது. ஒரு மாசி மக நாளில் சிவன்பாக்கத்திலேயே ஞானக்கூத்தர் முத்திப்பேறு பெற்றார். சிவன்பாக்கத்தில் ஞானக்கூத்தர் மடம், துறையூர் விருத்தாசலத்தின் கிளை மடமாக இப்போதும் உள்ளது.

5-ஆவது பட்டம் குமாரதேவ சிவப்பிரகாசர்

துறையூராதீன வரலாற்றிலேயே மிகவும் புகழ்பெற்றவர் குமாரதேவர். துறையூராதீனத்தைவிட விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்துக்குப் பேரும் புகழும் மிகுதி. ஆதிசிவப்பிரகாசரை விடக் குமாரதேவருக்குப் பேரும் புகழும் மிகுதி. ஆதி சிவப்பிரகாசரின் நூல்களைவிடக் குமாரதேவரின் சாத்திரக் கோவைக்குப் பேரும் புகழும் மிகுதி. “மிக்க குரவரினும் மேலாய சீடன்” என்று வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் குமாரதேவரைப் புகழ்ந்து கூறுகிறார். இதில் மிக்க குரவன் என்றது பேரூர் சாந்தலிங்கரைக் குறிக்கும். இக்குறிப்பு ஆதிசிவப்பிரகாசருக்கும் பொருந்தும். துறையூராதீன குரு பரம்பரையில் குருவையும் விஞ்சிய சீடராகக் குமாரதேவர் விளங்குகிறார்.

குமாரதேவர் வரலாறு

குமாரதேவருடைய வரலாறு ஸ்ரீ சைலத்திலிருந்து தொடங்குகிறது. அவருடைய முற்பிறப்பிலிருந்து தொடங்குகிறது.

ஸ்ரீசைலம்

ஸ்ரீசைலம் ஆந்திர மாநிலத்தில் கர்நூல் மாவட்டத்தில் நந்தியால் என்னும் ஊரிலிருந்து 100 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. திருப்பதியிலிருந்து 500 கி.மீ. தொலைவு. மலைத் தலம். சம்பந்தர் அப்பர் சுந்தரர் ஆகிய மூவராலும் தேவாரம் பாடப் பெற்ற தலம். சம்பந்தரும் சுந்தரரும் திருக்காளத்தியை வழி பட்ட பின்னர் அங்கிருந்தே வடக்கு நோக்கி ஸ்ரீசைலத்தைத் தொழுது பாடினர். திருநாவுக்கரசர் (அப்பர்) மட்டும் அவருடைய கயிலாய யாத்திரையில் ஸ்ரீசைலத்திற்குச் சென்று வழிபட்டுப் பாடினார். சம்பந்தரும் அப்பரும் இத்தலத்தின் பெயரைப் “பருப்பதம்” என்று குறிப்பிட்டனர். சுந்தரர் “சீர்ப்பத மலையே” என்று பாடினார். பாடல்பெற்ற சிவத்தலங்கள் 276-இல், வடநாட்டுத் தலங்கள் ஐந்தில் இது ஒன்று. மல்லிகார்ச்சுனம் என்றும் இதற்குப் பெயருண்டு. அர்ஜுனம்

- மருதமரம். மருதமரத்தைத் தலமரமாகக் கொண்ட தலங்கள் மூன்று. அவை அர்ச்சனத்தலங்கள் எனப்படும். 1. மல்லிகார்ச்சனம், 2. திருவிடைமருதூர், 3. திருப்புடைமருதூர். இவற்றைத் தலைமருது, இடைமருது, கடைமருது என்பர்.

மல்லிகார்ச்சனம் - தலைமருது

திருவிடைமருதூர் - இடைமருது

திருப்புடைமருதூர் - கடைமருது

திருப்புடைமருதூருக்குப் புடார்ச்சனம் என்றும் ஒரு பெயருண்டு. இது திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் அம்பா சமுத்திரத்திற்கு அருகிலுள்ளது.

மல்லிகார்ச்சனத்தின் பெயர்க்காரணம் இருவகையாகக் கூறப்பெறுகிறது. இங்குள்ள மருதமரங்களின்மீது மல்லிகைக் கொடிகள் படர்ந்துள்ளதால் மல்லிகார்ச்சனம் எனப் பெயருண்டாயிற்று என்பது ஒருவரலாறு. இப்பகுதியை ஆண்ட சந்திரகுப்த மன்னனின் மகள் சந்திரவதி மல்லிகை மலர்களால் இக்கோயிற் பெருமானை அருச்சித்ததால் மல்லிகார்ச்சனம் எனப் பெயருண்டாயிற்று என்பது இன்னொரு வரலாறு.

இமயம் முதல் குமரிவரை இந்தியநாடு முழுவதும் பரவியுள்ள ஜோதிலிங்கத் தலங்கள் பன்னிரண்டு. அவற்றுள் மூன்று தலங்கள் தேவாரப் பாடல் பெற்றவை. 1. திருப்பருப்பதம் (ஸ்ரீசைலம்), 2. கேதாரம், 3. இராமேஸ்வரம். பன்னிரண்டு ஜோதிலிங்கத் தலங்களில் தமிழ்நாட்டிலுள்ளது இராமேஸ்வரம் ஒன்று மட்டுமே.

எல்லாவற்றையும்விட இங்கு, இவ் வீரசைவ ஆதீனங்களின் வரலாற்றில், அறியப்பட வேண்டிய ஒரு முக்கியமான செய்தி, சிறப்புச் செய்தி, தேவாரப் பாடல்பெற்ற சிவத்தலமும் ஜோதிலிங்கத் தலமுமாகிய மல்லிகார்ச்சனம் வீரசைவத் தலமும் ஆகும் என்பதே. வீரசைவ பஞ்சாசாரிய பீடங்களில் இது பர்வத சிம்மாசன பீடம். வீரசைவ பஞ்சாசாரியர்களில்

ஒருவரான ஏகோராம ஆராத்தியர் மல்லிகார்ச்சுன லிங்கத்தில் தோன்றியவர். சங்குகண்ணர் என்றும் இவருக்குப் பெயருண்டு.

மல்லிகார்ச்சுனத்தில் மல்லிகார்ச்சுனருக்குப் பூசை செய்வோர் வைதிக அந்தணர்களோ ஆதிசைவர்களாகிய சிவாசாரியர்களோ அல்லர். கன்னடநாட்டு வீரசைவப் பூசுக்களே பூசை செய்கின்றனர். மல்லிகார்ச்சுனத்தில் வீரசைவர் பூசை என்பது இங்குக் குறிப்பிட வேண்டிய முக்கிய செய்தி.

இவ்வளவு சிறப்புடைய வீரசைவத் தலமாகிய மல்லிகார்ச்சுனத்தில் மலைமீது குமாரதேவர் தவஞ்செய்தார்.

ஸ்ரீசைலத்தில் (மல்லிகார்ச்சுனத்தில்) குமாரதேவர் தவஞ்செய்தல்

சைலம் என்றால் மலை. சிறப்புப் பற்றி ஸ்ரீ என்ற அடைமொழியுடன் ஸ்ரீசைலம் ஆயிற்று. சிலாதமுனிவர் இம்மலையில் தவஞ்செய்தார். நந்திதேவர் இம்மலையில் தவஞ்செய்து இறைவனைச் சுமக்கும் ஆற்றலைப் பெற்றார் என்பது வரலாறு. நந்திதேவரே இங்கு மலையாக இருந்து சிவபெருமானைத் தாங்குகிறார் என்று தலபுராணம் கூறும். அதற்கேற்ப நந்திமலையும் நந்தியால் என்ற நகரமும் இதன் அருகில் உள்ளன. அகத்தியர் கோரக்கர் முதலியவர்களும் இம்மலையில் தவமியற்றினர். பச்சைக்கந்ததேசிகர் தவம் புரிந்ததும் இம்மலையில்தான். தவத்திற்குச் சிறந்த இம் மல்லிகார்ச்சுன மலையில் குமாரதேவரும் தவம் புரிந்தார்.

குமாரதேவர் தவஞ்செய்தது இப்பிறப்பிலன்று, குமார தேவராகப் பிறப்பதற்கு முற்பிறப்பிலாகும். குமாரதேவர் தவஞ் செய்யுங் காலத்தில் அம்மலைமீது மற்றொரு முனிவரும் தவஞ்செய்தார். சிவபெருமான் இருவருக்கும் காட்சியளித்தருளினார். முதலில் குமாரதேவருக்குக் காட்சியளித்தார். அன்பனே! என்ன வரம் வேண்டுகிறாய் என்று கேட்டார். சாவதும் பிறப்பதும் அற்ற பேரின்பப் பெருநிலை வேண்டும் என்று குமாரதேவர் வேண்டினார். “இப்பிறப்பில் உனக்கு அது இல்லை. அடுத்த பிறப்பில் நீ அரசனாகப் பிறந்து சில காலம் ஆட்சிசெய்து அதன் பின்னர்த் துறவு பூண்டுச்

சற்குருவை அடுத்து உபதேசம் பெற்றுத் தென்னாட்டில் நமக்கு மிகவும் உவந்த தலமாகிய திருமுதுகுன்றத்தில் நம்மால் ஆட்கொள்ளப்பெற்று அப்பேற்றினைப் பெறுவாய்” என்று சிவபெருமான் அருளினார்.

பின்னர் சிவபெருமான் அங்கே தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த இன்னொரு முனிவருக்கும் காட்சி கொடுத்தார். என்ன வரம் வேண்டுகிறாய் என்று கேட்டார். போதிய பக்குவம் பெறாத அம்முனிவர் ஒன்றைக் கருதி மற்றொன்றை வரமாகக் கேட்டுவிட்டார். வரங்கேட்பதில் மனநடுமாறி வாய்தவறி விட்டார். உள்ளொன்று வைத்துப் புறம்பொன்று வேண்டியதைக் கேட்ட சிவபெருமான் வெகுண்டு, “அடா! நீ இன்னும் பக்குவம் பெறவில்லை. ஆதலால் நீ ஜடாமுனியாவாய்!” என்று சபித்துவிட்டார். குமாரதேவர் வரம் பெற்றார். இவரோ சாபம் பெற்றார். சாபத்தைக் கேட்ட முனிவர் அஞ்சி நடுநடுங்கிச் சிவபெருமான் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி, அடியேன் பிழையைப் பொருத்தருள வேண்டும், மன்னித்துச் சாபவிமோசனம் தந்தருள வேண்டும் என்று மன்றாடினார். முனிவரின் மன்றாட்டுக்கு இரங்கிய சிவபெருமான், “தென்னாட்டில் நமக்கு மிகவும் உவந்த தலமாகிய திருமுதுகுன்றம் என்ற தலத்தில் மணிமுத்தாறு என்னும் ஆற்றின் கரையில் பழைமையும் பெருமையும் வாய்ந்த அரசமரம் ஒன்று உள்ளது, நீ அங்குச் சென்று அவ்வரச மரத்தின்மீது தங்கியிருப்பாய், இம்மலையில் உன்னைப் போலவே தவமியற்றி வரும் இன்னொரு அன்பன் நம்மை அடைய வேண்டுமென்று ஐந்து பிறப்புகளாகத் தவமியற்றி ஆறாவது பிறப்பாகிய இப்பிறப்பிலும் தவமியற்றி வருகிறான். அவ்வன்பன் அடுத்த பிறப்பில் கன்னட நாட்டு அரசனாகப் பிறந்து, சிலகாலம் ஆட்சிசெய்து, துறவு பூண்டு, குரு உபதேசம் பெற்று, அவராணைப்படி, முதுகுன்றம் வந்து மேற்சொல்லிய அரசமரத்தின் அடியில் வீற்றிருப்பான், நீ அவனை வணங்கிச் சாபவிமோசனம் பெறுவாயாக!” என்று கூறி மறைந்தருளினார். அது முதல் அம்முனிவன் ஜடா முனியாகி விருத்தாசலத்தில் மணிமுத்தாற்றங்கரையில் அரச மரத்தின்மீது அமர்ந்திருந்து தமது சாபவிமோசன காலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தான்.

குமாரதேவர் பிறப்பு - அரசாட்சி - துறவு

குமாரதேவராகப் பிறந்த இப்பிறப்பு இவருடைய மனிதப் பிறப்பில் ஏழாவது பிறப்பு. ஆறாவது பிறப்பில் மல்லிகார்ச்சுன மலையில் தவஞ்செய்தபோது காட்சி தந்தருளிய சிவபெருமான், இவர் முன் ஐந்து பிறப்புகளிலும் தவஞ்செய்து, இப்போது ஆறாவது பிறப்பிலும் தவம் செய்துவருவதாகக் கூறியருளுகிறார். இவை யாவும் இவருடைய மனிதப் பிறப்பு. மனிதப் பிறப்புக்குமுன் என்ன என்ன பிறவிகளோ! எத்தனை எத்தனை பிறவிகளோ! முன்னம் பல பிறப்புகள் தவமிருந்து இப்பிறப்பில் கன்னட நாட்டு மன்னன் ஒருவன் மகனாகக் குமாரதேவராகப் பிறந்தார். இப்பிறப்பில்தான் அவருக்குக் குமாரதேவர் என்று பெயர்.

முற்பிறப்புகளின் தவத்தால், புண்ணியத்தால், மன்னன் மகனாகப் பிறந்த குமாரதேவர் சிறு பருவத்திலேயே கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்து விளங்கினார். இளமையிலேயே ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்று நீதிநெறியோடு ஆட்சி புரிந்தார். குமார தேவரின் ஆட்சி குடிமக்களையும் நாட்டையும் காக்கும் நல்லாட்சியாக அமைந்தது.

ஒரு மன்னன் எப்படி இருக்க வேண்டும், எப்படி ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்பதைச் சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில் ஒரு பாடலிற் கூறுகிறார்.

மாநிலம் காவலன் ஆவான்
மன்உயிர் காக்கும் காலைத்
தான் அதனுக்கு இடையூறு
தன்னால், தன் பரிசனத்தால்,
ஊனம் மிகு பகைத்திறத்தால்,
கள்வரால், உயிர்கள் தம்மால்,
ஆன பயம் ஐந்தும் தீர்த்து
அறம் காப்பான் அல்லனோ?

பெரியபுராணத்தில் திருநகரச் சிறப்பு - மனுநீதிகண்ட புராணத்தில் வரும் பாட்டு இது. மனுச்சோழர் ஆட்சியைக் கூறுவது. இப்பாடலிற்கியையக் குமாரதேவர் அரசாட்சி செய்திருந்தார்.

சிலகால ஆட்சிக்குப்பின், அவருக்கு ஆட்சியில் உலகியலில் ஒரு வெறுப்பு ஏற்பட்டது, ஞானத்திலும் அதற்கேதுவான துறவிலும் நாட்டம் - விருப்பு ஏற்பட்டது. அரசாட்சியைத் துறக்க முடிவு செய்தார். அமைச்சர்களும் அதிகாரிகளும் மக்களும் வருத்தமுற்றனர். துறவு பூணவேண்டாம் என்றும் நாட்டைவிட்டுச் செல்ல வேண்டாம் என்றும் வற்புறுத்தினர். அனைவருக்கும் ஆறுதல்கூறி, ஒருநாள் அரசாட்சியைத் துறந்து, துறவியாகி, நாட்டைவிட்டு வெளியேறினார்.

இப்படிப்பட்ட மகாராஜா துறவுகள் இவ்விந்திய நாட்டிலேயே இயலும். அரசகுமாரர் புத்தர் துறவு பூண்டார். அதைப் பெருந்துறவு மகாநிபிஷ்கிரமணம் என்று அறிஞர்கள் போற்றுவர். ஆங்கிலேய அறிஞர்களும் THE GREAT RENUNTIATION என்று போற்றிப் புகழ்வர்.

புத்தரைப் போன்றே, இளங்கோவும் அரசு துறந்தார்.

பாண்டிய நாட்டின் தலைமை அமைச்சராகத் திகழ்ந்த வாதவூரர் மாணிக்கவாசகர் துறவு பூண்டார். பெரிய கப்பல் வணிகராகத் திகழ்ந்த நவகோடிநாயகர் பட்டினத்தார் துறவு பூண்டார். அரண்மனையின் தலைமைக் கணக்கராகவும் அரசப்பிரதிநிதியாகவும் திகழ்ந்த தாயுமானவர் துறவு பூண்டார். புத்தர் துறவு, இளங்கோ துறவு, மாணிக்கவாசகர் துறவு, பட்டினத்தார் துறவு, தாயுமானவர் துறவு போன்ற பெருந் துறவே குமாரதேவர் துறவும். பின்னாளில் “மகாராஜா துறவு” என்றே ஒரு நூலை இயற்றியவ ரன்றோ!

துறவு பூண்டு நாட்டைவிட்டு வெளியேறிய மன்னர் குமாரதேவர் கால்நடையாக நடந்தே தமிழ்நாட்டுக்கு வந்தார்.

பேரைச் சாந்தலிங்கரின் சீடராதல்

வீரசைவம் சிறந்து விளங்கிய கன்னட நாட்டிலிருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு வந்தவர், தமிழ்நாட்டில் வீரசைவ குருவாகச் சிறந்து விளங்கிய பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகளிடம் வந்து சேர்ந்தார். சாந்தலிங்கரைக் கண்டு தம்மை ஆட்கொண்டருள

வேண்டினார். இவர் வந்து சேர்வதற்கு முன்பே இவர் வரும் செய்தி வந்து சேர்ந்திருந்தது. இவரைக் கண்ட சாந்தலிங்கர், “இவனைப் பார்த்தால் அரசனைப் போலத் தெரிகிறது, இவன் நம்முடைய வழிக்குப் பாத்திரனல்லன், இவன் தன் நாட்டுக்கே திரும்பிச் சென்று அரசு புரியட்டும்” என்று கூறி மறுத்துவிட்டார். துறவியாகி வந்த மன்னர் மனம் பதைத்தார். தம்மை ஆட்கொண்டருளுமாறு மீண்டும் மீண்டும் பணிந்து வேண்டினார். அங்கிருந்த மடத்துச் சீடர்களும் பரிந்துரைக்க லாயினர். “அப்படியாயின் இவன் நமது மடத்துப் பசுக் களுக்கும் எருதுகளுக்கும் புல்லறுத்துக் கொண்டு வந்து போடும் பணியைச் செய்யட்டும்” என்று அருளினார். இவை யெல்லாம் சாந்தலிங்கர் செய்தருளிய பக்குவ சோதனைகள்.

சோதனைகளில் குமாரதேவர் வெற்றி பெற்றார். குருவாணைப் படிப் புல்லறுக்கப் பறப்பட்டார். மடத்திலிருந்து அரிவாளும் கயிறும் பெற்றுக்கொண்டு வயல்வெளிக்குச் சென்றார். வரப்பு களில் சிலர் புல்லறுப்பதைக் கண்டார். தாமும் அவ்வாறே புல்லறுக்கத் தொடங்கினார். இது போன்றவை அவருக்குப் புது அனுபவங்கள். வில்லைப் பிடித்த கையால் புல்லைப் பற்றினார். புல் சரியாகப் பிடிபடவில்லை. உடைவாளைப் பற்றிய கையால் புல்லறுக்கும் அரிவாளைப் பற்றினார். அறுக்கக் கைவரவில்லை. இத்தகைய பணிகளில் பழக்க மில்லாதவராதலின் சரியாக அறுக்கமாட்டாமல் தம் கையைத் தாமே அறுத்துக் கொண்டார். கையில் இரத்தம் வழிந்தது. தொடர்ந்து அறுக்க இயலாமல் துன்புற்றார். இவரது இந் நிலையை அருகில் புல்லறுத்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் கண்டு இவரிடம் வந்து விசாரித்தனர். இவரது வரலாற்றை அறிந்தனர். இவர் நிலைக்கு இரங்கி, தாமே புல்லறுத்துக் கட்டுக் கட்டிக் கொடுத்தனர். கட்டைத் தூக்கிவரவும் இயலாது துன்புறுவதைக் கண்டு, தாமே மடத்துவரை தூக்கிக்கொண்டு வந்து கொடுத்தனர். இவ்வாறு சிலநாள் நிகழ்ந்தது. கை அறுப்புண்டதை யாரிடமும் சொல்லிக் கொள்ளவில்லை. நிகழ்ந்ததை யெல்லாம் பிறரால் அறிந்த சுவாமிகள் சீடரின் அடக்க ஒழுக்கத்தை எண்ணி உள்ளத்தில் உவப்புற்றிருந்தார்.

சிலநாள் சென்றபின் ஒருநாள் மடத்துப் பணியாளர் களை அழைத்து இருவேறு கட்டுச்சோற்று மூட்டைகள் கட்டி அவற்றை ஒரு தண்டில் காவடிபோல மாட்டிக் குமார தேவரிடம் கொடுத்தனுப்பக் கட்டளையிட்டார். கட்டுசோற்று மூட்டைகளைச் சுமந்துகொண்டு சீடர் குமாரதேவர் பின்னே வர, குரு சாந்தலிங்கர் விரைந்து முன்னே சென்றார். சிறிது தூரம் சென்றபின் நின்று திரும்பிப் பார்த்து “என்ன தாமதம்” என்று அதட்டிக் கேட்டார். “ஒருபுறம் அச்சலிங்கமும் மற்றொரு புறம் கணாலிங்கமும் இழுக்கின்றனவே” என்று சீடர் பணி வாகப் பதிலளித்தார். இதனைக் கேட்டுத் தமக்குள் மகிழ்ந்த குருநாதர் அருகேயிருந்த குளக்கரையை அடைந்து அமர்ந்தார். சீடர் எதிரே நின்றார். குருநாதர் இரண்டு பொதிகளிலிருந்த அன்னத்தையும் ஒன்றாகக் கலந்து தாமும் சிறிது உண்டு சீடருக்கும் அளித்தார். குருப் பிரசாதத்தைப் பெற்ற சீடர் உண்டு அகமகிழ்ந்தார்.

இதன்பின் குரு சாந்தலிங்கர் சீடர் குமாரதேவரிடம் வெளிப்படையாக அன்பு காட்டலானார். உபதேசமும் தீக்கையும் அருளி, அருகிலிருத்திப் பாடஞ் சொல்லியும் பயிற்சியளித்தும் அவரைச் சிறந்த வித்தகராக்கியருளினார். இவ்வாறு குருவும் சீடரும் சில பல காலம் ஒன்றாக இருந்தனர்.

பின்பு ஒருநாள் குமாரதேவரை அழைத்து, “இனி நீ இவ்விடம் இருக்கவேண்டிய அவசியமில்லை. உன்னால் உலகுக்கு ஆக வேண்டியவை எவ்வளவோ இருக்கின்றன. நீ திருமுதுகுன்றத் தலத்திற்குச் சென்று அதையே உறை விடமாகக் கொள்வாயாக! பெரியநாயகி உன்னை ஆட் கொள்ளச் சித்தமாக இருக்கிறாள்” என்று சொல்லி அனுப்பி வைத்தார்.

குமாரதேவரும் குருவாணையைச் சிரமேற்கொண்டு பிரியாவிடை பெற்று அங்கிருந்து புறப்பட்டுத் திருமுது குன்றத்தை நோக்கி நடக்கலானார். வழியில் சின்ன சேலத் திற்கு அருகே ஒரு காட்டுப் பகுதியில் வந்துகொண்டிருந்த போது நீர் வேட்கை ஏற்பட்டது. திருமுதுகுன்றத்து இறைவர்

பழமலைநாதரே ஒரு முதியவர் வேடங்கொண்டு தண்ணீர்ப் பந்தல் ஒன்றை நிறுவி, அங்கு வந்த குமாரதேவரை அழைத்து நீரருந்திச் செல்ல வேண்டினார். குமாரதேவரும் முதியவர் அளித்த நீரை வாங்கிப் பருகி நீர்வேட்கை தணிந்து அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டபோது, முதியவரையும் காணவில்லை, தண்ணீர்ப் பந்தலையும் காணவில்லை. இது பழமலைநாதர் செய்த அற்புதமே என்று உணர்ந்த குமாரதேவர் விரைந்து நடந்து விருத்தாசலம் என்னும் திருமுதுகுன்றம் வந்து சேர்ந்தார்.

திருநாவுக்கரசருக்குத் திருப்பைஞ்ஞீலியில் தண்ணீர்ப் பந்தல் வைத்தருளிய சிவபெருமான் குமாரதேவருக்கும் அப்படிச் செய்தருளினார். சின்னசேலத்திற்கும் கிழக்கே மூன்றரைக்கல் தொலைவில் இராயர்பாளையம் என்று வழங்கும் அவ்விடத்தில் குமாரதேவருக்காகச் சிவபெருமான் தண்ணீர்ப்பந்தல் வைத்தருளியதன் நினைவாக, குமாரதேவர் பேரால் மடம் ஒன்றை அமைத்து, வீரசைவக் குடும்பத்தார் ஒருவர் பராமரித்து வருகின்றனர்.

விருத்தாசலத்தில் குமாரதேவர்

குமாரதேவர் விருத்தாசலத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். விருத்தாசலத்தின் வரலாற்றையும் சிறப்பையும் சுருக்கமாக வாவது ஈண்டறிய வேண்டும்.

திருமுதுகுன்றம் - விருத்தாசலம்

பாடல்பெற்ற சிவத்தலம். நடுநாட்டுத்தலம். சம்பந்தர் அப்பர் சுந்தரர் ஆகிய மூவராலும் பாடப்பெற்றது. பின்னாளில் அருணகிரிநாதர் குருநமசிவாயர் சிவப்பிரகாசர் குமாரதேவர் வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகள் ஆகியோராலும் பாடப் பெற்றது. திருமுதுகுன்றம் என்பது தமிழ்ப்பெயர். விருத்தாசலம் என்பது பின்னாளில் ஏற்பட்ட சமஸ்கிருதப் பெயர். தேவாரம் பாடிய மூவரும் திருமுதுகுன்றம் என்றே பாடியுள்ளனர். தற்போது வழக்கில் விருத்தாசலம் என்றே வழங்கப் பெறுகிறது.

இத் தலம் மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் என்ற மூன்றாலும் சிறந்தது. இதன் முக்கிய தீர்த்தம் மணிமுத்தாறு. இது ஒரு

பேராறு, நீண்ட பேராறு, அகன்ற பேராறு, பெயரே அருமை யானது. இவ்வாற்று வெள்ளம் மணிகளையும் முத்துகளையும் உந்திக் கொண்டு வருவதால் மணிமுத்தாறு என்று பெயர். இவ்வூற்றங்கரையில்தான் திருமுதுகுன்றம் கோயில் அமைந்துள்ளது. விருத்தாசலத்திற்கு விருத்தகாசி என்றொரு பெயருண்டு. “காசியிலும் வீசம் அதிகம்” என்றொரு பழமொழியும் வழங்குகிறது. பண்டை நாளில் இத்தலத்திலுள்ளோர் காசிக்குச் செல்வதில்லை என்றொரு ஐதீகம் (மரபு) இருந்ததாம். இத்தலத்தினுள்ளோர்க்கு இதுவே காசி. காசியில் இறந்தவர்களுக்குக் கிடைக்கும் பேறு, விசுவநாதரும் விசாலாட்சியும் அருளும்பேறு, விருத்தாசலத்தார்க்கும் கிடைக்குமாம், பழமலை நாதரும் பெரியநாயகியும் அருள்வார்களாம். இதனைக் கந்த புராணம் கூறுகிறது. “காசியின் விழுமிதான முதுகுன்ற வரை” என்பது கந்தபுராணப் பாடல் தொடர். காசியில் கங்கைக் கரையின் படித்துறைகள் நீளமாகவும் ஆழமாகவும் அழகாகவும் அமைந்துள்ளதைப் போன்றே விருத்தாசலத்திலும் மணி முத்தாற்றின் படித்துறைகள் அமைந்துள்ளன. விருத்தாசலம் மணிமுத்தாற்றுப் படித்துறைகளை, படிக்கட்டுகளைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் எமக்குக் காசி கங்கைப் படித்துறைகள் நினைவுக்கு வரும். இரண்டையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்து நாம் மகிழ்வதுண்டு. விருத்தகாசி என்பதற்கு இது ஒரு கண்கூடான பொருத்தம். இரண்டையும் கண்டு அனுபவித்தவர்களுக்குத்தான் இவ்வொப்பீட்டின் அருமை தெரியும். நாம் 1955-இல் வடலூருக்கு முதன்முதலில் வந்தகாலத்திலிருந்து இன்று 2009 வரை 54 ஆண்டுகளாக விருத்தாசலம் வழியாக நாம் போகும்போதும் வரும்போதும் பார்த்துப் பார்த்து அனுபவித்து வருகிறோம். காசிக்கு நாம் பலமுறை சென்றுள்ளோம். கங்கைக்கரை எமக்குக் காவிரிக்கரையைப் போல. பல முறை கண்டு கண்டு அனுபவித்துள்ளோம்.

விருத்தாசலம் மலைத் தலம். குன்றம் என்றாலும் மலை. அசலம் என்றாலும் மலை. குன்றம் - தமிழ். அசலம் - சமஸ்கிருதம். திருமுதுகுன்றம் விருத்தாசலம் என்ற பெயர்கள், அது மலைத்தலமாதலின் ஏற்பட்ட பெயர்கள். பெயரில்

தான் மலை இருக்கிறதேதவிர, நாம் கண்ணால் காண்பதற்கு அங்கே மலை எதுவும் இல்லை. அகன்ற பாறைப்பரப்பின் மீது கோயில் கட்டப்பெற்றுள்ளது. கோயில் நிலப்பரப்பின் அடியில் மலைப்பரப்பு உள்ளது. ஆழத்துப் பிள்ளையார் சந்நிதியைக் கடந்து பிரகாரத்தில் செல்லும்போது இயற்கையான பாறைப்பரப்பைச் சில இடங்களில் காணலாம். மலைத் தலம் என்பதற்கு இது ஓர் அடையாளம். எல்லா மலைகளும் தோன்றுவதற்கு முன்னரே இம்மலை தோன்றி மறைந்துள்ளதால் இது பழமலை என்றும் முதுகுன்றம் என்றும் பெயர் பெற்றது.

மிகப்பெரிய கோயில், பெரிய சுற்றுமதில், உயரமான மதிற்சுவர், நாற்புறமும் கோபுரங்கள். உள்ளே பெரிய பெரிய மண்டபங்கள், நூற்றுக்கால் மண்டபமும் உண்டு. பல்வேறு பரிவாரக் கோயில்கள், சந்நிதிகள், வெளியே இருந்து கோயிலுக்குள் நுழையும் போது முதல் பிராகாரமாக இருக்கும் கைலாசப் பிராகாரத்தில் வடமேற்கு மூலையில் ஆகமக் கோயில் அமைந்துள்ளது. இது வேறெங்குமில்லாதது, இத் தலத்துக்கே உரிய ஒரு தனிச்சிறப்பு. இங்கே இறைவன் ஆகமமாகி நின்று அண்ணிக்கிறார். 28 ஆகமங்களுக்கும் 28 சிவலிங்கங்கள் இங்கே நிறுவப் பெற்று வழிபாட்டிலுள்ளன. காமிகம் முதலாக வாதுளம் ஈறாக 28 ஆகமங்களையும் நாம் இங்கு காமிக்கேசுவரர் முதலாக வாதுளேசர் ஈறாக 28 சிவலிங்கங்களாகத் தரிசிக்கிறோம். ஆகமங்கள் 28-இல் காமிக ஆகமம் பெருவழக்கிலுள்ளது. பற்பல கோயில்கள் இவ்வாகமப்படியே வழிபாடு நிகழ்பவை. ஆகம வரிசையில் காமிகம் முதலாவது. ஈறாக இருக்கும் வாதுளஆகமம் அரிதின் வழங்குவது. சைவ ஆகமமாகிய அது வீரசைவத்துக்கும் உரியது. வீரசைவர்கள் வீராகமத்தையும் வாதுளாகமத்தையும் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவர்.

இத்தலத்தில் விநாயகர் ஆழத்துப்பிள்ளையாராக நில மட்டத்திற்குக் கீழே பல படிகள் இறங்கிச் சென்று தரிசிக்கும் பள்ளமான அமைப்புள்ள பரிவாரக் கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ளார். ஆழத்துப்பிள்ளையார் என்ற பெயர், மூலாதார கணபதி என்னும் தத்துவத்திற்குப் பொருந்த அமைந்துள்ளது.

இக்கோயிலைப்பற்றி இன்னும் எவ்வளவோ இப்படி எழுதிக்கொண்டு போகலாம். மிகவும் நீண்டுவிடும். ஒரு தனி நூலே எழுதும் எண்ணமும் எமக்குண்டு. ஆதலின் விரிவை விடுத்து, இனிக் குமாரதேவரின் செய்திக்கு வருவோம்.

குமாரதேவர் விருத்தாசலத்திற்கு வந்து சேர்ந்தது பெரியநாயகியின் அருள்பெற்றது

குமாரதேவர் விருத்தாசலத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். வழி நடந்த களைப்பால் மணிமுத்தாற்றங்கரையில் முற்கூறிய அரசமரத்தின் நிழலில் சற்றே கண்ணயர்ந்தார். இறைவி பெரியநாயகியார் தம் அபிடேகப் பாலைப் பொற்செம்பிற் கொண்டு வந்து இவரருகில் தலைமாட்டில் அமர்ந்து தம் மடி மீது இவரது முடியை வைத்துப் பாலைப் புகட்டியருளினார். ஒரு காலத்தில் உமாதேவியாரால் குமரக்கடவுள் பால் அருந்தப் பெற்றார். பின்பு ஞானசம்பந்தப்பெருமான் பாலருந்தப்பெற்றார். இப்போது குமாரதேவரும் அப்பேறு பெற்றார். இந்நிகழ்ச்சியின் பின்னரே அவர் குமாரதேவர் எனப் பெயர் பெற்றார் என்பதும் ஒரு ஐதிகம்.

ஜடாமுனிக்கு அருளியது

முன்னம் மல்லிகார்ச்சுன மலையில் தவம் செய்து, வரம் பெறுவதற்குப் பதிலாகச் சாபத்தைப் பெற்ற முனிவர் ஜடாமுனியாகி விருத்தாசலத்திற்கு வந்து குறிப்பிட்ட இந்த அரசமரத்தின்மீது தங்கியிருந்து சாபவிமோசன காலத்தை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அக்காலமும் வந்தது. குமாரதேவர் விருத்தாசலத்திற்கு வந்து குறிப்பிட்ட அந்த அரசமரத்தின் அடியில் தங்கினார். பெரிய நாயகியால் ஞானப்பால் அருளப்பெற்றார்.

இந்நிகழ்ச்சிக்குப்பின் அரசமரத்தின் மீதிருந்த ஜடாமுனி மரத்திலிருந்து கீழே குதித்தது. குமாரதேவரின் திருவடிகளில் விழுந்துகும்பிட்டுச் சாபவிமோசனம் வேண்டிற்று. குமாரதேவரும் சிவபெருமான் அருளால் அம்முனிக்குச் சாப விடுதலை செய்தருளினார். முனியும், முன்னைய முனிவராகி விடைபெற்றுச் சென்றது.

குடும்பி ஒருவனுக்கு அருளியது

அரசமரத்தடியில் தங்கி, ஊருக்குள் சென்று கரபிட்சை ஏற்று உண்டு, மீண்டும் இரவில் அரசமரத்தடியில் வந்து தங்கு வதையே குமாரதேவர் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். குடும்பி (இல்லறத்தான்) ஒருவன் நாள்தோறும் வந்து குமாரதேவரை வழிபடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டான். செல்வச் சிறப்பையும் வேறு சில சிறப்புகளையும் பெற்று நல்வாழ்வு வாழ்ந்தான். ஒருநாள், ஏதேனும் ஒரு திருப்பணியைத் தனக்குக் கட்டளையிடும்படி வேண்டினான். பெரியநாயகியார் சந்திதிக்கு எதிரே ஒரு மண்டபம் கட்டிவைக்குமாறு பணித்தார். அவனும் அவ்வாறே மண்டபம் கட்டும்போது கல் உத்திரம் மேலேறாமல் கட்டுமானத் தொழிலாளர்களுக்கு வருத்தத் தந்தது. திருப்பணி செய்த செல்வன் இதனைச் சுவாமிகளிடம் விண்ணப்பித்தான். சுவாமிகள் திருநீறு வழங்கி அக்கல்லை மேலெழச் செய்தார். அதன்பின் அச்செல்வனுக்கு அங்கிருக்கும் துவார பாலகர் இருவரின் முதுகும் கல்லால் உரைப்பட்டிருப்பதைக் காட்டி அவர்களுக்குக் கஞ்சி காய்ச்சிப் படைக்கக் கூறியருளினார்.

மீனுக்கு உயிரளித்தது

குமாரதேவர் கையில் பிச்சையேற்று உண்பது வழக்கம். கரதலபிட்சை என்பர். கரபாத்திரபிட்சை என்பர். கரபாத்திர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் என்று முன்னாளில் சென்னையில் ஒருவர் இருந்தார். அவரது மடத்திற்குக் கரபாத்திர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் மடம் என்று பெயர். பிச்சை ஏற்கும் பரதேசிகள் திருவோடு வைத்திருப்பர். திருஓடு கிடைக்காதார் மண்ஓடு (சட்டி) வைத்திருப்பர். திருவோடு என்பது தேங்காய் போன்ற ஒரு பெரிய காயின் ஓடு. தேங்காய் அன்று, அளவில் தேங்காயைவிடப் பெரிதானது. இலங்கையில் பயிராவது. ஓடும் மிகை என்று கருதுவோர் கையிலே பிச்சை ஏற்பர். குமாரதேவர் அப்படிப் பட்டவர். அரசராக இருந்து துறவியானவர். ஓடும் மிகை என்று கரபாத்திரத் துறவியாக இருந்தார்.

ஒருநாள் பிச்சைக்குச் சென்றபோது மீன்குழம்புச் சோற்றைக் கொண்டுவந்து இவர் கையிற் போட்டுவிட்டார்கள். குமார

தேவர் பார்த்தார். ஏந்திய கைகளை ஏந்தியவாறே அருகிலிருந்த குளத்துக்குச் சென்றார். மீன் குழம்புச் சோற்றைக் குளத்து நீரிலிட்டார். வெந்து குழம்போடு குழம்பாய்க் குழம்பிப் போயிருந்த மீன் துண்டங்கள் உயிர்பெற்று நீந்தி ஓடின. குமாரதேவரின் கருணை, ஜீவகாருண்யம்.

தொழுநோயாளிக்கு அருளியது

தொழுநோயாளன் ஒருவன் நாள்தோறும் சுவாமிகளைத் தரிசனம் செய்து வந்தான். நாளுக்கு நாள் நோய் மிகுந்தது. வேதனை தாங்க இயலாமல் துன்புற்றான். சுவாமிகளைப் பணிந்து தன் நோய் தீர அருள வேண்டினான். சுவாமிகளும் அவன்மீது இரக்கமுற்றுச் சிறிது திருநீற்றை அவனிடம் கொடுத்து, அதனை இடது கையில் வைத்து வலது கையால் மூடிக்கொள்ளும்படிச் கூறினார். மூடிய கைகளுடனே பழமலைநாதர் திருமுன்பு உள்ள விநாயகருக்கு எதிரில் சென்று நில், என்ன நடந்தது என்பதை என்னிடம் வந்து சொல் என்று கூறி அனுப்பினார். அவனும் அவ்வாறே செய்தான். விநாயகர் தம் துதிக்கையால் இவனது திருநீற்றுக் கையைப் பரிசித்தார். அதை அப்படியே சுவாமிகளிடம் வந்து சொன்னான். மூடிய கையைத் திறக்கச் சொல்லி அத்திருநீற்றைச் சிறிது எடுத்துத் தாமும் அணிந்து, அவனுக்கும் கொடுத்துப் பூசிக்கொள்ளச் சொன்னார். சிலநாளில் அவனுடைய தொழுநோய் சிறிது சிறிதாகக் குறைந்து அறவே நீங்கியது.

தேர் நிற்கவும் ஓடவும் செய்தது

ஒரு சமயம் குமாரதேவர் திருவாரூருக்குத் தேர்விழாவைத் தரிசிக்கச் சென்றார். மாடவீதியில் தேர் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. எதிரே நின்று தரிசித்த இவரைக் கண்ட இருவர் “வீரசைவ மருளைப் பார்த்தீரோ” என்று ஒருவருக்கொருவர் அசதியாடினர். குமாரதேவர் அவர்களுக்கு உண்மையை உணர்த்த எண்ணினார். இவர் கூறியதுபோல “வீரசைவம் மருள் ஆனால் தேர் ஓட்டடும், அருளாளால் நிற்கட்டும்” என்று கூறினார். அக் கணமே தேர் நின்றுவிட்டது. சுவாமிகள் அப்பால் சென்று ஓரிடத்தில் அமர்ந்து தியானத்திலிருந்தார். தேர் நின்றுவிட்டது,

மேற்கொண்டு இழுக்க முடியவில்லை என்ற செய்தி அவ் விழாவுக்கு வந்திருந்த தஞ்சாவூர் மன்னர் செவிக்கு எட்டியது. தேர்நிலைக்கு வந்தபின்பே உணவு கொள்ளும் நியமமுடைய அம்மன்னர் தேர் நிற்பதைப் பற்றி விசாரிக்கக் கட்டளையிட்டார். நிகழ்ந்த உண்மை தெரிய வந்தது. யாரோ பெரியவர்களின் அபசாரத்துக்கு ஆளானோம் என்று வருந்திய மன்னர் பரிவாரங்களுடனும் அடியவர்களுடனும் குமாரதேவர் இருந்த இடத்திற்கு வந்து பணிந்து பிழையைப் பொருத்தருளும் படி வேண்டினார். தேவரும் தேர் எதிரே சென்று நின்று, "வீசைவம் அருளாளால் தேர் ஓட்டட்டும், மருளாளால் நிற்கட்டும்" என்று அருளினார். தேர் ஓடத் தொடங்கியது. விரைந்து நிலை சேர்ந்தது.

காளிக்கு அருளியது

வடபத்திரகாளி என்னும் செல்லியம்மன் கோயில் ஒன்று விருத்தாசலத்தில் உள்ளது. இக்காளியின் சக்தியைக் கைக் கொண்டு செல்ல வெளியூரிலிருந்து ஒரு மந்திரவாதி வந்தான். ஊர் எல்லைவரை வந்துவிட்டான். அவனைத் தடுக்க எண்ணிய செல்லியம்மன் குமாரதேவரிடம் ஒரு பெண் வடிவில் வந்து செய்தியைக் கூறித், தன் கோயிலுக்கு வந்து தன் தலைமீது சுவாமிகள் திருவடி படும்படிச் செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டியது. முதலில் தயங்கிய குமாரதேவர் அம்மனுடைய வற்புறுத்தலுக்கு இணங்கிக் காளிகோட்டம் சென்று, வடபத்திரகாளி விக்கிரகத்தின் தலைமீது தன் திருவடியை மெல்ல வைத்தார். அதேசமயம் ஊர் எல்லையில் வந்து கொண்டிருந்த மந்திரவாதியின் கண் பார்வை பறிபோயிற்று, மிகவும் குன்றியது. அவன் அலறியடித்துக் கொண்டு ஓடிவந்தான். தேவர் காலிலும் பத்திரகாளியம்மன் காலிலும் விழுந்தான், அழுது அரற்றினான், மன்னித்தருள வேண்டினான். கண் பார்வையைக் கொடுத்தருளுங்கள், இனி என்வாழ்வில் இம்மந்திரத் தொழிலைத் தீயவழியில் பயன்படுத்த மாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்தான். ஒரு கண் மட்டும் தெரியும்படி அவனுக்கு அருள்பாலித்தார். கிடைத்தவரை போதும் என்று அவனும் திருப்தியுற்றுச் சென்றான்.

திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகளைச் சீடராக ஏற்றல்

விருத்தாசலத்தில் செல்வர் ஒருவர் மகப்பேறின்றி வருந்தினார். குமாரதேவரின் அருளாசியால் அவருக்கு இரண்டு ஆண் பிள்ளைகள் பிறந்தனர். இரு பிள்ளைகளும் வளர்ந்து ஐந்தாண்டுப் பருவத்தில் கல்வி கற்கத் தொடங்கினர். அடிப்படைக் கல்வி முடிந்தபின், சில ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் அப்பிள்ளைகளுக்கு இலக்கண இலக்கிய மேற் கல்வியைக் கற்பிப்பதற்காக மதுரையில் சங்கப்புலவர் பரம்பரையில் புகழ்பெற்று விளங்கிய சிதம்பரகவிராயர் என்னும் புலவர் விருத்தாசலத்திற்கு வரவழைக்கப்பெற்று, அப்பிள்ளைகள் இருவருக்கும் பாடஞ் சொல்லி வந்தார். ஒருநாள் அச்செல்வரின் இல்லத்திற்குக் குமாரதேவர் எழுந்தருளினார். சுவாமிகளும் சிதம்பர கவிராயரும் ஒருவரை ஒருவர் காண நேர்ந்தது. சிதம்பர கவிராயர் சுவாமிகளைப் பெரிதாக மதிக்கவில்லை. அசட்டையாகவே இருந்தார். சுவாமிகள், இவ்வளவு பெரிய அறிவாளி இப்படி இருக்கிறாரே! இவரைத் திருத்தி ஆட்கொள்ள வேண்டும் என்ற எண்ண முடையவராய், கவிராயரை நோக்கி ஐயவினாப் போலும் ஓர் வினாத்தொடுத்தார். விடையிறுக்கக் கவிராயருக்கு நா எழவில்லை. விடைகூற ஆற்றாதவராகிச் சுவாமிகளின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து பணிந்து தம்மை மன்னித்து ஆட்கொள்ள வேண்டினார். அதுமுதல் தேவரும் கவிராயரும் குருவும் சீடருமாக ஆயினர். குமாரதேவ குருவால் சிதம்பரகவிராயர் சிதம்பர சுவாமிகள் ஆயினார். சிதம்பர சுவாமிகளின் பின் வரலாறு திருப்போரூர் ஆதீன வரலாற்றில் தொடரும்.

குமாரதேவர் அருளிய நூல்கள்

கன்னட நாட்டு வேந்தராக விளங்கி, துறவு பூண்டு, தமிழ்நாட்டுக்கு வந்த குமாரதேவர் கன்னடம் தெலுங்குப் புலமையோடு, தமிழ்ப்புலமையும் சமஸ்கிருதப் புலமையும் பெற்றார். சைவம், வீரசைவம், வேதாந்தம் ஆகிய மூன்றிலும் புலமை பெற்றவரானார். அரசத்திரு, கல்வித்திரு, ஞானத்திரு ஆகிய மூன்றையும் முழுமையாகப் பெற்ற சுவாமிகள் தாம்

பெற்ற அறிவாலும் அனுபவங்களாலும் நூல்கள் பலவற்றை அருளினார். குமாரதேவர் அருளிய பதினாறு (16) நூல்களும் குமாரதேவர் சாத்திரக் கோவை எனச் சிறந்து விளங்குகின்றன. அவை வருமாறு :

1. மகாராஜா துறவு	117 பாடல்கள்
2. சுத்த சாதகம்	95 பாடல்கள்
3. விஞ்ஞான சாரம்	100 பாடல்கள்
4. அத்துவித உண்மை	101 பாடல்கள்
5. பிரமானுபூதி விளக்கம்	102 கன்னிகள்
6. ஞான அம்மானை	100 அடிகள்
7. வேதாந்த தசாவத்தைக் கட்டளை	} இம்மூன்றும் உரைநடை, ஓரிரு பக்க அளவினவை
8. வேதாந்த தசகாரியக் கட்டளை	
9. உபதேச சித்தாந்தக் கட்டளை	
10. சகச நிட்டை	11 பாடல்கள்
11. பிரம சித்தி அகவல்	208 அடிகள்
12. சிவதரிசன அகவல்	119 அடிகள்
13. ஆகம நெறி அகவல்	54 அடிகள்
14. வேத நெறி அகவல்	77 அடிகள்
15. பிரமானுபவ அகவல்	82 அடிகள்
16. சிவ சமரசவாத அகவல்	80 அடிகள்

முதலிரண்டான மகாராஜா துறவும் சுத்தசாதகமும் பெரு நூல்கள். ஏழு எட்டு ஒன்பதாவதாகிய கட்டளை நூல்கள் மூன்றும் உரைநடைச் சிறுநூல்கள். ஒருபக்கம் இரண்டு பக்கம் அளவிலானவை. வேதாந்தம் சித்தாந்தம் ஆகிய இரண்டுக்குமே கட்டளை நூல்கள் இயற்றியிருப்பதால் இவர் வேதாந்த சித்தாந்தப் பொதுவினர் எனக் கொள்ளலாம். பதினொன்று முதல் பதினாறு வரை உள்ள ஆறு நூல்களும் தனித்தனி அகவற்பாக்கள். பதினாறாவது கடைசி நூல் சிவ சமரச வாதம் பேசுவது என்பது பெயராலேயே தெரிகிறது. எல்லா

நூல்களையும் பற்றி இங்குக் கூற இடமில்லை. மன்னன் ஒருவன் துறவு பூண்டதைக் கூறுவது மகாராஜாதுறவு. இவரது தன்வரலாறு (சுய சரிதம்) போன்றது, வள்ளலார் அருளிய குடும்பகோஷத்தை ஒத்தது என்று கூறலாம். சுத்த சாதகம் நூலைப் பற்றி மட்டும் சில முக்கிய செய்திகளைக் கூறுவோம்.

சுத்த சாதகம்

குமாரதேவர் செய்தருளிய பதினாறு நூல்களிலும் சிறந்து விளங்குவது சுத்தசாதகமே. இது தத்துவமசி வாக்கியத்தின் உண்மைப் பொருளையும் மரணமிலாப் பெருவாழ்வையும் கூறுவது. வேதங்கள் கூறும் மகாவாக்கியங்கள் நான்கு.

1. பிரஞ்ஞானம் பிரம்மம் - இது, சாமவேதத்தின் சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் கூறப்படுவது
2. அகம் பிரஸ்மாஸ்மி - இது, யசர் வேதத்தின் பிரகதாரணியக உபநிடதத்தில் கூறப்படுவது
3. தத்துவமசி - இது, சாமவேதத்தின் சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் கூறப்படுவது
4. அயமாத்மா பிரம்மம் - இது, அதர்வண வேதத்தின் மாண்டூக்கிய உபநிடதத்தில் கூறப்படுவது.

இந்நான்கு வாக்கியங்களுள் தத்துவமசி மகாவாக்கியப் பொருளை இந்நூல் விரித்துக் கூறுகிறது. தத்துவமசி வாக்கியம் தத்-துவம்-அசி என்னும் மூன்று சொற்களால் ஆனது. தத்பதம்-துவம்பதம்-அசிபதம் எனப் பிரித்தும், முப்பதம் எனத் தொகுத்தும் இதனைக் கூறுவர். நான்கு மகாவாக்கியங்களுள் இத்தத்துவமசி வாக்கியம் ஒன்றே சைவசித்தாந்தத்திற்கு உடன்பாடானது.

திருமூலர் திருமந்திரம் இத்தத்துவமசி வாக்கியத்தை இரண்டு அதிகாரங்களில் சொல்லுகிறது. ஓர் அதிகாரம் “முப்பதம்” என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. மற்றோர் அதிகாரம் “தத்துவமசி வாக்கியம்” என்றே பெயர் பெற்றுள்ளது. இவ்விரு அதிகாரங்களும் எட்டாம் தந்திரத்துள் முறையே 19; 36-ஆம் அதிகாரங்களாய் 8; 19 மந்திரங்களை உடையனவாய் விளங்குகின்றன.

வள்ளற்பெருமானும் தமது திருவருட்பாவில் பல இடங்களில் தத்துவமசியைக் கூறுகிறார். “தொம்பதமாய் தற்பதமாய் ஒன்றும் அசிபதமாய் அமர்ந்ததேவே” (2077) என்பது மகாதேவமாலை. “தொம்பதமும் உடனுற்ற தற்பதமும் அசிபதச் சுகமும் ஒன்றான சிவமே சுத்த சிவ சன்மார்க்க நிதியே அருட்பெருஞ்ஜோதி நடராச பதியே” (3655) என்பது நடராசபதிமாலை. “தத்துவமசி நிலை இது, இதுதானே சத்தியம் காண் எனத் தனித்துரைத்து எனக்கே” (3692) என்பது சற்குரு மணிமாலை, “தொம்பத உருவொடு தப்பத வெளியில் தோன்று) அசிபத நடம் நான் காணல்வேண்டும்” (4277) என்பது உபதேச வினா. இப்படி இன்னும் சிலபல இடங்கள் திருவருட்பாவில் உண்டு.

சுத்தசாதகத்தின் சிறப்பு, அது சாகாக்கலையாகிய, உடம்பொடு மறைதலைத் தெளிவாகக் கூறுவதாகும். இந்த உடம்பு இங்கே வீழ்ந்துவிட்டால் உயிர் முத்தி பெறாது; இன்னொரு உடம்பை எடுத்துக்கொண்டு இங்கே பிறக்கும். இந்த உடம்பு இங்கே விழாவிட்டில் இனி ஒரு பிறப்பு இல்லை. உடம்போடு மறைவதே முத்தி, சித்தி. சமயகுரவர் நால்வரும் ஒவ்வொரு வகையில் உடம்போடு மறைந்தவர்களே. வள்ளற்பெருமான் இராமலிங்க அடிகள் உடம்போடு மறைந்தவரே. உடம்போடு மறைதலாகிய சாகாக்கலையைச் சுத்தசாதகம் தத்துவமசி வாக்கியத்தைக்கொண்டு அருமையாகவும் அழுத்தந்திருத்தமாகவும் கூறுகிறது.

அடுத்த மற்றிரண்டு சனனத்தில் வீட்டை
அடைந்திடும் தொம்பத நெறியோர்

அடுத்த மற்றொருநற் சனனத்தில் வீட்டை
அடைந்திடும் தற்பத நெறியோர்
அடுத்த இச்சனனந் தன்னில் அடைந்திடும் வீடு
அசிபத நெறியுளோர் இவரும்
அடுத்த இவ்வுடலோடு அடைந்திடாவிடில் மேல்
ஆக்கை ஒன்றெடுக்கும் என்று உணர்வாய்.

ஒடுங்கிடும் காலம் தோன்றின அடைவே
ஒடுங்கிடும் என்று உரைப்பதனால்
ஒடுங்கிடும் காலம் சத்தியவாதிக்கு ஒடுங்கும்இவ்
உடல் தன் மாத்திரையில்
ஒடுங்கிடும் காலம் அசத்தியவாதிக்கு ஒடுங்கும்
இவ்உடல் அசத்தியமாய்
ஒடுங்கிடும் காலம்உடல் இங்கே வீழ்ந்தால்
ஒடுங்கின தில்லை என்று உணர்வாய்.

மேல்ஒரு வடிவை எடுத்ததே ஆகின்
மேவும் இவ்வுடல் இங்கே வீழும்
மேல்ஒரு வடிவை எடுத்தது இன்றாகின்
மேவும் இவ்வுடல் இங்கே வீழா
மேல்ஒரு சிவத்தைச் சீவன்சென்று அடையும்
மேவும் இவ்வுடல் இங்குத் தானே
மேல்ஒரு சிவத்தின் வடிவதுஆம் அருளாய்
வெளியதாம் உலகு கண்டிடவே.

இந்தநல் ஒழுங்கில் முன்னிரு பதமும்
எய்திஇவ் அசிபதத்து அடைந்தால்
பந்தம்இல் சிவத்தை வடிவொடும் அடையும்
பகுத்து அவைஒன்றில் ஒன்றுஒடுங்கிச்
சந்ததம் தருக்கி அசிபதத்து அருத்தம்தனைத்
தத்தம் பதத்தினில் ஒடுக்கும்
அந்தகர் தமக்கு மற்று ஒருக்காலும்

அசிபத முத்தியே கிடையா. -சுத்தசாதகம் 17;18;19;26.

என்னும் பாடல்கள் சிவத்தை வடிவோடும் அடைதலைக் கூறுகின்றன. வள்ளற்பெருமானது சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முடிபு சாகாதிருப்பதே. “சாகாதவனே சன்மார்க்கி” என்பார் வள்ளலார். குமாரதேவரின் சுத்த சாதகமும் வள்ளலாரின் சுத்த சன்மார்க்கமும் ஒன்றுக்கொன்று நெருங்கிய தொடர் புடையவை. சுத்தசன்மார்க்கத்திற்குச் சுத்தசாதகம் ஆதார நூல்.

இவ்வளவில் சுத்தசாதகத்தைப் பற்றிய செய்தியை இவ்விடம் நிறைவு செய்வோம்.

சுத்தசாதகம் பூவை கலியாணசுந்தர முதலியார் பார்வையிட்ட பதிப்பொன்று 1909-இல் சென்னையில் வெளியாயிற்று. பழம்பதிப்பாகிய இதுவே முதற் பதிப்பாகவும் இருக்கலாம்.

குமாரதேவரின் முத்திப்பேறு

இவ்வாறு நெடுங்காலம் அருள்விளங்கிய குமாரதேவருக்கு முத்திக்காலம் நெருங்கிற்று. அணுக்கத் தொண்டராக விளங்கிய ரெட்டி சிதம்பர சுவாமிகள் “தேவரீர் பரிபூரணம் ஆனபின்னர் அடியார்களின் தரிசனத்தின் பொருட்டு ஒரு திருப்பணி கட்டளையிட்டருள வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்தார். அது கேட்ட சுவாமிகள், “நாம் மறைந்தும் நமது பெயரிருக்க வேண்டுமா?” என்று கூறியவாறே அவ்விடத்தில் தோன்றிய ஒளிப்பிழம்பில் ஐக்கியமாய்க் கலந்து மறைந்தருளினார். இதுவே அவர் பெற்ற முத்திப் பெரும்பேறு. குமாரதேவரின் முத்தித்தானத்தில் ரெட்டி சிதம்பர சுவாமிகள் குமார தேவருக்குக் கோயிலும் மடமும் கட்டினார். அதுவே விருத்தாசலத்தில் இன்றுள்ள குமாரதேவர் மடம்.

இக் குமாரதேவர் மடம் துறையூராதீன நிர்வாகத்திற் சேர்ந்து, துறையூர் ஆதீனம் விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடம் என வழங்கலாயிற்று. குமாரதேவர் விருத்தாசலம் மடத்தின் குரு முதல்வராகவும், துறையூராதீனத்தின் ஐந்தாம் பட்டம் குருமகாசந்நிதானமாகவும் கொள்ளப்பெறுகிறார்.

குமாரதேவருக்குப்பின் அடுத்த ஆறாவது பட்டமாக விளங்கியவர் நமச்சிவாய சிவப்பிரகாசர்.

7-ஆவது பட்டம் நன்னூற் சிவப்பிரகாசர்

துறையூராதீனத்தின் நிறுவனர் குருமுதல்வர் சிவப்பிரகாசர் என்பதால் பின்வந்த குருமார்களின் பெயரிலும் சிவப்பிரகாசர் என்பதைச் சேர்த்து வழங்குதல் வழக்கமாயிற்று. இயற்

பெயருக்குப்பின் சிவப்பிரகாசர் என்பது சேர்ந்தது. ஆனால் ஏழாம் பட்டம் சுவாமிகளுக்கோ நன்னூற் சிவப்பிரகாசர் எனப் பெயர் வழங்குகிறது. பெயரே புதுமையாக உள்ளது. அருமையாகவும் உள்ளது. இஃது இயற்பெயராக இருக்க இயலாது. சிறப்புப் பெயராகவே இருக்கவேண்டும். நல்ல நூல்களில் பெரிதும் ஈடுபாடும் பயிற்சியும் கொண்டு, அவற்றைப் பலருக்கும் அறிமுகப்படுத்தி அறிவுறுத்தும் பாங்கினால் இவர்களுக்கு நன்னூற் சிவப்பிரகாசர் எனப் பெயரமைந்திருத்தல் வேண்டும். பெயருக்கு ஏற்றவாறு ஆதின குருமுதல்வர் ஆதிசிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இயற்றியருளிய அத்துவித வெண்பா நூலுக்கு இந் நன்னூற் சிவப்பிரகாசர் அருமையானதோர் உரையை இயற்றியருளியுள்ளார், அத்துவித வெண்பா மூலமும் இவரியற்றிய உரையும் பின்னாளில் 20-ஆவது பட்டம் சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச சுவாமிகளாற் பதிப்பிக்கப்பெற்றது (1885). அறிவார்ந்த சான்றோராக விளங்கிய நன்னூற் சிவப்பிரகாசர் அரியலூரில் முத்திபெற்றார்.

20-ஆவது பட்டம்

சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

சிதம்பரத்தில் திருப்பாட்டன் தெருவில் வீரசைவக் குடும்பத்தில் பிறந்தவர். இயற்பெயர் சொக்கலிங்கம். இளமை யிலேயே கல்விகேள்விகளிற் சிறந்து, துறவு பூண்டு, ஞான வேட்கையில் திருமுதுகுன்றத்திற்கு வந்து குமாரதேவர் மடத்தில் சிறந்த சான்றோராக விளங்கிய முத்தைய சுவாமி களிடம் தீக்கையும் உபதேசமும் உயர்கல்வியும் பெற்றுச் சிறந்தவர். பின்னாளில் 20-ஆம் பட்டம் குருமகா சந்நிதானமாக எழுந்தருளி விளங்கியவர்.

திருமுதுகுன்றம் பெரியநாயகியம்மன்மீது ஒருபிள்ளைத் தமிழ் பாடினார். 100 பாடல்கள். திருமுதுகுன்றம் பெரியநாயகி யம்மை பிள்ளைத்தமிழ் என அது வழங்கும். குமாரதேவர் அபிடேக மாலை, திரிபதார்த்த உண்மை விளக்கம், உபதேச விளக்கம் ஆகிய நூல்களையும் இயற்றினார்.

பெரியநாயகியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், சாலிவாகன சகாப்தம் 1811 (ஆயிரத்து எண்ணூற்றுப் பதினொன்று) சர்வதாரி ஆண்டு, ஆனி மாதம், 25-ஆம் தேதி சனிக்கிழமை, அமரபக்கம், மிருகசீரிட நட்சத்திரம், திரயோதசி நன்னாளில் பாடப்பெற்றது என அதன் பாயிரப்பாடல் கூறுவதால் இந் நூல் பாடப்பெற்ற காலம் (இவரது காலம்) கி.பி. 1889-ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 7-ஆம் தேதி என்பதை அறியலாம்.

எல்லாவற்றையும்விட, இவரைப் பற்றிச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க செய்திகள் இரண்டு.

1. ஆதிசிவப்பிரகாசரின் அத்துவித வெண்பா மூலமும் உரையும் பதிப்பித்து வெளியிட்டது.
2. குமாரதேவரின் சுத்த சாதகத்திற்கு இவர் எழுதிய விருத்தியுரை.

ஆதிசிவப்பிரகாச சுவாமிகள் இயற்றிய அத்துவிதவெண்பா மூலத்தையும் அதற்கு ஏழாம் பட்டம் நன்னூற் சிவப்பிரகாசர் இயற்றிய உரையையும் இவர் தாரண வருடம் பங்குனி மாதத்தில் (கி.பி. 1885 மார்ச் மாதம்) பதிப்பித்து வெளியிட்டார். சென்னையில் ஊ. புஷ்பரதச் செட்டியாரவர்களது கலாரத்நாகர அச்சககூடத்தில் பதிப்பித்து வெளியிடப்பெற்றது.

குமாரதேவர் இயற்றியருளிய சுத்த சாதகத்திற்கு இவர் விருத்தியுரை ஒன்றை எழுதினார். 21-ஆம் பட்டம் சிதம்பர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் காலத்தில் (1909) அது பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளது.

அத்துவித வெண்பாப் பதிப்பு, சுத்தசாதகம் உரை ஆகிய இவ்விரண்டும் குறிப்பிடத்தக்க இவரது பெரும்பணிகளாம்.

சுத்தசாதக உரைக்கு இவர் பாடியுள்ள பாயிரச் செய்யுள் களால் பல்வேறு சிறந்த செய்திகள் தெரியவருகின்றன. தற்சிறப்புப் பாயிரம் என்ற தலைப்பில் நான்கு பாடல்கள் பாடியுள்ளார். முதற்பாடல் ஸ்ரீகுமாரதேவ சுவாமிகளாதீனம் சந்தான குருபரம்பரை ஸ்துதி. இரண்டு, மூன்றாவது பாடல்கள்

குருஸ்துதி. நான்காவது அடையடக்கம். ஸ்ரீகுமாரதேவ சுவாமிகளாதீனம் சந்தான குருபரம்பரை ஸ்துதி வருமாறு :

புண்ணியன் கைலைக் குருபரம் பரையிற்
 போந்த மெய்கண்ட சந்ததியிற்
 பொருவில்சீர்த் துறைசை நகர்வளர்
 சிவப்பிரகாசர்¹தம் பொன்னடி புனைந்த
 எண்ணில் நல்தவத்துச் சாந்தலிங் கேசன்²
 எல்லையில் மோனானந்த நிலையாம்
 இரும்பொருள் அளித்த விருத்த அம்பிகையாள்
 இன்புறும் குமாரசத் குரவன்³
 திண்ணிய அருள்சேர் சிதம்பரதேவன்⁴
 செப்புறும் பழனிமா முனிவன்⁵
 திருவமர் ஆறுமுகன்⁶ குவாகத்தான்⁷
 செப்பும் வேலாயுதத் திறலோன்⁸
 கண்ணினுக் கிமையாம் குழந்தைவேல்⁹ அடியேன்
 கருமலம் களைந்த முத்தையன்¹⁰
 கருதுமிச் சந்தானக் குரவர்கள்தாள்
 கமலம் உள்நினைந்து கைதொழுவாம்.

சந்தான குருபரம்பரை ஸ்துதி என்னும் இப்பாடலில் சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பதின்மரைத் துதிக்கிறார். அப்பதின்மராவார் :

1. துறைசை சிவப்பிரகாசர்	6. ஆறுமுகன்
2. சாந்தலிங்கேசன்	7. குவாகத்தான்
3. குமாரசத்குரவன்	8. வேலாயுதத்திறலோன்
4. சிதம்பரதேவன்	9. குழந்தைவேல்
5. பழனிமா முனிவன்	10. அடியேன் கருமலம்
களைந்த முத்தையன்

இப்பதின்மரையும் ஒவ்வொருவராகக் காண்போம்.

1. கயிலைக் குருபரம்பரையில் மெய்கண்ட சந்ததியில் துறைசை நகர்வளர் சிவப்பிரகாசர்

இவர், திருக்கயிலாய பரம்பரை மெய்கண்டசந்தானம் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் ஆதீன நிறுவனர் குருமுதல்வர் ஸ்ரீநமசிவாயமூர்த்திகளின் அணுக்கத் தொண்டராக இருந்து,

சிதம்பரம் கோயில் வழிபாட்டுப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும் விஷயத்தில் வீரசைவராக நேர்ந்து, துறையூரில் வீரசைவ ஆதீனம் நிறுவிய ஆதிசிவப்பிரகாசர்.

2. சாந்தலிங்கேசன்

பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் - ஆதி சிவப்பிரகாசருடைய சீடர் - பேரூராதீன நிறுவனர்.

3. குமாரசத்ருவன்

விருத்தாசலம் குமாரதேவர். பேரூர் சாந்தலிங்கரின் சீடர். விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்தின் நிறுவனர். துறையூராதீனத்தின் 5-ஆம் பட்டமாகவும் விளங்கியவர்.

4. சிதம்பரதேவன்

திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள். விருத்தாசலம் குமாரதேவரின் சீடர். திருப்போரூரில் சிதம்பர சுவாமிகள் ஆதீனத்தை நிறுவியவர்.

இதுவரை கூறப்பட்ட நால்வரும் நான்கு ஆதீனங்களின் நிறுவனர்கள். ஒருவருக்கொருவர் சீடர்.

இனிக் கூறப்பெறும் அறுவரும் விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்து அடியவர்கள்.

இவர்களிற் சிலர், இப்பாடலிற் கூறப்படுவதால் மட்டுமே அறியப்பெறுபவர்கள். மற்றும் சிலரைப் பற்றிய செய்திகள், மிகச் சிலவே தெரிகின்றன. விரிவாகத் தெரியவில்லை.

5. பழனிமாமுனிவன்

பழனி சுவாமிகள் - விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்து அடியவருள் ஒருவர்.

6. ஆறுமுகன்

ஆறுமுக சுவாமிகள் - விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்து அடியவருள் ஒருவர்.

7. குவாகத்தான்

குவாகம் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த சுவாமிகள். விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்து அடியவர்களுள் ஒருவர்.

1923-இல் பதிப்பிக்கப்பெற்ற குமாரதேவர் சாஸ்திரக் கோவை என்னும் நூலில் நூலுக்கு முன்னர், தொடக்கத் திலேயே ஒரு தனிப் பக்கத்தில் ஆதீன வரலாறு என்று தலைப்பிட்டு, பத்துப்பேர் கொண்ட பட்டியலொன்று கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

துறையூர் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்
 பேறையூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகள்
 ஸ்ரீ குமாரதேவர்
 சிதம்பர சுவாமிகள்
 ரெட்டி சிதம்பர சுவாமிகள்
 பழனி சுவாமிகள்
 கூவாலத்துச் சுவாமிகள்
 புலியூர்ச் சுவாமிகள்
 குழந்தைவேல் சுவாமிகள்
 முத்தைய சுவாமிகள்

என்பது அப்பதினமர் பெயர் வரிசை. இதில் ஏழாவதாகக் குறித்துள்ள கூவாலத்துச் சுவாமிகளே குவாகம் சுவாமிகளாக இருக்கலாம். இருக்க வேண்டும். இதனை அறியாமல், அண்மைக் காலத்து அச்ச நூல்களில் “குவாகத்தான்” என்பதைக் “குருவாகத்தான்” என்று மாற்றிவிட்டார்கள். பழம் பதிப்புகள் அனைத்திலும் குவாகத்தான் என்றே உள்ளது. மேற்குறித்த பட்டியலில் உள்ள கூவாலத்துச் சுவாமிகள் என்பதற்கும் பொருத்தமாக உள்ளது. அண்மைக் காலத்து அச்சில் குருவாகத்தான் என்று திருத்தியிருப்பது பிழை.

குவாகம் சுவாமிகள், குவாகத்துச் சுவாமிகள் (கூவாலத்துச் சுவாமிகள்) என்பதே சரியானது.

8. வேலாயுதத்திறலோன்

வேலாயுதசுவாமிகள். விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்து அடியவர்.

9. குழந்தைவேல்

10. முத்தையன்

குழந்தைவேல் சுவாமிகள், முத்தைய சுவாமிகள் ஆகிய இவ்விருவரும் விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்து அடியவர்கள். அடியவர்களுள் முக்கியமானவர்கள். சென்னைக் கிளைமடத்தில் இருந்து சிறப்பித்தவர்கள். விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்திற்குச் சொந்தமாகச் சென்னை மயிலாப்பூரில் தெற்கு மாட வீதியில் உள்ள கிளைமடத்தில் இவ்விருவருக்கும் சமாதிக்கோயில் உள்ளது. அக்கோயிலில் மூலவராயுள்ள சிவலிங்கம் குழந்தைவேல் சுவாமிகள். மூலவருக்கு எதிரிலுள்ள (மூலவர் சந்நிதியிலுள்ள) நந்தி, முத்தைய சுவாமிகள். இவ்வமைப்பால் இவர்களது சிறப்பு (முக்கியத்துவம்) விளங்கும். குழந்தைவேல் சுவாமிகள் காலத்தால் சற்று முன்னவர். முத்தைய சுவாமிகள் பின்னவர்.

முத்தைய சுவாமிகள்

20-ஆம் பட்டம் சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச சுவாமி களுக்கு இவரே குரு. சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாசர் முத்தைய சுவாமிகளின் சீடரே. சந்தான குரு பரம்பரை ஸ்துதியில் "அடியேன் கருமலம் களைந்த முத்தையன்" என்று கூறுவதால் இவர்களின் குருசீட உறவு தெளிவாக விளங்கும். மேலும் அடுத்த குருஸ்துதி இரண்டு பாடல்களிலும் முத்தைய சுவாமி களையே குருவாகத் துதிக்கிறார். முத்தைய சுவாமிகளின் அருள்முதிர்வால் சக்த சாதக உரையைத் தாம் துணிந்து எழுதுவதாகக் கூறுகிறார். இதனாலும் இவ்வுண்மை நன்கு மிகத் தெளிவாக விளங்கும்.

சொக்கலிங்க சுவாமிகள் 20-ஆம் பட்டம் குருமகா சந்நிதானமாகத் திகழ்ந்தவர். ஆனால் அவரது குருவாகிய முத்தைய சுவாமிகளோ மடாதிபதியாகத் திகழ்ந்தவரல்லர்.

கிளைமடத்தில் அடியாராகவே இருந்தவர். இவரைப் பற்றிய இன்னொரு முக்கிய செய்தி, குறிப்பிடத்தக்க செய்தி, சின்மயதீபிகை என்றொரு சிறந்த ஞானநூலை இவர் இயற்றியருளினார் என்பதாகும். முத்தைய சுவாமிகள் இயற்றிய சின்மயதீபிகையை வள்ளற்பெருமான் இராமலிங்க அடிகள் 1857-இல் பதிப்பித்திருக்கிறார். அது வள்ளற்பெருமான் சென்னையில் விளங்கிய காலம். முத்தைய சுவாமிகளும் வள்ளற்பெருமானும் ஏறத்தாழச் சமகாலத்தவர்களாக இருக்கலாம். அல்லது முத்தைய சுவாமிகள் வள்ளலாருக்குச் சற்று முற்பட்டவராக இருக்கலாம்.

21-ஆவது பட்டம்

சிதம்பர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

திருச்சிராப்பள்ளியில் வைதிக அந்தணர் குலத்தில் பிறந்தவர். சிதம்பரம் என்பது பிள்ளைத் திருநாமம். இவருக்கு அகவை ஐந்து ஆகும்போது வடநாட்டிலிருந்து முனிவர்கள் சிலர் தலயாத்திரையாகத் தென்னாட்டுக்கு வந்தார்கள். திருச்சிராப்பள்ளிக்கு வந்தபோது சிறுவர் சிதம்பரத்தைக் காண நேர்ந்தது. சிறுபருவத்திலேயே அன்பு அறிவு முதலிய நற்குணங்களுடனும் கல்வி ஆர்வத்துடனும் தோற்றப் பொலிவுடனும் விளங்கும் சிறுவரைக் கண்ட முனிவர்கள், இச்சிறுவன் வருங்காலத்தில் சிறந்த ஞானியாகப் பெரிய பதவிக்கு வருவான் என்பதை அவனுடைய குணங்குறிகளாலறிந்து, தம்முடன் அழைத்துச் சென்றனர். தென்னாடு முழுவதும் யாத்திரை செய்து முடித்து வடநாட்டுக்கும் அழைத்துச் சென்றனர். குமரி முதல் இமயம் வரை முனிவர்களோடு யாத்திரை செய்த இச்சிறுவர் சிறந்த கல்விப் பயிற்சியும் கேள்வியறிவும் பெற்றுத் திகழ்ந்தார். அகவை பதினைந்தாயிற்று. திருவருள் தென்னாட்டுக்கு அழைத்தது. முனிவர்களை விட்டுப்பிரிந்து கீழைக் கடற்கரை ஓரமாகத் தலயாத்திரை செய்துகொண்டு சென்னை நகருக்கு வந்து சேர்ந்தார். சென்னை நகரில் கல்வி கேள்விகளிற் சிறந்த சான்றோர்களுடன் பழகி, எல்லோர்க்கும் இனியராக, அறிவார்ந்த இளைஞராக விளங்கினார்.

அச்சமயம் விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்தில் 20-ஆம் பட்டமாக இருந்த சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் சென்னைக்கு எழுந்தருளி மயிலாப்பூரிலுள்ள கிளைமடத்தைப் பார்வையிட்டு அதில் தங்கியிருந்தார். திருவருட்செயலால் ஒருநாள் இருவரும் சந்திக்க நேர்ந்தது. இளைஞரைக் கண்டதும் அவர்மீது ஒரு கவர்ச்சி ஏற்பட்டது. அறிவார்ந்த இவ்விளைஞர் தமக்குப்பின் பட்டத்துக்கு வர மிகவும் தகுதியானவர் எனத் தேர்ந்து, அவரை அழைத்துத் தம்முடன் வைத்துக்கொண்டார். விருத்தாசலத்திற்குத் திரும்பும்போது இளைஞர் சிதம்பரத்தையும் அழைத்துக் கொண்டு திரும்பினார். சுவாமிகளுடன் விருத்தாசலத்திற்கு வந்த இளைஞர், குமார தேவர் மடத்தில் சுவாமிகளுக்கு அடுத்த இரண்டாவது நிலையில் இருந்து எல்லாவற்றையும் கவனித்துவந்தார். 20-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள் பரிபூரணமடைந்தபின் 21-ஆம் பட்டம் குருமகாசந்நிதானமாக விளங்கினார். ஒரு நன்னாளில் விக்கிரம ஆண்டு தைத்திங்கள் 22-ஆம் நாள் (04-02-1941) திருமுதுகுன்றத்தில் தமது மடாலயத்திலேயே சிவானந்த பரிபூரணம் எய்தினார்கள்.

பன்மொழி அறிவும் இந்திய நாடு முழுவதையும் சுற்றிய அனுபவமும் நிறைந்த இவர்கள் காலத்தில் விருத்தாசலம் மடமும், சென்னைக் கிளைமடமும், ஏனைய கிளை மடங்களும் நன்கு அபிவிருத்தியாயின. மடத்திற்குப் பேரும் புகழும் பெருகின.

குமாரதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய சுத்த சாதகம் 20-ஆம் பட்டம் சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் உரையுடன், 21-ஆம் பட்டமாகிய இவர்கள் காலத்தில் இவர்களது ஏற்பாட்டில் சித்தாந்தசரபம் அட்டாவதானம் பூவை கலியாணசுந்தர முதலியாரவர்களால் பார்வையிடப்பட்டு, சென்னை கலாரத்நாகர மச்சக்கூடத்தில் 1909 சௌமிய ஆண்டு ஆனி மாதத்தில் பதிப்பித்து வெளியிடப்பெற்றது.

துறையூராதீன வரலாற்றில் நிறுவனர் ஆதிசிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் காலம் ஒரு பொற்காலம். குமாரதேவர் காலம் இரண்டாவது பொற்காலம். 20-ஆம் பட்டம் சொக்கலிங்க

சிவப்பிரகாசர் 21-ஆம் பட்டம் சிதம்பர சிவப்பிரகாசர் காலங்கள் மூன்றாவது பொற்காலம்.

22-ஆம் பட்டம்

ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

[04.02.1941 - 01.01.1972]

இவர்களது அருளாட்சிக் காலத்தில் மடம் நந்தவனம் முழையூர் சென்னை உட்படப் பல்வேறு கிளைமடங்கள் ஆகிய அனைத்தையும் புதுப்பித்தார்கள். குடநீராட்டுச் செய்ய வேண்டியவனவற்றுக்குச் செய்வித்தார்கள். நல்ல நூல்களை வெளியிட்டார்கள். பதிப்பித்தார்கள். முக்கியமாக மூன்று நூல்களைச் சொல்லவேண்டும். 1. குமாரதேவர் சரிதம், 2. சின்மயதீபிகை, 3. சுத்தசாதகம் (ஆங்கிலப்பதிப்பு).

1. குமாரதேவர் சரிதம்

அத்துவித வெண்பா குமாரதேவர் சாத்திரக்கோவை முதலிய நூல்களின் பழம் பதிப்புகளில் துறையூராதீனத்தின் வரலாறு குமாரதேவர் வரலாறு சேர்க்கப் பெற்றுள்ளது. தனி நூலாக வரலாறு எதுவும் வெளியிடப்பெறவில்லை. இக் குறையைப் போக்க, குமாரதேவர் வரலாற்றைத் தனியாக ஒரு சிறு நூலாகத் திருப்பாதிரிப்புலியூர் வித்துவான் தே.ஆ. ஸ்ரீநிவாசாசாரியர் அவர்களைக் கொண்டு எழுதுவித்து 1944-இல் வெளியிட்டார்கள். இதன் பின்னர்க் குமாரதேவர் வரலாறு பரவலாக வழங்கலாயிற்று.

2. சின்மயதீபிகை

குமாரதேவர் மடத்தில் சிறந்து விளங்கிய முத்தைய சுவாமிகள் இயற்றிய சின்மய தீபிகையை முதன்முதலாக 1857-இல் வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகள் பதிப்பித்த ருளினார்கள். அது வள்ளற்பெருமான் சென்னையில் வதிந்த காலம். அதன்பின் தனியார் பதிப்புகள் சில வெளிவந்தன. அதன்பின் அந்நூல் அதிகம் வழக்கிலில்லாத குறை இருந்து வந்தது. ஆதீன வெளியீடாக வராத குறையும் இருந்தது. அக்குறை 1971-இல் 22-ஆம் பட்டத்துச் சுவாமிகளால் நீங்கிற்று.

1971-மார்க் மாதத்தில் சின்மயதீபிகை நல். முருகேச முதலியாரின் குறிப்புரையுடன் ஆதீன வெளியீடாக வெளியிடப்பெற்றது. அக்காலத்தில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் திருக்குறள் ஆராய்ச்சித் துறையில் விரிவுரையாளராக விளங்கிய வித்துவான் மு. சண்முகம் பிள்ளை அவர்கள், இப்பதிப்பில் குறிப்புரை ஆசிரியர் நல்.மு. அவர்களுக்கு உதவினார், பாடல்களைச் சந்தி பிரித்துக் கொடுத்தார். குறிப்புரையையும் மேற்பார்வையிட்டுதவினார். சின்மயதீபிகைக்கு இது ஒரு நல்ல பதிப்பு. இப்பதிப்பைப் பாராட்டி எமது சன்மார்க்க விவேக விருத்தி இதழில் நாம் மதிப்புரை எழுதினோம். (ச.வி.வி. ஆகஸ்ட் 1971).

3. சுத்த சாதகம் (ஆங்கிலப் பதிப்பு)

ஆதீன அடியவரும் அறிஞருமான நல். முருகேச முதலியாரவர்கள் சுத்தசாதகத்திற்கு அருமையான ஆங்கிலப் பதிப்பு ஒன்றை மிக விரிவாகத் தயாரித்தார். 1971-ஆம் ஆண்டு குமாரதேவர் குருபூசையின்போது கையெழுத்துப் பிரதியைச் சந்திதானத்தின் திருவடிகளில் சமர்ப்பித்தார். அன்றைய கூட்டத்திற்கு யாம் (ஊரன் அடிகள்) தலைமை வகித்தோம். நூல் அச்சாகிக் கொண்டிருந்தபோது 01.01.1972-இல் சந்திதானம் சிவசாயுச்சியம் பெற்றுவிட்டார்கள். அடுத்த ஆண்டு 1972-இல் குமாரதேவர் குருபூசையில் 23-வது குருமகாசந்திதானமாகத் தற்போது எழுந்தருளியிருப்பவர்கள் திருமுன்னர் நூல் வெளியிடப்பெற்றது (05.10.1972). எமது சன்மார்க்க விவேக விருத்தி 1973 ஏப்ரல் இதழில் யாம் அதற்கொரு மதிப்புரை எழுதினோம். அதில் ஒரு பகுதியை அப்படியே இதன்கீழ்த் தருகின்றோம்.

இனி, முருகேச முதலியாரின் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புப் பதிப்பின் சிறப்புகளைக் காண்போம்.

தத்துவமசி வாக்கியத்தைப் பற்றி, சங்கரர், இராமானுஜர், மத்வர், ஸ்ரீகண்டர், ஸ்ரீபதி, வேதாந்த தேசிகர், வித்யாரண்யர் ஆகிய வேதாந்திகள்; திருமூலர், மெய்கண்டார், அருள்நந்தி சிவனார், உமாபதிசிவனார், சிவஞானமுனிவர், சிவாக்கிர

யோகிகள், ஞானப்பிரகாசர், மறைஞான சம்பந்தர், நிரம்ப அழகியார், செந்திநாதையர், ஸுறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் ஆகிய சித்தாந்திகள், தாயுமான சுவாமிகள், இராமலிங்க அடிகள், விவேகானந்தர், ரமணர், அரவிந்தர், டாக்டர் இராதாகிருஷ்ணன், தாஸ்குப்தா, கிரால், எட்கர்ட்டன், ஓட்டோ ஆகிய நவீன சிந்தனையாளர்கள் கூறும் விளக்கங்கள் விரிவாக ஆராயப் பெறுகின்றன.

தேக சித்தியைப் பற்றி உபநிடதங்கள், பிரம்ம சூத்திரம், தந்திர சாத்திரங்கள், திருமந்திரம் கூறுவன வற்றையும், சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர், ஆண்டாள், நம்மாழ்வார், திருமங்கை ஆழ்வார் ஆகிய ஞானிகளின் அனுபவங்களையும், இராமலிங்க அடிகளின் அனுபவத்தையும் அருள்மொழிகளையும், பாம்பன் சுவாமிகள் வாக்குகளையும் விரிவாக ஆராய்கிறார். பண்டைத் தமிழிலக்கியங்களாகிய பொருணராற்றுப் படையிலும், பதிற்றுப்பத்திலும் காணப்பெறும் செய்திகள் ஆராயப் பெறுகின்றன. அவ்வையார், திருமூலர், சிவவாக்கியர், நவநாத சித்தர்கள் கூறுவனவும் கிரேக்க, கிறிஸ்தவ தத்துவங்களிற் காணப்பெறும் கூற்றுகளும் ஆராயப் பெறுகின்றன. இவ்வளவும் நூலின் முதற்பகுதி, பதினைந்து அத்தியாயங்கள். இவற்றின் பின்னர் சுத்த சாதகம் மூலத்தின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் சொக்கலிங்க சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் உரையின் மொழிபெயர்ப்பும் நூலின் இரண்டாம் பாகமாக அமைந்துள்ளன. பின்னுள்ளது மூன்றாம் பாகம். ராயல் அளவு 209 பக்கமுள்ள நூலின் முதல் 105 பக்கம் முற்கூறிய சிறந்த ஆராய்ச்சிகள். இவ்வளவு ஆராய்ச்சிகளோடும் குறிப்புகளோடும் விளக்கங்களோடும் இதுவரை சைவ நூல் எதுவும் வெளிவந்ததே இல்லை. இப்போது வெளிவந்திருப்பது நமது நல்ல காலமேயாகும். மொழி பெயர்ப்பாசிரியரும் பதிப்பாசிரியருமாகிய திரு நல். முருகேச முதலியார் அந்தக் காலத்து மனிதர். ஆனால் இந்தக் காலத்து விஷயங்களும் மிகத் தெரிந்தவர்.

அந்தக் காலத்திலேயே ராவ்சாகிப் பட்டமும், பி.ஏ., பட்டமும் பெற்றவர். அரசாங்கச் செயலாளராகப் பதவி வகித்து ஓய்வு பெற்றவர். அதன் பின்னும் சிலகாலம் முதலமைச்சருக்கு நிர்வாக ஆலோசகராகப் பணியாற்றியவர். ஆங்கிலமும், தமிழும், சைவமும், பிறவும் நன்கு கற்றவர். காசி இந்து பல்கலைக்கழகத்திலும் அலகாபாத் பல்கலைக்கழகத்திலும் இவர் ஆற்றிய சைவ சித்தாந்தச் சொற்பொழிவுகள் நூல் வடிவில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடாக வந்துள்ளன. வள்ளற் பெருமான் பதிப்பித்த நூல்களில் ஒன்றான சின்மய தீபிகைக்கு உரைவரைந்து குமாரதேவர் மடத்துப் பதிப்பாக இவர் பதிப்பித்துள்ளார். இவரது பணிகள் அனைத்திலும் சிறந்தது இந்த சுத்தசாதக ஆங்கிலப் பதிப்பே.

நூல் எவ்வளவு உயர்ந்ததோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு உயர்ந்ததாக இருக்கிறது இப்பதிப்பு. இவ்வளவு கௌரவமான பதிப்பு வேறு எந்த சைவ நூலுக்கும் வந்ததில்லை. குமாரதேவர் மடம் சைவ நூல் உலகில் ஒரு புதுமையைப் படைத்திருக்கிறது. 22-ஆவது குருமகா சந்நிதானமாக விளங்கிய ஸ்ரீலஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சிவப்பிரகாச பண்டார சந்நிதிகளின் காலத்தில் அவர்களின் ஆசியோடு நல். முருகேச முதலியார் இப்பணியைத் தொடங்கினார். தொடங்கி நிறைவேற்றி 1971-ஆம் ஆண்டு குமாரதேவர் குருபூசையின்போது கையெழுத்துப் பிரதியைச் சந்நிதானத்தின் திருவடிகளில் சமர்ப்பித்து வழிபட்டார். அன்றைய கூட்டத்திற்குத் தலைமை தாங்கும் பேற்றினை யாம் பெற்றோம். நூல் அச்சாகிக் கொண்டிருந்தபோது 1.1.1972-இல் சந்நிதானம் சிவ சாயுச்சியம் பெற்றார்கள். 1972-ஆம் ஆண்டு குமாரதேவர் குருபூசையில் 23-ஆவது குருமகாசந்நிதானத்தின் திருமுன்னர் நூல் வெளிவந்தது. நூலின் பொருளமைப்பும் அச்சமைப்பு, கட்டிட அமைப்பு முதலியனவும் அழகாக அமைந்திருக்கின்றன. நூன் முகப்பில் 22-ஆவது குருமகாசந்நிதானத்தின் திருவுருவப் படமும் அதனை அடுத்து 23-ஆவது குருமகாசந்நிதானத்தின்

ஆசி உரையும் அணிசெய்கின்றன. அடுத்து டாக்டர் டி.எம்.பி. மகாதேவன் அவர்களின் மிகச் சுருக்கமான முகவுரை உள்ளது. 'இராமலிங்க சுவாமிகள் சுத்த சாதகத்தைப் பெரிதும் மதித்துப் போற்றினார் என ஒரு மரபு உண்டு' There is a tradition that Sri Ramalinga Swami held Suddha Sadhakam in great esteem என அவர் கூறுவது உண்மையே. இப்பதிப்புக்காக நல். முருகேச முதலியாரையும் 22-ஆம் பட்டத்துச் சுவாமிகளையும் எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தரும்.

(இது அன்று யாம் எழுதிய மதிப்புரை)

சுத்த சாதக ஆங்கிலப் பதிப்பைப் பல்வேறு வெளிநாட்டு அறிஞர்களுக்கு அனுப்பியுதவ நல். முருகேச முதலியார் விரும்பினார். கடல்கடந்த நாடுகளின் தமிழறிஞர்கள் பலருடைய முகவரிகள் எம்மிடமிருந்தன. சென்னையில் நிகழ்ந்த இரண்டாவது உலகத்தமிழ் மாநாட்டின்போது யாம் சேகரித்தவை அவை. அவற்றையெல்லாம் நல்.மு-வுக்குக் கொடுத்துதவினோம். முகவரி கொடுத்தாயிற்று. ஏறத்தாழ நூறு நூல்களை அயல் நாட்டுத் தபால்களாக அனுப்புவதற்குத் தபால் செலவுக்கு எங்கே போவது? எமது பரிந்துரையின் பேரில் எம் நண்பர் பத்மபூஷண் அருட்செல்வர் டாக்டர் நா. மகாலிங்கம் அவர்கள் தபாற்செலவை ஏற்றார்கள். அவர்களது அலுவலகத்தின் மூலம் வெளிநாட்டு அறிஞர்கள் பலருக்கும் சுத்த சாதக ஆங்கிலப் பதிப்பு ஞானதானமாகச் சென்று சேர்ந்தது.

22-ஆவது சந்நிதானம் சிவசாயுச்சியம்

முப்பது ஆண்டுகள் இவ்வாறு நல்லாட்சி செய்துவந்த 22-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் விரோதிகிருது ஆண்டு மார்கழித் திங்கள் 17-ஆம் நாள் சனிக்கிழமை திருஆதிரை நாள் புனர்பூச நட்சத்திரத்தில் 01.01.1972-இல் விருத்தாசலத்தில் தமது மடாலயத்திலேயே சிவசாயுச்சியம் அடைந்தார்கள். மடத்திற்கு எதிரே நந்தவனத்தில் பூதவுடல் சமாதி வைக்கப்பெற்றது.

குணநலன்கள்

சந்நிதானம் அன்பும் அடக்கமும் மிக்கவர்கள். எந்நேரமும் சிரித்த முகத்துடன் இருப்பார்கள். மிகவும் எளிமையாக இருப்பார்கள். மிகமிக எளிமை என்று சொல்லவேண்டும். வழிபாடு உணவு உறக்க நேரங்களைத்தவிரப் பிற நேரங்களில் ஏதாவது செய்துகொண்டே இருப்பார்கள். சந்நேனும் சும்மா இருக்கமாட்டார்கள். ஓய்வாக இருக்கமாட்டார்கள். இடுப்பில் ஒரு துண்டைக் கட்டிக்கொண்டு அபிடேகக் குடம் முதலிய பூசைப் பாத்திரங்களைக் கிணற்றடியில் தாமே துலக்குவார்கள். இக்காட்சியைக் காண்பவர்கள், இவர்களே மடாதிபதி என்று அறியாதவர்கள், யாரோ வேலைக்காரர் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறார் என்று எண்ணுவார்கள். அப்படி எண்ணி, சுவாமிகள் இருக்கிறார்களா? என்று இவர்களுையே கேட்டவர்கள் உண்டு.

மடத்துக்கு வந்து செல்பவர்களை உணவு கொள்ளாமல் அனுப்பிவைக்க மாட்டார்கள். அருகிலிருந்து பரிமாறச் சொல்வார்கள். பஞ்சாமிர்த்தத்தைத் தாமே தம் கையால் பரிமாறுவார்கள். அன்பர்களை உபசரிப்பதில் இவர்களுக்கு ஒரு தனி மகிழ்ச்சி.

பீடத்தில் அமரமாட்டார்கள். பீடத்தின் ஒருபால் - ஒரு பக்கத்தில் - சற்றுத் தள்ளியே அமர்வார்கள். வணங்குவோர் பீடத்தையே வணங்கவேண்டும், தம்மை வணங்கலாகாது என்ற எண்ணமுள்ளவர்கள். அவ்வளவு அடக்கம். முக்கிய அன்பர்களை வெளி வாயில் (வாசல்) இராஜகோபுரம்வரை வழியனுப்பி வைப்பார்கள். அவ்வளவு எளிமை, அடக்கம். எளிமையாகவும் இனிமையாகவும் பழகுவதை ஒரு வழக்கமாகவே கொண்டவர்கள்.

இவர்களுக்கும் எமக்கும் ஏற்பட்ட தொடர்பு

யாம் முதல்முதலாக விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்திற்குச் சென்றது 05.12.1967-இல், இன்றைக்கு 42 ஆண்டுகளுக்கு முன் யாம் திருச்சிராப்பள்ளி சமயபுரத்தில் வாழ்ந்த காலத்தில். அப்போது எமக்கு அகவை முப்பத்தைந்து. சன்மார்க்க

நெறியில் வெள்ளாடைத் துறவு பூண்டு ஆறு மாதங்களே ஆகியிருந்தன. எங்கள் முதல் சந்திப்பே மிக இனிமையாக அமைந்தது. ஒருவருக்கொருவர் (பரஸ்பரம்) ஒருவகைக் கவர்ச்சி ஏற்பட்டது. நீண்டநேரம் அளவளாவிக் கொண்டிருந்தோம். சிற்றுண்டி அளித்து உபசரித்தார்கள். மடத்து வெளியீடுகளான குமாரதேவர் சரிதம் சுத்தசாதகம் ஆகிய இரண்டு நூல்களையும் அன்பளிப்பாக வழங்கி ஆசி கூறியருளினார்கள். அடிக்கடி வடலூருக்கு வந்து செல்வதாகத் தெரிவித்தோம். வடலூருக்கு வரும்போதெல்லாம் மடத்திற்கும் வந்து செல்லவேண்டும் என்று அன்போடு கேட்டுக் கொண்டார்கள். விருத்தாசலம் வழியாகத்தான் வடலூருக்குச் செல்லவேண்டும்.

அந்த மாத இறுதியில் 31.12.1967-இல், யாம் முதன்முதலில் எழுதிய நூல்களான வடலூர் வரலாறு, இராமலிங்கரும் தமிழும் ஆகிய இரண்டு நூல்களையும் திருச்சிராப்பள்ளியில் பெருவிழா ஒன்றை நடத்தி வெளியிட்டோம். இந்நூல்களின் வெளியீட்டை அடுத்துத் தைப்பூசம் வந்தது. 1968 தைப்பூச விழாவிற்கு வடலூர் சென்றபோது, விருத்தாசலத்திற்குச் சென்று சந்நிதானத்தைத் தரிசித்து இரண்டு நூல்களையும் கையுறையாகச் சமர்ப்பித்து வணங்கினோம். சென்ற மாதம் தான் வந்து சென்றீர்கள், அதற்குள், ஒரு மாதத்திற்குள் இரண்டு நூல்களைச் சொந்தமாக எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்டுக் கொண்டுவந்து கொடுத்துவிட்டீர்களே! “நீங்கள் பெரிய ஆள்தான்” என்று முகமலர்ச்சியோடு பாராட்டினார்கள். சென்றமுறை டிசம்பர் முதல் வாரத்தில் சந்நிதானத்தைத் தரிசிக்கும்போதே இந்நூல்கள் அச்சில் இருந்தன என்று அடக்கமாகக் கூறினோம்.

அடுத்த ஆண்டு 1969-இல் நாம் வடலூருக்கே வந்து விட்டோம். வடலூரில் முன்னாள் முதலமைச்சர் ஓமந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியார் அவர்கள் நிறுவி நடத்திய சுத்த சன்மார்க்க நிலையம் என்னும் பெரு நிறுவனத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பை அவரிடமிருந்து ஏற்று அதன் கௌரவச் செயலாளராக இருந்து நடத்தி வந்தோம். வடலூரே நமது வாழ்விடமாயிற்று.

அதற்கும் அடுத்த ஆண்டு 1970-இல் வடலூரில் வள்ளற் பெருமானே நிறுவியருளிய சத்தியதருமச்சாலை சத்தியஞான சபை முதலிய நிறுவனங்களுக்கு (வள்ளலார் தெய்வ நிலையங்களுக்கு) அறங்காவலர் ஆனோம். பின்பு அறங்காவலர்குமுத்தலைவரானோம். இது தமிழக அரசின் அறநிலையத்துறையின் நியமனப் பதவி.

வடலூரை வாழ்விடமாகக் கொண்டபின் அடிக்கடி விருத்தாசலம் செல்லும் வாய்ப்புகள் ஏற்பட்டன. மடத்திற்குச் சென்று சந்நிதானத்தைத் தரிசித்து மகிழ்வோம்.

அதற்கும் அடுத்த ஆண்டு 1971-இல் தைப்பூசவிழாவில் (09.02.1971) எமது இராமலிங்க அடிகள் வரலாறு பெருநூலை வெளியிட்டோம். அது 100-ஆவது தைப்பூச விழாவாதலின், தைப்பூச விழாவும் நூல் வெளியீடும் மிகச் சிறப்பாக நிகழ்ந்தன. பின்னர் இந்நூல் தமிழக அரசின் பரிசையும் பெற்றது. தைப்பூச விழா முடிந்ததும் நூலை எடுத்துக் கொண்டு சென்று சந்நிதானத்திடம் அளித்து மகிழ்ந்தோம்.

வரும்போதெல்லாம் பெரிய பெரிய புத்தகங்களைக் கொண்டுவந்து கொடுக்கிறீர்கள். எங்கள் மடத்து வெளியீடுகளைவிடத் தங்கள் வெளியீடுகள் உயர்ந்த தரத்தில் இருக்கின்றன. ஆதீன வரலாறு, குமாரதேவர் வரலாறு, குமாரதேவர் சாத்திரக்கோவை, சுத்த சாதகம், சின்மயதீபிகை முதலான நூல்களை இப்படி நல்ல அச்சில் உயர்ந்த தரத்தில் பதிப்பிக்க வேண்டும். அதற்கு நீங்கள்தான் வந்து செய்ய வேண்டும். தங்களால்தான் முடியும் என்று கூறினார்கள்.

தங்களை முதன்முதலிற் பார்த்தபோதே எனக்கு உள்ளூர ஒரு எண்ணம் ஏற்பட்டது. தங்களோடு பழகப் பழக, தங்களது பெரும் பணிகளைப் பார்க்கப் பார்க்க, அந்த எண்ணம் வளர்ந்து வருகிறது. இந்த மடத்தின் நிர்வாகத்தைத் தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், என்னுடைய காலத்துக்குப் பின்னால் தாங்கள் அடுத்த மடாதிபதியாக வரவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்ளவேண்டும், இதுதான் எனக்குள்ள ஒரே ஆசை என்று கூறினார்கள்.

ஆனால் இன்னொரு அச்சமும் இருக்கிறது. அடிகளார் வடலூரில் பெரிய பதவிகளில் இருக்கிறீர்கள். அவற்றையெல்லாம்விடச் சன்மார்க்க உலகில், அறிவுலகில், தாங்கள் தான் தலைமையில் இருக்கிறீர்கள். வள்ளலாரின் சன்மார்க்கத்தைப் பற்றி எனக்கு ஓரளவு தெரியும். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகப் பேராசிரியர் டாக்டர் கு. சீனிவாசன் நமது மடத்துக்கு நன்கு பழக்கமானவர். வள்ளலார் அன்பர். சுவாமிமலை சன்மார்க்க சங்கத் தலைவர் தஞ்சாவூர் பழனிவேல் பிள்ளையும் மடத்துக்கு நன்கு பழக்கமானவர். வள்ளலார் அன்பர். இவர்கள்மூலம் சன்மார்க்க உலகத்தைப்பற்றி அறிந்திருக்கிறேன். இவர்கள் எல்லாரையும்விட அடிகளார் உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் இருக்கிறீர்கள். வள்ளலார் உலகம் மிகப்பெரியது. அதில் தலைவராக உள்ள தாங்கள், சன்மார்க்கத்திலிருந்து வீரசைவத்திற்கு வருவீர்களோ, என்னவோ, எப்படி அழைப்பது என்று உள்ளூர ஓர் அச்சமும் இருக்கிறது என்றார்கள்.

உள்ளூர உள்ள ஆசை அச்சம் ஆகிய இரண்டையுமே சந்நிதானம் தெரிவித்து விட்டீர்கள். இரண்டிலுமே நியாயம் இருக்கிறது. யான் பரம்பரைச் சைவன், சித்தாந்த சைவன், வள்ளலாரின் சமரச சன்மார்க்க ஒழுக்கத்தில் இருக்கிறவன், பணிகளிலும் பதவியிலும்கூட முன்னிற்கிறவன், அவற்றையெல்லாம் விட்டுவிட்டு வீரசைவத்திற்கு மாறுவது, வீரசைவ மடாதிபதியாவது ஏற்படையதா என்ற அச்சம் அடியேனுக்கும் இருக்கிறது என்பதைப் பணிவாகத் தெரிவித்தோம்.

இதற்கெல்லாம் இப்போது என்ன அவசரம், பின்னே உகிதம்போல் பார்த்துக் கொள்ளலாம், என்று பேச்சை முடித்தோம்.

அந்த ஆண்டு (1971) குமாரதேவர் குருபூஜைக்கு எம்மைச் சிறப்பு விருந்தினராகச் சுவாமிகள் அழைத்திருந்தார்கள். எமது தலைமையில் நிகழ்ந்த கூட்டத்தில்தான் நல். முருகேச முதலியார் சுத்த சாதகம் ஆங்கிலப் பதிப்பிற்கான கையெழுத்துப் படிக்களைச் சந்நிதானத்தில் சமர்ப்பித்தார்.

இதுவரை செய்துள்ள பணிகள் எல்லாவற்றையும்விட மிகப்பெரிய பணியை எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகவும்,

வள்ளற்பெருமான் அருளிய திருஅருட்பா ஆறு திருமுறைகளையும் ஒரே புத்தகமாக வெளியிடும் பணிதான் அது வென்றும், அதற்குரிய பூர்வாங்க வேலைகள் நடந்துகொண்டுள்ளன என்றும் சந்நிதானத்திடம் நாம் தெரிவித்தோம்.

அப்பணி நிறைவுபெற்று, நூல் எப்போது வெளியாகும் என்று கேட்டார்கள். 1972 தைப்பூசத்தில் வெளிவரும், தாமதமானால் வைகாசி 11-இல் வெளிவருவது நிச்சயம் என்றோம்.

அப்படியென்றால், மடத்து விஷயமாகவும் நாம் ஒரு நிச்சயம் செய்து கொள்வோம், மாசி மகத்தின்போது தங்களுக்கு இலிங்கதாரணம் செய்துவைக்கிறோம், ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், சைவத்திலிருந்துதான் வீரசைவம் உண்டாயிற்று. திருவாவடு துறை ஆதீனத்திலிருந்துதான் துறையூர் வீரசைவ ஆதீனம் உண்டாயிற்று. இதையும் அப்படி எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். வெள்ளை வேட்டியோடேயே இருங்கள், வடலூரிலேயே இருங்கள், எல்லா வேலைகளையும் பாருங்கள், கடைசி காலத்தில் வந்து கை கொடுத்தால்போதும், மாசி மகத்தின்போதே ஒரு உயிலையும் எழுதிவைத்துவிடுகிறோம், இன்று நாம் எடுக்கும் முடிவு இதுவாக இருக்கட்டும் என்று சந்நிதானம் வற்புறுத்திக் கூறினார்கள்.

திருவருட் சம்மதம் எப்படியோ, அப்படி நிகழட்டும், தைப்பூசவிழாவில் திருவருட்பா வெளியீடு நிறைவு பெற்றதும், தைப்பூச விழா முடிந்தவுடன் திருவருட்பாவுடன் வந்து தரிசிக்கிறோம், அப்போது எம்முடைய முடிவை இசைவை அல்லது இயலாமையைத் தீர்மானமாகத் தெரிவித்துவிடுகிறோம், அதுவரை சந்நிதானம் பொறுத்தருள வேண்டும் என்று விண்ணப்பித்து விடை பெற்றோம். அதுவே இறுதி விடையாக ஆகிவிட்டது.

தைப்பூசம் வருமுன்பே மார்கழிப் புனர்பூச நாளில் (01.01.1972) சந்நிதானம் சிவசாயுஜ்யம் எய்திவிட்டார்கள். மடத்தார் யாரும் இச்செய்தியை எமக்குத் தெரிவிக்கவில்லை.

அப்போது நாம் திருச்சிராப்பள்ளியில் தங்கித் திருவருட்பா ஆறு திருமுறைகளையும் ஒரே பெருநூலாக 1330 பக்கத்தில் அச்சிட்டுக் கொண்டிருந்தோம். மாதக்கணக்கில் திருச்சிராப்பள்ளியில் தங்கி அச்சப் பணியை நடத்திக் கொண்டிருந்தோம். மாதப் பூசத்திற்கு மட்டும் ஒருநாள் வடலூர் வந்துவிட்டு, மறுநாளே திருச்சிராப்பள்ளிக்குத் திரும்பி, அச்சவேலையைக் கவனிப்பது வழக்கம்.

சந்நிதானம் சிவசாயுஜ்யம் எய்திய மறுநாள் 02.01.1972 மார்கழி மாதம் மாதப்பூச ஜோதி தரிசனம். வடலூர் வந்து இரவு ஜோதி தரிசன விழாவை முடித்துவிட்டு மறுநாள் 03.01.1972 - அதிகாலை திருச்சிராப்பள்ளிக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தோம். விருத்தாசலம் வழியாகத்தான் செல்ல வேண்டும். நாம் பயணம் செய்த கார் மடத்து வாசலைக் கடந்து சென்றபோது கண்டகாட்சி, ஒரு நிமிடம் திடுக்கிடச் செய்தது. மடத்துவாசலிலும் எதிரே நந்தவனத்து வாசலிலும் வீதி ஓரமாக இருமருங்கிலும் தென்னை ஓலை, பச்சை மட்டைகள் ஊன்றியிருப்பதைக் கண்டோம். அப்போதும் விஷயம் தெரியவில்லை. சந்நிதானத்திற்கு இறுதிக்காலம் நேர்ந்திருக்கும் என்ற எண்ணம் தோன்றவில்லை. காரை நிறுத்தி யாரையும் விசாரிக்கவுமில்லை. என்னவோ ஏதோ என்று அவசரத்தில் திருச்சிராப்பள்ளியில் தங்குமிடத்திற்கு வந்துவிட்டோம்.

அடுத்த வாரம் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு எமது தங்குமிட முகவரிக்கு சிவத்திரு ஊரன் அடிகள், மாயவரம் லாட்ஜ், திருச்சிராப்பள்ளி - 2 என்று முகவரியிட்ட தபால் வந்து சேர்ந்தது. சந்நிதானம் சிவசாயுஜ்யம் ஆன பதினோராம் நாள் குருபூஜை விழா அழைப்பிதழ். 11.01.1972 அன்று விழா. 7-ஆம் தேதி விருத்தாசலத்தில் தபாலில் சேர்க்கப்பெற்ற தபால் 8-ஆம் தேதி திருச்சிராப்பள்ளி முத்திரையுடன் வந்துசேர்ந்தது.

மடத்துவாசல் நெடுகப் பச்சை மட்டை ஊன்றி யிருந்ததன் காரணம் புரிந்தது. சந்நிதானத்தின் சிரித்த முகம் கண்முன்னே நிழலாடியது. கடைசி நேரத்தில் சந்நிதானத்தைக்

காணக் கொடுத்துவைக்கவில்லையே என்ற ஏக்கம் உண்டாயிற்று. பட்டத்துக்கு வரமுடியாமற் போயிற்றே என்ற ஏமாற்றம் சிறிதும் ஏற்படவில்லை. பட்டத்திற்கு வரஉரியவர் பட்டத்திற்கு வந்துவிட்டார் என்பதில் மகிழ்ச்சிதான். எமது தோள்களில் ஏற்றப்பெற எண்ணியிருந்த பாரம் நீங்கிற்று என்ற விடுதலை உணர்ச்சியும் உண்டாயிற்று.

11-ஆம் தேதி மடத்திற்குச் சென்று சந்நிதானத்தின் குருபூஜை விழாவிலும் புதிய சந்நிதானத்தின் பட்டணப் பிரவேச விழாவிலும் கலந்துகொள்ள மனம் வரவில்லை. இருந்த இடத்திலேயே நான்கு நாள்கள் 11-ஆம் தேதி குருபூஜை நாள் முடியத் துக்கம் அனுட்டித்தோம். ஓராண்டு காலம் மடத்துக்குப் போவதில்லை என்றும் முடிவு செய்து கொண்டோம்.

இரண்டு ஆசைகள் நிறைவேறாமலேயே போய்விட்டன. அவற்றை என்றும் யாராலும் பூர்த்தி செய்ய இயலாது. 1. எம்மைத் தமது பிற்றோன்றலாக ஆக்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற சந்நிதானத்தின் ஆசை. 2. தைப்பூசம் கழித்த உடனேயே விருத்தாசலம் சென்று திருவருட்பாப் பெருநூலை சந்நிதானத்தின் கையில் கொடுக்க வேண்டும் என்ற எம்முடைய ஆசை. டெம்மி அளவில் 600 பக்க நூலைக் கண்டே அதிசயித்த சந்நிதானம் ராயல் அளவில் 1330 பக்கங்களும் மூன்று கிலோ எடையும் கொண்ட திருவருட்பாப் பெருநூலைக் கைகனக்க வாங்கிக் கொள்ளச் சந்நிதானம் இல்லையே, வாய்மணக்கப் புகழ்ந்துரைக்கச் சந்நிதானம் இல்லையே என்ற வருத்தம் என்றும் தீரா வருத்தமே.

அந்தத் தைப்பூசத்திலும் திருவருட்பா வெளிவராமல் தடைப்பட்டது, தாமதப்பட்டு 1972 வைகாசி 11-இல்தான் (24.05.1972) வெளிவந்தது.

1972 குமாரதேவர் குருபூஜையின்போது 05.10.1972-இல் சுத்தசாதகம் நல்.மு. ஆங்கிலப் பதிப்பு வெளிவந்தது. அதற்கும் போகவில்லை.

22.12.1972-இல் சந்நிதானத்தின் முதல் ஆண்டு குருபூஜை நிகழ்ந்தது. அழைப்பு வந்தது. அதற்கும் போகவில்லை. குருபூஜைக்கு மூன்றாம் நாள் 24.12.1972 மாலை முன்னிரவு விருத்தாசலம் மடத்திற்குச் சென்றோம். நாம் வருவோமோ அல்லது வராமலேயே முன்சந்நிதானத்தின் காலத்தோடு தொடர்பு நின்றுவிடுமோ என்று எண்ணியிருந்த சிலர் பலருக்கு, ஓராண்டுக்குப்பின் நமது வருகை மகிழ்ச்சியளித்தது. அனைவரும் அன்போடு வரவேற்றனர்.

புதிதாகப் பட்டமேற்றிருந்த இளவல் ஸ்ரீலக்ஷ்மி கலியாணசுந்தர சிவப்பிரகாச பண்டார சந்நிதிகள் அளவு கடந்து உபசரித்தார்கள். ஒரு வருடம் வரை எங்கும் வெளியே செல்ல இயலாத நிலை, இல்லாவிட்டால் நானே வந்து பார்த்திருப்பேன், முந்தா நாள் குருபூஜையன்று வராதது கவலையாக இருந்தது, நாளை அமுதமொழியாரை அனுப்பலாம் என்றிருந்தேன் என்று சொன்னார்கள். தொடர்ந்து இனி எப்போதும் வந்து செல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

நாமும் அப்படித்தான். மடத்து விஜயத்திற்கு ஓராண்டு தான் விடுமுறை. இனி எப்போதும் வரப்போக இருப்போம் என்று கூறி விடை பெற்றோம். முதல் குருபூஜை மலரும் பிரசாதங்களும் வழங்கி, மடத்து முன்வாயில் வரை வந்து வழியனுப்பினார்கள். மடத்துத் தொடர்பு சுமுகமாகத் தொடர்ந்து வருகிறது.

23-ஆவது பட்டம் குருமகாசந்நிதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி கல்யாணசுந்தர சிவப்பிரகாச பரமாசாரிய
சுவாமிகள்

பிறந்த திருவூர்

செம்பாக்கம். செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் திருக்கழுக்குன்றம் திருஇடைச்சுரம் திருப்போரூர் மாமல்லபுரம் இவற்றின் இடையே நீர்வளமும் நிலவளமும் குடிவளமும் நிறைந்த ஊர். இவ்வூரிலுள்ள ஜம்புகேசுவரர் திருக்கோயில் வீரசைவர்களுக்கு உரியது. துறையூர் ஆதீனக் கிளைமடமும்

செம்பாக்கத்தில் உள்ளது. துறையூர் ஆதினத்திற்குச் செம்பாக்கம் ஒரு முக்கிய இடமாகும்.

பெற்றோர்

செம்பாக்கத்தில் வாழும் வீரசைவ மரபினர் அனைவருக்கும் விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்தோடு நெருங்கிய தொடர்புண்டு. செம்பாக்கம் வீரசைவர்களில் திரு. சி. வசவலிங்க பத்தர் என்பவர் சிறந்து விளங்கினார். அவரது மனைவியார் சொக்கம்பாள். வசவலிங்க பத்தரும் அவருடைய முன்னோர்களும் செம்பாக்கம் கிளை மடத்தில் ஓதுவாராகப் பணியாற்றினார்கள். வசவலிங்கரும் அவரது துணைவியாரும் 21-ஆம் பட்டம் சிதம்பர சிவப்பிரகாச சுவாமிகளிடம் தீக்கையும் உபதேசமும் பெற்றவர்கள். 1942-இல் விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்தில் பூசைப் பணிகளைச் செய்வதற்காகக் குடும்பத்துடன் வந்துசேர்ந்தார். பல ஆண்டுகள் பணிசெய்து வந்தார். ஒருசமயம் துணைவியார் சிறிது நோயுற்று இறைவன் திருவடி நீழலை அடைந்தார். துணைவியாரை இழக்க நேர்ந்த வருத்தத்தில் வசவலிங்க பத்தர் நீண்ட தல யாத்திரையை மேற்கொண்டு பல தலங்களுக்கும் சென்று தரிசித்து, செம்பாக்கத்திற்கே வந்துசேர்ந்தார். இரண்டாவது மனைவியாராகச் சரஸ்வதி அம்மையாரைத் திருமணம் செய்து கொண்டார். வசவலிங்க பத்தரும் சரஸ்வதி அம்மையாரும் இன்றைய சந்நிதானத்தின் பெற்றோர்களாவர்.

பிறப்பு

வசவலிங்கம் சரஸ்வதி இணையருக்கு இரண்டு ஆண் மக்களும் இரண்டு பெண் மக்களும் பிறந்தனர். இரண்டாவது மகனாராகப் பிறந்தவர்தான் இன்றைய 23-ஆவது பட்டம் சந்நிதானம். பிறந்த நாள் 1951 புரட்டாசி 17 வியாழக்கிழமை அசுவதி நாள். சிதம்பர சந்திரசேகர கல்யாணசுந்தரம் என்று பிள்ளைத் திருநாமம் சூட்டப்பெற்றவர்.

இளமைக்காலம்

கல்யாணசுந்தரம் பிள்ளைப் பருவத்திலேயே இறையுணர்வு மிக்கவராக இருந்தார். விளையாடும்போதுகூடச்

செப்புச் சிலைகளுக்கு அபிடேகம் அலங்காரம் செய்வதே இவருக்கு விளையாட்டாக இருந்தது. பள்ளியிலும் சேர்க்கப் பெற்றுப் படித்து வந்தார். தந்தையார் வசவலிங்க பத்தர் 1959-இல் இறைவன் திருவடி சேர்ந்தார். மூன்று ஆண்டுகளுக்குப்பின் 1962-இல் தாயார் சரசுவதி அம்மாள் தம் குழந்தைகளோடு திருமுதுகுன்றம் வந்து சேர்ந்தார். 22-ஆவது குருமகாசந்நிதானம் சுப்பிரமணிய சிவப்பிரகாச பண்டார சந்நிதிகள் இவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்த ருளினார்கள். குழந்தைகளைப் பள்ளியில் சேர்த்துப் படிக்க வைத்தார்கள்.

கல்யாணசுந்தரம் பள்ளியிற் படிக்கும்போதே மடத்தில் பூசைப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டு உதவியாளராக இருந்து பயிற்சி பெற்றார். இளைஞராக வயது வந்ததும் சுவாமிகள் கல்யாண சுந்தரருக்குத் தீக்கையும் உபதேசமும் செய்துவைத்தார்கள்.

நாம் முதன்முதலில் 1967-இல் மடத்திற்குச் சென்றிருந்த போது கல்யாணசுந்தரம் 16 ஆண்டுப் பருவத்து இளைஞர். சிவந்த மேனியில் லிங்கதாரணத்தோடு சிவவேடப் பொலிவுடன் சந்நிதானத்திற்கு அணுக்கத் தொண்டராக விளங்கினார். சந்நிதானம் சிறப்பு நாள்களில் வடலூருக்கு நமக்குப் பிரசாதம் அனுப்பிவைக்கும்போது கல்யாணசுந்தரத்திடமே கொடுத்தனுப்புவார்கள். ஆதீனப் புலவர் அமுதமொழி சுவாமிநாத பிள்ளையையும் உடனனுப்புவார்கள்.

இளைஞர் கல்யாணசுந்தரத்தையே அடுத்த பட்டத் திற்குத் தயார் செய்து விடலாமே என்று யாம் கருதியதுண்டு. சந்நிதானத்தினிடம் கூறியதுமுண்டு. இளைஞர் கல்யாணசுந்தரம் பொருத்தமானவராகத்தான் இருந்தார். இறைவன் திருவருளும் அப்படித்தான் இருந்தது.

பட்டமேற்பும் பணிகளும்

01.01.1972-இல் மார்கழித் திருவாதிரை நாளில் யாரும் எதிர்பாராத நிலையில் திடீரெனச் சந்நிதானம் முத்திப்பேறு பெற்றுவிட்டார்கள். அணுக்கத் தொண்டர் இளைஞர்

கல்யாணசுந்தரம் பட்டம் கட்டப்பெற்றார். அப்போது அவர்கள் இருபதாண்டு இளைஞர்.

- 1951 பிறப்பு
- 1972.01.01 பட்டத்திற்கு வந்தது - வயது 20
- 1972.01.11 22-ஆவது சந்நிதானம் சிவசாயுஜ்யம் ஆன பதினொன்றாம் நாள் குருபூஜை.
23-ஆவது சந்நிதானம் பட்டினப்பிரவேசம் குன்றக்குடி அடிகளார் தலைமையில் சீரும் சிறப்புமாக நிகழ்ந்தன.
- 1972 - மார்ச் குமாரதேவர் குருபூசையில் சுத்தசாதகம் நல். முருகேச முதலியாரின் ஆங்கிலப் பதிப்பு வெளியீடு.
புதுச்சேரி மாநில ஆளுநர் மேதகு ஜட்டி அவர்கள் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தார்.
- 1972 முதல் துறையூரிலும் விருத்தாசலத்திலும் ஏனைய
1996 வரை ஊர்களிலுள்ள கிளைமடங்களிலும் பல்வேறு அபிவிருத்திப் பணிகள், திருப்பணிகள்.
- 1996.10.10 விருத்தாசலத்தில் மடத்துவாயிலில் அலங்கார வளைவு நுழைவுவாயில் (ஆர்ச்) திறப்புவிழா.
- 1997.06.19 சென்னை மயிலாப்பூர் கிளைமடம், கோயில் குடநீராட்டு
- 1999.01.27 விருத்தாசலம் குமாரதேவர், திருப்பணித் தொடக்கவிழா, புதிய இராஜகோபுரம் பணி தொடக்கவிழா, குமாரதேவர் திருமண மண்டபம் அடிக்கல் நாட்டுவிழா
- 1999.09.16 குமாரதேவர் மடம் கோயில் புதிய இராஜகோபுரம் குடநீராட்டு விழா
- 1999.10.31 ஷே மண்டலாபிடேகம்
- 2001.10.07 துறையூரில் சந்நிதானத்தின் பொன்விழா
- 2001.12.31 விருத்தாசலத்தில் சந்நிதானத்தின் பொன்விழா

2004.06.06	விருத்தாசலத்தில் பொன்விழாச் சிவபூசை மண்டபம் திறப்புவிழா
2005.02.23	விருத்தாசலத்தில் மாசிமகத்தின்போது 12 திருமுறைவிழா
2006.03.11	விருத்தாசலத்தில் மாசிமகத்தின்போது 12 திருமுறைவிழா
2006.03.01	விருத்தாசலத்தில் மாசிமகத்தின்போது 12 திருமுறைவிழா
2007.04.30	முழையூர். ஆதிசிவப்பிரகாசர் மடம் அருளாலயம் குடநீராட்டு விழா
2008.02.19	மாசிமகம் 12 திருமுறை விழா
2009.03.07	விருத்தாசலத்தில் மாசிமகத்தின்போது 12 திருமுறை விழா

பட்டமேற்றபின் 37 ஆண்டுகால அருளாட்சியில் இப்படிப் பல்வேறு விழாக்கள், திருப்பணிகள், பெரிய நிகழ்ச்சிகள் மிகச் சிறப்பாக நிகழ்ந்துள்ளன, இது முழுமையான பட்டியலன்று. குருபூஜை முதலிய வழக்கமான நிகழ்ச்சிகள் இப்பட்டியலில் சேர்க்கப் பெறவில்லை. சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளை மட்டுமே பட்டியலிட்டுக் காட்டியுள்ளோம். எல்லாவற்றையும் விவரிப்பின் மிகவும் நீளுமாதலின் முக்கியமான சிலவற்றைப் பற்றி மட்டும் சுருக்கமாகச் சில செய்திகளைக் கூறுவோம்.

தலைமை மடம், கிளை மடங்களின் அபிவிருத்தி திருவண்ணாமலை

திருவாவடுதுறையிலிருந்து சிதம்பர விஷயமர்க வீரசைவக் கோலத்தில் வேலூர் சென்ற ஆதிசிவப்பிரகாசருக்கு, விஜயநகர மன்னரின் இராசப்பிரதிநிதியாகிய அமைச்சரால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டது. முதல் மடம்.

துறையூர்

துறையூர் ஜமீன்தாரால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டது. இரண்டாவது மடம்

விருத்தாசலம்

குமாரதேவர் மடம். மூன்றாவதாக அமைந்த மடம்.

இம்மூன்றும் தலைமையானவை.

சிதம்பரம் - கொற்றவன்குடி

சைவ சந்தானகுரவர் நால்வரில் நான்காமவராகிய உமாபதிசிவாசாரியர் வாழ்ந்த மடம் இது.

மெய்கண்டார், அருள்நந்திசிவம், மறைஞானசம்பந்தர் ஆகிய முதல் மூன்று சந்தானகுரவர்களின் மடங்கள் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திற்குச் சொந்தமானதாக உள்ளன.

நான்காவது உமாபதி சிவாசாரியரின் மடமான சிதம்பரம் கொற்றவன்குடி மடம் ஒன்று மட்டும் விருத்தாசலம் குமார தேவர் மடத்திற்குச் சொந்தமானதாக உள்ளது. திருவாவடுதுறையின் கொடை இது. சிதம்பர வழிபாட்டைச் செம்மைப்படுத்தியதற்காக ஆதி சிவப்பிரகாசருக்கு நமச்சிவாயமூர்த்திகள் வழங்கிய கொடை இது. இன்றும் குமாரதேவர் மடத்திற்குச் சொந்தமாக உள்ளது. குமாரதேவர் மடத்திற்கு இது ஒரு தனிச்சிறப்பு. இதற்காகக் குமாரதேவர் மடம் பெருமைப்படவேண்டும். பெருமைப்படுகிறது.

பழையமைப இம்மடம் இப்போது எழுந்தருளி விளங்கும் 23-ஆவது சந்திதானத்தால் சில ஆண்டுகளுக்குமுன் விரிவாக்கத் திருப்பணி செய்யப்பெற்றது. இப்போது மேலும் ஒரு விரிவாக்கத் திருப்பணியை 14.06.2009-இல் தொடங்கியிருக்கிறார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்க செய்தி. கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவத்தின் திருமடம் வீரசைவ ஆதீனத்திற்குச் சொந்தமாகிவிட்ட போதிலும், சைவர் அனைவருக்கும் இது ஒரு முக்கிய வழிபாட்டிடம் ஆகும். ஆதலில் சைவர் அனைவரும் இப்புண்ணியப்பணிக்கு உதவ வேண்டும்.

பட்டச்சுரம் (முழையூர்)

துறையூராதீன நிறுவனர் ஆதிசிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் முத்தித்தலம். அவரது குருமூர்த்தக்கோயில் (இக்காலப்

புதுப்பெயர் - அருளாலயம்) உள்ள இடம். திருவாவடுதுறை ஆதீன மகாவித்துவான் சில காலம் தங்கிப் பாடஞ்சொன்ன இடம். பழைமையான இம்மடம் அண்மைக்காலம்வரை பாழ்பட்டுக் கிடந்தது. அண்மையில் ஒரு முழுமையான திருப்பணியைச் செய்து முடித்து 30.04.2007-இல் குடநீராட்டுச் செய்யப் பெற்றுள்ளது. சைவ-வீரசைவ-வேதாந்த மடாதிபதிகள், தனிப்பட்ட துறவியர் பெருமக்கள், சான்றோர்கள், அறிஞர்கள், பெருந்தகையாளர்கள் (பிரமுகர்கள்) மிகப்பலர் கலந்து கொள்ள இதன் குடநீராட்டுவிழா மிகப் பெரிய மாநாடு போன்று, மிகச் சிறப்பாக நிகழ்ந்தது. பிள்ளையவர்கள் பாடஞ் சொன்ன இவ்விடத்தில் (இம்மடத்தில்) ஆண்டுதோறும் கோடை வகுப்பு ஒன்றை நடத்தியருளுமாறு சந்நிதானத்தை நாம் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

சிவன்பாக்கம்

ஞானக்கூத்தர் குருமூர்த்தக் கோயில் உள்ள இடம். விருத்தாசலத்திலிருந்து கள்ளக்குறிச்சிக்குச் செல்லும் சாலையில் வேப்பூருக்கு அப்பால் ஏறத்தாழ ஐந்து கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது.

மற்றும், அரியலூர் (நன்னூல் சிவப்பிரகாசர்), பசும்பலூர், காஞ்சிபுரம், திருவாரூர், குடந்தை மாதுளம்பேட்டை, சென்னப்பநாயக்கன்பாளையம் ஆகிய ஊர்களிலும் கிளை மடங்கள் உள்ளன.

சென்னை-மயிலாப்பூர்

தமிழ்நாட்டின் தலைநகர் சென்னையில் பழைமையான கிளைமடத்தை உடையமை எவ்வளவு பெரிய சிறப்பு! இச் சிறப்பு இன்று இரண்டே இரண்டு ஆதீனங்களுக்குத்தான் உண்டு. 1. குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதீனம் - சைவ ஆதீனம் 2. துறையூராதினம் குமாரதேவர் மடம் - வீரசைவ ஆதீனம். வேறு எந்த ஆதீனத்திற்கும் பழைமையான கிளை மடம் சென்னை மாநகரில் இன்று இல்லை.

குன்றக்குடி, விருத்தாசலம் ஆகிய இரண்டின் கிளை மடங்களும் மயிலாப்பூரில் தெற்கு மாட வீதியில் உள்ளன. ஒரே வீதியில் இரண்டு ஆதீனங்களின் கிளை மடங்கள். வீதியின் கீழைக்கோடியில் விருத்தாசலம் மடம். மேலைக்கோடியில் குன்றக்குடி மடம். இந்த அமைப்பே எவ்வளவோ சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறது. அமைப்புச் சிறப்போடு அருட் சிறப்பும் அமைந்தவை இவை. குன்றக்குடிக் கிளைமடத்தில் மகாவித்துவான் பிள்ளையவர்கள் சில காலம் தங்கித் தக்கவர்களிடம் பாடங்கேட்டிருக்கிறார், அறிஞர் பலரோடு பழகியிருக்கிறார். வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகள் சென்னையில் வதிந்த காலத்தில் இவ்விரண்டு கிளை மடங்களுக்குமே விஜயம் செய்திருக்கிறார்கள். வள்ளலார் பாதம் பதிந்தவை இவ்விரண்டு இடங்களும் (மடங்களும்). இதை நாம் சொல்லிச் சொல்லி மகிழ்வதுண்டு. கேட்ட அன்பர்கள் இதற்காகவாவது நீங்கள் இம்மடங்களின் மடாதிபதியாகச் சென்றிருக்க வேண்டும் என்று எம்மைப் பார்த்துக் கூறுவதுமுண்டு. இன்றும் நாம் சென்னைக்குச் சென்றால் இவ்விரண்டு மடங்களின் சூழலில் சில நேரம் நின்று இருந்தும் மகிழ்வதுண்டு.

இவ்வளவு கிளை மடங்களையும் சந்திதானம் திருப்பணி, குடநீராட்டுவிழா, செய்து அபிவிருத்தியாக்கி நன்கு பராமரித்து வருகிறார்கள்.

விருத்தாசலம் மடத்திலுள்ள குமாரதேவர் திருக்கோயில் இராசகோபுரம் இல்லாமல் இருந்தது. இவர்கள் புதிதாக ஐந்து நிலை இராசகோபுரம் கட்டிக் குடநீராட்டு விழா நடத்தினார்கள். நுழைவாயில் அலங்கார வளைவு (ஆர்ச்) கட்டினார்கள்.

சந்திதானத்தின் பொன்விழா

1951-இல் பிறந்த இவர்களுக்கு 50-ஆம் ஆண்டு நிறைவுப் பொன்விழா 2001-இல் வந்தது. துறையூர் விருத்தாசலம் ஆகிய இரண்டு இடங்களிலுமே கொண்டாடப்பட்டது. துறையூர் விழா 07.10.2001-இலும், விருத்தாசலம் விழா 31.12.2001-இலும்

நிகழ்ந்தன. விருத்தாசலம் விழாவைவிடத் துறையூர் விழா பெருஞ்சிறப்பு. கனகாபிஷேகம், பட்டினப்பிரவேசம், மலர் வெளியீடு முதலியவற்றுடன் நிகழ்ந்தது. ஆதீனகர்த்தர்கள், துறவியர் பெருமக்கள், சான்றோர்கள், அறிஞர்கள், பெருந்தகையாளர்கள் பலர் பெருந்திரளாகக் கலந்துகொண்டனர். உள்ளூர்ப் பொதுமக்கள், அன்பர்கள், பெருந்தகையாளர்களுக்காகவே விருத்தாசலம் விழா நிகழ்ந்தது. நாம் இரண்டு விழாக் களிலும் கலந்துகொண்டு பாராட்டி வாழ்த்திச் சிறப்பித்தோம்.

பொன்விழா நினைவு சிவபூஜை மண்டபம்

பொன்விழாவின் நினைவாக, மடத்தின் எதிரில் நந்தவனத்தில் பெரியதொரு மண்டபம் கட்டி 06.06.2004-இல் திறப்புவிழாச் செய்யப்பெற்றது. சிவபூஜை மண்டபம் எனப் பெயரிடப்பெற்ற இது, சுற்றுப்புறத்தில் வசிப்பவர்களுக்குத் திருமண மண்டபமாகவும் பயன்படும். வரும் வெளியூர் அன்பர்கள் தங்குவதற்கும் பயன்படும். பன்னிரு திருமுறை விழா முதலிய பெருவிழாக்கள் இம்மண்டபத்தில்தான் நடத்தப் பெறுகின்றன. இரண்டுக்கு மாளிகை. பல்வகைப் பயன்களுக்கும் பொருத்தமானது.

சிவபூஜை, கருத்தரங்கம்; 12 திருமுறை விழா

63 நாயன்மார்கள் வீதி உலா

விருத்தாசலம் பழமலைநாதர் திருக்கோயிலில் மாசி மகம் திருவிழா மிகவும் சிறப்பு. அப்போது குமாரதேவர் மடத்திலும் விழா நிகழும். பல காலமாக இது வழக்கமாக நடைபெற்று வந்தது.

அண்மையில் 2005-ஆம் ஆண்டு முதல் அவ்விழாவைச் சிவபூஜை, கருத்தரங்கம், 12 திருமுறை, 63 நாயன்மார் வீதி உலாப் பெருவிழாவாகச் சந்திதானம் பெரிய அளவில் நடத்தி வருகிறார்கள். அன்னதானமும் உண்டு. பெருங்கூட்டங் கூடுகிறது. பலரும் பயன்பெறுகின்றனர். 2006-ஆம் ஆண்டிலிருந்து நால்வர் விருது வழங்குவதும் இவ்விழாவில் சேர்க்கப்பெற்றது. சமயகுரவர் நால்வர்பேரால், சமயப்பணி,

சமயச்சார்பான சமுதாயப் பணிகளில் சிறந்து விளங்கு வோருக்கு விருது வழங்கப்பெறுகிறது. விருதுக்கான சின்னமும் ஆயிரம் ரூபாய் பொற்கிழியும் வழங்குகிறார்கள்.

2006-இல் விருது பெற்றோர்

ஓதுவார் திருத்தணி சுவாமிநாதன்	- சமய இசைப் பணிக்காக, சம்பந்தர் விருது
தவத்திரு ஊரன் அடிகளார்	- சமுதாயப் பணிக்காக, அப்பர் விருது
செந்தமிழ்வாரிதி	- சமய இலக்கியப்
டாக்டர் இரா. செல்வகணபதி	பணிக்காக, சுந்தரர் விருது
கயிலைப்புனிதர்	- தொண்டுப் பணிக்காக,
அகர்சந்த் சோரடியா	மணிவாசகர் விருது

2007-இல் விருது பெற்றோர்

- வயலூர் ஓதுவார் திருஞானசம்பந்த தேசிகர்
முனைவர் ஸ்ரீமத் குமாரசாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள்,
மௌன மடம், கட்டளை விசாரணை, திருச்சிராபள்ளி.
முனைவர் அ. அறிவொளி
கோமல் சேகர் (மாயூரம்)

2008-இல் விருது பெற்றோர்

- இசைவாணர் மழையூர் சதாசிவம் - சமய இசைப்பணி
தவத்திரு சிவலிங்கேஸ்வர சுவாமிகள்,
காமாட்சிபுரி ஆதீனம், கோவை - சமுதாயப்பணி
நாவுக்கரசர் சோ. சத்தியசீலன் - சமய இலக்கியப்பணி
சிவலிங்கம், வெட்டுவாணம் வேலூர் - சமயத்தொண்டு

2009-இல் விருது பெற்றோர்

- தே. தி. திருமலைசாமி ஓதுவார், கோவை - சமய இசைப் பணி, சம்பந்தர் விருது

- இ. மா. மாசானமுத்து, D.I.G., காவல்துறைத் தலைவர் விழுப்புரம் - சமய சமுதாயப்பணி, அப்பர் விருது

முனைவர் திருமதி சரஸ்வதி இராமநாதன் - சமய இலக்கியப் பணி, சுந்தரர் விருது

டாக்டர் தவயோகி சுப்பிரமணிய சுவாமிகள், மாதவத்தூர் - புதுக்கோட்டை - சமயத் தொண்டுப்பணி, மாணிக்கவாசகர் விருது இப்படிப் பொருத்தமானவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து விருது வழங்குதல் போற்றத்தக்கது.

குணநலன்கள்

சைவ ஆதீனங்கள், வீரசைவ ஆதீனங்கள், வேதாந்த மடங்கள், தனிப்பட்ட மடங்கள், துறவியர்கள் எனப் பல்வேறு வகையினரையும் தாம் நடத்தும் விழாக்களுக்கு அழைக்கிறார்கள். சந்நிதானம் நடத்தும் விழாக்களெல்லாம் சாதுக்கள் சங்கமம் போல அமைகின்றன. இதுபோலவே எல்லா இடங்களுக்கும் சென்று கலந்துகொள்ளுகிறார்கள். எல்லாருடனும் இனிமையாகப் பழகுகிறார்கள்.

ஆதீன கௌரவ நிர்வாகி இராஜசேகரம்பிள்ளை

வழக்கறிஞராகிய இவர் ஏறத்தாழ 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக, முந்தைய சந்நிதானத்தின் காலத்திலிருந்தே கௌரவ நிர்வாகியாகப் பணியாற்றி வருகிறார். இப்பதவி நேர்முக உதவியாளர் போன்றது. ஆதீனத்தின் மிக முக்கிய பதவி. இப்பணியில் இவர் திறமையான நிர்வாகி என்பதை நாற்பதாண்டுகளாக நாம் நன்கறிவோம்.

பொன்விழா நினைவு சிவபூஜை மண்டபத் திறப்பு விழாவில் (06.06.2004) இராஜசேகரம்பிள்ளை அவர்களையே மண்டபத்தைத் திறந்து வைக்கும்படி சந்நிதானம் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்கள். ஆதீன கௌரவ நிர்வாகியின் மீது சந்நிதானம் கொண்டுள்ள நன்மதிப்பு இதனால் விளங்கும்.

ஆதீனப் புலவர்கள்

சிறந்த அறிஞர்கள் பலர் அவ்வப்போது ஆதீனப் புலவர்களாக விளங்கியுள்ளனர். முன் சந்நிதானத்தின் காலத்திலும்,

அதன்பின்பு இவர்களது ஆட்சியிலும் சாத்துக்கூடல் அமுத மொழி சுவாமிநாதபிள்ளை ஆதீனப்புலவராக விளங்கினார். இப்போது விருத்தாசலம் அரசினர் கொளஞ்சியப்பர் கலைக் கல்லூரித் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் அ. தங்கத் துரை ஆதீனப் புலவராக விளங்குகிறார்.

சென்னை அமுதமொழி சங்கரநாராயணன் அவர்கள் (அண்மையில் மணிவிழாக்கண்டவர்) எல்லா விழாக்களுக்கும் வந்திருந்து முன்கூட்டியே ஏற்பாடுகள் செய்து விழாவை முன்னின்று நடத்தும் ஒருங்கிணைப்பாளராகத் திகழ்கிறார். விருத்தாசலம் வழக்கறிஞர் இரத்தின. மெய்கண்டான் அவர்களும் விழா ஏற்பாடுகள், ஒருங்கிணைப்பு முதலியவற்றில் முன்னின்று சிறப்பிக்கிறார். வழக்கறிஞர் விநாயகம் அவர்கள் ஆதீன வழக்கறிஞரும் முக்கிய ஆலோசகரும் ஆவார்.

மணிவிழாவை எதிர்பார்ப்போம்

சந்நிதானத்தின் 50 நிறைவுப் பொன்விழா 2001-இல் நிகழ்ந்தது. 60 நிறைவு மணிவிழா 2011-இல் வரவிருக்கிறது. இன்னும் இரண்டு ஆண்டுகளே உள்ளன. அதற்குள் இன்னும் பல அபிவிருத்திகளைச் செய்துமுடித்து, மணிவிழாவைத் துறையூர், விருத்தாசலம், சென்னை ஆகிய மூன்று இடங்களிலும் மிகச் சிறப்பாக மூன்று நாள் விழாவாக நடத்த வேண்டும். பெருஞ் செலவில் பெரிய அளவில் நடத்தப்பெற வேண்டும். மலர் வெளியீடு நூல் வெளியீடு முதலியவை உயர்ந்த தரத்தில் உலகத் தரத்தில் வெளியிடப்பெற வேண்டும். சிறந்த கருத்தரங்கங்கள் திட்டமிட்டு நடத்தப்பெற வேண்டும். வழக்கமான விருது வழங்கல் முதலியவும் இடம்பெற வேண்டும். சிதம்பரம் (கொற்றவன்குடி) பட்டீச்சுரம் (முழையூர்) ஆகிய இரண்டு இடங்களிலும்கூட உரியமுறையில் நடத்தப் பெற வேண்டும். அதற்கான திட்டமிடல் இப்போதே தொடங்குவதாகுக.

சிதம்பர சுவாமிகள் ஆதீனம் திருப்போரூர்

திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் ஆதீனம்

திருப்போரூர் என்றவுடன் அனைவருக்கும் அதன் முருகன் கோயிலே நினைவுக்கு வரும். படித்தவர்களுக்குத் திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை என்ற நூல் நினைவுக்கு வரும். திருப்போரூர், முருகன் கோயிலாலும் சந்நிதிமுறை நூலாலும் புகழ்பெற்றது. முருகன் கோயிலைக் கட்டியவர் சிதம்பர சுவாமிகள். சந்நிதிமுறை நூலை இயற்றியவரும் சிதம்பர சுவாமிகளே. புகழ்பெற்ற கற்கோயிலையும் சொற்கோயிலையும் கட்டிய பெருமை சிதம்பர சுவாமிகளுக்கு உரியது.

சென்னை நகருக்குள் உள்ள புகழ்பெற்ற முருகன் கோயில் கந்தகோட்டம். சென்னை நகருக்கு வெளியே அருகிலுள்ள புகழ்பெற்ற முருகன் தலம் திருப்போரூர். திருப்போரூர்க் கோயிலுக்குக் கார்த்திகைதோறும் வழக்கமாகச் செல்லும் வேளூர் மாரிசெட்டியார், கந்தப்ப ஆசாரியார் என்னும் அன்பர்கள் ஒரு சமயம் செல்ல இயலாத நிலையில் முருகப் பெருமான் அருள்செய்த வண்ணம் சென்னையில் இப்போதுள்ள கந்த கோட்டம் கோயிலைக் கட்டினார்கள். சென்னை கந்த கோட்டம் ஏற்படக் காரணமாக இருந்தது திருப்போரூர் கந்தசுவாமி கோயிலே. கந்தகோட்டம், திருப்போரூர் ஆகிய இரண்டு கோயில்களிலும் முருகப்பெருமான் பெயர் கந்தசுவாமி என்பதே. சென்னை கந்தகோட்டத்திற்கும் கந்தசாமி கோயில் என்பதே பெயர். அதற்குக் கந்தகோட்டம் என்று பெயரிட்டுப் பாடியருளியவர் வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகள்.

திருப்போரூர், சென்னையிலிருந்து மாமல்லபுரம்¹ செல்லும் பழைய மாமல்லபுரம் சாலையில் 50 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ளது. முன்பு செங்கற்பட்டு மாவட்டம். இப்போது காஞ்சிபுரம் மாவட்டம். இப்போது முதல் நிலைப் பேரூராட்சியாக (முதல் கிரேடு டவுன்பஞ்சாயத்தாக) உள்ளது. ஊருக்குச் சிறப்பு பெருமை புகழ் எல்லாம் கந்தசுவாமி கோயிலால்தான். பெரிய கோயில். அழகிய பெரிய தெப்பக்குளம். சிறந்த பிரார்த்தனைத் தலம். சுற்றுப்புற ஊர்மக்கள் தங்கள் குடும்பத் திருமணங்களை இக்கோயிலுக்கு வந்து நடத்திக் கொள்கிறார்கள். 21.06.2002-இல் நாங்கள் தரிசனத்திற்கும் களஆய்வுக்கும் சென்றிருந்தபோது பல திருமணங்கள் நடந்துகொண்டிருந்தன.

திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் மதுரையில் சங்கப் புலவர் பரம்பரையில் தோன்றியவர். இளமையிலேயே தமிழிலக்கிய இலக்கணப் புலமைபெற்றுப் பெரும்புலவராய்ச் சிதம்பர கவிராயர் என்ற பெயருடன் சிறந்து விளங்கினார். மதுரையிலிருந்து விருத்தாசலத்திற்கு வந்து² செல்வர் ஒருவர் வீட்டில் அவருடைய பிள்ளைகளுக்குப் பாடஞ்சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் சிதம்பர கவிராயரும் குமாரதேவரும் சந்திக்க நேர்ந்தது. சிதம்பர கவிராயரின் அறிவாற்றலைக் கண்ட குமாரதேவர் அவரைத் தம்முடைய ஆசிரியராகிய பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகளிடம் அழைத்துச் சென்றார். இருவரையும் கண்ட சாந்தலிங்க சுவாமிகள் குமாரதேவரை நோக்கி, நீர் நமது சீடர், இப்போது இவரை அழைத்து வந்திருக்கிறீர், நல்ல சற்பாத்திரமாக இருக்கிறார், நீரே இவருக்கு குருவாக இருந்து இவருக்கு வேண்டியதைச் செய்யும் என்று கூறி வாழ்த்தியருளினார். சிலகாலம் பேரூரிலேயே இருவரும் தங்கினர். சாந்தலிங்கரிடம் பெற்ற ஞானத்தைக் குமாரதேவர் சிதம்பர கவிராயருக்கு உபதேசித்தார். சாந்தலிங்கரின் வாழ்த்தையும் குமாரதேவரின் உபதேசத்தையும் பெற்ற சிதம்பர கவிராயர் அதன்பின் சிதம்பர சுவாமிகள் எனச் சிறப்புடன் வழங்கப்பெற்றார்.

1. மகாபலிபுரம் என்று வழங்குகிறது. இவ்வாறு வழங்குவது பிழை.
2. அவினாசிக்கு வந்து என்றும் சிலர் கூறுவர்.

சிதம்பர சுவாமிகளின் அறிவாற்றலைக்கண்ட சாந்தலிங்க சுவாமிகள் தாமியற்றிய கொலைமறுத்தல், வைராக்கிய சதகம், வைராக்கியதீபம், அவிரோத உந்தியார் ஆகிய நான்கு நூல்களையும் கண்ணுடையவள்ளலார் இயற்றிய ஒழிவி லொடுக்கம் என்ற நூலையும் கொடுத்து அவற்றிற்கு உரையெழுதப் பணித்தார். சிதம்பர சுவாமிகள் இவ்வைந்து நூல்களுக்கும் உரையெழுதினார். அருள்நூல்களுக்கு உரை வரைவதில் சிதம்பர சுவாமிகள் வல்லவரென்பது அவரது இவ்வுரைகளாற் பெறப்படும். ஒழிவிலொடுக்கத்தைச் சிதம்பர சுவாமிகளின் உரையுடனும் தாமியற்றிய பாயிர விருத்தியுடனும் வடலூர் வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகள் முதன் முதலிற் பதிப்பித்தருளினார் (1851).

சிதம்பர சுவாமிகள் திருவாசகம் முழுவதற்கும் உரை எழுதத் தொடங்கி நிறுத்திவிட்டாரென்று ஒரு செவிவழிச் செய்தி வழங்குகிறது. 'புணர்ப்பதொக்க' என்ற ஒரு பாடலுக்கு மட்டும் எழுதிய உரையும் திருவெம்பாவைக் கருத்தும் அரிதாக வழங்கிவருகின்றன.

தமது ஆசிரியராகிய குமாரதேவரின் மீது குமாரதேவர் நெஞ்சவிடுதூது, குமாரதேவர் பதிகம் ஆகிய இரு நூல்களைப் பாடினார். திருக்கழுக்குன்றம் வேதகிரீசுவரரின்மீது வேதகிரீசுவரர் பதிகம் பாடினார். பஞ்சாதிகார விளக்கம் என்றொரு சாத்திர நூலைச் செய்தார். மதுரை மீனாட்சியம்மையின்மீது மீனாட்சியம்மை கலிவெண்பாவைப் பாடினார்.

மீனாட்சியம்மையின் அருட்குறிப்பால் திருப்போரூருக்குச் சென்று அங்கு கோயில்கட்டத் தொடங்கினார். திருப்போரூர் முருகனை அருணகிரிநாதர் பாடியுள்ளார். அப்போது அக் கோயில் நன்றாக இருந்திருக்கிறது. பின்னாளில் இடிந்து அழிந்து இருந்த இடமும் தெரியாமல் பனங்காடாகி விட்டது. சிதம்பர சுவாமிகள் கோயில் இருந்த இடத்தைத் தேடிக் கண்டுபிடித்துக் கட்டத் தொடங்கினார். சிதம்பர சுவாமி களுக்கு அறிவாற்றல் நிரம்ப இருந்தது போன்றே அருளாற்றலும் நிரம்ப இருந்தது. பலரும் வந்து சுவாமிகளை வழிபட்டுத்

திருநீறு பெற்று மனக்குறைகளும் பல்வேறு நோய்களும் நீங்கப்பெற்றனர். அறிவாற்றல் அருளாற்றல் அற்புதஞ் செய்யும் ஆற்றல் ஆகியவற்றால் சுவாமிகளுக்குப் பக்தர் கூட்டமும் காணிக்கையாக வந்த பொருள்களும் பெருகின. அவற்றின் உதவியால் சுவாமிகள் கந்தப்பெருமானின் இன்றைய அழகிய பெருங்கோயிலைக் கட்டிமுடித்தார். சிற்றோடையாகப் பாழ்பட்டுக் கிடந்த இடத்தில் “சரவணப்பொய்கை” என்ற பெரிய திருக்குளத்தை அழகாக அமைத்தார்.

திருப்போரூர்க் கோயிலுக்கு அருகில் பிரணவமலை என்று உயரம் அதிகமில்லாத ஒரு சிறு மலைமேடும், கண்ணுவர்பேட்டை என்ற ஒரு இடமும் உள்ளன. பிரணவமலை முற்காலத்தில் முனிவர்கள் தவஞ்செய்த இடம். அங்கே சிதம்பர சுவாமிகளும் தவமியற்றினார். கண்ணுவர்பேட்டையில் கற்கட்டிடமாக ஒருமடம் கட்டி அதை உறை விடமாகக் கொண்டு கந்தப்பெருமான் பணியைச் செய்து வந்தார். கண்ணுவர்பேட்டையில் சிதம்பர சுவாமிகள் மடம் இன்னும் பழைய கட்டிடமாக நின்று நிலவி வருவதைக் காணலாம். சுவாமிகளின் சமாதிக் கோயிலும் இக்கண்ணுவர்பேட்டை மடத்தினுள்ள்தான் உள்ளது.

திருப்போரூரில் கந்தப்பெருமானுக்குக் கற்கோயில் கட்டிய சிதம்பர சுவாமிகள் சொற்கோயிலாகக் கந்தப்பெருமானின் மீது திருப்போரூர்ச் சந்நிதி முறையைப் பாடியருளினார். சந்நிதிமுறை இலக்கியங்களில் இதுவே தலைமையானது, முதன்மையானது. இதற்குமுன் சந்நிதிமுறை என்றொரு இலக்கியம் தோன்றியதில்லை. முதன் முதலில் சந்நிதி முறை பாடியவர் சிதம்பர சுவாமிகளே. சிதம்பர சுவாமிகள் திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறையைப் பாடிய பின்பு திருத்தணிகைச் சந்நிதிமுறை முதலிய பல சந்நிதிமுறைகள் உண்டாயின.

திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை 726 பாடல்களைக் கொண்டது. பிள்ளைத்தமிழ், அலங்காரம், மாலை, தாலாட்டு திருப்பள்ளியெழுச்சி, பெரிய கட்டியம், சின்ன கட்டியம், எச்சரிக்கை, திருவடிப்பற்று, குயிற்பத்து, கிளிப்பத்து, வண்டு

விடுதாது, சித்தொளி, ஊசல், சிற்சுகம், அடைக்கலப்பத்து ஆகிய சிறு பிரபந்தங்கள் சேர்ந்த ஒரு பெரும் பிரபந்தம் திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறை.

சிதம்பர சுவாமிகளின் பாடல்களை (திருப்போரூர்ச் சந்நிதிமுறையைத்) தமிழ்நாடெங்கும், சிறப்பாகச் சென்னையில் மிகுதியாகப் பிரசாரம் செய்தவர், தம் சொற்பொழிவுகளில் பாடிப்பரப்பியவர் ஞானியார் சுவாமிகள்.

இல்லறத்தான் அல்லேன் இயற்கைத் துறவியல்லேன்
நல்லறத்து ஞானியல்லேன் நாயினேன் - சொல்லறத்தின்
ஒன்றேனும் இல்லேன் உயர்ந்ததிருப் போரூரா
என்றேநான் ஈடேறு வேன்.

எதுபிழை செய்தாலும் ஏழையே னுக்கிரங்கிக்
தீதுபுரியாத தெய்வமே - நீதி
தழைக்கின்ற போரூர்த் தனிமுதலே நாயேன்
பிழைக்கின்ற ஆறுநீ பேசு.

என்ற பாடல்கள் ஞானியார் சுவாமிகள் அடிக்கடி எடுத்துக் காட்டும் பாடல்கள்.

சிதம்பர சுவாமிகள் முத்திபெற்ற முறை, முத்திச் சிறப்பு, அற்புதமானது.

பூந்தண்மலி (பூவிருந்தவல்லி)க்கு அருகிலிருக்கும் கோவூரிலிருந்து சிவசங்கரன் என்பவர் சுவாமிகளிடம் வந்து சீடராகி மடத்துப் பணிகளைச் செய்துகொண்டிருந்தார். கோயில் நிர்வாகம், மடத்து நிர்வாகம் ஆகிய இரண்டையும் அவரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுச் சுவாமிகள் முழுநேரமும் தவத்தில் ஈடுபடலானார்.

ஒரு வைகாசி விசாக நன்னாளில் கோயிலில் சிறப்பு வழிபாட்டுக்கு ஏற்பாடு செய்து அவ்வழிபாட்டை நடத்தச் சிவசங்கரரைக் கோயிலுக்கு அனுப்பிவைத்துவிட்டு மடத் திலேயே இருந்தார். கோயிலில் சிறப்பு வழிபாடு நிகழ்ந்தது. தீபாராதனை நிகழும்போது சுவாமிகள் அங்கு தோன்றிக்

கந்தப்பெருமானை வழிபட்டுக் கற்பூர சோதியிற் கலந்து விக்கிரகத்தின் அருகே சென்று மறைவதைச் சிவசங்கரர் உட்படச் சந்நிதியில் நின்றிருந்த அனைவரும் கண்ணுற்று வியந்தனர். சிவசங்கரர் மடத்திற்குத் திரும்பிவந்ததும் மடத்திலிருந்த சோணாசலம் என்பவர் சுவாமிகள் சுரங்க வழியாக நிலவறைக்கு நிட்டைகூடச் சென்றிருப்பதாகக் கூறினார். கோயிலில் தீபாராதனையின்போது கற்பூர சோதியிற் கலந்து கந்தப்பெருமான் அருகே சென்று உருக்கரந்த அதே நேரத்தில் சுவாமிகள் மடத்தில் நிலவறைக்குள் நிட்டைகூடி முத்தி பெற்றுவிட்டார்கள் என்ற செய்தி தெரியவந்தது. பூத உடல் மடத்தில் சமாதியாயிற்று. அதே சமயம் ஆன்மா கோயில் மூலத்தானத்தில் முருகப்பெருமானுடன் ஐக்கியமாயிற்று.

சிதம்பர சுவாமிகள் முத்திபெற்ற காலம் 1659 வைகாசி விசாகம். சிதம்பர சுவாமிகளுக்குப்பின் அவரது சீடர் சிவசங்கர சுவாமிகள் கோயில் மடம் ஆகிய இரண்டையும் நிர்வகிக்க லானார். இச்சீட பரம்பரை இன்றளவும் வளர்ந்து வருகிறது. இப்போது ஆதினகர்த்தர்களாக எழுந்தருளியுள்ளவர்கள் 14-ஆம் பட்டம் மடாதிபதியாவார்கள்.

திருப்போரூர் ஆதின குருபரம்பரை பின்வருமாறு

பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகள்

விருத்தாசலம் குமாரதேவ சுவாமிகள்

1. திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள்
2. சிதம்பர சிவசங்கர சுவாமிகள்
3. சிதம்பர முத்துக்குமார சுவாமிகள்
4. சிதம்பர சிவசங்கர சுவாமிகள்
5. சிதம்பர முத்துக்குமார சுவாமிகள்
6. சிதம்பரத் தம்பிரான் சுவாமிகள்
7. சிதம்பர சிவசங்கரத்தம்பிரான் சுவாமிகள்

8. சிதம்பர முருகேசத்தம்பிரான் சுவாமிகள்
9. சிதம்பர முத்துக்குமார சுவாமிகள்
10. சிதம்பர சிவசங்கர சுவாமிகள். 1903-இல் சிவப்பேறு
11. சிதம்பர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள். 1927-இல் சிவப்பேறு
12. சிதம்பர சண்முக சுவாமிகள். 1958-இல் சிவப்பேறு
13. சிதம்பர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்*
14. ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிதம்பர சிவஞான சுவாமிகள் 11.5.1966
முதல் ஆதீனகர்த்தராக இருந்துவருகிறார்கள்.

இப்பதினால்வரில் பலரது வரலாறு தெரியவில்லை. சிலரது வரலாறும் குறிப்புகளுமே கிடைக்கின்றன. கிடைத்த வரையில் முக்கியமான சிலரது வரலாற்றையும் குறிப்பு களையும் காண்போம்.

2-ஆம் பட்டம் சிதம்பர சிவசங்கர சுவாமிகள்

ஆதீன நிறுவனரும் குருமுதல்வருமான சிதம்பர சுவாமி களின் காலத்திலேயே இவர் வந்தடுத்துச் சீடராகிவிட்டார்.

இவர் பிறந்த ஊர் சென்னைக்கு அருகே இப்போது பூந்தமல்லி எனவும் பூவிருந்தவல்லி எனவும் வழங்கும் பூந்தண்மலியை அடுத்த கோவூர். பூந்தண்மலி என்ற பெயரே பழம்பெயர், உண்மைப்பெயர், சரியான பெயர். மக்களின் பேச்சுவழக்கில் பூந்தண்மலி பூந்தமல்லியாகிவிட்டது; கற்றறி வாளர்கள் அதைப் பூவிருந்தவல்லி ஆக்கிவிட்டனர். பூவை என்ஹொரு குறுக்கப்பெயரும் ஏற்பட்டுவிட்டது. ஒருகாலத்தில் கல்விச்செல்வரும் பொருட்செல்வரும் நிரம்பிய ஊர். அட்டாவதானம் பூவை கலியாணசுந்தர முதலியார் (பின்னாளில் கலியாணசுந்தர யதிந்திரர்) முதலியவர்கள் நினைவுக்கு வருவர்.

★ இவர்கள் மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் 19-ஆம் பட்டத்துச் சுவாமிகளாக இப்போது எழுந்தருளியுள்ளவர்களே. 18-ஆம் பட்டத்துச் சுவாமிகளின் திருமகனாராகிய இவர்கள் அச்சுவாமிகளுக்குப் பின் 19-ஆம் பட்டத்தை ஏற்கவேண்டிய நிலையில் திருப்போரூரை விடுத்து மயிலம் சென்று 19-ஆம் பட்டமாக எழுந்தருளி விளங்குகிறார்கள்.

சிவசங்கரரின் தந்தையார் பூந்தண்மலியை அடுத்த கோவூரில் திரிபுராந்தக முதலியார் என்னும் வேளாண் செல்வர். அன்னையார் பெயர் தெரியவில்லை. ஆயினும் அவர் பம்மல் வில்வராய முதலியாரின் மகளார் என்பது தெரிகிறது. பிள்ளைப் பருவத்தில் பெற்றோர்கள் இட்ட பெயர் சிவசங்கரன். சிவசங்கரன் சிறுவராக இருக்கும்போதே தலையில் சடை வளர்ந்தது. ஓடியும் ஆடியும் பாடியும் பித்தரைப்போலத் திரிந்தார். மருத்துவம் செய்தும் பயன்படாமையால் தந்தையார் சிறுவரைத் திருப்போரூருக்கு அழைத்துவந்து சுவாமிகளிடம் சேர்த்துக் குணப்படுத்த வேண்டினார்.

சுவாமிகள் ஆறுமுகம் துணைசெய்யும் இவன் இங்கே இருக்கட்டும் என்றருளினார். சிறுவர் சிவசங்கரன் ஆட்ட பாட்டம் நீங்கி அடக்க ஒழுக்கத்திற்கு வந்து கொண்டிருப்பதைக் கண்ட தந்தையார், மகன் பிழைத்ததே போதும் குணமடைந்ததேபோதும் என்றெண்ணிச் சுவாமிகளிடம் விடைபெற்று ஊருக்குத் திரும்பினார். சிறுவர் சிவசங்கரன் சுவாமிகளிடமே வளர்ந்து பணிவிடைகள் செய்துகொண்டு, உபதேசம் பெற்றுச் சீடரானார். சிவசங்கர சுவாமிகள் என்று பெயர் பெற்றார். சிவசங்கர தேவர் என வழங்கியதும் உண்டு.

திருவண்ணாமலையிலிருந்து சோணாசல தேவர் என்ற அன்பர் ஒருவர் வந்து சேர்ந்தார். அவருக்கு அகவை தொண்ணூறு. முப்பதாம் அகவைமுதல் அறுபது ஆண்டுகளாக நாள்தோறும் திருவண்ணாமலையை வலம் வந்தவர். தொண்ணூறாம் வயதில் அவர் திருவண்ணாமலையிலிருந்து திருப்போரூருக்கு வந்து சேர்ந்தார். சிதம்பர சுவாமிகளைத் தரிசித்து அவருக்குத் தொண்டுபூண்டொழுகும் ஆர்வத்தில் வந்துசேர்ந்தார்.

சிதம்பர சுவாமிகளின் இறுதிக் காலத்தில் இவ்விருவரும் தான் உடனிருந்தனர். சுவாமிகளின் முத்திநாளில் திருப்போரூர்க் கோயிலில் சிறப்பு வழிபாடு செய்ய சிவசங்கரதேவர் அனுப்பி வைக்கப் பெற்றார். சோணாசல தேவர் கண்ணுவர்பேட்டையில் மடாலயத்தில் சுவாமிகளுடன் இருந்தார், சுவாமிகள்

நிட்டைகூடும் நிலவறைக்குச் சென்றார்கள். கோயிலில் தீபாராதனை ஆகும்போது சுவாமிகள் முருகப்பெருமான் சந்நிதியில் முருகப்பெருமானோடு ஐக்கியமாகும் தோற்றத்தைச் சிவசங்கரர் கண்டார். கோயிற் பிரசாதத்தோடு மடாலயத் திற்குத் திரும்பிய அவரிடம் சுவாமிகள் நிட்டைகூட நிலவறைக்குட் சென்றிருப்பதாகச் சோணாசலர் கூறினார். சுவாமிகள் கோயிலுக்கு வந்தார்களே! சந்நிதியுட் புகுந்தார் களே!! மூலத்தானத்தில் முருகப்பெருமான் திருமேனியிற் கலப்பதனைக் கண்டேனே! என்றார் சிவசங்கரர்.

இருவருமாக நிலவறைக்குச் சென்று பார்த்தபோது சுவாமிகள் சிவப்பேறு பெற்றிருப்பது தெரிந்தது. சிவசங்கர தேவரைச் சிதம்பர சிவசங்கர சுவாமிகளாக இரண்டாவது பட்டத்தில் இருக்கச் செய்து, அதற்குரிய விழாக்கள் சிறப்பு களைச் செய்து, சிலநாள் உடனிருந்து, சோணாசல தேவர் திருவண்ணாமலைக்குத் திரும்பினார். சில காலமிருந்து நன்னிலையுற்றார். சிவசங்கர சுவாமிகள் நீண்டகாலம் குரு முதல்வரோடு இருந்து பயிற்சி பெற்றவராதலின் பக்குவ முதிர்ச்சியுடையவராய்ச் சிறந்து விளங்கினார். திருக்கோயிலுக்கும் திருமடத்திற்கும் பல்வேறு அபிவிருத்திப் பணிகளைச் செய்தார்.

திருப்போரூர் ஆதீனத்திற்குக் குருமுதல்வர் சிதம்பர சுவாமிகளின் காலம் முதற்பொற்காலம் என்றால் இரண்டாவது பட்டம் சிதம்பர சிவசங்கர சுவாமிகளின் காலம் இரண்டாவது பொற்காலம்.

இவர்களுக்குப் பின் பட்டத்திற்கு வந்த ஒவ்வொருவரும் அவரவர் காலத்தில் பல்வேறு அபிவிருத்திப் பணிகளைச் செய்ய, திருமடமும் திருக்கோயிலும் நாம் இன்று காணும் பெருநிலைக்கு வந்தன.

9-ஆம் பட்டம் சிதம்பர முத்துக்குமார சுவாமிகள்

“19-ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம்” என்ற நூலில் அதன் ஆசிரியர் ஆராய்ச்சி அறிஞர் மயிலை சீனி. வேங்கட

சாமி அவர்கள் இவரைப்பற்றி முத்துக்குமாரத்தம்பிரான் என்ற தலைப்பில் இரண்டு பத்திகள் எழுதியிருக்கிறார். அதனை அப்படியே இதன்கீழ்த் தருகிறோம். அதுவருமாறு :

சென்னையைச் சேர்ந்த மயிலாப்பூரில் பிறந்தவர் இவர். வீரசைவமரபினர். இவருடைய இயற்பெயர் வீர பத்திர ஐயர் என்பது. திருப்போரூர்த் திருக்குளத்துக்கு நீராழி மண்டபம் கட்டினார். திருப்போரூர்த் திருக்கோயிலை வளப்படுத்திப் பல திருப்பணிகளைச் செய்தார். திருப்போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகள் ஆதீனத்தில் ஒன்பதாவது மடாதிபதியாகப் பட்டங் கட்டப் பெற்று முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் என்று பெயர் பெற்று விளங்கினார். புரசை அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியாரின் நண்பர்.

இவர் இயற்றிய நூல்கள் : சமரபுரிமாலை, திருப்போரூர் அந்தாதி, திருப்போரூர் வெண்பா, திருப்போரூர் கலித்துறை யந்தாதி, பிரணவசைல மாலை, பூசாவிதி அகவல், யுத்தபுரி மாலை. பல இசைப் பாடல்களையும் இயற்றியுள்ளார்."

- மயிலை சீனி. வே.

மேற்கூறிய இரு பத்திகளும் மயிலை சீனி.வே. எழுதியவை. ஒன்பதாம் பட்டம் சிதம்பர முத்துக்குமார சுவாமிகள் குருமுதல்வர் சிதம்பர சுவாமிகளைப் போலவே தமிழ் இலக்கிய உலகிலும் இடம் பெற்றிருக்கிறார். கற் கோயில் திருப்பணி, சொற்கோயில் திருப்பணி (நூல்கள்) ஆகிய இரண்டையுமே செய்திருக்கிறார்.

12-ஆம் பட்டம் சிதம்பர சண்முக சுவாமிகள்

இவர்களைப் பற்றிய சில செய்திகள் திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகளால் தெரிகின்றன. திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் நூலில் சிதம்பர சண்முக சுவாமிகள் என்ற தலைப்பில் திரு.வி.க. எழுதுவது பின்வருமாறு :

"திருப்போரூர் பேர் பெற்ற திருப்பதிகளுள் ஒன்று. அதன் பெருமைக்கு முதல்வராக நின்றவர் சிதம்பர

சுவாமிகள். சிதம்பர சுவாமிகளால் இரண்டு கோயில்கள் எடுக்கப்பெற்றன. ஒன்று கல்லோவியக்கோயில்; மற்றொன்று சொல்லோவியக்கோயில். சுவாமிகள் அருளிய திருப்போரூர் சந்நிதி முறையில் ஓவியங்கள் நடம்புரிதல் கண்கூடு. இரண்டு கோயில்களையும் புரப்பதற்கென்று சுவாமிகளால் ஒரு திருமடமும் காணப்பெற்றது. அம்மடத்தின் இப்போதைய தலைவர் சிதம்பர சண்முக சுவாமிகள் என்பவர்.

சிதம்பர சண்முக சுவாமிகள் சந்நியாசத்துக்கோர் இலக்கியம், தொண்டுக்கோர் எடுத்துக்காட்டு; வேதாந்த நிலையம். சுவாமிகளுடன் நெருங்கிப் பழகும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. சுவாமிகள் காலத்தில் திருப்போரூர் கோயில், மண்டபம், மடத்து நிலையம், குளம் முதலியன செம்மை நிலை எய்தின.

தமிழ்ப் பெருமானாராகிய சிதம்பர சுவாமிகளின் பெயரால் ஒரு கல்லூரி திருப்போரூரில் அமைதல் வேண்டுமென்ற வேட்கை என்னுள் எழுந்து நீண்டகாலமாயிற்று. சிதம்பர சண்முக சுவாமிகள் காலத்தில் அவ்வேட்கை நிறைவேறும் என்று எண்ணினேன். சுவாமிகள் ஒரு கல்லூரி காண முயன்றார். என் எண்ணமும் ஈடேறவில்லை. அவர் முயற்சியும் வெற்றி பெறவில்லை. ஏழை மடம் கோயிலை எதிர்பார்க்கிறது. கோயில் ஹிந்து அற நிலையப் பாதுகாப்பில் நிற்கிறது. என் செய்வது!"

இந்த அளவில் திரு.வி.க. முடித்துக்கொள்ளுகிறார். மேற்கூறிய மூன்று பத்திகளும் திரு.வி.க. எழுத்து.

"ஏழைமடம் கோயிலை எதிர்பார்க்கிறது. கோயில் ஹிந்து அறநிலையப் பாதுகாப்பில் நிற்கிறது. என்செய்வது" என்கிறார் திரு.வி.க. இன்றும் மடம் (ஆதீனம்) ஏழையாகத்தான் இருக்கிறது. கோயில் செல்வத் திருக்கோயிலாக இருக்கிறது. கோயிலும் மடமும் ஒரே நிர்வாகத்தில் இருந்தன. மடாதிபதி தான் கோயிலைக் கட்டினார். மடம் தான் கோயிலை நிர்வகித்து வந்தது. பின் ஒரு காலத்தில் கோயிலின் நிர்வாகத்தை

மாநில அரசின் இந்துசமய அறநிலையத்துறை எடுத்துக் கொண்டது. மடாதிபதி கோயிலின் பரம்பரை அறங்காவலராக இருந்து வருகிறார். நிர்வாக அலுவலர் ஒருவர் அறநிலையத் துறையால் நியமிக்கப்பெற்று, பரம்பரை அறங்காவலராகிய மடாதிபதி அரசத்துறைச் செயல்அலுவலர் ஆகிய இருவராலும் நிர்வாகம் நடைபெற்று வருகிறது.

திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் நூல் 1944-இல் வெளியாயிற்று. அதற்குமுன்பே, 1944-க்கு முன்பே கோயில் நிர்வாகம் அரசின் கைக்குச் சென்று விட்டதென்பது இதனால் தெரிகிறது. ஒருசமயம் ஆதீனத்தில் யாரும் மடாதிபதியாக இல்லாத நிலை. செங்கற்பட்டில் பெரிய மனிதராக விளங்கிய வேதாசல முதலியார் ரிசீவராக நியமிக்கப் பெற்றார். அக்காலத்தில் தான் அறநிலையத்துறை நுழைந்தது.

திரு.வி.க.-வின் மணிவிழாத் தொடக்க நிகழ்ச்சியே திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் ஆதீனத்தில் தான் நிகழ்ந்தது.

திரு.வி.க.வுக்கு 60 நிறைவு மணிவிழா வந்தது. அக் காலத்தில் பெரிய மனிதர்கள் சிலர் பலருக்கு அடுத்தடுத்து மணிவிழா சிறப்பாக நடத்தப் பெற்றது. எல்லாரையும்விடத் திரு.வி.க.-வுக்கு மிகச் சிறப்பாக மணிவிழாவை நடத்த வேண்டும் என்று அன்பர்கள் பலர் விரும்பினர். பெரிய அளவில் ஒரு குழு அமைத்து ஏற்பாடுகளைத் தொடங்கினர். "யான் மனைவி மக்கள் இல்லாதவன், எனக்கு மணிவிழா ஏற்றுக்கு" எனத் திரு.வி.க. மறுத்தார். யாரும் அவர் பேச்சைக் கேட்பதாக இல்லை. பொற்கிழி (பணமுடிப்பு) வழங்க விருந்ததைத்தான் தடுக்க முடிந்ததே தவிர, மணிவிழா நிகழ்வதைத் திரு.வி.க.-வால் தடுக்க முடியவில்லை.

திரு.வி.க.-வின் தமையனார் திரு. வி. உலகநாத முதலியாரின் பேரன் இளம்பூரணனின் பிரார்த்தனையை ஒட்டிக் குடும்பத்தார் அனைவரும் திருப்போரூர் சென்றனர். திரு.வி.க.வும் சென்றார். அங்கே சைவசித்தாந்த சமாஜம் திரு.வி.க.-வின் மணிவிழாவைத் தொடங்கி வைத்தது. மணி

விழாத் தொடக்க நிகழ்ச்சியைப் பற்றித் திரு.வி.க. வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் நூலுள் திரு.வி.க.வே எழுதுவது பின்வருமாறு :

“மணிவிழா திருப்போரூரில் துவக்கப்பட்டது. ‘குடும்பத் தொடர்பாக எவ்விதக் கிரியையும் செய்தல் வேண்டாம்’ என்று தமையனார்க்கு அறிவித்தேன். அவர் அதற்கு இணங்கினார்.

பேரன் இளம்பூரணன் பிரார்த்தனையையொட்டி நாங்கள் திருப்போரூர் செல்லுதல் நேர்ந்தது. அங்கே சைவசித்தாந்த மகாசமாஜம் (23, 24.8.1943) மணிவிழாவுக்குக் கால்கொண்டது. மடாதிபதி சிதம்பர சண்முக சுவாமிகள் ஓமக்கிரியை நிகழ்த்த முயன்றார். அது வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டேன். சுவாமிகள் அதைவிடுத்துச் சகஸ்ர நாமாச்ச்சனையில் தலைப்பட்டார். அதை யான் தடுத்தேனில்லை.”

- திரு.வி.க

சுபானு ஆண்டு ஆவணித்திங்கள் மிருகசீரிட நாளாடன் (24.08.1943) திரு.வி.க.-வுக்கு அறுபதாவது அகவை நிறை வெய்தியது. அன்றுதான் திருப்போரூரில் மணிவிழாத் தொடக்கம்.

மறுநாள் 25.08.1943 முதல் ஐந்து நாள்கள் சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை உயர்நிலைப் பள்ளியில் மணிவிழாக் குழுவினரால் மணிவிழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெற்றது. தொடர்ந்து ஆறு மாதங்கள் வரை நாடெங்கும் பல்வேறு இடங்களில் பல்வேறு அமைப்புகள் மணிவிழாவை நடத்தின. அறிஞர் கீ. இராமலிங்கனார் திரு.வி.க.-வைத் ‘தமிழ்நாடு’ என்ற ஓரிடத்திற் குறிப்பிட்டது உண்மையாயிற்று.

திருப்போரூர் ஆதீனத்தில் தொடங்கிய மணிவிழா ஆண்டு இறுதியில் மதுரை திருஞானசம்பந்தர் மடத்தில் நிறைவெய்தியது என்று கூறலாம். 27, 28, 29.12.1943 மூன்று நாளும் மதுரையில் சைவ சித்தாந்த சமாஜ ஆண்டுவிழா நிகழ்ந்தது. வரவேற்புக்குமுத் தலைவர் மதுரை ஆதீனம் குருமகாசந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிநாத தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள். செயலாளர் ஆலவாய்க்கோயில் அறங்காவலர்குமுத் தலைவர் ஆர்.எஸ். நாயுடு. இவ்விழா விலும் திரு.வி.க.-வுக்கு மணிவிழாச் சிறப்புச் செய்யப்பெற்றது.

“திருஞானசம்பந்தர் மடத்தினின்றும் ஊர்வலம் புறப்பட்டது. மடத்து மரியாதைகள் எனக்குச் செய்யப்பட்டன. சீர்திருத்தச் சைவனுக்கும் மடத்து மரியாதை நடக்கிறதே என்று என் மனம் நினைந்தது” என்று திரு.வி.க.-வே எழுதுகிறார் (வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்). இரட்டைக் குதிரைகள் பூட்டிய சித்திரப்பூவண்டியில் (சாரட் வண்டியில்) ஊர்வலம். முன்னே திருமுறை நூல்களைத் தாங்கிய யானை, வலமும் இடமும் இருவேறு யானைகள். பின்னே குதிரைகள் ஒட்டகங்கள் கொடிகள் தோரணங்கள் பலதிறக் குடைகள் பல்லியங்களின் முழக்கம். அன்பர் ஈட்டம், அடியவர் கூட்டம், மதுரைத்திரட்சி, மக்கள் மகிழ்ச்சி. திரு.வி.க.-வின் மனம் திருஞானசம்பந்தரையும் மங்கையர்க்கரசியாரையும், குலச்சிறையாரையும் எண்ணியதாம், திருவிளையாடல்களை எண்ணியதாம். அவரே எழுதுகிறார் (வாழ்க்கைக் குறிப்புகள்). ஊர்வலம் திருக்கோயிலை அடைந்து கோயில் வளாகத்தில் மூன்றுநாள் சமாஜஆண்டு விழா நிகழ்ந்தது. முதல்நாள் திரு.வி.க. சுருக்கமாகவே உரையாற்றினார். இரண்டாம் நாள் பேசவில்லை. மூன்றாம் நாள் (நிறைவு நாள்) ஏறக்குறைய மூன்றரை மணிநேரம் முடிவுரையாற்றினார்.

திரு.வி.க.-வின் மணிவிழா திருப்போரூரில் தொடங்கிச் சென்னை மாநகரிலும் நாடெங்கும் பல இடங்களிலும் நிகழ்ந்து, மதுரையில் நிறைந்தது. திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் மதுரையில் பிறந்து வளர்ந்து திருப்போரூருக்கு வந்து நிலைத்தவரன்றோ!

திரு.வி.க.-வின் திருப்போரூர்த் தொடர்பைப்பற்றிச் சிலம்புச்செல்வர் ம.பொ.சி-யும் ஓரிடத்தில் எழுதியுள்ளார். அமெரிக்காவில் வாழ்ந்த தமிழ்நாட்டுத் துறவி சுவாமி சச்சிதானந்தா அவர்கள் அமெரிக்காவில் வர்ஜீனியா என்னுமிடத்தில் ஜோதிக்கோயில் ஒன்றைக் கட்டினார். Light of Truth Universal Shrine என்று அதற்குப் பெயர். இந்தப் பெயரிலுள்ள ஐந்து சொற்களின் முதல் எழுத்துகள் சேர்ந்தால் (LOTUS லோட்டஸ்) என்று ஆகும். தாமரைக்கோயில். வடிவமும் தாமரை வடிவம். இதில் ஜோதி வழிபாட்டுக்கும் சர்வசமயப்

பிரார்த்தனைக்குமே முக்கிய இடம். நடுவில் ஜோதியும் சுற்றி எட்டுப் பக்கங்களிலும் சர்வசமய சின்னங்களும் உண்டு. தாமரைக்கோயிலின் திறப்புவிழா - குடநீராட்டுவிழா - 20.07.1986-இல் நிகழ்ந்தது. அதற்குச் சென்ற அருட்செல்வர் டாக்டர் நா. மகாலிங்கம் அவர்கள் தம்முடன் அன்பர் பலரையும் அழைத்துச் சென்றார். கிரிதாரிப்பிரசாத், ம.பொ.சி., பேரூராதீனம் சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார், சிரவணபுரம் கௌமார மடம் சுந்தர சுவாமிகள், நீதிபதி செங்கோட்டு வேலன், இராமலிங்கர் பணிமன்றச் செயலாளர் பகீரதன், நாச்சிமுத்து பாலிடெக்னிக் முதல்வர் கே. ஆறுமுகம் முதலியவர்கள் அருட்செல்வரால் அழைத்துச் செல்லப் பெற்றவர்களுள் முக்கியமானவர்கள். மற்றும் சிலரும் அழைத்துச் செல்லப்பெற்றனர். அருட்செல்வருடன் அமெரிக்காவுக்குச் சென்ற ம.பொ.சி. திரும்பி வந்தபின் “அமெரிக்காவில் மூன்று வாரம்” என்றொரு பயணநூலை எழுதினார். அதில் “யோகவில் கிராமத்தில் ஆசிரம வாழ்க்கை” என்ற தலைப்பில் எழுதியுள்ளனவற்றில் திருப்போரூரைப்பற்றிய சுவையான செய்திகள் சில பல உள்ளன. அதன் ஒரு பகுதியை அப்படியே இதன் கீழ்த் தருகிறோம். ம.பொ.சி. எழுதியுள்ளது வருமாறு :

“எனது வாழ்நாளில் முன் எந்தக் காலத்திலும் ஒருநாள்கூட ஆசிரம வாழ்க்கையை மேற்கொண்டதில்லை. இரண்டாவது உலகப் பெரும்போரின் போது* சென்னை நகரவாசிகளெல்லாம் நகரைக் காலி செய்தனர். அப்போது எனது குடும்பத்தை சென்னைக்கு 30 கல் தொலைவிலுள்ள திருப்போரூர் எனப் பெயர்பெற்ற திருமுருகன் தலத்திலுள்ள பொதுச்சத்திரமொன்றில் குடியமர்த்தி யிருந்தேன். நான் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. காமராசரோடு சேர்ந்து, தேனாம்பேட்டை காங்கிரஸ் மாளிகையில் “குடித்தனம்” நடத்தினேன்.

வாரத்திற்கு ஒருமுறை திருப்போரூருக்குச் சென்று இரண்டு நாட்கள் அங்கு தங்கிவிட்டு வருவதை வழக்க

* இரண்டாவது உலகப்போர் 1939-இல் தொடங்கி 1945-இல் முடிந்தது.

மாகக் கொண்டிருந்தேன். இப்படி, சுமார் ஆறுமாதகாலம் சென்னை நகருக்கும் திருப்போரூர் தலத்துக்குமாக எனது 'வாழ்க்கை' நடந்தது.

என் குடும்பம் திருப்போரூரில் குடியமர்ந்தபோது, என் மகன் திருநாவுக்கரசு நான்கு மாதக் குழந்தையாக இருந்தான். நான் அவனுடன் இரண்டு நாட்கள் தங்கி குழந்தையின்பத்தை அனுபவிப்பதற்காகவே வாரத்தில் ஒருமுறை திருப்போரூர் செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தேன்.

திருப்போரூரில் சிதம்பர சுவாமிகள் மடம் ஒன்று இருக்கிறது. அந்த மடத்தை ஸ்தாபித்த சிதம்பர சுவாமிகள் இயற்றிய "சந்நிதிமுறை" எனப்படும் பக்தி இலக்கியத்திலே எனக்குப் பெரும்பக்தி உண்டு. அனேகமாக எல்லாச் செய்யுள்களுமே எனக்கு மனப்பாடம்! என்னைப் போன்றே திரு.வி.க. அவர்களுக்கும் சிதம்பர சுவாமிகள் இலக்கியத் திலே ஈடுபாடு உண்டு.

திரு.வி.க.வும் சென்னை நகரைவிட்டு வெளியேறி திருப்போரூர் சென்று சிதம்பர சுவாமிகள் மடத்தில் தங்கியிருந்தார்.* அனேகமாக, அந்தக் காலத்தில் ஆசிரமத்து சந்நியாசிகளில் ஒருவராகவே திரு.வி.க. மாறியிருந்தார். அவர் தமது பிற்கால வாழ்விலே வெள்ளை வேட்டிச் சந்நியாசியாகத்தானிருந்தார். நான் திருப்போரூரில் தங்கியிருக்கும் நாட்களிலே திரு.வி.க. விருப்பத்தின்படி, அவருடன் சேர்ந்து சிதம்பர சுவாமிகள் மடத்தில் தங்கலானேன். அந்த காலத்தில்கூட காஷாயம் அணிந்த சந்நியாச வாழ்க்கை என்னைக் கவரவில்லை.

* தமிழ்த்தாத்தா டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர், இந்த யுத்த காலத்தில் சென்னையைவிட்டுத் திருக்கழுக்குன்றத்திற்குச் சென்று அங்குள்ள திருவாவடுதுறை ஆதீனக் கிளை மடத்துக் கட்டிடத்தில் தங்கியிருந்தார். அவரது இறுதிக் காலமும் அங்கேயே ஆயிற்று. திருக்கழுக்குன்றத்தில் தங்கியிருந்த போதுதான் அவர் சிவபத மடைந்தார்.

இந்த அனுபவத்திற்குப்பின்னர் யோகவில்லில் தான் இரண்டாவது முறையாக சச்சிதானந்த சுவாமியின் ஆசிரமத்தில் ஓர் இரவு சந்நியாசிகளுடன் தங்கியிருக்கும் வாய்ப்புப் பெற்றேன்.”

- ம.பொ.சி.

இவ்வாறு ம.பொ.சி. எழுதுகிறார். மேலே எடுத்துக் காட்டிய திரு.வி.க., ம.பொ.சி ஆகிய இருவரின் எழுத்துகளாலும் அவர்களது மனப்பான்மை நன்கு தெரிகிறது. இருவருமே மடங்களின்பால், மடாதிபதிகளின்பால் அதிக ஈடுபாடு கொள்ளாதவர்கள்; சீர்திருத்தக்காரர்கள். ஆனாலும் திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் சுவாமிகள் இவ்விருவரையும் பெரிதும் ஈர்த்தார். திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் மடத்திலும் இவர்களுக்கு மேற்குறித்த அளவுக்கு ஈடுபாடு இருந்தது.

13-ஆம் பட்டம் சிதம்பர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

இவர்கள் வேறு யாருமல்லர்! இன்று மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் 19-ஆம் பட்டம் குருமகாசந்நிதானமாக விளங்குபவர்களே ஆவர்.

அக்காலத்தில் மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனத்தில் 18-ஆம் பட்டமாக விளங்கிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவஞான பாலய சுவாமிகளின் திருமகனார்தாம்.

தந்தையார் மயிலத்தில் 18-ஆம் பட்டமாக இருந்தவரை இவர்கள் திருப்போரூரில் 13-ஆம் பட்டமாக இருந்தார்கள். தந்தையார் 21.09.1965-இல் சிவப்பேறு பெற்றபின், தந்தையாரின் ஸ்தானத்திற்கு இவர்கள் செல்ல வேண்டிய நிலை, மயிலம் மடாதிபதிகளாகப் பொறுப்பேற்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. ஆதலின் திருப்போரூரை விடுத்து மயிலத்திற்குச் சென்று 19-ஆம் பட்டம் குருமகா சந்நிதானமாக அமர்ந்தார்கள். அதன்பின்னர் இப்போதுள்ள 14-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள் திருப்போரூர் ஆதீன மடாதிபதிகளாகப் பொறுப்பேற்றார்கள்.

13-ஆம் பட்டம் சிதம்பர சிவப்பிரகாசசுவாமிகள் காலத்திலும் திருப்போரூர் ஆதீனத்தில் ஒரு தமிழ்க்கல்லூரி தொடங்கும் முயற்சி இருந்ததென்பது தெரிகிறது. “திருப்போரூர்ச் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகள்” என்றொரு கட்டுரை, சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் திங்களிதழாகிய சித்தாந்தம் 1958 அக்டோபர் இதழில் வெளியாகியுள்ளது. அக்கட்டுரையால் சில பல நல்ல செய்திகள் தெரிகின்றன. அவற்றை ஈண்டு தொகுத்துக் கூறுவோம்.

02.10.1958 வியாழக்கிழமை கார்த்திகையன்று மாலை 4 மணிக்குத் திருப்போரூரில் முருகன் செந்தமிழ்க்கழகத்தின் தொடக்கவிழா நிகழ்ந்தது. அதனுடன் சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் புரட்டாசி மாதக் கூட்டமும் சேர்ந்து நடந்தது. வரவேற்புரை - திருப்போரூர் ஆதீன இளவரசு பொம்மபுர ஆதீனம் அருட்டிரு வித்துவான் சிதம்பர சிவப்பிரகாச சுவாமிகள். தலைமை ராவ்சாகிப் நல். முருகேச முதலியார். முருகன் செந்தமிழ்க் கழகத்தைத் தொடங்கி வைத்து உரையாற்றியவர் சைவப்பெரியார் ச. சச்சிதானந்தம் பிள்ளை. சொற்பொழிவாற்றியோர் - வித்துவான் சிவ. சுப்பிரமணியம், புலவர் ந.ரா. முருகவேள், வித்துவான் அம்பை சங்கரனார். வாழ்த்துரை வழங்கியவர்கள் மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் 18-ஆம் பட்டம் குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவஞான பாலய சுவாமிகள். நன்றியுரை - திருப்போரூர் ஆதீனம் கட்டளை ஸ்ரீமத் சிதம்பர சிவராம சுவாமிகள்.

மயிலம் மகாசந்நிதானத்தின் வாழ்த்துரையில் தமிழ்க் கல்லூரி தொடங்கும் முயற்சி இடம்பெற்றிருக்கிறது. 1937-இல் மயிலத்தில் முருகன் செந்தமிழ்க்கழகம் தொடங்கப் பெற்றது. 1958-இல் திருப்போரூரில் முருகன் செந்தமிழ்க்கழகம் தொடங்கப் பெறுகிறது. இரண்டு இடங்களிலுமே தொடங்கிவைத்தவர் சைவப்பெரியார் சச்சிதானந்தம் பிள்ளை.

மயிலத்தில் முருகன் செந்தமிழ்க்கழகம் தொடங்கப் பெற்றவுடன் அதன் பயனாகத் தமிழ்க்கல்லூரி ஏற்பட்டது. இங்கும் திருப்போரூரில் அப்படி ஒரு தமிழ்க்கல்லூரி உருவாக வேண்டுமென்றே இங்கும் ஒரு முருகன் செந்தமிழ்க்கழகம்

தொடங்கப் பெறுகிறது. மயிலத்தில் தொடங்கிவைத்தவரே திருப்போரூரிலும் தொடங்கி வைக்கிறார். முதன்முதலாக மயிலத்தில் தமிழ்க்கல்லூரி ஏற்பட்டது, அதிற்படித்த பேரூரடிகளார் பேரூரில் ஒரு தமிழ்க்கல்லூரியை ஏற்படுத்தினார், மயிலம் பேரூர் போன்றே இங்கு திருப்போரூரிலும் ஒரு கல்லூரி ஏற்படவேண்டும், இது எம் நெடுநாளைய எண்ணம், விருப்பம், இது நிறைவேறவே இன்று முருகன் செந்தமிழ்க்கழகம் தொடங்கப் பெறுகிறது, எல்லாரும் ஆதரவளித்து ஒத்துழைத்து ஊக்கமூட்டி முருகன் அருளைப் பெற்று உய்ய வேண்டும், சிதம்பர சுவாமிகள் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் ஆகிய முப்பெரும் ஞானியரின் ஆசியும் அருளும் உங்களுக்கு நிரம்ப உண்டாவதாகுக என்று தமது ஆசியுரையை மயிலம் மகாசந்நிதானம் நிறைவு செய்தார்கள். இது சித்தாந்தம் கட்டுரை கூறும் செய்தி.

மயிலம் மகாசந்நிதானம் அவர்களின் வாழ்த்துரையைப் பற்றி எழுதும்போது சித்தாந்தம் கட்டுரை “இதுபோது தமது அருளாட்சியின் கீழ்ப் போந்துள்ள திருப்போரூர் ஆதீனத்தின்” என்று குறிப்பிடுகிறது. சந்நிதானத்தின் திருமகனார் சிதம்பர சிவப்பிரகாச சுவாமிகளை “திருப்போரூர் ஆதீன இளவரசு” என்று குறிப்பிடுகிறது. நன்றியுரை கூறியவரை, “திருப்போரூர் ஆதீனம் கட்டளை ஸ்ரீமத் சிதம்பர சிவராம சுவாமிகள்” என்று குறிப்பிடுகிறது.

1958-இலும் அதற்கு முன்னும் பின்னுமான காலத்தில் திருப்போரூர் ஆதீனம், மயிலம் மகாசந்நிதானத்தின் அருளாட்சியின் கீழ் இருந்தது என்றும், சந்நிதானத்தின் திருமகனார் திருப்போரூரில் இளவரசாக இருந்தார் என்றும், இவர்களைத் தவிர இன்னொருவர் (சிதம்பர சிவராமசுவாமிகள்) “திருப்போரூர் ஆதீனம் கட்டளை” சுவாமிகளாக இருந்தார் என்றும், இக் கட்டுரையால் ஊகிக்க வேண்டியுள்ளது.

14-ஆம் பட்டம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிதம்பர சிவஞான சுவாமிகள்
[இப்போது அருளாட்சி செய்து வருபவர்கள்]

13-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள், மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனத்தின் 19-ஆம் பட்டம் குருமகா சந்நிதானமாகப் பொறுப்பேற்க நேர்ந்தபின் இவர்கள் திருப்போரூர் ஆதீனத்தின் 14-ஆம் பட்டமாக எழுந்தருளி அருளாட்சிசெய்து வருகிறார்கள்.

இவர்கள் பிறந்த ஊர் சிதம்பரம். பாட்டனார் 10 பேர். பத்துபேருக்கும் 10 வீடு. ஆளுக்கு 4 ஏக்கராக 40 ஏக்கர் நிலம். வீரநாராயணன் ஏரிப்பாசனம். 2 பாட்டனாருக்குப் பிள்ளைகள். பெரிய பாட்டனாருக்கு 1 பிள்ளை. சின்னப்பாட்டனாருக்கு 2 பிள்ளைகள். பெரியபாட்டனாரின் பிள்ளை மயிலம் 18-ஆம் பட்டம். இப் 18-ஆம் பட்டம் சுவாமிகளுக்கு 2 பிள்ளைகள். 2-ஆவது பிள்ளை திருப்போரூரின் 13-ஆவது பட்டம். இப்போது மயிலத்தின் 19-ஆம் பட்டம்.

இது, இவர்களுக்கு மயிலத்துடன் உள்ள உறவு. நேர் காணல் உரையாடலின்போது அறிந்தது.

பிறப்பு : 15.07.1918. தற்போது அகவை 91.

கல்வி : தமிழ் வித்துவான். மயிலம் கல்லூரி.

தமிழ் முதுகலை (M.A)

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் 1934-38.

பணி : சிதம்பரம் இராமகிருஷ்ண வித்தியாசாஸன யில் (உயர்நிலைப்பள்ளி) 16 ஆண்டுகள் தமிழாசிரியப் பணி. 1950-1966 வரை.

10.05.1966 பணியிலிருந்து விடுவித்துக் கொண்டார். ரிலீவிங் ஆனார்.

11.05.1966-இல் திருப்போரூர் ஆதீனம் 14-ஆம் பட்டம் மடாதிபதியாக, குருமகாசந்நிதானமாகப் பட்டமேற்றார்கள். ஆதீனத் திருக்கோயிலாகிய அருள்மிகு கந்தசாமி திருக்கோயிலின் பரம்பரை அறங்காவலராகவும் பதவி ஏற்றார்கள். இன்றுவரை இரண்டிலும் சிறப்பாக அருளாட்சி செய்து வருகிறார்கள்.

பட்டமேற்றபின் இந்த 43 ஆண்டுகளில் ஆதீனத்திற்கும் திருக்கோயிலுக்கும் பல்வேறு அபிவிருத்திப் பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்திருக்கிறார்கள்.

1984-இல் ஒருமுறையும் 1999-இல் ஒருமுறையும் ஆக இரண்டுமுறை கந்தசுவாமி திருக்கோயிலுக்குத் திருப்பணி களும் குடநீராட்டு விழாவும் செய்தருளிய பெருமைக் குரியவர்கள்.

1999-இல் இராஜகோபுரத் திருப்பணி, விமானங்கள் புதுப்பிக்கும் பணி, வெள்ளி வாகனங்கள் புதுப்பிக்கும் பணி, சுவாமி வீதி உலா ஊர்திகள் புதிதாகச் செய்தல் பல்லக்குகள் செய்வித்தல் முதலியவை முக்கியமான பணிகள்.

1966-ஆம் ஆண்டு அதிபராகப் பொறுப்பேற்கும்போது திருக்கோயில் வருமானம் 5656 ரூபாயாக இருந்தது. இப்போது (2002-இல்) 32 இலட்சமாக உயர்ந்துள்ளது.

ஆதீனகர்த்தரும் பரம்பரை அறங்காவலருமான சுவாமி களும், அறநிலையத்துறை அதிகாரியான செயல் அலுவலரும் ஒற்றுமையாகச் செயற்பட்டு நன்கு நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகின்றனர்.

தமிழ்நாட்டின் தலைநகரமாகிய சென்னைக்கு அருகே உள்ள சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு பெருமடம் திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் ஆதீனம்; ஒரு பெருங்கோயில் திருப்போரூர் கந்தசுவாமி திருக்கோயில். ஆதலின் ஆதீனம் திருக்கோயில் ஆகிய இவ்விரண்டைப் பற்றியும் அன்பர்கள் நன்கு அறிவது நலமாதலின் இரண்டைப் பற்றிய செய்திகள் குறிப்புகள் புள்ளிவிவரங்கள் சிலவற்றை இவண் குறிப்பிடுவோம்.

திருப்போரூர் கந்தசுவாமி திருக்கோயில்

காஞ்சிபுரம் மாவட்டம் செங்கற்பட்டு வட்டத்தில் திருப்போரூரில் உள்ளது. சென்னையிலிருந்து மாமல்லபுரம் செல்லும் பழைய மாமல்லபுரம் (மகாபலிபுரம்) சாலையில்

40 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் திருப்போரூர் உள்ளது. செங்கற்பட்டிலிருந்து 25 கிலோ மீட்டர், திருக்கழுக்குன்றத் திலிருந்து 18 கிலோமீட்டர், மாமல்லபுரத்திலிருந்து 15 கிலோ மீட்டர். சென்னையிலிருந்தும் செங்கற்பட்டிலிருந்தும் தாம்பரத்திலிருந்தும் பேருந்து வசதிகள் உள்ளன.

சென்னைச் சிவன்கோயில்களில் மூன்று கோயில்கள் மிகவும் முக்கியமானவை, பழைமையானவை, பாடல் பெற்றவை. 1. திருவான்மியூர், 2. திருஒற்றியூர், 3. மயிலைக் கபாலீச்சரம். சென்னை மாநகரின் வட எல்லையில் திருஒற்றியூர் தென் எல்லையில் திருவான்மியூர். சென்னை நகரின் நடுவே மயிலைக் கபாலீச்சரம். இவ்வாறே முருகன்கோயில்களும் மூன்று கோயில்கள் முக்கியமானவை. 1. திருப்போரூர், 2. கந்தகோட்டம், 3. வடபழனி, திருப்போரூர் பழைமையானது. கந்தகோட்டம் 300 ஆண்டுகளுக்கு உட்பட்டது. வடபழனி அண்மைக் காலத்தது. மூன்றுமே புகழ்பெற்றவை. அதிலும் திருப்போரூர் கந்தகோட்டம் இவ்விரண்டுக்கும் கந்தசாமிகோயில் என்றே பெயர். சென்னை கந்தகோட்டம் ஏற்படக் காரணம் திருப்போரூர்க் கந்தசாமி கோயிலே.

மூர்த்தி தலம் தீர்த்தம் என்ற மூன்றாலும் சிறந்தது திருப்போரூர். போர் நிகழ்ந்த ஊர் திருப்போரூர். யார் யாருக்கும் போர்? முருகப்பெருமானுக்கும் அசுரர்களுக்கும் போர். நிலம், நீர், ஆகாயம் ஆகிய மூன்றிலும் இப்போர் நிகழ்ந்தது. நிலத்திலே போர் நிகழ்ந்த இடம் திருப்பரங்குன்றம். நீரிலே (கடலிலே) போர் நிகழ்ந்த இடம் திருச்செந்தூர். ஆகாயத்திலே (விண்ணில்) போர் நிகழ்ந்த இடம் இத்திருப்போரூர். யுத்தபுரி, சமரபுரி, சமரப்பதி, செருவூர், போரியூர், போரிநகர், போரி என்ற பெயர்கள் இத்திருப்போரூருக்குப் போரின்காரணமாக உண்டான பெயர்கள். திருஅருட்பா திருத்தணிகைப் பதிகத்தில் வள்ளலார் இத்தலத்தைப் 'போரி' என்று பெயர் குறித்துப் பாடியுள்ளார் (131). போர் நடந்த இந்த ஊரில்தான், போருக்கு அஞ்சித் திரு.வி.க., ம.பொ.சி போன்ற அறிஞர்கள் அடைக்கலம் புகுந்தார்கள். போர்க்காலத்தில் அறிஞர் பலருக்குப் புகலிடமளித்த புகழுடையது திருப்போரூர்.

திருப்போரூர் சிறந்த பிரார்த்தனைத் தலம். களஆய்வுக் காகவும் தரிசனத்திற்காகவும் நாங்கள் சென்ற நாளில் பத்துக்கு மேற்பட்ட திருமணங்கள் கோயிலுக்குள் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்ததைக் கண்டோம். அழகிய இயற்கையமைப்பு வாய்ந்த தலம். ஊருக்கு நடுவே பழைய மாமல்லபுரம் சாலை தென்வடலாக நீண்டு செல்கிறது. தெற்கே சென்றால் மாமல்லபுரம். வடக்கே சென்றால் சென்னை நகரம். கந்தசாமி திருக்கோயிலும், கயிலாயநாதர் கோயில் உள்ள பிரணவமலையும் சாலையின் இருபுறமும் உள்ளன. பழைய மாமல்லபுரம் சாலைக்கு மேற்கே பிரணவ மலை, உயரம் குறைந்த சிறுகுன்று, தொல்லியல் துறையினரின் பாதுகாப்புக்குட்பட்ட நினைவுச் சின்னமாக உள்ளது. மலையின்மீது கயிலாயநாதர் கோயில். சாலையின் மறுபுறம் கிழக்கே கந்தசாமி திருக்கோயில்; பிரணவ மலைமீது ஏறி நின்று கிழக்கேநோக்கினால், அடுத்து மாமல்லபுரம் சாலை, அதனை அடுத்துக் கந்தசாமி திருக்கோயில், பக்கிங்காம் கால்வாய், சற்றுத்தொலைவில் கிழக்குக் கடற்கரைச்சாலை, அதனை அடுத்து வங்கக் கடல், என்று கண்கொள்ளாத இயற்கைக் காட்சிகளைக் காணலாம்.

கோயிலில் 12 மாதங்களும் திருவிழாக்கள் உண்டு. மாசி மாதம் நிகழும் பிரம்மோற்சவம் 12 நாள் திருவிழா. ஐப்பசியில் நிகழும் கந்தசஷ்டி 7 நாள் திருவிழா. இரண்டும் மிகப்பெரிய திருவிழாக்கள். கந்தசஷ்டி இலட்சார்ச்சனைப் பெருவிழாவாக நிகழும். மாசி பிரம்மோற்சவத்தில் தேர் விழாவும், தைப்பூசத்தில் தெப்ப விழாவும் நிகழும். திருப்போரூர்த் திருக்கோயிலுக்கு சென்னை நகரில் பல இடங்களில் சொத்துகள் உண்டு. சொத்து விவரங்களை அன்பர்கள் அறியவேண்டி அதனையும் கீழே தருகிறோம்.

திருக்கோயில் சொத்துகள் விவரம்

கட்டிடங்கள் விவரம்

1. திருவல்லிக்கேணி, 80, பெரிய தெரு, சென்னை - 5.
கட்டிடம் 1, வாடகை பகுதிகள் 6

2. 85, இராயப்பேட்டை ஹைரோடு, சென்னை - 4
கட்டிடம் 1, வாடகை பகுதிகள் 3
3. 79, முண்டகக் கண்ணியம்மன் கோயில் தெரு, சென்னை - 4
கட்டிடம் 3
4. மண்ணடி, 22, சுப்பிரமணியர் கோயில் தெரு
கட்டிடம் 1, வாடகை பகுதிகள் 3
5. 13, யானை கவுனி தெரு
கட்டிடம் 1, வாடகை பகுதிகள் 8
6. 66, யானைகவுனி தெரு
கட்டிடம் 1, வாடகை பகுதிகள் 4
7. 43, கெனால் முத்தையா முதலி தெருவில் கட்டிடம் 1
வாடகை பகுதிகள் 4
8. 41, கெனால் முத்தையா முதலி தெருவில் கட்டிடம் 1
வாடகை பகுதிகள் 3
9. 10. வெங்கடேசமேஸ்திரி தெருவில் கட்டிடம் 1
ஆக சென்னையில் மொத்த கட்டிடங்கள் 10
வாடகை தார்களின் எண்ணிக்கை 35 நபர்கள்
வீடுகள் பகுதி 23, கடைகள் 12
10. திருப்போரூர் கட்டிடங்கள் 34
வீட்டுப் பகுதிகள் 11, கடைப் பகுதிகள் 23
வாடகைதாரர்களின் எண்ணிக்கை 39
11. அடிமனைகள் மொத்தம் 81 பகுதிகள்
வாடகைதாரர்கள் 81 நபர்கள்
12. கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள்
நன்செய் 359 - 93
புன்செய் 257 - 42
மொத்தம் 617 - 35
மொத்த நிலங்கள் 617 ஏக்கர் 35 செண்ட்

இச்சொத்து விவரங்கள் 18.01.1989-இல் திருக்கோயில் நிர்வாகம் வெளியிட்ட திருப்பணி வெளியீடு ஒன்றில் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன.

சிதம்பர சுவாமிகள் ஆதீனம்

கோயில் ஊருக்கு நடுவே உள்ளது. ஆதீனம் ஊரின் ஒருபுறத்தில் (கண்ணுவர்பேட்டையில்) உள்ளது. கோயிலுக்கும் ஆதீனத்திற்கும் இடையே உள்ள தூரம் ஏறத்தாழ இரண்டு கிலோ மீட்டர் இருக்கும். கோயில் பெருந்திரளான மக்கள் வழி படுவதாய்ப் பொலிவுடன் திகழ்கிறது. ஆதீனம் அதிக மக்கட் புழக்கமின்றித் தனித்துள்ளது. கருங்கற் சுற்றுச் சுவரும் கருங்கல் மண்டபங்களும் கொண்ட பெரிய கட்டிடம். பழையமையான கட்டிடம். சில பகுதிகள் திருப்பணி செய்ய வேண்டிய நிலையில் உள்ளன. பூஜைகள், வழிபாடுகள் முறையாக நடைபெற்று வருகின்றன. ஆண்டுதோறும் வைகாசி மாதம் ஆதீன நிருவனரின் குருபூஜைவிழாச் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. இந்த 2009 வைகாசியில் 350-ஆவது குருபூஜைவிழா சிறப்பாக நிகழ்ந்தது.

சின்ன மடம்

கண்ணுவர் பேட்டையில் உள்ளது ஆதீனத்தின் பெரிய மடம், சின்ன மடம் என்றொரு கட்டிடம் கோயிலுக்கு அடுத்தாற்போல் அமைந்திருக்கிறது. இச்சின்ன மடத்தில்தான் இன்றைய சந்நிதானம் எழுந்தருளியிருந்து ஆட்சி செய்கிறார்கள்.

அண்மையில் தொடங்கியுள்ள திருப்பணி

ஆதீனத் திருமடத்தின் திருப்பணி, திருக்கோயிலுக்குச் சில திருப்பணிகள், திருக்குளத்தில் சில திருப்பணி, தங்கத்தேர் செய்யும்பணி, பக்தர்கள் தங்கும் விடுதி கட்டும் பணி முதலியவை அடங்கிய ஒரு பெருந்திருப்பணியை 2008 மே, 23-இல் தொடக்கஞ் செய்திருக்கிறார்கள்.

திருக்கோவலூராதீனம்
திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார்
மடாலயம்

சுருதி

சுருதிபஞ்சகம்

வந்தியத்தாண்டுகாலவிக்ரதி

வந்தியத்தாண்டுகாலவிக்ரதி

வந்தியத்தாண்டுகாலவிக்ரதி

திருக்கோவலூராதீனம்

திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயம்

ஆதியில் இவ்வாதீனம் திருக்கோவலூரில் தோன்றிப் பின்னாளில் திருப்பாதிரிப்புலியூருக்கு வந்து நிலைத்து விட்டதால் திருக்கோவலூர் திருப்பாதிரிப்புலியூர் என இரு ஊரின் பெயராலும் பெயர்பெறுவ தாயிற்று. திருக்கோவலூர் சிறந்த சிவத்தலம். அட்டவீரட்டத்தலங்களுள் அந்தகாகூரனைச் சம்ஹரித்த தலம். பாடல்பெற்ற சிவத்தலமாகிய திருக்கோவலூர் ஆழ்வார்களால் மங்களாசாசனம் பெற்ற சிறந்த வைணவத் தலமும் ஆகும். திருமால் திரிவிக்கிரமாவதாரம் செய்தருளிய தலம். பொய்கையாழ்வார் பூதத்தாழ்வார் பேயாழ்வார் ஆகிய முதலாழ்வார்கள் மூவரும் சந்தித்த தலம். ஒருவர் படுக்கலாம், இருவர் இருக்கலாம், மூவர் நிற்கலாம் என்று சொல்லப் பெறும் முதலாழ்வார் மூவரின் வரலாற்று நிகழ்ச்சி நிகழ்ந்த தலம். மத்வ சம்பிரதாயத்தவரான ஸ்ரீ ரகோத்தம சுவாமிகளின் பிருந்தாவனம் உள்ள தலம். பின்னாளில் ஞானானந்த சுவாமிகள் என்னும் வேதாந்தத் துறவியும் வதிந்த தலம்.

முன்னாளில் மலையமான் திருமுடிக்காரியும் பின்னாளில் மெய்ப்பொருள் நாயனாரும் அரசாண்ட தலம். கபிலர் வடக்கிருந்து உயிர்நீத்த தலம். திருக்கோவலூர் என்பதே இவ்வூரின் பழம்பெயர், க்ரியான பெயர். திருக்கோயிலூர் என்று இப்போது வழங்கும் பெயர் மருஉப்பெயர். கோவலூர், கீழூர் மேலூர் என இரு பிரிவுகளை உடையது. கீழூரில் (கீழையூரில்) பெண்ணையாற்றங்கரையில் வீரட்டானேஸ்வரர்

கோயில் உள்ளது. மேலூரில் வைணவக்கோயிலான திரிவிக்கிரமப் பெருமாள் கோயில் உள்ளது. கீழையூரில் வீரட்டேசுவரர் கோயிலுக்கு அருகில் அமைந்ததே திருக்கோவலூராதினம்.

ஆதீன நிறுவனர்

**ஸ்ரீ ஆறுமுக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள்
வரலாறு**

ஆந்திர மாநிலம் கர்நூல் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆதம்சூரில் சோமநாத ஆராத்திரியர் குடியில் தோன்றிச் சிறந்த வீரசைவராகத் திகழ்ந்த மல்லைய தேவரும் பிரமரகுந்தளாம் பிகையும் சுவாமிகளின் தாய்வழிப்பாட்டனாரும் பாட்டியாரும் ஆவர். சுப்பிரமணிய அய்யரும் அவரது அருமைத் துணைவியார் சுப்பம்மாளும் சுவாமிகளின் பெற்றோர் ஆவர். இப் பெற்றோர்கள் தலயாத்திரையாகப் புறப்பட்டுப் பல தலங்களைத் தரிசித்துக்கொண்டு திருக்கோவலூர் வந்து சேர்ந்தனர். திருக்கோவலூருக்கு வந்துசேர்ந்தபொழுது சுப்பம்மாள் பத்து மாதம் கர்ப்பம் நிரம்பியவராக இருந்ததால் யாத்திரையைத் தொடர இயலாத நிலை. ஆதலின் வீரட்டேசுவரர் கோயிலுக்கு அருகில் வசித்துவந்த குமரையரும் அவர் மனைவி சுப்பம்மாவும் அவர்களைத் தங்களிடத்திற் தங்க வைத்தனர். கலி 4774 (கி.பி. 1672 நவம்பர்) ஆனந்த ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் கார்த்திகை நாளில் அழகும் அறிவும் நிரம்பிய ஆண்குழந்தை பிறந்தது. ஆறுமுகம் எனப் பெயரிட்டனர்.

சிறுவராக இருந்தபோதே மெய்ஞ்ஞான விருப்பினராகி ஆறாம் பட்டம் குகை நமச்சிவாயருக்கு அணுக்கத் தொண்டராகப் பழகிவந்தார். பெண்ணையாற்றில் கபிலர் வடக்கிருந்து உயிர்நீத்த கபிலக்கல்லின் அருகே வழிபாடு, நிட்டை முதலியவற்றைச் செய்து வந்தார். இவரது அருள்வாழ்வில் அற்புதங்கள் பல நிகழ்ந்தன. இறைவனும் இறைவியும் முருகப்பெருமானும் பல அற்புதங்களை நிகழ்த்தி ஆட்கொண்டருளினர். ஆறாம் பட்டம் குகை நமசிவாயர் இவருக்கு “ஞானியார்” என்னும் சிறப்புப் பெயரை வழங்கினார்.

இவர்கள் மரபில் வருவோர் அனைவருமே அச்சிறப்புப் பெயரால் ஞானியார் என வழங்கப் பெறுகின்றனர்.

ஒரு காலத்தவர்கள்

சுவாமிகளின் சமகாலத்தவர்கள் சிலரது பெயர் பின்வருமாறு :

திருவண்ணாமலை ஆறாம் பட்டம் குகை நமசிவாயர்
 சிதம்பரம் ஒன்பதாம் பட்டம் குருநமசிவாயர்
 விருத்தாசலம் குமாரதேவர்
 திருப்போளூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகள்
 கும்பகோணம் ஏழாம்பட்டம் சாரங்கதேவர்
 பொம்மையபாளையம் இரண்டாம் பட்டம் பாலயசுவாமிகள்
 செஞ்சி கோட்டுரையர்
 நரசிங்கபுரம் பொக்கிஷதேவர்
 பாதிரி ஞானாம்பா

சீடர்கள்

சுவாமிகளின் சீடர்களாகப் பின்வருபவர்களின் பெயர்கள் தெரிகின்றன.

பூங்கோட்டு அம்பலவாண சுவாமிகள்
 அவிநாசிநாத சுவாமிகள்
 மதுரைச் சட்டைமுனிகள்
 சம்பூரணப் பிரகாச சுவாமிகள்
 அண்ணாமலை சுவாமிகள்

சுவாமிகள் இயற்றிய நூல்கள்

திருக்கோவலூராதீன நிறுவனர் குருமுதல்வர் ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள் இயற்றியருளிய நூல்கள் 31. அவற்றின் பெயர்கள் வருமாறு.

1. நிட்டானுபூதி சாரம்
2. வீரசைவ உண்மை அகவல்
3. சதுர்லிங்க சதகோத்திர தசகம்
4. இட்டலிங்கத் திருத்தல மாலை
5. சிவசோடச மாலை
6. ஆசைச்சோடச மாலை
7. உய்யப்பத்து
8. ஓலப்பத்து
9. கரதலப்பத்து
10. கரதலநாயக பஞ்சகம்
11. இஷ்டலிங்கப்பதிகம்
12. கரதலத் திருப்புகழ்
13. ஆடுதுறைக் குற்றம்பொறுத்தார் தோத்திரம்
14. சண்முகருலா
15. தென்பாங்கு
16. மாசிலாமணிப் பதிகம்
17. சிவசிவ பதிகம்
18. சிவசிவ ஹர ஹர பதிகம்
19. வீரட்டேசுவர மகாகுரு அனுபவ தோத்திரக்
கலித்தொகை
20. லிங்கப்புலம்பல்
21. அருள்வாம உண்மைவிளக்கம்
22. பிரம்மதர்க்க நிச்சயம்
23. வெற்றருலா
24. உண்மையுலா
25. பரமஉபதேச ஒடுக்கம்
26. சிவாத்வைதக்கும்மி
27. ஞானிகள் நிலைமை

28. மேன்மைப்பதிகம்
29. வீரட்டேசுவர தோத்திரக் கலிப்பா
30. சண்முகரகவல்
31. வீரட்டேசுவர மகாகுரு தோத்திர மங்களம்

நிட்டானுபூதிசாரம்

சுவாமிகள் அருளிய நூல்கள் அனைத்திலும் புகழ் பெற்றதும் பெருவழக்காக வழங்குவதும் நிட்டானுபூதிசாரமாகும். 91 செய்யுள்களால் இயன்றது. சிறந்த அனுபூதி நூல். நிட்டானுபூதிசாரம் நூலுக்குச் சிறந்ததோர் உரையைச் செய்தவர் முத்துக்கிருஷ்ணப்பிரம்மம். பிரம்மத்தின் தந்தையார் அருணாசல செட்டியார். தாயார் ருக்மணி அம்மாள். 1815 யுவ ஆண்டு ஆவணி 14 திங்கட்கிழமை ஸ்ரீ ஜயந்தி நாளில் முத்து கிருஷ்ணபிரம்மம் பிறந்தார். அரசாங்கப் பணியாளராக இருந்து விலகினார். இவர் சுத்த அத்வைத வேதாந்தாசாரியராகிய திருமூலர் மரபில் எழுந்தருளிய முத்துராமப்பிரம்மத்தின் மருகரும் சீடரும் ஆவார். அவரது திருக்கூட்டத்தில் இளவரசுப் பட்டம் பெற்றவர். சாரம் பொதியை நாயகர் சபையின் முதற்பட்டம் பெற்றவர். சென்னை அருணாசலீசுவரன் பேட்டையில் அருணாசலீசுவரர் கோயிலுக்கு எதிரே 224-ஆவது கதவு எண்ணுடைய திருமடத்தில் இவர் இருந்தார்.

வடலூரில் வள்ளற்பெருமான் 23.05.1867 பிரபவ வருடம் வைகாசி மாதம் 11-ஆம் தேதி வியாழக்கிழமை சத்திய தருமச்சாலையைத் தொடங்கிய காலத்தில், அத்தொடக்க விழாவுக்கு வந்து சிறப்பிக்குமாறு முத்துக்கிருஷ்ணபிரம்மத்திற்கு ஒரு திருமுகம் எழுதியருளினார். அத்திருமுகத்திற்கு மறுமொழியாக முத்துக்கிருஷ்ணபிரம்மம் எழுதிய திருமுகத்தையாம் எழுதிய இராமலிங்க அடிகள் வரலாறு - பெருநூலிற் சேர்த்திருக்கிறோம்.

தம்முடைய ஞானகுரு முத்துராமப் பிரம்மம் கட்டளையிட்டபடி முத்துக்கிருஷ்ணபிரம்மம் 1847-இல் நிட்டானுபூதி சாரத்திற்கு உரையியற்றினார். அவ்வுரை மிகச்சிறந்த உரை.

91 நூல்களிலிருந்து 410 செய்யுள்களை மேற்கோளாக உரை யாசிரியர் எடுத்துக் காட்டுகிறார். அவ்வுரை 1851 விரோதி கிருது வருடம் மார்கழி மாதத்தில் அச்சாயிற்று. வள்ளற் பெருமான் இராமலிங்க அடிகள் உட்பட 20 பேர் அவ்வுரைக்குச் சாற்றுக்கவி யளித்துள்ளனர். சாற்றுக்கவியளித் துள்ளவர்களில் முக்கியமானவர்களின் பெயர்கள் வருமாறு :

1. அட்டாவதானம் வீராசாமி செட்டியார் (உரைச்சிறப்புப் பாயிரம் செய்தவர்)
2. புரசை அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியார்
3. சிதம்பரம் இராமலிங்கம் பிள்ளை (வடலூர் வள்ளலார் . இராமலிங்க அடிகள்)
4. சேமங்கலம் வித்வான் நாராயண முதலியார்
5. திருநீர்மலை கவிராஜ சேகரர்
6. தில்லையம்பூர் சந்திரசேகர கவிராஜர்
7. நரசிங்கபுரம் புலவர் வீராசாமி முதலியார்
8. தாயுமானவர் மரபு எடுத்துக்கட்டி அருணாசலசுவாமிகள்
9. திருப்போரூர் ஆதீனம் 9-ஆம் பட்டம் முத்துக்குமார சுவாமிகள்
10. குளத்தூர் சட்டநாத சுவாமிகள்
11. சேங்காலிபுரம் கோயிற்பத்து குழந்தைவேலு ஓதுவார்
12. கரபாத்திர சுவாமிகள் ஆதீன பிறைசை அருணாசல சுவாமிகள் மாணவர் கா. முருகேச நாயகர்
13. விசாகப்பெருமாள் ஐயர்
14. காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியார்
15. கோ. ராஜகோபாலப் பிள்ளை
16. மதுரைஆதீன அடியவர் சிதம்பர சுவாமிகள்

நிட்டானுபூதி சாரம் முத்துக்கிருஷ்ண பிரம்மத்தின் உரைக்கு வடலூர் வள்ளற்பெருமான் இராமலிங்க அடிகள் அருளிய சாற்றுக்கவி வருமாறு :

நலங்கொள் சிவ யோகமண நாற்றிசையு மணக்கும்
 ஞானமணங் கந்திக்கு மோனமண நாகும்
 விலங்கலில்சித் தாந்தமணம் பரிமளிக்கும் இன்பா
 வேதாந்த மணங்கமழும் வேதமணம் வீசும்
 நலங்கொளுமெய்யத்துவிதத் திருமணமும் பரவும்
 தனிமுத்துக் கிருட்டினப்பேர் தங்கியநம் பிரமம்
 வலங்கொளுநன் னிட்டானு பூதியெனு நூற்கே
 வாய்மலர்ந்த வுரையெனுமோர் மாமலரி னிடத்தே.

திருக்கோவலூ ராதீன நிறுவனர் குருமுதல்வர் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ
 ஆறுமுக சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள்
 97 ஆண்டுகள் நிலவுலகில் வாழ்ந்து 97-ஆம் அகவையில்
 கலி 4871 (கி.பி. 1770-மார்ச்) விசுவநாத ஆண்டு மாசித் திங்கள்
 27-ஆம் நாள் வியாழக்கிழமை அனுடநாளில் சிவப்பேறு
 பெற்றருளினார்கள்.

இரண்டாம் பட்டம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள்

பெரும்பாலும் திருப்பாதிரிப்புலியூரிலுள்ள மடாலயத்
 திலேயே வசித்து வந்தார்கள். இவர்களும் சில நூல்களை
 இயற்றியருளினார்கள். அவற்றுள் முருகரந்தாதி, விநாயகர்
 மாலை, சுப்பிரமணியர் பதிகம் ஆகிய நூல்களே வெளி
 வந்துள்ளன. ஏனைய நூல்கள் வெளிவரவில்லை. இவர்கள்
 63 ஆண்டுகள் ஆசாரியராக விளங்கி கி.பி. 1832 டிசம்பர்
 நந்தன ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் மூன்றாம் செவ்வாய்க்
 கிழமை சிவப்பேறு பெற்றார்கள்.

நான்காம் பட்டம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சிவசண்முக பரசிவ மெய்ஞ்ஞான
 சிவாசாரிய சுவாமிகள்

41 ஆண்டுகள் பட்டத்திலிருந்து 42-ஆம் ஆண்டாகிய
 கி.பி. 1889 நவம்பர் விரோதியாண்டு ஐப்பசித் திங்கள் 26-ஆம்
 நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை சிவப்பேறு பெற்றார்கள்.

முதற்பட்டத்து சுவாமிகள் திருக்கோவலூரிலேயே சிவப் பேறு பெற்றார்கள். இரண்டு, மூன்று, நான்காம் பட்டத்துச் சுவாமிகள் திருப்பாதிரிப்புலியூரையே தங்கள் இருப்பிடமாகக் கொண்டு வதிந்திருந்து சிவப்பேறு பெற்றார்கள்.

ஐந்தாவது பட்டம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள்
(ஞானியாரடிகள்)

திருக்கோவலூராதீனத்தையும் திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடத்தையும் தெரியாதவர்கள்கூட ஞானியார் சுவாமிகளைத் தெரிந்திருப்பார்கள். மடாதிபதிகளில் அதிகம் யாத்திரை செய்தவர் ஞானியாரடிகள். அதிகம் சொற்பொழிவாற்றியவர் ஞானியாரடிகள். இவ்விருவகையிலும் குன்றக்குடி அடிகளார்க்கு இவர்கள் முன்னோடி. மடாதிபதிகளில் இருவர் புரட்சி மடாதிபதிகள். ஒருவர் ஞானியாரடிகள், இன்னொருவர் குன்றக்குடி அடிகளார். ஞானியாரடிகள் சென்ற தலைமுறையின் புரட்சி மடாதிபதி. குன்றக்குடி அடிகளார் நம்முடைய இந்தத் தலைமுறையின் புரட்சி மடாதிபதி. ஸ்ரீலஸ்ரீ தெய்வ சிகாமணி அருணாசல தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் என்றால் எல்லாருக்கும் தெரியாது. குன்றக்குடி அடிகளார் என்றால் எல்லாருக்கும் தெரியும். அதுபோல ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள் என்றால் எல்லாருக்கும் தெரியாது. ஞானியார் சுவாமிகள் என்றால் எல்லாருக்கும் தெரியும். அடிகள் என்று இப்போது எல்லாரும் பெயரிட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள். மடாதிபதிகளில் குன்றக்குடி அடிகளாரைத் தான் அடிகளார் என்று வழங்கும் வழக்கு ஏற்பட்டது. குன்றக்குடி அடிகளாருக்கு முன்னமே ஞானியார் சுவாமிகளை ஞானியாரடிகள் என வழங்கும் வழக்கு ஏற்பட்டுவிட்டது. குன்றக்குடி அடிகளார் விரிவாகச் சொற்பொழிவுச் சுற்றுப் பயணம் செய்தவர். ஞானியார் அடிகளும் விரிவாகச் சொற்பொழிவு யாத்திரை செய்தவர். குன்றக்குடி அடிகளாரின் பயணம் கார்ப்பயணம். ஞானியாரடிகளின் யாத்திரையோ பல்லக்கில் செல்லும் யாத்திரை. குன்றக்குடி அடிகளார் ஒருமணி நேரம்,

ஒன்றரைமணி நேரம் உரையாற்றுவார். இரண்டுமணி நேரத் திற்கு மிகாது. ஞானியாரடிகளோ நான்குமணி நேரம் ஐந்து மணிநேரம் உரையாற்றுவார். குன்றக்குடி அடிகளாரின் உரையில் சமுதாயப்பக்கம் மிகுந்திருக்கும். ஞானியாரடிகளின் உரையில் சமயப்பக்கம் மிகுந்திருக்கும்.

1927; 1934; 1935; 1937; 1939-ஆம் ஆண்டுகளில் ஞானியாரடிகள் சென்னைக்கு எழுந்தருளினார்கள். வாரக் கணக்கில் மாதக்கணக்கில் தங்கிச் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். பண்டிதர் முதல் பாமரர்வரை பல்லாயிரக்கணக்கில் அடிகளாரின் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டுப் பயன்பெற்றனர். சிலம்புச் செல்வர் ம.பொ.சி. இளமைக்காலத்தில் அடிகளாருடைய சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டுத்தான் ஊக்கமுற்றாராம். தமது முன்னேற்றத்திற்கு ஞானியாரடிகளின் சொற்பெருக்கும் ஒரு பெருங்காரணம் என்று சிலம்புச்செல்வர் எழுதுகிறார். ஞானியாரடிகளைப்பற்றித் திரு.வி.க. அவர்கள் பல இடங்களில் மிகச் சிறப்பாகப் போற்றி எழுதியுள்ளார்.

திரு.வி. கலியாணசுந்தரனார் திருமடங்களுடன் அதிகம் பழகாத இயல்பினர். யாரையும் காலில் வீழ்ந்து அவர் வணங்குவதில்லை. ஞானியாரடிகள் ஒருவரிடமே திரு.வி.க. அதிகம் பழகினார். ஞானியாரடிகள் ஒருவரையே அவர் வணங்கினார். பெரியார் ஈ.வெ. ராமசாமி அவர்கள் பிற்காலத்தில் குன்றக்குடி அடிகளாரிடம் நன்மதிப்புடன் பழகினார். அதற்கு முன்பே குடியரசுப் பத்திரிகையைத் தொடங்கிய காலத்தில் ஞானியாரடிகளின் தலைமையிலேயே தொடக்கவிழாவை நடத்தினார். பெரியாரின் "குடி அரசு" இதழைத் தொடங்கி வைத்தவர் ஞானியாரடிகள். ஞானியாரடிகளின் பல்லக்கை நான் சுமந்திருக்கிறேன் என்று பெரியாரே குன்றக்குடி அடிகளாரிடம் கூறியிருக்கிறார். (மண்ணும் மனிதர்களும்)

ஞானியாரடிகளின் புகழ் தமிழ்நாட்டுக்கு வெளியே இலங்கை, மலேசியா, தென்னாப்பிரிக்கா ஆகிய கடல்கடந்த நாடுகளிலும் பரவியிருந்தது. இப்போதெல்லாம், அவருடைய அலை வீசுகிறது, இவருடைய அலை வீசுகிறது என்கிறார்களே,

அப்படி அந்தக் காலத்தில் ஞானியாரடிகளின் அலை தமிழர் வாழும் நல்லுலகெங்கும் கடல்கடந்தும் வீசிற்று. தென்னாப்பிரிக்காத் தமிழன்பர்கள் ஞானியாரடிகளையும், திரு.வி.க வையும் தங்கள் நாட்டுக்கு அழைத்தனர். பல்லக்கில் செல்லுதல், கடல்கடந்து செல்லாமை ஆகிய இரண்டுமே ஞானியாரடிகள் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்லத் தடையாயின. மடாதிபதிகளில் முதன்முதலில் கடல்கடந்து வெளிநாடுகளுக்குச் சென்றவர் குன்றக்குடி அடிகளாரே. அவரும் தென்னாப்பிரிக்காவுக்குச் செல்லவில்லை. சுத்தானந்த பாரதியாரும் திருவாசகமணி கே.எம். பாலசுப்பிரமணியமும் தென்னாப்பிரிக்காவுக்குச் சென்றுவந்தனர். இவ்விருவரது அலை தென்னாப்பிரிக்காவில் இன்றும் வீசிக்கொண்டிருப்பதை நாம் நமது தென்னாப்பிரிக்கா சுற்றுப்பயணத்தில் கண்டோம்.(1996)

சைவர் வைணவர் கிறித்தவர் இஸ்லாமியர் ஆகிய அனைவருக்கும் ஞானியாரடிகள் பாடஞ்சொன்னார்கள். கிறிஸ்துவ கன்னியாஸ்திரீகளும் ஞானியாரடிகளிடம் பாடங் கேட்டார்கள். அடிகளார் புதுச்சேரி கலைமகள் கழகத்திற்குச் சென்றிருந்த காலத்தில் அந்நகரிற் சிறந்த செல்வராகவும் பொதுநோக்குடையவராகவும் மதத்துவேஷமற்றவராகவும் திகழ்ந்த சின்னையா ஞானப்பிரகாச முதலியார் என்பவர் அடிகளாரைத் தமது இல்லத்திற்கு எழுந்தருள வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார். மங்களவாசம் என்னும் அவர் மாளிகைக்கு அடிகளார் எழுந்தருளினார்கள். அங்கு அவர் விரும்பிய வண்ணம் “சீதாகல்யாணம்” என்ற தலைப்பில் சொற்பொழிவாற்றியருளினார்கள். வீரசைவ மடாதிபதி ஒருவர் கிறிஸ்தவர் வீட்டில் வைணவச் சொற்பொழிவாற்றியது சைவர் சிலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அட்டாவதானம் பூவை கலியாணசுந்தர யதீந்திரர் அடிகளாரின் இப்போக்கைக் கண்டித்துச் சைவசித்தாந்த சமாஜத்தின் தலைமைப் பதவி யிலிருந்து விலகினார். அடிகளாருக்குத் தமிழுலகிலும் சைவ உலகிலும் பெரும் ஆதரவு இருந்தது. இத்தகைய சில சிறுசிறு எதிர்ப்புகளும் சலசலப்புகளும் இருந்தன.

திருக்கோவலூராதினம்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் ஏற்படுவதற்கு ஞானியாரடிகளே காரணமாக இருந்தார். பாண்டித்துரைத் தேவர் 1900-இல் சென்னைக்குச் சென்று திரும்பும் வழியில் திருப்பாதிரிப் புலியூருக்கு வந்து அடிகளாரைத் தரிசித்தார். அன்று மாலை பாண்டித்துரைத்தேவர் முன்னிலையில் அடிகளார் ஆற்றிய உரை “தமிழின் தற்கால நிலை” என்ற தலைப்பில் அமைந்தது. இச்சந்திப்பும் இவ்வரையுமே மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் நிறுவப் பெறக் காரணமாக இருந்தன. பாண்டித்துரைத் தேவர் மதுரையில் 24.05.1901-இல் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தை நிறுவினார்.

1903-இல் பாண்டித்துரைத்தேவர் திருப்பாதிரிப்புலியூருக்கு வந்தபோது “வாணிவிலாச சபை” என்றொரு சபையை அடிகளார் தமது மடாலயத்திலேயே நிறுவியருளினார்கள்.

07.07.1905-இல் திருப்பாதிரிப்புலியூரில் ஞானியாரடிகளின் முன்னிலையில் சைவ சிந்தாந்த மகாசமாஜம் தொடங்கப் பெற்றது. ஜே.எம். நல்லசாமி பிள்ளை அக்காலத்தில் கடலூர் டிஸ்ட்ரிக்ட் முன்சீபாகப் பதவியேற்றுக் கடலூரில் பணியாற்றினார். சமாஜம் தொடங்கும்போது சென்னையிலிருந்து மறைமலையடிகளாரும் அழைக்கப்பெற்றார். ஞானியாரடிகளால் அவர்கள் மடத்தில் தொடங்கிவைக்கப் பெற்றதுதான் சைவ சிந்தாந்த மகாசமாஜம். இப்போது சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றம். சமாஜத்தைத் தோற்றுவித்ததோடன்றி அவ்வப் போது அது தளர்ச்சியடைந்த காலங்களிலெல்லாம் தளர்ச்சியை நீக்கி ஆக்கமளித்தவர்கள் அடிகளாரே. பிரம்மசமாஜம், ஆரிய சமாஜம் ஆகியவை அந்நாளில் வடக்கே தோன்றி, சென்னைக்கும் வந்து திறம்படச் செயலாற்றின. அவைபோன்று சைவத்துக்கும் ஒரு பெரும் சமாஜம் இருக்க வேண்டும் என்ற பேரெண்ணத்தால் தான் ஞானியாரடிகளாலும் மறைமலையடிகளாலும் நல்லசாமிப் பிள்ளையாலும் சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜம் தோற்றுவிக்கப் பெற்றது. சமாஜம் என்ற பெயருக்கு அந்நாளில் அப்படி ஒரு மதிப்பு.

ஞானியாரடிகளால் இதுபோன்று ஆங்காங்கே தோற்றுவிக்கப்பெற்ற சபைகள் பல. ஞானியாரடிகளிடம் தமிழும்

சைவமும் பாடங்கேட்டுச் சிறந்தோர் மிகப்பலர். ஞானியாரடிகள் மாணவர் கழகம் என ஓர் அமைப்பை இவர்கள் தோற்று வித்தனர். காஞ்சிபுரத்தில் “ஞானியார் சங்கம்” என்றே ஒரு சங்கம் தோன்றிற்று.

பாடஞ்சொல்லுவதில் திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளைக்கு இருந்த பேரார்வம் ஞானியாரடிகளிடத்திலும் இருந்தது. பிள்ளையவர்கள் ஆதீன வித்துவானாக இருந்துகொண்டே பாடஞ்சொன்னார். ஞானியாரடிகள் ஆதீன கர்த்தராக இருந்துகொண்டே பாடஞ்சொன்னார்கள். ஆதீன வித்துவானுக்கு நிர்வாகப் பொறுப்பும் வழிபாடு முதலிய பொறுப்புகளும் இல்லை. ஆதீனகர்த்தர்களுக்கு அவை உண்டு. இருந்தும் ஞானியாரடிகள் பிள்ளையவர்களைப் போன்றே பெரும்பாலான நேரத்தைப் பாடஞ்சொல்லுவதற்கே ஒதுக்கியருளினார்கள். பிள்ளையவர்கள் பிற சமயத்தார் சிலருக்கும் பாடஞ்சொன்னது போன்றே ஞானியாரடிகளும் பாடஞ்சொன்னார்கள். அடிகளார் காலை 5 மணிக்கே எழுந்து காலைக்கடன்களை முடித்து நீராடிச் சிவபூசை முடித்துக்கொண்டு பாடஞ்சொல்லத் தயாராக இருப்பார்கள். மாணவர்கள் காலை ஏழு மணிக்குக் கல்லாம் வந்து கூடி விடுவார்கள். பத்து அல்லது பதினோரு மணிவரை பாடம் நடைபெறும். பகலுணவுண்டு சிறிதுநேரம் இளைப்பாறு வார்கள். பகல் ஒரு மணிக்குக் கிறிஸ்துவ தேவாலயத் திலிருந்து கன்னிகாஸ்திரீகள் வந்து பாடங்கேட்பர். அது இரண்டு மணி வரை நடைபெறும். பின் வயதுமுதிர்ந்த சிலர் தனித்தனியாக வந்து பாடங்கேட்டுச் செல்வர். மாலை சொற்பொழிவில்லாத நாள்களில் சித்தாந்த பாடங்கேட்கப் பலர்வந்து கூடிவிடுவர். இரவு ஒன்பது மணி வரையில் சித்தாந்த பாடம் நடைபெறும்.

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம், கரந்தைத் தமிழ்ச்சங்கம், தூத்துக்குடி சைவசித்தாந்த சபை, திரிசிரபுரச் சைவசித்தாந்த சபை, புவாரூர் சைவசித்தாந்த சபை, சைவசித்தாந்த மகா சமாஜம் சென்னை முதலிய பெரிய அமைப்புகள் அக்காலத்தில்

தோன்றிச் சிறப்பாக விளங்கின. இவையனைத்தும் ஞானியாரடிகளுடன் ஏதேனும் ஒருவகையில் தொடர்பு கொண்டிருப்பதைச் சிறப்பாகக் கருதின. அந்நாளில் நாடெங்கும் பல்வேறு துறைகளில் சிறந்து விளங்கிய பெரியமனிதர்க ளெல்லாரும் ஞானியாரடிகளை மிகப்பெரிதும் மதித்துப் போற்றினர். தமிழ்ச் சைவ உலகில் ஞானியாரடிகள் ஒரு ஞானசூரியனாகச் சுடர் விட்டுப் பிரகாசித்தார்.

ஞானியாரடிகள் பிறந்தருளிய ஊர் கும்பகோணத்துக்கு அருகிலுள்ள திருநாகேசுவரம். பெற்றோர் அண்ணாமலை ஐயர், பார்வதி அம்மையார். பிறந்தநாள் 17.05.1873 ஸ்ரீமுக வைகாசி 4, வியாழக்கிழமை மூலநாள். வைகாசி மூலமும் குருவாரமும் பிறப்பிலேயே அறிவுக்குத் துணை செய்தன. குழந்தைக்குப் பழநி என்று பெயரிட்டனர். அடிகளின் தந்தையார் திருக்கோவலூராதீனத்துச் சீடர்களுள் ஒருவர். அடிகளார் பிறந்து ஆறு மாதங்கள் ஆனவுடன் குழந்தையைத் தாய்தந்தையர் திருப்பாதிரிப்புலியூர்த் திருமடத்திற்குக் கொண்டு சென்று அப்போது பட்டத்திலிருந்த நான்காவது குருமகா சந்நிதானத்திடம் ஆசிபெற்றனர். குழந்தை இங்கேயே வளர்ந்து கல்வி கற்கட்டும், நீங்கள் இங்கேயே தங்கிப் பணிசெய்து கொண்டிருங்கள் என்று சந்நிதானம் கட்டளையிட்டருளினார்கள். அடிகளார் ஆதீன ஆதரவில் கல்விகற்று வளர்ந்தார்.

1889-ஆம் ஆண்டில் அடிகளார் பிரி மெட்ரிக்குலேஷன் (Pre-Metriculation) வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருந்தார். நான்காவது குருமகாசந்நிதானம் தமது உடல் நிலையில் சற்று மாறுபாடு உண்டாகவே அண்மையில் சிவப்பேறு நேரக்கூடும் என்பதை உணர்ந்தார்கள். பழநி என்னும் பிள்ளைத் திருநாமமுடைய அடிகளாரை அழைத்தனர். அடிகளார்க்கு அப்போது அகவை பதினேழு நடந்துகொண்டிருந்தது. ஆதீன முறைப்படி உயில் எழுதப்பெற்றது. 20.11.1889 விரோதி ஐப்பசி 3-ஆம் தேதி வியாழக்கிழமை நான்காம் பட்டம் குருமகாசந்நிதானம் தமது திருக்கரத்தினாலேயே சந்நியாசம் அளித்தனர். ஆசாரிய அபிடேகமும் செய்வித்தருளினர். “சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான

சிவாசாரிய சுவாமிகள்” என்ற பட்டப்பெயரையும் சூட்டியருளினர்.

சுவாமிகள் தகுதியான தமிழ் வடமொழி ஆசிரியர்களை மடத்துக்கே வருவித்து அவர்கள் மூலமும் தாமாகப் படித்தும் புலமையைப் பெருமளவில் வளர்த்துக் கொண்டார்கள்.

1933 மே மாதத்தில் அடிகளாரின் மணிவிழா (சஷ்டியப்த பூர்த்தி விழா) பண்டிதமணி மு. கதிரேசன் செட்டியார் அவர்களின் தலைமையில் நிகழ்ந்தது. அவ்விழாவில் கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் திரு. த. வே. உமாமகேசுவரம் பிள்ளையவர்களுக்குச் செந்தமிழ்ப்புரவலர் என்ற பட்டத்தைச் சுவாமிகள் வழங்கியருளினார்கள்.

1939 நவம்பர் மாதத்தில் அடிகளார் பட்டத்துக்கு வந்து 50 ஆண்டுகள் நிறைவு விழா மிகச்சிறப்பாக ரசிகமணி டி. கே. சிதம்பரநாத முதலியா ரவர்களின் தலைமையில் மடாலயத்திலேயே மிகச்சிறப்பாக நிகழ்ந்தது.

1941 டிசம்பர் 25-ஆம் நாள் திருச்சிராப்பள்ளியில் சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் 36-ஆவது ஆண்டு நிறைவு விழா சுவாமிகள் தலைமையில் நிகழ்ந்தது. அதுவே சமாஜத்திற்குச் சுவாமிகள் ஆற்றிய கடைசிப் பணியாயிற்று. 19.01.1942 திங்கட்கிழமை காலை திருச்சிராப்பள்ளியினின்றும் பழனிக்குப் புறப்பட்டு 23.01.1942 வெள்ளிக்கிழமை பழனியை அடைந்தார்கள். பழனி சைவசித்தாந்த சபையின் முதல் ஆண்டு விழாவில் 31.01.1942 சனிக்கிழமை மாலை சொற்பொழிவாற்றினார்கள். அதுவே சுவாமிகளின் இறுதிச் சொற்பொழிவாயிற்று.

பழனியிலிருந்து திரும்பும் வழியில் ஆய்குடியைத் தாண்டிச் சிந்தில்வாடன்பட்டி அருகே பல்லக்கு வந்து கொண்டிருந்தபோது 01.02.1942 ஞாயிற்றுக்கிழமை அதிகாலை திடீரென யாரும் எதிர்பாராத நிலையில் சிறிது உடல்நலம் பாதிக்கப் பெற்றுச் சிவப்பேறெய்தினார்கள். பூதஉடல் கார்மூலம் திருப்பாதிரிப்புலியூருக்கு எழுந்தருளுவிக்கப் பெற்று

02.02.1942-இல் ஆதீனத்தின் வண்டிப்பாளையம் தோட்டத்திலுள்ள ஆலயத்தில் குருமூர்த்தம் (சமாதி) செய்யப்பெற்றது.

ஆறாம் பட்டம்

ஸ்ரீலங்கை சிவசண்முக மெய்க்குஞான

சிவாசாரிய சுவாமிகள்

இவர்கள் பிறந்தநாள் 23.03.1942, விரோதி, பங்குனி 11, ஞாயிறு, பரணி நாள். பூர்வாசிரமத் தந்தையார் பழனி ஐயரும் தாயார் அமிர்தம் அம்மையாரும் ஐந்தாம்பட்டம் ஞானியார் சுவாமிகளுக்கு மாமாவும் மாமியும் ஆவர். ஐந்தாம்பட்டம் சுவாமிகள் பட்டமேற்ற காலத்திலிருந்தே மாமா பழனி ஐயர் அணுக்கத் தொண்டுபுண்டு பணியாற்றி வந்தார். மாமா சுவாமிகள் என்று அவர் அன்புடன் அழைக்கப் பெறுவார். அவரது மகனார் கந்தசாமி ஐயர் திருச்சிராப்பள்ளி தேசியக் கல்லூரியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றியவர். ஐந்தாம்பட்டம் சுவாமிகளுக்குப்பின் ஆறாம் பட்டமாகப் பதவியேற்றார்கள்.

திருப்பாதிரிப்புலியூர் மடாலயத்திலுள்ள சுப்பிரமணிய சுவாமி கோயிலைக் கருங்கற் கோயிலாகக் கட்டி 24.04.1950-இல் குடநீராட்டுவிழாக் கண்டார்கள். திருமுதுகுன்றம் கிளை மடத்திலும் திருக்கோவலூர் தலைமைமடத்திலும் சில திருப்பணிகளைச் செய்தார்கள். 9 ஆண்டுகள் அருளாட்சி செய்து 15.12.1950-இல் சிவப்பேறு பெற்றார்கள்.

ஏழாம் பட்டம்

ஸ்ரீலங்கை சிவசண்முக ஆறுமுக மெய்க்குஞான

சிவாசாரிய சுவாமிகள்

தோற்றம் 15.04.1908. பெற்றோர் அண்ணாமலை ஐயர், சிவகாமி அம்மையார். பட்டமேற்பு : 15.12.1950. திருக்கோவலூரிலும் ஆரணி கிளை மடத்திலும் இவர்கள் சில திருப்பணிகளைச் செய்தார்கள். இவர்கள் காலத்தில் 1960-இல் நிட்டானுபூதி மூலமும் உரையும், மிக அருமையான ஒரு பதிப்பு, ஆதீன அன்பரும் எமது நண்பருமாகிய திரு. தி.கி. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களால் ஆதீன வெளியீடு என்ற

பெயரில் வெளியிடப் பெற்றது. நிட்டானுபூதிக்கு இதுவரை பல பதிப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. எல்லாப் பதிப்புகளிலும் இப்பதிப்பே மிகச்சிறந்த பதிப்பு. இவர்கள் காலத்தில் 25.09.1973-இல் ஞானியாரடிகளின் நூற்றாண்டுவிழா சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பெற்றது. 36 ஆண்டுகள் அருளாட்சி செய்த இவர்கள் 17.06.1986-இல் சிவப்பேறு பெற்றார்கள்.

எட்டாம் பட்டம்

ஸ்ரீஸுரீ சிவசண்முக மெய்க்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள்

இப்போது எழுந்தருளி அருளாட்சி செய்து வருபவர்கள். ஏழாம்பட்டம் சுவாமிகளுக்குப்பின் எட்டாம்பட்டமாக 17.06.1986 முதல் எழுந்தருளி அருளாட்சி செய்துவருகிறார்கள். வழிபாடு முதலிய பணிகள் வழக்கம் போல் சிறப்பாக நிகழ்ந்து வருகின்றன. புலவர் க. சம்பந்தனார், புலவர் ந. தண்டபாணி, புலவர் ந. கருணானந்தன் ஆகிய மூவரும் ஆதீனப் புலவர்களாக விளங்கி அவ்வப்போது வகுப்புகள், விழாக்கள் முதலிய வற்றை நடத்திவந்தார்கள். ஞானியாரடிகளின் 120-ஆம் ஆண்டுவிழா 03.06.1993 முதல் 06.06.1993 முடிய மூன்று நாட்கள் சிறப்பாக நிகழ்ந்தது. 06.06.1993 நிறைவு நாளில் நாம் சிறப்புரையாற்றினோம்.

திருக்கோவலூரில் ஆதீனக்கட்டிடமும் ஆதீன நிறுவனின் சமாதிக்கோயிலும் உள்ளன. இரண்டாம் பட்டத்திலிருந்து திருப்பாதிரிப்புலியூரே தலைமை இடமாக விளங்குகிறது. திருப்பாதிரிப்புலியூரில் சந்நிதி வீதியில் ஞானியார் மடாலயம் உள்ளது. செஞ்சி, திருவண்ணாமலை, திருமுதுகுன்றம், சிவகுன்றம், ஆரணி, சத்தியவிஜயநகரம் ஆகிய இடங்களில் கிளை மடங்கள் உள்ளன.

ஞானியார் சுவாமிகள் என்று இன்று பொதுவாகக் கூறினால் அது ஐந்தாம்பட்டம் ஞானியார் சுவாமிகளையே குறிக்கும். அவர்கள் சிவப்பேறு பெற்றநாள் ஒரு 'தைப்பூச மாதலின், ஆண்டுதோறும் தைப்பூச நாளில் அவர்கள் குரு பூசையும் நினைவு நாளும் கொண்டாடப் பெற்றுவருகின்றன.

பெரிய மடம் கும்பகோணம்

குடந்தைப் பெரிய மடம்

(கும்பகோணம் ஸ்ரீ சாரங்கதேசிகேந்திர சுவாமிகள்
பெரியமடம்)

ஒட்டக்கூத்தரால் பாடப்பெற்ற சிறப்புடையது.
அருணகிரிநாதரால் பாடப்பெற்ற சிறப்புடையது.

“குடந்தையம் பதியிற் கோதிலாப் பெரிய
மடந்தனில் வாழ்வீர மயேச்சுரர் வாழியே!”

- ஒட்டக்கூத்தர் தக்கயாகப்பரணி

குடந்தைப் பெரியமடம்

[கும்பகோணம் ஸ்ரீ சாரங்கதேசிகேந்திர சுவாமிகள்
பெரியமடம்]

கோயில்களும் மடங்களும் நிறைந்த
கும்பகோணம் வட்டம்

உலகம் கண்டம் கண்டமாகப் பிரிந்திருக்கிறது. உலகத்தின்
பெரும்பிரிவு கண்டங்கள். கண்டங்கள் பற்பல நாடுகளாகப்
பிரிக்கப்பெற்றுள்ளன. உலகின் ஆறு கண்டங்கள்:

1. ஆசியாக் கண்டம்
2. ஐரோப்பாக் கண்டம்
3. ஆப்பிரிக்காக் கண்டம்
4. வட அமெரிக்காக் கண்டம்
5. தென் அமெரிக்காக் கண்டம்
6. ஆஸ்திரேலியாக் கண்டம்

ஆறு கண்டங்களிலும் ஆசியாக் கண்டமே ஞானகண்டம்.
உலக தீர்க்கதரிசிகள் அனைவரும் ஆசியாக் கண்டத்தில்தான்
தோன்றினார்கள். மற்ற எல்லாக் கண்டங்களையும்விட ஆசியாக்
கண்டத்தில்தான் கோயில்களும் குருமார்களும் மடங்களும்
மிகுதி. இந்திய ஞானிகள் மட்டுமன்றி இயேசுநாதரும் நபிகள்
நாயகமும் கூட ஆசியாக்கண்டத்தில் தான் தோன்றினார்கள்.
ஆசியாக்கண்டத்தின் சிறப்பு அதன் ஆன்மிகம்.

ஆசியாக் கண்டத்திலும் மற்ற எல்லா நாடுகளையும்
விட நம் பாரத நாட்டில்தான் - இந்தியாவில்தான் - கோயில்
களும் குருமார்களும் மடங்களும் மிகுதி.

பாரத நாட்டிலும் (இந்தியாவிலும்) வட பாரதத்தை விடத் தென்பாரதத்தில்தான் (வட இந்தியாவைவிடத் தென்னிந்தியாவில்தான்) கோயில்களும் குருமார்களும் மடங்களும் மிகுதி.

தென்னிந்தியாவிலும் மற்ற எல்லா மாநிலங்களையும் விடத் தமிழ்நாட்டில்தான் கோயில்களும் குருமார்களும் மடங்களும் மிகுதி.

தமிழ்நாட்டிலும், சேர சோழ பாண்டிய என்னும் முந்நாடுகளில் சேர நாட்டையும் பாண்டிய நாட்டையும்விட நடுவணதாகிய சோழநாட்டில்தான் கோயில்களும் குருமார்களும் மடங்களும் மிகுதி.

சோழநாட்டிலும் திருச்சிராப்பள்ளி தஞ்சாவூர் ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களில் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில்தான் கோயில்களும் குருமார்களும் மடங்களும் மிகுதி.

தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலும் காவிரிக்கரையில் கும்பகோணம் வட்டத்தில்தான் மிகுதி. சைவ ஆதீனங்கள் பதினெட்டில் பத்து ஆதீனங்கள் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில்தான் உள்ளன. திருவாவடுதுறை தருமபுரம் திருப்பனந்தாள் சூரியனார் கோயில் ஆகிய நான்கு பெரிய ஆதீனங்களும் தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில்தான் உள்ளன. அதிலும் கும்பகோணத்தைச் சுற்றித்தான் உள்ளன.

கும்பகோணம் வட்டந்தான் உலகிலேயே கோயில்களும் குருமார்களும் மடங்களும் மிகுந்த வட்டம்.

கும்பகோணம் வட்டத்தில் நடுநாயகமாகத் திகழ்வது கும்பகோணம் நகர்.

கும்பகோணம் சைவக்கோயில்களை உடையது; வைணவக் கோயில்களை உடையது; சமணக்கோயிலையும் உடையது. வீரசைவ மடத்தை உடையது; வேதாந்த மடத்தை உடையது.

கும்பகோணம் என்னும் பெயர்

கும்பகோணம் என்பது பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட பெயர். கும்பகோணத்தின் பழைய பெயர் குடமூக்கு என்பதே. குடந்தை என்றும் வழங்கப்பெற்றது.

தேவாரம் பாடிய சமயகுரவர்களும், திவ்வியப்பிரபந்தம் பாடிய ஆழ்வார்களும், குடமூக்கு குடந்தை என்று பாடியிருக்கிறார்களே தவிர ஒருவராவது ஓரிடத்திலாவது கும்பகோணம் என்று பாடவில்லை. பழைய இலக்கியங்களிலும் கல்வெட்டுகளிலும் குடமூக்கு குடந்தை என்ற ஆட்சியே உள்ளது. யாப்பருங்கலவிருத்தியில் விருத்தியுரைகாரர் மேற்கோளாக ஒரு நூலைக் குறிப்பிடுமிடத்து “குடமூக்கிற் பகவர் செய்த வாசுதேவனார் சிந்தம் முதலாகிய ஒருசார் செய்யுட்களும்” எனக் குடமூக்கென்றே குறிப்பிடுகிறார். ஒட்டக்கூத்தரும் தக்கயாகப்பரணியில் “குடந்தையம்பதி” என்றே பாடினார். அண்மைக் காலத்தவராகிய பாரதியாரும் ஐயரவர்களைப் பாடிய மகோமகோபாத்திய வாழ்த்தில் “குடந்தை நகர்க் கலைஞர் கோவே” என்று பாடினார்.

குடமூக்கு என்ற தமிழ்ப்பெயர் கும்பகோணம் என வடமொழிப் பெயராக மாறிற்று. குடம் - கும்பமாகி, மூக்கு - கோணமாகி, குடமூக்கு - கும்பகோணமாகிவிட்டது.

குடம் (தமிழ்) - கும்பம் (வடமொழி)

மூக்கு (தமிழ்) - கோணம் (வடமொழி)

குடமூக்கு (தமிழ்) - கும்பகோணம் (வடமொழி)

ஆறு கடலோடு கலக்கும் முகத்துவாரப் பகுதி முக்கோண வடிவாய்க் குடம் போன்று அமைந்திருக்கும். ஆங்கிலத்தில் இதனை “டெல்டா” என்பர். வடமொழியில் “கோணமண்டலம்” என்பர். காவிரியின் டெல்டாப்பகுதி முக்கோண வடிவாய் அமைய, அதன் மூக்கைப்போல (நுனியைப்போல)க் குடந்தை நகரம் அமைந்துள்ளது. அதனால் குடமூக்கு என்று பெயர் பெற்றது. உறையூர், உறந்தை எனத் திரித்து வழங்கப்பெற்றதைப் போலக் குடமூக்கு குடந்தை என வழங்கப்பெற்றது.

விஜய நகர மன்னர்களின் ஆட்சிக்காலத்தில் தமிழ்ப் பெயர்கள் பல வடமொழிப் பெயர்களாக மாற்றம் பெற்றன. விஜய நகர மன்னர் விருப்பன்ன உடையார் காலத்தில் குடந்தை சாரங்கபாணிப் பெருமாள் கோயிலில் வெட்டப் பெற்ற கல்வெட்டொன்றில் கும்பகோணம் என்று முதன் முதலிற் குறிப்பிடப்பெற்றது. இக்கல்வெட்டின் காலம் கி.பி. 1385 ஐப்பசி 27 புதன்கிழமை என்று கல்வெட்டாராய்ச்சி அறிஞர் குடந்தை என். சேதுராமன் கூறுகிறார். 15-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அருணகிரிநாதர் பாடிய திருப்புகழில், “கும்பகோண நகர் வந்த பெருமானே” என்று பாடினார். இக்கல்வெட்டின் காலத்திலிருந்தும் திருப்புகழின் காலத்திலிருந்தும் கும்பகோணம் என வழங்குவதே பெரு வழக்காயிற்று. கால வெள்ளத்தில் குடமூக்கு என்ற வழக்கு மறைந்து, குடந்தை என்ற வழக்கும் குறைந்து, கும்பகோணம் என்ற பெயரே எழுத்திலும் பேச்சிலும் பெருவழக்காக நிலைபெற்று விட்டது. குடந்தை என்பதும் இலக்கிய வழக்காக அருகி வழங்குகிறது.

கும்பகோணத்தின் தனிச்சிறப்பு

தமிழ்நாட்டில் வேறு எத்தலத்திற்கும் இல்லாத ஒரு தனிச்சிறப்பு கும்பகோணத்திற்கு மட்டுமே உண்டு. அதுதான் 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை அங்கு நிகழும் மகாமகம். 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நிகழும் இந்திய விழாக்கள் இரண்டு. 1. கும்பமேளா. 2. மகாமகம். கும்பமேளா வடக்கே (இன்று அலகாபாத் என்று வழங்கும்) திரிவேணிசங்கமத்தில் நிகழ்வது. 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நிகழும் இக்கும்பமேளா விழாவில் கோடிக்கணக்கான மக்கள் கூடுவர். உலகிலேயே கோடிக்கணக்கான மக்கள் கூடும் ஒரு பெரிய விழா - உலகப்பெருவிழா - இக்கும்பமேளாதான். நாம் இரண்டு கும்பமேளா விழாக்களிற் (1989; 2001) கலந்துகொண்டுள்ளோம். தெற்கே தமிழ்நாட்டில் கும்பகோணத்தில் 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நிகழும் மகாமக விழாவிலும் லட்சக்கணக்கான மக்கள் கலந்துகொள்வர். நாம் நான்கு மகாமக விழாக்களிற் (1968; 1980; 1992; 2004) கலந்து

கொண்டுள்ளோம். கும்பமேளா, மகாமகம் ஆகிய இரண்டுமே நீராடும் விழாக்கள், தீர்த்தத் திருவிழாக்கள். கும்பமேளா ஆற்றுநீராடுவது. மகாமகம் குளத்துநீராடுவது. கும்பமேளா என்ற விழாவின் பெயரிலும் கும்பகோணம் என்ற ஊரின் பெயரிலும் ஓர் ஒற்றுமை உள்ளது. இரண்டிலும் “கும்பம்” இடம்பெற்றுள்ளது. இங்கு கும்பம் என்பது அமிர்தகும்பம், அமிர்தக்குடம். அலகாபாத் குடந்தை ஆகிய இரு இடங்களிலுமே அமிர்தக்குடம் சிந்தியதாகப் புராண வரலாறு. அதன் அடிப்படையில் அமைந்ததே கும்பமேளா மகாமகம் விழாக்கள். இவ்விழாக்களைப் பற்றித் தமிழ் மக்கள் விரிவாகவும் முழுமையாகவும் அறிவது நல்லது.

குடந்தைப் பெரியமடம்

குடந்தைப் பெரியமடம், கும்பகோணத்தில் மகாமகக் குளத்தின் கரையிலேயே அமைந்திருப்பது அதன் தனிச்சிறப்பு. வீரசைவ மடம். கும்பகோணம் ஸ்ரீ சாரங்கதேசிகேந்திர சுவாமிகள் பெரியமடம் என வழங்கப்பெறுகிறது.

ஒட்டக்கூத்தர் பாடியது

ஒட்டக்கூத்தர் காலம் 12-ஆம் நூற்றாண்டு. அக்காலத் திலேயே அவரால் குடந்தைப் பெரியமடம் பாடப்பெற்றிருக்கிறது. ஒட்டக்கூத்தர் பெருங்கவிஞர். “கவிச்சக்கரவர்த்தி” பட்டம் பெற்றவர். கம்பர் வரிசையில் வைத்து எண்ணப் பெறுபவர். தமிழுலகில் கவிச்சக்கரவர்த்திகள் மூவர். ஒருவர் கம்பர். இன்னொருவர் ஒட்டக்கூத்தர். மற்றொருவர் சயங்கொண்டார்.

விக்கிரமன், இரண்டாம் குலோத்துங்கன், இரண்டாம் இராசராசன் ஆகிய சோழவேந்தர் மூவர் காலத்திலும் அவர்களால் மிகவும் போற்றப்பெற்று வாழ்ந்தவர் ஒட்டக்கூத்தர். இம்மூவேந்தர்மீதும் அவர் உலாப் பாடியுள்ளார். 1. விக்கிரம சோழன் உலா. 2. குலோத்துங்கசோழன் உலா. 3. இராசராச சோழன் உலா. இம்மூன்றையும் ஒரு சேர “மூவருலா” என்று வழங்குவதுண்டு. கோவை, உலா, அந்தாதி முதலிய பிரபந்தங்

களைப் பாடுவதில் ஒட்டக்கூத்தர் வல்லவர். ஆதலின் “கோவை, உலா, அந்தாதிக்கு ஒட்டக்கூத்தர்” என்று புகழப்பெற்றார்.

ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய தக்கயாகப்பரணி சிறந்த நூல். தக்கயாகப்பரணியின் உரை மிகச்சிறந்த உரை; அருமையான உரை. உரையாசிரியரின் பெயர் தெரியவில்லை. தக்கயாகப் பரணி மூலமும் உரையும் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதய்யர் பதிப்பு மிகச்சிறந்த பதிப்பு; அருமையான பதிப்பு. சிறந்த நூலுக்கு, மிகச்சிறந்த உரை, மிகச்சிறந்த பதிப்பு. நூலும் உரையும் பதிப்பும் ஒன்றோடொன்று அருமைபெருமையால் போட்டி போட்டுச் சிறக்கின்றன.

ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய தக்கயாகப்பரணி, குடந்தைப் பெரியமடத்திற்குப் பெரியதோர் அணிகலன். இதிற்றான் கூத்தர் பெரியமடத்தைப் பாடுகிறார். தக்கயாகப்பரணியில் தொடக்கத்தில் கடவுள் வாழ்த்தும் ஈற்றில் பொதுவாழ்த்தும் இடம்பெறுகின்றன. ஈற்றில் இடம்பெறும் பொது வாழ்த்தில் குடந்தைப் பெரியமடத்தின் வாழ்த்து இடம்பெறுகிறது.

குடந்தையம் பதியிற் கோதிலாப் பெரிய
மடந்தனில் வாழ்வீர மயேச்சுரர் வாழியே!

என்பது அது. கும்பகோணத்தைக் குடந்தையம்பதி என்கிறார். மடத்தைப் பெரியமடம் என்கிறார். அதுவும் கோதிலாப் பெரியமடம், சூற்றங்குறைகள் இல்லாத பெரியமடம் என்கிறார். அம்மடத்தில் வாழ்பவர்களை வீரமகேஸ்வரர் வீரசைவ அடியார்கள் என்கிறார். மிகச் சுருக்கமாக இரண்டே அடிகளில் எதுகையம் முதலாக எல்லா நயங்களும் நன்கமைந்துள்ள இவ்வருமையான வாழ்த்து சொல்லச் சொல்ல வாய் மணக்கும் வாழ்த்து. பெரியமடத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கும் பெருவாழ்த்து. நாமும் அதனை இன்னொரு முறை சொல்லி மேற்செல்வோம்.

குடந்தையம் பதியிற் கோதிலாப் பெரிய
மடந்தனில் வாழ்வீர மயேச்சுரர் வாழியே!

அருணகிரிநாதர் பாடியது

12-ஆம் நூற்றாண்டில் ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய இம்மடத்தை 15-ஆம் நூற்றாண்டில் அருணகிரிநாதரும் பாடியிருக்கிறார். தலங்கள் பலவற்றிலும் எழுந்தருளியுள்ள முருகப்பெருமான் மீது திருப்புகழ்பாடும் அருணகிரிநாதர் கும்பகோணத்தில் கும்பேஸ்வரர் கோயிலிலும், சோமநாதர் கோயிலிலும் எழுந்தருளியுள்ள முருகப்பெருமானைப் பாடியதோடு, பெரிய மடத்தினுள் எழுந்தருளிய முருகப்பெருமானையும் ஒரு பாடலாற் பாடியுள்ளார். அப்பாடல் வருமாறு :

கலகவிழி மாமகளிர் கைக்குளே யாய்ப்பொய்
 களவுமத னூல்பலப டித்தவா வேட்கை
 கனதனமு மார்புமுற லிச்சையா லார்த்து கழுநீரார்-
 கமழ்நறைச வாதுபுழு கைத்துழாய் வார்த்து
 நிலவரசு நாடறிய கட்டில்போட் டார்ச்செய்
 கருமமறி யாதுசிறு புத்தியால் வாழ்க்கை கருதாதே;
 தலமடைசு சாளரமு கப்பிலே காத்து
 நிறைபவுச வாழ்வரசு சத்யமே வாய்த்த
 தெனவுருகி யோடியொரு சுற்றுளே வார்த்தை தடுமாறித்-
 தழுவியநு ராகமும்வி னைத்துமா யாக்கை
 தனையும்ரு நாளையும் வத்திலே போக்கு
 தலையறிவி லேனைநெறி நிற்கநீ தீகைத் தரவேணும்;
 அலகில்தமி மூலுயர்ச மர்த்தனே போற்றி
 அருணைநகர் கோபுரவி ருப்பனே போற்றி
 அடல்மயில்ந டாவியப்ரி யத்தனே போற்றி அவதான-
 அறுமுகசு வாமியெனும் அத்தனே போற்றி
 அகிலதல மோடிவரு நிர்த்தனே போற்றி
 அருணகிரி நாதனும் அப்பனே போற்றி அசுரேசர்;
 பெலமடிய வேல்விடுக ரத்தனே போற்றி
 கரதலக பாலிகுரு வித்தனே போற்றி
 பெரியகுற மாதணைபு யத்தனே போற்றி பெருவாழ்வாம்-
 பிமமனறி யாவித தக்ஷிணா மூர்த்தி
 பரசமய கோளரித வத்தினால் வாய்த்த
 பெரியமட மேவியசு கத்தனே யோக்யர் பெருமானே.

இப்பாடலில் அருணகிரிநாதர் பெரியமடத்து முருகப் பெருமானிடம் “நீ தீட்சை தரவேணும்” என்று கேட்கிறார். மடத்தில் தீக்ஷை தரக் கேட்பதும் தீக்ஷை தருவதும் வழக்கந்தானே! மேலும் அருணகிரிநாதர் இத்திருப்புகழில் போற்றி போற்றி என்று ஒன்றுக்கு ஒன்பதாக ஒன்பது முறை போற்றி இத்திருப்புகழைப் போற்றித் திருப்புகழாகச் செய்துள்ளார். “அலகில் தமிழால் உயர் சமர்த்தனே போற்றி” என்பது, முருகன் தமிழ்க்கடவுள், தமிழால் உயர் சமர்த்தன், அவன் தமிழும் அலகில் தமிழ், என்று தமிழின் தெய்வச் சிறப்பைப் போற்றுகிறது. அருணகிரிநாதர் என்பது அருணகிரி (திருவண்ணாமலை) முருகனுக்கும் பெயர், ஆசிரியர் அருணகிரியாருக்கும் பெயர். அருணகிரிமுருகன் பெயரே ஆசிரியர் அருணகிரிநாதருக்கு அமைந்தது. அமைத்தருளியவனும் அருணகிரி முருகனே. ஆகவே இவ்விரு பொருள்பட “அருணகிரிநாத எனும் அப்பனே போற்றி” என இத் திருப்புகழிற் போற்றுகின்றார். “அருணகிரிநாத எனும் அப்பனே” என்பதற்கு அன்பர்கள் இருவகையாகப் பொருள் கொள்ளுகின்றனர். ஒன்று அருணகிரிநாத எனும் முருகனே என்று முருகப்பெருமானைக் குறிப்பது. இன்னொன்று அருணகிரிநாத என்று என்னைச் சொன்ன அப்பனே, எனக்குப் பேரிட்டருளிய அப்பனே (எனும் - என்று என்னைச் சொல்லும்) என்று இவருக்கு முருகன் அருணகிரிநாதப் பெயரிட்டதைக் குறிப்பாலுணர்த்துகிறது. இத்திருப்புகழ்ப் பாடல் “தக்ஷிணா மூர்த்தி பரசமயகோளரி தவத்தினால் வாய்த்த பெரியமட மேவிய சுகத்தனே யோக்யர் பெருமானே” என்று முடிவது கவனித்தற்குரியது.

அருணகிரிநாதர் திருப்புகழ் பாடிய தலங்கள் (கோயில்கள்) பல; மடங்கள் இரண்டு. குடந்தைப் பெரியமடம் ஒன்று. சோமநாதன் மடம் என்பது மற்றொன்று. இவ்விரண்டும் இடம் விளங்காத தலங்கள் எனத் திருப்புகழ் ஆய்வாளர்கள் அமரர் டாக்டர் ஆர். ராமசேஷன், வலையப்பேட்டை ரா. கிருஷ்ணன் ஆகிய இருவராலும் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளன. சோமநாதன் மடம் உள்ள இடம் இன்னதென விளங்காதது உண்மையே. ஆனால் பெரியமடம் என்பது குடந்தைப் பெரிய மடமே என்று நன்கு தெரிகிறது. ஐயம் வேண்டாம். ஏட்டுச்

சுவடிகளிலிருந்து திருப்புகழை முதன்முதலில் அச்சிற் பதிப்பித்த வடக்குப்பட்டு த. சுப்பிரமணிய பிள்ளை அவர்களின் திருமகனார் திருப்புகழ்ப் பதிப்பாளர், திருப்புகழ் ஆராய்ச்சியாளர், சைவத்திருமுறைகள் பன்னிரண்டில் முதல் ஒன்பது திருமுறைகளுக்கும் ஒளிநெறி, ஒளிநெறிக் கட்டுரைகள் வரைந்த சைவ அறிஞர் தணிகைமணி ராவ்பகதூர் டாக்டர் வ.சு. செங்கல்வராய பிள்ளை அவர்களால் அருணகிரிநாதர் வரலாறும் ஆராய்ச்சியும் என்னும் நூலில் அருணகிரிநாதர் பாடிய பெரியமடம் கும்பகோணம் மகாமகக்குளத்தின் வடகரையில் உள்ள வீரசைவ மடமே என்று உறுதி செய்யப் பெற்றுள்ளது.

அருணகிரிநாதர் வரலாறும் நூலாராய்ச்சியும் என்னும் நூலில் செங்கல்வராய பிள்ளையவர்கள் இது சம்பந்தமாக எழுதியுள்ள பகுதியை அப்படியே இதன்கீழ் எடுத்துக் காட்டுகிறோம்.

“பின்பு கும்பகோணத்தில் உள்ள (61) பெரியமடத்தைத் (827) தரிசித்தார். பெரியமடம் என்பது வீரசைவ மடம். இது கும்பகோணத்தில் மஹாமக தீர்த்தத்தின் வடகரையில் உள்ளது.

“குடந்தையம் பதியிற் கோதிலாப் பெரிய
மடந்தனில் வாழ்வீர மயேச்சுரர் வாழியே”

(தக்கயாகப்பரணி: பக்கம் 255)

இந்தப் பெரியமடத்தில் உள்ள முருகவேளைப் ‘போற்றி’, ‘போற்றி’ எனத் துதித்து “அருணகிரிநாத” எனத் தமக்குப் பட்டம் அளித்து அழைத்த அன்பினைப் பாராட்டி, “அருணகிரிநாத எனும் அப்பனே போற்றி” எனத்துதித்து ஆரம்ப அறிவும் இலாத நான் நன்னெறியில் நிற்க நீ தீகைச் செய்தருளவேண்டும் (தலை யறிவிலேனை நெறி நிற்க நீ தீகைத் தரவேணும்) எனப் பிரார்த்தித்தனர்.

- பக்கங்கள் 45;46

பெரியமடத்தின் பெருமை

பெரியமடம் உண்மையிலே பெரியமடம். பெருமை பல பெற்ற மடம். ஒட்டக்கூத்தரும் அருணகிரிநாதரும் பாடிய

பெருமைகள் மட்டுமோ? இன்னும் பல பெருமைகளையும் பெற்றது இப் பெரியமடம்.

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய மூர்க்க நாயனார் பலகாலம் தங்கியிருந்து மாகேஸ்வரபூசைத் தொண்டாற்றிய இடம் இக்குடந்தைப் பெரியமடம். மூர்க்கநாயனார் முதலிய நாயன்மார்கள் காலத்திற்கு முன்பே இம்மடம் குடந்தையில் சிறந்து விளங்கியிருக்கிறது.

கும்பகோணத்தின் பெருமை கும்பேஸ்வரர் கோயிலும் மகாமகக் குளமும். இவ்விரண்டுமே ஒரு காலத்தில் பெரிய மடத்தின் நிர்வாகத்தில் இருந்தன. எப்பேர்ப்பட்ட பெருமை. ஆனால் இவை இரண்டும் இன்று பெரியமடத்தின் நிர்வாகத்தில் இல்லை.

இடப்பரப்பால், அளவால் இன்று பெரியமடம் பெரிய மடமாக இல்லை, சிறிய மடமாக இருக்கிறது. ஒரு காலத்தில் பெரியமடம் இடப்பரப்பாலும் அளவாலுங்கூடப் பெரியமடமாக இருந்தது. காலவெள்ளத்தில் வரவர ஆக்கிரமிப்புகள் மிகுந்து இன்றுள்ள அளவுக்கு மடத்தின் இடம் - பரப்பளவு - சுருங்கிவிட்டது. பழைய பேருந்து நிலையம் மடத்தை ஒட்டியே இருந்தது. அப்பேருந்து நிலையமும் அதனை ஒட்டிய போலீஸ் காலனியும் இவற்றைச் சுற்றியுள்ள இடங்கள் பலவும் ஒரு காலத்தில் மடத்தின் சொத்துகளே. பிற்காலத்தில் அவை பராதீனமாகிவிட்டன. குடிசை வீடுகளாகத் தொடங்கிப் பெரிய கட்டிடங்கள்வரை கட்டப்பெற்றுக் குறுகிய தெருக்கள் சந்து களுடன் ஒரு குடியிருப்பே ஏற்பட்டுவிட்டது. எல்லாம் மடத்துச் சொத்தில் நிலப்பரப்பில் செய்யப்பெற்ற ஆக்கிரமிப்பே. மடத்தின் பரப்புக் குறைந்து இன்றுள்ள நிலைக்கு வந்துவிட்டது.

பெரியமடத்துக் கோயில்கள் இரண்டு

பெரியமடத்துக்குச் சொந்தமாக அதன் நிர்வாகத்தில் இன்றும் இரண்டு கோயில்கள் உள்ளன. இரண்டும் வீர பத்திரர் கோயில்களே. ஒன்று கும்பகோணத்தில் மகாமகக் குளத்தின் கரையில் மடத்திற்கு அருகிலேயே உள்ள

வீரபத்திரசுவாமி கோயில். மற்றொன்று கும்பகோணத்திற்கு மேற்கே 2 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள தாராசுரத்தில் ஐராவதேசுவரர் கோயிலுக்கு அருகிலுள்ள வீரபத்திரர் கோயில். இரண்டு கோயில்களுமே வீரபத்திரர் கோயில்கள்; இரண்டிலும் வீரபத்திரரே மூலமூர்த்தி.

வீரபத்திரர் கோயில் தோன்றக் காரணம் யாது?

கும்பகோணம் மகாமகக் குளக்கரை வீரபத்திரர்கோயில்

கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி, சரயு, சிந்து, கோதாவரி, நருமதை, மகாநதி, காவிரி ஆகிய ஒன்பது புண்ணிய தீர்த்தங்களும் தங்கள்பால் வந்து தீர்த்தமாகும் பக்தர்களின் பாவங்களைப் போக்கியதால் தங்களிடம் சேர்ந்த மாசைப் (பாவத்தைப்) போக்கிக்கொள்ள கும்பகோணத்திற்கு மகாமக நீராட வந்தன. கங்கைக்குத் துணையாகச் சிவபெருமான் வீரபத்திரரை அனுப்பினார். வீரபத்திரர் மகாமகக்குளத்தின் கரையிலேயே தங்கினார். தங்கிய இடத்திலேயே கோயில் கொண்டார். வீரசைவத்தில் பாதோதகம் (பாத-உதகம்; பாதம்-திருவடி, உதகம் - நீர். திருவடி விளக்கிய நீர், பாதபூஜை செய்த ஜலம்) முக்கியமானது. கங்கைக்குக் காவலாகத் தென்திசை போந்த வீரபத்திரர் இனிப் பாதோதகத்திற்கு என் செய்வது என்று ஏங்கினார். அவருக்குப் பாதோதகம் அருளச் சிவபெருமானே ஒரு சங்கமர் (அடியார்) வடிவில் வந்து குடந்தை மகாமகக் குளத்தின் கரையில் தங்கினார். தங்கிய இடமே பெரிய மடமாயிற்று. வந்து தங்கிய சங்கமரே அதன் முதற் குருநாதரானார்.

மடத்தின் அருகிலேயே மகாமகக் குளத்தின் கரையிலமைந்த இந்த வீரபத்திரர் கோயிலில் வீரபத்திரர் சந்நிதியில்தான் ஒட்டக்கூத்தர் தக்கயாகப்பரணியை அரங்கேற்றினார். தக்கயாகப்பரணியின் பாட்டுடைத் தலைவர் வீரபத்திரரே. தக்கயாகப்பரணிக்கு வீரபத்திரப்பரணி என்றொரு பெயரும் உண்டு. இவ்வீரபத்திரர் கோயிலின் முன்மண்டபத்தில் ஒட்டக்கூத்தரின் முழு உருவச்சிலை இன்றும் இருப்பதைக் காணலாம்.

தாராசுரம் வீரபத்திரர் கோயில்

தாராசுரத்திலுள்ள வீரபத்திரர்கோயிலைப் பற்றிய சில முக்கிய செய்திகளையும் அறியவேண்டும். கும்பகோணம் நகராட்சி நகருக்கு வெளியே இரண்டு கிலோமீட்டர் தொலைவில் கும்பகோணம் தஞ்சாவூர் சாலையில் தாராசுரம் ஒரு தனிப் பேரூராட்சியாக உள்ளது. தாராசுரம் என்ற பெயரே மருஉப் பெயர். அதன் பழைய பெயர், உண்மையான பெயர் இராஜராஜபுரம். இரண்டாம் குலோத்துங்கனின் மகன் இரண்டாம் இராஜராஜன் தன் பெயரால் இந்நகரை ஏற்படுத்தினான். இராஜராஜபுரம் கால வெள்ளத்தில் ராராசுரமாகி மராட்டியர் ஆட்சிக்காலத்தில் தாராசுரமாகி விட்டது. இன்று தாராசுரம் என்றே வழங்கப்பெறுகிறது. ஊரின் பெயர் தாராசுரம் என்று வழங்குவது போன்று அவ்வூரின் இருப்புப்பாதை நிலையத்தின் (ரயில்வே ஸ்டேஷன்) பெயரும் தாராசுரம் என்றே வழங்குகிறது. இராஜராஜ புரத்தில் இரண்டாம் இராஜராஜன் கட்டிய கோயிலுக்கு அவன் இட்ட பெயர் இராஜஇராஜேசுவரம். அதுவும் இன்று ஐராவதேஸ்வரர் கோயில் என்று மருவி வழங்குகிறது. உண்டான காலத்தில் ஊர் : இராஜராஜபுரம்; கோயில் : இராஜராஜேஸ்வரம். இப்போது வழங்கும் மருஉப் பெயர்கள், ஊர் : தாராசுரம்; கோயில் : ஐராவதேஸ்வரர் கோயில்.

இராஜராஜேஸ்வரர் கோயில் தஞ்சைப் பெரியகோயில் வரிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்கது. தஞ்சையில் இராஜராஜன் கட்டிய பெரியகோயில், கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் இராஜேந்திரன் கட்டிய கங்கைகொண்ட சோழீசுரம், இராஜராஜ புரத்தில் (இன்றைய தாராசுரத்தில்) இரண்டாம் இராஜராஜன் கட்டிய இராஜராஜேசுவரம் (இன்றைய ஐராவதேசுவரர் கோயில்) ஆகிய மூன்றுமே கட்டிடச் சிறப்பும் சிற்பச் சிறப்பும் பெருமையும் வாய்ந்தவை. எமது இளமைக் காலத்திலேயே நாம் இம்மூன்று கோயில்களுக்கும் பலமுறை சென்று வழிபட்டு இவற்றின் வரலாற்றுச்சிறப்பு சிற்பச்சிறப்பு கட்டிடச் சிறப்பு, இந்நகரங்களின் அமைப்பு முதலியவற்றை விரிவாக ஆராய்ந்து அறிந்துள்ளோம்.

வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற, சிற்பச்சிறப்பும் கட்டிடச் சிறப்பும் மிகுந்த இந்த இராஜராஜேசுவரம் கோயிலுக்குப் பின்புறம் அதன் அருகிலுள்ளதே குடந்தைப் பெரியமடத் திற்குச் சொந்தமானதும் நிர்வாகத்திலுள்ளதுமான வீரபத்திர சுவாமி கோயில். இவ்வீரபத்திரசுவாமி கோயில் நெடுஞ் சாலையை ஒட்டி அமைந்துள்ளது. இராஜராஜேஸ்வரம் கோயில் நெடுஞ்சாலையிலிருந்து சற்று உள்ளே தள்ளி உள்ளது.

வீரபத்திரசுவாமி கோயிலில் கருவறையில் தக்கயாகப் பரணியின் பாட்டுடைத் தலைவராகிய வீரபத்திரர் உள்ளார். கருவறையின் பின்புறம் உட்குற்றில் ஒட்டக்கூத்தரின் உடல் அடக்கம் செய்யப்பெற்ற சமாதி உள்ளது. சமாதி மேடையின் மீது சிவலிங்கம் எழுந்தருள்விக்கப் பெற்றுள்ளது.

கருவறையின் வாயிலில் ஞானசம்பந்தரின் சிலை உள்ளது. ஒட்டக்கூத்தருக்குச் சம்பந்தரிடம் அளவற்ற பற்று. சம்பந்தர் முருகப்பெருமானின் அவதாரமே என்று ஒரு மரபை ஒட்டக்கூத்தர் தோற்றுவிக்கிறார். தக்கயாகத்துக்கும் சம்பந்தருக்கும் சம்பந்தமே இல்லை. சம்பந்தமில்லாமலேயே தக்கயாகப்பரணியில் சம்பந்தர் வரலாற்றின் ஒரு பகுதியைக் கூத்தர் கூறுகிறார். சரஸ்வதியின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கக் காளிதேவியே சம்பந்தர் வரலாற்றைக் கூறுவதாகக் கூத்தர் சம்பந்தர் வரலாற்றின் ஒரு பகுதியை விரித்துப் பாடுகிறார்.

குடந்தைப் பெரியமடத்திற்குச் சொந்தமான வீரபத்திரர் கோயில்கள் இரண்டில், ஒன்றில் ஒட்டக்கூத்தரின் முழு உருவச் சிலையும், மற்றொன்றில் அவர் உடல் அடக்கம் செய்யப்பெற்ற சமாதியும் இருப்பது சமயஉலகம் மட்டுமன்றி, தமிழ் இலக்கிய உலகமும் அறியவேண்டிய இன்றியமையாச் செய்திகளாகும்.

பெரியமடத்தின் குருமரபு. வீரசிங்காதனபீடம்

பெரியமடம் ஒட்டக்கூத்தரின் குருபீடம். கூத்தர் குரு பீடத்தை வாழ்த்திப்பாடும் தாழிசையொன்று தக்கயாகப் பரணியின் முன்பகுதியில் உள்ள கடவுள் வாழ்த்தைச் சார்ந்ததாகக் காணப்படுகிறது.

அருள்ளான குருபீட மடிவாழி யடியார்க்

ளடிவாழி யென்

இருளான பழிமாற விகலான வழிமாற

விசை வாழியே

என்பது அது. “குடந்தையம் பதியிற் கோதிலாப் பெரியமடந்தனில் வாழ் வீரமயேச்சரர் வாழியே” என்னும் பரணி இறுதி வாழ்த்துத் தாழிசை பலராலும் எடுத்துக்காட்டப்பெற்றது. ஆனால் முன்பகுதி வாழ்த்துத் தாழிசையாகிய அருள்ளான குருபீட மடிவாழி என்னும் தாழிசை அவ்வளவு எடுத்துக்காட்டப் பெறாதது. அருள்ளான குருபீடம் என்ற கூத்தர் போற்றிப் புகழ்ந்து பாடும் குருபீடம் உண்மையில் பீடுமிகப் பெற்ற அருள்ளான பீடமே, பெரிய மடமே.

இப்பீடம் “வீரசிங்காதன பீடம்” என்பது மரபு. பெரிய மடத்தின் வரலாற்றைக்கூறும் புராணத்திற்கு வீரசிங்காதன புராணம் என்றே பெயர். இப்புராணம் 17-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசரின் தம்பி வேலைய சுவாமிகளால் பாடப்பெற்றது. வேலையரால் பாடி முடிக்கப் பெறாது விட்டுப்போன இதன் பிற்பகுதி கோட்டூர் உமைபாக தேவரால் பாடி முடிக்கப்பெற்றது.

இரேணுகாசாரியர், மழையமல்லேசர், சோமசேகரர், சாரங்கதேவர் முதலிய சிறந்த ஆசாரியர்கள் இக்குருபீடத்தில் எழுந்தருளியிருந்ததாக வீரசிங்காதன புராணமும் வேறு வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் கூறுகின்றன.

மெக்கா சென்ற மழையமல்லேசர்

குடந்தைப் பெரியமடம் வீரசிங்காதன பீடாதிபதிகளில் ஒருவராகிய மழையமல்லேசர் மெக்காவுக்குச் சென்றிருக்கிறார். இச்செய்தி வீரசிங்காதன புராணத்திற் கூறப் பெற்றுள்ளது.

அரேபியா நாட்டில் இஸ்லாமியப் புனிதத் தலமாக இன்று விளங்கும் மெக்கா (மக்கா) முற்காலத்தில் சிவத்தலமாக இருந்தது. மக்கீச்சுரம் என்பது அதன் பெயர். அதைத் தரிசிக்க, குடந்தைப் பெரியமடத்தின் வீரசிங்காதன பீடாதிபதி

மழையமல்லேசர் சென்றார். அவர் மக்கீச்சரம் (மக்கா-மெக்கா) சென்று சேர்ந்து கோயில் வாயிலில் நுழைந்தவுடன் அங்கே பல காலமாகப் பயன்படுத்தப்பெறாது மேலே கட்டப் பெற்றிருந்த பெரிய மணி, தானே ஒலித்ததாம். அவ்விடத்தில் என்றுங்கேளாத மணியோசையை அன்று கேட்ட இஸ்லாமிய அன்பர்கள் ஓடிவந்து யாராலும் அடிக்கப்பெறாமல் தானே மணி ஒலிப்பதைக் கண்டு வியந்து, வந்திருப்பவரைக் கண்டு, இவர் தகுதியுள்ள ஒரு பெரியோராகவே இருக்க வேண்டும் எனக் கருதி வரவேற்றுப் போற்றினராம். மழைய மல்லேசுவரர் அவ்விஸ்லாமிய அன்பர்களுக்குக் கடவுள் ஒருவரே, பல இடங்களில், பல வடிவங்களில், பல பெயர்களில் வழிபடப்பெறுகிறார் என்பதை விளக்கி, “லா இலாஹா இல்லல்லா ஹு முஹம்மதுர் ரசூல்லாஹி” என்ற இஸ்லாமிய வாக்கியத்திற்குப் பொருள் கூறி விளக்கினாராம். இவ்வரலாறு வீரசிங்காதன புராணத்தில் விரிவாகக் கூறப் பெற்றுள்ளது.

திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் “மக்கீச்சரம்” என்றொரு வைப்புத்தலம் கூறப்பெறுகிறது.

நாடகம்ஆடி (இ)டம் நந்திகேச்சரம், மா காளேச்
சரம், நாகேச்சரம், நாகளேச்சரம், நன்குஆன
கோடீச்சரம், கொண்டீச்சரம், திண்டீச்சரம், குக்
குடேச்சரம், மக்கீச்சரம், கூறுங்கால்
ஆடகேச்சரம், அகத்தீச்சரம், அயனீச்சரம்,
அத்தீச்சரம், சித்தீச்சரம், அம் தண் கானல்
ஈடு திரை இராமேச்சரம், என்றுஎன்று ஏத்தி
இறைவன் உறை சுரம்பலவும் இயம்புவோமே.

- திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் அடைவு திருத்தாண்டகம் 8.

இதனுட் கூறப்பெறும் மக்கீச்சரம் அரேபிய நாட்டு இன்றைய மெக்காவே என்பது அறிஞர் பலர் கருத்து. திருவாசகத்தில் “குவைப்பதி மேவிய கோவே போற்றி” என்று ஒரு வரி வருகிறது. இக் குவைப்பதி இன்றைய குவைத் நாட்டின் குவைத் நகரம்தான் என்பதும் அறிஞர் சிலர் கருத்து. டெல்லிப் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரிப் பேராசிரியர்

திருமதி டாக்டர் சிவப்பிரியா இக்கருத்தினர். எமக்கும் இக்கருத்துண்டு. தென்னாடுடைய சிவன் எந்நாட்டவர்க்கும் இறையல்லவா. ஒரு காலத்தில் சிவலிங்க வழிபாடு உலகெங்கும் பரவியிருந்திருக்கிறது. யாம் தென்னாப்பிரிக்கா சென்றிருந்தபோது, அங்குள்ள பழைமையான காட்டுப்பகுதி யொன்றில் சிவன்கோயில் சிவலிங்கம் இருந்ததற்கான ஆதாரங்களைக் குறித்து அந்நாட்டு ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய கட்டுரையொன்றை அந்நாட்டின் முன்னாள் அமைச்சரும் பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான அன்பர் எஸ்.வி. நாயக்கர் எமக்குக் கொடுத்தார்.

இவற்றையும் இவைபோன்ற செய்திகளையும் இன்றைய கிறித்துவ இஸ்லாமிய உலகுகள் ஏற்றுக்கொள்ளுமோ என்னவோ என்றாலும், இன்றைக்கு முந்நாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே 17-ஆம் நூற்றாண்டில் சிவப்பிரகாசர் காலத்தில், மெக்கா ஓர் பழைய சிவாலயம், அதன் அன்றைய பெயர் மக்கீச்சுரம் என்ற கருத்து இருந்தது என்னவோ உண்மை என்பதை வீரசிங்காதன புராணத்தால் அறிகிறோம்.

சைவசித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் (இப்போது இதன் பெயர் சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றம்) திங்களிதழ் சித்தாந்தத்தில் மக்கீச்சுரம் என்ற தலைப்பில் கட்டுரையொன்றை எழுதிய சிதம்பரம் மௌனசுவாமிகள் மடத்தின் அதிபர் சபாபதி சுவாமிகள் அக்கட்டுரையில் 24.11.1959 தினமணி செய்தித் தாளில் 4-ஆம் பக்கம் 5-ஆம் பத்தியில் பின்வருமாறு ஒரு செய்தி வெளிவந்துள்ளது என்று எடுத்துக்காட்டுவது வருமாறு.

மெக்கா மசூதியில் சிவலிங்கம்!

புதுடில்லி, நவ - 23.

மெக்கா மசூதியில் ஒரு சிவலிங்கம் இருக்கிறது. அஸ்ஸாம் மெம்பர் ஸ்ரீ பி.ஸி. பரூவா இவ் விஷயத்தை இன்று லோக் சபையில் தெரிவித்தார். இந்தச் சிவலிங்கத்தைத் தரிசிக்க முஸ்லிம் அல்லாதாருக்கு வசதிகள் இருக்க வேண்டும். இந்திய சர்க்கார் சலூதி அரேபிய சர்க்காருடன் பேசி இதற்கு ஏற்பாடு செய்யுமா? என்று பரூவா கேட்டார்.

மெக்காவில் சிவலிங்கம் இருப்பது பற்றிச் சர்க்காருக்குத் தகவல் இல்லை என்று கலாசார மந்திரி ஸ்ரீ ஹுமாயூன் கபீர் கூறினார்.

பெரியமடத்தைக் குறித்து டாக்டர் உ.வே.சா. கூறும் ஒரு செய்தி

தமிழ்த்தாத்தா டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையரவர்கள் கும்பகோணம் அரசினர் கல்லூரியில் தமிழ்ப்பண்டிதராகப் பணியாற்றியவர். அரசினர் கல்லூரிகள் இரண்டு அந்நாளிற் புகழ்பெற்று விளங்கின. ஒன்று கும்பகோணம் அரசினர் கல்லூரி, மற்றொன்று சென்னை இராசதானிக் கல்லூரி (பிரசிடென்சி காலேஜ்). இவ்விரண்டு கல்லூரிகளிலுமே ஐயரவர்கள் பண்டிதராயிருந்தவர். ஐயரவர்களுக்குக் கும்பகோண நகர அனுபவம் நிரம்ப உண்டு. அந்நகரின்மீது ஒருவகைப் பற்றும் அவருக்கு உண்டு. சென்னைக்கு மாற்றப்பெற அவர் எளிதில் இணங்கவில்லை. குடந்தைப் பற்று அவ்வளவு மிகுதி. அருகிலுள்ள திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தையும் கும்பகோண நண்பர்களையும் காவிரியையும் அவர் பிரிய விரும்பவில்லை. கும்பகோணம் கல்லூரியில் 1932-இல் ஐயரவர்கள் செய்த சொற்பொழிவு ஒன்று அவரது நூல் நினைவுமஞ்சரி இரண்டாம் பாகத்தில் “கும்பகோணம்” என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரையாக உள்ளது. அதில் மடங்கள் என்ற உட்டலைப்பில் ஐயரவர்கள் கூறுவதை அப்படியே கீழே எடுத்துக்காட்டுகிறோம்.

மடங்கள்

இந்நகரத்தில் சில மடங்கள் இருக்கின்றன. ஸ்ரீ சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள் ஸ்தாபித்த பீடங்களுள் ஒன்றாகிய ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடத்திற்குரிய மடம் ஒன்று இங்கே இருக்கிறது.

மகாமகக் குளத்தின் வடகரையில் ஒரு பழைய வீரசைவமடம் உள்ளது. அதைப் பெரிய மடமென்று வழங்குவர். துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளுடைய சகோதரராகிய வேலையர் இயற்றிய வீரசிங்காதன புராணம் என்னும் நூல் இந்த மடத்தின் பெருமையைக் கூறுகிறது. ஒட்டக்கூத்தர் தக்கயாகப்பரணி இயற்றினதற்குக் காரணம் இம்மடத்தின் சம்பந்தமான நிகழ்ச்சி ஒன்றென்று அப்

புராணம் கூறும். ஆனால் அதற்குத் தக்க ஆதாரம் ஒன்றும் இல்லை. தக்கயாகப்பரணி எழுதியிருந்த ஏட்டுச்சுவடிகளில் ஒரு பிரதியில்,

“குடந்தையம் பதியிற் கோதிலாப் பெரிய
மடந்தனில் வாழ்வீர மயேச்சுரர் வாழியே”

என்ற செய்யுளொன்று இருந்தது. முற்காலத்தில் இம்மடத்தில் தக்கவர்கள் தலைவர்களாக இருந்தார்களென்று தெரிய வருகிறது.

இந்த வீரசைவ மடத்தின் வழியாக எவரும் பல்லக் கேறிச் செல்லலாகாதென்னும் அதிகாரம் இம்மடத்தினருக்கு முன்பு இருந்ததாம். வேறொரு மடத்தின் தலைவர் இம் மடத்தினருக்கு அஞ்சாது காவிரிக்குச் சென்று நீராடி இவ்வழியே பல்லக்கில் ஏறிச் சென்றாராம். அந்த நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பாகத் தெரிவிக்கும் கடிதம் ஒன்று நீதி ஸ்தலத்திற்கு வந்தது. அதிலுள்ளவற்றிற்குப் பொருள் விளங்காத மொழிபெயர்ப்பாளர் அதனை என்னிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்தார். “... அம் மடத்தார் ஆஸ்தானத்தில் சாக்கிய நாயனார் மூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருந்தும், தகப்பன் சாமிக் குழவியின் பேருதவியினால் ... மடத்தார் நீராடி இவ் வழியே சிவிகையேறிச் சென்றார்கள்” என்று இருந்தது. சாக்கிய நாயனார் மூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருந்தனர் என்பது கல்லுங்கையுமாக இருந்தாரென்பதையும் தகப்பன் சாமிக் குழவியென்பது சிவகுருப்பிள்ளை* என்பதையும் உணர்த்து வதாகச் சொன்னேன்.

வியாசராயர் மடமென்ற மத்வமடம் ஒன்று இங்கே இருக்கிறது. அதனைச் சார்ந்து பல மாத்துவ குடும்பங்கள் இங்கு உள்ளன. மாத்துவ அந்தணர்களிற் சிலர் சிறந்த வித்துவான் களாக விளங்கினர். பாரதம் சாமண்ணாசார் என்ற ஒரு பெரியாருக்கு வியாச பாரதம் முழுவதும் மனனமாக இருந்தது.

* சிவகுருப்பிள்ளை என்பது கும்பகோணத்தில் தாசில்தாராக இருந்த ஒருவருடைய பெயர்.

டாக்டர் உ.வே.சா.

இதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? குடந்தைப் பெரியமடத்து வாசலின் வழியாக வேறு மடத்தார் பல்லக்கில் செல்வ தில்லை என்றொரு மரபு இருந்ததென்று தெரிகிறது. இதே போல் கும்பகோணத்திலுள்ள சங்கரமடத்தின் வாசல்வழி

யாகவும் பிறமடத்தார் பல்லக்கில் செல்லலாகாது என்றொரு மரபு இருந்தது. சங்கராசாரியார் எங்கும் பல்லக்கில் செல்லலாம். அதற்குத் தடையில்லை. ஆனால் சங்கரமடத்து வீதியில் வேறுமடத்தார் பல்லக்கில் செல்லக்கூடாது என்று தடை இருந்தது. மடத்துத் தெருவில் சங்கரமடத்து வாசலுக்கு முன்னர் சாலையின் இருபுறமும் ஒரு குறிப்பிட்ட தூரத்திற்கு எல்லைக்கற்கள் நடப்பெற்றிருக்கும். அவ்வழியாகப் பிணங்களை எடுத்துச் செல்வோர் மடத்து வாசலெதிரே எல்லைக்கற்கள் வரை பறை அடிப்பதில்லை. மடத்து வாயிற்கதவும் அப்போது மூடப்படும். இப்படி ஒரு மரபு இன்று வரை இருக்கிறது.

மடாதிபதிகள் அந்நாளில் மன்னருக்குச் சமமாக மதிக்கப் பெற்றார்கள். புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம் ஆட்சிகளைப் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானம் இராமநாதபுரம் சமஸ்தானம் என்று வழங்குவது போன்று மடங்களும் சமஸ்தானம் என்று வழங்கப் பெற்றன. சங்கர மடம் காஞ்சி காமகோடி பீடம் சங்கராசாரிய சுவாமிகள் சமஸ்தானம் என வழங்கப்பெற்றது. மடாதிபதிகள் வெளியே செல்லுங் காலங்களின் அரசர்களைப் போன்றே பரிவாரங்களுடன் சென்றனர். யானைகள் குதிரைகள் ஓட்டக்கன், எருதுகள், பசுக்கள், வாள், துப்பாக்கி முதலிய படைக் கருவிகள் ஏந்திச்செல்வோர், குடை, சுருட்டி, சின்னம் பிடித்துச் செல்வோர், கொம்பு எக்காளம் முதலியன வாசித்துச் செல்வோர் என ஒரு பெரிய பரிவாரமே மடாதிபதியின் பல்லக்குடன் செல்லும். பகலிலும் தீவர்த்தி (தீவிட்டி) பிடித்துச்செல்வர். பகல் தீவிட்டி மரியாதை சுவாமி ஊர்வலத்துக்குப் போன்று மடாதிபதிகளின் யாத்திரைக்கும் பட்டினப்பிரவேசத்திற்கும் உண்டு. மடாதிபதியின் கீழ் அவருக்கு அடுத்தபடியாக இருக்கும் பெரியதம்பிரான் சுவாமிகள் இளவரசு என்று வழங்கப்பெறுவார். துவிதீய பட்டம், சின்னப்பட்டம் என்று ஒரு காலத்தில் வழங்கினர். பின்பு இளவரசு (பட்டம்) என்று வழங்கினர். இப்போது இளைய பட்டம், இளைய சந்நிதானம் என்ற வழக்கு ஓரிரு இடங்களில் ஏற்பட்டுள்ளது. மடாதிபதிகள் துறவு வேந்தர்களாய்த் திகழ்ந்தார்கள். அடுத்து மடாதிபதியாக வர இருப்பவர்

இளவரசாகத் திகழ்ந்தார். சைவமடங்கள் வைணவ மடங்கள், சங்கர மடம் ஆகிய அனைத்திற்கும் இது பொருந்தும். ஒரு காலத்தில் மடாதிபதிகளுக்கு இவ்வளவு மரியாதை இருந்தது. இப்போதும் இருக்கிறது; இல்லாமலில்லை. ஆனால் கால தேச வர்த்தமானத்தை யொட்டி முன்போல் அவ்வளவு அதிகமாகக் காட்டிக்கொள்வதில்லை.

பெரியமடத்துக் கல்வெட்டு

கும்பகோணம் பெரியமடத்தின் ஆசாரவாசல் (முன்வாயில்) மண்டபத்தை இரகுநாதநாயக்க மன்னரின் பிரதானி கோவிந்த தீட்சிதர் கி.பி. 1632-இல் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார். இச் செய்தியைக் கூறும் கல்வெட்டு அம்மண்டபத்தில் உள்ளது. படம் காண்க.

கும்பகோணம் - பெரிய மடத்துக் கல்வெட்டு. கோவிந்த தீட்சிதர் அனந்த கல்யாண மண்டபம் எடுத்ததைக் கூறுவது

எண் 290 - கி.பி. 1927

(நன்றி : குடவாயில் பாலகப்பிரமணியம்)

கல்வெட்டின் வாசகம் வருமாறு

சொஸ்தி ஸ்ரீ சாலிய வாகன சகாப்தம் 1551-க்கு மேற் செல்லா நின்ற பிறசோற்பதி ஸ்ரீ தைய மீ கருவ ஸ்ரீமது ராயமானிய ராயஸ்ரீ ரெகுனாத நாயக்கர் அவர்கள் பிறதானி அய்யனவர்கள் கோவிந்த தீக்ஷிதர் ஸ்ரீமது கும்பகோணம் பெரியமடம் வீரசிங்காதனத்துக் கந்தரான சாரங்க சுவாமியார் அவர்கள் எழுந்தருளிரா நின்ற மகாமடத்து ஆசாரவாசல் அனந்தகல்யாண மகாமண்டபம் திருப்பணியைக் கட்டி வைத்தது. ஆனைகாற்ற விநாயகர் கங்கை வீரேசுவர சுவாமியார் துணை. சிவா உ

கல்வெட்டு வாசகத்தின்கீழ் சிவலிங்கம் (சூரிய சந்திரனுடன்), நந்தி, பலிபீடம், திரிசூலம், விநாயகர் வடிவங்கள் வரைகோட்டு ஓவியங்களாக உள்ளன. இக் கல்வெட்டிற் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ள காலம் கி.பி. 1632 தை 15 என்று குடந்தை சேதுராமனாரும், கி.பி. 1632 ஜனவரி 13 என்று குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியமும் குறிப்பிடுகின்றனர். இதற்கு முற்பட்ட கி.பி. 1506; 1507 ஆண்டுக் கல்வெட்டு களும் உள்ளன. இவற்றையெல்லாம் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் தொல்பொருளாய்வுத்துறையினர் படியெடுத்துள்ளனர். அத்துறையின் 1926-27; 1955-56-ஆம் ஆண்டறிக்கைகளில் இவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகள் வெளியிடப் பெற்றுள்ளன. குடந்தைப் பெரியமடத்தின் பழைமையை இக்கல்வெட்டு களால் அறியலாம். மடத்தின் முன்வாயில் மண்டபம் - ஆசார வாசல் அனந்தகல்யாண மகாமண்டபம் இன்றைக்கு 377 ஆண்டுகளுக்குமுன் பிரதானி கோவிந்த தீட்சிதரால் கட்டிக் கொடுக்கப்பெற்றது. ஆசாரவாசல் என்பது எங்கும் பல விடங்களிலும் உள்ளது. ஆனால் அது அமைந்துள்ள மண்டபத்திற்கு அனந்த கல்யாண மண்டபம் எனப் பெயரிட்டது அழகு, அற்புதம். இங்குக் கல்யாணம் என்பது திருமணத்தைக் குறிக்காது. நற்குணங்களை, விசேட குணங்களைக் கல்யாண குணங்கள் என்கிறோமே, அப்பொருளில்தான் அனந்தகல்யாண மண்டபம் என்பதிலும் கல்யாண என்ற சொல் நிற்கிறது. எல்லா நன்மைகளுடனும் கூடிய மண்டபம் அனந்த கல்யாண மண்டபம். இதுதான் மடத்தின் முகப்பு; நுழைவாயில்.

எடுப்பான (கம்பீரமான) இது இன்றும் அவ்வழியே போவோர் வருவோர்க்குப் பெரியமடத்தின் பெருமையைப் பறைசாற்றிக்கொண்டு பொலிவோடு நிற்கிறது.

பெரிய மடத்தின் குருமரபு

ஏனைய மடங்களின் ஆதீனங்களின் குருமரபு வரிசை, மடாதிபதிகள் குருமகாசந்நிதானங்களின் பெயர் வரிசை, தெரிவது போன்று இம்மடத்து அதிபதிகளின் பெயர்வரிசை சரியாக, முழுமையாகத் தெரியவில்லை.

இரேணுகாசாரியர், மழையமல்லேசுரர், சோமசேகரர், சாரங்கதேவர் என்போர் பெரியமடம் வீரசிங்காதனபீடக் குருமரபில் சிறந்து விளங்கியோராவர். சாரங்கதேவர் காலத்தில் மடம் சிறந்து விளங்கியது. மடத்தின் பெயர் சாரங்கதேவர் மடம் என்று விளங்குவதும், மடாதிபதிகள் அனைவரும் தங்கள் பெயருடன் சாரங்கதேசிகேந்திர என்று சேர்த்து வழங்குவதும் சாரங்கதேவரின் சிறப்பையும் முதன்மையையும் காட்டும்.

பசவலிங்க சாரங்க தேசிகேந்திர சுவாமிகள், ருத்திரமுனி சாரங்கதேசிகேந்திர சுவாமிகள், மழையமல்ல சாரங்க தேசிகேந்திர சுவாமிகள், சோமலிங்க சாரங்க தேசிகேந்திர சுவாமிகள், சாரங்க தேசிகேந்திர சுவாமிகள் ஆகிய ஐந்து சுவாமிகளின் சமாதிகள் மடத்தின் பிரதான கட்டிடத்திற்குள்ளேயே உள்ளன. இவற்றினிடையேதான் வீரசிம்மாசன குருபீடம் அமைந்துள்ளது.

சென்னையில் அரசினர் கையெழுத்துச்சுவடி நூலகத்தில் இம்மடத்து சம்பந்தமான கையெழுத்துக் காகிதப்புத்தகம் ஒன்று உள்ளது. வீரசிங்காதனபுராணச் சுருக்கம், குடந்தைப் பெரியமடத்து மடாதிபதிகளின் விவரம், குடந்தைப் பெரிய மடத்துக்குள்ள ஆதரவு என்று மூன்றும் உள்ள அக்காகிதக் கையெழுத்துப் புத்தகத்தால் மடாதிபதிகள் சிலரது பெயரும் சொத்து ஆதரவுகள் மிகச்சிலவும் தெரிகின்றன. நாம் இதனைப் படி (நகல்) எடுத்து ஆராய்ந்து பல செய்திகளை அறிந்தோம்.

விசுவநாதமூர்த்தி, மகத்துசுவாமி, முத்துவீரசாமி, ருத்திர மணியசுவாமி, குருபசவ சுவாமி, முருகசாமி, வசவலிங்க சுவாமி, கெங்காதரசுவாமி, சோதிலிங்கசாமி, மல்லிகார்ச்சுன சுவாமி, சாரங்கபாணி சுவாமி என்ற பெயர்கள் நாயக்கர் ஆட்சிக் காலத்தில் இருந்தவர்களாகக் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளன. “முருகசாமி மொறங்கியில் சிவலிங்கலீலை” என்று குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. நேபாள நாட்டில் மோரங்கி என்னுமிடத்தில் காசி குமாரசாமி மடத்திற்கு (திருப்பனந்தாள் காசிமடத்திற்கு)க் கிளைமடம் இருந்தது. அது இமயமலைச்சாரல், உருத்திராக்க மரக்காடுகள் உள்ள இடம். முருகசாமி மோரங்கிக்குச் சென்று வந்திருப்பார் போலும். முருகசாமி மொறங்கியில் சிவலிங்க லீலை என்பது அவரது மோரங்கி விஜயத்தைக் குறிப்பதாகலாம். சமாதி விபரம் - மலையாளம், மதுரை சீமையில் பல, கம்பத்தில் 1, கன்னிவாடியில் 1, மேற்றங்கியில் 1, மகத்து 7-ம் கும்பகோணத்தில் சமாதிகள் நடந்தது, கோயம்புத்தூரில் சமாதி-என்ற குறிப்பும் உள்ளது. உள்ளூரிலும், தேரெழுந்தூர், நல்லூர், வீரமங்கலம், சாத்துக்குடி ஆகிய வெளியூர்களிலும் உள்ள நன்செய் புன்செய் நிலச் சொத்துகள் பற்றிய சிறு குறிப்புகளும் உள்ளன.

இம்மடத்தில் நிகழும் முதன்மையான குருபூஜை ஜெகத்குரு ஸ்ரீ முருகப் பிரம்ம தர்க்க சாரங்க தேசிகேந்திர மகாசுவாமிகளின் குருபூஜையாகும். பங்குனி ரோகினியில் நிகழ்வது. எனவே இக்குருமரபில் இவர்கள் மிகவும் சிறந்து விளங்கியவர்கள் இந்திய நாடு முழுவதிலும் இலங்கை யிலும் புகழ்பெற்று விளங்கியவர்கள் என்று தெரிகிறது.

ஸ்ரீ ஜகத்குரு சாந்ததேவ சாரங்கதேசிகேந்திர மகாசுவாமிகள்

இப்போது நம்முடைய காலத்தில் நாமெல்லாம் அறிய விளங்கியவர்கள், இப்போது எழுந்தருளி விளங்கும் மடாதிபதி களுக்கு முன்பு எழுந்தருளி விளங்கியவர்கள் ஸ்ரீ ஜகத்குரு சாந்ததேவ சாரங்கதேசிகேந்திர மகாசுவாமிகள் ஆவர்.

குடந்தைப் பெரியமடத்து மடாதிபதிகள் அனைவரும் கன்னட நாட்டிலிருந்து வருபவர்களே, கன்னடத்தைத் தாய்மொழியாக உடையவர்களே. தமிழ்நாட்டில் கன்னடத்துச் சுவாமிகளை மடாதிபதிகளாக உடைய வீரசைவ மடம் இக்குடந்தைப் பெரியமடம் ஒன்றே. முன்னொரு காலத்தில் தமிழ்நாட்டுத் தமிழர்களே மடாதிபதிகளாக இருந்ததாகக் கூறுகின்றனர். கன்னட நாட்டிலிருந்து மடாதிபதிகள் வருவது மரபாகையில் சிலசமயம் மடாதிபதிகள் இன்றி இடைவெளி ஏற்பட நேர்கிறது. அவ்வாறு சிலகாலம் ஆசாரியரின்றி இருந்த நிலையில் அன்பர்கள் கர்நாடகத்திலிருந்து ஸ்ரீ சாந்ததேவ சாரங்கதேசிகேந்திர சுவாமிகளைப் பட்டத்திற்கு அழைத்து வந்தனர்.

சுவாமிகள் மடாதிபதிகளாகப் பட்டத்திற்கு வந்த காலம் 05.05.1939. சுவாமிகள் சிவப்பேறு பெற்ற காலம் 1995, ஆனி, பரணி. 56 ஆண்டுகள் குடந்தைப் பெரியமடத்தின் வீரசிம்மாசன பீடாதிபதியாக விளங்கி அருள்பாலித்திருக்கிறார்கள். சுவாமிகளுக்கு அகவை 110 என்று கூறப்பெறுகிறது. இவர்கள் பட்டத்திற்கு வந்த அடுத்த ஆண்டில் 1940-இல் கூட்டி நடத்திய அகில பாரத வீரசைவ மகாசபை நிகழ்ச்சியை நினைவுகூர்ந்து பாராட்டிப் புகழும் முதியோர் பலர் இன்றும் உளர். 1944; 1956; 1968; 1980; 1992 ஆகிய ஐந்து மகாமகங்களைச் சுவாமிகள் கண்டவர்கள்.

முதன்முதலாக 1968-இல் யாம் கும்பகோணம் மகாமகத்திற்குச் சென்றோம். எம்மை அழைத்துச் சென்றவர் எமது உழுவலன்பரும் எமக்குப் பணிவிடை போன்று அன்பாக உதவிவந்தவரும் திருச்சிற்றம்பலம் பெருநிலக்கிழாருமாகிய கடலூர் திரு. தி.கி. நாராயணசாமி நாயுடு (T.K.N. - தி.கி.நா) அவர்களாவர். குடந்தையில் மஞ்சக்கொல்லை இராம. திருநாவுக்கரசு முதலியார் பி.ஏ., (R.T.) தி.கி.நா.வின் நண்பர். எமக்கும் அன்று முதல் நண்பரானார். அவர் அப்போது பெரியமடம் நிர்வாகக்குழுவின் செயலாளராக இருந்தார். பின்பு துணைத்தலைவராகவும் இருந்தார். கும்பகோணம்

மகாமகத்துக்குச் சென்ற நாங்கள் பெரிய மடத்திலேயே தங்கினோம். அப்போது ஏற்பட்ட பெரியமடத்தின் தொடர்பு நான்கு மகாமகங்களுக்கு மேலாக இன்றளவும் தொடர்கிறது. முன்போல அதிகத் தொடர்பில்லை எனினும் விட்டுப்போக வில்லை. தொடர்ந்துகொண்டிருக்கிறது.

பெரிய மடத்துத் திருப்புகழ்க் கல்வெட்டை மடத்தில் நிறுவ நண்பர் தி.கி.நா. அவர்கள் ஏற்பாடு செய்து நிறுவினார்.

அருட்செல்வர் மகாலிங்கம் அவர்கள் எமக்கு நண்பர். கும்பகோணம் ஆர்.டி-க்கு நண்பர் மட்டுமன்றி இளமையில் கல்லூரித் தோழர். அருட்செல்வர் மகாலிங்கம் அவர்களின் பிறந்தாள் விழா ஆண்டுதோறும் பங்குனி பரணியில் திருவிடைமருதூரில் திருக்கோயில் வழிபாடாக நிகழும். பெரியமடத்துக் குருபூஜையும் அச்சமயம் இரண்டு நாள் பின்பு நிகழும். நாம் திருவிடைமருதூருக்கு வரும்போதெல்லாம் ஆர்.டி. அவர்களின் இல்லத்தில் தங்குவதும் பெரியமடம் குருபூஜையில் கலந்துகொள்வதும் பல ஆண்டுகள் நேர்ந்த துண்டு. அருட்செல்வர் பிறந்தநாள் வழிபாடு பெரியமடத்துக் குருபூஜை இவற்றை ஒட்டி அந்நாள்களில் பெருஞ்சொற் பொழிவாளர் கீதாபோதகர் அருட்பாமுரசு திரு. நா. கிரிதாரி பிரசாத் அவர்களின் தொடர் சொற்பொழிவு பெரியமடத்தின் முற்றத்தில் நடத்தப்பெறும். அமைச்சராகவும், மேல்சபைத் தலைவராகவும் இருந்த மாணிக்கவேலர் அவர்கள் சிலமுறை வந்து இச்சொற்பொழிவுகளில் தலைமையும் முன்னிலையும் வகித்துச் சிறப்பித்திருக்கிறார். அன்பர் ஆர். டி. அவர்களின் சிறந்த ஏற்பாட்டில் இவை நிகழும். இவையெல்லாம் எமது பழைய கால நினைவுகள் என்றாலும் பசுமையான நினைவுகள்.

மடத்தின் கோயிலாகிய வீரபத்திரசுவாமி கோயிலுக்குக் கிருபானந்தவாரியார் தலைமையில் ஒரு திருப்பணிக்குழு 1974-இல் ஏற்படுத்தப்பெற்றது. பின்பு வேலைகள் சரிவர நடைபெறவில்லை. திரு. காளி நாடார் என்பவர் அக் காலத்தில் கும்பகோணம் நகராட்சியின் ஆணையராக வந்தார். அவர் ஸ்ரீரங்கத்தில் நகராட்சி ஆணையராக இருந்த காலத்தில்

நாம் நகரமைப்பு ஆய்வாளராக இருந்தோம். அவர் கும்பகோணம் நகராட்சி ஆணையராக வந்தபின் நண்பர் ஆர்.டி. அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி, அவரைக் கொண்டு மடம் கோயில் இரண்டின் வாசலிலும் உள்ள கோயிலுக்குச் சொந்தமான திறந்த வெளியிடத்தை அளந்து நான்குபக்கமும் கல்நட்டு முள்வேலி போட்டு, வீரபத்திர சுவாமி நந்தவனமாகச் செம்மைப் படுத்த உதவினோம். அந்நாளில் சிக்கல். க. ராஜகோபால் பிள்ளை என்ற தியாகி, சுதந்தரப் போராட்ட வீரர், மடத்தின் பவர் ஏஜெண்டாக இருந்தார். பெங்களூரில் திரு. ஜி.சி. வீரப்பா பி.ஏ.எல்.எல்.பி. என்பவரும் கும்பகோணம் ஆர்.டி.யும் செயலாளர்களாக இருந்தனர். மடத்தில் சிறிது சிறிதாகச் சில சீர்திருத்தப் பணிகள் செய்யப்பெற்றன.

பெரிய சுவாமிகளுக்கு வயது முதிர்ச்சியால் தளர்ச்சி ஏற்படவே இளைய பட்டமாக ஒருவரை நியமிக்க எண்ணினார்கள். ஸ்ரீ நீலகண்ட சாரங்கதேசிகேந்திர சுவாமிகள் 29.04.1982-இல் பெரிய மடத்தின் இளையபட்டம் ஆசாரியராக நியமிக்கப் பெற்றார்கள். அச்சமயம் திரு. கே.பி. சாந்தமூர்த்தி என்பவர் பவர் ஏஜெண்டாக இருந்து பணி செய்தார்.

புநீலநீர் ஜகத்குரு நீலகண்ட சாரங்கதேசிகேந்திர

மகாசுவாமிகள் .

இப்போது பெரியமடம் வீரசிம்மாசனபீடம்

மடாதிபதியாக விளங்குபவர்கள்

கர்நாடக மாநிலத்தில் 07.01.1948 புதன்கிழமை அனுட நாளில் தோன்றியவர்கள். சம்ஸ்கிருதத்தில் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்கள். முந்திய பட்டம் சுவாமிகளால் இளவரசாகத் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு 29.04.1982-இல் இளவரசுப் பட்டம் கட்டப்பெற்றார்கள். அது முதல் பெரிய சுவாமிகள் 1995-இல் சிவப்பேறு பெறும்வரை பதின்மூன்று ஆண்டுகள் சுவாமிகளின் மேற்பார்வையில் இளவரசாகப் பணியாற்றினார்கள். பெரிய சுவாமிகள் 1995 ஜூன் ஆனி பரணி நாளில் கர்நாடக மாநிலத்தில் அன்னிவாலா என்னும் கிராமத்தில் சிவப்பேறு பெற்றபின், குடந்தைப் பெரியமடத்தின் பெரியபட்டம்

மடாதிபதிகளாக எழுந்தருளி அருளாட்சி செய்து வருகிறார்கள். இவர்கள் இம்மடத்தின் 15-ஆவது பீடாதிபதி என்று தெரிய வருகிறது.

வழக்கம்போல் மடத்துப் பணிகளும் குருபூஜை முதலியனவும் சிறப்பாகக் கோயில் திருப்பணி கும்பாபிஷேகம் முதலியனவும் நிகழ்ந்து வருகின்றன.

ஸ்ரீலஸ்ரீ சாரங்கதேசிகேந்திர மகாசுவாமிகளின் குருபூசை நாளாகிய 11.04.1997-இல் தாராசுரம் ஸ்ரீ வீரபத்திரசுவாமி கோயிலிலும் அதிலுள்ள ஒட்டக்கூத்தர் சமாதியிலும் சிறப்பு வழிபாடுகள் நிகழ்ந்தன. மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் கோவை பேரூர் ஆதீனம் குருமகாசுந்திரானங்கனம், அருட்செல்வர் மகாலிங்கம் அவர்களும், தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர் டாக்டர் கி. கருணாகரன் அவர்களும், சைவப்பேரறிஞர் பேராசிரியர் டி.பி. சித்தலிங்கையா அவர்களும், குடந்தை கல்வெட்டு ஆய்வாளர் அறிஞர் என். சேதுராமன் அவர்களும் கலந்துகொண்டனர். நாமும் கலந்து கொண்டோம். விழா தாராசுரம் வீரபத்திர சுவாமி கோயில் கோபுரவாசல் முன்றிலில் நிகழ்ந்தது.

அன்று கல்வெட்டறிஞர் குடந்தை சேதுராமன் அவர்களுடன் அருட்செல்வரும் நாமும் தாராசுரம் இராஜராஜேசுவரம் கோயிலைப் பார்வையிட்டோம். கல்வெட்டுகளையும் சிற்பங்களையும் காண்பித்து அறிஞர் சேதுராமனார் விளக்கங்கூறினார். அதன்பின் அறிஞர் சேதுராமனாரும் நாமும் தாராசுரம் வீரபத்திர சுவாமி கோயிலில் கள ஆய்வு செய்தோம். கோயிலின் முற்பகுதியில் திருஞானசம்பந்தர் திருவுருவச்சிலை, திருச்சுற்றில் பின்புறம் ஒட்டக்கூத்தர் சமாதி முதலிய பல உண்மைகள் உறுதியாயின. சேதுராமனாரும் நாமும் அன்று அரிய ஆய்வுரைகளை ஆற்றினோம்.

02.04.1998-இல் சாரங்கதேசிகேந்திர மகாசுவாமிகளின் குருபூஜை விழா, இப்போது மடாதிபதிகளாக அருளாட்சி செய்யும் ஜெகத்குரு ஸ்ரீலஸ்ரீ நீலகண்ட சாரங்கதேசிகேந்திர

மகாசுவாமிகளின் 50-ஆவது ஆண்டு நிறைவுப் பொன்விழா, வீரசைவப் பெரியோர்களுக்கு “வீரசைவக் காவலர்” விருது வழங்கும் விழா ஆகிய முப்பெரு விழாக்கள் நிகழ்ந்தன. அடிகளாசிரியர், முனைவர் வை. இரத்தினசபாபதி, கவிஞர். ஆ. திருவாசகன் முதலிய வீரசைவ அறிஞர்களுக்கும் வீரசைவப் புரவலர் பலருக்கும் “வீரசைவக் காவலர்” விருது வழங்கப்பெற்றது. தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் கர்நாடக மாநிலத்திலிருந்தும் பெருந்திரளான வீரசைவப் பேரன்பர்கள் இம்முப்பெருவிழாவிற்கு கலந்துகொண்டனர்.

11.06.2000 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் பெரியமடத் திற்கு அருகில் மகாமகக் குளத்தின் கரையிலுள்ள வீரபத்திர சுவாமி கோயிலுக்கு ஒரு பெருந்திருப்பணியைச் சுவாமிகளே தொடங்கி வைத்தார்கள். 16.06.2001 வெள்ளிக்கிழமை காலை கர்நாடக மாநிலத்திலிருந்து எழுந்தருளிய பதின்மூன்று மடாதிபதிகள் முன்னிலையில் முகூர்த்தக்கால் நடப்பெற்றுத் திருப்பணி வேலைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று நிறைவேறி 22.11.2002 வெள்ளிக்கிழமை மகாகும்பாபிஷேகம் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. சைவ வீரசைவ ஆதீன குருமகா சந்திதானங்கள் பலர் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்த மிகப் பெரிய விழா.

தாராசுரம் வீரபத்திர சுவாமி கோயில் மிகப்பெரிதும் பழுதுபட்ட நிலையில் உள்ளது. சுற்றுமதிற் சுவர்கள் வெளிப் பிரகாரங்கள் முற்றிலும் இடிந்து பாழ்பட்ட நிலையில், அவ் விடங்களில் மாட்டுக்கொட்டகைகள், வைக்கோற்போர், கூரைக்குடிசைகள் போட்டும் சிறு கடைகள், சிறுதொழிற் கூடங்கள் கட்டியும் பலர் ஆக்கிரமிப்புச் செய்துவிட்டனர். மூலத்தானம் முன்மண்டபங்கள் உள்திருச்சுற்று ஆகியவை மட்டுமே இடிந்து விழும் நிலையில் எஞ்சியுள்ளன. இந் நிலையிலும் நாள்தோறும் பூஜை தவறாது நடைபெற்று வருகிறது. மார்கழி முப்பதுநாளும் அதிகாலை பாராயணம் வழிபாடு, விசேட நாள்களில் சிறப்பு வழிபாடு போன்றவை நடைபெறுகின்றன. திருப்பணி வேலைகள் தொடங்கப்

பெற்றவை செய்ய இயலாமல் அப்படி அப்படியே நிற்கின்றன. ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்ற நீதிமன்றத்தின் மூலம் தீர்ப்புப் பெற்றும் சுற்றுச்சூழல் சமூக அரசியல் காரணங்களால் எளிதில் அகற்ற இயலாத நிலை. ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றி, முழுமையான ஒரு திருப்பணியைச் செய்து முடிப்பதற்கு ஆயிரக்கணக்கான அன்பர்களது பலமும் கோடிக்கணக்கான பண பலமும் வேண்டும். வீரபத்திரரின் திருவருள்தான் துணை செய்ய வேண்டும்.

பெரியமடத்தின் செயற்குழுவிற்குச் சுவாமிகளே தலைவர். இராம. திருநாவுக்கரசு பி.ஏ. துணைத்தலைவராகவும், நாகராஜ அந்தானப்ப ஹண்டி செயலாளராகவும் அண்மைக்காலம் வரை விளங்கினர். அண்மையில் இவ்விருவரும் ஒருவர்பின் ஒருவராகக் காலமாகிவிட்டனர். ஹண்டி கர்நாடக மாநிலத்திற் பிறந்து பல காலமாகத் தமிழ்நாட்டில் தொழில்புரியும் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். நாகராஜ அந்தானப்பா ஹண்டி என்பதில் அந்தானப்பா என்பது அன்னதானப்பா என்பதைக் குறிக்குமாம். அன்னதானேஸ்வரர் என்பது சிவபெருமான் பெயர்களில் ஒன்றாம். சுவாமிகளின் பவர் ஏஜண்டாக ஆர்வமுடன் பணி யாற்றிவரும் ஹண்டி சுவாமிகளைவிட வயதில் இளையவர்; 01.05.1951-இல் பிறந்தவர். இவரது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நாம் ஸ்ரீரங்கத்தில் நகரமைப்பு ஆய்வாளராக அலுவல் பார்த்த காலத்திலேயே, 35 ஆண்டு களுக்கு முன்பே தேங்காய் மொத்த வாணிபம் செய்து வந்தார்கள். அப்போதே இக்குடும்பத்தினரை நாம் அறிவோம். அன்பர் ஹண்டி நமக்கு நன்கு பழக்கமானவராக இருந்தார். செயலாளராகவும் பவர்எஜண்ட் ஆகவும் திறம்படப் பணி யாற்றிய அவர் 17.01.2005-இல் யாரும் எதிர்பாராத நிலையில் அமரராகிவிட்டது ஈடு செய்யமுடியாத இழப்பாகும்.

அன்பர் திரு பி. கிருஷ்ணமூர்த்தி பிள்ளை அவர்கள் மடத்தின் செயலாளராகவும், திரு என். பன்னீர்செல்வம் அவர்கள் மேலாளராகவும் இப்போது பணியாற்றி வருகிறார்கள்.

கங்காதர தேவர் (கங்காதர தேசிகர்) என்னும் இளந்துறவி ஒருவர் கர்நாடக மாநிலம் பெங்களூருவிலிருந்து வந்து சுவாமிகளுடன் உடனிருந்து உதவிவருகிறார். 13.08.1979-இல் பிறந்த இவ்விளைஞர் கர்நாடகத்திலிருந்து வந்திருப்பினும் தமிழறிந்தவராக இருக்கிறார். கல்வியறிவும் தோற்றப்பொலிவும் உள்ள கங்காதரரின் முயற்சியால் மடத்துக் கட்டிடங்களைச் செப்பணிட்டுப் புதுக்குவிக்கும் திருப்பணிகள் நிகழ்ந்து கொண்டுள்ளன. அண்மையில் 29.03.2009-இல் நாம் குடந்தைக்குச் சென்று பெரிய மடத்தில் நடந்து கொண்டுள்ள கட்டிடச் சீர்திருத்தப் பணிகளைக் கண்டு மகிழ்ந்தோம். நன்றாகச் செய்து வருகிறார்கள். நல்லதோர் எதிர்காலம் தோன்றுகிறது.

ஒட்டக்கூத்தராலும் அருணகிரிநாதராலும் பாடப்பெற்ற சிறப்பு, அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் ஒருவராகிய மூர்க்க நாயனார் இருந்து தொண்டு செய்த சிறப்பு, கும்பேஸ்வரர் கோயிலையும் மகாமகக் குளத்தையும் ஒரு காலத்தில் நிர்வாகம் செய்த சிறப்பு, ஒன்றுக்கு இரண்டாக இரண்டு பெரிய வீரபத்திரசுவாமி கோயில்களைச் சொந்தமாகக் கொண்டுள்ள சிறப்பு, கும்பகோணத்தில் மிகவும் முக்கியமான இடமாகிய மகாமகக் குளத்தின் கரையில் அமைந்துள்ள சிறப்பு, இலங்கை யாழ்ப்பாணம் கீரிமலையில் ஒரு கிளை மடத்தைக் கொண்டிருந்த சிறப்பு, ஆகிய வரலாற்றுச் சிறப்பு, இலக்கியச் சிறப்புகளைப் பெற்ற பெரியமடம் சிறப்புக் குன்றாமல் பாதுகாப்பது மடாதிபதிகள், நிர்வாகக் குழுவினர் கடமை மட்டுமன்று, தமிழ்நாட்டிலும் கர்நாடக மாநிலத்திலும் உள்ள வீரசைவப் பெருமக்கள் அனைவரது கடமையுமாகும்.

குடந்தையம் பதியிற் கோதிலாப் பெரிய
மடந்தனில் வாழ்வீர மயேச்சுரர் வாழியே!

மௌனசுவாமிகள் மடம்

சிதம்பரம்

மௌன சுவாமிகள் மடம்

சிதம்பரம்

சிதம்பரம் தெற்கு வீதியிலிருந்து சீகாழிக்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையின் ஒரு பகுதிக்குச் சபாநாயகர் தெரு என்று பெயர். சபாநாயகர் தெருவில் 39-ஆம் எண்ணுள்ள வளாகத்தில் மௌனசுவாமிகள் மடம் அமைந்துள்ளது. ஸ்ரீ மௌன சுவாமிகள் மடாலயம், 39, சபாநாயகர் தெரு, சிதம்பரம் என்பது முகவரி. மௌன சுவாமிகள் மடம் இன்னும் சுருக்கமாக மௌனமடம் என்றும் வழங்கப்பெறும்.

மௌனமடத்தின் குருமரபு

மௌனமடத்தின் நிறுவனர் குருமுதல்வர் மௌன சுவாமிகள். அவர் பெயராலேயே இம்மடம் மௌனசுவாமிகள் மடம் என்றும் மௌன மடம் என்றும் வழங்கப்பெற்று வருகிறது. மௌனசுவாமிகளுக்குப்பின் அறுவர் ஒருவரின் ஒருவராக மடாதிபதியாக விளங்கியுள்ளனர். மௌன சுவாமிகளையும் சேர்த்து எழுவர். இப்போது மடாதிபதியாக விளங்குபவர் எட்டாம் பட்டம் சுவாமிகள்.

1. மௌன சுவாமிகள்
2. செல்லப்ப சுவாமிகள்
3. பொன்னம்பல சுவாமிகள்
4. வசுவலிங்க சுவாமிகள்
5. ஆறுமுக சுவாமிகள்
6. (இரண்டாம்) செல்லப்ப சுவாமிகள்
7. சபாபதி சுவாமிகள்
8. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் (இப்போது மடாதிபதியாக உள்ளவர்கள்).

இது மௌன மடத்தின் குருமரபு. முதல்வர் மௌனசுவாமிகள் மௌனமாகவே இருந்ததால் இம்மரபில் வரும் அனைவருக்குமே பெயருக்கு முன்னால் “மௌனம்” என்ற அடைமொழி சாத்தி வழங்குதல் வழக்கமாயிற்று. அதன்படி இப்போது மடாதிபதியாக விளங்குபவர்களின் பெயர் ஸ்ரீலக்ஷ்மி மௌன சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் என்பதாம்.

குருமுதல்வர் மௌன சுவாமிகள்

மயிலத்திற்கு அருகில் உள்ளது திண்டிவனம். திண்டிவனத்திற்கு அருகில் உள்ளது பெருமுக்கல் மலை. பெருமுக்கல் என்றால் பெரிய மூன்று கற்கள். அவை பெருமுக்கல் பழமுக்கல் நன்முக்கல். பெருமுக்கல் மலைச்சாரலில் ஒரு குகையில் மௌனசுவாமிகள் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தார். கடுந்தவசி. படத்தைப் பார்த்தாலே தெரியும். படம் காண்க. எந்நேரமும் மௌனமாக இருப்பார்.

வாய் பேசாமல் இருப்பது மட்டுமே மௌனம் என்று பலரும் எண்ணுவர். பேசாதிருப்பது மட்டும் மௌனமன்று. உண்மையில் மனம் அடங்கிய நிலையே மௌனம். மனோ மௌனம், வாக்கு மௌனம், காய மௌனம் (காஷ்ட மௌனம்) என்று மூன்று மௌன நிலைகள் உண்டு. மனம் அடங்கிய நிலை மனமௌனம், மனோமௌனம். வாய்ப் பேச்சு அடங்கிய நிலை வாக்குமௌனம். உடம்பு அசையாது ஆடாது ஒரே நிலையில் நிற்கும் நிலை காயமௌனம், காஷ்ட மௌனம். “மோனம் என்பது ஞானவரம்பு” என்பது ஔவையார் வாக்கு (கொன்றைவேந்தன்). ஞானிகள் பலர் மௌனத்தைக் கடைப்பிடித்துள்ளனர். தாயுமானவரின் குரு மௌனகுரு. அவர் திருமூலர் மரபில் வருபவர். “மூலன் மரபில்வரு மௌன குருவே” என்று அவரைத் தாயுமானவர் பாடுகிறார். திருச்சிராப்பள்ளி தாயுமானவர் மலைச்சாரலில் அவருடைய மடம் உள்ளது. மௌனமடம் என்றே பெயர், முற்காலத்தில் தனியாக, சொந்த நிர்வாகமாக இருந்த அது பிற்காலத்தில் தருமபுர ஆதீனத்தைச் சேர்ந்துவிட்டது. திருச்சிராப்பள்ளி மௌனமடத்தில் உள்ள தம்பிரான்கள்

மௌன சுவாமிகள்

“மௌன” என்ற அடைமொழியுடன் வழங்கப்பெறுவர். இப்போது உள்ளவர் மௌன குமாரசாமித் தம்பிரான் அவர்கள். அண்மையில் திருவலம் சுவாமிகள் மௌன சுவாமிகளாக விளங்கியதை இத்தலைமுறை நன்கறியும். வேலூர் அருகே இரத்தினகிரியில் உள்ள பாலமுருகன் அடிமை சுவாமிகள் இன்று நம்மிடையே விளங்கும் மௌன சுவாமிகள் ஆவார்.

பெருமுக்கல் மலைக்குகையில் மௌனமாகத் தவஞ் செய்து கொண்டிருந்த மௌன சுவாமிகள் பேச்சு அடங்கிய நிலையில் இருந்ததோடு சில சமயங்களில் மூச்சு அடங்கிய நிலையிலும் இருப்பார். இடையில் ஆடை அணியார். கோவணம் மட்டுமே அணிந்திருப்பார். அவரது வாய் மட்டும் மௌனமன்று. வயிறும் மௌனம். குடல் ஈரங்காயாதிருக்க எப்போதாவது ஒருமுறை குகையைவிட்டு வெளியே வந்து கொடிக்கள்ளிப் பாலையும் இலைக்கள்ளி (சப்பாத்திக்கள்ளி)ப் பழத்தையும் அருந்துவார். இதைக்கண்ட மக்கள் குகையை நாடி வரத்தொடங்கினர். சுவாமிகளைக் கண்ணாற் கண்டாலேயே, சுவாமிகளின் கண்பார்வை பட்டாலேயே எண்ணிய காரியம் கைகூடுகிறது என்ற நம்பிக்கை மக்களிடையே பரவிற்று. மயிலம் பாலசித்தரே வந்துவிட்டதாக மக்கள் கருதினர். குகைவாயிலில் கூட்டம் பெருகியது. சுவாமிகள் இடமாற்றஞ் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

சுவாமிகள் சிதம்பரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டார். தில்லைத் திருக்கோயிலின் மேலைக் கோபுரத்து மாடத்தில் அமர்ந்து தவத்தைத் தொடர்ந்தார். கோயில் வாயிலாதலின் இங்கும் கூட்டம் பெருகிற்று. குழந்தைப்பேறு இல்லாதவர்கள் சுவாமிகளைத் தரிசித்துக் குழந்தைப் பேறு பெற்றனர். திருமணம் ஆகத் தாமதமாதல் தடைப்படுதல் போன்ற குறையுடையவர்கள் சுவாமிகளைத் தரிசித்து எளிதிலும் விரைவிலும் திருமணமாகப் பெற்றார்கள். தீராத நோயுடையவர்கள் சுவாமிகளைத் தரிசித்து நோய் நீங்கப் பெற்றார்கள். தரிசிக்கவரும் மக்கள் கூட்டத்திற்குக் கேட்கவேண்டுமா? சுவாமிகள் கோயில் வாசலில், கோபுர வாசலில் தங்கியிருப்பது

கோயில் வழிபாட்டுக்கு இடையூறாக இருந்தது. சுவாமிகள் இடமாற்றஞ் செய்ய வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது.

ஒருநாள் நள்ளிரவில் சுவாமிகள் தெற்குநோக்கிப் புறப்பட்டார். இன்று மௌனமடம் அமைந்துள்ள இடத்திற்கு வந்தார். ஆயிசுளக்கரையில் ஒரு சிறு குடிசை, மடம் போலத் தோற்றமளித்தது. அதன் திண்ணையில் அமர்ந்தார். வைகறையில் குடிசையின் கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே வந்த செல்லப்பசுவாமிகள் திண்ணையில் அமர்ந்திருந்த மௌன சுவாமிகளைக் கண்டு, வியந்து போற்றி வணங்கித் தம் குடிசைக்குள் அழைத்துச் சென்று அமர்த்தி வழிபட்டார். சுவாமிகள் அங்கேயே தங்கினார். இங்கும் மக்கள்கூட்டம் பெருகிற்று. செல்லப்பசுவாமிகளின் சிறு குடிலே மௌன சுவாமிகள் மடமாக வளர்ந்தது. சுவாமிகளது புகழ் பல இடங்களுக்கும் பரவிற்று. தூரத்து ஊர்களிலிருந்தும் அன்பர்கள் வந்து தரிசித்துக் குறைநீங்கப் பெற்றனர். நீண்டகாலம் அன்பர் பலருக்கும் அருள்பாலித்துக் கொண்டிருந்த சுவாமிகள் ஒருநாள் ஜீவசமாதியடைந்தார்கள். சுவாமிகளின் சமாதிக் கோயிலே இப்போது மடத்துக் கோயிலாக உள்ள கங்காதரேஸ்வரர்கோயில்.

சிதம்பரம் மௌனசுவாமிகளும் பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகளும் ஒருசமயம் சந்திக்க நேர்ந்ததென்றும் அப்போது சாந்தலிங்க சுவாமிகளுடன் உடனுண்பதற்காக மௌன சுவாமிகள் வீரசைவக் கோலங்கொள்ள நேர்ந்ததென்றும் ஒரு வரலாறு கூறப்பெறுகிறது.

2-ஆம் பட்டம் செல்லப்ப சுவாமிகள்

மௌன சுவாமிகளுக்குப்பிறகு செல்லப்பசுவாமிகள் மடாதிபதியாக ஆனார். இவர் காலத்தில் மடம் மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது.

3-ஆம் பட்டம் பொண்ணம்பல சுவாமிகள்

இவர் மௌன சுவாமிகள் காலத்திலும் செல்லப்ப சுவாமிகள் காலத்திலும் உடனிருந்தவரே. செல்லப்பசுவாமி

களுக்கு பிறகு இவர் மடாதிபதியானார். இவர் காலத்தில் மடத்தில் அன்னம்பாலிப்புஅறம் பெருகிற்று.

4-ஆம் பட்டம் வசவலிங்க சுவாமிகள்

இவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் மடம் பெருவிளக்கம் பெற்றது. ஆதிசுருமூர்த்திகளின் சமாதிக்கோயில் கற்கோயிலாகக் கட்டப்பெற்றது. மகப்பேறுபெற அருளல் நோய்நீங்க அருளல் ஆகிய இருபெரும் ஆற்றல்களும் இவர்களிடம் சிறந்து விளங்கின.

காரைக்குடியிலிருந்து நகரத்தார் ஒருவர் தரிசித்து ஆறு தலைமுறைகளாக மகப்பேறில்லாத குறை நீங்கப்பெற்றார். ஆதிசுருமூர்த்திகளாகிய மௌனசுவாமிகளின் சமாதிக் கோயிலைக் கற்கோயிலாகக் கட்டினார். திருமடத்துத் திருப்பணியைத் தொடங்கி இன்றுள்ள நிலையில் பெருங் கட்டிடமாகக் கட்டினார். மடத்திற்கு நன்செய் நிலங்களை வாங்கி வைத்தார்.

காரைக்குடியைச் சேர்ந்த நகரத்தாராகிய முத்தைய செட்டியார் என்பவர் மடத்துக்கு வந்து துறவுபெற்று முத்தைய சுவாமிகளாகித் திருமடத்திலேயே தங்கித் தொண்டு செய்து திருமடத்திலேயே முத்திப்பேறு பெற்றார். அவரது சமாதிக் கோயிலும் மடத்தின் பின்புறம் தோட்டத்திலுள்ளது.

5-ஆம் பட்டம் ஆறுமுக சுவாமிகள்

இளமைப் பருவத்திலேயே மடத்திற்குவந்து தங்கிக் கல்விகற்றுத் துறவுபெற்றுத் தொண்டு செய்து வந்த இவர் வசவலிங்கசுவாமிகளுக்குப் பின் ஐந்தாவது பட்டம் மடாதிபதியானார். மடத்தின் பின்புறம் தோட்டத்தில் குருமூர்த்தங்களை ஒட்டியுள்ள அரைஏக்கர் நன்செய் நிலங்களை 25 ரூபாய் விலை பேசி வாங்கினார். 15 ரூபாய் பணம் கொடுத்துவிட்டு மிகுதி 10 ரூபாய்க்குப் பிராமிசரி நோட்டு எழுதிக்கொடுத்தார். பனை ஒலையில் எழுதிக்கொடுத்த அந்தப் புரோநோட்டு இன்றும் மடத்திலேயே உள்ளது, பாதுகாப்பாகப் பேணி வருகிறார்கள்.

6-ஆம் பட்டம் செல்லப்ப சுவாமிகள்

இரண்டாவது செல்லப்ப சுவாமிகள் எனக் குறிப்பிடப் பெறும் இவர்கள் சிதம்பரம் ஈசானியமடம் இராமலிங்க சுவாமிகளிடம் பாடம் கேட்டவர்கள். சிறந்த தமிழ்ப்புலமையுடையவர்கள். யாழ்ப்பாணம் வேலாயுத சுவாமிகள் என்பவரைக் கொண்டு திருமடத்தில் பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து இலக்கணப்பாடம் நடத்தச் செய்தார்கள். வீரையசுவாமிகள் என்பவரை வாரந்தோறும் திருவாசக விரிவுரை செய்யச் செய்தார்கள். இவர்கள் காலத்தில் நகரத்தார் பலர் மடத்திற்கு நன்செய் நிலங்களை வாங்கியளித்தனர்.

7-ஆம் பட்டம் சபாபதி சுவாமிகள்

இவர்கள் நம் காலத்தவர்கள். இத்தலைமுறையில் எல்லாராலும் அறியப்பெற்றவர்கள். 1923-இல் பட்டத்திற்கு வந்தார்கள். சித்தாந்தம், வேதாந்தம், வீரசைவம் ஆகிய மூன்றிலும் வித்தகராக விளங்கினார்கள். “மணிவாசகர் மன்றம்” என்ற ஓர் அமைப்பை மடாலயத்திலே ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் தமிழ்ப்பணியும் சைவப்பணியும் ஆற்றினார்கள். மணிவாசகர் மன்றம் குருவாரத்தோறும் திருவாசக வகுப்பு முதலியன நடந்திற்று. “குமரன் செந்தமிழ் நூற்பதிப்புக் கழகம்” என்றொரு அமைப்பை மடாலயத்திலேயே ஏற்படுத்தி நால்வர் நான்மணிமாலை விருத்தியுரை, முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா ஆகிய இரண்டு நூல்களையும் வெளியிட்டார்கள்.

நால்வர் நான்மணிமாலை துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அருளிச் செய்தது. அதற்குச் சிதம்பரம் ஈசானிய மடம் இராமலிங்க சுவாமிகள் விருத்தியுரை செய்தார். மூலமும் அவ்விருத்தியுரையும் இவர்களே (சபாபதி சுவாமிகள்) எழுதிய குறிப்புரையுடன் குமரன் செந்தமிழ் நூற்பதிப்புக் கழகம் வெளியீடாக வெளியிடப்பெற்றது. முதற்பதிப்பு 1962; இரண்டாம் பதிப்பு 1970. கு.செ.நா. கழக வெளியீடு எண் 12 என்ற குறிப்பு இதில் உள்ளது. இதனால் இன்னும் பல நூல்களும் வெளியிடப் பெற்றதென்பது தெரிகிறது. நால்வர் நான்மணிமாலைக்கு இது ஒரு நல்லபதிப்பு. ஈசானியமடம்

இராமலிங்க சுவாமிகளின் வரலாற்றுச் சுருக்கமும் படமும் இதில் உள்ளன. அந்நாளில் தமிழ்வித்துவான் படிப்பிற்கு இந்நூலைப் பாடப்புத்தகமாகச் சென்னை, அண்ணாமலை ஆகிய இரு பல்கலைக்கழகத்தாருமே வைத்திருந்தார்கள். தமிழ் மாணவரின் நலத்தைக் கருதி இந்நூலைச் சபாபதி சுவாமிகள் வெளியிட்டார்கள். "தமிழ்க் கல்லூரியிற் பயிலும் மாணவர்கட்கு இந்நூல் பாதிவிலைக்குத் தரப்பெறும். மாணவர்கள் கல்லூரிமுதல்வரின் கடிதத்துடன் விண்ணப்பித்துக் குறைந்த - பாதி - விலையில் பெறுவார்களாக" என்ற அறிவிப்பு ஒன்றும் இந்நூலில் உள்ளது. இந்நூலின் முதற் பதிப்பு 1962-இல் வெளியானவுடன் அதன் ஒரு படியை இங்கிலாந்தில் எம்.எஸ். ஹெச். தாம்ப்சன் என்ற அறிஞருக்கு அனுப்பிவைத்தார். நூல்வந்து சேர்ந்ததாகத் தாம்சன் எழுதிய (01.07.1963) பாராட்டுக் கடிதம் இரண்டாம் பதிப்பில் (1970) சேர்க்கப்பெற்றுள்ளது. பாடப்புத்தகமாக வைக்கப்பெற்றதால் நால்வர் நான்மணிமாலையை வேறு சில பதிப்பகத்தாரும் அக்காலத்தில் வெளியிடலாயினர். ஆதலின் மடத்து வெளியீடு அதிகம் விற்பனையாகாது தேங்கிவிட்டது. விற்பனையாகாமல் எஞ்சிவிட்ட படிகள் அவ்வப்போது மடத்திற்கு வரும் அன்பர்களில் கல்வியார்வமுள்ளவர்களுக்கு அன்பளிப்பாக வழங்கப்பெற்றன. இன்றும் அவ்வாறு வழங்கப்பெற்று வருகிறது.

முருகேசர் முதுநெறிவெண்பா என்ற நூல் சிதம்பரம் ஈசானிய மடம் இராமலிங்க சுவாமிகளே இயற்றியது. குறட்பா ஒன்றினுக்கு ஏற்ற ஒரு வரலாற்றை முன்னிரண்டு அடிகளில் அமைத்து, பின்இரண்டு அடிகளில் அதற்குரிய குறட்பாவை அப்படியே அமைத்து வெண்பாவாக, 133 அதிகாரத்திற்கும் அதிகாரத்திற்கு ஒரு குறளாக எடுத்துக்கொண்டு 133 வெண்பாவில் நூல் செய்கின்ற ஒருமுறை தோன்றி வளர்ந்தது. சென்னமல்லையர் செய்த சிவசிவவெண்பா, சிவஞான முனிவர் இயற்றிய சோமேசர் முதுமொழிவெண்பா, இன்னும் இரங்கேசுவெண்பா என்பவை அப்படிப்பட்டவை. ஈசானிய மடம் இராமலிங்கசுவாமிகள் பாடிய முருகேசர் முதுநெறி

வெண்பாவும் அப்படிப்பட்டதே. அதை அச்சுவாமிகளின் மாணாக்களுள் ஒருவரான சோ. குமாரவீரையர் செய்த உரையுடன் குமரன் செந்தமிழ் நூற்பதிப்புக்கழக வழியாகச் சபாபதிசுவாமிகள் வெளியிட்டார்கள். (1965).

இவ்விரு நூல்களிலுமே குமரன் செந்தமிழ் நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் முகவரி 39. சபாநாயகர் தெரு, சிதம்பரம் எனக் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. இது மடத்தின் முகவரியே. இப்போதும் மாறவில்லை. 39 சபாநாயகர் தெரு, சிதம்பரம் என்பதே இப்போதும் மடத்தின் முகவரி.

சித்தாந்தம் போன்ற சிறந்த இதழ்களில் அக்காலத்தில் சபாபதி சுவாமிகள் கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார். சித்தாந்தம் 1960 மார்ச் இதழில் (மலர் 33, இதழ் 3) சபாபதி சுவாமிகள் எழுதியுள்ள “மக்கீச்சுரம்” என்ற கட்டுரை ஓர் அருமையான கட்டுரை. அரபிய நாட்டு மெக்கா மசூதி ஒரு காலத்தில் மக்கவீச்சுரம் என்ற பெயருடன் சிவன்கோயிலாக இருந்த தென்பதை இக்கட்டுரை கூறுகிறது.

சபாபதி சுவாமிகளின் காலத்தில் நகரத்தார் நன்கொடையில் மடத்தின் பந்திக்கட்டு, மடைப்பள்ளி, களஞ்சியம் முதலியவை புதுப்பித்துக் கட்டப்பெற்றன.

இவ்வாறு பல்லாற்றாலும் சிறப்பாகப் பணியாற்றிய சபாபதி சுவாமிகள் 1981 மே 25-ஆம் நாளில் இறைவன் திருவடிநீழலை அடைந்தார்கள்.

8-ஆம் பட்டம் ஸ்ரீலபூநீ மௌன சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

இப்போது மடாதிபதிகளாக எழுந்தருளியுள்ளவர்கள்

பிறப்பு

இவர்கள் பிறந்த ஊர் குறிஞ்சிப்பாடி. பெற்றோர் : நா. சிவலிங்க முதலியார், சாரதாம்பாள் அம்மாள். அன்னை சாரதாம்பாள் அம்மையார் இப்போதும் இருக்கிறார்கள். சுவாமிகள் பிறந்தநாள் 20.08.1948. குறிஞ்சிப்பாடியில் ஒரு குறிப்பிட்ட குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களே மடாதிபதிகளாக

வருவது அண்மைக்கால மரபாக உள்ளது. “மடத்தார் வீடு” என்றே குறிஞ்சிப்பாடியில் அக்குடும்பத்தார்க்குப் பெயர்.

கல்வி

குறிஞ்சிப்பாடியில் முன்னையஞ் செட்டியார் சத்திரத்தில் இன்றளவும் நடந்துவரும் தொடக்கப்பள்ளியில் 4-ஆம் வகுப்பு வரையும், அதன்பின் சிதம்பரம் பச்சையப்பன் உயர் நிலைப்பள்ளியில்* 11-ஆம் வகுப்புவரையிலும் சுவாமிகள் படித்தார்கள். 1966 மார்ச் மாதத்தில் பள்ளியிறுதித் தேர்வில் (எஸ்.எஸ்.எல்.சி.) தேர்ச்சிபெற்று அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் புலவர் வகுப்பில் சேர்ந்து படித்துப் 1971-இல் புலவர் பட்டம் பெற்றார்கள். (Pulavar 8 C Tamil Alone - Faculty of Indian Languages இந்திய மொழிப்புலம் April 1971 Examination). பின்னர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே பயின்று ஆசிரியப்பயிற்சிப் பட்டயமும் (Diploma in Teaching) பெற்றார்கள், 1972-73. பின்பு சென்னையில் பணியாற்றிய காலத்தில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பி.லிட். (தமிழ்), எம்.ஏ., பட்டங்களும் பெற்றார்கள்.

சென்னையில் ஆசிரியப்பணி

சென்னை தம்புசெட்டி தெருவிலுள்ள முத்தியாலு மேனிலைப்பள்ளியில் 07.06.1973 முதல் 06.06.1981 வரை எட்டு ஆண்டுகள் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றினார்கள்.

மடாதிபதியாகப் பொறுப்பேற்றல்

மடாதிபதியாக வருவதற்குரிய குடும்பத்திலேயே பிறந்த சுவாமிகள் இளமையில் சிதம்பரத்தில் பச்சையப்பன் பள்ளியிலும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் படிக்கும் போது மௌனமடத்தில் தங்கிக்கொண்டே படித்தார்கள். படிப்புபோக ஓய்ந்த நேரங்களில் முந்திய சுவாமிகளுக்குப் பணிவிடை செய்தும், பூசைப்பணிகளில் உதவியும், மடத்தின் பல்வேறு பணிகளில் உதவியாகப் பணியாற்றியும் போதுமான பயிற்சியைப் பெற்றிருந்தார்கள்.

* இப்போது மேனிலைப்பள்ளியாக உள்ளது.

சபாபதி சுவாமிகள் இறைவன் திருவடிநீழலை அடைந்த பின் அவர்களுக்கு அடுத்துப் பட்டத்திற்கு வருவதற்கு இவர்களே தகுந்தவர்கள் என்று அன்பர்கள் எண்ணி இவர்களைச் சென்னையிலிருந்து அழைத்துவந்து மடாதிபதிப் பொறுப்பை ஏற்கச் செய்தனர். சுவாமிகளும் சென்னையில் தாம் செய்து வந்த ஆசிரியப்பணியை விடுத்துச் சிதம்பரத்திற்கு வந்து அன்பர் அனைவரின் விருப்பப்படி மடாதிபதிப் பொறுப்பை ஏற்றார்கள்.

பொறுப்பேற்றதுமே மடத்தின் சொத்துகளையும் வரவு செலவுகளையும் பணிகளையும் நன்கு ஆராய்ந்து எல்லா வற்றையும் ஒழுங்குபடுத்தினார்கள். சிதம்பரம் கோயிலுக்குச் சபாநாயகரின் (நடராசப் பெருமானின்) அபிடேசத்திற்குப் பால் அனுப்பி வைப்பதும், பாண்டியநாயகம் கோயிலுக்குப் பூசைக்குப் பூ அனுப்பி வைப்பதும் மடாலயத்தின் முக்கிய பணிகளாக இருந்தன. சுவாமிகள் இவற்றைச் செம்மைப் படுத்தினார்கள். நன்செய் நிலங்களிலிருந்து வந்த வருமானமே மடத்தின் முக்கிய வருமானமாக இருந்தது. இப்போதும் அப்படியே இருக்கிறது. நிலத்தில் வேளாண்மை செய்வதை மடத்தின் நேரடிப் பொறுப்பில் வைத்துக்கொண்டு, தாமே நேரில் வயல்களுக்குச் சென்று காலநேரம் பாராமல் பாடுபட்டு விவசாய வருமானத்தைப் பெருக்கினார்கள்.

திருக்களாஞ்சேரித் திருப்பணி

சந்தானகுரவர் நால்வரில் மறைஞான சம்பந்தரும் உமாபதிசிவமும் சிதம்பரத்தில் வசித்தார்கள். மறைஞான சம்பந்தர் வசித்த மடமும், மறைஞானசம்பந்தரின் சமாதிக் கோயிலும், மறைஞானசம்பந்தர் வழிபட்ட பழைமையான பிரமபுரீசர்கோயில் என்னும் திருக்களாஞ்செடியுடைய மகாதேவர் கோயிலும், சிதம்பரத்தில் தில்லைப் பெருங்கோயிலுக்கு வடமேற்கில் சிங்காரத்தோப்பு என வழங்கும் திருக்களாஞ்சேரியில் உள்ளன. மூன்றும் அருகருகே உள்ளன. மறைஞான சம்பந்தர் மடமும் சமாதிக்கோயிலும் திருவாவடுதுறை ஆதீன நிர்வாகம். திருக்களாஞ்செடியுடைய மகாதேவர் கோயில் பொது. நீண்ட காலமாகப் பராமரிப்பின்றிப் பாழடைந்து கிடந்த அதற்குத் திருப்பணி செய்யத் துணிவார் யாருமில்லை.

எட்டாம் பட்டம் மௌன சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் அதற்குத் திருப்பணி செய்ய முன்வந்தார். முழுமையாகத் திருப்பணி செய்து குடநீராட்டு விழாவையும் நடத்தினார் (1982-83). பழைய அம்மன்கோயில் பெரியநாயகி கோயில் அழிந்தே போய் விட்டது. இப்போதுள்ள புதிய அம்மன்கோயில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் புதிதாகக் கட்டியது. மலேசியாவிலிருந்த அன்பர் சிவநேசன் என்பவர் கனவில் இறைவன் தோன்றி இக்கோயில் திருப்பணியில் பங்கு கொள்ளக் கட்டளையிட்டார். அன்பர் சிவநேசன் சிதம்பரத் திற்கு வந்து தரிசித்து ரூபாய் பன்னிரண்டாயிரம் திருப்பணிக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தார். அக்காலத்தில் சிவநேசர் வடலூருக்கும் வந்தார். எமது பணிகளுக்கு ஐநூறு ரூபாய் காணிக்கை செலுத்தினார். திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் திருக்களாஞ்சேரித் திருப்பணிக்கு முப்பதாயிரம் ரூபாய் வசூல் செய்து கொடுத்தார். மொத்தம் இரண்டரைலட்சம் ரூபாய் செலவில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் திருக்களாஞ்சேரித் திருப்பணியை நிறைவேற்றினார்கள். வசூலானதும் தானே வந்ததும் போக ஏறத்தாழ இரண்டுலட்சம் ரூபாய் சுவாமிகளின் செலவுதான்.

இளம்வயதில் புதிதாகப் பட்டத்திற்கு வந்த நிலையில் போதுமான பொருளாதார வசதி இல்லாத மடத்திற்கு அதிபதியாக இருந்துகொண்டு இவ்வளவு பெரிய திருப்பணியைச் சுவாமிகள் செய்து நிறைவேற்றியது ஒரு பெரிய அற்புத சாதனைதான். எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தரும்.

களஆய்வாக 24.04.2002-இல் நாம் சிதம்பரத்திற்குச் சென்று திருக்களாஞ்சேரியுடைய மகாதேவர் கோயிலையும், மறைஞானசம்பந்தர் மடத்தையும் சமாதிக் கோயிலையும் பார்வையிட்டோம்.* மடத்தையும் சமாதிக்கோயிலையும் நெருங்கவே முடியவில்லை. முட்புதர்கள் மண்டிப் பாழடைந்த

* பார்வையிட்டோம் என்று எழுதமனம் வரவில்லை. தரிசித்தோம் என்று தான் கூறவேண்டும். களஆய்வாதலின் பார்வையிட்டோம் என்று அரைமனத் துடன் எழுதுகிறோம்.

நிலையிலுள்ளதைக் காணும்போது கண்ணீர் வந்தது. திருக்களாஞ்சேரியுடைய மகாதேவர் கோயில் ஓரளவு நன்னிலையில் உள்ளதென்றே சொல்லவேண்டும். மக்கள் வந்து வழிபடுகின்றனர். மடாதிபதி மௌனம் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கைங்கரியம்.

சுவாமிகளின் அன்றாடப் பணிகள்

மடாலயத்தின் வழிபாடுகள் செவ்வனே முறையாக நடைபெறுகின்றன. சுவாமிகள் வழிபாட்டுப்பிரியர். நீண்ட நேரம் வழிபாடு நிகழ்த்துவார். மடாலயத்தின் பசுமடத்திலிருந்து நடராசர் அபிடேகத்திற்குப் பால் கொண்டுபோய்க் கொடுக்கப் பெறுகிறது. வரும் அன்பர்களுக்கு மடத்தில் அன்னம் பாலிக்கப் பெறுகிறது. அன்பர்கள் பலர்வந்து தரிசிக்கின்றனர். தீராத நோய்கள் தீரவும், திருமணத் தடங்கல்கள் நீங்கவும், குழந்தைப்பேறு வாய்க்கவும் மடத்திற்கு வந்து பிரார்த்தித்துச் சுவாமிகளிடம் ஆசிபெறும் வழக்கம் இப்போதும் உள்ளது.

ஆதீனகர்த்தர்கள் அனைவரிடமும் சுவாமிகள் தொடர்பும் பழக்கமும் வைத்திருக்கிறார்கள். தருமபுரம் திருவாவடுதுறை ஆதீனங்களும் திருப்பனந்தாள் காசிமடமும் அருகில் உள்ளதால் தொடர்பு மிகுதி. மயிலம் பேரூர் ஆதீனங்களின் தொடர்பும் மிகுதிதான். பழனி சாதுசுவாமிகள் மடம் தற்போதிய மடாதிபதி தவத்திரு சண்முக அடிகளாருடன் நெருக்கம் - நட்பு - மிகுதி.

கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகளின் காலத்தில் சிதம்பரம் பகுதியில் அவர் ஆற்றும் சொற்பொழிவுகளில் சுவாமிகள் தலைமையும் முன்னிலையும் வழக்கமானதாக இருந்தன. சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றத்தின் 80 ஆண்டு முத்துவிழா சிதம்பரத்தில் 1986-இல் நிகழ்ந்தபோது இளைஞர் மாநாட்டுக்குச் சுவாமிகள் தலைமை வகித்தார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், சிதம்பரம் பகுதியிலுள்ள உயர்நிலைப்பள்ளி, மேனிலைப்பள்ளி ஆகியவற்றின் விழாக்களுக்கு அழைக்கப் பெற்றுக் கலந்துகொள்கிறார்கள்.

நேரிட்ட காலங்களில் அவ்வப்போது ஏதேனும் தோத்திர சாத்திர வகுப்புகளை நடத்தச்செய்வது சுவாமிகளுக்கு வழக்கம். ஒருசமயம் மகாவித்துவான் அருணை வடிவேல் முதலியார் அவர்களைக்கொண்டு சிவஞானபோத வகுப்பு நடத்தச் செய்தார்கள். வகுப்பு விரிவாக நடந்தது. சுவாமிகளே பாடங்கேட்பது போன்று அது அமைந்தது. சிவஞான போதத்திற்கு ஒரு தெளிவுரை எழுதுமாறு சுவாமிகள் கேட்டுக் கொண்டார்கள். பேராசிரியர் வித்துவான். க. வெள்ளை வாரணனாரும் உரைஎழுதத் தூண்டினார்கள். அருணைவடிவேல் எழுதிய உரை நீண்டகாலம் அச்சிடப்பெறாமல் மடத்திலேயே இருந்தது. பின்னாளில் அது பேரூராதினத்தில் கொடுக்கப் பெற்று 1992-இல் நூலாக வெளிவந்தது. வெளியீடு : பேரூராதினம் என்றும், பதிப்பு : மௌன சுவாமிகள் மடம் சிதம்பரம் என்றும் அதன் முகப்பேட்டில் இருப்பதைக் காணலாம்.

மடாலயத் திருப்பணி

மடத்தின் கட்டிடங்கள் அனைத்தும் பழைமையானவையாதலின் மிகவும் சீர்குலைந்த நிலையில் உள்ளன. இருப்பதைச் செப்பணிடுவதைவிட இடித்துக் கட்டவேண்டிய நிலை. பெரும்பொருட் செலவில் திருப்பணி செய்யவேண்டிய நிலை. மடத்தின் முன்பகுதி முகப்புத் திருப்பணியை அண்மையில் தொடங்கியுள்ளார்கள். வேலைகள் நடைபெற்று வருகின்றன. அருட்செல்வர் திரு. நா. மகாலிங்கம் அவர்கள் ஒருலட்சம் ரூபாய் நன்கொடையளித்துள்ளார். மேலும் நன்கொடைகள் சேர்ந்து திருப்பணிகள் இனிது நிறைவேற இறைவன் திருவருளை இறைஞ்சுகிறோம்.

நமக்கும் சுவாமிகளுக்கும் பல ஆண்டு காலமாகவே நல்ல தொடர்புண்டு. கருங்குழியில் வள்ளற்பெருமான் வதிந்த இல்லத்தை (தண்ணீர் விளக்கெரிந்த இல்லத்தை) நாம் திருப்பணி செய்து குடநீராட்டுவிழா நடத்தியபோது சுவாமிகளையும் அழைத்திருந்தோம் (1987). வந்திருந்து சிறப்பித்தார்கள். தைப்பூசந்தோறும் சுவாமிகள் வடலூருக்கு

வந்து ஜோதி தரிசனம் செய்யும் வழக்கமுடையவர்கள். பெரும்பாலும் எம்மைச் சந்தித்தே மீள்வார்கள்.

மடத்து வளாகத்தில் போதுமான இடம் உள்ளது. படித்துப் பட்டம்பெற்று ஆசிரியப்பணியும் ஆற்றிய சுவாமிகள், மடத்து வளாகத்தினுள்ளேயே மடத்தை விட்டுச் சிறிது தள்ளி, அல்லது மடத்திற்கு அருகிலேயே உள்ள இடத்தில் ஒரு பள்ளிக்கூடமும் ஒரு திருமண மண்டபமும் கட்டவேண்டும் என்பது எம் ஆலோசனை. விவசாய வருமானத்தையே எதிர்பார்த்திருத்தல் இனிப்போதாது. கல்லாதவர்களெல்லாம் கல்வியைக் காசாக்கும் இந்நாளில் கற்றறிந்த சுவாமிகள் கல்விப்பணியை உடனே தொடங்க வேண்டும் என்பது எம் விருப்பம். திருமணங்கூடி வரவும் குழந்தைப் பேறு வாய்க்கவும் ஆசி வழங்கும் மரபையுடைய திருமடம் ஒரு திருமண மண்டபத்தை அமைத்துக் கொள்வது மடத்திற்கும் பொது மக்களுக்கும் உபயோகமானதாகும்.

எங்கள் திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகள் வடலூரிலிருந்து சிதம்பர வழிபாட்டுக்கு வரும் சமயங்களில் சிலசமயம் மௌனமடத்திற்கு வந்து திண்ணையில் சிறிதுநேரம் அமர்ந்திருப்பதுண்டு என்று ஒரு செய்தி சொல்லப்பெறுகிறது. இதே செய்தி சிதம்பரம் ஈசானிய மடத்திற்கும் சொல்லப்பெறுகிறது. வடலூரில் வள்ளற் பெருமான் சன்மார்க்க நிறுவனங்களான சத்தியதருமச் சாலையையும் சத்திய ஞானசபையையும் நிறுவுவதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் சிதம்பரப்பற்று மிகுதியும் உடையவராக இருந்தார்கள். வள்ளற்பெருமானது அருள்வாழ்வின் இடைக் காலத்தில் ஏறத்தாழ ஒன்பது ஆண்டுகள் (1858-1967) சிதம்பர வழிபாட்டுக் காலமாகவே இருந்திருக்கிறது. அக்காலத்தில் கருங்குழியிலிருந்து சிதம்பரம் கோயிலுக்கு வள்ளற் பெருமான் வழிபாட்டுக்கு வந்த சமயங்களில் சிதம்பரம் மௌனமடத்திற்கும் ஈசான்யமடத்திற்கும் விஜயம் செய்திருக்கலாம் என்பது உண்மையே.

அம்பலத்தாடையர் மடம்
சிதம்பரம் & புதுச்சேரி (பாண்டிச்சேரி)

வ்யாபாரநாதசுப்பிரமணியம்
(நிசுவித்தாண்ட) நிசுவித்தாண்ட 3 வ்யாபாரநாதசுப்பிரமணியம்

அம்பலத்தாடையர் மடம்

சிதம்பரம் & புதுச்சேரி [பாண்டிச்சேரி]

அம்பலத்தாடையர் மடம் சிதம்பரத்திலும் உள்ளது; புதுச்சேரியிலும் உள்ளது. அம்பலத்தாடையர் மடத்துவீதி என்று சிதம்பரத்தில் ஒருவீதி உள்ளது. புதுச்சேரியிலும் அம்பலத்தாடையர் மடத்துவீதி என்று ஒருவீதி உள்ளது. இந்த வீதிகளில்தான் அம்பலத்தாடையர் மடங்கள் உள்ளன. சிதம்பரம் மடத்தையும் வீதியையும்விடப் புதுச்சேரி மடமும் வீதியும் பிரசித்தம், பலரும் நன்கு அறிந்தவை.

அம்பலத்தாடையர் மடம் முதலில் (ஆதியில்) சிதம்பரத்தில்தான் தோன்றிற்று, சிதம்பரத்தில்தான் இருந்தது. பின்னர் இஸ்லாமிய ஆட்சிக்காலத்தில் ஏற்பட்ட ஒரு நெருக்கடி நிலையில் புதுச்சேரிக்குச் சென்று அங்கேயே நிலைத்துவிட்டது. புதுச்சேரி மடம் தலைமை மடம்போன்றும் சிதம்பரம் மடம் கிளை மடம்போன்றும் ஆகிவிட்டன.

அம்பலத்தாடையர் மடம் தோன்றிய வரலாறு

மாணிக்கவாசகர் தில்லைச் சிதம்பரத்திற்கு வந்து வழிபட்டுத் தங்கியிருந்தபோது மாணிக்கவாசகரே சொல்லச் சொல்ல நடராசப் பெருமானே எழுதிக்கொண்ட திருவாசக மூல ஏடு நடராசப் பெருமான் சந்நிதியில் பஞ்சாக்கரப்படியிற் காணப்பெற்றது. கண்ட தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் அதன் வரலாற்றையும் பொருளையும் கேட்க மாணிக்கவாசகரிடம் வந்தனர். அவர்களுடன் சென்ற மாணிக்கவாசகர் சிதம்பரம் கோயிலில் நடராசப் பெருமான் சந்நிதியில் நடராசப் பெருமானோடு ஐக்கியமாகிவிட்டார். திருவாசக மூல

ஏட்டைத் தில்லை வாழந்தணர்கள் கோயிற் கருவூலத்தில் தங்கள் வசத்தில் வைத்திருந்தனர். அக்காலத்தில் சிதம்பரத்தில் சிவனடியார்கள் பலர் இருந்தனர். சிவனடியார்கள் இருந்த இடங்களெல்லாம் மடங்கள் என வழங்கப்பெறுவது அக்கால வழக்கம். மடங்களின் அதிபதிகளாக விளங்கிய சிவனடியார்கள் சிலர் பலர் தில்லைவாழந்தணர்களிடம் திருவாசக மூல ஏடுகளைப் பார்த்துப் படிசெய்து கொள்வதற்காகக் கேட்டனர். தேவாரத்தின் நிலையே திருவாசத்திற்கும் ஏற்பட்டது. தில்லை வாழந்தணர்கள் திருவாசக மூல ஏட்டைக் கொடுக்க மறுத்தனர். "ஏடு வேண்டுமோரெல்லாம் சிவகங்கைக் குளத்தைச் சூழவருக, ஏட்டைத் தட்டில் வைத்துச் சிவகங்கையில் மிதக்க விடுக, தட்டு யார் பக்கம் வந்து அணைகிறதோ அவர் மூல ஏட்டை வைத்துக்கொள்ளும் உரிமையுடையோராகுக!" என்று ஒரு அசரீரி உண்டாயிற்று. அதன்படி ஏற்பாடாயிற்று. மடத்து அதிபதிகள் அடியவர்கள் பலர் சிவகங்கையின் நாற்புறமும் படிக்கட்டுகளில் சுற்றி நின்றனர். ஏட்டுத்தட்டு புத்தடியார் ஒருவர் நின்ற பக்கம் சென்று அணைந்தது. அவர் ஏட்டுத் தட்டை எடுத்துக்கொண்டார். அப்புதிய அடியவர் வேறு யாருமல்லர். திருவாசகத்தின் பாட்டுடைத் தலைவரும் மூல ஏட்டை எழுதியருளியவருமான நடராசப்பெருமானே ஒரு சங்கமர் (அடியவர்) வடிவில் அங்குவந்து நின்றார். திருவாசக மூல ஏடு அவருக்கே கிடைத்தது. அதுவரை தாங்கள் கண்டறியாத புதியவராகிய அவரைப்பார்த்துத் தில்லை வாழந்தணர்களும் அடியவர்களும் வியந்து, இவர் யாரோ! புதியவராகிய இவருக்குத் திருவாசக மூல ஏடு கிடைத்து விட்டதே என்று எண்ணி அவரை நடராசப் பெருமான் சந்நிதிக்கு அழைத்து வந்து வழிபாடு செய்வித்தனர். நடராசப் பெருமான் ஒளிவடிவாகத் தோன்றி, தமது கலாவடிவமாகத் திகழும் அச்சங்கமருக்குத் தமது பெயராகிய "அம்பத்தாடுவார்" என்னும் பெயரையே சூட்டித் தமது பாதுகைகளையும் அளித்து, "நம்மால் வரையப் பெற்ற திருவாசக மூல ஏட்டை வைத்துப் பூசிப்பதற்குரிய இவ்வடியவர் நாம் திருமுடியிலே ஏற்கும் உபசாரங்களையெல்லாம் திருவடியிலே ஏற்பாராக"

என்று அருளிணார். அவ்வளவு பெருமை தமக்குத் தகாது என்று அடியவர் பணிவாகக்கூற, “நாம் பூசா காலத்தில் ஒரு முகூர்த்தம் வந்து ஆட்கொள்வோம்” என்று சொல்லி மறைந்தருளிணார்.

தில்லை வாழ்ந்தணர்களும் ஏனைய அடியவர்களும் அம்பலத்தாடுவாரைப் பல்லக்கில் ஏற்றித் திருவீதிவலமாக வடக்குத் திருவீதி அருகே மாணிக்கவாசகர் இருந்த மடத் திற்கே கொண்டுவந்துவிட்டுத், தங்களுக்குத் திருவாசக ஏட்டின் படிகளைத் தந்தருள வேண்டினர். அம்பலத்தாடுவாரும் திருவாசகத்தைப் பல பிரதிகள் எழுதச்செய்து அவர்களுக்குக் கொடுத்தருளிணார்.

அன்பர்கள் அனைவரும் கூடி அம்பலத்தாடுவார் சுவாமிகளுக்கு மாணிக்கவாசகர் மடத்திற்கு அருகிலேயே புதியதோர் மடத்தைக் கட்டிக் கொடுத்தனர். அம்பலத்தாடையர் மடம் என அது பெயர் பெற்றது. மடம் அமைந்த திருவீதியும் அம்பலத்தாடையர் மடத்துவீதி என்று பெயர் பெற்றது.

அம்பலத்தாடையர் மடத்தைச் சார்ந்த அப்பார் எழுவர் வரலாறு

ஒரு சமயம் ஈழநாட்டிலிருந்த அடியவர் எழுவர் சிதம்பரத்திற்கு வந்து வழிபட்டனர். நடராசப்பெருமான் அவ்வெழுவர் கனவிலும் தோன்றி அம்பலத்தாடையரிடம் சென்று அருள்பெற்றுய்யுமாறு ஆற்றுப்படுத்தியருளிணார். எழுபேரும் ஒரே விதமாகக் கனவு கண்டதை வியந்து பேசியவாறே அம்பலத்தாடையர் மடத்துக்கு வந்து சுவாமி களைப் பணிந்து தங்களை மகனாக ஆட்கொள்ள வேண்டினர். “மகனாக என்ன? அப்பாராகவே ஆட்கொள்ளுவோம்” என்று கூறி அவ்வெழுவருக்கும் அப்பார் என்று பெயரிட்டு உபதேசம் செய்து அங்கங்கே சென்று தங்கிப் பணிசெய்யுமாறு கட்டளையிட்டருளிணார்.

அப்பார் எழுவர் பெயரும் அவர்கள் சென்று தங்கிப் பணிசெய்து பரிபூரணமடைந்த இடங்களின் (ஊர்களின்) பெயரும் வருமாறு :

1. நல்லம்பல அப்பார் - ஸ்ரீசைலம்குகை
2. சிற்றம்பல அப்பார் - அரியலூர்
3. பேரம்பல அப்பார் - நாகப்பட்டினம் -
நம்பியாங்குப்பம்
4. திருவம்பல அப்பார் - திருவகீந்திரபுரம்
5. பொன்னம்பல அப்பார் - திருவகீந்திரபுரம்
6. ஆடியபாத அப்பார் - ஏம்பலம்
(மடத்தின் மேற்புறம்
அரசமரத்தின் கீழ்)
7. அம்பலத்தாடும் அப்பார் - ஏம்பலம்
(மூலஸ்தானம்)

இவர்கள் இருந்த இடங்களுக்கெல்லாம் பாதபூஜை அம்பலத்தாடையர் மடம் என்றே பெயர். அரியலூர், ஏம்பலம் ஆகிய இரண்டும் இப்போதும் மடங்களாக உள்ளன. ஸ்ரீசைலம் நாகப்பட்டினம் திருவகீந்திரபுரம் ஆகிய மூன்றும் பிறர் வயப்பட்டுப் பராதினமாகிவிட்டன.

மடம் புதுச்சேரிக்கு மாற நேர்ந்த வரலாறு

இஸ்லாமிய ஆட்சிக்காலத்தில் இந்து கோயில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் பலவகையில் கேடு நேரிட்டது. சிதம்பரம் அம்பலத்தாடையர் மடத்திற்கும் ஒரு நெருக்கடி நிலை ஏற்பட்டது. இஸ்லாமிய அரசினர் மடத்தில் குதிரை கட்டு வதற்கு இடம் கேட்டனர். கொடுக்க மறுத்ததால் பல்வேறு வகையில் இடையூறு செய்யத் தொடங்கினர். மடத்தையே ஊரைவிட்டு ஊர் மாற்ற வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. மடத்தில் வழிபாட்டிலிருந்த நடராசர் மாணிக்கவாசகர் விக்கிரகங்களையும் திருவாசகப் பெட்டகத்தையும் மற்றும் சில முக்கியமான பொருள்களையும் எடுத்துக்கொண்டு புதுச்சேரிக்குச் சென்று புதிதாக மடம் அமைத்துக் கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. இஸ்லாமியரின் கலகத்திற்கும் கொள்ளைகளுக்கும் அஞ்சிப் பொருள்களை வெளிப்படையாக எடுத்துச்

செல்ல இயலவில்லை. சிலைகளையும் பெட்டியையும் மஞ்சள் நனைத்த துணியால் சுற்றி அதன்மேல் வேப்பிலைக் கொத்துகளை வைத்து எடுத்துச் சென்றனர். கலகக்காரர்கள் வழிமறித்தபோது, எங்கள் வீட்டுக் குழந்தை அம்மை நோயால் இறந்து போயிற்று, அடக்கஞ் செய்ய எடுத்துச் செல்கிறோம் என்றனர். அம்மை என்றதைக் கேட்டதுமே வழிமறித்தவர்கள் அஞ்சி ஒதுங்கி விட்டனர்.

புதுச்சேரியில் அமைத்துக்கொண்ட மடம் நாளடைவில் வளர்ந்து தலைமை மடமாகிவிட்டது. மடாதிபதிகள் புதுச்சேரி மடத்திலேயே இருக்கலாயினர். சிதம்பரம் மடம் இன்று கிளைமடமாகத் திகழ்கிறது.

அம்பலத்தாடையர் மடத்தின் தனிச்சிறப்புகள்

அம்பலத்தாடையர் மடம் சில தனிச்சிறப்புகளையுடையது. முதலாவது சிறப்பு அம்பலவாணரே எழுதியருளிய திருவாசக மூல ஏட்டைக் கொண்டிருப்பது. மற்றொரு பெருஞ்சிறப்பு, வேறு எந்த மடத்திற்கும், மடாதிபதிக்கும் இல்லாத ஒரு தனிச்சிறப்பு, இந்த மடத்தின் மடாதிபதிகளுடைய பாதங்கள் தரையிற் படுவதில்லை. எப்போதும் பாதக்குறடு அணிந்தவண்ணமே இருப்பர். பூஜை செய்யும்போதும் பாதக்குறடு அணிந்தவாறே பூஜை செய்வர். இது அம்பலவாணரே இவர்களுக்கு வழங்கிய உரிமை, உயர்நிலை. கோயிலுக்குச் செல்லும்போதும் சந்நிதிவரை பாதக்குறடு அணிந்தே செல்வர். எல்லாக் காலங்களிலும் மரத்தாலான பாதக்குறடுகளை அணிவர், பூஜையின்போதும், கோயில்களுக்குச் செல்லும் போதும் மற்ற மடங்களுக்குச் செல்லும்போதும் அதற்கென்றே தனியாகப் பட்டாலும் பஞ்சாலும் தயாரிக்கப்பெற்ற பாத அணியை அணிந்து செல்வர். எல்லாருக்கும் புரியும்படிச் சொல்லவேண்டுமானால் கேன்வாஸ்ஷூ போன்றது அல்லது சாக்ஸ் போன்றது என்று சொல்லலாம். சந்நிதானங்கள் குருமார்கள் பலர் கூடுமிடங்களில் சமயக்கூட்டங்களில், கும்பாபிஷேகங்களில் துறவியர் மாநாடு போன்றவற்றில் இவர்கள் (அம்பலத்தாடையர் மடத்து சுவாமிகள்) மட்டும்

இவ்வாறு ஒருவகைப் பாத அணியோடு காணப்படுவது சற்று வித்தியாசமான ஒரு காட்சியாக இருக்கும். நடராசப்பெருமான் தனது திருமுடியில் (சிரத்தில், தலையில்) ஏற்கும் உபசாரங்களை யெல்லாம் இவர்கள் திருவடியில் (பாதங்களில், காலில்) ஏற்பாராக என்று அருளிச் செய்திருக்கிறார் அன்றோ! இவர்களது பாதம் - அம்பலத்தாடையர் மடத்து சந்நிதானங்களின் பாதம் - அவ்வளவு சிறந்தது. பாதுபூஜை அம்பலத்தாடையர் மடம் என்றே இவர்களின் மடத்திற்குப் பெயர்.

நடராசருக்கும் மாணிக்கவாசகருக்கும் திருவாசகமூல ஏடு வைக்கப் பெற்றுள்ள பெட்டகத்திற்கும் நாள்தோறும் காலை மாலை வழிபாடு உண்டு. நடராசர் மாணிக்கவாசகர் விக்கிரகங்கள் மிக அழகானவை. நடராசர் சந்நிதி முகப்பு நிலை கதவுகள் வேலைப்பாடு மிக்கவை. ஆண்டுதோறும் சிவராத்திரியன்று நள்ளிரவு வழிபாட்டின்போது திருவாசகப் பெட்டகத்திலுள்ள மூலஏட்டை வழிபட வருவோர் அனைவரும் தரிசிப்பதற்கு ஏதுவாகப் பெட்டகம் திறந்து வைக்கப் பெறும். அன்பர்கள் வரிசையாக வந்து காணலாம். குனிந்து பார்க்க வேண்டும். ஏடு (பனை ஓலைச் சுவடி) கண்களுக்குத் தெரியாது. ஏட்டுக்கட்டின் மீது சுற்றியுள்ள வெள்ளைத் துணியே தெரியும். ஆண்டுதோறும் புதுத்துணி சுற்றப்பெறும்.

இப்போதுள்ளவர்களுக்கு, முன்பு பட்டத்திலிருந்த 32-ஆவது குருமகாசந்நிதானம் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளவர்கள் ஒரு சிவராத்திரியின்போது சொற்பொழிவாற்ற எம்மை அழைத்தார்கள். அன்று வந்தால் திருவாசக மூலஏட்டைத் தரிசிக்கலாம் என்றார்கள். அதற்காகவே அழைத்தார்கள். சென்று சொற்பொழிவாற்றியதோடு திருவாசக மூல ஏட்டையும் தரிசித்தோம்.

அம்பலத்தாடையர் மடத்து குருமரபு

நிறுவனரும் குருமுதல்வருமாகிய அம்பலத்தாடையருக்குப் பின்பு ஒருவர் பின் ஒருவராக 32 மடாதிபதிகள் எழுந்தருளி

யிருக்கிறார்கள். அம்பலத்தாடையரைச் சேர்த்து 33 குருமார்கள். இப்போது மடாதிபதியாக விளங்குபவர் 33-ஆவது பட்டம்.

1. ஸ்ரீ அம்பலத்தாடையர்
2. ஸ்ரீ கனகசபை சுவாமிகள்
3. ஸ்ரீ சிற்றம்பல சுவாமிகள்
4. ஸ்ரீ பொன்னம்பல சுவாமிகள்
5. ஸ்ரீ நமசிவாய சுவாமிகள்
6. ஸ்ரீ சிற்றம்பல சுவாமிகள்
7. ஸ்ரீ கனகபொன்னம்பல சுவாமிகள்
8. ஸ்ரீ பொன்னுதாண்டவ சுவாமிகள்
9. ஸ்ரீ பொன்னம்பல சுவாமிகள்
10. ஸ்ரீ ஞானதேசிக சுவாமிகள்
11. ஸ்ரீ கனகசபை சுவாமிகள்
12. ஸ்ரீ சண்முக சுவாமிகள்
13. ஸ்ரீ அம்பலவாண சுவாமிகள்
14. ஸ்ரீ கனகசபை சுவாமிகள்
15. ஸ்ரீ பொன்னம்பல சுவாமிகள்
16. ஸ்ரீ அம்பலவாண சுவாமிகள்
17. ஸ்ரீ பொன்னம்பல சுவாமிகள்
18. ஸ்ரீ கனகசபை சுவாமிகள்
- 19, 20, 21. (இம்மூவர் பெயர் தெரியவில்லை)
22. ஸ்ரீ சிவசண்முக சுவாமிகள்
23. ஸ்ரீ வைத்தியலிங்க சுவாமிகள்
24. ஸ்ரீ கனகசபை சுவாமிகள்
25. அம்பலவாண பழனி சுவாமிகள்
26. ஸ்ரீ பொன்னம்பல சுவாமிகள்
27. ஸ்ரீ தட்சிணாமூர்த்தி சுவாமிகள்

28. ஸ்ரீ பழனிசாமி சுவாமிகள்
29. ஸ்ரீ அம்பலவாண சுவாமிகள்
30. ஸ்ரீ சண்முக சுவாமிகள்
31. ஸ்ரீ முத்தைய சுவாமிகள்
32. ஸ்ரீ திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்
33. ஸ்ரீ கனகசபை சுவாமிகள்

32-ஆம் பட்டம் திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள்

சுவாமிகள் பிறந்த ஊர் சிதம்பரம். பெற்றோர் - சிதம்பரம் அம்பலவாண ஐயர், அரியலூர் இரத்தினாம்பாள் அம்மையார். பிறந்த நாள் 27.12.1917 வியாழக்கிழமை. புதுச்சேரியில் சொசியத்தே .புரோகிரேசீஸ்து இந்து கல்விச் சாலையிலும் சிதம்பரத்தில் ஆறுமுகநாவலர் பள்ளியிலும் சுவாமிகள் கல்வி பயின்றார்.

31-ஆவது பட்டம் மடாதிபதி முத்தைய சுவாமிகள் 19.03.1933-இல் இறைவன் திருவடி நீழலை அடையவே, அவர்களது திருவுளப்படி மறுநாள் 20.03.1933-இல் சுவாமிகள் 32-ஆவது மடாதிபதியாகப் பட்டத்திற்கு வந்தார். பட்டத்திற்கு வந்ததும் மடத்தையும் குருமூர்த்தங்களையும் திருப்பணி செய்து 20.06.1937-இல் குடநீராட்டுவிழாச் செய்வித்தார், 20.1.1940-இல் மடத்திற்கு மின்சார விளக்குகள் பொருத்தப் பெற்றன. 09.07.1942-இல் பாதபூஜை மண்டபத்தில் பெரிய நிலைக்கண்ணாடி வைக்கப் பெற்றது. 21.06.1943-இல் சுவாமிகளுக்கு மகா அபிடேகமும் பெரிய பாதபூஜையும் பட்டணப் பிரவேசமும் நடைபெற்றன.

07.07.1955-இல் நிகழ்ந்த சிதம்பரம் கோயில் குடநீராட்டு விழாவிற்குச் சென்று கலந்துகொண்டார். 27.07.1955-இல் சிதம்பரத்திலுள்ள அம்பலத்தாடையர் மடத்தில் அப்போது தென்னார்க்காடு மாவட்டக் கலெக்டராக இருந்த திரு. உத்தண்டராம பிள்ளை ஐ.ஏ.எஸ் அவர்கள் தலைமையில்

திருவாசக விழாவைச் சிறப்பாக நடத்தினார். இவ்விழா தேன்விழா எனச் சிறப்பிக்கப் பெற்றது. இத்தேன்விழாவில் திருவாசகமணி திரு. கே. எம். பாலசுப்பிரமணியம், பி.ஏ., பி.எஸ்., அவர்கள் சொற்பொழிவாற்றினார்.

21.08.1955-இல் தென்னாட்டுத் தல யாத்திரையைத் தொடங்கினார். 28.08.1955-இல் திருமலைராயன் பட்டினத்தில் கிளை மடத்திலுள்ள நடராசப்பெருமான் சபையையும் பழனிசாமி சுவாமிகள் சமாதியையும் திருப்பணி செய்து குடநீராட்டு விழா நடத்தினார். காரைக்கால் கிளைமடத்தில் 05.09.1955-இல் குடநீராட்டுவிழா நடத்தினார். யாத்திரையின் போது அங்கங்கே பலருக்கு லிங்கதாரணம் செய்வித்தருளினார். 20.09.1955-இல் சிதம்பரம் வந்து சேர்ந்து 21.09.1955-இல் தருமபுரத்திற்குச் சென்று ஆதீனகர்த்தர் 25-ஆம் பட்டம் குருமகாசநிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ கயிலைக்குருமணி சுப்பிரமணிய தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் அவர்களைக் கண்டு அளவளாவி, யாத்திரையை நிறைவு செய்து 29.09.1955-இல் புதுவைக்கு வந்து சேர்ந்தார்.

மணிவாசக மன்றம் 1957

1957-ஆம் ஆண்டில் தமது மடத்திலேயே “மணிவாசக மன்றம்” என ஒரு சமய இலக்கிய சபையைத் தோற்று வித்தார். கடவுள் பக்தியையும் சமய இலக்கிய அறிவையும் வளர்க்கும் நோக்கத்துடன் இம்மன்றம் தொடங்கப் பெற்றது. 02.07.1957-இல் மணிவாசக மன்றத்தின் தொடக்க விழா நடந்தது. புதுவை இராச்சிய நீதித்துறைச் செயலர் திரு. கே. சுப்பிரமணியம், எம்.ஏ., அவர்கள் மன்றத் திறப்பு விழாவுக்குத் தலைமை தாங்கினார். மன்றத்தின் சார்பில் ஞாயிறுதோறும், முக்கிய விழாக்களின்போதும் திருமுறை ஓதுதலும், மாதந்தோறும் மக நட்சத்திரத்தன்று மாணிக்க வாசகருக்குச் சிறப்பு வழிபாடும், மார்கழி மாதத்தில் திருவெம்பாவை திருப்பாவைச் சொற்பொழிவுகளும் நடைபெற்றன. மணிவாசக மன்றத்தின் நிரந்தரத் தலைவர் சுவாமிகளே. பின்னாளில் (1994 சமயத்தில்) சில காலம்

முன்னாள் தலைமைநீதிபதி திரு. இராமலிங்கம் அவர்கள் தலைவராக விளங்கினார்.

சுவாமிகளின் மணி விழா 1977

27.12.1917-இல் பிறந்த சுவாமிகளுக்கு 1977-இல் அகவை 60 நிறைவெய்தியது. 26.12.1977-இல் 60-ஆம் ஆண்டு நிறைவு மணிவிழா மணிவாசகர் மன்றத்தின் சார்பில் கொண்டாடப் பெற்றது. மணிவிழா மலர் ஒன்றும் வெளியிடப் பெற்றது. மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவஞான பாலய சுவாமிகள் அம்மலரை வெளியிட்டுச் சிறப்பித்தார்கள்.

பல்வேறு பணிகள்

நாடெங்கும் நடைபெறும் சமய நிகழ்ச்சிகள் பலவற்றில் சுவாமிகள் கலந்து கொண்டார்கள். முக்கியமாகக் கும்பாபி டேகங்கள். பல கும்பாபிடேகங்களில் சுவாமிகளை நாம் சந்தித்திருக்கிறோம். நாம் புதுச்சேரி செல்லுங் காலங்களி ளெல்லாம் பெரும்பாலும் எங்கள் சந்திப்பு நேரும். சைவ மடங்கள் சிலவற்றின் வரலாறு, நிர்வாகம், சம்பந்தமான பல செய்திகளை சுவாமிகள் எமக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஸ்ரீ சிதம்பரம் பாதபூசை அம்பலத்தாடும் சுவாமிகள் ஆதி குருமூர்த்தி வரலாறு என்று ஒரு சிறு நூலை 19.12.1994-இல் சுவாமிகள் வெளியிட்டார்கள்.

நீண்டகாலம் மடாதிபதியாக விளங்கியவர்களில் சுவாமிகள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். 67 ஆண்டுகள் மடாதிபதியாக விளங்கிப் பல்வேறு பணிகளைச் செய்தார்கள். 82 வயது வரை வாழ்ந்த சுவாமிகளின் அனுபவங்கள் பல வெளியுலகுக்குத் தெரியாமலேயே போயின.

சுவாமிகள் முத்திப்பேறு 25.04.1999

82-ஆம் அகவையில் 25.04.1999 பிரமாதி சித்திரை 22 ஞாயிறு மகநாளில் சுவாமிகள் இறைவன் திருவடி நீழலை அடைந்தார்கள். பூதவுடல் புதுவை முத்தியால்பேட்டை

ஒற்றைவாடைத் தெருவிலுள்ள மடத்துச் சமாதித் தோட்டத்தில் சமாதி வைக்கப் பெற்றது. சுவாமிகளின் பிரிவுச் செய்தி அறிந்ததுமே நாம் புதுவைக்குச் சென்று அன்றைய நிகழ்ச்சி முழுவதிலும் கலந்து கொண்டோம். 05.05.1999 சித்திரை 22 புதன்கிழமை சமாதி வழிபாடு மோட்சதீப ஆராதனை நடைபெற்றது.

33-ஆம் பட்டம் கனகசபை சுவாமிகள்

32-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள் முக்திப்பேறு பெற்றபின், 33-ஆம் பட்டமாகத் தற்போது விளங்கும் கனகசபை சுவாமிகள் பிறந்த ஊர் சிதம்பரம். பிறந்த நாள் 27.05.1974. பெற்றோர் எஸ். சம்பந்தம் (எ) வைத்தியலிங்கம், மல்லிகா அம்மையார். இளமையில் வளர்ந்த இடமும் கல்வி கற்ற இடமும் புதுச்சேரி.

பட்டம் பெற்றபின் பத்து ஆண்டுகளாக இவர்களது நிர்வாகத்தில் வழக்கம்போல் வழிபாடு, விழாக்கள், குரு பூஜை முதலியவை சிறப்பாக நடைபெற்று வருகின்றன. அவ்வப்போது சமயப் பணிகளும் நடைபெற்று வருகின்றன.

உலகப்புகழ்பெற்ற அரவிந்த ஆசிரமம் உள்ள புதுச்சேரியில் அம்பலத்தாடையர் மடமும் உள்ளது. புதுச்சேரி மாநிலத்திற்கும் புதுச்சேரி நகரத்திற்கும் அம்பலத்தாடையர் மடத்தால் ஒரு பெருமையுண்டு.

அம்பலத்தாடையர் மடம் உள்ள வீதியின் பெயர் அம்பலத்தாடையர் மடம் தெரு என்று வழங்குவதே மடத்தின் சிறப்பைக் காட்டும்.

புதுச்சேரிக்குச் சுற்றுலாச் செல்லும் சைவப் பெருமக்கள் அரவிந்தாசிரமத்தையும் பாரதியார் பாடிய மணக்குள விநாயகர் கோயிலையும் தரிசிப்பதோடு, அம்பலத்தாடையர் மடத்தையும் தரிசித்து மகிழலாம்.

குகைநமசிவாயர் மடம் திருவண்ணாமலை

வடவாநாயகிவழிகாட்டு

சுவாமிநாதன்மொழி

குகை நமசிவாயர் மடம் திருவண்ணாமலை

பதினாறாம் நூற்றாண்டின் சைவ வரலாற்றில் இரண்டு நமசிவாயர்கள் சிறந்து விளங்கினர். ஒருவர் குகை நமசிவாயர், மற்றொருவர் குருநமசிவாயர். குகைநமசிவாயர் குரு. குருநமசிவாயர் சீடர். குகை நமசிவாயர் திருவண்ணாமலையில் இருந்தார். குருநமசிவாயர் திருவண்ணாமலையில் குகைநமசிவாயரின் சீடராக இருந்து பின்னாளில் சிதம்பரத் திற்குச் சென்று மடம் நிறுவித் தொண்டாற்றினார்.

கன்னட நாட்டில் திருப்பருப்பதம் (மல்லிகார்ச்சுனம்) என்னும் பாடல்பெற்ற தலத்தில் நீண்டகாலம் தங்கி வழிபட்டுக் கொண்டிருந்த நமசிவாயர் என்னும் சிறந்த பக்தரைத் திருஅண்ணாமலையில் எழுந்தருளி விளங்கும் சிவபெருமான் அண்ணாமலைக்கு வா என்று அழைத்தார். அண்ணாமலை அண்ணலின் அன்பு அழைப்பின் வண்ணம் திருவண்ணாமலைக்கு வந்த நமசிவாயர் திருவண்ணாமலை மலைமீது ஒரு குகையில் தங்கித் தவம்செய்தும் அண்ணாமலையாரை வழிபட்டுக்கொண்டும் இருந்தார். குகையில் வசித்ததால் குகை நமசிவாயர் எனப் பெயர் வழங்கலாயிற்று. குகையருகில் ஆலமரத்தில் ஊஞ்சல்கட்டி அதில் அறிதுயில் (யோக நித்திரை) கொண்டிருப்பாராம். குகை நமசிவாயர் சிறந்த சித்தராக விளங்கியிருந்தார். இவரது வரலாற்றில் மிகப்பல அற்புதச் செயல்கள் நிகழ்ந்துள்ளன.

மல்லிகார்ச்சுனத்திலிருந்து திருவண்ணாமலைக்கு வரும் வழியில் ஒருரில் ஒரு திருமண வீட்டின் அருகில் வந்து கொண்டிருந்தபோது அவ்வீட்டிற்குரிய தலைவன் நமசிவாயரை

அன்போடு வரவேற்று மாலையணிவித்துத் திருமண வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றான். திருமணவீட்டாரும் திருமணத்திற்கு வந்திருந்தவர்களும் வணங்கித் திருநீறு பெற்றுக்கொண்டனர். அவ்வளவில் திருமணவீடு தீப்பற்றிக் கொண்டது. அடியவர் அளித்த திருநீற்றினால்தான் வீடு எரிந்துபோயிற்று என்று பலரும் நிந்திக்கலாயினர். நமசிவாயரும் சிந்தைநொந்தவராய்ச் சிவபிரான் திருவருளை நினைந்து அங்கு எரிந்து போனவற்றையெல்லாம் மீண்டும் படைத்தருளினார். நெருப்பில் வெந்து போனவையெல்லாம் மீண்டும் உண்டான அருஞ்செயலைக் கண்டவர்கள் உண்மையில் இவ்வடியார் ஒரு மாபெரும் சித்தரே, சிவபெருமான் அருள்பெற்றவரே என்று மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்து துதித்தனர். நமசிவாயரோ “நான் இனி ஒருவர் மனையிடத்தும் செல்லேன்” என்று அப்போதே விரதம் பூண்டு அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டார்.

தமது அடியவர் திருக்கூட்டத்துடன் பூவிருந்தவல்லியை வந்தடைந்தார். அனைவரும் ஊரின்கண் உள்ள தோட்டங்களில் தங்கள் ஆன்மார்த்த பூசைக்குப் பூப்பறித்தனர். பூக்கள் நிறையக்கிடைத்த ஆர்வத்தில் ஊர்க்கோயில் வழிபாட்டிற்குரிய பூக்களையும் சேர்த்துப் பறித்துவிட்டனர். இச்செய்தி அவ்வூர் அரசு அலுவலர்களை எட்டிற்று. அவர்கள் நமசிவாயமூர்த்திகளிடம்வந்து “உரியவர்களைக் கேளாமல் திரள்திரளாகத் தோட்டங்களில் புகுந்து கோயில் பூசைக்கும் மலரில்லாமல் போகும்படி பூக்களைப் பறித்துவிடுதல் குற்றமல்லவா?” என்று கேட்டனர். நமசிவாயரோ “யாங்கள் பறித்த பூக்கள் எல்லாம் நீங்கள் சொல்லும் கோயிலில் உறையும் இறைவனுக்கே சாத்தப்பெற்றன”, என்று புன்னகையோடு கூறினார். “கேட்ட கேள்விக்கு நேரே விடை சொல்லாமல் உயர்ந்த தத்துவம் பேசுகின்றீர்! உங்கள் சொந்த ஆன்மார்த்த வழிபாட்டில் உங்கள் வழிபடு தெய்வத்திற்கு அணிவிக்கப்பெற்ற பூக்களையெல்லாம், ஊர்ப் பொதுக்கோயிலில் உறையும் இறைவன் ஏற்றுக்கொண்டார், பறிக்கப்பெற்ற பூக்கள் அனைத்தும் தமக்காகவே பறிக்கப்பெற்றதாகக் கொள்கிறார்” என்று நீங்கள் சொல்வது உண்மையானால், இவ்வூர்க்கோயிலில்

உள்ள சிவலிங்கத்திற்கு அணியப்பெற்றுள்ள மாலை அனைவரும் காணும்படி உம் கழுத்தில் வந்து விழவேண்டும் என்று ஊர் அதிகாரிகள் கூறினர். நமசிவாயமூர்த்தியும் அதற்கு உடன் பட்டார். அனைவரும் சிவபிரான் கோயிலுக்குச் சென்றனர். கோயில் அருச்சுக்கர்கள் இறைவனுக்குச் சாத்தியுள்ள மாலையின் பின்புறம் ஒரு கயிற்றைக்கட்டி, சிறுவன் ஒருவனைச் சிவலிங்கத்தின் பின்புறம் மறைவாக அமரச் செய்து, அக்கயிற்றைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொண்டிருக்குமாறு செய்திருந்தனர். நமசிவாயமூர்த்திகள் சிவசந்நிதியில் வந்துநின்றதும் மறைவாகச் சிறுவன் பிடித்திருந்த கயிறு அறுந்து, சிவலிங்கத்திற்குச் சூட்டப் பெற்றிருந்த மாலை அனைவரும் காண நமசிவாயரின் கழுத்திற்கு வந்து அணிசெய்தது. கண்டார் அனைவரும் வியப்புற்று நமசிவாயரைப் பெரியசித்தராக ஏற்றுப் போற்றி வழிபட்டனர்.

அப்பகுதியை ஆட்சி செய்துகொண்டிருந்த புறமதத்து அரசன் நமசிவாயரைச் சற்று ஆழமாகவே சோதிக்க விரும்பினான். உங்கள் சைவசமயம் உயர்ந்த தத்துவங்களைக் கொண்ட சமயம். எல்லா வகையிலும் உயர்ந்துவிளங்கும் சமயம் என்று உம் போன்றவர்களால் பேசப்படுவது உண்மையானால், பழுக்கக் காய்ச்சிய இரும்பைப் கையில் பற்றிக் கொண்டு, சைவசமயமே சிறந்த சமயம் அச்சமயத் தெய்வமாகிய சிவபிரானே உயர்ந்த தெய்வம் என்று சொல்ல வேண்டும்! உம்மாற் சொல்ல முடியுமா? என்று கேட்டான். “முடியும்” என்று அழுத்தந்திருத்தமாகச் சொன்ன நமசிவாயர் தம் மாணாக்கர் விருப்பாட்சிதேவரை நோக்கினார். குறிப்பறிந்த விருப்பாட்சிதேவர் அரசனின் நிபந்தனையை நான் நிறைவேற்றிக் காட்டுகிறேன் என்றார். அரசனின் கட்டளைப்படி இரும்புத்துண்டம் ஒன்று நெருப்பிலிட்டுக் காய்ச்சப்பெற்றது. இரும்புத்துண்டம் சூடேறியதனை விருப்பாட்சிதேவரிடம் தெரிவித்தனர். தேவரோ “அந்த இரும்பு இப்போதுதான் பூத்திருக்கிறது, இன்னும் சூடேறிப் பக்குவமாகவேண்டும்” என்றார். ஏவலர்கள் மேலும் அதனைச் சூடேற்றினர். இரும்பு நன்றாகப் பழுத்துவிட்டதாக எண்ணி விருப்பாட்சிதேவரிடம் தெரிவித்தனர். “அந்த இரும்பு இப்போதுதான் காய்த்திருக்

கிறது, இன்னும் சூடேறிப் பக்குவப்படவேண்டும்” என்றார் தேவர். ஏவலர்கள் மேலும் அதனைக் காய்ச்சினர். கோவைக் கனியிலும் மேலாகச் சிவந்தவுடன் விருப்பாட்சிதேவரிடம் தெரிவித்தனர். “இப்போதுதான் அந்த இருப்பு கனிந்திருக்கிறது”, என்று கூறி எழுந்தார் விருப்பாட்சிதேவர். செந்தழல் மேனிச் சிவபிரானை, கையில் அனலேந்தி ஆடும் அப்பனை நினைந்து, பழுக்கக் காய்ச்சிய அவ்விரும்புத் துண்டைக் கையில் வாங்கிப் பற்றிக்கொண்டே சைவசமயமே சமயம், அச்சமயத் தெய்வமாம் சிவமே பரம்பொருள் என்று மும் முறை முழங்கினார். அரியும் அயனும் அமரரும் அஞ்சியோடச் செய்த ஆலகால விடத்தை அமுதமாய் உண்டு அனைவர்க்கும் அடைக்கலமளித்து நீலகண்டராய் நிமிர்ந்து நின்ற சிவபிரானுக்கு அடியவராகிய எமக்குப் பழுக்கக் காய்ச்சிய இவ்விரும்புத் துண்டும் பழுத்ததொரு பழமே என்று சொல்லிக்கொண்டே கண்ணிமைக்கும் நேரத்திற்குள் வாயில்போட்டு விழுங்கி உட்கொண்டுவிட்டார். இவற்றையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த அரசனும் அமைச்சர்களும் மக்களும் வியந்து விதிர்விதிர்த்துப் போற்றிப் புகழ்ந்து பணிந்தனர். நமசிவாயருக்கும் அவர் மாணவர் விருப்பாட்சிதேவருக்கும் அடியவர்களுக்கும் மன்னன் பல்வேறு சிறப்புகளைச் செய்து போற்றினான். நமசிவாயர் திருவண்ணாமலைக்கு வந்துசேர்ந்தார். மலைச்சரிவில் ஒரு குகையில் தங்கித் தவமிருந்தார். அதுவே அவரது மடமாயிற்று. குகையை வசிப்பிடமாகக் கொண்டதால் அவருக்குக் குகைநமசிவாயர் என்று பெயர் வந்தது. விருப்பாட்சிதேவர் மலைச்சரிவில் நமசிவாயரின் குகைக்குச் சற்றுமேலே உள்ள ஒரு குகையில் தங்கித் தவமியற்றினார். அது அவருடைய மடமாயிற்று. இன்றும் அவருடைய மடம் இருக்கிறது. அங்கிருந்துகொண்டு அவர் தம் குருவாகிய குகை நமசிவாயருக்குப் பணிசெய்து கொண்டிருந்தார். ஒருநாள் அன்பர் பலருடன் தம் குகையில் அமர்ந்திருந்தபோது அவருடைய திருமேனி மறைந்தது. அங்கு விபூதிலிங்கம் தோன்றிற்று. அந்த இலிங்கம் இன்றுவரை இருந்து வருகிறது.

இன்னொரு சீடர் வந்துசேர்ந்தார். அவரும் நமசிவாயர் எனப் பெயர்பெற்றவர், பிற்காலத்தில் அவரே குருநமசிவாயர் ஆனார். அவரது வரலாற்றை நாம்பின்னே அடுத்துக் காணப் போகிறோம்.

ஒருநாள் மாலை ஓர் ஆட்டிடை யன் இறந்துபோன தன் சினை ஆட்டினைத் தோளில் போட்டுக்கொண்டு மலையடிவாரத்தில் நின்றனாண்டு, “இந்த ஆட்டின் வயிற்றில் இரண்டு குட்டிகள் உள்ளன; விருப்பம் உடையவர்கள் விலைகொடுத்து வாங்கிக்கொள்ளலாம்” என்று சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். அங்கிருந்த தீயவன் ஒருவன் இடையனை நோக்கி “மலை மேல் குகையிலே மாமிசம் உண்ணும் விருப்பமுள்ளவன் ஒருவன் இருக்கிறான், அவனிடம் கொண்டுபோ, வாங்கிக் கொள்வான்” என்று சொன்னான். அவன் சொன்னதை உண்மையென்று எண்ணிய இடையன் இறந்த சினையாட்டைத் தூக்கிக்கொண்டு குகைநமசிவாயரிடம் சென்றான். நிகழ்ந்த வற்றைக் கூறினான். சுவாமிகள் சினங்கொள்ளவில்லை. ஆட்டின் விலையைக் கேட்டறிந்து, ஆட்டை இங்கேயே வைத்துவிட்டுப்போ, விலைத் தொகையை நாளை தருகிறோம், வந்து வாங்கிக்கொள் என்று அனுப்பிவைத்தார். அவன் சென்றதும் சுவாமிகள், இறந்துபோன இந்த ஆட்டினை ஏன் என்னிடம் அனுப்பிவைத்தீர் என்று அண்ணாமலையாரை நோக்கி உளமுருகி வேண்டினார். ஆடு உயிர்பெற்று எழுந்தது. இரண்டு குட்டிகளையும் ஈன்றது.

இறைவன் திருவருளை எண்ணி மனம்உருகி நின்ற குகைநமசிவாயர் அருகே புதர்களில் இருந்து தழைகளைக் கொய்து ஆட்டுக்கு ஊட்டி மகிழ்ந்தார். மறுநாள் காலை இடையன் வந்தான். ஆடும் குட்டிகளும் மேய்ந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டான். அளவற்ற மகிழ்ச்சிகொண்டான். சுவாமிகளிடம் சென்று வணங்கினான். ஆட்டையும் குட்டிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு போகும்படி சுவாமிகள் கட்டளையிட்டார். இரண்டு குட்டிகளையும் இரண்டு தோள்களில் சுமந்து கொண்டு ஆட்டையும் ஓட்டிக் கொண்டு இறங்கிவரும்

இடையனை மலையடிவாரத்தில் நேற்றுகண்ட தீயவனும் மற்றவர்களும் கண்டார்கள். நேற்று மாலை செத்த ஆட்டைத் தோளில் தூக்கிக்கொண்டு போனவன் இன்று காலை உயிரோடு இரண்டு குட்டிகளைத் தோளில் போட்டுக் கொண்டு இறங்குவதையும், செத்தஆடு இன்று உயிரோடு அவன்பின் ஓடிவந்து கொண்டிருப்பதையும் கண்ட அத் தீயவனுக்கு மனம் பொறுக்கவில்லை. அவனும் வீணர்கள் சிலருமாகச் சேர்ந்து உயிருள்ள ஓர் இளைஞனைப் படையில் வைத்துக்கட்டி, “சுவாமிகள் எழுப்பினாலும் எழாதே” என்று அவனிடம் சொல்லிவைத்து, படையைத் தூக்கிக்கொண்டு குகைநமசிவாயரிடம் சென்று “ஒரு நல்ல இளைஞன் இறந்து போனான், சுவாமிகள் எழுப்பிக்கொடுத்தருள வேண்டும்” என்று வேண்டினார். வீணர்களின் பொய்ச்செயலைக் கண்ட குகைநமசிவாயர் “போனவன் போனவனே, இனி அவன் எழான்” என்று சொன்னார். பொய்யாகப் பிணம்போலப் படையில் படுத்திருந்த இளைஞனின் உயிர் அக்கனமே பிரிந்துவிட்டது. உண்மையிலேயே அவன் இறந்துபோனான். சுவாமிகளை இழிவுபடுத்தும் நோக்கில் சென்ற வீணர்கள் மனம் உடைந்து பெருந்துன்பத்திற்கு உள்ளாயினர்.

இந்திகழ்ச்சிக்குப்பிறகு குகைநமசிவாயருக்குச் சற்றுச் சின்ம் எழுந்தது. இவ்வூர் குறும்பர்கள் வாழும் ஊர், கொலையே செய்தாலும் ஏன் என்று கேளாத ஊர், கொடிய காளையர்கள் இருந்துகொண்டு கதறும் ஊர், நாள்தோறும் பழிகளைச் சுமக்கும் ஊர், பாதகர்களே வாழும் ஊர், என்று ஒரு பாடலைப் பாடத் தொடங்கி இன்று என் வாக்கால் அழியப்போகும் ஊர் - அழியுமூர் அண்ணாமலை - என்று பாடி முடிக்கவிருந்த தருணத்தில் அண்ணாமலைப் பெருமான் “அடே, நான் ஒருவர் இவ்வூரில் இருக்கிறேனடா” என்று அசரீரியாய்த் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். சுவாமிகள் சினந்தணிந்து கருத்தை மாற்றி அழியாவூர் அண்ணாமலை என்று பாடலை முடித்தருளினார்கள். அவ்வென்பா வருமாறு:

கோளர் இருக்குமூர், கொன்றாலும் கேளாவூர்,
காளையரே நின்று கதறுமூர் - நாளும்

பழியே சுமக்குமூர், பாதகரே வாழமூர்
அழியாவு ரண்ணாமலை.

நாளடைவில் தீயவர்களெல்லாம் நலிவுற்று ஊரைவிட்டு அகன்றனர். நல்லவர்களே தொடர்ந்து வாழலாயினர். சுவாமிகள் வீற்றிருந்ததால் திருவண்ணாமலையின் புகழ் நாடெங்கும் பரவிற்று.

ஒருநாள் இடையன் ஒருவன் நூறு பசுக்களோடு மலைச் சாரலுக்கு மேய்க்க வந்தபோது ஒரு பசுவை வேங்கை யொன்று பற்றிக்கொண்டு ஓடிற்று. இடையன் விரைந்தோடிச் சென்று குகைநமசிவாயரிடம் முறையிட்டான். உடனே சுவாமிகள் அண்ணாமலை அண்ணலை நோக்கி ஒரு வெண்பாவைப் பாடினார். அப்போதே வேங்கை, தான் கவர்ந்துசென்ற பசுவுடன் அங்குவந்து பசுவை ஊறின்றி விட்டுச்சென்றது. இடையன் மகிழ்ந்தான். இவ்வருஞ்செயலை அறிந்த அனைவரும் சுவாமிகளை முன்னையினும் மிகுதியாகப் போற்றி வழிபடலாயினர்.

ஒருநாள் வைணவகுரு ஒருவர் காஞ்சிபுரத்திலிருந்து வடதிசை யாத்திரை செய்துகொண்டிருந்தார். திருக்காளத்தி மலையருகில் வந்தபோது காளத்தியைக் காண அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை. “இம்மலை என் கண்களுக்குத் தெரியாமல் மறைப்பீராக” என்று உடன் வந்தவர்களிடம் கூறினார். அவர் களும் திரையிட்டு மறைத்தார்கள். இந்நிகழ்ச்சி திருவண்ணாமலையிலிருக்கும் குகைநமசிவாயருக்கு ஞானதிருஷ்டியில் தெரிந்தது. சினந்து ஒரு பாடல் பாடினார். வைணவகுருவின் கண்கள் ஒளியிழந்தன. சில காலம் குருட்டுகுருவாக இருக்க நேர்ந்த அவர் இது குகைநமசிவாயர் மூலம் தமக்குக் கிடைத்த தண்டனை என்று அறிய நேர்ந்தது. திருவண்ணாமலைக்கு வந்து குகைநமசிவாயரைச் சரணடைந்தார். “நீர் எந்த மலையைக் கண்ணாலும் காணக்கூடாதென்று திரையிட்டு மறைக்கச் செய்தீரோ அந்த மலைக்கே சென்று மலைமீது எழுந்தருளி விளங்கும் காளத்தியப்பரை வழிபடுவீராக! கண்ணொளி பெறுவீர்!” என்று குகைநமசிவாயர் கூறியருளினார்.

வைணவகுருவும் அவ்வாறே காளத்தி சென்று வழிபட்டுக் கண்ணொளி பெற்றார்.

குகைநமசிவாயருக்கு அகவை நூறு ஆயிற்று. விதிக்கப் பெற்ற ஆயுள் நிறைவுபெறும் தருணம். ஜீவசமாதியில் புக இறங்கினார். “அண்ணாமலையாரின் அசரீரி வாக்கு “இன்னும் ஒரு நூறு ஆண்டுகள் நீ இவ்வுலகில் வாழ்வாயாக” என்று அருளிற்று. சமாதியடைவது தவிர்ந்தது.

பின் ஒருநாள் கணவனை இழந்த இளம்பெண் ஒருத்தி குகைக்கு ஓடிவந்து தன் துயரத்தைக் கூறிக் கணவனை எழுப்பித்தர வேண்டினாள். அவளது ஆற்றொணாத் துயரினைக் கண்ட சுவாமிகள் கணவனை இழந்தோர்க்குக் காட்டுவது இல் என்ற சொல்லை நினைந்து உள்ளம் உருகி அண்ணாமலையாரின் திருவருளை நினைந்து நைந்துருகி ஒரு பாடலைப் பாடினார். அப்பெண்ணை நோக்கிக் குழந்தாய்! அண்ணாமலையார் எனக்குக் கூடுதலாக நூறு வயதைத் தந்துள்ளார். அந்த நூறு ஆண்டுகளில் எழுபத்தைந்து ஆண்டுகளை உனக்கும் உன் கணவனுக்கும் தந்தேன். விரைந்து வீட்டுக்குச் செல்! உன் கணவன் உயிர்பெற்று எழுந்திருப்பதனைக் காண்பாய்! என்றார். அப்பெண் வீட்டுக்கு ஓடோடிச் சென்றாள். கணவன் உயிர்பெற்று எழுந்து இருப்பதையும் கூடியிருந்த உற்றார் உறவினரின் மகிழ்ச்சி ஆரவாரத்தையும் கண்டு மகிழ்ந்தாள். கணவனும் மனைவியுமாகச் சுவாமி களிதம் வந்து வாழ்த்துப் பெற்றுத் திரும்பினர்.

மிலேச்சமன்னன் ஒருவன் திருவண்ணாமலைக்கு வந்தான். அழகுமிக்க பெண்களை வன்முறையில் கவர்ந்து கற்பழிப்பது முதல் கோயிலுக்குள் புகுந்து அக்கிரமங்கள் பலவற்றைச் செய்து கொண்டிருந்தான். கோயில் நந்தவனத்தையே குடியிருப்பாகக் கொண்டு கொடுமை பல செய்து வந்தான். மக்கள் அஞ்சிப் படாதபாடு பட்டனர். இவற்றையெல்லாம் கண்ட குகைநமசிவாயர், “மூன்று சுடர்களையும் மூன்று கண்களாகக் கொண்ட சிவபெருமானுடைய நெற்றிக்கண்ணும் உறக்கங்கொண்டுவிட்டதோ” என்றொரு பாடலைப் பாடினார்.

அன்றிரவு மிலேச்சன் கனவில் தவசி ஒருவர் தோன்றி அவன் முதுகில் கூரிய ஆயுதம் ஒன்றின் கூர் இலேசாகப் பதியச் செய்தார். மிலேச்சன் விழித்தெழுந்தான். முதுகில் ஏதோ சிறிது ஊறல் ஏற்படுவதுபோல் தோன்றிற்று. தடவிப் பார்த்தான். அவ்விடத்தில் ஒரு வேர்க்குரு தோன்றியிருந்தது. மறுநாள் அதுமுற்றி முதுகுப் பிளவையாயிற்று. மருத்துவத்தால் தீர வில்லை. மிலேச்சன் சொல்லொணாத் துன்பமுற்றான். அவனுடன் இருந்த சிலர், கோயிலுக்குள் இருந்துகொண்டு கொடுமை பல செய்வதால் வந்த வினை என்று அறிவுறுத்தினர். மிலேச்சமன்னன் கோயிலைவிட்டு வெளியேறினான். கோயில் அருச்சுக்கர்கள் கோயிலை முறைப்படி சுத்தி செய்தனர். கோயிலைவிட்டு வெளியேறிய மிலேச்சனின் பிளவையில் புழுவைத்து மேலும் மேலும் துன்பம் பெருகிற்று. துன்பம் தாங்காது ஒரு நாள் இரவு துடிதுடித்து இறந்தான். நரகாசுரன் அழிந்தநாளில் மக்கள் மகிழ்ந்தது போல இவன் இறப்பிலும் மக்கள் மகிழ்ந்தார்கள்.

தீயவர்கள் அழிவுற்றனர். தீமைகள் அழிந்தன. நல்லவர்கள் பெருகினர். நன்மைகள் பெருகின.

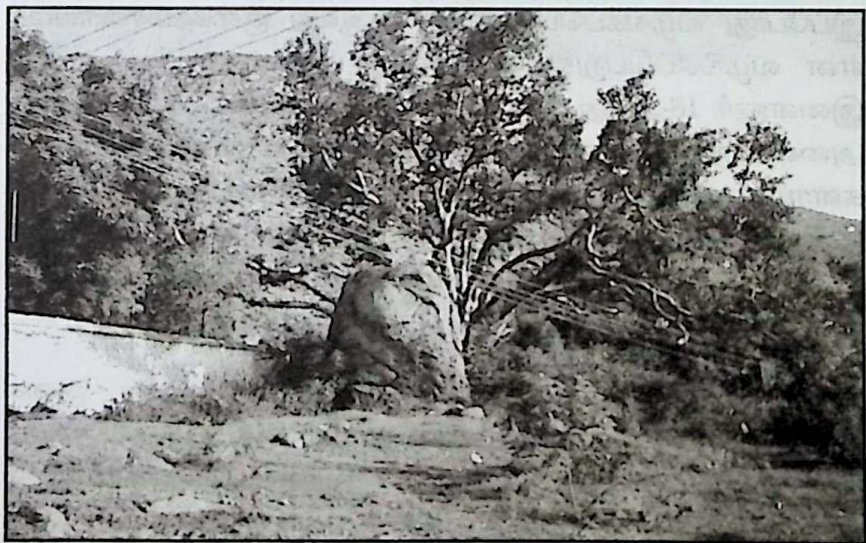
குகைநமசிவாயருக்கு விதிக்கப்பெற்ற நூறு வயதும், சிவபிரான் அளித்த நூறு வயதும் கழிந்தன. பிறப்பறுக்க எண்ணினார். குகையில் ஜீவசமாதியில் அமர்ந்தார். அருவம் ஆனார். அன்பர்கள் அவ்விடத்தில் இலிங்கம் அமைத்து வழிபடலாயினர். குகைநமச்சிவாயரின் திருவரலாறு இதுவே.

குகை நமசிவாயர் பாடிய நூல்கள் இரண்டு

1. அருணகிரி அந்தாதி, 2. திருவருணைத் தனிவெண்பா. அருணகிரி அந்தாதி 100 வெண்பாக்கள், காப்பு வெண்பா 1, ஆக 101 பாடல்கள். திருவருணைத் தனிவெண்பா 35 பாடல்கள். இவ்விரண்டுமே இப்போது கிடைத்து வழங்குவன. எழுதிவைக்கப் பெறாதும் கிடைக்கப்பெறாதும் போன பாடல்கள் பல.

குகை நமசிவாயரின் மடமும் ஜீவசமாதிக் கோயிலும் திருவண்ணாமலையில் மலைச்சரிவில் இன்றும் நல்ல நிலையில் உள்ளன. (படங்கள் காண்க.) திருவண்ணாமலைக் கோயிலின் மேற்குக் கோபுரம் பேய்கோபுரம் என வழங்கப்பெறுகிறது. பேய்கோபுரம் உள்ள மேற்குத் திருவீதி பேய்கோபுரவீதி என வழங்கப் பெறுகிறது. பேய்கோபுர வீதியிலிருந்து மலைமீது செல்வதற்கு மலைச்சாரலில், மலைச்சரிவில், சிறுசிறு குறுகிய தெருக்கள் சந்துகள் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றான பேய்கோபுரம் 6-ஆவது தெரு வழியாகச் சென்றால் மலைச் சரிவில் முதலாவதாக உள்ளது ஆலமரக்குகை ஆசிரமம். இது குகைநமசிவாயரின் மடமன்று. இதுவேறு. ஆலமரக்குகை அறக்கட்டளை என்ற ஒரு நிறுவனம் இதில் உள்ளது அதில் இரண்டு குகைகள் உள்ளன. அவற்றில் ஒன்றில் காஞ்சங்காடு இராமதாஸ் சுவாமிகள் சில காலம் தங்கித் தவஞ்செய்தார் என ஒரு குறிப்பு அவ்விடம் எழுதிவைக்கப் பெற்றுள்ளது. ஆலமரக்குகை அறக்கட்டளை என்னும் இது குகைநமசிவாயர் காலத்திற்குப் பிற்பட்டது. இந்த ஆலமரக்குகையினர்தான் பேய்கோபுரம் 6-ஆவது தெரு என்று தம் முகவரியைக் குறித்துள்ளனர்.

இந்த ஆலமரக்குகையைக் கடந்து சிறிது தூரம் மேலே ஏறிச்சென்றால் மலைச்சரிவில் குகைநமசிவாயர் மடம் உள்ளது. அதில் அவரது ஜீவசமாதிக் கோயில் உள்ளது. சுற்றிலும் சுற்றுச்சுவரும் வாயிலில் கோபுரமும் உள்ளன. அண்மையில் திருப்பணி செய்யப்பெற்று எல்லாம் நல்ல நிலையில் உள்ளன. ஒரே ஒரு கஷ்டம் கரடுமுரடான ஒற்றையடிப்பாதை என்பதே. ஜீவசமாதிக் கோயில் குகையாகவே உள்ளது. ஆலமரத்தில் ஊஞ்சல்கட்டி அதில் யோகநித்திரை கொண்டிருந்தார் என்பதற்கேற்பக் கோயிலுக்குள் ஓர் ஆலமரமும் கோயில் சுற்றுச்சுவருக்கு வெளியே, சுற்றுச்சுவரை அடுத்து ஓர் ஆலமரமும் உள்ளன (படங்கள் காண்க). தவத்திற்கு இனிய சூழல். சிறிது மேலே ஏறிச்சென்றால் முலைப்பால் தீர்த்தம் உள்ளது. முலைப்பால் தீர்த்தத்தைச் சுற்றிலும் ஆசிரமங்கள் பல உள்ளன. அவற்றில் பழைமை

யானவை சில. அண்மைக்காலத்தவை பல. எல்லாம் சேர்ந்து ஆசிரமங்களின் எண்ணிக்கை முப்பதுக்குமேல் இருக்கும் எனச் சொல்லப்பெறுகிறது. எல்லாவற்றிற்கும் குடிநீர் முலைப் பால் தீர்த்தத்திலிருந்தே எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். குகை நமசிவாயர் மடம், விருப்பாட்சி குகை, இன்னும் மற்ற ஆசிரமங்கள் உள்ள பகுதியை மலைச்சரிவு என்றால், அதற்குக் கீழே மலை அடிவாரப் பகுதியை மலைச்சாரல் எனலாம். மலைச்சாரலான அடிவாரப் பகுதியில் ஏழைமக்கள் பலர் குடிசை வீடுகள் கட்டிக் கொண்டு வாழ்கிறார்கள். மிகவும் சுகாதாரக்கேடாக விளங்கும் இச்சூழலைக் கடந்துதான் மலைச்சரிவில் ஏறி மேலே உள்ள ஆசிரமங்களுக்கும் குகை நமசிவாயர் மடத்திற்கும் செல்லவேண்டும். நாம் 31.08.2002-இல் திருவண்ணாமலைக்குச் சென்று ஸ்ரீ குகை நமசிவாயர் மடத்தையும் கோயிலையும் ஜீவசமாதியையும் தரிசித்தோம்.

குகைநமசிவாயர் துறவி. ஆனால் இப்போது குகை நமசிவாயர் மடத்தை நிர்வகிப்போர் இல்லறத்தாராக இருக்கின்றனர். குகைநமசிவாயருக்குப்பின் 17-ஆவது வாரிசு என இப்போது வழங்கப்பெறுபவர் "17-ஆவது குகைநமசிவாயம்" என வழங்கப்பெறுகிறார். அவரது திருமகனாராக உள்ள இளைஞர் 18-ஆவது குகை நமசிவாயம். இம்மரபில் வரும் அனைவருமே "குகைநமசிவாயம்" என வழங்கப் பெறுவார்களாம். குழந்தைப் பருவத்திலும் சிறுபருவத்திலும் "சிவா" என்று அழைப்பார்களாம். தீக்கை பெற்றுப் பட்டத்திற்கு வந்துவிட்டால் குகை நமசிவாயம் என வழங்கப் பெறுவார்களாம்.

தந்தையும் மகனுமாக விளங்கும் 17-ஆவது குகை நமசிவாயம் 18-ஆவது குகை நமசிவாயம் ஆகிய இருவரையும் நாம் சென்ற அன்று பகல் பூசைக்காலத்தில் 11 மணியளவில் கோயிலிலேயே கண்டு விசாரித்து அளவளாவி மகிழ்ந்தோம். அவர்களையும் கோயிலையும் ஒளிப்படம் பிடித்துக் கொண்டோம். காலை மாலை இரண்டுகால வழிபாடு செய்கிறார்கள். பூஜை நேரம் காலை 7 மணி முதல் 11 மணி

வரை. மாலை 5 மணி முதல் 7 மணி வரை என்ற அறிவிப்பு கோயில்வாசலில் எழுதிவைக்கப் பெற்றுள்ளது. பூஜைக் காலங்களில் மேலே கோயிலுக்குச் சென்று பூஜை செய்யும் இவர்கள் கீழே பேய்கோபுர வீதியில் சொந்தவீட்டில் வசிக்கிறார்கள். “ஓம் குகை நமசிவாயர் 17-ஆவது தலைமுறை வாரிசுதாரர், எண்.13. ஈ. பேய்கோபுரத்தெரு, திருவண்ணாமலை 606 601” என்பது இவர்கள் முகவரி. கோயிலுக்கு அதிக வருமானம் இல்லை. அளவான வருமானம். அன்பர்கள் வந்து வழிபடுகிறார்கள். வெளியூர் அன்பர்களும் வழிபாட்டுக்கு வரப்போக இருக்கிறார்கள்.

01.12.2008 திங்கள் கிழமையன்று குகைநமச்சிவாயரின் 508-ஆம் ஆண்டு குருபூஜையை மடத்துக்கோயிலில் சிறப்பாக நடத்தினார்கள்.

குகைநமசிவாயரின் சீடராகிய குருநமசிவாயரின் காலம் கி.பி. 1592-க்குச் சிறிது முற்பட்டதாகலாம் என்பது ஒரு கல்வெட்டால் தெரிகிறது. குகைநமசிவாயரின் காலம் இதற்குச் சிறிது முற்பட்டதாகலாம். குகைநமசிவாயர் குருநமசிவாயர் ஆகிய இருவரும் பதினாறாம் நூற்றாண்டினர் ஆவர்.

குருநமசிவாயர் மடம் சிதம்பரம்

வடவ ர்பாஸத்யபுருசு

வரபங்குதி

திரு. சிவசுந்தரம்

திரு. சிவசுந்தரம்

திரு. சிவசுந்தரம்

குருநமசிவாயர் மடம் சிதம்பரம்

திருவண்ணாமலையில் குகைநமசிவாயரின் சீடராக அவருடன் உடனுறைந்த காலத்திலேயே இவர் வாழ்வில் பல அற்புதங்கள் நிகழ்ந்தன. ஒருநாள் இவர் குருவுக்குப் பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்கும்போதே பணிவிடையின் நடுவே திடீரெனக் குலுக்கென்று நகைத்தார். ஏன் நகைத்தாய் என்று குகைநமசிவாயர் கேட்டார். “திருவாரூரில் சுவாமியின் திருவீதி உலா நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறது. தேவதாசிப் பெண்கள் நடனமாடி வருகிறார்கள். அவர்களுள் ஒருத்தி கால்தடுக்கி விழுவதைப் பார்த்தவர்கள் நகைத்தார்கள் அடியேனும் நகைத்தேன்” என்றார். மற்றொரு நாள் இவர் தம் மேலாடையைக் கையால் இறுகப்பிடித்துக் கசக்கினார். ஏன் இப்படிச் செய்கிறாய் என்று குருநாதர் கேட்டதற்கு, “சிதம்பரம் கோயிலில் சிற்சபையில் விளக்கின் திரியை ஒரு எலி இழுத்துச்சென்றது, எரிந்துகொண்டிருந்த திரியிலிருந்து நெருப்புப் பட்டுத் திரைத்துணி தீப்பற்றியது, அங்கிருந்தவர்கள் அதைக் கசக்கி அவித்தார்கள், அடியேனும் அவித்தேன்” என்றார்.

இவ்வாறு இவருக்கு வரவரப் பக்குவம் முதிர்வதை அறிந்த குகைநமசிவாயர் இவரை மேலும் சோதிக்க எண்ணி, ஒருநாள் தாம் வாந்தி எடுத்து அதை ஓர் ஓட்டில் பிடித்து இவரிடம் தந்து, இதை மனிதர் கால் படாத இடத்தில் விட்டுவிட்டு வா என்று சொல்லி அனுப்பினார். இவர் சிறிது அப்பாற்சென்று, மனிதர் கால்படாத இடத்திற்கு எங்கே செல்வது, கால்படாத இடம் வயிறுதான், ஆதலின் நாம்

இதை உட்கொண்டுவிடுவோம் என்று எண்ணி உட்கொண்டு விட்டார். கால்படாத இடத்தில் விட்டாயா? என்று குரு கேட்க, விடவேண்டிய இடத்தில் விட்டுவிட்டேன் என்றார். இவரது அதிதீவிர பக்குவ முதிர்ச்சியைக் கண்ட குகை நமசிவாயர்,

ஆல்பழுத்துப் பக்கியினுக் காகார மானதென

வேல்பழுத்து நின்றநிலை வீனிலெனச்-

எனப் பாதி வெண்பாவைப் பாடி முடித்துப் பாடலின் பிற்பாதியைப் பாடி முடிக்குமாறு சீடர் நமசிவாயரிடம் சொன்னார்.

-சால்வன

செய்யா ஒருத்தருடன் சேர்ந்தும் இருப்பீரோ

ஐயா நமசிவா யா

எனச் சீடர் நமசிவாயர் பாடி முடித்தார்.

இதனைக் கேட்ட குகைநமசிவாயர், சீடர் நமசிவாயரைப் பார்த்து “நீர் குருவையும் விஞ்சிவிட்டீர், உமக்கு ஒப்பான ஒரு சீடனைக் காண்பது அரிது, இன்று முதல் நீர் குரு நமசிவாயர் எனப் பெயர் பெருவீராக” என்று ‘குரு’ பட்டம் சூட்டி “ஒரு கம்பத்தில் இரண்டு யானைகளைக் கட்டக்கூடாது; நீர் சிதம்பரத்திற்குச் சென்று மடம் அமைத்துக்கொண்டு பணி செய்வீராக, உம்மால் சிதம்பரத்தில் ஆக வேண்டிய பணிகள் பல உள்”, என்று கட்டளையிட்டார்.

ஆசிரியருக்குப் பணிசெய்யும்பேற்றை இழப்பதற்குக் குருநமசிவாயர் உடன்படாது வருந்தி, இங்கேயே இருந்து பணிசெய்வதாகக் கூறினார். “குருபணிவிடையினும், தெய்வப் பணியே மேலானது, அதைச் செய்யச் சிதம்பரத்திற்குச் செல்வீர்! அங்கு கூத்தப்பெருமான் நம் வடிவில் தரிசனமளித்தால் அங்கு இருந்து பணிசெய்யும்! இன்றேல் இவ்விடம் வந்து விடும்” என்று கூறி அனுப்பிவைத்தார்.

குருநமசிவாயர் திருவண்ணாமலையிலிருந்து புறப்பட்டுச் சிதம்பரத்திற்குச் சென்றார். செல்லும் வழியில் இவருக்காகப் பல அற்புதங்கள் நிகழ்ந்தன. சிதம்பரத்தில் தங்கிப் பணி

யாற்றிய காலத்திலும் பல அற்புதங்கள் நிகழ்ந்தன. குகை நமசிவாயரைப் பற்றிய அற்புதங்களைப் போன்றே இவரைப் பற்றிய அற்புதங்களும் கதைகதையாக வழங்குகின்றன.

திருவண்ணாமலையை விட்டுப் புறப்பட்ட சிறிது தூரத்தில் பசி வந்திடவே

அண்ணா மலையார் அகத்துக் கினியாளே
உண்ணா முலையே உமையாளே - நண்ணா
நினைதோறும் போற்றிசெய நின்னடியார் உண்ண
மனைதோறும் சோறு கொண்டு வா

என்ற பாடலைப் பாடினார். உண்ணாமுலை அம்மையார் தன் சந்நிதியில் பொன்தட்டில் படைக்கப் பெற்றிருந்த அன்னத்தைத் தட்டோடே கொண்டு வந்து கொடுத்தருளினார். மறுநாள் காலை அர்ச்சகர்கள் பொற்றாம்பாளத்தைக் காணாது தேடினர். இதனால் கோயிற்பூசையும் தாமதப்பட்டது. அங்கிருந்த அர்ச்சகர் குடும்பச் சிறுவன் ஒருவன் தெய்வ ஆவேசமுற்று “குரு நமசிவாயமூர்த்தி சிதம்பரத்திற்குச் செல்லும் வழியில் ஓர் ஆலமரத்தின்கீழ் இருக்கின்றார். அவருக்கு உண்ணாமுலைத் தாயார் அமுது கொண்டுபோய்க் கொடுத்தார், பொன்தாம்பாளம் அங்கே கிடக்கிறது, சென்று எடுத்துக்கொண்டு வரலாம்” என்றான். அவ்வாறே அர்ச்சகர்களும் சென்று குருநமசிவாயரை வணங்கிப் பொற்றாம்பாளத்தை எடுத்துவந்தனர்.

பின்னும் சில தூரம் கடந்தபின் உமையொருபாகர் வடிவில் இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள தலமொன்றில் தங்கினார். பசிவந்தது. அத்தலத் திறைவி முத்துவாளியம்மையை நோக்கி,

தாயிருக்கப் பிள்ளை தளருமோ தாரணியில்
நீயிருக்க நான்தளரல் நீதியோ - வேயிருக்கும்
தோளியே விண்ணோர் துதிக்கும் திருமுத்து
வாளியே சோறுகொண்டு வா!

என்று பாடினார். இப்பாடலைத் திருச்செவிக்கேற்ற அம்மையார் இங்கு நாங்கள் அர்த்தநாரீஸ்வரக் கோலத்தில் இருக்கும்போது என்னை மட்டும் தனியாகப் பிரித்து நீ பாடலாமா? என்று கேட்டார். உடனே குருநமசிவாயர்

மின்னும்படி வந்த மேககளத் தீசருடன்
மன்னும் திருமுத்து வானியே - பொன்னின்
கலையாளே! தாயே! என்கன் மனத்தே நின்ற
மலையாளே சோறுகொண்டு வா!

என்று பாடினார். முத்துவாளி அம்மையார் உணவருள உண்டு பசி தீர்ந்தார். இவ்வாறே விருத்தாசலத்திற்கு வந்து பழமலை நாதரையும் பெரியநாயகி அம்மையையும் வழிபட்டு ஒரு குளக்கரையில் அமர்ந்திருந்தபோது பசி வந்தது. விருத்தாசலம் என வழங்கும் திருமுதுகுன்றத்தில் பெரியநாயகியம்மை விருத்தாம்பிகையாகவும் பாலாம்பிகையாகவும் இருகோலத்தில் விளங்குகிறார். பசிவரப் பெற்ற குருநமசிவாயர்,

நன்றிபுனை யும்பெரிய நாயகியெ னுங்கிழத்தி
என்றுஞ் சிவன்பா லிடக்கிழத்தி - நின்ற
நிலைக்கிழத்தி மேனிமுழு நீலக் கிழத்தி
மலைக்கிழத்தி சோறுகொண்டு வா!

என்று விருத்தாம்பிகையைக் கிழத்தி கிழத்தி என்று பாடினார். அம்மையார் தண்டுன்றி விருத்தாம்பிகையாய் வந்து, என்னப்பா! என்னைக் கிழத்தி கிழத்தி என்று பாடுகிறாயே, கிழவியால் நன்றாக நடக்க இயலுமா? உணவு கொண்டுவர உடலில் உரம் இருக்குமா? தண்ணீர் எடுக்கக் கூடுமா? என்று கேட்டார். உடனே குருநமசிவாயர், அன்னையே! அண்டகோடிகளையெல்லாம் ஈன்றும் பின்னும் கன்னி என மறைபேசும் ஆனந்தரூப மயிலே! பாலகாசியில் நீ பாலாம்பிகை! இது விருத்தகாசி யல்லவா! இங்கு நீ விருத்தாம்பிகை யல்லவா! இறைவனோ பழமலைநாதர்! நீயோ பெரியநாயகி! அதனால் பாடினேன் என்றார். விருத்தாம்பிகையார், இருக்கலாம், இருந்தாலும் என்னை பாலாம்பிகையாகவே பாடுகின்றார். அம்மையார் இருவராவரே என்றார் குருநமசிவாயர். ஒருவரே

இருவராக இருப்பதால் பிழையில்லை, பாடுக என்றார் அம்மையார். குருநமசிவாயரும் மகிழ்ந்து

முத்தநதி சூழும் முதுகுன் னுறைவாளே
பத்தர் பணியும் பதத்தாளே - அத்தர்
இடத்தாளே, மூவா முலைமேலே ஊரும்
வடத்தாளே சோறு கொண்டு வா

என்று பாடினார். மூவாமுலை என்பது பாலாம்பிகை என்பதன் குறிப்பு. அம்பிகை பாலாம்பிகையாய்ச் சோறு கொண்டு வந்து கொடுத்தார். புவனகிரி என்னும் ஊருக்கு வந்ததும் சிதம்பரம்கோயில் கோபுரங்கள் நான்கும் தெரிந்தன.

கோபுரங்கள் நான்கினையும் கண்டமட்டில் குற்றமெலாம்
தீபரந்த பஞ்சதுபோல் சென்றதே - நூ புரங்கள்
ஆர்க்கின்ற செஞ்சரண அம்பலவா நிற்பாதம்
பார்க்கின்றார்க் கெண்ணோ பலன்

என்று பாடி வணங்கினார்.

சிதம்பரம் சென்று கோயிலுட் புகுந்து சிவகங்கைக் குளத்தில் நீராடியபோது

கண்டமட்டில் கண்டவினை காதம்போம் கையிலள்ளிக்
கொண்டமட்டில் கொண்டவினை கொள்ளைபோம் -
வாயாரவே புகழும் வண்ணச் சிவகாமித் (வண்தமிழ்சேர்
தாயார் திருமஞ்சனம்

என்று பாடிப் போற்றினார்.

சிற்சபையில் நடராசப்பெருமானைத் தரிசிக்கும்போது நடராசப் பெருமான் குகைநமசிவாயரைப் போலவே காட்சி யளித்தார். அக்காட்சியைக் கண்குளிரக் கண்டார். முன்பே அதனைத் திருவண்ணாமலையில் குருநாதர் கூறியதையும் நினைந்து மகிழ்ந்தார்.

திருவணா மலையிற் குகைநம சிவாய
தேசிக வடிவமா யிருந்து
கரவனா மடியேன் சென்னிமே லுனது
கழலினை வைத்தவா றுணரேன்

விரகநா ரியரைப் புதல்வரைப் பொருளை
 வேண்டிய வேண்டிய தனைத்தும்
 பரவினார் புகழ்வார்க் களித்திடும் பொன்னம்
 பலவனே பரமரா சியனே.

என்று பாடினார். இப்படி இவர் பாடிய பாடல்கள் நூறு. நூறு பாடல்களும் பரமராசியனே என்று முடியும். பரமராசிய மாலை என்று இதற்குப்பெயர். ராசியம் என்றால் ரகசியம் என்று பொருள்.

கோயில் நிர்வாகிகளான தில்லைவாழ்ந்தணர்களின் கனவில் நடராசப்பெருமான் தோன்றி, “அதிலீவிர பக்குவமுடைய யோகியும் ஞானியுமான ஒருவன் திருவண்ணாமலையி லிருந்து நம்மை நாடி வந்திருக்கிறான், அவன் அமைதியாகத் தங்கித் தவமியற்றவும் பணிசெய்யவும் தக்கதோரிடத்திற் கொண்டுபோய் அமரச் செய்யுங்கள், முன்பு ஒரு சமயம் உபமன்யு முனிவருக்காகப் பாற்கடலை அழைக்கவும், மாணிக்க வாசகரின் திருவாசகத்தை எழுதிக்கொள்ளவும் ஆக இருமுறை நாமே நடந்து சென்ற இடம் நம் கோயிலில் வடபால் உள்ளது, அதுவே தகுந்த இடம்” என்று அருளிச்செய்தார்.

தில்லைவா ழந்தணர்கள் குருநமசிவாயரை அங்கு அழைத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். குருநமசிவாயரும் அங்கிருந்துகொண்டு தவமியற்றினார், தம் பணிகளைத் தொடங்கினார். பசி வந்தபோது

ஊன்பயிலும் காயம் உலராமல் உன்றனது
 வான்பயிலும் பொன்னடியை வாழ்த்துவேன் - தேன்பயிலும்
 சொல்லியல் நல்லாந்துதிக்கும் சிவகாம
 வல்லியே சோறுகொண்டு வா.

என்று பாடினார். சிவகாமிஅம்மையார் அமுது கொண்டுவந்து கொண்டுவந்தேன் சோறு குகைநமசி வாயரது தொண்ட ரடியார் சுகிக்கவே - பண்டுகந்த பேய்ச்சி முலையுண்ட பெருமானுடன் பிறந்த நாய்ச்சி சிவகாமி நான்.

என்றொரு பாடலையும்பாடி சோறு கொடுத்தருளினார். இவ்வாறே நாள்தோறும் சிவகாமியம்மையார் குருநமசிவாயருக்குச் சோறு கொண்டுவந்து கொடுத்தருளினார். அம்மையின் அருள் பெற்ற குருநமசிவாயர் சதாகால நிட்டையாய்ச் சிவயோகத்தி லிருந்து வந்தார்.

இவரைக் காண வரும் அன்பர்கள் பொன்னையும் பொருளையும் எதிரில் வைத்துவிட்டுச் சென்றார்கள். அவற்றைக் கண்ட நமசிவாயர், இவை இவ்விடத்திற்கு ஏன் வந்தன? ஆட்கொல்லியாகிய இவை இவ்விடத்திற்கு வேண்டு வதில்லை என்றுகூறி, அந்த நேரத்திற்கு அவ்விடத்தில் இருப்பவர்களை எடுத்துக்கொண்டு செல்லும்படிச் சொல்லி விடுவார். ஏராளமான பொன்னும் பொருளும் வருவதையும் இப்படித் தாராளமாகப் போய்க்கொண்டிருப்பதையும் கண்ட தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் இவ்வளவு செல்வமும் இவ்வாறு வீணாகிறதே என்று தம்முட்கூடிப் பேசிக் குருநமசிவாயரிடம் வந்து, நீர் இவ்விடத்தில் இருப்பதனால் அன்பர்கள் தரும் பொருள்கள் எல்லாம் வீணாகின்றன. திருக்கோயிலின் உள்ளே வந்து தங்கினால் எல்லாப் பொருளும் பல்வேறு வகையான திருப்பணிகள் செய்வதற்குப் பயன்படுமே, பல கட்டளைகள் நடைபெற்றுவர வழியுண்டாகுமே என்று வேண்டினர்.

நாம் நடராசப் பெருமான் ஆணையின்படியே இவ்விடத் திலிருக்கிறோம், ஆதலின் அங்குவர இயலாது என நமசிவாயர் மறுத்துவிட்டார். தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் நடராசப்பெருமானையே வேண்டினார்கள். நடராசப்பெருமான் முதிய தவசி வடிவில் குருநமசிவாயரிடம் சென்று பசிக்குச் சோறு வேண்டினார். நமசிவாயரும் அவருக்கு அன்னமளித்தார். இவ்வாறே நாள்தோறும் அன்னமளிக்க வேண்டும் என்று வேண்டி உறுதிபெற்றுக்கொண்டு முதியவர் சென்றார். முதியவராய் வந்தவர் நடராசப்பெருமானே என்பதை நமசிவாயர் ஞானக் காட்சியால் அறிந்தார். தில்லைவாழ்ந்தணர்களும் சிவிகை முதலியவற்றுடன் வந்து நடராசப்பெருமான் அழைப்பதாக அழைத்தனர்.

சங்கமராய் அம்பலவர் தாமே எழுந்தருளி
இங்கெமக்குப் பிச்சை இடுவென்ன - அங்கமுது
திட்டமுடன் நமக்கு நீதினமுமே சர்வ
கட்டளையுண் டாக்குமென்றார் காண்

என்ற வெண்பாவைப் பாடிக்கொண்டே பல்லக்கில் ஏறி

அல்லலாகிய இருவினை தனையறுத் தடியினை தருவாரோ
மல்லல் நீடிய புவியின்மேல் இன்னமும்வரும் பிறப்பறுப்பாரோ
நல்ல மாமுலை மாதுமைநாயகர் நான்நிதம் நவின்றேத்தும்
தில்லைநாயகர் அம்பலத்தாடுவார் திருவுளந் தெரியாதே!

என்ற பாடலை ஒதிக்கொண்டே கோயிலுக்குட் சென்று
கொடிமரத்தருகே பல்லக்கில் இருந்து இறங்கிப் பஞ்சாக்கரப்
படிவரை பாதக்குறடு இட்டுச்சென்றார் என்று இவர் வரலாறு
கூறுகிறது. கோயிலுக்குள்ளே ஓரளவுவரை பாதக்குறடுடன்
செல்லும் பழக்கம் அல்லது அந்தஸ்து (நிலை) முன்னாளில்
தகுதிமிக்க சிலருக்கு இருந்ததாகக் கூறப்பெறுகிறது.

சிறிசபையில் நடராசப்பெருமானை வழிபட்டபின்
தில்லைவாழ்ந்தணர்களை நோக்கி இப்போது நாம் உண்டாக்க
வேண்டிய கட்டளை யாது? எனக் கேட்டார். “சர்வஜனங்
களுக்கும் சர்வகட்டளை” என்று ஓர் அசரீரிவாக்கு உண்டா
யிற்று. சபைநாயகர் பிச்சையிட்டால் சர்வ கட்டளைகளும்
தொடர்ந்து நடைபெறும் என்று கூறி

காதலுடன் சர்வ கட்டளையாய் உன்னுடைய
பாதமலர்ப் பூசை பண்ணவே - ஒது
குருவா யெனைத் தொண்டு கொண்டவனே பிச்சை
தருவாய் சிதம்பர நாதா

என்று ஒரு வெண்பாவைப் பாடியவாறே நடராசப்பெருமான்
திருமுன்னர் பொன்தாம்பாளத்தை ஏந்தி நின்றார். அங்கிருந்தோர்
அனைவரும் காணுமாறு தங்கக்காசு ஒன்று தட்டிலே
வீழ்ந்தது. நமசிவாயர் வேண்டியவாறு நடராசப் பெருமானே
அனைவருங் காணுமாறு பிச்சையிட்டார். நாமும் நம்
காணிக்கைகளைச் செலுத்தவேண்டும் என்று அங்கிருந்தோர்
பொன்னும் பொருளும் தட்டில் இட்டுப்பேறு பெற்றனர்.

இதனையறிந்து வெளியிலிருந்தும் பலர் கொண்டுவந்து சேர்த்தனர். பொன்தட்டு நிரம்பி வழிந்தது. தட்டை அர்ச்சகர்களிடம் கொடுத்துவிட்டுக் குருநமசிவாயர் புறப்பட்டார். சிறிது தடையுண்டாயிற்று. என்ன காரணம் என்று நமசிவாயர் கேட்டார். யாங்கள் அறியோம் என்றனர் தில்லைவாழ்ந்தனர். நமசிவாயர் யோகக் காட்சியால் நோக்கினார். பின் அந்தணர்களைப் பார்த்துப் பெருமானுக்கு அணிகலன்கள் இருந்த துண்டா? என்று கேட்டார். அந்தணர்கள் “இல்லை” என்று விடையளித்துப் பின் சிறிது சிந்தித்துப் பதஞ்சலி வியாக்கிரபாதர் காலத்தில் பாதச்சிலம்பும் கிண்கணியும் இருந்ததாகக் கேள்வி, நாங்கள் கண்டதில்லை என்றனர். இதைக்கேட்ட நமசிவாயர் பொற்பணி செய்வோரை அழைப்பித்து பாதச்சிலம்பும் கிண்கணியும் வீரகண்டாமணியும் செய்வதற்கு எவ்வளவு பொன் வேண்டும் என்று கேட்டார். ஐம்பதினாயிரம் பொன் வேண்டும் என்று பொற்பணியாளர் கூறினர். அர்ச்சகரிடம் கொடுத்த தட்டை வாங்கிப் பொற்பணியாளர்களிடம் கொடுத்து அணிகலன்களைச் செய்யுமாறு கூறி அனுப்பிவிட்டு திருக்கோயிலின் ஒருபுறத்தே அமர்ந்திருந்தார்.

தில்லைவாழ்ந்தணர்கள் ஒன்று கூடி, “நாம் அனைவரும் இவரைத் துணையாகக் கொண்டு நல்வாழ்வு வாழலாம் என்று நினைத்திருந்தோம், இவரோ சேர்ந்த செல்வத்தை யெல்லாம் சிலம்பும் கிண்கணியும் வீரகண்டாமணியும் செய்யக் கொடுத்துவிட்டாரே” என்று குறைகூறிப் பேசினர். சிலம்பும் கிண்கணியும் வீரகண்டாமணியும் செய்து அணிவித்து விட்டால் நடேசர் இவருக்கு நடனம் செய்து காட்டுவாரோ? என்று ஏளனமாகப் பேசினர். இவையெல்லாம் குருநமசிவாயரின் செவிகளுக்கு எட்டின. நாற்பதாம் நாள் சிலம்பும் கிண்கணியும் வீரகண்டாமணியும் செய்யப்பெற்று வந்துசேர்ந்தன.

குருநமசிவாயர் தில்லை மூவாயிரவரையும் அழைத்து “இப்போது சபாநாயகர் நடனம் செய்துகாட்டினால் நீவிர் காண்பீரோ?” என்று வினவினார். நடராசப் பெருமானுக்கு சிலம்பும் கிண்கணியும் வீரகண்டாமணியும் அணிவித்து

அம்பலவா, ஓர்கால் ஆடினால் தாழ்வாமோ
உம்பரெலாங் கண்டதெனக் கொப்பாமோ - சம்புவே
வெற்றிப் பதஞ்சலிக்கும் வெம்புலிக்கும் தித்தியென
ஒத்துப் பதஞ்சலிக்கு மோ

என்று பாடி நடராசப்பெருமானை ஆடியருளுமாறு வேண்டினார். உடனே கலகலவென்று ஓர் ஓசை கேட்டது. நடராசப்பெருமான் நடனமாடுவதை எல்லோருங் கண்டார்கள். சிலம்பொலியையும் கேட்டார்கள். பெருமான் நீண்ட நேரம் நடனமாடியருளினார். எல்லாரும் கண்களிப்பக் கண்டுகொண்டிருந்தார்கள். முதிய அந்தணர் சிலர் பெருமான் நீண்டநேரமாக நடனம் ஆடிக்கொண்டிருப்பதால் நிறுத்தியருளும்படி வேண்டிக் கொள்ள வேண்டும் என்று வேண்டினார். நமசிவாயர், ஆடச் சொல்கிறவரும் நாமோ? நிறுத்தச் சொல்கிறவரும் நாமோ? என்று கூறி

தாக்கியகால் நேகாதோ துட்டன் முயலகன்மேல்
தாக்கிய கால் தானுஞ் சலியாதோ - வாக்கா
தினவரதா தில்லைத் திருத்தாண்ட வாநீ
அனவரதங் கூத்தாடி னால்

என்ற பாடலையும் மற்றும் ஒரு பாடலையும் பாடி நடனத்தை நிறுத்தியருள வேண்டினார். நடராசப்பெருமானும் அவ்வாறே நிறுத்தியருளினார்.

குருநமசிவாயரின்மீது குடிமக்களும் பெருஞ்செல்வரும் குறுநிலமன்னர்களும் அளவற்ற பக்தி கொண்டிருந்தனர். சிதம்பரம் கோயில் திருப்பணிகளுக்கும் சர்வ கட்டளைகளுக்கும் பெரும்பொருட் காணிக்கைகளை நல்கினார். செல்வம் குவிந்தது, நிரம்பி வழிந்தது. பல்வேறு திருப்பணிகள் நடைபெற்றன. பல்வேறு அறக்கட்டளைகள் ஏற்பட்டன. குருநமசிவாயரின் காலம் சிதம்பரங் கோயிலின் பொற்காலங்களில் ஒன்று. கோயிலுக்குள்ளேயும் பல்லக்கிற் செல்லும் மரியாதை குருநமசிவாயருக்குக் கொடுக்கப்பெற்றிருந்தது. எழுபத்திரண்டு தம்பிரான்களுக்குப் பல்லக்கும் விருதும் மற்றும் வேண்டியனவும் கொடுத்து நாடெங்கும் அனுப்பிக்

கோயில் திருப்பணிகளையும் அறக்கட்டளைகள் நிறுவுதலையும் செய்வித்தார் குருநமசிவாயர். அவரது புகழ் நாடெங்கும் பரவிற்று; பணிகள் நாடெங்கும் பரவின.

குருநமசிவாயர் தலயாத்திரையாகப் பல இடங்களுக்குச் சென்று ஆங்காங்குள்ள பெருஞ்செல்வர்கள் தானமாகக் கொடுத்த பல கிராமங்களைத் திருமடத்தில் நாள்தோறும் நடைபெறும் தருமங்களுக்காகவும் தில்லைத் திருக்கோயிலில் நடைபெறும் சர்வகட்டளைகளுக்காகவும் சிலாசாசனம் செய்துவைத்தார்.

இவ்வாறு பல்லாண்டுகள் புகழோடு வாழ்ந்து புண்ணியப் பணிகளாற்றி நிறைவில் திருப்பெருந்துறைக்குச் சென்று அங்கே இலிங்காகாரம் ஆயினார்.

வந்தீச் சுரவருடம் வைகாசித் தேதிநவம்
இந்துநா னாழிகை யேழரைமேல் - வந்தகுரு
தானாம் அருணகிரி தாணுசிவ லிங்கத்துள்
ஆனான் நமசிவா யன்.

என்பது குருநமசிவாயர் லிங்காகாரம் ஆனதைக் கூறும் பழம்பாடல்.

இலிங்காகாரம் ஆதலாவது - இலிங்க வடிவமாக ஆதல். ஆகாரம் - வடிவம். திருநாவுக்கரசர் திருப்புகலூரில் சிவலிங்கத்தில் ஐக்கியமானார். இது ஒருவகை. பட்டினத்தார் திருவொற்றியூரில் தம் உடம்பையே சிவலிங்கமாக நிறுத்தினார். இது மற்றொரு வகை.

சத்தாகி நின்றோர் சடங்கள் இலிங்கமென
வைத்தாரும் உண்டேஎன் வாழ்வே பராபரமே

என்பது தாயுமானவர் பாடல், பராபரக்கண்ணி 244.

குருநமசிவாயர் இலிங்காகாரமானது செய்யுளில் மட்டுமன்றிக் கல்வெட்டிலும் உள்ளது. அதுபின்னே எடுத்துக் காட்டப்பெறும்.

குருநமசிவாயர் இயற்றிய நூல்கள்

அண்ணாமலை வெண்பா

சிதம்பர வெண்பா

பரமராசிய மாலை

நமசிவாய மாலை

சிவகேசுத்திரக்கோவை வெண்பா

என்பன.

அண்ணாமலை வெண்பா பாடல்தோறும் அண்ணாமலை என்று முடிகின்ற நூறு வெண்பாக்களும், காப்பு வெண்பா ஒன்றும், நூற்பயன் கூறும் இரு வெண்பாக்களுமாக 104 வெண்பாக்களாலானது.

ஆதிநடம் ஆடுமலை அன்று இருவர் தேடுமலை

சோதிமதி ஆடரவம் குடுமலை - நதி

தழைக்குமலை ஞானத் தபோதனரை வாஎன்று

அழைக்குமலை அண்ணா மலை.

என்பது எல்லாராலும் எடுத்துக் காட்டப்பெறும் வெண்பா. திருவண்ணாமலையில் அடியார் திருக்கூட்டம் மிகுதி. ஞானத் தபோதனர்களை “வா” என்று அண்ணாமலை அழைக்கிறதாம். அதனால் எல்லாரும் அண்ணாமலைக்கு வந்துவிடுகிறார்கள். மல்லிகார்ச்சுனத்தில் இருந்த நமசிவாயரை அண்ணாமலையார் தானே திருவண்ணாமலைக்கு அழைத்து ஆட்கொண்டு குகைநமசிவாயராக்கினார்.

சிதம்பரவெண்பா, சிதம்பர தேவா என்று முடியும் நூறு வெண்பாக்களும் காப்பு வெண்பா ஒன்றும் உடையது. பரமராசிய மாலை நூறு பாடல்கள். ராசியம் - ரகசியம். பரமராசியம் - பரமரகசியம். பரமராசியன் - பரமரகசியன். சிதம்பரம் ரகசியத் தலமல்லவா?

நமசிவாயமாலை 100 கண்ணிகளும் முதலில் ஒரு காப்பும் உள்ளது. உயிரெழுத்துகளையும் மொழிக்கு முதலில் வரும் உயிர்மெய்யெழுத்துகளையும் கொண்டு தொடங்கும் கண்ணி

களால் அமைந்தது. ஒவ்வொரு கண்ணியும் “நமச்சிவாய” என்று முடிவது.

அறைமறை அயனும் மாலும் அமரரும் முனிவர் தாமும்
முறைமுறை வணங்கி ஏத்தும் முதல்வனே நமச்சி வாய 1
ஆதியாய் வேத நான்காய் அடிமுடி தெரியா வண்ணம்
சோதியாய் நிறைவாய் நின்ற துணைவனே நமச்சி வாய 2
இணையடி தேடிக் காணா ஏழுல களந்த மாயன்
கணையதா எயின் மூன்றெய்த கடவுளே நமச்சி வாய 3
ஈட்டிய பொருள்போல் உன்றன் இணையடி பணிவார் துன்பம்
வாட்டிய செம்பொன் மேனி வள்ளலே நமச்சி வாய 4
உமைஒரு பாகம் வைத்தஉம்பர்கள் தம்பி ரானே
அமைதரு மணியே முத்தே அண்ணலே நமச்சி வாய 5

குருநமசிவாயர் பாடிய நமசிவாயமாலையில் இலங்கை யோகர் சுவாமிகள் மிகவும் ஈடுபாடு கொண்டவர். இலங்கை செங்கலடி சிவதொண்டன் சபை நமசிவாய மாலையை “சிதம்பரம் குருநமசிவாயர் அருளிய நமசிவாய மாலை” என்று அரும்பொருள் விளக்கத்துடனும் குருநமசிவாயர் வரலாற்றுடனும் 10-10-1992-இல் நூலாக வெளியிட்டுள்ளது. நமசிவாயமாலையை மனப்பாடஞ் செய்யும்படி யோகர் சுவாமிகள் தம் சீடர்களுக்குக் கூறினார் என அந்நூலின் நூன்முகத்தில் சிவதொண்டன் சபையினர் கூறியுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

குருநமசிவாயர் காலம்

சிதம்பரம் கோயில் கல்வெட்டு ஒன்று விஜயநகரவேந்தர் வேங்கடபதி தேவராயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் சகவருடம் 1510-இல் (கி.பி.1588) பரதேசிகள் இருபதின்மருக்குக் கோயிலில் நாள்தோறும் உணவளிப்பதற்கு வேண்டிய நிவந்தம் அளித்து, அத்தர்மத்தைக் கண்காணித்து நடத்திவரும் உரிமையை சிதம்பரக் கட்டளைகளையெல்லாம் மேற்பார்த்து வந்த நமச்சிவாய உடையாரிடம் ஒப்படைத்தனர் என்று கூறுகிறது.

வேலூர் மாவட்டம் விரிஞ்சிபுரம் கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டு ஒன்று விஜயநகர வேந்தர் வேங்கடபதி

தேவராயரின் ஆட்சிக்காலத்தில் சகாப்தம் 1514 (கி.பி. 1592) நந்தன வருடத்தில் புண்ணணாற்றார் பெரிய ஏறம்ம நாயக்கர் என்பவர் சிதம்பரம் குருநமசிவாயர் அடியார் ஆனந்த நமசிவாய பண்டாரம் அவர்களுக்கு மடமொன்று உதவினர் என்ற செய்தியைக் கூறுகிறது.

குருநமசிவாயர் ஈசுவர வருடம் வைகாசி மாதம் ஒன்பதாம் தேதி லிங்காகாரம் ஆனார் என்று பழம்பாடல் கூறுகிறது. நந்தனவருடம் சகம் 1514, கி.பி. 1592 ஆகும். அதற்குப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்குப் பின் வரும் ஈசுவர வருடம் சகம் 1529, கி.பி. 1607 ஆகும். ஆகவே குருநமசிவாயர் கி.பி. 1607 நந்தன ஆண்டில் முத்தி பெற்றார் என்பது தெரிகிறது.

இவ்விரு கல்வெட்டுச் செய்திகளையும், முத்திபெற்ற ஆண்டுக்குறிப்பையும் ஆராய்ச்சிப் பேராசிரியர் ராவ்சாகிப் மு. இராகவையங்கார் "சாசனத் தமிழ்க் கவி சரிதம்" நூலிற் கூறியுள்ளார். (முதற்பதிப்பு 1938; இரண்டாம் பதிப்பு 1958-பக்கம் 192-194).

சாசனப்பாடலென்று பின்வரும் பாடலையும் மு.இரா. எடுத்துக் காட்டியுள்ளார்.

தென்னருணை மருவுகுகை நமச்சிவாய

தேவர்சிஷ்யன் குருநமச்சி வாயன் செய்யும்

மன்னுபணி விடையாகப் புலியூர்ச் செம்பொன்

மன்னுடையான் பூசைகொண்டு மகிழ்ந்துகாண்க

இந்நிலமெ லாந்தழைக்க வரகூர்ப்பற்றும்

இலிங்கபுர சாதனக்கல் லெழுதிநாட்டி

நன்னெறிசேர் காலாட்கள் தோழன் கின்ன

நல்லநயி னான்கொடுத்து நடத்தி னானே.

இப்பாடல் உடையார்பாளையம் ஜமீன்தார் அளித்த நிவந்தத்தைக் கூறுகிறது. காலாட்கள் தோழஉடையார் என்பது உடையார்பாளையம் ஜமீன்தார்களின் பட்டப்பெயர். சமய புரத்திற் பிறந்து வளர்ந்து திருவரங்கத்திலும் திருச்சிராப்பள்ளி யிலும் உத்தியோகம் பார்த்த எமக்கு இளமையில் உடையார் பாளையம் ஜமீன்தார் பழக்கம் இருந்தது. உடையார்பாளையம்

ஜமீன்தார்கள் காஞ்சி காமகோடி பீடத்தின் அடியவர்களாகத் திகழ்ந்தனர். டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையரவர்களின் தந்தையார் உடையார்பாளையம் சமஸ்தானத்தில் சங்கீத வித்வானாக விளங்கினார். உடையார்பாளையம் சமஸ்தானத்தார் சிதம்பரம் கோயிலில் ஈடுபாடுமிக்கவர்கள் என்பது இலக்கியங்களாலும் வரலாற்றாலும் கல்வெட்டுகளாலும் நன்கறியப் பெறுகிறது.

அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பெற்ற கல்வெட்டு

“16-ஆம் நூற்றாண்டுக் கல்வெட்டு, சிதம்பரத்தில் கண்டுபிடிப்பு” என்ற செய்தியும், “சிதம்பரத்தில் கண்டுபிடிக்கப் பட்ட குருநமசிவாயர் சமாதிக் கல்வெட்டு” என்று கல்வெட்டின் படமும் 08.04.1999 தினமலர் நாளிதழ் பாண்டிச்சேரி பதிப்பில் வெளியாயிற்று. “சிதம்பரத்தில் குருநமசிவாயர் கல்வெட்டு கண்டுபிடிப்பு” என்ற தலைப்பில் செய்தியும் கல்வெட்டின் படமும் 11.04.1999 தினமணி நாளிதழ் சென்னை பதிப்பில் வெளியாயிற்று.

குருநமசிவாயர் மடம், சிதம்பரம்

குருநமசிவாயர் மடத்திற்குத் திருப்பாற்கடல் மடம் என்றும் பெயர். சிதம்பரம் கோயிலுக்குரிய பத்துத் தீர்த்தங்களுள் திருப்பாற்கடல் தீர்த்தமும் ஒன்று. கோயிலுக்கு வடக்கே வடக்கு ரத வீதியிலிருந்து இரண்டு தெருக்கள் வடக்கே தாண்டிச் சென்றால் வேங்கான் தெரு என்று ஒரு தெரு உள்ளது. இவ்வேங்கான் தெருவில்தான் திருப்பாற்கடல் தீர்த்தக்குளம் இருந்தது. ஒரு காலத்தில் திருப்பாற்கடல் தெரு என்றே இத்தெருவுக்குப் பெயர். ஏறத்தாழ முப்பது ஆண்டுகளுக்குமுன் திருப்பாற்கடல் தீர்த்தக் குளம் தூர்ந்து விட்டது. அல்லது தூர்க்கப் பெற்று விட்டது. குளம் இருந்த இடமும் நந்தவனம் இருந்த இடமும் பராதீனமாகி விட்டன.

குருநமச்சிவாயரின் சமாதிக்கோயிலைச் சுற்றி மடத்தின் பரந்துவிரிந்த வளாகம் முழுமையிலும் ஏழைஎளிய மக்கள் பலர் கூரைக் குடிசைவீடுகள் கட்டி நாளடைவில் குடிசை வீடுகள் ஓட்டு வீடுகளாகிக் கெட்டிக் கட்டிடங்களாகிவிட்டன. சிறுசிறு சந்துகளோடு ஒரு பெருங்குடியிருப்பே ஏற்பட்டு விட்டது.

இவற்றின்இடையே, குருநமசிவாயரின் சமாதிக் கோயிலும், மாணிக்கவாசகர் தங்கியிருந்ததும் மாணிக்கவாசகரே சொல்லச்சொல்ல நடராசப் பெருமானே திருவாசகத்தை எழுதிக்கொண்டதும் ஆன பர்ணசாலையுமே எஞ்சியுள்ளன. இவற்றிற்குச் செல்ல மிகக்குறுகிய சந்துப் பாதைகளே உள்ளன. ஒருகாலத்தில் மிகப்பெரிய வளாகமாக இருந்த மடம் இப்போது மிகச்சிறிய இடமாகச் சுருங்கிவிட்டது.

24.04.2002-இல் நாம் களஆய்வு செய்யச் சென்றிருந்த போது குருநமசிவாயர் சமாதிக்கோயிலின் கோபுரத்தின்மீது செடிகள் முளைத்து மரங்களாக வளர்ந்து கோபுரமும் சுவர் களும் வெடிப்புவிட்டுப் பாழ்பட்ட நிலையிற் காணப்பட்டன. அந்நிலையிலும் பரம்பரை அறங்காவலர் வை. பசவராஜ் என்பவர் பூசை செய்து வந்தார்.

அதன்பின்னர் பசவராஜின் முயற்சியால் அன்பர்கள் சிலர் பலர் உதவியுடன் ஒரு திருப்பணி தொடங்கப்பெற்று நிறைவேறி 31.10.2004-இல் குடநீராட்டுச் செய்யப் பெற்றுள்ளது. பர்ணசாலைக்கும், அதை ஒட்டியுள்ள ஆத்மநாதர் யோகாம்பாள் சந்நிதிகளுக்கும் திருப்பணி குடநீராட்டுச் செய்யப்பெற்றன.

நாள் வழிபாடு, சிறப்பு வழிபாடுகள், குருபூஜை முதலிய வற்றைச் செய்து பசவராஜ் மடத்தைப் பராமரித்து வருகிறார்.

சிதம்பரம் கோயிலின் வடக்கு வீதியிலிருந்து வேங்கான் தெரு என்று வழி விசாரித்துக்கொண்டு செல்லவேண்டும். குருநமசிவாயர் மடம் என்பதைவிட மாணிக்கவாசகர் மடம் என்ற பெயர்தான் அப்பகுதி மக்களிடையே அதிகம் வழங்கு கிறது. அப்படிக்கேட்டால்தான் வழி காண்பிக்கிறார்கள்.

முகவரி : சிவத்திரு ஁வ. பசவராஜ்

பரம்பரை டிரஸ்டி - மடாதிபதி

ஸ்ரீ குருநமச்சிவாய மூர்த்தி சுவாமிகள் மடம்

(எ) திருப்பாற்கடல் மடம்

வேங்கான் தெரு, சிதம்பரம் - 608 001

இவரது வீட்டு முகவரி : 30/36, காரைக்காட்டுச்

சொக்கலிங்கம்பிள்ளை தெரு

(கே.கே.சி. பிள்ளை தெரு)

சிதம்பரம் - 608 001

செல் : 0944 3112098

ஈசானிய மடம் சிதம்பரம்

சிதம்பரம் ஈசானிய மடம் இராமலிங்க சுவாமிகள்

ஈசானிய மடம்

சிதம்பரம்

ஈசானம் - வடகிழக்கு(த்திசை). சிவபெருமானது ஐந்து முகங்களில் வடகிழக்கு நோக்கிய உச்சிமுகம்.

ஈசானிய (ஈசான்ய) மடம் என்ற பெயரில் பல ஊர்களில் பல மடங்கள் உள்ளன. சிதம்பரம் ஈசானிய மடமும், திருவண்ணாமலை ஈசானிய மடமும் புகழ்பெற்றவை. திருநெல்வேலி கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் திருவாவடு துறை ஆதீனத்திற்கு உள்ள கிளை மடங்களில் எட்டு மடங்கள் ஈசானிய மடங்கள் எனப்படும்.

நகரின் வடகிழக்குத் திசையில் அமைந்ததால் ஈசானம், ஈசான்யம், ஈசானியம் என இம்மடங்கள் பெயர் பெற்றன. திசையினாற் பெற்ற பெயர். சிவபெருமானது ஐம்முகங் களிலும் உச்சிமுகம் வடகிழக்கு நோக்கியது என்பது ஒரு சிறப்பு.

ஈசானிய மடங்கள் அனைத்திலும் புகழ்பெற்றது சிதம்பரம் ஈசானிய மடமே. சிதம்பரத்தில் கோயிலுக்கு வடகிழக்குத் திசையில் தேரடிப் பிள்ளையார் கோயில் தெருவின் வடகோடியில் ஈசான்ய மடம் அமைந்துள்ளது. இதன் நிறுவனர் பொன்னம்பல சுவாமிகள். ஆதலின் ஈசானிய பொன்னம்பல சுவாமிகள் மடம் எனவும் ஒரு பெயர் உண்டு. எனினும் ஈசானியமடம் என்பதே பெருவழக்கு.

ஈசானியமடம் இராமலிங்க சுவாமிகள்

இம்மடத்தைப் பற்றிய செய்திகளைவிட, இம்மடத்தி லிருந்த ஈசானிய மடம் இராமலிங்க சுவாமிகள் என்ற ஒரு

சுவாமிகளைப் பற்றிய செய்திகளே மிகுதியாகத் தெரிகின்றன. இவ் இராமலிங்க சுவாமிகளால் தான் ஈசானிய மடத்திற்கே புகழ். இளமையில் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் கல்வி கற்றுப் பின்னர் மயிலம் மடத்தில் துறவு பெற்ற இவர் பிற்காலத்தில் சிதம்பரம் ஈசானிய மடத்தில் தங்கியிருந்ததால் ஈசானியமடம் இராமலிங்க சுவாமிகள் எனப்பெயர் பெற்றார். ஈசானிய மடம் இராமலிங்க சுவாமிகளும் வடலூர் வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகளும் சமகாலத்தவர்கள். அக்காலத்தில் வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகளுக்கு அடுத்த நிலையில் அப்பெயருடன் புகழ்பெற்று விளங்கியவர் இவரே. பிற்காலத்தில் இவரை அவராகவும், அவரை இவராகவும், இருவரையும் ஒருவராகவும் மயங்கி எழுதினோர், சொன்னோர், உண்டு.

சிதம்பரம் ஈசானியமடம் இராமலிங்க சுவாமிகள் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் கார்காத்த வேளாளர் குலத்தில் பிறந்தவர். இளமையில் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தை அடுத்து, அப்போது சின்னப்பட்டத்திலிருந்த ஸ்ரீநமச்சிவாய தேசிகரிடம் இலக்கண இலக்கிய சைவசித்தாந்த நூல்களை முறையாகப் பாடங்கேட்டவர். பின்பு மயிலம் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் ஆதீனத்தில் 14-ஆம் பட்டம் குருமூர்த்திகளிடம் உபதேசமும் துறவும் பெற்று வீரசைவரானார். சிதம்பரத்தில் ஈசானியமடத்தில் தங்கிப் பாடஞ்சொல்லுதல் முதலிய பணிகளைச் செய்து கொண்டிருந்தார். இவரே மடத்தின் தலைவராக இருந்தார் என்று கூறுவதும் உண்டு.

சுவாமிகள் பாடஞ்சொல்லுதல் உரையெழுதுதல் நூற் பதிப்பு ஆகிய முத்திறத்திலும் வல்லவர். சைவசித்தாந்தம், வேதாந்தம், வீரசைவம் ஆகிய மூன்றிலும் ஆழ்ந்த புலமையுடையவர். சிதம்பரத்திலும், பிற்காலத்தில் சென்னையிலிருந்த போதும் சுவாமிகளிடம் முறையாகப் பாடங்கேட்டுச் சிறந்தோர் பலர். அவருள்,

பச்சையப்பன் கலாசாலை க.வ.திருவேங்கட நாயுடு

சிதம்பரம் வே. தில்லைநாயக முதலியார்

சோ. குமாரவீரையர்

சிதம்பரம் மௌனசுவாமிகள் மடம் 6-ஆம் பட்டம்
செல்லப்பசுவாமிகள்

மௌனமடம் அடியவர் வீரையாடிகள் என்னும்
அருணாசல சுவாமிகள்

சூரியனார்கோயில் ஆதீனம் இலக்கணம் முத்துக்குமாரத்
தம்பிரான் சுவாமிகள்

பு.வே. சுப்பராய முதலியார்

ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். பச்சையப்பன் கல்லூரித்
தமிழாசிரியர் க. வ. திருவேங்கட நாயுடு சுவாமிகளிடம்
வள்ளலார் இராமலிங்கசுவாமிகள் அருளிய இங்கிதமாலையைப்
பாடங்கேட்டவர். இங்கிதமாலைக்கு ஓர் உரையும் எழுதியவர்.
க.வ. திருவேங்கடநாயுடுவின் இங்கிதமாலை உரை 1904-இல்
வெளிவந்தது. ஈசானியமடம் இராமலிங்க சுவாமிகளிடம்
பாடங்கேட்பது அந்நாளில் மிகவும் சிறப்பாகக் கருதப்பெற்றது.
சூரியனார்கோயில் ஆதீனம் இலக்கணம் முத்துக்குமாரத்
தம்பிரான் சுவாமிகள் இவரிடம் பாடங்கேட்டவர் என்றால்
அதிலிருந்தே இவரது சிறப்பை அறியலாம்.

சுவாமிகள் சிறந்த பதிப்பாசிரியர். சுவாமிகளால்
ஆராய்ந்து முதன்முதலில் பதிக்கப் பெற்ற நூல்கள் :

குமரகுருபர சுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு (1889)

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் பிரபந்தத்திரட்டு

திருக்கூவப்புராணம்

சீகாளத்திப்புராணம்

வீரசிங்காதனப்புராணம்

வாயுசங்கிதை

முதலியன.

சுவாமிகள் சிறந்த உரையாசிரியரும் ஆவார். சுவாமிகள்
இயற்றிய உரைகள்:

நால்வர் நான்மணிமாலை - விருத்தி உரை

பழமலையந்தாதி உரை

செந்தில் நிரோட்டக யமக அந்தாதி உரை

பெரியபுராணம் - ஒரு பகுதிக்கு உரை

முதலியன. குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதீனம் ஆறுமுகத் தம்பிரான் சுவாமிகள் பெரியபுராணம் முழுவதற்கும் உரை எழுதத் தொடங்கிப் பெரும்பகுதிக்கு, ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார் புராணத்தில் 234-ஆம் செய்யுள் முடிய உரையெழுதினார். அவரால் எழுதாது விடப்பட்ட ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனார் புராணம் 235-ஆம் செய்யுள் முதல் பெரியபுராணத்தின் இறுதிவரை ஈசானியமடம் இராமலிங்க சுவாமிகள் உரை எழுதி முற்றுவித்தார். இவரது உரைகளுள் நால்வர் நான்மணிமாலை விருத்தியுரை அன்றும் இன்றும் புகழ்பெற்று விளங்குவது.

பாடஞ்சொல்லுவதிலும், உரை எழுதுவதிலும், பதிப்பிப்பதிலும் வல்லவராதல் போன்றே நூல் செய்வதிலும் சுவாமிகள் வல்லவர். இவர் பாடிய “முருகேசர் முதுநெறிவெண்பா” என்ற நூல் இவரது புலமைத் திறத்தையும் பரந்த நூற்பயிற்சியையும் புலப்படுத்தும்.

நூல்கள் பலவற்றை அச்சிடும் பணியை முன்னிட்டுப் பின்னாளில் சுவாமிகள் சென்னைக்குச் சென்று வதிந்தார்கள். அக்காலத்தில் சுவாமிகளுக்கு மிகவும் அன்பராக வந்துசேர்ந்தவர் பூண்டி அரங்கநாத முதலியார். அவர் ஆங்கிலப்புலமை மிக்கவர். தமிழ்ப்புலமையும் உடையவர். அவர் இயற்றிய கச்சிக் கலம்பகத்தின் அரங்கேற்றம் சென்னையில் தொண்டமண்டல துளுவவேளாளர் உயர்நிலைப்பள்ளியில் சுவாமிகள் தலைமையிலேயே நிகழ்ந்தது.

இங்ஙனம் சைவமும் தமிழும் வளரப் பல வகைகளிலும் பணிசெய்து சிறந்த ஈசானிய மடம் இராமலிங்க சுவாமிகள் சென்னையிலேயே 30-05-1906 பராபவ, வைகாசி 17, புதன்கிழமை காலை 10 மணியளவில் சிவப்பேறு பெற்றார். சுவாமிகளது திருமேனி திருவொற்றியூரில் பட்டினத்தார் திருக்கோயிலுக்கு வடபுறத்தில் சமாதி செய்யப்பெற்றது.

சிதம்பரத்தில் ஈசானிய மடம் இப்போது விளக்கங்குன்றிப் பெயரளவில் உள்ளது.

கந்தப்பையர் மடம் திருத்தணிகை

கந்தப்பையர் மடம்

திருத்தணிகை

சிவஞானமுனிவரின் மாணவர் கச்சியப்பமுனிவர்.

கச்சியப்பமுனிவரின் மாணவர் கந்தப்பையர்.

கந்தப்பையரின் மகனார்கள் விசாகப்பெருமானையர், சரவணப்பெருமானையர். இவ்விருவரும் தொடக்கத்தில் தந்தையார் கந்தப்பையரிடமே கல்விகற்றனர். பின்னர் இராமானுஜ கவிராயரிடமும் கல்வி பயின்றனர். சென்ற நூற்றாண்டில் சென்னையில் இவ்விருவரும் புகழ்பெற்று விளங்கினர். “பாண்டியில் இரண்டு, ஆண்டியில் இரண்டு” என்று அக் காலத்தில் ஒரு பழமொழியே வழங்கிற்று. “பாண்டியில் இரண்டு” என்பது பாண்டியநாட்டில் அதிவீரராம பாண்டியர் வரதுங்கராமபாண்டியர் ஆகிய இரு சகோதரர்கள். இருவரும் பெரும்புலவர்கள். “ஆண்டியில் இரண்டு” என்பது விசாகப் பெருமானையர் சரவணப்பெருமானையர் சகோதரர்களைக் குறிப்பது. பெரும்புலவர்களாகிய இவ்விருவரும் ஆண்டிப் பண்டார வகுப்பினர் என்பதால் ஆண்டியில் இரண்டு என்று வழங்கலாயிற்று. சென்னையில் உள்ள மாநிலக்கல்லூரி அதற்கு முன் இராசதானிக் கல்லூரி (பிரசிடென்சி காலேஜ்) என்று பெயர் பெற்றிருந்தது. தொடக்கத்தில் அது சென்னை மாகாணப் பள்ளிக்கூடம் (புரொவின்சியல் ஸ்கூல் Provincial School) என்று விளங்கிற்று. அதில் தமிழாசிரியராக விளங்கியவர் விசாகப்பெருமானையர். பாலபோத இலக்கணம், யாப்பிலக்கணம், அணியிலக்கணம் என்ற மூன்று இலக்கண நூல்களை (உரைநடையில்) எழுதிப் புகழ்பெற்றவர். இவர் எழுதிய யாப்பு அணி இலக்கண நூல்கள் விசாகப்பெருமானையர்

யாப்பிலக்கணம், விசாகப்பெருமானையர் அணியிலக்கணம் என்று இவர் பெயராலேயே விளங்கும் சிறப்புடையவை. அந்நாளில் பள்ளிப்பிள்ளைகளுக்குப் பாடஞ் சொல்ல இம் மூன்று நூல்களும் மிகுதியாகப் பயன்பட்டன. இளமைக் காலத்தில் எமது பாட்டனார் இவற்றை எமக்குப் பாடஞ் சொன்னதுண்டு.

சிவஞானமுனிவரின் மாணவர்கள் பன்னிருவரிற் சிறந்தவர் கச்சியப்ப முனிவர். கச்சியப்ப முனிவரின் மாணவர் பன்னிருவரிற் சிறந்தவர் கந்தப்பையர். கச்சியப்ப முனிவர் கந்தப்பையர் ஆகிய இருவருமே திருத்தணிகைப் பதியினர்.* கந்தப்பையர் வீரசைவர், இல்லறத்தார். கந்தப்ப தேசிகர், கந்தப்பமுனிவர் என்றும் குறிப்பிடப்பெறுவர். கந்தப்பையர் என்பதே பெருவழக்கு. இல்லறத்தாராய் இருப்பினும் அறிவிற் சிறந்தோரை முனிவர் தேவர் ஐயர் எனப் போற்றுதல் வீரசைவ மரபு. வீரசைவ அறிஞர்கள் ஐயர் என வழங்கப்பெறுவது பெருவழக்கு. மழவை மகாலிங்கையர் குமாரவீரையர் முதலிய பெயர்களும் இவ்வாறே.

கந்தப்பையருக்கு வள்ளியம்மாள் தெய்வயானையம்மாள் என மனைவியர் இருவர். வள்ளியம்மாள் மகன் விசாகப் பெருமானையர். தெய்வயானையம்மாள் மகன் சரவணப் பெருமானையர். இவ்விருவருக்கும் பெயரிடப்பெற்றதே ஒரு சுவையான வரலாறு. நீண்டகாலம் பிள்ளைப்பேறின்மையால் கந்தப்பையரும் அவரது மனைவியரும் திருத்தணிகை முருகனிடம் வேண்டிக்கொண்டனர். பிள்ளைப்பேறு உண்டாகவில்லை. பின்பு மனைவியர் இருவரும் திருப்பதிப் பெருமாளை வேண்டிக் கொண்டனர். பிள்ளைகள் பிறந்தனர். தணிகை முருகன் பெயரைக் சூட்டக் கந்தப்பையர் விரும்பினார். திருப்பதிப் பெருமானிடம் வேண்டிக்கொண்டதாற் பிறந்த

* உலகப் புகழ்பெற்ற இந்தியச் சிந்தனையாளரும், தத்துவப் பேராசிரியரும் முன்னாள் குடியரசுத் தலைவருமான (ஜனாதிபதி) டாக்டர். சர். எஸ். இராதாகிருஷ்ணன் திருத்தணியிற் பிறந்தவர் என்பதும் ஈண்டு குறிப்பிடத் தக்கது.

பிள்ளைகளாதலின் பெருமானின் பெயரைச் சூட்டவேண்டும் என்று மனைவியர் இருவரும் பிடிவாதம் செய்தனர். வீரசைவராகிய கந்தப்பையர் தம் மனைவியரையும் திருப்திப்படுத்தித் தமது சைவக் கொள்கையையும் நிலைநிறுத்திப் பிள்ளைகள் இருவருக்கும் விசாகப்பெருமாள், சரவணப்பெருமாள் என்று பெயரிட்டார். விசாகன், சரவணன் என்பவை முருகன் பெயர்கள். பெருமாள் என்று பெயரிட்டதில் மனைவியர்களுக்கு மகிழ்ச்சி. முருகன் பெயரைச் சூட்டியதில் கந்தப்பையருக்கு மகிழ்ச்சி. திருப்புகழ்ப் பாக்களில் அருணகிரி நாதர் முருகனைப் “பெருமாள்” என்று வழங்குகிறார். கந்தப்பையரைப் பொருத்தவரை பெருமாள் என்பதும் முருகன் பெயரே.

சரவணப்பெருமானையர் இயற்றிய “கோளதீபிகை” என்ற நூல் 1839-இல் அச்சிடப்பெற்று வெளிவந்தது. அதில் சரவணப்பெருமானையர் வரலாறு இடம்பெற்றுள்ளது. அதன் ஒரு பகுதியை அப்படியே கீழே தருகிறோம். கந்தப்பையரின் குடும்ப வரலாறு மட்டுமின்றி அக்கால உரைநடையையும் இதனாலறியலாம்.

“ஸ்ரீ கல்ஹாரகிரி யென்னுந் திருத்தணிகையில் நிகமாகமோக்த சிவாத்வைத சித்தாந்த ப்ரவர்த்தக வீரமாகேச்வரரும் ஏகவிம்சதி தீக்ஷா அஷ்டாவரண பஞ்சாச்சர சதுச்சஷ்டி சீலசம்பன்னரும் சச்சிதானந்த சொருப ஏகலிங்க நிஷ்டாபரருமாகிய விருபாக்ஷதேவர் ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய சுவாமி திருவருளினாலே மகிமையோடு மடாதிபராய் விளங்கியிருந்தனர்.

இவர் புத்திரர் - முத்தையர்

இவர் தநயர் - சாம்பசிவையர்

இவர் குமாரர் மஹா வித்வானாகிய கந்தப்பையர்.

இவருக்கு வள்ளியம்மாள் தெய்வயானையம்மாள் என்னும் மனைவியர் இருவர். மூத்தாளாகிய வள்ளியம் மாளுடைய புதல்வர் - விசாகப் பெருமானையர். இவர் சாலிவாகன சகம் 1720 னுக்கு சரியான பிங்கள னு ஆனி மீ 24உ-ல் உதயஞ் செய்தனர். இளையாளாகிய தெய்வயானை

யம்மாளுடைய புத்திரர் வித்வத் சிரோமணியாகிய சரவணப் பெருமானையர். இவர் ஷே ஸ்ரீ பங்குனி மீ 2௨-ல் உதயஞ் செய்தனர்”.

திருத்தணிகைக் கந்தப்பையரின் முன்னோர்கள் மடாதிபதி களாய் விளங்கினர். கந்தப்பையரும் மடாதிபதியாய் விளங்கினார். இவரது மகனார்கள் விசாகப்பெருமானையரும் சரவணப் பெருமானையரும் பெரும்புலவர்களாக விளங்கினர். மடாதிபத்தியம் அவர்கள் காலத்திலேயே சுருங்கிவிட்டதுபோலும். இப்போது திருத்தணியில் “சீர்கருணீகர் மடம்” என விளங்கும் இடமே கந்தப்பையர் வாழ்ந்த இடம் என டாக்டர். உ.வே. சாமிநாதையர் தணிகாசலபுராண முகவுரையிற் குறிப்பிடுகிறார்.

திருத்தணிகைக் கந்தப்பையர் இயற்றிய நூல்கள்:

தணிகாசல புராணம்.

திருத்தணிகைப் பிள்ளைத்தமிழ்

திருத்தணிகைச் சந்நிதிமுறை

தணிகாசலபுராணம் டாக்டர். உ.வே. சாமிநாதையரால் 1939-இல் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. திருத்தணிகைப் பிள்ளைத் தமிழ் விருத்தாசலம் குமாரதேவர் மடத்து வெளியீடாக 1977-இல் நல்.. முருகேச முதலியார் அவர்களால் சிறந்த ஆராய்ச்சி முன்னுரையுடனும், தாம் செய்த உரையுடனும் பதிப்பிக்கப் பெற்றது; அழகரடிகளார் அணிந்துரையும் உண்டு. திருத்தணிகைச் சந்நிதிமுறை எம் உழுவலன்பர் தி. கி. நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களால் 1980-இல் வெளியிடப் பெற்றது. பதிப்பாசிரியர் மு. சண்முகம்பிள்ளை. விரிவான ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளை அரும்பாடுபட்டுத் திரட்டியவர் அறிஞர் தி. கி. நா. அவர்கள். திருத்தணிகையைப் பற்றிய செய்திகளுக்கு இப்பதிப்பு ஒரு களஞ்சியம்.

கந்தப்பையர் திருத்தணிகைப் பிள்ளைத் தமிழை இயற்றிய காலம் சகாப்தம் 1726-க்குச் சரியான கி.பி. 1804-ஆம் ஆண்டென்பது ஒரு பாடலால் தெரிகிறது. கந்தப்பையர் 18-ஆம் நூற்றாண்டில் பிறந்து 19-ஆம் நூற்றாண்டின்

முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்திருந்தவர். அவரது மகனார் விசாகப் பெருமானையரும் சரவணப்பெருமானையரும் 19-ஆம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்ப் புலவர்கள்.

கந்தப்பையருக்கு மடாதிபதி பரம்பரை, புலவர் பரம்பரை என்று இரு பரம்பரையும் சிறப்பாக அமைந்திருக்கிறது.

மடாதிபதி பரம்பரை

விருப்பாட்சி தேவர்

முத்தையர்

சாம்பசிவையர்

கந்தப்பையர்

புலவர் பரம்பரை

சிவஞான முனிவர்

கச்சியப்பமுனிவர்

கந்தப்பையர்

விசாகப்பெருமானையர்
சரவணப்பெருமானையர்

மடாதிபதி பரம்பரை தந்தை மகன் முறையில் வம்ச பரம்பரையாக அமைந்தது. புலவர் பரம்பரை ஆசிரியர் மாணவர் முறையில் மாணவ பரம்பரையாக அமைந்தது. கந்தப்பையருக்குப் பின் மடாதிபதி நிலை தொடரவில்லை.

பின் இணைப்புகள்

நகர்ப்பண்ணாடி நம்பி

சா. பி. சா.

சா. பி. சா.

சா. பி. சா.

பின்இணைப்பு 1

வீரசைவ ஐயர்கள்

“ஐயர்” என்றவுடனே அந்தணர் பிராமணர் என்பது தான் நினைவுக்கு வரும். ஐயர் என்பதற்கு மேலோர் என்று பொருள், பெரியோர் என்று பொருள். “பொய்யும் வழுவும் தோன்றிய பின்னர் ஐயர் யாத்தனர் கரணம் என்ப” என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தில் “ஐயர்” என்பது பெரியோர்கள் என்ற பொருளில்தான் வந்துள்ளது. கடிதங்களிலும் அழைப்பிதழ்களிலும் அன்புடையீர் என்று இக்காலத்தில் விளிப்பது (அழைப்பது) போன்று முன்னாளில் “ஐயன்மீர்” என்று விளிக்கும் பழக்கம் இருந்தது. இங்கு “ஐயன்”யார்? “ஐ” என்ற ஓரெழுத்து ஒரு மொழியே தலைவன் என்ற பொருளுடையது. என் தலைவன் என்ற பொருளில் “என்ஐ” என்ற ஆட்சி திருக்குறளிற் காணப்படுகிறது.

வீரசைவ குருமார்களுக்கும், பெரியோர்களுக்கும், புலவர் களுக்கும் “ஐயர்” பட்டம் உண்டு.

திருத்தணிகைக் கந்தப்பையர்

விசாகப்பெருமானையர்

சரவணப்பெருமானையர்

மழவை மகாலிங்கையர்

குமாரவீரய்யர்

வீ. குமாரசாமி ஐயர் (பிரபுலிங்கலீலை ஆராய்ச்சி
கழகப்பதிப்பு நூலின் ஆசிரியர்)

என்ற இவ்வையர்களெல்லாரும் வீரசைவ ஐயர்கள்.

சென்ற நூற்றாண்டில் பிள்ளையவர்கள் காலத்தில் மழவை மகாலிங்கையர் புகழ்பெற்ற பெரும் புலவராக விளங்கினார். இவர் வீரசைவர் என்பதை அறியாதவர்கள் இவர் பெயரில் “ஐயர்” இருப்பதைக்கண்டு அந்தண ஐயர் என எண்ணுவர். இக்கால இளைஞருலகுக்கு இத்தகைய

மயக்கங்கள் ஏற்படாதிருக்கவே இத்தலைப்பில் இதனை இங்கெழுதலானோம்.

அண்மையில் நம் முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள் திருவள்ளுவரை ஐயன் (அய்யன்) திருவள்ளுவர் எனக் குறிப்பிட்டு வழங்கத் தொடங்கினார். ஐயன் என்ற சொல்லின் செவ்வியை உணராத அன்பர்கள் சிலர்பலர் ஐயோ! இவர் திருவள்ளுவரைப் பிராமணராக்கி விட்டாரே, பின்னொரு காலத்தில் திருவள்ளுவர் அந்தணர் என்று உலகம் நினைக்க நேருமே என்று ஆதங்கப்பட்டனர். ஆதங்கப்பட்டவர்களும் உண்டு. அலறியோரும் உண்டு. ஆதங்கமோ அலறலோ வேண்டுவதில்லை. “ஐயன்” என்ற சொல்லின் மேன்மையை, செவ்வியை உணர்த்தவே இங்கு இதனையும் எழுதலானோம்.

போப்பையர் கால்டுவெல்ஐயர் இரேணியூஸ்ஐயர் என வழங்குகிறோம். இவர்கள் எந்தக் கணக்கில் சேர்ந்த ஐயர்கள்? ஐரோப்பியக் கிறிஸ்துவப் பாதிரியார்களான இவர்களின் தமிழ்த்தொண்டு இவர்களை ஐயர்களாக்கிற்று.

வீரசைவர்களில் தக்கவர்களுக்கு ஐயர் பட்டம் உண்டு என்பதை ஐயன்மீர்? தாங்கள் அனைவரும் அறிய விழைகிறோம்.

இன்றும் வீரசைவ ஐயர்கள் சிலர் நம்மிடையே சிறந்து விளங்கிப் பணியாற்றி வருகின்றனர். யாம் வாழும் வடலூருக்கு அண்மையில் குறிஞ்சிப்பாடியில் வீரசைவ ஐயர்கள் இருவர் நமக்குப் பழக்கமானவர்களாக உள்ளனர். ஒருவர் அ. சோமசுந்தர ஐயர். இன்னொருவர் மு. சிங்காரவேலு ஐயர். இவ்விருவரும் செங்குந்த முதலியார்கள், வீரசைவர்கள், வீரசைவ ஐயர்கள்.

அ. சோமசுந்தர ஐயர் குறிஞ்சிப்பாடியில் மீனாட்சிப் பேட்டையில் வசிப்பவர். கோயிற்பூசை புரிபவர். அபிடேகம் அலங்காரம் திருவிழாக்கள் குடநீராட்டுகள் போன்ற கோயில்

வழிபாட்டுக் கலைகளில் வல்லவர். வெளிநாடுகளுக்கும் சென்று கோயில் விழாக்களை நடத்தி வந்துள்ளவர். வீரசைவ நெறியில் ஆசாரியர் நிலைக்கு உயர்ந்தவர். சிவாசாரியர் என்றும் வழங்கப் பெறுவார். மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் முதலான அனைத்து வீரசைவ மடங்களோடும் நெருங்கிய தொடர்புடையவர்.

மு. சிங்காரவேலு ஐயர் குறிஞ்சிப்பாடியின் ஒரு பகுதியான விழற்பள்ளம் என்னும் சிங்கபுரியில் வள்ளலாரால் பாடப் பெற்ற சிங்கபுரி முருகன்கோயிற் பூசகர். சிறந்த வீரசைவர். வீரசைவ மடங்களுடன் தொடர்பு கொண்டவர். இவரால் நிகழ்த்தப்பெற்ற குடநீராட்டு விழாக்கள் சிலவற்றில் நாம் கலந்துகொண்டுள்ளோம். நன்றாகத்தான் நடத்தினார்.

பெரியபுராணத்தில் சேக்கிழார் கண்ணப்ப நாயனாரை இரண்டு இடங்களில் “ஐயர்” என்று குறிப்பிடுகிறார். திருநாளைப்போவார்நாயனாரை (நந்தனாரை) ஓர் இடத்திலும், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனாரை நான்கு இடங்களிலும் “ஐயர்” என்று குறிப்பிடுகிறார். நாயன்மார் அறுபத்து மூவரிடையே சாதிவேறுபாடு இல்லை. பல்வேறு குலத்தினரும் ஒழுக்கத்தால் உயர்ந்து நாயன்மாராயினர், நாயனார் ஆயினர். குலநலனினும் குணநலன்களே சிறப்பிடம் பெற்றுத் தந்தன.

எக்குலத்தோராயினும் எவ்வினத்தோராயினும் ஒழுக்கத்தால் உயர்ந்து, புலால் மறுத்துச் சுத்தசைவ உணவினராகி லிங்கம் தரித்து வீரசைவராகலாம். வீரசைவ மடாதிபதிகளாகவும் ஆகலாம்.

புகழ்பூத்த சமயச் சொற்பொழிவாளராகவும் திருப்பணிச் சக்கரவர்த்தியாகவும் விளங்கிய கிருபானந்தவாரியார் அவர்கள் செங்குந்த முதலியார் மரபினரே. ஒழுக்கத்தால் உயர்ந்து புலால்மறுத்துச் சுத்தசைவ உணவினராகி வீரசைவப் பெரியோரானார். இவ்வாறே மடாதிபதிகளானவர்கள் செங்குந்தர் மரபினரான சிதம்பரம் மௌன மடத்தாரும் கடலூர் ஞானியார் மடத்தாரும், கொங்குவேளாளர் மரபினரான

பேருராதீனத்தாரும் ஆவர். ஏனைய வீரசைவ மடாதிபதி களும் அன்னரே.

வீரசைவத்தில் சாதிக்கு முக்கியத்துவம் இல்லை. ஒழுக்கங்களுக்கே முக்கியத்துவம் உண்டு. சைவ உணவுக்கு மிகவும் முக்கியத்துவம் உண்டு. லிங்கம் அணிதல் முதலான வீரசைவக் கடைப்பிடிப்புகளுக்கு (அனுட்டானங்களுக்கு)ப் பெரிதும் முக்கியத்துவம் உண்டு. இப்படி இருந்தால் அனைவரும் ஐயராகலாம்.

பின்இணைப்பு 2

இன்று நம்மிடையே சிறந்து விளங்கும் வீரசைவத் தமிழறிஞர்கள்

சைவ அறிஞர்களின் எண்ணிக்கை மிகுதி. வீரசைவ அறிஞர்களின் எண்ணிக்கை குறைவு, மிகக்குறைவு என்றும் கூறலாம். நாடறிந்த பேரறிஞர்களாக மிகச் சிலரே உள்ளனர்.

அடிகளாசிரியர், வை. இரத்தினசபாபதி, டி.பி. சித்தலிங்கையா ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவராவர்.

அடிகளாசிரியர்

இன்று நம்மிடையே விளங்கும் வீரசைவ அறிஞர்களில் மூதறிஞர், அகவையால் மூத்தவர் இவரே. இவருக்கு இப்போது அகவை 100 நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இவர் பிறந்தநாள் 10.05.1910. அடுத்த ஆண்டு, வரும் 2010-இல் இவர் நூறு ஆண்டுகளை நிறைவு செய்கிறார். இவர் பரம்பரை வீரசைவ ஆசாரிய மரபில் வருபவர். விழுப்புரம் மாவட்டம் கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்தில் வடவெள்ளாற்றின் வடகரையில் உள்ள குகையூர் இவர் பிறந்த ஊர். கூகையூர் என இப்போது வழங்குகிறது. இவரது பரம்பரை சித்தநாதேசுவர் ஆதீனம் என வழங்கப்பெறும். இவரது இயற்பெயர் குருசாமி. மறைமலையடிகளார் சுவாமி வேதாசலம் என்றிருந்த தமது பெயரை மறைமலையடிகள் என்று மாற்றிக்கொண்ட காலத்தில் இளைஞரான இவர் குருசாமி என்ற பெயரை அடிகளாசிரியர் என மாற்றிக் கொண்டார். மயிலம்பொம்மபுர ஆதீனத்தின் இன்றைய குருமகாசந்நிதானம் அவர்களுக்கு இவர் சம்பந்தி முறையினர். இவரது மகனார் முனைவர் அ. சிவபெருமான் இப்போது சிதம்பரத்தில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழியல் துறையில் விரிவுரை யாளராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்.

இளமையில் இவர் சொந்தமாகவே தனியாகப் படித்துத் தேர்வெழுதி சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வித்துவான்

பட்டத்தைப் பெற்றார் (1937). மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனத் தமிழ்க்கல்லூரியிலும் கரந்தைப் புலவர் கல்லூரியிலும் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பின்பு தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்திலும் ஆராய்ச்சிப் பணியாற்றினார். உரைநூல்கள், பதிப்புநூல்கள், ஆராய்ச்சி நூல்கள், படைப்பிலக்கிய நூல்கள் (செய்யுள், உரைநடை) எனப் பலவகைகளிலும் இவரது நூற்பணிகள் அறுபதுக்கு மேற்பட்டவை. அவற்றுள் இன்னும் அச்சேறாதன சில. திருமூலரும் பேருரையும் என்ற இவரது நூல் தமிழக அரசின் பரிசு பெற்றது (2000). இவர் பெற்ற பட்டங்கள் விருதுகள் பல. இவரது நூற்பணிகள் அனைத்துமே நுட்ப திட்டம் வாய்ந்தவை. இரேவண சித்தர் அருளிய சிவஞான தீபம் என்ற நூலுக்கு இவர் எழுதிப் பதிப்பித்த தெளிவுரைப் பதிப்பு தஞ்சாவூர் சரஸ்வதி மகால் நூல் நிலைய வெளியீடாக வெளிவந்தது. சிறந்த பதிப்பு. யாம் படித்து மகிழ்ந்த நூல்களில் இது குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று.

வை. இரத்தினசபாபதி

இன்றைய வீரசைவத் தமிழறிஞர்களுள் மிகுபுகழ் பெற்றவர். இவரைப்பற்றி அடுத்துப் பின்னே எழுதுவோம்.

டி.பி. சித்தலிங்கையா

இவரது முன்னோர்கள் கன்னட நாட்டிலிருந்து தமிழ் நாட்டுக்கு வந்து காஞ்சிபுரத்தில் குடியேறினார்கள். இவர் பிறந்தநாள் 18.12.1932. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் எம்.ஏ. பட்டமும், காசி இந்து பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் (டாக்டர்) பட்டமும் பெற்றவர். சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியிலும், வாரணாசியிலுள்ள காசி இந்துப் பல்கலைக் கழகத்திலும் தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியவர். மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் சைவசித்தாந்தத் துறைத் தலைவராகப் பணியாற்றியவர். அப்பல்கலைக்கழகத்தில் தொலைதூரக் கல்வித்துறை ஏற்பட்டபோது அதன் முதல் இயக்குனராக இருந்தவர். இவர் வகித்த பதவிகள் பல என்பதைப் போன்றே இவர் பெற்ற பட்டங்களும் பல.

சித்தாந்தச் செல்வர் - மதுரை ஆதீனம் வழங்கியது (1962)

சைவசித்தாந்த வித்தகர் - தருமபுர ஆதீனம் (1983)

ஞானத் தமிழாகரர் - குன்றக்குடி ஆதீனம் (1987)

இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்கள் பலவற்றில் பல்வேறு நிலைகளில் இவரது பணிகள் இயன்றுள்ளன.

இவர் பன்மொழிப்புலவர். தமிழ் ஆங்கிலம் தெலுங்கு கன்னடம் இந்தி ஆகிய ஐந்து மொழிகளிலும் எழுதவும் படிக்கவும் பேசவும் வல்லவர். வங்காளம் மலையாளம் படிக்கத் தெரிந்தவர். இவரது நூற்பணிகள் மிகப்பல. சைவ சமயத் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்ற இவரது நூல் நாம் பல முறை படித்து மகிழ்ந்தது. ஒரு பார்வை நூல் (Ref Book) என்று கூறும் தரத்தது. இவரது பேச்சும் எழுத்தும் ஆதாரங்களாகக் கொள்ளத்தக்கவை. கருத்தரங்குகள் மாநாடுகள் பலவற்றில் நாம் இவரைக் கண்டும் கேட்டும் அளவளாவி யும் மகிழ்ந்திருக்கிறோம். இவர் பங்குகொண்ட நிகழ்ச்சிகள் சிலவற்றில் நாமும் பங்கு கொண்டிருக்கிறோம்.

ஐந்துறை வித்தகர்

பேராசிரியர் முனைவர் வை. இரத்தினசபாபதி அவர்கள்

வித்துவான், பி.ஓ.எல்., எம்.ஏ., பிஎச்.டி.,

தமிழ் தெரிந்தால் சைவம் தெரியாது. சைவம் தெரிந்தால் தமிழ் தெரியாது. இரண்டும் தெரிந்தாலும் வள்ளலாரின் சன்மார்க்கம் தெரியாது. இம்மூன்றும் தெரிந்தாலும் தத்துவம் (பிலாசபி) தெரியாது, வீரசைவம் தெரியவே தெரியாது என்பது தான் நாட்டின் இன்றைய பொதுநிலை. இந்நிலைக்கு விதிவிலக்காக, மொழிப் புலமையோடு சமயப்புலமையும் பொதுஅறிவும் நிரம்பியவராய் உள்ள அறிஞர்கள் மிகச் சிலரே. அச்சிலருள் தலைசிறந்த ஒருவராக இன்று நம்மிடையே விளங்குபவர் டாக்டர் வை. இரத்தினசபாபதி அவர்களாவார்.

கல்லூரிகளில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராய், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தத்துவத்துறைப் பேராசிரியராய், சைவ சித்தாந்தத்துறைத் தலைவராய்ப் பேரோடும் புகழோடும் சிறப்பாகப் பணியாற்றிய இவர் வீரசைவர் ஆதலின் இயல்பாகவே அதிலும் வித்தகர். வள்ளலாரின் சமரச சுத்த சன்மார்க்கத்திலும் எம் போன்றாரால் பாராட்டப் பெறும் அளவுக்கு அறிவாற்றல் பெற்றவர்.

தமிழ், சைவம், தத்துவம், வீரசைவம், வள்ளலாரின் சமரச சுத்தசன்மார்க்கம் ஆகிய ஐந்து துறைகளிலும் வித்தகராய் விளங்கும் இவரை ஐந்துறை வித்தகர் (Five in one) என்று நாம் பாராட்டுவதுண்டு.

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்குமுன்பு 1950, 60-களில் திருச்சிராப்பள்ளி யில் நாம் நகரமைப்பு ஆய்வாளராகப் பணியாற்றிய காலத்தில், திருச்சிராப்பள்ளி சூசையப்பர் கல்லூரியில் “கோனார் ஐயா” வித்துவான் திரு. ஐயன்பெருமாள் கோனார் அவர்களும், தேசியக் கல்லூரியில் பேராசிரியர் இராதாகிருஷ்ணன், எம்.ஏ., அவர்களும் தமிழ்த்துறைகளை அணிசெய்த காலத்தில், திருச்சிராப்பள்ளிக்குப் புதுவரவாகப் புலவர் இருவர் வந்தனர். ஒருவர் புலவர் கீரன். இன்னொருவர் வித்துவான் வை. இரத்தினசபாபதி. இருவரும் திருச்சி டுடோரியல் கல்லூரியில்

தமிழாசிரியராக ஆனார்கள். குறுகிய காலத்திலேயே மாணவர்களது உள்ளங்களிலும் பொதுமக்களது உள்ளங்களிலும் இடம் பெற்றார்கள்.

திருச்சிராப்பள்ளி உறையூரில் வாசீச பக்த ஜனசபை என்றொரு பழஞ்சபை, சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம் என்பதையும் தன் பெயரோடு சேர்த்துக்கொண்டு “வாசீச பக்த ஜனசபைச் சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்கம்” என்ற புதுப்பெயரில் செயற்படத் தொடங்கிற்று. உறையூர்ப் பெருமக்கள் இரத்தின சபாபதியாரை அதன் தலைவராக்கினர். சபை (சங்கம்) புதுப்பொலிவு பெற்றது.

வாரக்கூட்டங்கள், மாதக்கூட்டங்கள், தொடர் சொற் பொழிவுகள் மாவட்ட அளவினது என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்குப் பெருவிழாவாக ஆண்டு விழாக்கள் நடத்தப்பெற்றன. மயிலம் மாணவரான இவர் 18-ஆம் பட்டம் சந்நிதானத்தை அழைத்து ஆண்டு விழாக்களைச் சிறப்புடன் நடத்தினார். குன்றக்குடி அடிகளாரும் பலமுறை அழைக்கப் பெற்றார்.

இவ்வாறு கல்லூரியிலும் சங்கத்திலும் பொதுமக்கள் மத்தியிலும் புகழோடு பணியாற்றியவர், மேற்படிப்புக்காக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சென்றார். அண்ணாமலையில் பி.ஓ.எல்., எம்.ஏ., பிஎச்.டி பட்டங்களைப் பெற்றார். அங்கேயே தமிழ்த்துறையிலும் தத்துவத்துறையிலும் பேராசிரியரானார். அந்நாளில் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பூம்புகார் பேரவைக் கல்லூரி குன்றக்குடி அடிகளார் தலைமையில் தெய்விகப் பேரவையின் ஆட்சியில் இயங்கியது. அதிலும் சில காலம் பேராசிரியராய், பொறுப்பு முதல்வராய்ப் பணியாற்றினார். பின்னாளில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தத்துவத்துறையில் பேராசிரியராகவும், அதன்பின் சைவசித்தாந்தத்துறையின் தலைவராகவும் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார்.

இவர் பெற்ற பட்டங்கள் பதினைந்துக்கு மேற்பட்டவை. இளமைக் காலத்தில் முதன்முதலில் இவர் பெற்ற “ஞானமணி”ப் பட்டம் மயிலம் மகாசந்நிதானம் அளித்தருளியது. பெற்ற

விருதுகள் பலவற்றிலும் சிறப்பானவை இரண்டு. ஒன்று இராஜா சர் அண்ணாமலைச் செட்டியார் விருது ரூ. 50,000 (1996). மற்றொன்று இராஜா சர் முத்தைய செட்டியார் விருது ரூ. 1,00,000 (2009). முன்னாளில் சங்கரமடத்திலும் சைவ ஆதீனங்களிலும் இரட்டைச் சால்வை மரியாதை என்றொரு பழக்கம் இருந்தது. சாமிநாதையருக்குச் சங்கரமடம் செய்தது. இவருக்கும் அதுபோன்று செட்டியார் விருதுகள் இரட்டை யாகக் கிடைத்தன.

இவரது நூற்பணிகள் பல.

1. வீரசைவம்
2. திருஞானசம்பந்தர் - ஓர் ஆய்வு - முதற் பகுதி
3. திருஞானசம்பந்தர் - ஓர் ஆய்வு - இரண்டாம் பகுதி
4. திருநாவுக்கரசர் - ஓர் ஆய்வு - முதற் பகுதி
5. திருநாவுக்கரசர் - ஓர் ஆய்வு - இரண்டாம் பகுதி
6. சுந்தரர் - ஓர் ஆய்வு - முதற் பகுதி
7. திருமுறைத் தெளிவே சிவஞானபோதம்.

இவை சென்னைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடுகள். சுந்தரர் இரண்டாம் பகுதியையும், மாணிக்கவாசகர் இரண்டு பகுதிகளையும் இவர் எழுதாமல் நின்றுவிட்டது ஒரு பெருங்குறையே.

8. சிதம்பரம் இராமலிங்கரின் சித்திவளாகம்
இதுவும் சென்னைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடே.

9. வள்ளலார் நோக்கில் மாணிக்கவாசகர்

10. வள்ளலாரின் உத்தரஞானசிதம்பரம்

இவ்விரண்டும் சைவசித்தாந்தப் பெருமன்ற வெளியீடுகள். வள்ளலார் மாணாக்கர் வழித்தோன்றல் திரு சி.எஸ். குப்புராஜ் அவர்கள் துணைத்தலைவராக இருந்த காலத்தில் வெளியிடப் பெற்றவை.

11. அருட்பெருஞ்ஜோதி அகவல் உரை.

இரத்தினகிரி பாலமுருகன் திருக்கோயில் வெளியீடு. டாக்டர் மு. வரதராசனாரின் திருக்குறள் தெளிவுரை போன்ற அமைப்பில் அமைந்தது. இவர் எழுதிய நூல்கள் முப்பதிற்கும் மேற்பட்டவை.

யாம் படித்துச் சுவைத்த சிலவற்றை மட்டுமே மேற்காட்டியுள்ளோம்.

கடலூர் வண்டிப்பாளையம் இவரது பிறப்பிடம். பிறந்த நாள் 09.06.1929. தொடக்கக் கல்வி ஞானியாரடிகளிடத்தில். தமிழ் வித்துவான் படிப்பு மயிலம் தமிழ்க் கல்லூரியில். இன்றைய மயிலம் சந்நிதானமும் பேரூரடிகளாரும் இவரது வகுப்புத் தோழர்கள். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்து வித்துவான் பட்டத்துடன் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு வழி விசாரித்துக் கொண்டு வந்துசேர்ந்த இவர் இன்று நாடறிந்த நல்லறிஞராய் ஐந்துறை வித்தகராய்ப் புதிய பஞ்சபுராணராய் ஞானப்பழமாய் விளங்குகிறார். இவர் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு வந்த காலத்திலிருந்து இன்று வரை, 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இவரது வளர்ச்சியையும் வாழ்வையும் பணிகளையும் நாம் நன்கறிவோம்.

அண்மையில் இவரது பொழிவுகளின் விரிவு நூலுருப் பெற்று வெளிவந்துள்ளன. சன்மார்க்கம் - முதற் பாகம், இரண்டாம் பாகம் - முதற் பிரிவு, இரண்டாம் பிரிவு, மூன்றாம் பிரிவு என நான்கு நூல்கள் முறையே 2006; 2007; 2008; 2009 தைப்பூச நாள்களில் வெளிவந்தன. வணிகவரித் துறையின் உதவி ஆணையராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற பேரன்பர் திரு. அ.பா. அரங்கன் அவர்கள் இந்நூல் தொடர்களை வெளியிட்டு வருகிறார். இத்தொடரின் அடுத்த பிரிவு நூல் 2010-இல் வெளிவரவிருப்பதை நாமும் எதிர்நோக்கியுள்ளோம்.

பேராசிரியர் முகவரி

பேராசிரியர் வை. இரத்தினசபாபதி

Q1, ரோகினி கார்டன்ஸ்

இராஜா அண்ணாமலைபுரம்

சென்னை - 600 028

தொலைபேசி : (044) 24939639

அரங்கனார் முகவரி

திரு. அ.பா. அரங்கன், பி.எ.,

மேனான் உதவி ஆணையர் (வ.வ.)

4/112, இலட்சுமிபுரம்

வணிகவரி அலுவலர்கள் குடியிருப்பு

4ஆவது தெரு, முடிச்சூர் சாலை

மேற்குத் தாம்பரம்

சென்னை - 600 045

முனைவர் ஆ. திருவாசகன், எம்.ஏ., டி.லிட்.,

“வீரசைவ முரசு” இதழின் ஆசிரியர்

திருவாசகன் என்ற பெயரே எப்படி இருக்கிறது.

திருவாசக பூஜை என்றொரு பூஜை உண்டு.

திருவாசகன் மடம், திருவாசக மடம் என்ற பெயரில் மடங்களும் முற்காலத்தில் விளங்கின.

இதோ! திருவாசகன் என்றொரு சிறந்த வீரசைவ அறிஞரும் இன்று நம்மிடையே விளங்குகிறார், இருக்கிறார்.

பேராசிரியர் வை. இரத்தினசபாபதி அவர்களை ஆன்மிக குருவாகக் கொண்ட இவர் பிறந்தது புதுக்கோட்டை மாவட்டம் இராங்கியம் என்னும் இராசசிங்கமங்கலத்தில், 04.03.1943-இல். இவரைப் பிள்ளையாகப் பெறும் பேறு பெற்றோர் ஆறுமுகம் ஞானாம்பாள் இணையர். வீரசைவ மரபினர். திருவாசகனாரின் படிப்பு, எம்.ஏ. (வரலாறு). செய்தொழில், மரம் ஏற்றுமதி. தொண்டும் தொழிலுமாக அமைந்த இன்னொன்று அருள்-சுடர் பதிப்பகம். இவரது வாழ்க்கைத்துணை திருமதி வைரம். மக்கட் செல்வங்கள் அருள்வேந்தன் சுடர் என்றிரு ஆண்மக்கள். அருள்வேந்தன் என்றும் சுடர் என்றும் பிள்ளைகளுக்குப் பெயரிட்டது வள்ளலார் பற்றால், சன்மார்க்கப் பற்றால். வீரசைவராகிய திருவாசகன் வள்ளலார் மீதும் பெரும்பற்றுக் கொண்டவர். வடலூரில் சத்திய தருமச்சாலைக்கு ஏறத்தாழ முப்பது ஆண்டுகளுக்குமுன் நிரந்தர நிதி வைப்புத் திட்டம் ஒன்றை நாம் தொடங்கியபோது அதனை அறிந்த திருவாசகனார் தாமே முன்வந்து ஒருநாள் அன்னதானத்திற்கு நிரந்தர நிதியளித்தார். அக்காலத்திலிருந்தே முப்பதாண்டுகளுக்கு மேலாக இவரை நாம் அறிவோம். தம் பதிப்பகத்திற்கு ‘அருள்-சுடர்’ பதிப்பகம் என்று பெயரிட்டதும் வள்ளலார் பற்றினாலேயே. அருள் சுடர் பதிப்பக வெளியீடுகளாக நல்ல நூல்கள் பலவற்றை வெளியிட்டுள்ளார். “பெரியபுராணத்தில் அரிய சிந்தனைகள்” என்றொரு நூல். 96 பக்கச் சிறுநூல்தான். ஆனால் உள்ளே

அரியபெரிய கருத்து விளக்கங்கள். முதலில் நூலின் பெயரே எமக்கு பிடித்துப் போயிற்று. மொழிமானம் காத்த முதல்வர், ஐயர் யார்?, கலப்பு மணம், இயற்பகை நாயகி, ஒற்றியூரிலே வெற்றி மனிதன், மொழி மாற்றம் செய்வதற்கா மூவாயிரம் ஆண்டுகள், சமய சுதந்திரம், கல்மலரா? ஏன்? - இப்படிச் சிந்தனைத் தலைப்புகள், புரட்சித் தலைப்புகள். சென்னையில் 14.2.1994-இல் டாக்டர் வை. இரத்தினசபாபதியாருக்கு ஒரு பாராட்டு விழா நிகழ்ந்தது. அதில் நம் சிறப்பு வாழ்த்துரை அமைந்தது. அவ்விழாவில் இந்நூல் எம்கைக்கு வந்தது. திருவாசகனாரே கொடுத்தார். விழா நிறைவு பெற்று எம் அறைக்கு வந்து சேர்ந்தவுடன் ஒரே மூச்சில் படித்து முடித்து விட்டோம். அவ்வளவு விறுவிறுப்பு. இப்படிப்பட்ட நூல்களே இன்றைய தேவை.

திருவாசகத்திற்கு இவர் ஓர் உரை எழுதியுள்ளார். பொழிப்புரை, நல்ல உரை. திருவாசகத்திற்குத் திருவாசகன் உரை எழுதுவது எவ்வளவு பொருத்தமானது. திருவாசகன் உரையை அனைவரும் படித்துப் பயன்பெற வேண்டும். பழுத்த நாத்திகர் நாவலர் நெடுஞ்செழியனைக் கொண்டு இந்நூலை வெளியிட வைத்தார். அன்று நெடுஞ்செழியன் திருவாசகத்தைப்பற்றி உரையாற்றவும் செய்தார். பாரதிதாசன் கவிதைத் தொகுப்பை இவர் வெளியிட்டபோதும் நாவலர் நெடுஞ்செழியனைக் கொண்டே வெளியிடச் செய்தார்.

மலேசியாவில் நிகழ்ந்த ஆறாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலும், மொரிஷியஸ் நாட்டில் நிகழ்ந்த ஏழாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலும் கலந்துகொண்டு கட்டுரை படித்தார். கவியரங்கம் கருத்தரங்கங்களிலும் பங்கேற்றார். பர்மா, சிங்கப்பூர், ஜப்பான், ஜெர்மனி நாடுகளுக்கும் சென்று தமிழ் நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டுள்ளார்.

தமிழ்நாடு வீரசைவப் பேரவைக்கு இவர் கௌரவத் தலைவர். சென்னை வீரசைவர் சங்கத்திற்குத் தொடர்ந்து இருமுறை தலைவராகப் பணியாற்றினார். வீரசைவ முரசு

திங்களிதழைத் தொடர்ந்து இருபத்து மூன்று ஆண்டுகளாகத் தொய்வில்லாது வெளியிட்டு வருகிறார். அதன் ஆசிரியரும் பதிப்பாளரும் இவரே. சென்னையில் சிவப்பிரகாசர் செந்தமிழ் உயராய்வு மையம் என்று ஒரு அமைப்பை இவரும் இரத்தினசபாபதியாரும் ஏற்படுத்தி நடத்தி வருகின்றனர். இவர் அதன் பொருளாளர்.

தமிழகத்தின் முக்கியமான வீரசைவ மடங்களோடு தொடர்புகொண்டு வீரசைவத்தைப் பரப்பி வருபவர். மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் பேரூர் ஆதீனம் ஆகிய இருபெரு வீரசைவ ஆதீன குருமகாசந்நிதானங்களை மிகப் பெரிதும் மதித்துப் போற்றுபவர். நெருங்கிய தொடர்புடையவர்.

சிறந்த வீரசைவராகிய திருவாசகனார் வள்ளலாரிடமும் பெரும் பற்றுக்கொண்டவர். நம்மிடம் பெரிதும் அன்புடையவர். நம் உள்ளத்திலும் திருவாசகனாருக்கு ஓர் நல்லிடம் உண்டு. வீரசைவ உலகில் அறிஞராகவும் புரவலராகவும் இருநிலைகளிலும் சிறந்து விளங்கும் திருவாசகனாரின் முகவரி :

கவிஞர் ஆ. திருவாசகன்

ஆசிரியர், வீரசைவமுரசு

3/7, கடம்பாடி அம்மன் கோயில் தெரு

வளசரவாக்கம்

சென்னை - 600 087

தொலைபேசி : (044) 24767092

அலைபேசி : 9940088543

பின்இணைப்பு 3

வீரசைவ ஆதீனங்களின் முகவரிகள்

மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம்

ஸ்ரீமத் சிவஞானபாலய சுவாமிகள் திருமடம்

மயிலம் - 604 304

விழுப்புரம் மாவட்டம்

தொலைபேசி : (04147) 241223

பேரூராதினம்

பேரூர் (அஞ்சல்)

கோயம்புத்தூர் - 641 010

தொலைபேசி : (0422) 2607995

2608678

அருள்மிகு குமாரதேவர் திருமடம்

பெண்ணாகடம் சாலை

திருமுதுகுன்றம்

விருத்தாசலம் - 606 001

கடலூர் மாவட்டம்

தொலைபேசி : (04143) 231653

திருப்போரூர் ஆதீனம்

சிதம்பர சுவாமிகள் மடம்

திருப்போரூர் - 603 110

செங்கல்பட்டு (தாலுகா)

காஞ்சிபுரம் மாவட்டம்

தொலைபேசி : 954114 - 466188

ஸ்ரீமத் ஞானியார் மடாலயம்

88-90, சந்நிதி வீதி

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

கடலூர் - 607 002

வீர சைவப் பெரிய மடம்

த.பெ.எண், 47

தலைமை அஞ்சலகச் சாலை

கும்பகோணம் - 612 001

தொலைபேசி : (0435) 2423643

மௌன மடம்

39, சபாநாயகர் வீதி

சிதம்பரம் (அஞ்சல்)

கடலூர் மாவட்டம்

அம்பலத்தாடையர் மடம்

34, அம்பலத்தாடையர் மடத்து வீதி

புதுச்சேரி - 605 001 (பாண்டிச்சேரி)

குகை நமச்சிவாயர் மடம்

நெ. 13-E/33, பேய்கோபுரத் தெரு

திருவண்ணாமலை - 606 601

போன் : (04175) - 223178

செல் : 94871196161

9946335403

ஸ்ரீ குருநமச்சிவாய மூர்த்தி சுவாமிகள் மடம் (எ)

திருப்பாற்கடல் மடம்

வேங்கான் தெரு

சிதம்பரம் - 608 001

செல் : 0944 3112098

கௌமார மடங்கள்

கௌமாரம்

“கௌமாரம்” என்பது பிற்காலச் சமயங்கள் ஆறினுள் ஒன்று. ஆறு சமயங்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி விரிவாகச் செய்யப்பெற வேண்டியது. அவ்வளவு விரிவுக்கு ஈண்டு இடமில்லையாதலின் சுருங்கக் காண்போம்.

முற்காலத்தில் ஆறு சமயங்கள் என வழங்கிவந்தவை வேறு. பிற்காலத்தில், இப்போது, ஆறு சமயங்கள் என வழங்கிவருபவை வேறு.

ஆறு சமயங்கள் முதன்முதலாகக் கூறப்பெறுமிடம் மணிமேகலை.

பாங்குறும் உலோகா யதமே பௌத்தம்
சாங்கிய நையாயிகம் வைசேடிகம்
மீமாஞ் சகமாம் சமய வாசிரியர்
தாம் பிருகற்பதி சினனே கபிலன்
அக்க பாதன் கணாதன் சைமினி

என்பது மணிமேகலை 27. சமயக்கணக்கர் திறங்கேட்ட காதை (அடி 78-82)

சமயம்	சமய ஆசிரியர்
1. உலோகாயதம்	- பிருகஸ்பதி
2. பௌத்தம்	- சினன்
3. சாங்கியம்	- கபிலர்
4. நையாயிகம்	- அக்கபாதர்
5. வைசேடிகம்	- கணாதர்
6. மீமாம்சகம்	- ஜைமினி

இங்கு ஆறு சமயங்களின் பெயரும் அவற்றின் ஆசிரியர் பெயரும் கூறப்பெற்றன. எனினும் ஆறு என்று எண்ணிக்கையிட்டுக் கூறவில்லை. சமயக்கணக்கர் திறங்கேட்டகாதை

“ஐவகைச் சமயமும் அறிந்தனன் ஆங்கென்” என நிறைவு பெறுகிறது. இங்கு ஐவகைச் சமயம் என்றது பௌத்தம் தவிர ஏனைய ஐந்தையும் குறிப்பதாகலாம்.

திருமூலர் திருமந்திரத்தில் பல இடங்களில் ஆறு சமயங்கள் என்ற எண்ணிக்கை கூறப்பெறுகிறது.

ஆயத்துள் நின்ற அறுசம யங்களும்
காயத்துள் நின்ற கடவுளைக் காண்கிலா -1530

ஆறு சமயமும் கண்டவர் கண்டிலர்
ஆறு சமயப் பொருளும் அவனலன் -1533

அண்ணலை நாடிய ஆறு சமயமும் -1535

நூறு சமயம் உளவா நுவலுங்கால்
ஆறு சமயம்அவ் வாறுட் படுவன -1537

இவை “புறச்சமய துஷணம்” என்ற தலைப்பில் அமைந்துள்ள மந்திரங்கள்.

ஒன்றது பேரூர் வழியா(று) அதற்குள
என்றது போல இருமுச் சமயமும்
நன்றிது தீதிது என்றுரை யாளர்கள்
குன்று குரைத்தெழு நாயைஒத் தார்களே -1558

என்பது “உட்சமயம்” என்ற தலைப்பில் அமைந்துள்ள மந்திரம்.

அறுவகைச் சமயம் வைத்தார் (4-30-5)

ஆறு சமயத்தவ ரவரைத் தேற்றுந்தகையன
தேறிய தொண்டர்களைச் செந்நெறிக்கே ஏற்றுந்தகையன
இன்னம்பரான்தன் இணையடியே (4-100-7)

ஆறொன்றிய சமயங்களின் அவ்வவர்க்கு(கு) அப்பொருள்கள்
வேறொன்றிலாதன (4-100-4)

வெவ்வேறாய் இருமூன்று சமயமாக்கிப் புக்கானை
எப்பொருட்கும் பொதுவானானை (5-50-7)

தொண்டர்க்கங்கே அறுசமயமாகி நின்ற திக்கினை (6-68-5)

என்பன அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரம்.

அறுவகைச் சமயத்து அறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபேறாய்நின்ற விண்ணோர் பகுதி -திருஅண்டப்பகுதி 17-18

இருமுச் சமயத்து ஒருபேய்த் தேரின் -திருஅண்டப்பகுதி 79

என்பன மாணிக்கவாசகரின் திருவாசகம்.

மணிமேகலை, திருமந்திரம், தேவாரம், திருவாசகம் - இவற்றின் காலத்திலேயே ஆறு சமயங்கள் என்ற வழக்கு இருந்ததென்பது இவற்றாற் புலப்படும்.

சங்ககாலத்தில் வாழ்க்கை "அகம்", "புறம்" என இரு கூறாகக் காணப்பட்டது. அகத்திணை புறத்திணை எனத் திணைகள் (ஒழுக்கம்) இரண்டாகக் கூறப்பெற்றன. அகநானூறு புறநானூறு என்ற பெயருடன் நூல்கள் தொகுக்கப்பெற்றன.

சமய உலகிலும் முற்காலத்தில் அகச்சமயம், புறச்சமயம் என இரு பிரிவுகளே இருந்தன. தொல்காப்பியக் காலத்தில் அகம் புறம் என இருகூறாக இருந்தது. பின்னர் பன்னிரு படலம் முதலிய வற்றின் காலத்தில் அகம், அகப்புறம், புறம், புறப்புறம் என நான்காயின. இதுபோன்றே சமயஉலகிலும் பிற்காலத்தில் புறப்புறச் சமயங்கள் ஆறு, புறச்சமயங்கள் ஆறு, அகப்புறச் சமயங்கள் ஆறு, அகச்சமயங்கள் ஆறு என்ற பிரிவினை ஏற்பட்டது.

திருமுறைக் காலத்தில் சமயம், அகம் புறம் என இரண்டாக இருந்தது. பின்னர் சித்தாந்த சாத்திரக்காலத்தில் அகம், அகப்புறம், புறம், புறப்புறம் என நான்காயிற்று என்று பொதுவாகக் கூறலாம்.

புறப்புறச் சமயங்கள் ஆறு :

1. உலகாயதம்	4. சௌத்திராந்திகம்
2. மாத்தியமிகம்	5. வைபாடிகம்
3. யோகாசாரம்	6. ஆருகதம்

புறச்சமயங்கள் ஆறு :

1. தருக்கம்	4. சாங்கியம்
2. மீமாஞ்சை	5. யோகம்
3. ஏகான்மவாதம்	6. பாஞ்சராத்திரம்

அகப்புறச் சமயங்கள் ஆறு :

1. பாசுபதம்	4. வாமம்
2. மாவிரதம்	5. வைரவம்
3. காபாலம்	6. ஐக்கியவாதசைவம்

அகச்சமயங்கள் ஆறு :

1. பாடாண வாதம்	4. சங்கிராந்தவாதம்
2. பேத வாதம்	5. ஈசுவர அவிகாரவாதம்
3. சிவசமவாதம்	6. நிமித்த காரண பரிணாம வாதம்

இவையெல்லாம் சைவசித்தாந்த உலகில் வழங்கும் அறு சமயப் பிரிவுகளாம். பழைய அறுசமயம் நாலாறு சமயமாயிற்று.

பின்னாளில் ஆதிசங்கரர் சைவம், வைணவம், சாக்தம், சௌரம், காணாபத்தியம், கௌமாரம் என்பதை ஆறு சமயங்களாகக் கொள்ளலானார்.

சிவவழிபாடு	சைவம்
விஷ்ணு வழிபாடு	வைணவம்
சக்தி வழிபாடு	சாக்தம்
சூரிய வழிபாடு	சௌரம்
கணபதி வழிபாடு	காணாபத்யம்
குமரன் வழிபாடு	கௌமாரம்

இவ் ஆறுசமயங்களையும் ஒருவாறு ஒற்றுமைப்படுத்திய சங்கரர் ஷண்மதஸ்தாபகர் என்று போற்றப்பெறுகிறார்.

வைதிக உலகில் ஷண்மத ஸ்தாபகர் சங்கரர் என்றால் தமிழ் உலகில் ஷண்மத ஸ்தாபகராகத் திகழ்ந்தவர் வண்ணச் சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள். முருகனையே முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட கௌமாரசமயத்தைக் கைக்கொண்டவர் எனினும் ஆறுசமயக் கடவுளையும் பாடினார், போற்றினார்.

கௌமார மடங்கள்

தமிழ்நாட்டில் கௌமார மடங்கள் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் இரண்டே உள்ளன.

1. கௌமார மடம் - திருஆமாத்தூர்
2. கௌமார மடம் - சிரவணபுரம்

திருவாமத்தூர் மடம் தண்டபாணி சுவாமிகளால் நிறுவப் பெற்றது. சிரவணபுரம் மடம் தண்டபாணி சுவாமிகளின் மாணவர் இராமானந்த சுவாமிகளால் நிறுவப்பெற்றது. திருவாமாத்தூர் குருமடம். சிரவணபுரம் சீட மடம்.

தண்டபாணி சுவாமிகள் இல்லறத்தாராக இருந்தார். அவருக்கு வம்ச பரம்பரை, சீட பரம்பரை என இரண்டு பரம்பரையும் உண்டு. திருஆமாத்தூர் மடம் வம்ச பரம்பரையாய் வருவது. சிரவணபுரம் மடம் சீட பரம்பரையாய் வருவது.

கௌமார மடம்
திருஆமாத்தூர்

வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள்
திருவாமாதூர்

கௌமார மடம்

திருஆமாதூர்

திருவாமாதூர் கௌமாரமடம் நிறுவனர்

வண்ணச்சரபம்

தண்டபாணி சுவாமிகள் வரலாறு

காலம்

தண்டபாணி சுவாமிகள் காலம் 19-ஆம் நூற்றாண்டு.
வள்ளலார் இராமலிங்க அடிகள், மகாவித்துவான் மீனாட்சி
சுந்தரம்பிள்ளை, ஆறுமுகநாவலர், தண்டபாணி சுவாமிகள்
ஆகியோர் சமகாலத்தவர்கள்.

தண்டபாணி சுவாமிகள் பிறந்தநாள் - 28.11.1839

முத்தி பெற்றநாள் - 05.7.1898

வரலாற்று ஆதாரங்கள்

தண்டபாணி சுவாமிகளின் வரலாற்றை அறிவதற்குச்
சிறந்த ஆதார நூல்கள் உள்ளன.

1. குருபரதத்துவம்	- தண்டபாணி சுவாமிகள்
2. தண்டபாணி விஜயம்	- தி.மு. செந்தினாயக
சுவாமிகள்
3. தண்டபாணீயம்	- தி.மு. செந்தினாயக
சுவாமிகள்
4. தண்டபாணி சுவாமிகள்
வரலாறு	- தி.செ. முருகதாச
சுவாமிகள்

5. தண்டபாணி சுவாமிகள் ஆய்வுமாலை (இரண்டு தொகுதிகள்) ஆய்வாளர் பலர்.

ஆகிய ஐந்து நூல்களையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம்.

1. குருபரத்துவம் : தண்டபாணி சுவாமிகளே பாடிய தன் வரலாறு (சுய சரிதை). செய்யுள் நூல். 1244 பாடல்கள். நீண்ட காலம் அச்சேறாதிருந்து 01.06.1966-இல் சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயம் ஸ்ரீ தண்டபாணி சுவாமிகள் திருக்கோயில் கும்பாபிஷேக விழா மலர் என்ற பெயரில் நூலாக வெளிவந்தது.
2. தண்டபாணி விஜயம் : தண்டபாணி சுவாமிகளின் மாணாக்கரும் மகனாருமான தி.மு. செந்தினாயகம் பிள்ளை (பிற்காலத்தில் செந்தினாயக சுவாமிகள்) பாடியது. செய்யுள் நூல். 546 பாடல்கள்.
3. தண்டபாணீயம் : முன்னிரண்டு நூல்களும் பாடலாக இருப்பதால் எல்லோரும் எளிதில் உணரும் வண்ணம் உரைநடை (வசன) நூலாகத் தி. மு. செந்தினாயக சுவாமிகளே இதனை எழுதினார். இது இன்னும் அச்ச வடிவம் பெறாதிருத்தல் பெருங்குறை. இக்குறையைச் சிரவையாதீனத்தார் நீக்குவார்களாக!
4. தண்டபாணி சுவாமிகள் வரலாறு : உரைநடை நூல். சுவாமிகளின் பெயரார் தி. செ. முருகதாச ஐயா (பின்னாளில் முருகதாச சுவாமிகள்) இயற்றியது. முதற்பதிப்பு 01.11.1964-இல் தண்டபாணி சுவாமிகள் நினைவுவிழா சென்னை ஏ.வி.எம். ராஜேஸ்வரி திருமண மண்டபத்தில் நிகழ்ந்தபோது திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகளால் வெளியிடப்பெற்றது. திருவாமாத்தூர் கௌமாரசபை வெளியீடு. இரண்டாம்பதிப்பு சுவாமிகள் முத்தி நூற்றாண்டு விழா நினைவாகச் சிரவைக் கௌமார சபை வெளியீடு 1998.
5. தண்டபாணி சுவாமிகள் ஆய்வுமாலை : 19; 20; 21.06.1998 மூன்று நாளும் சிரவணபுரம் கௌமாரமடத்தில் நிகழ்ந்த

தண்டபாணி சுவாமிகள் நினைவு நூற்றாண்டுவிழாக் கருத்தரங்கில் படிக்கப்பெற்ற ஆய்வுக்கட்டுரைகளின் தொகுப்பு - 2 தொகுதிகள். பதிப்பாசிரியர்கள் - முனைவர் த. கோ. பரமசிவம், முனைவர் வே. இரா. மாதவன், புலவர் ப.வெ. நாகராசன், திரு. மோ.கோ. கோவைமணி. சிரவணபுரம் கௌமார மடாலய வெளியீடான இது தண்டபாணி சுவாமிகளைப் பற்றிய செய்திகளுக்கு ஒரு களஞ்சியம் போன்றது.

தண்டபாணி சுவாமிகள் வரலாறு

- சுவாமிகள் பிறந்த ஊர் - திருநெல்வேலி
- சுவாமிகளின் பெற்றோர் - செந்தினாயகம்பிள்ளை - பேச்சிமுத்து அம்மையார்
- சுவாமிகளின் மரபு - பரம்பரைச் சைவவேளாளர் மரபு
- சுவாமிகள் பிறந்தநாள் - 1839 நவம்பர் 28
கலி 4941-விகாரி
கார்த்திகை 16 - சனி
அத்தம்
- சுவாமிகளின் இயற்பெயர் - சங்கரலிங்கம்
- சுவாமிகளின் சிறப்புப் பெயர்கள் - முருகதாசர்,
திருப்புகழ்ச் சுவாமிகள்,
தண்டபாணி சுவாமிகள்,
வண்ணச்சரபம்.

பெயர்ச்சிறப்பு

முருகதாசர் : முருகனையே முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்டு வழிபட்டு முருகனடியாராகத் திகழ்ந்ததால் முருகதாசர் என அன்பர்கள் வழங்கத் தொடங்கினார். இப்பெயர் இவருக்குப் பதின்மூன்றாவது வயதில் அமைந்தது.

திருப்புகழ்ச் சுவாமிகள்

அருணகிரிநாதர் அருளிய திருப்புகழ் பக்திநூல், ஞானநூல், மட்டுமன்று, தாள இலக்கியமாக அமைந்த ஓர் இசைநூலும் ஆகும். இத்தகைய ஓர் இசைநூல், திருப்புகழ் போன்ற நூல், இந்திய மொழிகள் எவற்றிலும் இல்லை! ஏன்? உலக மொழிகள் எவற்றிலும் இல்லை. அப்படி ஒரு பாவகையை, இசைப்பாவகையை, சந்தப்பா வகையை, வண்ணப்பாவகையை முதன்முதலாகப் படைத்த பெருமை 15-ஆம் நூற்றாண்டினரான அருணகிரிநாதருக்கு உண்டு. தமிழில் உள்ள யாப்பிலக்கண நூல்களில் எதிலும் திருப்புகழில் உள்ள வண்ணப் பாக்களுக்கு இலக்கணம் இல்லை. வண்ணப்பாக்களுக்கு இலக்கணத்தை "வண்ணத்தியல்" என்ற பெயரில் முதன்முதலாகப் படைத்த பெருமை வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளுக்கு உண்டு. திருப்புகழுக்கு ஒப்பான பாக்களைப் பாடியமையாலும் அவற்றிற்கு இலக்கணம் வகுத்தபடியாலும் திருப்புகழ்ச் சுவாமிகள் எனப் போற்றப் பெற்றார்.

தண்டபாணி சுவாமிகள்

உடல் முழுவதும் திருநீறுபூசி, அரையில் கௌபீனமும் காவிச்சிற்றாடையும் அணிந்து, விரிந்த தலைமுடியுடன் கழுத்தில் உருத்திராக்க மாலையும் கையில் கைத்தண்டமும் (பிரம்பும்) பிடித்த கோலத்துடன் விளங்கியதால் தண்டபாணி சுவாமிகள் என வழங்கப்பெற்றார்.

வண்ணச்சரபம்

வண்ணப் பாடல்களை (சந்தப் பாடல்களை)ப் பாடுவதில் இணையற்று விளங்கியதாலும், அதுவரை யாரும் வகுக்காத வண்ணத்திலக்கணத்தை வகுத்ததாலும் "வண்ணச்சரபம்" என வழங்கப்பெற்றார். "சரபம்" என்பது சிங்கத்தின் உடலும் பறவையின் இறகுகளும் கொண்ட ஒரு வடிவம். சிங்க முகங்கள் இரண்டு, சிங்கஉடல், சிங்கவால், உடலின்மேல் இரண்டு பறவை இறகுகள், எட்டுக் கால்கள் - இவை கொண்டதே சரபம். விலங்குக்கு விலங்கு, பறவைக்குப்

பறவை. சிங்கத்தைவிடப் பலம் வாய்ந்தது. இதைவிடப் பலம் மிகுந்தது வேறொன்றும் இல்லை. சிங்கமுகமும் உடலும் கொண்ட பறவையாதலின் “சிம்புள்” என்றும், எட்டுக் கால்களை உடைமையால் “எண்காற்புள்” என்றும் பெயர். மகாவிஷ்ணு நரசிங்கமாய் வடிவங்கொண்டு இரணியனைக் கொன்றபின் பெரிய அட்டகாசங்களைச் செய்கிறார். நரசிங்கத்தின் அட்டகாசத்தைத் தாங்காத பிரமன் சிவபெருமானிடம் முறையிடுகிறார். சிவபெருமான் வீரபத்திரரை ஏவுகிறார். வீரபத்திரர் சரப வடிவங்கொண்டு சென்று நரசிங்கத்தை அடக்குகிறார். சரபபுராணம் என்று ஒரு புராணமே இருக்கிறது. திருபுவனம் என்ற தலத்தில் இறைவன் சரபேஸ்வரராக சரப வடிவில் விளங்குகிறார். தருமபுர ஆதீனக் கோயில்.

சைவசித்தாந்தத்தில் சிறந்த புலமையுடைய அறிஞர் களுக்குச் “சித்தாந்த சரபம்” என்ற பட்டம் (விருது) சைவ சித்த மகா சமாஜத்தால் முன்னாளில் வழங்கப்பெற்றது. அட்டாவதானம் பூவை. கலியாணசுந்தரயதீந்திரர் முதலியோர் அந்நாளில் சித்தாந்தசரபம் பட்டம் பெற்று வேதாந்த சிங்கங்களை அடக்கும் சித்தாந்த சரபங்களாய் விளங்கினர். சித்தாந்தசரபம் பட்டமளிப்புச் சிலகாலம் நின்றிருந்தது. தகுந்த ஆளில்லைபோலும். இப்போது அண்மையில் மீண்டும் தொடங்கியுள்ளது. முனைவர் வை. இரத்தினசபாபதி அண்மையில் சித்தாந்தசரபம் பட்டம் வழங்கப்பெற்றுள்ளார்.

கவிபாடுவதிலேயே வண்ணக்கவி பாடுவது அருமையிலும் அருமை. அதனை எளிமையாகப் பாடுவதில், வண்ணம் பாடுவதில் வல்லவர் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள். அருணகிரிநாதர் வண்ணப்பாக்களைப் பாடினார். அவருக்குப் பின் வண்ணம்பாட தண்டபாணி சுவாமிகள் வந்தார். தண்டபாணி சுவாமிகளுக்குப்பின் வண்ணம்பாட யாரும் வரவில்லை. வண்ணம் பாடியதோடு முதன் முதலாக வண்ணத்திலக்கணமும் வகுத்தார். வண்ணச்சரபம் என்ற பெயர் தண்டபாணி சுவாமிகளுக்கே நிலைத்துவிட்டது.

சங்கரலிங்கம் என்று பெற்றோர்கள் இட்ட பிள்ளைத் திருநாமம், இயற்பெயர், வழங்காமலேயே போய்விட்டது. முருகதாசர் என்ற பெயரும் திருப்புகழ் சுவாமிகள் என்ற பெயரும் ஓரளவே வழங்குகின்றன. பெருக வழங்கும் பெயர் தண்டபாணி சுவாமிகள் என்பதே. வண்ணச்சரபம் என்றால் அது தண்டபாணி சுவாமிகளையே குறிப்பதாயிற்று.

“பிள்ளையவர்கள்” என்றால் மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளையவர்களையும், “ஐயரவர்கள்” என்றால் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையரவர்களையும், “பாரதியார்” என்றால் மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் அவர்களையும் எப்படிக் குறிக்குமோ, அப்படி “வண்ணச்சரபம்” என்றால் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளையே குறிப்பதாயிற்று.

புலமைத்திறன்

புலமைத்திறனும் கவியாற்றலும் தண்டபாணி சுவாமி களுக்குக் கருவிலேயே திருவாக அமைந்தவை. இளமையில் சிறுவயதிலேயே பாடத் தொடங்கினார். தென்காசி நகரை அடுத்த சுரண்டை என்ற ஊரில் ஒன்பதாம் அகவையில்* பள்ளிச் சிறுவராகப் படித்துக் கொண்டிருந்த பருவம். அவ்வூர் அம்மன்கோயிலில் திருவிழா. அந்த அம்மனுக்குப் பூமி காத்தாள் என்று பெயர் வரக்காரணம் என்னவென்று எல்லாரையும் இவர் கேட்டுப் பார்த்தார். யாரும் பதில் கூறவில்லை. இவரே ஒரு வெண்பாவைப் பாடினார்.

அமுதம் கடையும்நாள் ஆலம் வெடித்துத்
திமுதமெனத் தீயெரித்துச் சென்ற(து) - அமுதமெனத்
தீக்கடவுள் உண்டார் திருக்கண்டத் தைப்பிடித்துக்
காத்ததனால் பூமிகாத் தாள்

என்பது அப்பாடல். இதுவே சுவாமிகளின் முதற்பாடல்.

“ஓயாமாநி”

இவ்வாறு ஒன்பது ஆண்டிற் பாடத் தொடங்கியவர் ஓயாது ஒழியாது பாடிக்கொண்டே இருந்தார். அக்காலத்தில்

* அகவை - வயது

இவருக்கு இளமையில் உபதேச குருவாக வாய்த்தவர் சீதாராம நாயுடு என்பவர். மந்திரசித்தி பெற்றவர். விநாயகமந்திரம், இலக்குமிமந்திரம், முருகனின் ஆறெழுத்துமந்திரம் ஆகிய வற்றை இவருக்கு உபதேசித்தவர். ஓயாமல் ஒழியாமல் இவர் பாடிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்ட சீதாராமநாயுடு “ஓயாமாரி” என்று இவருக்குப் பேரிட்டார்.

“வாசாமகோசரி”

இவரது வாக்கு வன்மையைப் பாராட்டி “வாசாமகோசரி” என்ற ஒரு சிறப்புப்பெயரை முருகப்பெருமானே இவருக்குக் கனவில் அளித்தான்.

“சர்வசாதாரணி”

பாடும் பாடல்களை ஏடுகளில் எழுதிக்கொண்டே போவார். மனத்தில் பாடல் உதிக்கும் வேகத்திற்கு எழுதமுடிவதில்லை. எண்ணியதை எழுதுவதற்குள் வேறொன்று உதித்துவிடும். அதனை எழுதிவிடநேரும். நினைப்பதொன்று எழுதி முடிப்பதொன்றாகவே தமது பாடல் அமைந்துவிடும் என்கிறார். “என் மனதில் ஒன்றெண்ண என்கை மற்றொருவண்ணம் எழுதிடும் இயற்கை” என்கிறார். எழுத இயலாத வேகத்திற்குக் கவிகள் உதித்துக் கொண்டிருப்பதால் “தமிழ்க்கவி உதித்திடும் வம்பு சகித்திலேனே” என்று ஓரிடத்திற் பாடுகிறார். வேகமாக எழுதும் இவரது எழுத்தாணிக்குச் “சர்வசாதாரணி” என முருகப்பெருமானே பெயர் சூட்டினாராம்.

1000 ; 1000 ஆகப் பாடினார்

சில பாடல்களையுடைய சிறு நூல் பாடுவது, பத்துப் பாடல்களே உள்ள பதிகம் பாடுவது முதல், ஆயிரம் ஆயிரம் பாடல்களைக் கொண்ட பெருநூல் பாடுவது வரை சுவாமிகள் பெருவல்லமை படைத்திருந்தார்.

பழனித்திருவாயிரம் என்று பழனிக்கு 1000

தில்லைத்திருவாயிரம் என்று சிதம்பரத்திற்கு 1000

திருவரங்கத் திருவாயிரம் என்று ஸ்ரீரங்கத்திற்கு 1000

இப்படி 1000; 1000 ஆகப் பாடினார். தெய்வத் திருவாயிரம் பாடினார். இவரது நூல்களில் பல, ஆயிரம் பாடல்களுக்கு மேற்பட்டவை. ஆதவன் ஆயிரமும் ஆயிரம் பாடல்கள்.

50,000 (ஐம்பதாயிரம்) பாடினார்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுப் புலவர்களில் மிகுதியான பாடல்களைப் பாடியவர் இவரே. கணக்கு வழக்கின்றிப் பாடினார். ஒரு லட்சம் பாடல்களுக்குமேல் பாடியிருப்பார். பாடிக்கொண்டேயிருப்பார். இன்னும் முருகன் அருள் செய்யவில்லையே என்று கோபம் வந்துவிடும். பாடல் எழுதிய ஏடுகளைக் கிழித்து ஆற்றில் இட்டுவிடுவார். நீரில் இடுவது மட்டுமன்றி நெருப்பிலும் இட்டுவிடுவார். எழுதாமலேபோன பாடல்கள் பல. எழுதாது போனவை, நீரிலிட்டவை, நெருப்பிலிட்டவை போக இப்போது கிடைத்துள்ள பாடல்கள் 49722, ஏறத்தாழ ஐம்பதாயிரம், என்று கணக்கிட்டு “ஊர்ப் பெயரும் நூற்றொகையும்” என்று ஒரு நூலையே திருவாமாத்தூர் கௌமாரசபையினர் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். வெளியீடு எண் 69 - 25.05.1964.

முக்கிய நூல்கள் மூன்று

சுவாமிகளது நூற்றுக்கணக்கான நூல்களில் முக்கியமாகக் கூறவேண்டியவை சில. அவற்றுள்ளும் மூன்று நூல்களை மட்டும் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறோம். 1. அறுவகை இலக்கணம், 2. தமிழுலங்காரம், 3. புலவர் புராணம்.

அறுவகை இலக்கணம்

தமிழிலக்கணங்களுள் பழமையானது தொல்காப்பியம். எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் என, எழுத்து, சொல், பொருள் ஆகிய மூன்று இலக்கணங்களே அதில் உண்டு. யாப்பு அணி இலக்கணங்கள் பொருளதிகாரத் திலேயே சேர்ந்திருந்தன. தனியாக இல்லை. பிற்காலத்தில் யாப்பிலக்கணமும் அணியிலக்கணமும் தனியாகக் கூறப் பெற்று எழுத்து¹, சொல்², பொருள்³, யாப்பு⁴, அணி⁵ என இலக்கணம் ஐந்தாயிற்று.

வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் இவ்வைந்து இலக்கணங்களோடு “புலமை இலக்கணம்” என்று ஒன்றை ஆறாவதாகச் சேர்த்து “அறுவகை இலக்கணம்” என்று புதுவகை இலக்கண நூல் ஒன்றைச் செய்தார்.

வண்ணச்சரபர் வகுத்த ஆறாவது இலக்கணமாகிய புலமை இலக்கணம் புதுமை இலக்கணமே.

தமிழைவிட உயர்ந்தமொழி உலகில் வேறொன்று உள்ளது என்று ஒருவர் சொல்லக்கேட்டால் கோபங்கொள்ளாதிருப்பவன் வெறும்புலவன் என்கிறார் வண்ணச்சரபர்

தமிழ்மொழிக்கு உயர்மொழி தரணியில் உளதுஎனின்

வெகுளியற்று இருப்போன் வெறும்புல வோனே - 705

என்பது வண்ணச்சரபரின் புலமையிலக்கணம்.

தமிழைவிட உயர்ந்தமொழி ஒன்றிருக்கிறது என்று சொன்னால் தமிழ்ப்புலவருக்குக் கோபம் வரவேண்டும், மீசை துடிக்க வேண்டும். இது இலக்கணம். இதற்கு இலக்கியமாகத் திகழ்ந்தவர்கள், வள்ளலார், வண்ணச்சரபர், பாவாணர் முதலியோர். அந்நாளைய தமிழ்ப்புலவர் சிலர் பலர் மீசை வைத்திருந்தனர். மீசை வீரத்திற்கு அடையாளம் (அறிகுறி). நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், தேவநேயப்பாவாணர் முதலியோர் மீசை வைத்திருந்தனர். இவர்களது வீரம் தமிழ்வீரம். யாமும் அந்நாளில் பெரிய மீசை, முறுக்குமீசை, வைத்திருந்தோம். தமிழைவிட வேறொன்றை உயர்த்திச் சொன்னால், தமிழைத் தாழ்த்திச் சொன்னால் எங்களுக்குக் கோபம் வரும்.

தமிழ்ச்சுவை அறியாத தெய்வம் ஒன்று உண்டு என்றால் அது தமிழ்ச்சுவை அறிந்த பேயைவிடத் தாழ்ந்தது என்கிறார் தண்டபாணி சுவாமிகள்.

தமிழ்ச்சுவை அறியாத் தெய்வம் உளதுஎனில்

அஃதுஉணர் அலகையில் தாழ்வுஎனல் அறமே - 672

என்பது தண்டபாணி சுவாமிகளின் அறுவகை இலக்கணச் சூத்திரம்.

வண்ணச்சரபரின் அறுவகை இலக்கணம் மூலம் மட்டும் ஏழாமிலக்கணம் மூலத்தோடு சேர்த்து நூலாசிரியர் வண்ணச்சரபரின் காலத்திலேயே 1893 விஜய ஆண்டில் அட்டாவதானம் பூவை கலியாணசுந்தரமுதலியார் (பிற்காலத்தில் யதிந்திரர்) அவர்களால் பதிப்பிக்கப்பெற்றது. இன்று காணவும் கிடைக்காத அப்பழம்பதிப்பு, முதற்பதிப்பு, எம்மிடம் உள்ளது.

இதைப்போன்றே பழனித்திருவாயிரம், தில்லைத் திருவாயிரம், திருவரங்கத் திருவாயிரம், புலவர்புராணம், சத்தியசூத்திரம், சத்தியவாசகம், மயிலாசலக் கலம்பகம், தமிழலங்காரம், தண்டபாணி விஜயம் முதலிய நூல்களின் பழம்பதிப்புகள் எமது நூலகத்தில் உள்ளன. சத்தியசூத்திரம் சத்தியவாசகம் ஆகிய இரண்டையும் நாம் நடத்திய “சன்மார்க்க விவேக விருத்தி” திங்களிதழில் வெளியிட்டோம்.

தமிழலங்காரம்

தண்டபாணி சுவாமிகளின் தமிழ்ப்பற்றுக்குத் தமிழலங்கார நூல் தலைசிறந்த அடையாளம் (அறிகுறி).

தண்டபாணி சுவாமிகள் ஒருசமயம் தமது யாத்திரையில் வேலூரில் அமுதலிங்க சுவாமிகள் மடத்தில் தங்கியிருந்தார். அப்போது அந்தணப்புலவர் ஒருவரும் வேளாளப் புலவர் ஒருவருமாக இருவர் வந்து சுவாமிகளைக்கண்டு அளவளாவிக் கொண்டிருக்கையில் தமிழைவிட வடமொழியே உயர்ந்தது என்று கூறினர். வடமொழியே உயர்வு தமிழே உயர்வு என்ற வாதம் தொடங்கிற்று. வந்தவர்கள், வேதம் வடமொழியில் உள்ளது. ஆதலின் வடமொழியே உயர்வு என்றனர். சுவாமிகள், வேதம் தமிழிலும் உண்டு. ஆயினும் ஆட்டை வதைத்து அதன் ஊனை உண்ணும்படித் தமிழ்வேதம் கூறவில்லை என்று கூறினர். தமிழ்மொழி அக்கரலோபம் உடையது, க, ச, ட, த முதலியவற்றில் வர்க்கபேதம் உடைய உயர்மொழி வடமொழி என்றனர். சுவாமிகள், வடமொழியில் எகர ஓகரங்கள் இல்லை, றகர, எகர, முகரங்களும் இல்லை, அக்கரலோபமில்லாதது அம்மொழி என்றது எப்படி என வினவினர். இப்படியே வாதம் வளர்ந்தது. முன்னிரவு

தொடங்கிய விவாதம் விடியவிடிய, விடியும்வரை விடாமல் நடைபெற்றது. “வாத முடிந்ததிலை இரவு மாறிப் பகலும் வந்ததுவே” என்று பாடுகிறார் சுவாமிகள் (குருபரத்துவம்). பின்பு இருதரத்தாரும் திருவுளச்சீட்டுப் போட்டுப் பார்த்து உண்மையை அறிவோம் என்று ஒரு முடிவுக்கு வந்தனர். 1. தமிழே உயர்ச்சி, 2. வடமொழியே உயர்ச்சி, 3. இரண்டுமே உயர்ச்சி, 4. காலத்திற்கேற்ப உயர்ச்சி, 5. குலத்துக்கேற்ப உயர்ச்சி, 6. நாட்டுக்கேற்ப உயர்ச்சி, 7. பெருமைக்கேற்ப உயர்ச்சி என்ற ஏழு சீட்டுகளை எழுதி பூசையிலிருக்கும் வேலின்முன் சீட்டுகளைக் குலுக்கிப் போட்டனர். அவர்கள் ஒருவனைவிட்டுச் சீட்டை எடுக்கச் சொன்னார்கள். கன்னிப் பெண் ஒருத்தியே சீட்டை எடுக்கவேண்டும் என்று சுவாமிகள் கூறினார். கன்னிப்பெண் ஒருத்தி அழைத்து வரப்பெற்று அவள் சீட்டை எடுத்தாள். குலுக்கிப் போடப்பட்டிருந்த ஏழு சீட்டுகளில் ஒரு சீட்டை அவள் எடுத்தாள். “தமிழே உயர்ச்சி” என்ற சீட்டு வந்தது. எல்லாரும் வியந்தனர். வந்தவர் இருவரும் வாயடங்கி நின்றனர். சுவாமிகள் சீட்டை வாங்கித் தலைமீது தரித்து, கண்களில் ஒற்றிக்கொண்டு வாயில்போட்டு மென்று தின்றுவிட்டார். “தமிழே உயர்ச்சி என்று சீட்டுக்கொடுத்த பெருமானே” என்ற மகுடத்தையுடைய திருப்புகழ்ப் பாடலைப் பாடினார். தமிழலங்காரம் 100 பாடல்களைப் பாடினார்.

தமிழ்விடுதூது என்றொரு பழைய பிரபந்தம் உண்டு. டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் பதிப்பித்திருக்கிறார்.

இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன் இமையோர்
விருந்தமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்-

என்று ஒரு கன்னி அதில் வரும். அதைத்தான் ஐயரவர்கள் குறிக்கோள் மொழியாக (மோட்டோவாக)க் கொண்டிருந்தார். நாமும் நமது குறிக்கோள் மொழியாக அதனையே கொண்டுள்ளோம். தமிழ்விடுதூது போன்றே தமிழலங்காரமும் தமிழுணர்ச்சியை ஊட்டுவது, தமிழ் உணர்ச்சி, எழுச்சி, வரலாற்றில் தமிழலங்காரத்திற்கு இன்றியமையாததோர் இடமுண்டு.

புலவர் புராணம்

தமிழுலகில் “புலவர்புராணம்” ஒரு புதுமை. தண்டபாணி சுவாமிகள் நூல்களில் இதுவே பெரியது, கடைசி காலத்திற் பாடியது. திருத்தொண்டர்புராணம் பாடிய சேக்கிழாருக்குப் பின்பு புலவர்களுக்குப் புராணம் பாடியவர் வண்ணச்சரபரே. புலவர்புராணம் என்பதே புதிய உத்தி. புலவர்புராணம் என்ற பெயரே ஒரு புதுமை. திருத்தொண்டர்புராணம் என்பதை நினைந்தே புலவர்புராணம் என்ற பெயரை இட்டிருக்கக் கூடும்.

இலக்கிய வரலாறுகள் இந்நாளில் மலிந்துவிட்டன. அந்நாளில் இல்லை. இலக்கிய வரலாறுகளும் புலவர் வரலாறுகளும் அப்போதுதான் தோன்றத் தொடங்கியிருந்தன. தமிழில் முதன்முதலில் தோன்றிய புலவர் வரலாறு தமிழ்நாவலர் சரிதை. காலம் 18-ஆம் நூற்றாண்டு.

தமிழ் புரூடார்ச் The Tamil Plutarch - சைமன் காசி செட்டி, கொழும்பு, இலங்கை (1856), விநோதரசமஞ்சரி - அட்டாவதானம் வீராசாமி செட்டியார் (1860), பாவலர் சரித்திர தீபகம் - ஜே.ஆர். ஆர்னால்டு, இலங்கை (1886), திராவிடப் பிரகாசிகை - சபாபதிநாவலர், இலங்கை (1899) முதலிய நூல்கள் புலவர் வரலாறு இலக்கிய வரலாறுகளாக வெளிவந்திருந்த காலம். அக்காலத்தில்தான் தண்டபாணி சுவாமிகள் புலவர் புராணத்தை இயற்றினார். இளமையிலே இயற்றத் தொடங்கினார் எனினும் இடைக்காலத்தில் பாடாது நிறுத்திவைத்திருந்து இறுதிக்காலத்தில் திருவாமாத்தூரில் வதிந்த காலத்தில் பாடி நிறைவு செய்தார். புலவர் புராணத்தின் ஒரு பகுதி மட்டும் முதற்பதிப்பாக 1901-இல் வெளிவந்தது. 2-ஆம் பதிப்பு 1908-இலும், 3-ஆம் பதிப்பு 1931-இலும் வெளிவந்தன. 1931 மூன்றாம் பதிப்பு எம்மிட முள்ளது. அண்மையில் 1994-இல் 4-ஆம் பதிப்பு அருட்செல்வர்திரு. நா. மகாலிங்கம் அவர்களால் இராமானந்த அடிகளார் அறக்கட்டளையின் சார்பில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

புலவர்புராணம் அகத்தியரில் தொடங்கி வள்ளலாருடன் நிறைவுபெறுகிறது. 72 சருக்கங்கள் 3003 செய்யுள்கள்.

நூலின் இறுதியிலுள்ள வாழிவிருத்தம் தெய்வீகத் தாழிசை ஆகிய இரண்டையும் சேர்த்தால் பாடல்தொகை 3005. முதலாவது சருக்கம் அகத்தியமகாமுனிவர் சருக்கம். 72-ஆவது (இறுதிச்) சருக்கம் கண்கண்டபுலவர் சருக்கம். தமது சமகாலப் புலவர்களில் தாம் கண்ணாற் கண்டவர்களை இச்சருக்கத்திற் கூறுகின்றார்.

1. தமது முதற்குருவாகிய சீதாராமர்
2. தூத்துக்குடி முத்துசாமிப் புலவர்
3. வளவனூர் சண்முகமுனிவர்
4. கூறைநாடு தத்துவராயர்
5. தில்லை சுப்பராயப்புலவர்
6. பாண்டியப்புலவர்
7. காஞ்சிபுரம் மகாவித்துவான் சபாபதிமுதலியார்
8. ஆயுள்வேத பாஸ்கரப் புலவர்
9. புரசை அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியார்
10. திரிசிரபுரம் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை
11. மாம்பழக்கவிச்சிங்க நாவலர்
12. வடலூர் வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகள்

ஆகிய பன்னிருவரும் கண்கண்ட புலவர் சருக்கத்திற் பாடப் பெறுகின்றனர். 22 பாடல்களையுடைய இச்சருக்கத்தின் முதல் 11 பாடல்களுள் 11 புலவர்கள். 12 முதல் 21 முடிய 10 பாடல்களில் வள்ளலார். 22-ஆம் பாட்டு வேறு.

புலவர்புராணம் பாடிய தண்டபாணி சுவாமிகளின் வரலாற்றுணர்வு போற்றத்தக்கது, பாராட்டத்தக்கது. அறுவகை இலக்கணமும் தமிழலங்காரமும் தமிழுணர்வை (மொழி யுணர்வை) ஊட்டுவன என்றால், புலவர்புராணம் தமிழ்(ப் புலவர்) வரலாற்றுணர்வை ஊட்டுவதாகும்.

தண்டபாணிசுவாமிகளின் தமிழ்வீறு அவரது நூல்களில் தொட்டஇடமெல்லாம் தொனிக்கிறது.

தண்டபாணி சுவாமிகளின் ஜீவகாருண்யம்

வள்ளலாரைப் போன்றே தண்டபாணி சுவாமிகளும் ஜீவகாருண்யம் மிக்கவர். வள்ளலாரைப் போன்றே தண்டபாணி சுவாமிகளுக்கும் புலைகொலை சற்றும் சம்மதமன்று.

வேதம் சொல்லினும் விரிஞ்ச னாதியர்

நேரிற் கூறினும் நீசர்க் குறித்தாங்

கொலைபுலை செய்தல் கூடாதன்றே

என்பது தண்டபாணி சுவாமிகளின் சத்திய சூத்திரத்துள் ஒன்று.

“ஈசன் எதிர்வந்து மற்றோர் இன்னுயிரைக் கொல்எனினும்
ஆசகன்ற சீரியர் ஒப்பார்”

என்பதும் தண்டபாணி சுவாமிகள் வாக்கு (மனுநெறித் திருநூல்).

அக்காலத்தில் சிறுதெய்வங்களுக்கு உயிர்ப்பலி கொடுக்கும் வழக்கம் மிகுந்திருந்தது. சுவாமிகளின் பாடல்களால் பல இடங்களில் உயிர்ப்பலி நிறுத்தப்பெற்றது.

சுவாமிகள் ஒருமுறை திருவொற்றியூருக்குச் சென்றபோது, கோயிலுக்கு உள்ளே உள்ள வட்டப்பாறை அம்மனுக்கு உயிர்ப்பலி கொடுக்கும் வழக்கம் உள்ளதனை அறிந்து பின்வரும் பாடலைப் பாடினார்.

ஒற்றியூர் காளி உனக்கேனோ ஊன்விருப்பம்

வெற்றிமழு வான்அருட்சீர் வேண்டாவோ - சிற்றுயிரைக்

கொல்வார்க்கும் இன்பம்கொடாதான் அவன்கண்டாய்

நல்வார்த்தை சொன்னேன்இந் நாள்.

பிற்காலத்தில் சமணராகிய ஜீவபந்து ஸ்ரீபால் அவர்களும் திரு.வி.க.வும் திருவொற்றியூரில் பலித்தடைப் பிரசாரம் செய்தனர். இவற்றின் பயனாய் வட்டப்பாறையம்மனுக்கு உயிர்ப்பலி கொடுப்பது நின்றது.

பழனியில் இடும்பன் சந்நிதியில் உயிர்ப்பலி கொடுக்கும் வழக்கமிருந்தது. பழனியாண்டவனின் பக்தராகிய சுவாமிகள் ஒருமுறை இதனை அறியவந்தபோது மனம் வருந்தி

பாடும்அன்பர் போற்றும் பழனிமலைப் பாதியில்நின்று
ஆடும் இடும்பா அறையக்கேள் - நீடும்
கொலைகண்டு மாமிசம்உட் கொண்டுவக்க வேண்டாம்
நிலைகண்டு மெய்யருளில் நில்

என்று பாடினார். பலிகொடுக்கும் வழக்கம் நின்றது. பழனியில்
மலையடிவாரத்தில் உள்ள கருப்பன் என்னும் சிறுதெய்வம்
பலியேற்பதில்லை என்பதை அறிந்து மகிழ்ந்து

தெய்வப் பழனித் திருமலையின் முன்னிற்கும்
சைவக் கருப்பண்ண சாமியே - பொய்ம்மைக்
கறுப்பண்ணச் சாமியெல்லாம் காட்டாட்டுன் வேண்டா
வெறுப்பண்ணச் செய்வாய் விரைந்து

என்று பாடி எல்லாக் கருப்பண்ணசாமிகளையும் ஊனை
வெறுக்கச் செய்யுமாறு வேண்டினார். கருப்பண்ண சாமி
களெல்லாம் சைவக் கருப்பண்ண சாமிகளாக இருந்தால்
எப்படியிருக்கும். வண்ணச்சரபம் திருவுள்ளம் அப்படி
விரும்பிற்று.

வளவனூர் அருகே குமாரசுரியில் புதுவை சண்முக
சுவாமிகளின் மடாலயத்தில் கும்பாபிடேகம் நிகழ்ந்தது.
மண்டலாபிடேகம் முடிந்தபின் பந்தலைப் பிரித்தார்கள்.
அணில்கள் கூடுகட்டிக் குஞ்சுகள் வைத்திருந்தன. பந்தலைப்
பிரித்த கூலிவேலைக்காரர்கள் கூட்டுடன் அணிற்குஞ்சுகளைக்
கொண்டுவந்து சுவாமிகளும் சண்முகசுவாமியும் சோழவந்தான்
கந்தசாமிசுவாமியும் பேசிக்கொண்டிருந்த இடத்தில் வைத்து
விட்டுச் சென்றனர். அணிற்குஞ்சுகளோ மிக இளம்பருவச்
சிறுகுஞ்சுகள். தாயணில் போன்ற பெரிய அணில்கள் இல்லை.
காக்கைகள் வட்டமிடத் தொடங்கின. தண்டபாணிசுவாமிகள்
காத்தற்கடவுளான திருமாலை நினைந்து, தாயும் தந்தையுமான
அணில்கள் வந்து குஞ்சுகளை எடுத்துக்கொண்டு செல்ல
வேண்டுமென்று வேண்டினார். அவ்வாறே சிறிது நேரத்தில்
பெரிய அணில்கள் இரண்டும் வந்து குஞ்சுகளைக் கொண்டு
சென்றன.

மாயைவலி மிகக்காட்டி வருத்தமிகப் படுத்தாதுன்
சேயையொத்துக் களிகூரத் திருவருள் சற்றுதவாயோ?
வாயைமெல்லும் தரமின்றி மதுரமுலைப் பால்தரும்தன்
ஆயைவிட்டுப் பரதவித்த அணிற்காத்த பெருமானே!

என்பது சுவாமிகள் பாடிய அணிற்காத்த பதிகப் பாட்டு!

திண்டுக்கல்லிலிருந்து பழனிக்குச் செல்லும்வழியில் ஒட்டன்சத்திரம் அருகே துமிசம்பட்டி என்னும் ஊரில் தங்கி வழிபாடு செய்து முடித்துக் கொண்டிருந்தார். அருகில் ஒருவன் தன்மகன் சிறுவனின் தீராத வயிற்றுவலியைத் தீர்த்ததற்காக அங்குள்ள சந்நாசியப்பன் என்ற சிறு தெய்வத்திற்கு ஆட்டுக் குட்டி ஒன்றை வெட்டிப் பலி கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்துகொண்டிருந்தான். இதனைக்கண்ட சுவாமிகள் ஆட்டுக்குட்டியைப் பலிகொடுக்க வேண்டாம், பொங்கல் வைத்துப் பழம் பால் முதலியவற்றுடன் படைத்தால்போதும் என்று அறிவுரை கூறினார். அவன் தயங்கினான். நானும் ஒரு சந்நியாசியப்பன்தான், அது கல்லாக நிற்கும் சந்நாசியப்பன், நான் உயிரோடு உன்முன் நிற்கும் சந்நியாசியப்பன், நான் சொல்கிறேன் கேள்! உன் மகன் வயிற்று வலிக்கும் ஆட்டு பலிக்கும் என்ன சம்பந்தம். ஆட்டுக்குட்டியை பலியிடாதே. உன் மகன் போன்று அதுவும் சிறு குட்டியாடு; பொங்கல் வைத்துப்படை, ஒன்றும் குறைவராது, கட்டியிருக்கும் ஆட்டுக் குட்டியை அவிழ்த்துவிடு என்று உறுதியாகக் கூறினார். சுவாமிகள் உறுதியாகக்கூறிய அறிவுரையைக் கேட்ட அவன் மனம்மாறி ஆட்டுக்குட்டியை அவிழ்த்து விட்டான். அது சிறிதுதூரம் ஓடிச்சென்றது. அதுவரை வலியின்றிச் சும்மா படுத்திருந்த சிறுவனுக்கு மீண்டும் வயிற்றுவலி வந்து துடிதுடிக்கத் தொடங்கினான். இதனைக் கண்ட தந்தை சுவாமிகளைப் பார்த்து, நான் சொன்னேனே கேட்டீர்களா சுவாமி! இப்போது நடப்பதைப் பாருங்கள், பலிஆட்டை அவிழ்த்துவிட்டதும் வயிற்றுவலி திரும்பி வந்துவிட்டது, இது சக்தியுள்ள சாமி சுவாமி! இதற்கு ஆட்டைப் பலி கொடுத்தே ஆகவேண்டும் சுவாமி! என்றுகூறி, ஓடிச்சென்ற ஆட்டைப் பிடித்துக் கொண்டுவந்தான். சிறுதெய்வத்தின்

சேட்டையைக் கண்ட சுவாமிகளுக்குக் கோபம் வந்துவிட்டது. ஆட்டைப் பலிகொடுக்கவிட மாட்டேன். உன்மகன் வயிற்று வலியை நான் நிரந்தரமாகவே நீக்கிக் காட்டுகிறேன் என்று வஞ்சினங்கூறி முருகப்பெருமான் திருவருளை உருத்து எண்ணி

அயிற்றலைவா தென்பழனி அப்பாஇச் சேய்தன்
வயிற்றுவலி முற்றும்அற மாற்றி - வெயிற்புழுப்போல்
ஏழைகள் வாடப்படுத்தும் இப்பேய் உயிர்குடித்திட்(டு)
ஊழைவென்றோர் உண்டென் றுணர்ந்து

என்ற பாடலைப்பாடிச் சிறுவனது வயிற்றின்மீது திருநீற்றைப் பூசினார். வயிற்றுவலி முற்றும் நீங்கிற்று. சிறுவன் எழுந்து அமர்ந்து சிரிக்கத் தொடங்கினான். சிறுவனுக்கு இனி வயிற்று வலி வரவே வராது, முற்றும் குணமாகிவிட்டது, ஆட்டுக் குட்டியை விட்டுவிடு, பொர்க்கல் வைத்துப்படை என்றார். அவனும் அவ்வாறே செய்தான். ஆட்டுக்குட்டி தப்பிப் பிழைத்தது. அதை அன்போடு வளர்த்துவருமாறும், இயல்பாக அது இறந்தபின் மண்ணில் புதைக்குமாறும் கூறி அவ்விட மிருந்த ஊர்த்தலைவனிடம் ஒப்புவித்துச் சுவாமிகள் அவ்விடம் விட்டகன்று பழனியை நோக்கிச் சென்றார். நாளடைவில் அச்சிறு தெய்வக்கோயில் நலிவுற்று அழிந்தது. சிறு தெய்வங்களின் சக்தி பெரியோர்களிடம் செல்லாது என்பதற்கு இஃது ஒரு சான்று.

இவ்வாறு சுவாமிகளின் வாழ்வில் எத்தனையோ ஜீவகாருண்யச் செயல்கள், நிகழ்ச்சிகள். சுவாமிகளின் சீவகாருண்யச் சிந்தை அனைவராலும் பின்பற்றற்குரியது.

திருவாமாத்தூரில் கௌமாரமடம் நிறுவுதல்

திருவாமாத்தூர் விழுப்புரம் மாவட்டத்தில் விழுப்புரம் நகரத்திற்குச் சிறிது தொலைவில் உள்ளது. விழுப்புரத்திலிருந்து இருப்புப் பாதையை ஒட்டிச்செல்லும் செஞ்சி, திருவண்ணாமலை பேருந்துச் சாலையில் 2 கி.மீ. சென்றால் “திருவாமாத்தூர்” கைகாட்டி உள்ளது. அங்கிருந்து இடப்

புறமாகத் திருவாமாத்தூர் செல்லும் பாதை பிரிகிறது. அதில் 6 கி.மீ. சென்றால் திருவாமாத்தூரை அடையலாம்.

திருவாமாத்தூர் பாடல் பெற்ற சிவத்தலம். நடுநாட்டுத் தலம். மூவராலும் பாடப்பெற்ற தலம். அருணகிரிநாதரின் திருப்புகழைப் பெற்ற தலம். இரட்டைப் புலவர்களால் திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம் பாடப்பெற்றதலம். உயிர்களுக்கு - பசுக்களுக்கு - இறைவன் தாயாக இருந்து அருளும் தலம். காமதேனு வழிபட்டு அருள்பெற்ற தலம். ஆதலின் ஆமாத்தூர், கோமாத்தூர்புரம் என்ற பெயர்களைப் பெற்ற தலம்.

தண்டபாணி சுவாமிகள் நாடெங்கும் சுற்றி, கேரளம் கொழும்பு (இலங்கை) போன்ற இடங்களுக்கும் சென்று, இறுதியாக இத்தலத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார். இங்கு ஒருமடம் அமைத்துக்கொண்டு இறுதிவரை இத்தலத்திலேயே வாழ்ந்தார். 05.07.1898-இல் ஐம்பத்தொன்பதாம் வயதில் முத்தி பெற்றார். சுவாமிகளது சமாதிக்கோயில் கௌமாரமடத்தின் வளாகத்திலேயே அமைந்துள்ளது.

தண்டபாணி சுவாமிகள் போற்றிய ஞானிகள்

1. வடலூர், திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகள்
2. திருக்குருகூர் ஞானசித்த சுவாமிகள்

இவருக்குப் பழக்கமான புலவர் பெருமக்கள்

1. மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள்
2. பழனி. மு. மாம்பழக் கவிச்சிங்க நாவலர் அவர்கள்
3. அட்டாவதானம் பூவை. கலியாணசுந்தர முதலியார்
4. காஞ்சிபுரம் மகாவித்துவான் சபாபதி முதலியார்
5. அட்டாவதானம் புரசை சபாபதி முதலியார்
6. வெண்பாப்புலி வேம்பத்தூர் பிச்சுவையர்
7. தேவகோட்டை வன்றொண்டன் செட்டியார்
8. நாடகப்பேராசான் சங்கரதாஸ் சுவாமிகள்

9. நெல்லை அழகிய சொக்கநாதபிள்ளை
10. நெல்லை போற்றிமுத்துப் பிள்ளை
11. சென்னை பண்டிதை மனோன்மணியம்மாள்

இவரால் புலமைபெற்ற அறிஞர்கள்

1. வண்ணக்களஞ்சியம் நாகலிங்க முனிவர்
2. கோபாலசமுத்திரம் சண்முகதாசபிள்ளை (மருகர்)
3. நெல்லை. சித்திரபுத்திரபிள்ளை (தம்பி)
4. தி.மு. செந்திநாயக சுவாமிகள் (மகனார்)
5. உரத்தூர் சின்ன ரெட்டியார்
6. அரன்வாயில் வேங்கட சுப்புப் பிள்ளை
7. அரன்வாயில் தங்கவேலுப் பிள்ளை
8. கமுகுமலை இராமகிருஷ்ண பிள்ளை
9. ஊற்றுமலை சமஸ்தானப்புலவர் கந்தசாமிப்புலவர்
10. சோழவந்தான்மடம் கந்தசாமி சுவாமிகள்

வள்ளலார் தொடர்பு

சுவாமிகள் போற்றிய ஞானிகளில் முக்கியமானவர் வடலூர் வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகள். சுவாமிகள் வள்ளலாரை மூன்றுமுறை சந்தித்து அளவளாவிருக்கிறார். வள்ளலாரின் சந்திப்பையும் தொடர்பையும் தமது நூல்களிற் பலவிடங்களிற் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். வள்ளற்பெருமான் சித்திபெற்ற பின் வள்ளலாரின்மீது இரண்டு பதிகங்களைப் பாடியிருக்கிறார். “வள்ளலாரும் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளும்” என்று தனியாக ஒரு நூலை எழுதக் கருதியிருப்பதால், இருவரின் தொடர்பைக் குறித்து இந்நூலில் விரிவாக எழுதவில்லை. இராமலிங்க அடிகள் வரலாறு எமது பெருநூலில் ஓரளவு காணலாம்.

தண்டபாணி சுவாமிகளின் சீட பரம்பரை

வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளின் ஞானோபதேச பரம்பரையில் முதன்மையும் சிறப்பும் வாய்ந்தவர் சிரவை

ஆதீனம் என வழங்கும் சிரவணபுரம் கௌமாரமடத்தின் குருமுதல்வர் ஸ்ரீ இராமானந்த சுவாமிகளாவார்.

**தண்டபாணி சுவாமிகளின் வம்ச பரம்பரையும்
திருஆமாத்தூர் கௌமாரமடத்தின் நிர்வாகமும்**

வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் திருமணம் செய்துகொண்டு இறுதிவரை இல்லறத்தில் இருந்தவர், இல்லற ஞானியாகத் திகழ்ந்தவர். அவருக்கு வம்சபரம்பரையும் உண்டு. சீட பரம்பரையும் உண்டு. சீட பரம்பரைவழி வருவது சிரவையாதீனம். வம்ச பரம்பரை வழிவருவது திருவாமாத்தூர் கௌமாரமடம்.

இனி சுவாமிகளின் இல்லற வாழ்வையும் வம்ச பரம்பரையையும் பற்றிக் காண்போம். சுவாமிகளுக்குச் சித்திர புத்திரபிள்ளை என்று தம்பி ஒருவர் இருந்தார். அவரும் சுவாமிகளிடமே கல்விகற்றுச் சிறந்தார்.

சுவாமிகளைத் திருமணம் செய்துகொள்ளுமாறு முருகப் பெருமானே கனவில் அருள் செய்தான். சுவாமிகள் திருமணம் செய்துகொண்டார். மனைவியார் பெயர் சுந்தரத்தம்மையார், மனைவியாரின் பெற்றோர் வேலாயுதம்பிள்ளை திருமலையம்மை என்போர். மயிலம் திருக்கோயில் முருகப்பெருமான் சுந்நிதியில் சுந்தரத்தம்மையாரைத் திருநீற்றுக் காப்பிட்டு, ஆறுமுக உருத்திராக்கத்தை மங்கலமாக (தாலியாக) அணிவித்துத் திருமணம் செய்து கொண்டார். தண்டபாணி சுவாமிகள் திருவாமாத்தூர் கௌமார மடத்தின் நிறுவனரும் குரு முதல்வரும் ஆவார். தண்டபாணி சுவாமிகளுக்கு மகன் ஒருவர் பிறந்தார். தி. மு. செந்தினாயக சுவாமிகள் எனப் பெயரிய அவர் தண்டபாணி சுவாமிகளுக்குப்பின் இரண்டாவது பட்டம் தலைவரானார். தண்டபாணி சுவாமிகளின் மனைவியார் சுந்தரத்தம்மையார் முப்பத்தாறு வயதுவரை சுவாமிகளுடனும் முப்பத்தாறு ஆண்டுகள் சுவாமிகளுக்குப் பின்னும் வாழ்ந்து 72-ஆம் வயதில் 18.11.1928-இல் திருவாமாத்தூரிலேயே முத்தியடைந்தார்.

2-ஆம் பட்டம் தி.மு. செந்தினாயக சுவாமிகள்

1884 நவம்பர் 16, தாரண ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் 3-ஆம் நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை தண்டபாணி சுவாமிகளுக்கும் சுந்தரத்தம்மையாருக்கும் மகனாராகப் பிறந்தார். தந்தையார் தண்டபாணி சுவாமிகளையே குருவாகக் கொண்டு கல்வி கற்றார். செந்தில்நாயகர் ஏழாண்டுச் சிறுவராக இருக்கும் போதே தந்தையார் தண்டபாணி சுவாமிகள் செந்தில்நாயகரைப் பார்த்து “நீ உன்னுடைய ஒன்பதாவது அகவையில் என்னுடைய ஏட்டுச் சுவடிகளைப் படித்தல் வேண்டும். இன்றேல் உன்னை என்னிடத்திலிருந்து விரட்டிவிடுவேன்” என்று அச்சுறுத்தினார். செந்தில்நாயகர் அவ்வாறே ஒன்பதாம் அகவையில் சுவாமிகளின் ஏட்டுச் சுவடிகளைப் படிக்கும் ஆற்றல் பெற்றார். மேலும் சுவாமிகளிடமே பாடங்கேட்டுச் சிறந்த புலமை பெற்றார்.

தந்தையாரும் குருவுமாகிய தண்டபாணி சுவாமிகள் சிவப்பேறு பெறும்போது செந்தில்நாயகருக்கு அகவை பதினான்கு. தந்தையார் சிவப்பேறு பெற்றபின் தாயார் சுந்தரத்தம்மையார் துணையுடனும் ஏனைய அடியவர்களின் உதவியுடனும் மடத்தின் பணிகளைச் செய்துவந்தார். அகவை இருபதாயிற்று. அந்நாளில் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தார் ஆதீனத்தின் சின்னப்பட்டத்திற்குத் தக்க ஒருவரைத் தேடினர். செந்தில்நாயகரின் அறிவாற்றல் முதலியவற்றைக் கேள்வியுற்று இவரை அழைத்துச்செல்ல முயன்றனர். தாயார் சுந்தரத்தம்மையாருக்கு மகனாரைப் பிரிவதில் சிறிதும் விருப்பமில்லை. பிறந்தநாள் குறிப்பை (சாதகத்தை)ப் பார்த்தபோது “நாட்டில் ஒரு மடாதிபதி இவனை நாடும், நங்குழந்தாய் செயிற்கெடுதி திண்ணம் திண்ணம்” என்று மாறுபாடாகவே கூறிற்றாம். ஆதீனத்தாரின் முயற்சி நிறைவேறவில்லை. செந்தில்நாயகர் தமது மடத்தின் வளர்ச்சிக்கான செயல்களை மேற்கொண்டு நன்கு நிர்வகித்து வரலானார்.

தண்டபாணி சுவாமிகளின் சீடர் சிரவணபுரம் இராமானந்த அடிகள் தம் குருமூர்த்திக்கு ஆலயம் அமைக்கக் கருதித் தம் அடியவர்களைப் பொருளுடன் அனுப்பினார். செந்தில்நாயகர் உடனிருந்து ஆலயம் கட்டும் பணியை இனிது நிறைவேற்றினார்.

தண்டபாணி சுவாமிகளைப் போலவே செந்தில்நாயகரும் திருப்புகழ்ச் சந்தப்பாக்கள் முதலியவைகளை இயற்றுவதிலும் நூல்களைப் பாடுவதிலும் சிறந்து விளங்கினார். தண்டபாணி சுவாமிகளின் வரலாற்றை “தண்டபாணி விஜயம்” என்று செய்யுள் நூலாகப் பாடினார். சுவாமிகளின் நூல்களான பழனித் திருவாயிரம், புலவர் புராணம், அருணகிரிநாதர் புராணம் முதலிய பல நூல்களை அச்சிற் பதிப்பித்தார்.

இனிமையும் எளிமையும் அடக்க ஒழுக்கமும் செந்தில் நாயகரிடம் சிறந்து விளங்கின. இவரை முன்பின் அறியாத வர்கள் பார்ப்பதற்கு வருவார்கள். “சுவாமிகள் எங்குள்ளார்?” என்று இவரையே கேட்பார்கள். “உள்ளே இருக்கிறார்கள்” என்று செந்தில்நாயகசுவாமிகள் பதிலுரைப்பார். வந்தவர்கள் “எப்போது பார்க்கலாம்?” என்றால் பூசையின்போது பார்க்கலாம் என்பார். வந்தவர்கள் பூசைவரையில் இருப்பார்கள். பின்பு பூசைநேரத்தில்தான் உண்மையை உணர்வார்கள். அவ்வளவு அடக்கமும் எளிமை வாய்ந்தவர் இவர்.

தாயார் சுந்தரத்தம்மையார் இறைவன் திருவடி நீழலையடையுங்காலம் நெருங்கியபோது இவரை அழைத்து “அப்பா! நான் இறந்த பின்பு இரங்கற்பா பாடுவாயன்றோ? அதனை இப்போதே பாடு; கேட்டுவிடுகிறேன். பின்பு கேட்க முடியாதன்றோ? என்றார். செந்தில்நாயகனார் அதற்கு இணங்கவில்லை.

01.05.1942-இல் 2-ஆம் பட்டம் செந்தில்நாயக சுவாமிகள் முருகப்பெருமான் திருவடி நீழலை அடைந்தார். பூதஉடல் மடாலய வளாகத்தில் அடக்கஞ் செய்யப்பெற்றது. அடக்கம் செய்த இடத்தில் சிறுகோயில் எழுப்பி 05.05.1947-இல் குடநீராட்டுச் செய்யப்பெற்றது.

செந்தில்நாயக சுவாமிகள் இயற்றிய நூல்கள்

1. தண்டபாணி விஜயம் (செய்யுள் நூல்)
2. தண்டபாணீயம் (உரைநடை நூல்)
3. கௌமாரத் திருவந்தாதி

4. கௌமார புராணம்
5. அழகிய நாதமாலை
6. முருகன் கட்டளைக் கலித்துறையந்தாதி
7. சித்திவிநாயகர் பதிகம்
8. திருப்புகழ்ப்பதிகம்
9. மயிலம் முருகக்கடவுள் நவரத்தினத் திருப்புகழ்
10. ஆமத்தூர் முருகன் வண்ண மஞ்சரி
11. இராமாநந்த பிரதாபச் சிந்து
12. இராமாநந்த சுவாமிகள் வரலாறு

3-ஆம் பட்டம் முருகதாச சுவாமிகள்

2-ஆம் பட்டம் செந்தில்நாயக சுவாமிகளுக்கு மனைவியர் இருவர். செந்தில்நாயக சுவாமிகளுக்குப்பின் அவரது மகனார் தி. செ. முருகதாச சுவாமிகள் 3-ஆம் பட்டம் தலைவராக ஆனார். முருகதாச சுவாமிகளுக்கு அருணகிரியாப்பிள்ளை தங்கவேல்பிள்ளை என்று தம்பியர் இருவர்.

முருகதாச சுவாமிகள் நம் காலத்தவர். இத்தலைமுறையினர் இவரை நன்கறிவர். இவரை நாம் அறிவோம். பழக்கமுண்டு. இவர் எழுதிய தண்டபாணி சுவாமிகள் வரலாறு உரைநடை நூலே இப்போது வழங்கி வருகிறது. நீண்டகாலம் வாழ்ந்து தமிழுக்கும் கௌமார சமயத்திற்கும் அருந்தொண்டாற்றிய சுவாமிகள் 03.04.1990 (சுக்கில, பங்குனி, 21, செவ்வாய்) மாலை 6.00 மணியளவில் சிவபதமடைந்தார்கள். 12.04.1990-இல் சமாதி வழிபாடு நடைபெற்றது.

முருகதாசரின் மகனார் சங்கரலிங்கம்

முருகதாச சுவாமிகளுக்கு மனைவியர் மூவர். முதல் மனைவியர் அருணாசலத்தம்மையார். இவரது மகனார் புலவர் தி. மு. சங்கரலிங்கம். தமிழ்ப்புலவர் பட்டம் பெற்ற இவர்

விழுப்புரம் நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றி வந்தார். தந்தையாரின் நூற்பதிப்புப் பணிகளில் மிகவும் உதவியாக இருந்தார். தந்தையாருக்குப்பின் தலைவராகப் பட்டத்திற்கு வரவேண்டிய இவர் தந்தையார் இறப்பதற்கு ஈராண்டுகளுக்குமுன்பே இறந்துபோக நேர்ந்தது மிகவும் வருந்தத்தக்க செய்தி. தந்தையார் 1990-இல் சிவபதமடைந்தார். இவர் அதற்கு இரண்டாண்டுகளுக்குமுன்பே 1988 ஜூலை மாதத்தில் சிவபதமடைந்தார். தந்தையாருக்கு முன்பே மகனார் சிவபதமெய்திவிட்டார். இவரது அகாலப்பிரிவு தந்தையார் முருகதாச சுவாமிகளை மிகவும் பாதித்தது. பலரை இரங்கச் செய்தது. சங்கரலிங்கர் நமக்கு நன்கு பழக்கமாகியிருந்தார். அவரது பிரிவு நமக்கும் பெருவருத்தத்தைத் தந்தது. இன்று நினைத்தாலும் வருத்தந்தருவதாய் உள்ளது.

நான்காம் பட்டம் இப்போதிய தலைவர் திரு.செ.மு. தண்டபாணி ஐயா அவர்கள்

முருகதாசசுவாமிகளுக்கு மனைவியர் மூவர் என்பதையும், முதல் மனைவியார் மகனார் சங்கரலிங்கம் என்பதையும் மேலே குறிப்பிட்டோம். இரண்டாம் மனைவியாருக்குக் குழந்தைகள் இல்லை. மூன்றாம் மனைவியார் பெயர் சரஸ்வதி அம்மையார். இவருடைய மகள் காமாட்சி நாமக்கல்லில் வசிக்கிறார். மகன் திரு. தி.மு. தண்டபாணி ஐயா இப்போது திருவாமாத்தூர் கௌமார மடத்தின் நான்காம் பட்டம் தலைவராகத் திகழ்கிறார். இவரது உடன்பிறந்தார் செந்தில் நாயகம் என்ற ஒருவர் அமரராகிவிட்டார். திரு. சாமிநாதன் என்பவர் இராசபாளையத்தில் வாழ்கிறார்.

திரு. தி. மு. தண்டபாணி ஐயா அவர்கள் பிறந்தநாள் 18.08.1946 விய, ஆவணி, 2, ஞாயிறு. துணைவியார் நல்ல தாயம்மாள். மகள் சரஸ்வதி திரு. எம்.கணேசன் என்பவருக்குத் திருமணம் செய்துகொடுக்கப் பெற்று இப்போது கோயம்புத்தூரில் வாழ்கின்றனர். மகன் திரு. த. முருகதாஸ் பிறந்தநாள் 08.04.1972 விரோதிகிருது, பங்குனி, 26, சனிக்

கிழமை. மயிலம் கல்லூரியில் படித்துத் தமிழில் பி.லிட். பட்டமும், பேரூர்க் கல்லூரியில் படித்துத் தமிழ் எம்.ஏ., பட்டமும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்று பி.எட். பட்டமும், சென்னை உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில் சுவடியியலில் பட்டமேற்படிப்புப் பட்டயமும் பெற்றுள்ள இளைஞர் முருகதாஸ் கோயம்புத்தூர்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் எம்.பில். பட்டமும் பெற்றார். முருகதாசுக்கு நல்ல இடத்தில் திருமணம் நடைபெற்றது. திருமணநாள் 04.06.2003. குழந்தைகள் உள்ளனர். விழுப்புரம் இராமகிருஷ்ணா மெட்ரிக்குலேஷன் மேல்நிலைப்பள்ளியில் முதுகலைத் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றி வருகிறார்.

மடத்தின் தற்போதைய நிலை

மடத்தின் வளாகம் பெரியது, நீண்டு அகன்று பரந்தது. மடாலயத்தின் கோயில் திருப்பணி பாதியில் நிற்கிறது. நிறைவு பெற வேண்டியுள்ளது. மடத்துக் கட்டிடங்கள் பழைமையானதாய் இடிந்தநிலையில் உள்ளன. கோயில் திருப் பணிக்கும், மடத்துக் கட்டிடங்களைச் செப்பனிடவும் பெரும் பொருள் தேவை. சொத்துகள் குறைவு. வருவாய் குறைவு. பழனியில் சரவணப் பொய்கைக்கு அடுத்தாற்போல் உள்ள கிளைமடமும் நல்லநிலையில் இல்லை. அதில் வழக்குகள் உள்ளன. வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் எழுதிய ஏடுகள் அனைத்தும் பாதுகாப்பு, பராமரிப்புக் காரணங்களால் சீட மடமாகிய சிரவணபுரம் கௌமார மடத்திற்குக் கொண்டு செல்லப் பெற்றுள்ளன. பழம்பொருள்களைப் பாதுகாக்கவும் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றவும் பொருளாதார வசதிகள் போதவில்லை. தலைவர் தவத்திரு தி.செ.மு. தண்டபாணி ஐயா அவர்கள் திருவருள் துணையால் ஏதோ ஒருவாறு சமாளித்து நடத்தி வருகிறார். வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளின் 111-ஆவது குருபூசை விழாவை 09.07.2009 வியாழக்கிழமையன்று சிறப்புற நடத்தினார்.

வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் தமிழுக்காகவும் சைவத்துக்காகவும் செய்துள்ள பணிகள் மிகப்பெரிய பணிகள்.

அவரது மடத்தின் திருப்பணிக்கும் பராமரிப்புப் பணிகளுக்கும் உதவ வேண்டியது தமிழ்ப்பெருமக்கள், சைவப் பெருமக்கள், அனைவரது கடமையாகும்.

முகவரி :

தி.செ.மு. தண்டபாணி ஐயா

தலைவர்

கௌமார மடாலயம்

திருவாமாத்தூர் - 605 402

விழுப்புரம் மாவட்டம்

போன் : (04146) 228398

கௌமார மடம்

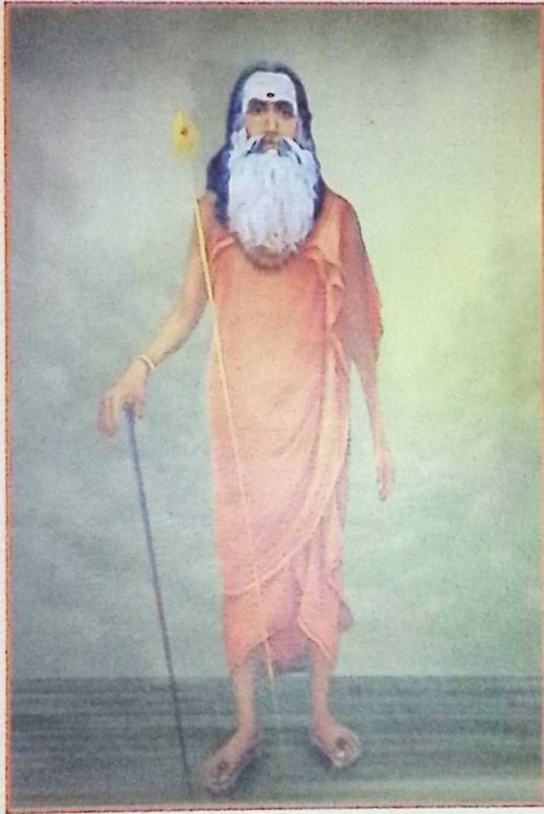
(சிரவை ஆதீனம்)

சிரவணபுரம், கோயம்புத்தூர்

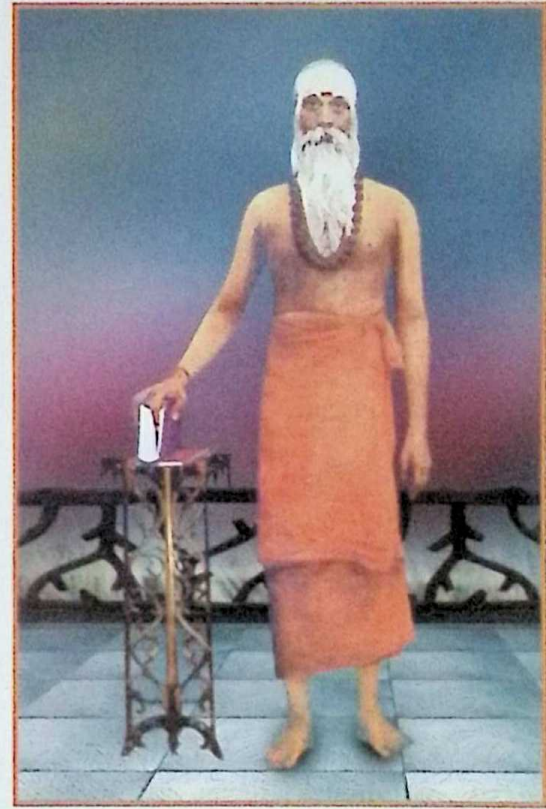
விடைய நாவல்கள்

(மொழிபெயர்த்த)

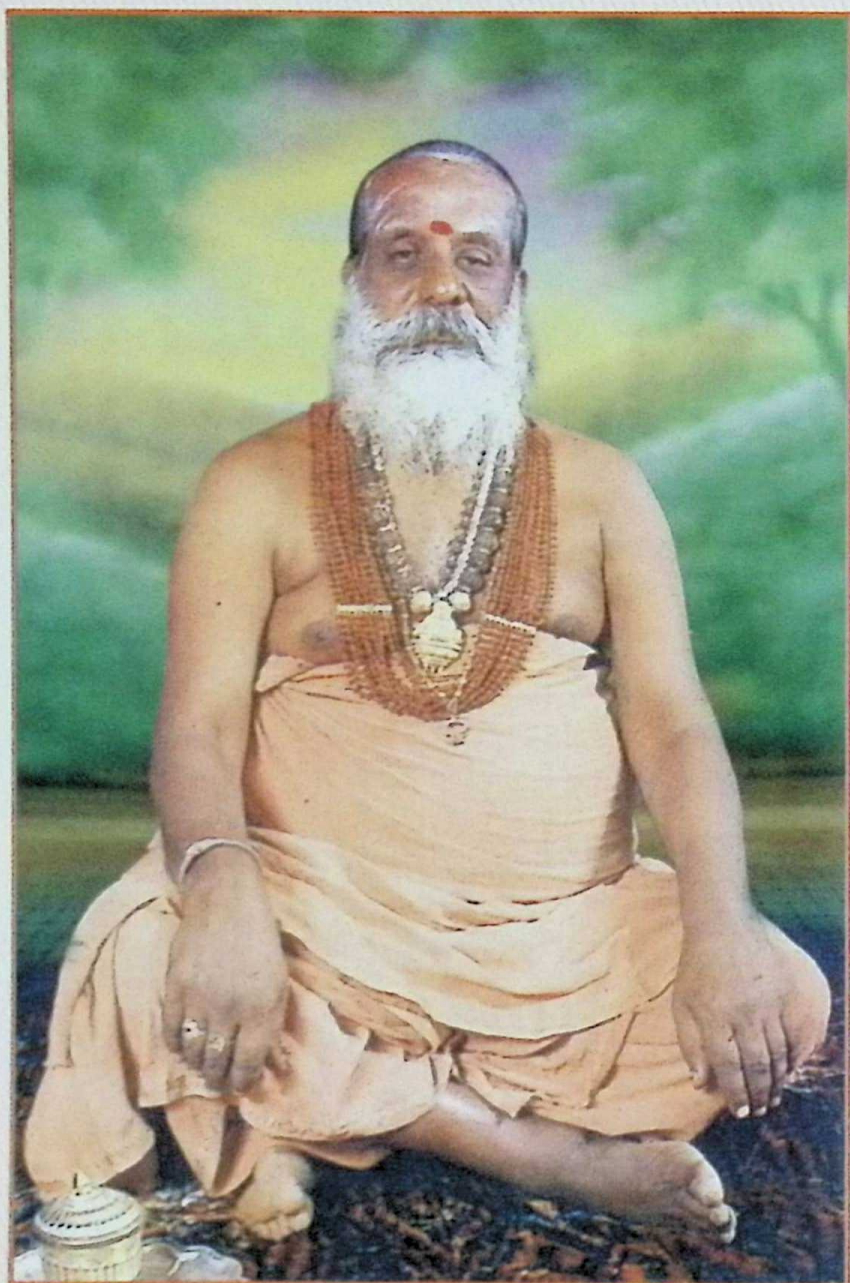
விடைய நாவல்கள், விடைய நாவல்கள்

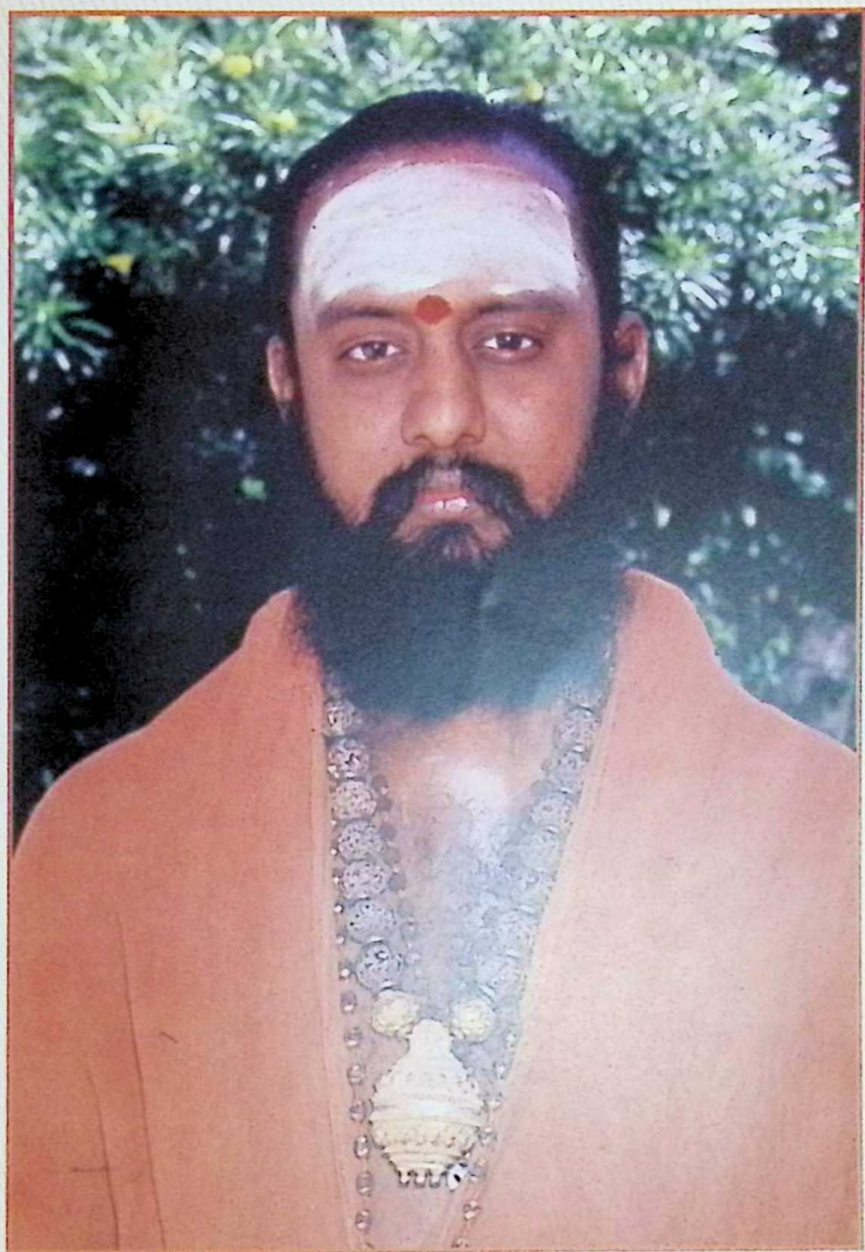
சிரதையாழீனம் கௌமார மடம் நிறுவனர்
தவத்திரு இராமானந்த சுவாமிகள்

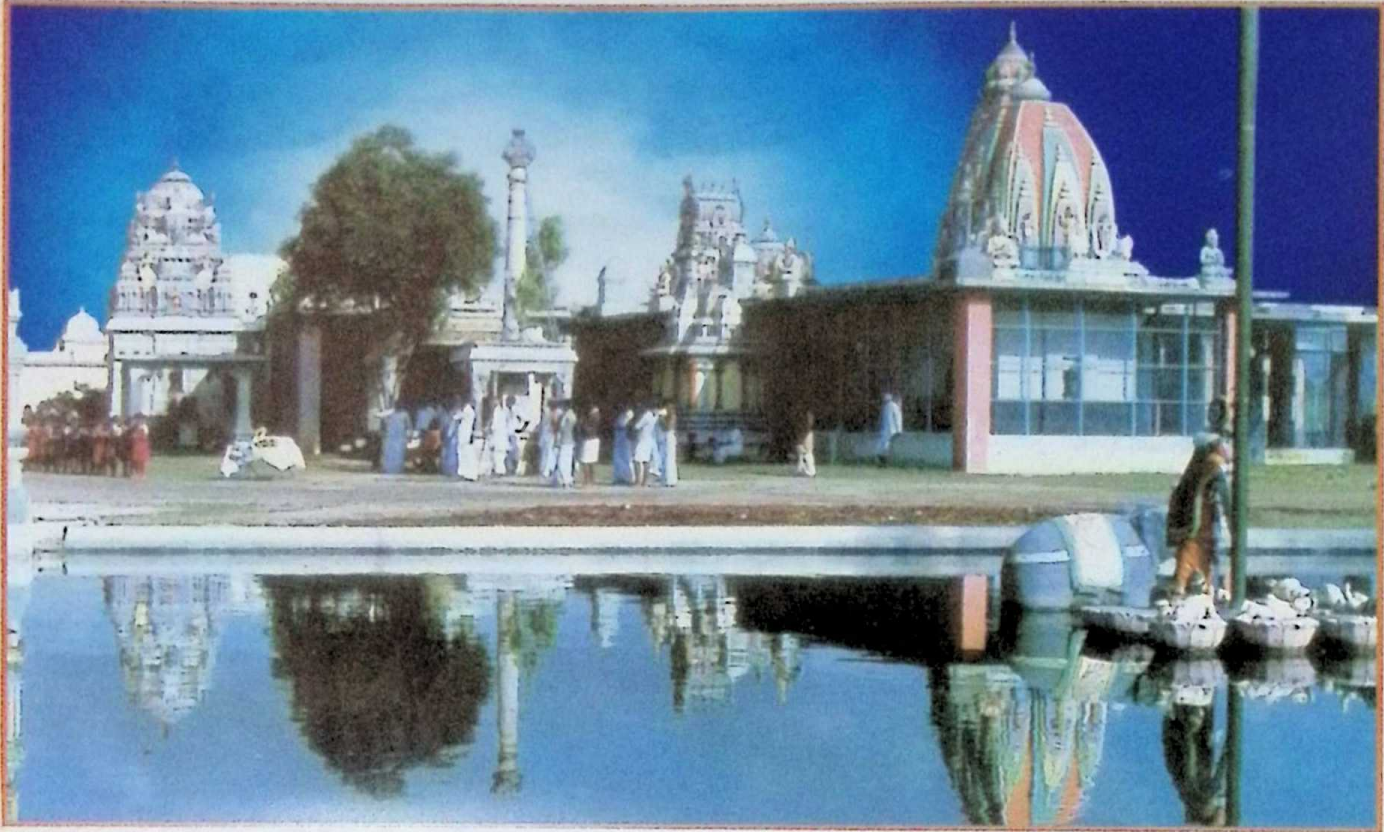
இரண்டாம் ஸ்டம்
தவத்திரு கந்தசாமி சுவாமிகள்

சிரஸலயாதீனம் நிகலாமார மடம் ஸுன்றாம் பட்டம்
தவத்திரு சுந்தர சுவாமிகள்

சிரஹயாநீனம் கௌமார மடம் நான்காம் பட்டம்
தவத்திரு குமரகுருபர சுவாமிகள்
கூப்போது அருளாட்சி செய்நுலருபவர்கள்

சிரவை அத்தீதம், கௌமார மடத்திலுள்ள அறுசமயக் கோயிலின் தோற்றம்

கௌமார மடம், சிரவை ஆதீனம்

சிரவணபுரம்

சங்க காலத்திலிருந்தே கொங்குநாடு சிறந்து விளங்கி வருகிறது. கொங்குநாட்டின் தலைநகரமாகத் திகழ்வது கோயம்புத்தூர். கோவை மாநகர் என்றும் கோவை என்றும் எனச் செல்லமாக வழங்கப்பெறுவது. தமிழ்நாட்டிலேயே செல்வச் சிறப்பில் சிறந்து விளங்குவது கோவை மாவட்டம், கோவை மாநகரம்.

கோவைக்கு வடக்கில் சத்தியமங்கலம் செல்லும் பெரு வழியில் 10 கி.மீ. தொலைவில் சிரவணம்பட்டி என்னும் அழகிய சிற்றூர் அமைந்துள்ளது. செவ்வணன்பட்டி என்ற பழைய பெயரே சிரவணம்பட்டி என மருவி வழங்குவதாகக் கூறுவர். அடுத்த ஊர் சின்னவேடம்பட்டி. (சின்னவேடன்பட்டி). சிரவணன் என்பதும் சின்னவேடன் என்பதும் நல்ல பெயர்கள். இவ்விரு நல்ல பெயர்களாலும் அந்நாளில் இருபட்டிகள் அமைந்தன. முன்னாளில் வேளாண்மையில் சிறந்து விளங்கிய இச்சிற்றூர்கள் இப்போது தொழில்வளம் பெருகிப் பேரூர்களாக, தொழில் நகரங்களாக வளர்ந்துவருகின்றன. சரவணம்பட்டி இப்போது தேர்வுநிலைப் பேரூராட்சியாக (Selection grade Panchayatஆக) உள்ளது. சின்னவேடன்பட்டி முதல் நிலைப் பேரூராட்சியாக (First grade Panchayatஆக) உள்ளது. சரவணம்பட்டியே சிரவணபுரம் ஆகும். சரவணம்பட்டியாகிய சிரவணபுரத்தில்தான் கௌமாரமடம், சிரவை ஆதீனம் அமைந்துள்ளது. கோயம்புத்தூரைக் கோவை என்று வழங்குவது போலச் சிரவணபுரத்தைச் சிரவை என்று வழங்குகின்றனர். சிரவணபுரம் கௌமாரமடமும் சிரவை ஆதீனம் எனச் சிறப்பாக வழங்கப் பெறுகிறது.

சிரவையாதீன குருமரபு

சிரவையாதீனம் கௌமாரமடத்தைத் தோற்றுவித்தவர் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளின் சீடராகிய ஸ்ரீலஸ்ரீ இராமாநந்த சுவாமிகள். இவரே குருமுதல்வர். இவருக்குப் பின் ஸ்ரீ கந்தசாமி சுவாமிகளும், அவருக்குப்பின் ஸ்ரீ சுந்தர சுவாமிகளும் இரண்டாவது மூன்றாவது பட்டம் குருமகா சந்நிதானங்களாக விளங்கினர். இப்போது நான்காவது குருமகா சந்நிதானமாக எழுந்தருளி விளங்குபவர்கள் ஸ்ரீலஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள் ஆவார்கள்.

சிரவையாதீனத்தார் தம் குருமரபை அகச்சந்தானம், புறச்சந்தானம் உபதேச பரம்பரை என மூன்று வகையாகக் கொள்கின்றனர். முருகப்பெருமானே முழுமுதல் குரு. அவரே அகச்சந்தானம். அருணகிரிநாதர் இரண்டாவது குரு. வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் மூன்றாவது குரு. இவ்விருவரும் புறச்சந்தான குருமார்கள். இப்புறச்சந்தானத்தின் பின் வருவது உபதேச பரம்பரை. அதில் முதல்வர் இராமானந்தர். இரண்டாமவர் கந்தசாமி சுவாமிகள். மூன்றாமவர் சுந்தர சுவாமிகள். நான்காமவர் இப்போது விளங்கும் குமரகுருபர சுவாமிகள்.

அகச்சந்தானம், புறச்சந்தானம், உபதேச பரம்பரை என்ற இவ்வமைப்பு சைவ ஆதீனங்களைப் பார்த்து அண்மையில் ஏற்படுத்திக்கொண்ட நல்லமைப்பு. சிரவையாதீனக் கவிஞர் புலவர் ப. வெ. நாகராஜன் அவர்களின் கைங்கரியம், கை வண்ணம். சைவஆதீனங்களின் வரலாற்றில் முதன்முதலில் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தின் சிவஞானமுனிவர் குருமரபு வாழ்த்துப் பாடினார். அக்காலத்திலேயே அதைப் படிஎடுத்தாற் போல் தருமபுர ஆதீனம் குருமரபு வாழ்த்துப் பாடலொன்றைச் செய்துகொண்டது. அண்மைக்காலத்தில் சூரியனார்கோயில் ஆதீனமும் வேளாக்குறிச்சி ஆதீனமும் சிரவையாதீனமும் அதனைப் பின்பற்றித் தமது குருமரபு வாழ்த்துப் பாடல்களை அமைத்துக்கொண்டுள்ளன.

இனி, சிரவையாதீனக் குருமரபைப் பட்டியலிட்டுக் காண்போம்.

அகச்சந்தானம்

முருகப்பெருமான்

புறச்சந்தானம்

1. அருணகிரிநாதர்
2. வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள்

உபதேச பரம்பரை

1. ஸ்ரீலஸ்ரீ இராமானந்த சுவாமிகள்
2. ஸ்ரீலஸ்ரீ கந்தசாமி சுவாமிகள்
3. ஸ்ரீலஸ்ரீ சுந்தர சுவாமிகள்
4. ஸ்ரீலஸ்ரீ குமரகுருபர சுவாமிகள்

இன்னொரு பழக்கமும் சிரவையாதீனத்தில் வழக்கத் திலுள்ளது. தண்டபாணி சுவாமிகளைத் தாத்தா சுவாமிகள் என்றும், நிறுவனரும் குருமுதல்வருமான இராமானந்த சுவாமிகளைச் சந்திதானங்கள் என்றும் பேச்சுவழக்கில் வழங்குவது வழக்கமாக உள்ளது.

நிறுவனர் இராமானந்த சுவாமிகள்

இராமானந்த சுவாமிகள் சிரவணம்பட்டியிலேயே பிறந்தவர். தம் சொந்த நிலத்திலேயே கௌமார மடத்தை நிறுவினார்.

சுவாமிகளின் பெற்றோர் : வேலப்பக்கவுண்டர். ஆண்டாளம்மை. சுவாமிகள் பிறந்தநாள் : 1857 அக்டோபர், காளயுக்தி, புரட்டாசி, 26 ஞாயிற்றுக்கிழமை, வளர்பிறைச் சதுர்த்தி, விசாக நன்னாள். பெற்றோர்கள் இட்ட பெயர் (பிள்ளைத் திருநாமம்) இராமகுட்டிக் கவுண்டர்.

சுவாமிகள் சிறுவராக இருந்தபோதே தெய்வபக்தியிலும் நற்குண நற்செயல்களிலும் சிறந்து விளங்கினார். ஆன்மிக நாட்டம் மிகுந்தது. இளமையிலேயே இவரது தவ ஒழுக்கத்தைக் கண்டவர்கள் இவரைச் "சாமீ" என அழைக்கலாயினர்.

வேளாண்மைத் தொழிலில் தந்தையாருக்கு உதவியாகவும் இருந்து வந்தார்.

19-ஆம் அகவையில் திருமணம் நிகழ்ந்தது. தாய்மாமன் மகள் சின்னம்மாள் வாழ்க்கைத் துணையாக அமைந்தார். இரண்டு ஆண்மக்கள் பிறந்தனர். சில காலத்துள் பிள்ளைகள் இருவரும் காலமாயினர். மனைவி சின்னம்மையாரின் நிலை ஏனோ குடும்பத்திற்கு ஒத்துவரவில்லை. இதனால் பெற்றோர் இவருக்கு இரண்டாவது திருமணம் செய்விக்க முனைந்தனர். இவர் முதலில் மறுத்தும் பின்னர் ஒருவாறு இணங்கினார். நஞ்சம்மாள் என்பவரை இரண்டாவது மனைவியாகத் திருமணம் முடித்தனர். நஞ்சம்மாளுக்குப் பெண் மகவு ஒன்று பிறந்த தாகத் தெரிகிறது என்ற குறிப்பு வாழ்க்கை வரலாற்றில் உள்ளது. இராமகுட்டிக் கவுண்டர் குடும்பப் பற்றின்றி தாமரையிலை நீர்போல் ஒழுகிவந்தார்.

இருபத்தொன்பதாம் வயதில் சரவணம்பட்டிக்கு வடக்கே சத்திரம் கட்டத் தொடங்கிய ஒருவர் தொடக்க விழாவில் உயிர்ப்பலி கொடுத்தார். பகலில் நிகழ்ந்த அச்செயல் இரவில் இவருக்குத் தெரியவந்தது. உடனே அவரை அழைத்து உயிர்ப்பலி கொடுத்ததற்காகக் கண்டித்தார்.

கொன்றருந்தி வாழும் கொடியோருக் குச்செல்வம்
பொன்றல்இல் லாதளித்த பூமானே - மன்றுள்நிதம்
ஆடிய பொற்றாளில் அன்புவைத்த மேலோரைத்
தேடி உண்ண வைத்ததென்ன செப்பு.

என்ற ஒரு வெண்பாவைப் பாடினார்.

சாமக்குளம் வேங்கடரமணதாசர் என்ற அன்பர் ஒருவரின் நட்பு ஏற்பட்டது. அவர் மூலமாக வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளைப் பற்றி அறிந்தார். சுவாமிகளின் நூல்களையும் பெற்றுப் படித்தார். தண்டபாணி சுவாமிகளை குருவாகக் கொள்ளும் விருப்புடையவரானார்.

1880-ஆம் ஆண்டில் தண்டபாணி சுவாமிகள் பழனிக்கு எழுந்தருளியுள்ள செய்தியை வேங்கடரமணதாசரால் அறிந்து

பழனிக்குச் சென்று, சுவாமிகளைக் கண்டு வணங்கித் தம்மைச் சீடனாக ஏற்றருள வேண்டினார். தண்டபாணி சுவாமிகள் இராமகுட்டிக் கவுண்டரைச் சீடராக ஏற்றார். ஆறெழுத்து மந்திரத்தையும் கௌமார சமய உண்மைகளையும் உபதேசித் தருளினார். இராமானந்தன், இராமானந்த சுவாமிகள் என்னும் தீட்சாதிருநாமத்தையும் வழங்கியருளினார்.

தண்டபாணி சுவாமிகளிடம் உபதேசம் பெற்றுத் திரும்பிய இராமானந்த சுவாமிகள் சரவணம்பட்டியில் தவவாழ்வை மேற்கொண்டார். பின்னர் 1890-இல் சரவணம்பட்டியில் தம் சொந்த நிலத்திலேயே கௌமாரமடத்தை நிறுவினார். மடத் திற்கு வேண்டிய பல்வேறு கட்டிடங்களையும் கட்டினார்.

சுவாமிகளைப் பலர் வந்து அடுத்தனர். அவர்களில் நால்வர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அந்நால்வருக்கும் சம்பந்தசாமி, அப்பர்சாமி, சுந்தரசாமி, மாணிக்கசாமி என்று பெயரிட்டார். இந்நால்வரும் மடத்தின் பல்வேறு பணிகளைக் கவனித்து வந்தனர். மாணிக்கசாமி பின்னாளில் பேரூராதினத்திற்கு அனுப்பிவைக்கப் பெற்று அங்கு சத்வித்யா சன்மார்க்க சங்கத்தை நிறுவிப் புகழ்பெற்று விளங்கினார்.

தவசீலராகிய இராமானந்த சுவாமிகள் தத்துவ வித்தக ராகவும் விளங்கினார். சுவாமிகள் வரைந்த ஆறாதார விளக்கப் படம், பஞ்சபூதாண்ட விளக்கப்படம், முக்குண விளக்கப் படம், சகலாண்டபுவன விளக்கப்படம் என்னும் தத்துவப் படங்கள் இன்றும் சிரவையாதீனத்தில் உள்ளன. முப்பத்தெட்டு ஆண்டுகளுக்குமுன்பு 22.01.1971-இல் யாம் முதன்முதலாகச் சிரவணபுரம் கௌமார மடத்திற்குச் சென்றிருந்தபோது இராமானந்த சுவாமிகளால் வரையப்பெற்ற அத்தத்துவப் படங்களைக்கண்டு மகிழ்ந்தோம்.

இராமானந்த சுவாமிகள் முதலிபாளையத்தில் சிவன் மலைக் கவுண்டரின் விருப்பப்படி அவருடைய தோட்டத்தில் பத்துமாதங்கள் தங்கித் தவம் புரிந்தார். சிவன்மலைக் கவுண்டர் அக்காலத்தில் இராமானந்த சுவாமிகளிடம் தீக்கைபெற்றுத்

துறவியானார் சிவன்மலைக் கவுண்டருக்குச் சிவராமசாமி சுவாமிகள் என்ற தீட்சா திருநாமம் வழங்கப்பெற்றது. இச்சிவ மலைக்கவுண்டரின் மகனார் தாம் இன்று பேரூராதினம் குருமகாசந்நிதானமாக விளங்கும் திருப்பெருந்திரு சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார். சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார் இளம்போதில் அக்காலத்தில் சிரவணபுரம் கௌமாரமடத்தில் இருந்து இராமானந்த சுவாமிகளுக்குத் தொண்டு பூண்டொழுகும் பேறு பெற்றவர். இராமானந்த சுவாமிகள், கந்தசாமி சுவாமிகள், சுந்தர சுவாமிகள், இப்போது விளங்கும் குமரகுருபர சுவாமிகள் ஆகிய சிரவணபுரம் கௌமாரமடத்தின் நான்கு குருமார் களையும் நன்கறிந்தவர், பழக்கமிக்கவர் பேரூராதினம் சாந்த லிங்க இராமசாமி அடிகளார். இவ்வாறு பேரூரடிகளாருக்கு சிரவையாதீன வரலாற்றில் தொடக்க முதல் இன்றுவரை முழுமையான இடமுண்டு.

இராமானந்த சுவாமிகள் தமது வாழ்நாட் காலத்திலேயே கந்தசாமி சுவாமிகளுக்குக் கௌமாரமடத்தின் இரண்டாம் பட்டமாகத் தலைமையை வழங்கினார். இரண்டாம்பட்டம் கந்தசாமி சுவாமிகளும் தலைமைப் பதவியை அலங்கரித்து, இராமானந்த சுவாமிகளின் வாழ்நாட் காலத்துக்குள்ளாகவே 1948-இல் முருகப் பெருமான் திருவடி நீழலை அடைந்தார். பின் சுந்தரசுவாமிகளுக்கு மூன்றாம்பட்டம் தலைமையை நல்கினார். தமது வாழ்நாட் காலத்திலேயே இரண்டாம் பட்டம், மூன்றாம் பட்டம் சுவாமிகளை நியமித்து அவர்களது நல்லாட்சியைக் கண்டு களிப்புற்றிருந்த இராமானந்த சுவாமி களுக்கு அகவை தொண்ணூற்றொன்பது நிறைந்து நூறாவது ஆண்டு தொடங்க இருந்தது. அன்பர்கள் பலரும் மிகச் சிறப்பாக நூற்றாண்டு விழாவை நடத்தப் பேரார்வமுடன் காத்திருந்தனர். நூற்றாண்டுவிழாவின் நினைவாக உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்றை நிறுவவும் எண்ணியிருந்தனர்.

இந்நிலையில் 1956, டிசம்பர், 21, துன்முகி, மார்கழி, 7, வெள்ளிக்கிழமை மாலை 5.00 மணியளவில் யாரும் எதிர் பாராதவாறு கௌமாரமடாலயம் கனகசபைக் கட்டிடத்தில்

நாற்காலியில் இருந்தபடியே முருகப்பெருமான் திருவடிநீழலை அடைந்தார்கள்.

99 ஆண்டுகாலம் நீண்டநெடுவாழ்வு. காஞ்சிகாமகோடி பெரியவர்கள் சந்திரசேகரேந்திர சுவாமிகள் அவர்களைப் போல. எவ்வளவோ அனுபவங்கள்.

குருநாதர் தண்டபாணி சுவாமிகளின் முத்திப்பேறு

குருபத்தினியார் சுந்தரத்தம்மையாரின் முத்திப்பேறு

குருநாதரின் மகனார் செந்தில்நாயக சுவாமிகளின் முத்திப் பேறு.

2-ஆம் பட்டம் கந்தசாமி சுவாமிகளின் பட்டாபிஷேகம்

2-ஆம் பட்டம் கந்தசாமி சுவாமிகளின் முத்திப்பேறு

இவற்றையெல்லாம் கண்டுவிட்டார் இராமானந்த அடிகள்.

மயிலம் 17-ஆம் பட்டம் சிவஞானபாலய சுவாமிகள்

திருக்கோவலூர ராதீனம் ஞானியார் சுவாமிகள்

கவியோகி மகரிஷி சுத்தானந்த பாரதியார்

முதலிய பெரியோர்கள் இராமானந்த அடிகளாரின் காலத்தில் மடத்திற்கு வருகை புரிந்து சிறப்பித்தனர்.

சுவாமிகள் இயற்றிய நூல்கள் அனைத்தும் “இராமானந்தத் திரட்டு” என்ற பெயருடன் வெளியிடப்பெற்றுள்ளன.

சுவாமிகள் நிறுவியருளிய “சதுர்வேத சித்தாந்த சண்மத சமயாதீத அத்துவித கௌமார சபை” வளர்ந்து இன்றும் நன்கு பணி செய்து வருகிறது.

2-ஆம் பட்டம் கந்தசாமி சுவாமிகள்

முதற்பட்டம் இராமானந்த சுவாமிகளின் தம்பி வேங்கட சாமிக் கவுண்டர். வேங்கடசாமிக் கவுண்டரின் மகனார் கந்தசாமி சுவாமிகள்.

வேங்கடசாமிக் கவுண்டரும் மனைவியார் குட்டியம்மையாரும் தங்களுக்கு ஆண்மகப்பேறு வேண்டி இராமானந்த சுவாமிகளிடம் விண்ணப்பித்தனர். சுவாமிகள் தமது பூசையில் வைத்திருந்த திருநீற்றை அளித்து ஆசி வழங்கினார். குட்டியம்மையார் கருவுற்று ஆண் மகவொன்றை ஈன்றார். பெற்றோர்கள் குழந்தையைக் கொண்டுவந்து சுவாமிகளிடம் காட்டினர். சுவாமிகள் குழந்தைக்குக் கந்தசாமி என்று பெயரிட்டு ஆசி வழங்கினார். குழந்தை கந்தசாமி பிறந்தநாள் 18.04.1892.

சுவாமிகளின் ஆசியாற் பிறந்தவர், சுவாமிகளாற் பெயரிடப் பெற்றவர், இளமையிலேயே மடத்திற்கு வந்துவிட நேர்ந்தது. பின்னாளில் சுவாமிகளுக்கு அடுத்த இரண்டாம் பட்டமாகவும் ஆனார்.

சின்னத்தொட்டே கவுண்டர் என வழங்கப்பெற்ற தொட்டையக்கவுண்டர் என்பவர் அந்நாளில் புகழ்பெற்ற திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் ஒன்றை நடத்திவந்தார். சிறுவர் கந்தசாமியை அப்பள்ளியில் சேர்த்தனர். சிறுவர் கந்தசாமி கல்விகற்பதிற் சிறந்து விளங்கினார். நன்றாகப் படிக்காத பிற மாணாக்கர்களுக்கு அறிவுறுத்தும் வகையில் நன்மாணாக்கர் கந்தசாமியைப் பாராட்டி நல்லாசிரியர் தொட்டையக்கவுண்டர் பாடியதாக ஒரு தனிப்பாடல் வழங்குகிறது.

மந்தச் சாமிகளாம் மயில்சாமி வேல்சாமி
சொந்தச் சாமிரங்க சாமியொடு ராமசாமி
சந்தப்பா ஆனாலும் தடையின்றி ஒப்புவிக்கும்
கந்தச்சா மியைப்பார்த்துக் கருத்தாகப் படிப்பீரே!

கண்ணுங் கருத்துமாகப் படித்துவந்த கந்தசாமி இளமையிலேயே பெற்றோர்களை இழக்க நேர்ந்தது. தமக்கை பூவாத்தாள் ஆதரவில் இருந்து கல்விகற்று வந்தார்.

சிறுவர் கந்தசாமி கல்விகற்பதிற் சிறந்து விளங்கினாலும் இளமையிலேயே பெற்றோர்களை இழக்க நேர்ந்ததால் நிலையாமை அவரது இளம்நெஞ்சில் ஆழப் பதிந்துவிட்டது.

அதனால் சிறுவயதிலேயே ஆன்மிகநாட்டம் மிகுந்தது. இந்நிலையில் இவருக்குச் சித்தப்பா முறையினராகிய சபாபதி ஐயா என்பவர் தம் பங்கு நிலங்களையெல்லாம் மடத்திற்கு எழுதிவைத்துவிட்டுத் துறவுபூண்டு மடத்திற்கே வந்துவிட்டார். இச்செயல் சிறுவர் கந்தசாமிக்கு ஓர் உடனடித் தூண்டுகோலாக அமைந்தது. இவரும் மடத்திற்கே வந்துவிட்டார். கந்தசாமி கௌமாரமடத்திற்கு வந்து சேர்ந்தபோது அவருக்கு அகவை பன்னிரண்டு. பன்னிரண்டாண்டுச் சிறுவர் கந்தசாமி மடத்திற்கு வந்தவுடன் முதலில் நந்தவனப் பணியில் ஈடுபட்டார். பின்னர் சித்திமகோர்க்கட விநாயகர் ஆலயத்தின் பூசைப்பணி அவருக்குத் தரப்பட்டது. சிறுவர் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் இவ்வழிபாட்டைச் சிறப்பாகச் செய்து இராமானந்தரின் பேரன்பிற்கு ஆளானார். சில நாள்களுக்குப்பின் தண்டபாணி கோயில் பூசைக்கு நியமிக்கப்பெற்றார்.

அக்காலத்தில் வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளின் சீடரும் மகனாருமாகிய செந்தில்நாயக ஐயா அவர்கள் திருவாமாத்தூரிலிருந்து அடிக்கடி சிரவணபுரம் வந்து கௌமார மடத்தில் தங்குவது வழக்கமாக இருந்தது. சிலசமயம் மாதக்கணக்கில் தங்குவார். இளைஞர் கந்தசாமி அவரிடம் பழகியும் பயின்றும் தமது கல்வியறிவை விருத்திசெய்து கொண்டார். மடத்திற்கு வரும் வடமொழிவாணர்களுடன் பழகி வடமொழியில் புலமை பெற்றார். மலையாள மொழியைத் தாமே பயின்று அதிலும் ஆற்றல் பெற்றார். தம் தந்தையார் வழியில் கிடைத்த தமக்குரிய நிலபுலன்கள் அனைத்தையும் குருநாதருக்கே சமர்ப்பித்து 22.01.1918-இல் முறையாகப் பத்திரம் எழுதிப் பதிவுசெய்து தம் உடைமைகள் எல்லா வற்றையும் கௌமார மடத்திற்கே உரிமையாக்கிவிட்டார். அப்போது அவருக்கு வயது இருபத்தைந்து வருடம் ஒன்பது மாதங்களே என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பரம்பரைச் சொத்து களையும் தம்மையும் மடத்திற்கு உரிமையாக்கிவிட்ட இளைஞர் கந்தசாமி மடத்தோடு ஒன்றி எல்லாப் பணிகளையும் நன்கு கவனித்துச் செய்து வந்தார்.

இராமானந்த சுவாமிகள் தாம் இடையறாது தவநிலையில் இருக்கவேண்டி மடத்தில் தலைமைப் பொறுப்பை இளைஞர் கந்தசாமிக்கு வழங்க எண்ணினார். 1923-ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் பழனிக்குச் சென்று சிலநாள் தங்கி வழிபட்டுக் கொண்டிருந்தார். அப்போது கந்தசாமி ஐயாவுக்குத் துறவும் தலைமையும் வழங்கத் திருவுளம் பற்றினார். பல ஊர்களில் இருந்த, கௌமார மடாலய அன்பர்கள் அனைவரையும் பழனிக்கு வந்து சேருமாறு திருமுகம் விடுத்தார். பல ஊர்களிலிருந்து அன்பர்கள் பலரும் பழனி வந்தடைந்தனர். 29.01.1923-இல் பழனிமுருகனுக்குச் சிறப்பு வழிபாடு செய்வித்து பழனியில் முருகன் சந்நிதியில் அன்பர் அனைவர் முன்னிலையில் கல்லாடைத் துறவும் கந்தசாமி சுவாமிகள் என்ற பெயரும் இரண்டாம் பட்டமாக ஆதீன அருளாட்சியையும் வழங்கினார். இதே நிகழ்ச்சியில் கீரந்தம் மருதாசல ஐயா அவர்களுக்கும் கல்லாடை வழங்கப்பெற்றது.

கந்தசாமி சுவாமிகளுக்குப் பட்டஞ் சூட்டப்பெற்றபின் இருவருமாகப் பாண்டி நாட்டுத் தல யாத்திரை சென்று மதுரை இராமேஸ்வரம் முதலிய தலங்களை தரிசித்துத் திரும்பினர்.

பின்னர் இராமானந்த சுவாமிகள் மட்டும் மீண்டும் தலயாத்திரையாகப் புறப்பட்டு பல தலங்களை வழிபட்டு மயிலத்திற்கு வந்து தங்கியிருந்தார். எட்டு மாதங்கள் ஆயின. மயிலத்தில் தங்கியிருந்த இராமானந்த சுவாமிகளுக்கு வெப்பத் தினால் உடற்பிணி உண்டாகிப் பின்னர் இயற்கை மருத்து வத்தால் குணமாயிற்று. கந்தசாமி சுவாமிகள் குருநாதரைக் காண மயிலத்துக்கு வந்தார். குருநாதரைச் சிரவைக் கௌமார மடத்திற்குத் திரும்பியருள வேண்டினார். இராமானந்த சுவாமிகள், கந்தசாமி சுவாமிகள் செந்தில்நாயக ஐயா மற்றும் அன்பர்களுடன் சென்னைக்குப் புறப்பட்டுச் சென்று மயிலாப்பூர் கந்தகோட்டம் திருவொற்றியூர் ஆகிய தலங்களைத் தரிசித்து இருப்புப்பாதை வழியாகக் கோவைக்கு வந்து சிரவணபுரம் கௌமார மடத்திற்கு மீண்டனர்.

கந்தசாமி சுவாமிகள் நூல்கள் பலவற்றை இயற்றினார். எல்லா நூல்களிலும் பெரிய நூல் “பக்த மான்மியம்”. வடமொழியில் சந்திரதத்தர் என்னும் புலவர் “பக்தமாலா” என்னும் பெருங்காப்பியத்தை இயற்றியிருந்தார். அது வட இந்திய வைணவ அடியார்கள் 103 பேர்களின் வரலாற்றைக் கூறுவது. மலையாள மொழிபெயர்ப்பும் அதற்கு உண்டு. வடமொழி முதல் நூல், அதன் மலையாள மொழிபெயர்ப்பு ஆகிய இரண்டையும் வைத்துக்கொண்டு தமிழில் “பக்த மான்மியம்” என்னும் பெருங்காப்பிய நூலை இயற்றினார். 7373 செய்யுள்களைக் கொண்ட அப்பெரு நூலின் அரங்கேற்றம் 25.06.1929-இல் சிறப்புற நிகழ்ந்தது. நூல் அச்சிட்டு வெளியிடவும் பெற்றது. சுவாமிகள் தமிழ், வடமொழி, மலையாளம் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் வல்லவர். சுவாமிகள் இயற்றிய நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பிரபந்தங்களும் பக்தமான்மியப் பெரு நூலும் சேர்ந்து, சுவாமிகள் இயற்றிய பாடல்களின் தொகை ஏறத்தாழ 18,000 ஆகும்.

வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளின் துணைவியார் சுந்தரத்தம்மையார் 18.11.1928-இல் திருவாமாத்தூரில் முருகன் திருவடிநீழலை அடைந்தார்.

சிரவை ஆதீனம் குருமுதல்வர் இராமானந்த சுவாமிகளின் செப்புத்திருமேனி (அவரது வாழ்நாளிலேயே) 12.07.1929 சுக்கில வருடம் ஆனிமாதம் உத்திர நாளில் கௌமார மடாலயத்தில் எழுந்தருளச் செய்யப்பெற்றுத் திருக்குடநீராட்டுச் செய்யப் பெற்றது.

வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளின் நூறாவது பிறந்தநாள் விழா 06.12.1939-இல் திருவாமாத்தூரில் சிறப்புற நிகழ்ந்தது.

03.05.1942-இல் தி.மு. செந்தினாயக சுவாமிகள் திருவாமாத்தூரில் முருகப்பெருமான் திருவடி நீழலை அடைந்தார். அவரது திருமேனி அடக்கம் செய்யப்பெற்ற இடத்தில்

05.05.1947-இல் சிறுகோயில் எழுப்பிக் குடநீராட்டு நடத்தப் பெற்றது.

இந்நிகழ்ச்சிகளெல்லாம் கந்தசாமி சுவாமிகள் கலந்து கொண்டார். கோவை மாநகரை அடுத்த துடியலூரில் துடிசை கிழார் சிதம்பரனார் என்றொரு தமிழறிஞர் இருந்தார். திருமூலர் திருமந்திரத்தைப் பதிப்பித்தவர். சிறந்த தமிழறிஞர், சைவ அறிஞர். தமிழ்ச் சங்கங்களின் வரலாறு அகத்தியர் வரலாறு முதலிய சிறந்த நூல்களை எழுதியவர். தமிழ்ப்பற்றுமிக்க அவரிடம் வடமொழி வெறுப்பும் இருந்தது. ஒரு சமயம் கந்தசாமி சுவாமிகளும் துடிசைகிழாரும் சந்தித்து அளவளாவ நேர்ந்தது. மொழிப்பற்று பற்றிய பேச்சு நீண்டது. இறுதியில் சுவாமிகள் “மொழிப்பற்று வேண்டற்பால நற்பண்பு, அதே சமயம் மொழிவெறி ஒதுக்கவேண்டிய இழிதகைமை” என்று கூறி விளக்கினார்.

கொங்குநாட்டில் அங்கங்கே பல இடங்களில் கோயில் திருப்பணிகள், குடநீராட்டுகள், நூல் இயற்றல், நூல் அரங்கேற்றம் முதலிய சுயப்பணிகள் சுவாமிகளால் சலிப்பின்றிச் செய்யப்பெற்றன.

இவ்வாறெல்லாம் சிறப்பாகப் பணியாற்றிய இரண்டாம் பட்டம் கந்தசாமி சுவாமிகள் இறுதியில் 10.12.1948 சர்வதாரி கார்த்திகை 25, வெள்ளிக்கிழமை, தசமி திதி ரேவதி நாளில் முருகப்பெருமான் திருவடி நீழலை அடைந்தார்.

நிறுவனரும் குருமுதல்வருமாகிய முதற்பட்டம் இராமானந்த சுவாமிகள் இருக்கும்போதே, அவரால் இரண்டாவது பட்டமாக நியமிக்கப்பெற்ற கந்தசாமி சுவாமிகள் இவ்வுலக வாழ்வைவிட்டுப் பிரியநேர்ந்தது, இராமானந்த சுவாமிகளுக்கு எவ்வளவு கொடுத்துயரைத் தந்திருக்கும் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். இராமானந்தர் இடிந்தே போய்விட்டார். அனைவருக்கும் இது பேரிடியாக இருந்தது.

3-ஆம் பட்டம் சுந்தர சுவாமிகள்

மூன்றாம் பட்டம் சுந்தர சுவாமிகள் நம் காலத்தில் நாமெல்லாம் அறிந்தவர்கள். உள்ளத்தால் சுந்தரர். உடம்பாலும் சுந்தரர். பேச்சால் சுந்தரர். செயலால் சுந்தரர். மனம் வாக்கு காயம் மூன்றாலும் சுந்தரர். சுருங்கக் கூறினால் எல்லா வற்றாலும் சுந்தரர்.

2-ஆம் பட்டம் கந்தசாமி சுவாமிகளின் பூர்வாசிரமத் தம்பி வேலப்பக்கவுண்டர். வேலப்பக் கவுண்டரின் துணைவியார் சின்னம்மாள். இவர்களது திருமகனாராக 29.11.1929 சுக்கில, கார்த்திகை, 14, வெள்ளிக்கிழமை சதுர்த்தி திதி விசாக நன்னாளில் சுந்தர சுவாமிகள் பிறந்தார்.

பிறந்த குழந்தையைப் பெற்றோர்கள் மடத்திற்குக் கொண்டுவந்து இராமானந்த சுவாமிகளிடமும் கந்தசாமி சுவாமிகளிடமும் காட்டி மகிழ்ந்தனர். சுவாமிகள் இருவரும் சுந்தரக் குழந்தையை வாழ்த்தினர். கந்தசாமி சுவாமிகள் குழந்தையாக இருந்தபோது இராமானந்த சுவாமிகள் ஒருவரின் வாழ்த்தே கிடைத்தது. சுந்தரசுவாமிகள் குழந்தையாக இருந்த போது இராமானந்த சுவாமிகள் கந்தசாமி சுவாமிகள் ஆகிய இரு சுவாமிகளின் வாழ்த்தும் கிடைத்தது.

சுந்தரசுவாமிகள் பிறந்தபோது பெற்றோர் இட்டபெயர் சண்முகசுந்தரம். சிறுவராக மடத்திற்கு வந்தபின் எல்லாரும் “சுந்தரம்”, “சுந்தரம்”, என்றே அழைத்தார்கள். அதுவே நிலைத்துவிட்டது.

நால்வரில் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தோழமை நெறியை விளக்க வந்தவர். தம்பிரான் தோழராக விளங்கியவர். “தோழமை ஆக உமக்கு நம்மைத் தந்தனம்” என்று சிவபெருமானே கூறினார். சேரமான் பெருமானுக்கும் சுந்தரருக்கும் நெருக்கமான நட்பு இருந்தது. சேரமான் தோழர் என்று சுந்தரர் வழங்கப் பெற்றார். வள்ளற்பெருமானுடைய தமையனார் மருகர் பொன்னேரி சுந்தரம்பிள்ளை வள்ளற்பெருமானிடம் படித்தவர். ஆசிரியராகவும் புராணச் சொற்பொழிவாளராகவும் திகழ்ந்தவர்.

அவர் சிறுபிள்ளைகளுக்குப் பாடஞ்சொல்லும்போது அடித்து விடுவாராம். பிள்ளைகளை அடிக்கவேண்டாம் என்று சுந்தரம் பிள்ளைக்கு வள்ளற்பெருமான் ஒரு பாடல் பாடி அனுப்பியருளினார்கள். அப்பாடல் வருமாறு :

படிப்பதுநன் நெனத்தெரிந்த பாங்குடையாய்

மன்றுள்வெளிப் பரம னன்பே

தடிப்பதுநன் நெனத்தேர்ந்த சதுருடையாய்

அறநவின்ற தவத்தாய் வீணில்

துடிப்பதிலாத் தூயமனச் சுந்தரப்பேர்

உடையாய்என் தோழ கேள்நீ

அடிப்பதுமச் சிறுவர்களை அடிப்பதுநன்

றவஎன்மேல் ஆணை ஆணை

- திருஅருட்பா

இத்திருப்பாடலின், திருமுகப்பாடலின், முதல் மூன்றடிகளைப் படிக்கும்போது எமக்கு நம் சுந்தர சுவாமிகளின் நினைவு வந்துவிடும். பிள்ளைகளை அடிக்கும் செய்தி ஒன்றைத் தவிர மற்றதெல்லாம் நம் சுந்தரசுவாமிகளுக்கும் பொருத்தமாக இருக்கிறது. “சுந்தரப்பேர் உடையாய் என் தோழ கேள்நீ” என்று நட்புரிமையோடு, தோழமை உரிமையோடு வள்ளற்பெருமான் பாடுகின்றார். “சுந்தரர்” என்ற பேர் வந்தாலே அதனுடன் தோழமையும் உடன் வந்துவிடும் போலும். நம் சுந்தரசுவாமிகள் எல்லார்க்கும் தோழராய் விளங்கினார். குன்றக்குடி அடிகளார்க்கும் பேரூரடிகளார்க்கும் உற்ற தோழராக விளங்கினார். அதிலும் பேரூரடிகளார்க்கு இளமைக் காலத் திலிருந்தே தோழராய், இறுதிவரை இணைபிரியாத் தோழராய் விளங்கினார். ஊரன் அடிகள் என்ற நம் பெயரில் ஊரன் என்பது சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளின் பெயர். சுந்தரர் கயிலைக்குச் சென்றபோது “ஊரனே வந்தனை” என்று சிவபெருமான் வரவேற்றார். “நம்மர் ஊரன் என்றான்” என்பது சுந்தரர் வாக்கு. ஊரனடிகளாகிய நமக்கும் நம் சுந்தர சுவாமிகள் தோழர். சிவபெருமான் தோழமையாகத் தம்மைச் சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகளுக்குத் தந்தார். நம் சுந்தரசுவாமிகள் எல்லார்க்கும் தம்மைத் தோழமையாகத் தந்து மகிழ்ந்தார். சுந்தர சுவாமிகளிடமும் நாம் முதலிற் காண்பது அவருடைய தோழமைப்

பண்பு. “தோழமை என்று அவர் சொல்லிய சொல் ஒரு சொல் அன்றோ?” என்ற கம்பராமாயண வரி நினைவுக்கு வருகிறது. சுந்தர சுவாமிகள் எல்லார்க்கும் இனியர், எல்லார்க்குந் தோழர்.

உள்ளூர்ப் பள்ளியில் ஐந்தாம் வகுப்புவரை படித்தார். அப்பருவத்தில் சிறுவர்கள் மண்ணில் சிறு வீடு கட்டி விளையாடுவது பழக்கம். சிற்றில் பருவம் என்றே பிள்ளைத் தமிழில் ஒரு பருவம் உண்டு. நம் சுந்தர சுவாமிகளோ சிற்றில் கட்டி விளையாடும் பருவத்தில் சிறுசிறு கோயில்களைக் கட்டி விளையாடினார். பிற்காலத்தில் பெரும்பெரும் கோயில் திருப்பணிகளைச் செய்ததற்கு இது இளமைக்கால அறிகுறி போலும். பிள்ளைகள் சின்னச் சின்ன பொம்மைகளை வைத்து விளையாடுவார்கள். சுந்தரச் சிறுவரோ சின்னச்சின்ன விக்கிரகங்களையும் கோயில் வழிபாட்டுப் பொருள்களையும் வைத்து விளையாடினார். சிறுகோயில் கட்டுதல் சின்னச்சின்ன விக்கிரகங்களை வைத்து வழிபாடு செய்தல் இவருக்குப் பிள்ளை விளையாட்டு.

ஏழாவது வயதில் நம் சுவாமிகள் தம் பூர்வாசிரமப் பெரியப்பாவாகிய கந்தசாமி சுவாமிகளிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவராக மடத்திற்கே வந்துவிட்டார். மடத்திலேயே தங்கிச் சுவாமிகளுக்குப் பணிவிடைகள் செய்வதும் பல்வேறு பணிகளைச் செய்து பழகுவதுமாக வளர்ந்து வந்தார்.

அக்காலத்தில் பேரூரடிகளாரும் இளைஞர். இராமசாமி ஐயா என்ற பெயருடன் வெள்ளை வேட்டி பிரமச்சாரியாய்க் கௌமாரமடத்தில் இருந்துகொண்டு இராமானந்த சுவாமி களுக்கு அணுக்கத் தொண்டு புரிந்து கொண்டிருந்தார். இராமானந்தரின் அணுக்கத் தொண்டர் இளைஞர் இராமசாமிக்கும் கந்தசாமி சுவாமிகளின் பணிவிடைப் பையன் சுந்தரத்திற்கும் தோழமை ஏற்பட்டது. இவ்வாறு இளமையில் இரட்டையராக இணைந்த இவ்விளைஞர்கள் வளர்ந்து பேரூரடிகளாராகவும் சுந்தர சுவாமிகளாகவும் கொங்குநாட்டு இரட்டைத் துறவி களாய், துறவி இரட்டையர்களாய் விளங்கினார்கள். இன்று பேரூர் இளையபட்டம் மருதாசல அடிகளாரும் சிரவையாதீனம்

குருமகாசந்திநானம் குமரகுருபர அடிகளாரும் இரட்டையராகத் திகழ்கிறார்கள். பேரூரடிகளார், சிரவையாதீனகர்த்தர், பேரூராதீன இளையபட்டம் ஆகிய மூவரும் இன்றைய கொங்குநாட்டு மும்மூர்த்திகள்.

இராமானந்த அடிகளாரின் அணுக்கத்தொண்டர் இராமசாமி ஐயா மயிலம் கல்லூரிக்குச் சென்று படித்துப் புலவர் பட்டம் பெற்று, பேரூராதீன இளவரசாக ஆகிப் பேரூரில் தமிழ்க் கல்லூரி நிறுவினார். இளைஞர் சுந்தரர் மயிலம் கல்லூரிக்குச் சென்று படிப்பதில் இராமானந்தருக்கு விருப்பமில்லை. காரணம் பிரியமனமின்மை. ஆதலின் சுந்தரர் பேரூர்க் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பெற்றார். பேரூர் கல்லூரியில் படித்துப் புலவர் பட்டம் பெற்ற சுந்தரசுவாமிகள் பின்னாளில் சில காலம் பேரூர்க் கல்லூரியில் ஆசிரியப் பணியும் ஆற்றினார். சுந்தரசுவாமிகள் பேரூர்க் கல்லூரி மாணவர், பேரூர்க் கல்லூரிப் பேராசிரியர்.

கந்தசாமி சுவாமிகளின் மறைவுக்குப்பின் இவருக்குப் பொறுப்புகள் மிகுதியாயின. மடத்தின் பணிகள் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்குரிய அனைத்தையும் இவரே கவனிக்க வேண்டிய நிலையில், குருமுதல்வர் இராமானந்த அடிகளாரின் வழிகாட்டுதலோடும், திருமடத்தின் மூத்த துறவிகளாக சபாபதி சுவாமிகள், அரங்கமுத்து சுவாமிகள், சின்னசாமி சுவாமிகள், இராமகிருஷ்ண சுவாமிகள் பாப்பநாயக்கன் பாளையம் சுவாமிகள், தம்பி சுவாமிகள் என்கிற மருதாசல சுவாமிகள் ஆகியோரின் துணையோடும்; அனைத்துப் பணி களையும் கவனித்து வந்தார்.

தமிழ் அர்ச்சனை - 1953

அந்நாளில் தமிழ் அருச்சனைப் பிரச்சனை எழுந்தது. அதில் குன்றக்குடி அடிகளார் தலைநின்றார். பேரூரடிகளாரும் சுந்தர சுவாமிகளும் உடனின்றனர். கோவைகிழார் சி.ம. இராமச்சந்திரஞ்செட்டியார் வெள்ளக்கிணறு வெ.சி. சுப்பையக் கவுண்டர் முதலியோர் துணை நின்றனர்.

நாம் எழுதி வெளியிட்டுள்ள "சைவ ஆதீனங்கள்" என்ற நூலில் குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதீனத்தின் (குன்றக்குடி அடிகளாரின்) வரலாற்றைக் கூறும் பகுதியில் தமிழ் அர்ச்சனைப் போராட்டம் என்ற தலைப்பில் விரிவாக எழுதியுள்ளோம்.

தமிழ்நாட்டிலேயே முதன் முதலாகத் தமிழ் அர்ச்சனை பேரூரில் பட்டீசுவரர் கோயிலில் 23.06.1953-இல் செய்யப் பெற்றது. அந்நிகழ்ச்சியில் மேலே கூறியுள்ளவர்களும், மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனகர்த்தரும் கலந்துகொண்டனர். பேரூரடிகளாரோடு நம் சுந்தர சுவாமிகளும் இதில் பெரும் பங்காற்றினார்.

இன்று 2009. தமிழ் அர்ச்சனை முதன் முதலாக நடந்த அன்று 1953. 56 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. ஐம்பத்தாறு ஆண்டுகளுக்குப்பின்பும் தெளிவான ஒரு தீர்வு - முடிவு - ஏற்படவில்லை.

தமிழில் குடநீராட்டு - 1954

தமிழ் அர்ச்சனை போன்றே தமிழில் குடநீராட்டுச் செய்வதும் பெரிய பிரச்சனை. தமிழர்ச்சனையைத் தொடர்ந்து தமிழில் குடநீராட்டுச் செய்யும் பிரச்சனை எழுந்தது. இதில் பேரூரடிகளாரும் சுந்தரசுவாமிகளும் முன்னின்றனர்.

49 ஆண்டுகளுக்குமுன் 1954-இல் கோவையை அடுத்த கணபதியில் ஆதிவிநாயகர் திருக்கோயிலில் தமிழ்நாட்டிலேயே முதன்முதலாகத் தமிழில் குடநீராட்டு நிகழ்ந்தது. திருமுறை நெறியில் வேள்விகள் செய்து முழுவதும் தமிழிலேயே இத்திருக்குட நீராட்டு விழாவைச் செய்தவர்கள் பேரூரடிகளாரும் சுந்தரசுவாமிகளும்.

1955-இல் கௌமார மடாலயத்தில் விநாயகர் கோயிலுக்கும் தண்டபாணிக் கடவுட் கோயிலுக்கும் 1966-இல் மடாலயத் திலுள்ள எல்லாக் கோயில்களுக்கும் தமிழில் குடநீராட்டு விழாக்கள் நிகழ்ந்தன. இதற்கு முன்னும் பின்னுமான காலத்

திலும் இடைக்காலத்திலும் கொங்குநாட்டில் பற்பல கோயில் களுக்குத் தமிழில் குடநீராட்டுச் செய்யப்பெற்றது. அந்நாளில் தமிழில் வேள்வியும் குடநீராட்டும் செய்வதில் பேரூரடிகளார் சுந்தரசுவாமிகள் ஆகிய இருவர் மட்டுமே செந்தமிழ்வேள்விக் குடநீராட்டுவிழா இரட்டையர்களாகச் சிறந்துவிளங்கினர். இதற்குச் சிறிது பிற்பட்ட காலத்தில் அமுதமொழி சங்கர நாராயணனாரும், மு.பெ. சத்தியவேல்முருகனாரும் தமிழ்க்குட நீராட்டில் தலைப்பட்டு இரண்டாவது இரட்டையர்களாக, இளைய இரட்டையர்களாகத் திகழ்ந்தனர். அமுதமொழி சங்கரநாராயணன், மு.பெ. சத்தியவேல்முருகன் ஆகிய இருவருக்கும் “செந்தமிழ்வேள்விச் சதுரர்” என்ற விருதை (பட்டத்தை)ச் சென்னை வடபழனியில் நிகழ்ந்த விழா ஒன்றில் பேரூரடிகளார் சுந்தரசுவாமிகள் ஆகிய இருவர் முன்னிலையிலும் நாம் வழங்கினோம். செந்தமிழ்வேள்வியில் மூத்த இரட்டையர்களான பேரூரடிகளார் சுந்தர சுவாமிகள் ஆகிய இருவர் முன்னிலையிலும் இவ்விளைய இரட்டையர் களுக்கு விருது வழங்கியது ஒரு தனிச் சிறப்பு. நம்மால் செந்தமிழ்வேள்விச்சதுரர் விருது வழங்கப்பெற்றபின் இவ் விருவரது வாழ்வும் பணிகளும் பன்மடங்கு ஓங்கி வளர்வ தாயின. இன்றும் இவர்கள் நாடெங்கும் பரவலாகப் பேரோடும் புகழோடும் சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள். மூத்த இரட்டையர்களான பேரூரடிகளார் சுந்தர சுவாமிகள் ஆகிய இருவரின் மாணவர்கள் பலர் இன்று இத்துறையில் வல்லவர் களாகிப் பரவலாகப் பணிசெய்து வருகிறார்கள்.

3-ஆவது குருமகாசந்நிதானமாகப் பட்டமேற்பு - 1964

குருமுதல்வர் இராமானந்த அடிகள் 99-ஆம் அகவையில் 1956 டிசம்பர் 21-இல் இவ்வுலக வாழ்வை நீத்து முருகப் பெருமான் திருவடி நீழலை அடைந்தார். அதன்பின் ஏழாண்டுகள் கழித்து 1964-இல் சுந்தரசுவாமிகள் சிரவையா தினத்தின் 3-ஆவது குருமகாசந்நிதானமாகப் பட்டஞ் சூட்டப் பெற்றார்கள். 1964 வரை நம் சுவாமிகள் வெள்ளாடைத் துறவியாகவே விளங்கினார்கள். சபாபதி சுவாமிகளின்

மறைவுக்குப்பின்பே நம் சுவாமிகளுக்கு கல்லாடை வழங்கப் பெற்றது.

திருமடத்தின் தலைமைப் பதவியை ஏற்போருக்குப் பட்டாபிடேகம் பழனியில் செய்வது என்ற மரபின்படி சுந்தர சுவாமிகளின் பட்டமேற்பு விழா பழனியில் 09.02.1964 சோபகிருது தை, 27, ஞாயிறு, ஏகாதசி, மூல நன்னாளில் மிகச் சிறப்பாக நிகழ்ந்தது. பேரூரடிகளாரும், திருவாமாத்தூர் கௌமாரமடம் முருகதாச சுவாமிகளும் முன்னின்று விழாவைச் சிறப்புற நடத்தினர். குன்றக்குடி அடிகளார் எழுந்தருளிச் சிறப்பித்தார். துறவிகளும் அன்பர்களுமாக அனைவரும் நல்விழாப் பொலிவுகண்டு ஆர்ந்தனர். இளமையில் சுந்தரம் என்றும் பின்பு சுந்தரம் ஐயா என்றும் வழங்கிவந்த பெயர் ஆதீன அருளாட்சியை ஏற்றபின் சுந்தர சுவாமிகள் என வழங்கலாயிற்று.

சுவாமிகள் அருளாட்சி ஏற்றுக்கொண்ட நாளிலிருந்து கௌமார மடாலயம் புதிய தோற்றமும் ஏற்றமும் பெற்றது. சிரவையாதீன வரலாற்றில் சுந்தரசுவாமிகளின் காலம் ஒரு பொற்காலம்.

ஆறு சமயங்களுக்கும் கோயில்

சைவம், வைணவம், சாக்தம், சௌரம், காணாபத்யம், கௌமாரம் ஆகிய ஆறு சமயக்கோயில்களும் கௌமார மடத்தில் உண்டு. இவ்ஆறு சமயங்களும் கௌமார சமயத்தின் அங்கங்களாம் என்பது வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளின் கொள்கை. தண்டபாணி சுவாமிகளின் மாணவராகிய இராமானந்த சுவாமிகள் காணாபத்யம், கௌமாரம் ஆகிய இருசமயக் கடவுளுக்குக் கோயில் கட்டினார். சைவம், வைணவம், சாக்தம், சௌரம் ஆகிய ஏனைய நான்கு சமயக் கோயில்கள் சுந்தரசுவாமிகள் மடாதிபதியாக வந்தபிறகு கட்டப்பெற்றவை. சைவத்திற்கு அவிநாசியப்பர் திருக்கோயில். சாக்தத்திற்குக் கருணாம்பிகை திருக்கோயில், வைணவத் திற்குப் பண்டரீபுர பாணியில் பாண்டுரங்கர் ரகுமாயி

திருக்கோயில், செளரத்திற்கு, சூரியன் எட்டுத்திசையும் கதிர்வழிப்பவன் என்பதால் எண்கோண வடிவில் மடாலய வளாகத்தின் அக்கினி மூலையில் அழகியகோயில் என அறுசமயக் கோயில்களும் அது அதற்குரிய முறையில், கட்டிடக்கலை பாணியில், கவினுறக் கட்டப்பெற்றன. அறுசமய விழாக்களும் அவ்வவற்றுக்கு உரியமுறையில் சிறப்பாக நடத்தப் பெறுகின்றன. ஆண்டுதோறும் தமிழ்ப்புத்தாண்டன்று சூரிய வழிபாடென்று நியதி செய்யப் பெற்றது.

கார் விபத்து - 1984

24.01.1984-இல் தருமபுரிக்குச் சென்று திரும்பிக் கொண்டிருந்தபோது, சென்னை நெடுஞ்சாலையில் அவிநாசிக்கு அருகில் சுவாமிகள் கார் விபத்துக்குள்ளாயிற்று. மிகப்பெரிய விபத்து. கார் சாலை ஓரத்தில் கவிழ்ந்தது. ஓட்டுனர் அவ்விடத்திலேயே இறந்துபோனார். சுவாமிகள் காரிலிருந்து வெளியே சாலை ஓரத்தில் முட்புதரில் தூக்கியெறியப்பட்டு மயக்கமுற்றுக் கிடந்தார்கள். இக்கோரக் காட்சியைக் கண்டவர்கள் அடிபட்டுக்கிடப்பது சுவாமிகள் என்று தெரிந்து மருத்துவ மனைக்குக் கொண்டு சென்றார்கள். கோவை கே.ஜி. மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பெற்று மருத்துவம் நடந்தது. தொடை எலும்பில் பெரும் முறிவு ஏற்பட்டுச் சுவாமிகள் மிகவும் துன்புற்றார்கள். டாக்டர் கே.ஜி. பக்தவத்சலம் தான் மருத்துவம் பார்ப்பதோடு சென்னையிலிருந்து புகழ்பெற்ற எலும்பு மருத்துவ நிபுணர் மோகன்தாஸ் என்பவரையும் வருவித்துப் பார்க்கச் செய்தார். ஒரு மருத்துவக் கருத்தரங்கத்திற்காக வந்திருந்த வெளிநாட்டு மருத்துவ நிபுணர்களும் வந்து பார்த்தனர். அருட்செல்வர் மகாலிங்கம் அவர்களும் அன்னார் கே. கோவிந்தசாமி அவர்களும் அல்லும் பகலும் அயராது சுவாமி களுக்கான மருத்துவ ஏற்பாட்டைக் கவனித்து வந்தனர். சுவாமி களின் நிலையைப் பற்றிக் கவலைப்படாதவர் ஒருவரும் இல்லை. சமய உலகமே கவலையுற்றது. சமுதாயத்தலைவர்கள் கவலையுற்றனர். கவலைப்படாதவர் சுவாமிகள் ஒருவரே. சுவாமிகளது தவப்பயனாலும் மனவுறுதியாலும் அன்பர்களின்

பிரார்த்தனையாலும் சுவாமிகள் விரைவில் உடல்நலம் குணம் பெற்று மடாலயத்திற்குத் திரும்பினார்கள்.

திருப்பணிகள்

இத்தலைமுறையில் இருவர் திருப்பணிச் சக்கரவர்த்தி களாகத் திகழ்ந்தார்கள். ஒருவர் திருமுருக. கிருபானந்த வாரியார். இன்னொருவர் நம் சுந்தரசுவாமிகள். வாரியார் சுவாமிகள் திருப்பணிகளின் எண்ணிக்கையைவிட சுந்தர சுவாமிகள் திருப்பணிகளின் எண்ணிக்கை அதிகம். சிறு கோயில்களின் திருப்பணி, பெருங்கோயில்களின் திருப்பணி என்று அவற்றின் எண்ணிக்கை ஆயிரத்துக்கும் அதிகமாக இருக்கும். வாரியார் சுவாமிகளே சுந்தரசுவாமிகளைத் திருப்பணிச் சக்கரவர்த்தி என்று புகழ்ந்து போற்றினார். சக்கரவர்த்தி புகழ் சக்கரவர்த்தியாக நம் சுந்தரசுவாமிகள் திகழ்ந்தார்.

கொங்கேழு தலங்களுக்கும் பெரியஅளவில் திருப்பணி செய்து குடநீராட்டுவிழா நடத்திய பெருமை சுந்தரசுவாமி களுக்கே உரியது. அதிலும் அவிநாசி திருமுருகன்பூண்டி கோயில்கள் தொல்பொருள்துறையின் நிர்வாகத்திலுள்ளவை. திருப்பணி செய்வதை அத்துறையினர் எளிதில் அனுமதியார். அப்படியிருந்தும் அத்துறையினரின் இசைவுடன் திருப்பணி களைச் செய்து முடித்தார்.

திருவெஞ்சமாக்கூடல் கோயில் 1977-இல் குடகனாற்று அணை உடைந்ததால் ஏற்பட்ட வெள்ளப்பெருக்கில் கோயில் இருந்த இடமே தெரியாமல் முற்றிலும் அடித்துச் செல்லப் பட்டது. அதை மீண்டும் எழுப்பும் திருப்பணியைச் செய்ய எல்லாரும் அஞ்சினர், யாரும் முன்வரவில்லை. சுந்தரசுவாமிகள் தான் அத்திருப்பணியைச் செய்து முடித்தார். கொங்கு நாட்டுக்கு வெளியேயும் தமிழகம் முழுவதும் சுந்தரசுவாமி களின் திருப்பணிகள் நடந்தன.

அவிநாசித் தேர்த் திருப்பணி

அவிநாசிக் கோயிலின் தேர் தீப்பற்றி எரிந்துபோயிற்று. ஏற்பட்டது தீ விபத்து அன்று. கொங்குநாட்டில் ஏற்பட்டிருந்த

சமய எழுச்சியை, ஆன்மிக மறுமலர்ச்சியைக் கண்டு பொறுக்க லாற்றாத சில நாத்திகப் பொறுக்கிகள் வேண்டுமென்றே வைத்த தீயால் எரிந்துபோயிற்று. அரசும் காவல்துறையும் கண்டுகொள்ளவில்லை. திருக்கோயில் திருத்தேரை மீண்டும் முழுமையாகச் செய்துமுடிப்போம் என்று தேர்தல் வாக்குறுதி அளித்து வெற்றி பெற்றுப் பதவிக்கு வந்த அரசு, பேருக்கு ஒரு சிறு தொகையை வழங்கிவிட்டு ஏனோ தானோ என்று இருந்துவிட்டது. கடவுள் நம்பிக்கையற்ற கட்சி அரசு அதற்கு மேல் எதையும் செய்ய விரும்பவில்லை. கொங்குநாடே துயரத்தில் மூழ்கியது. நம் சுந்தரசுவாமிகள்தான் முன்வந்தார். பலரது உதவிகளையும் பெற்று ஓராண்டில் திருத்தேரைச் செய்து திருவிழா நடத்தினார்.

திருப்பணி வேலைகளைச் செய்வதற்கு, ஆதீனக் கட்டிடக் கலைஞர்கள், ஆதீனச் சிற்பிகள் (கற்சிலை), ஆதீனச் சிற்பிகள் (பஞ்சலோகம்) ஆதீனச்சிற்பிகள் (தேர், வாகனம் முதலிய மரச்சிற்பம்), ஆதீன ஆலய நிர்மாணக் கலைஞர்கள் (கல் வேலை, சுதைவேலை) ஆதீன உலோகக் கலைஞர்கள் (பொன், வெள்ளி, செம்பு) என வகைவகையாக ஒவ்வொன்றிலும் பலர், ஒரு பெரும்படையாகவே இருந்தனர். சுவாமிகள் அத்திருப்பணிப்படையின் சேனாதிபதியாக விளங்கினார். எள் என்பதற்குமுன் எண்ணெய் என்று எல்லாரும் வேலை செய்தார்கள். சுவாமிகளின் திருப்பணிகள் தமிழ்நாடு மட்டுமின்றிக் கடல்கடந்த நாடுகளிலும் நடந்தது.

தெய்விகப் பேரவை - 1966

1966-இல் தமிழ்நாட்டு அரசின் இந்துசமய அறநிலையத் துறையே முன்னின்று தெய்விகப் பேரவையை அமைத்தது. தெய்விகப்பேரவையைப் பற்றி எமது சைவ ஆதீனங்கள் நூலில் குன்றக்குடி அடிகளார் வரலாறு கூறுமிடத்தில் விவரமாக எழுதியுள்ளோம். இந்நூலிலும் பேரூராதின வரலாற்றில் ஓரளவு எழுதியுள்ளோம். தெய்விகப்பேரவை என்றாலே குன்றக்குடி அடிகளார் நினைவுதான் முதலில் வரும். குன்றக்குடி அடிகளாரும் பேரூரடிகளாரும் சுந்தர சுவாமிகளும் பேரவையின்

முக்கிய மூவராகத் திகழ்ந்தனர் என்பதை முன்பே குறிப்பிட்டுள்ளோம். 1966-இல் தொடங்கட பெற்றதிலிருந்து 1976-இல் பேரவை நடைபெறாது நின்றுபோன காலம்வரை 10 ஆண்டுகளும் சுவாமிகள் அதில் தீவிர ஈடுபாட்டுடன் பங்கு கொண்டார்.

சுவாமிகளின் பொன்விழா - 1978

சுந்தர சுவாமிகளின் பொன்விழா அவர்களது 50-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்க நாளில் 1978 நவம்பர் 27; 28; 29-இல் மூன்றுநாள் விழாவாக, மிசச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பெற்றது.

பொன்விழாக்குமூலில், முருகதாச சுவாமிகள், சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார், திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள் ஆகிய மூவரும் நெறியாளர்களாக இருந்தனர். இராமநாதபுரம் சேதுபதி மன்னரும் அருட்செல்வர் மகாலிங்கம் அவர்களும் மற்றும் சிலரும் புரவலர்களாக இருந்தனர். தலைவர் அன்னார் கே. கோவிந்தசாமி நாயுடு. வீ.கே. வீரண்ண செட்டியார் முதலிய வர்கள் துணைத்தலைவர்கள். செயலாளர் : பி. இராமசாமி முதலியார். மலர்க்குமூலில் திருவாமாத்தூர் வித்வான் தி.மு. சங்கரலிங்கம், சிவகளை மு. சுப்பையா, மற்றும் பலர் உறுப்பினர்களாக இருந்தனர். மலர்த்தொகுப்பு, சிரவை ஆதீனப்புலவர் ப.வே. நாகராஜன், பி.லிட். மலர் அமைப்பு சிரவை ஆதீனக் கவிஞர் பழ. தரும. ஆறுமுகம்.

விழாவின் மூன்றாம் நாளாகிய 1978.11.29, காளயுக்தி, கார்த்திகை-13-இல் பொன்விழா மலர் வெளியிடப்பெற்றது. இன்று கிடைத்தற்கரிய அம்மலரில் பற்பல அரிய செய்திகள் காணக்கிடைக்கின்றன. சுந்தரசுவாமிகள் முன்னின்று நடத்திய கும்பாபிஷேகங்களின் பட்டியல் என்று அக்காலத்திலேயே 1978-இல் 209 கும்பாபிஷேகங்களைக் கோயில் பெயருடனும் கும்பாபிஷேகத் தேதிகளுடனும் பட்டியலிட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சுவாமிகள் தலைமையில் முடிவடைந்த ஆலயத் திருப்பணிகள் என்று ஒருபட்டியல் உள்ளது. அதில் 17 கோயில்களின் பெயர்கள் பட்டியலாக உள்ளன. பட்டியலின் கீழ் பின்வருமாறு ஒருகுறிப்பு, "குறிப்பு" என்ற தலைப்புடன்

குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. “தவத்திரு சுவாமிகள் திருப்பணிக் குழுவின் தலைவராக இருந்து முழுப்பொறுப்புடன் நிறைவேற்றியருளிய திருப்பணிகள் மட்டுமே இங்கு இடம் பெற்றுள்ளன. சுவாமிகளின் ஆலோசனையின்படி நிறைவேற்றிய திருப்பணிகளும் கும்பநீராட்டுவிழா முன்னிலைகளும் மிகப் பலவாக இருப்பதால் அவைகள் இப்பட்டியல்களின் இடம் பெறவில்லை” என்பதே அக்குறிப்பு.

அடுத்து மூன்றாவதாக சுவாமிகள் தலைமையிலும் ஆலோசனையிலும் மேற்பார்வையிலும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் திருப்பணிகள் என்று பட்டியல் உள்ளது. இதில் 32 கோயில்களின் பெயர்கள் திருப்பணித் திட்ட மதிப்பீட்டுத் தொகையுடன் பட்டியலாகக் கொடுக்கப்பெற்றுள்ளன. மற்றும் பெரியநாயக்கன்பாளையம் பகுதியில் 8 கோயில்கள் என்று பட்டியல் நிறைவுறுகிறது.

இவையெல்லாம் சுவாமிகளின் 50-ஆம் ஆண்டுத் தொடக்கம் வரை 1978 வரை நடந்தவை. அதன்பின் சுவாமிகள் 16 ஆண்டுகள் 1994 வரை இருந்திருக்கிறார்கள். பொன்விழாக் காலத்திற்குப் பின்னர் வரவரப் பணிகள் மிகுந்தனவேயன்றிக் குறையவில்லை. சுவாமிகள் திருப்பணிச் சக்கரவர்த்தி என்பதற்குப் பொன்விழா மலர்ப் பட்டியல்கள் மட்டும் போதுமே. இறுதிவரை ஒரு பட்டியலிட்டால் திருப்பணிகள் 1000-க்குமேல் நீளும்.

“வீரசைவமே கௌமாரம்” என்ற தலைப்பில் டாக்டர் வை. இரத்தினசபாபதி எழுதிய கட்டுரையொன்றும் பொன்விழா மலரில் உள்ளது. நல்ல நல்ல படங்கள் பல இப்பொன்விழா மலரில் உள்ளன. இத்தலைமுறை காணற்கரிய, காணற்குரிய, பற்பல அரிய காட்சிகளை அப்படங்களிற் காணலாம். தொழில் நுட்பம் மிகமிக வளர்ந்துள்ள இந்நாளில் ஆதீனங்களும் மடங்களும் பழைமை முதல் இன்று வரையிலான படத் தொகுப்பு ஒன்றை வெளியிடுவது மிகவும் பயனுடையதாகும்.

அமெரிக்காவில் ஜோதிக்கோயில் - 1986

அமெரிக்காவில் வர்ஜீனியாவில் சுவாமி சச்சிதானந்தா ஜோதிக்கோயில் ஒன்றை நிறுவினார். அதற்கு Light of Truth Universal Shrine (லைட் ஆப் ட்ரூத் யுனிவர்சல் ஸ்ரைன்) என்று பெயரிட்டார். இப்பெயரிலுள்ள ஐந்து சொற்களின் முதலெழுத்துகளைச் சேர்த்தால் LOTUS என்றாகும். ஆகவே தமிழில் தாமரைக் கோயில் எனப் பெயர் பெற்றது. இக்கோயில் கட்டுவதில் அருட்செல்வர் மகாலிங்கம் அவர்களும் சுந்தர சுவாமிகளும் உதவினர். தாமரைக் கோயிலின் கோபுர அமைப்புக்கு வேண்டிய கருங்கல், சிவப்புக்கல் வடிவங்கள் சிலவும், மேற்கூரைக்கு வேண்டிய செப்புத் தகட்டு வேலைகள் சிலவும் கோயம்புத்தூரில் கௌமாரமடத்தில் சுந்தரசுவாமி களால் செய்யப்பெற்றுக் கப்பல் மூலம் அமெரிக்காவுக்கு அனுப்பப் பெற்றன. 20.07.1986-இல் நிகழ்ந்த இக்கோயிலின் குடநீராட்டுவிழாவுக்கு அருட்செல்வர் திரு. நா. மகாலிங்கம் அவர்கள் பேரூரடிகளாரையும் சுந்தர சுவாமிகளையும் சிலம்புச் செல்வர் ம.பொ. சிவஞானம், கீதாபோதகர் அருட்பாஅரசு திரு. கிரிதாரி பிரசாத், நீதிபதி. திரு. செங்கோட்டுவேலன் ஆகியோரையும் மற்றும் சிலரையும் அழைத்துச் சென்றார். மற்றவர்களெல்லாம் குடநீராட்டுவிழாவில் மட்டும் கலந்து கொண்டார்கள். சுந்தர சுவாமிகள் குடநீராட்டுவிழாவோடு, கோயில் அமைப்புப் பணியிலும் பங்கு கொண்டார்கள்.

109 கஜபூஜை வேள்வி - 1987

108 யானைகளை வைத்துக் கஜபூஜை செய்ய வேண்டுமென்று புதுச்சேரி (பாண்டிச்சேரி) ஓங்கார ஆசிரமம் சுவாமி ஓங்காரந்தா விரும்பினார். அதற்குரிய சூழல் புதுச்சேரியில் அமையவில்லை. அன்பர்களின் ஒத்துழைப்பும் போதவில்லை. கேரளத்திலிருந்து 108 யானைகளைப் புதுச்சேரிக்கு வருவிக்க புதுவை அரசு இசைவு தரவில்லை; மறுத்துவிட்டது. புதுவையில் நடத்த இயலாது போய்விட்டது. தமிழ்நாட்டில் பொருத்தமான, தகுந்த, ஓர் இடத்தில் நடத்தலாம் என்று சுவாமி ஓங்காரானந்தா முயன்றார். பல இடங்களைப் பார்வை

யிட்டார். இறுதியில் கோவை சிரவணபுரம் கௌமார மடமே பொருத்தமான இடமாக அமைந்தது. சுந்தர சுவாமிகள் கஜபூஜையைத் தாமே நடத்தித்தர இசைந்தார்.

கேரளத்திலிருந்து 110 யானைகள் கோவை சிரவணபுரம் கௌமார மடாலய வளாகத்திற்கு வரவழைக்கப் பெற்றன. தமிழ்நாட்டின் வனத்துறையிலிருந்து 9 யானைகள் வந்தன. மொத்தம் 119 யானைகள் 119 - யானைகளும் ஆண் யானைகள். ஆண் யானைகள் ஏன்? பெண் யானைகள் கூடாதா? என்றால் ஆண் யானைகளுக்கு நீண்ட தந்தங்கள் இருக்கும். பெண் யானைகளுக்கு தந்தங்கள் மிகவும் குட்டையாக இருக்கும். ஆண்யானை, பெண்யானை என்று சொன்னால்தான் இப்போது எல்லாருக்கும் தெரியும். களிறு, பிடி, என்று சொன்னால் பொதுமக்கள் பலருக்குத் தெரியாது. புலவர்களுக்கே தெரியும். களிறு - ஆண் யானை, பிடி - பெண் யானை. வழி பாட்டுக்குப் பொருத்தமாக நீண்ட தந்தங்களுடைய கம்பீரமான களிறுகளே கொண்டுவரப்பெற்றன. கயிலாயத்திலிருந்து வந்து சுந்தரரை அழைத்துச் சென்ற வெள்ளை யானையை “வீர வெண் களிறு” என்கிறார் சேக்கிழார் (பெரியபுராணம் 4268).

1987 மார்ச் 25; 26; 27 மூன்றுநாளும் கௌமார மடாலய வளாகத்தில் 108 கஜபூஜை உலக அதிசயங்களில் ஒன்றாக நிகழ்ந்தது. மிகப்பெரிய அளவில் உயரமான பந்தர் அமைக்கப் பெற்றது. 108 களிறுகள் பூஜைக்கு வரிசையாக நிறுத்தப் பெற்றன. 108 கலசங்களில் விநாயகப்பெருமானை ஆவாகனம் செய்து 108 வேள்விக்குண்டங்கள் அமைக்கப்பெற்றன. குண்டம் ஒன்றுக்கு நால்வர்வீதம் நானூற்றுவருக்கு மேற்பட்ட சிவாசாரியர்களும் பட்டாசாரியர் பதின்மருக்கு மேற்பட்டவர்களும் வேள்விகளைச் செய்தனர். ஆதீனகர்த்தர்கள் பலரும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட துறவியர்களும் வழிபாட்டிற் கலந்து கொண்டனர்.

மிகப்பெரிய பிரதான வேள்விக் குண்டத்தின் அருகில் நம் சுவாமிகள் அமர்ந்திருந்த தோற்றம் யானையைத் தன்

அங்குசத்தால் கட்டுப்படுத்தும் பாகனைப் போன்றிருந்தது. விழா நிகழ்ச்சிக்கு வந்திருந்த லட்சக்கணக்கான அன்பர் களையும், 119 யானைகளையும், விழா நிகழ்ச்சிகள் அனைத்தையும் அன்பெனும் அங்குசத்தால் சுவாமிகள் கட்டுப் படுத்தி வைத்திருந்தார்கள்.

அசுவமேதவேள்வி போன்ற பெருவேள்விகளை முற் காலத்தில் அரசர்கள் செய்தார்கள். நம் துறவுவேந்தர் சுந்தர சுவாமிகள் மகராஜ்* உலகமே அதுவரை கண்டிராத 108 கஜ வேள்வியைச் செய்தார். கொங்குமண்டலமே குலுங்கும் வண்ணம் நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. வெளிநாட்டிலிருந்தும் இந்தியத் துணைக்கண்டம் முழுவதிலிருந்தும் இலட்சக் கணக்கான மக்கள் வந்து கண்டு களிகூர்ந்தனர். 25 லட்சத் திற்கு மேற்பட்ட மக்கள் கலந்துகொண்டனர் என்று அன்ப ரொருவர் எழுதியுள்ளார்.

கஜபூஜை நினைவு மண்டபம்

மிகப்பெரிய அளவில் நிகழ்ந்த 108 கஜபூஜையின் நினைவாக 42 அடி அகலமும் 140 அடி நீளமும் கொண்ட பெரிய நினைவு மண்டபம் ஒன்றை முழுப் பனைமரங் களையே தூண்களாக (கால்களாக) நிறுத்திப் பனைமரத் தாலேயே விட்டங்களும் சட்டங்களும் அமைத்து முழுவதும் பனைஓலைகளாலேயே கூரைவேய்ந்து புதிய மாதிரியில் ஒரு பெரிய மண்டபத்தைக் கௌமார மடாலய வளாகத்தில் அருட்செல்வர் நா. மகாலிங்கம் அவர்கள் அமைத்தார். 05.12.1988-இல் இம்மண்டபம் மயிலம் சிவஞானபாலய சுவாமிகளால் திறந்துவைக்கப் பெற்றது.

சுவாமிகளின் மணிவிழா 1988; 1989

சுவாமிகளின் மணிவிழா 60-ஆம் அகவைத் தொடக்கத் திலும் 60-ஆம் அகவை நிறைவிலுமாக இருமுறை கொண்டாடப் பெற்றது.

* வடக்கே, துறவிகளை மகராஜ் என்று வழங்குவது இன்றும் வழக்கம்.

சுவாமிகள் பிறந்தநாள் 29-11-1929. 29-11-1988-இல் சுவாமி களுக்கு அகவை 59 நிறைந்து 60 தொடங்கிற்று. 60-ஆம் அகவை தொடக்கவிழா 1988 டிசம்பர் 5; 6; 7; மூன்று நாள் விழாவாக

05-12-1988 கௌமார மடாலயத்தின் 80-ஆம் ஆண்டுவிழா

06-12-1988 கௌமார சபையின் 70-ஆம் ஆண்டுவிழா

07-12-1988 சுவாமிகளின் 60-ஆண்டு நாண்மங்கலத் தொடக்கவிழா

என்று முப்பெரும் விழாவாகக் கொண்டாடப் பெற்றது.

கௌமார மடத்திற்கு 80 நிறைவு

கௌமார சபைக்கு 70 நிறைவு

சுவாமிகளுக்கு 60 தொடக்கம்

என ஒருவகைப் பொருத்தமாக அமைந்தது.

முப்பெருவிழாவின் முதல் நாள் 05-12-1988 காலையில் விழாவின் முதல் நிகழ்ச்சியாக 108 கஜபூஜை உலகப் பெருவேள்வி நினைவுமண்டபத்தின் திறப்புவிழா நிகழ்ந்தது. அருட்செல்வர் திரு. நா. மகாலிங்கம் அவர்களால் முழுவதும் பணைப் பொருள்களாலேயே நிர்மாணிக்கப்பெற்ற புதுமையான இம்மண்டபத்தை மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் சிவஞான பாலய சுவாமிகள் திறந்து வைத்தார்கள்.

06-12-88 செவ்வாய் பிற்பகல் தமிழகத் துறவியர் பேரவையின் கூட்டம் நிகழ்ந்தது. மடாதிபதிகள் துறவிகள் பலர் கலந்துகொண்டனர். நாமும் கலந்து கொண்டோம். இத் துறவியர்பேரவை விஸ்வ இந்து பரிஷத் சார்பில் அப்போது நடைபெற்று வந்தது. பேரூரடிகளாரும் சுந்தர சுவாமிகளும் நாமும் அதன் அமைப்பாளர்களாக இருந்தோம்.

07-12-88 புதன்கிழமை காலையிலும் முற்பகலிலும் திருப்பெருந்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் தலைமையில் சுந்தர சுவாமிகளுக்கு நாண்மங்கல நன்னீராட்டு விழாவும், மாலை

யில் அருட்செல்வர் திரு. நா. மகாலிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் பொதுமக்கள் சார்பில் பாராட்டுவிழாவும் நிகழ்ந்தன. காலை நிகழ்ச்சி நாம் கலந்துகொண்டோம். மாலை நிகழ்ச்சியில் பாராட்டுரையும் பகர்ந்தோம்.

60-ஆம் அகவை நிறைவுமணி விழா இருவேறு நாள் களில் இருவேறு இடங்களில் இருவேறு ஏற்பாட்டில் நிகழ்ந்தது.

19-11-1989 ஞாயிறு மாலை கோவை மணி மேல்நிலைப் பள்ளி நானி கலையரங்கத்தில் முப்பெரும் ஞானிகள் விழா - சுவாமி சரவணானந்தா முத்துவிழா, சுவாமி சச்சிதானந்தா வைரவிழா, சுந்தரசுவாமிகள் மணிவிழா - என்று நிகழ்ந்தது. இவ்விழாவை ஒரு தனி ஏற்பாடாக அருட்செல்வர் திரு. நா. மகாலிங்கம் அவர்கள் செய்திருந்தார். முப்பெரும் ஞானிகளுக்கும் பொன்னாடை அணிவித்து, வாழ்த்துமடல் அளித்து வணங்குதல், சுந்தரசுவாமிகள் மணிவிழா மலர் வெளியீடு, முப்பெரும் ஞானிகளுக்குப் பாராட்டுரைகள் நினைவுப் பரிசு வழங்குதல் என நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. இந்நிகழ்ச்சிகளுக்குக் கிறிஸ்தவப் பாதிரியார் ஒருவரையும் இஸ்லாமிய அறிஞர் ஒருவரையுங்கூட அருட்செல்வர் அழைத்திருந்தார். வேதாத்திரி மகரிஷி தலைமையில்தான் இவ்விழா நிகழ்ந்தது. சுவாமி சரவணானந்தா, சுவாமி சச்சிதானந்தா, வேதாத்திரி மகரிஷி ஆகியோரிடமும் அருட்செல்வர் ஈடுபாடு கொண்டவர். அவர்களையும் சேர்த்துப் பாராட்ட வேண்டும் என்பதற்காகவே அருட்செல்வர் இவ்வேற்பாட்டைச் செய்திருந்தார்.

சரியாக 60 நிறைவு மணிவிழா கௌமார மடாலயத்தில் 27-11-1989 திங்கட்கிழமை விசாக நாளில் கொண்டாடப் பெற்றது. சுவாமிகள் பிறந்த ஆங்கிலத்தேதி 29 என்றாலும் பிறந்த நட்சத்திரத்தில் நடத்த வேண்டும் என்பதால் 27-ஆம் தேதி விசாக நட்சத்திரத்தன்று வைத்துக் கொண்டார்கள்.

காலை விழா திருவாவடுதுறை ஆதீனகர்த்தர் சிவப்பிரகாச தேசிக பண்டார சந்நிதிகள் தலைமையிலும் மாலைவிழா

காஞ்சி காமகோடி பீடம் ஜகத்குரு ஜெயேந்திர சுவாமிகள் தலைமையிலும் நிகழ்ந்தன. காலை நிகழ்ச்சியில் திருப்பனந்தாள் சுவாமிகள் வரவேற்புரையாற்றினார். நகரப் பெருமக்கள் பலர் வணக்கவுரை கூறினர். மாலை நிகழ்ச்சியில் குன்றக்குடி அடிகளார் தேவார பாடசாலையைத் தொடங்கிவைத்தார். நெருர் பிரமேந்திர சுவாமிகள் மடம் தேஜோமயானந்த சுவாமிகள் ஆகம பாடசாலையைத் தொடங்கிவைத்தார். மயிலம், பேரூர், சூரியனார்கோயில், காஞ்சி தொண்டமண்டல ஆதீனகர்த்தர் களும், சிதம்பரம் மௌனமடம் திருவாரூர் தட்சிணாமூர்த்தி மடம் மடாதிபதிகளும், திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் சுவாமி களும் சென்னை மயிலை குருஜி சுந்தரராம் சுவாமிகளும் பாராட்டுரை பகர்ந்தனர்.

இம்மூன்று விழாக்களையுமே மிகச் சிறப்பாக நடத்தியவர் அருட்செல்வர் மகாலிங்கம் அவர்கள்தான். அதிலும் 1988-ல் நிகழ்ந்த 60-ஆம் அகவை தொடக்க விழாவாகிய முதல் விழாவில் அருட்செல்வர் தானே எல்லாவற்றையும் நேரில் இருந்து கவனித்ததோடு ஓடி ஆடிப் பணியாற்றினார். விருந்திற்கு அவரே அழைத்துச் சென்று பந்தியில் அமர்த்தி எதிரே நின்று உபசரித்த காட்சி இன்றும் எம் கண்முன் நிற்கிறது. அவர் வீட்டுத் திருமணம் போலவே நடத்தினார். அவர் வீட்டுத் திருமணத்தில்கூட அவர் இப்படி ஓடி ஆடிப் பணியாற்றிய தில்லை. சுவாமிகளின் விழாவில் அவர் இப்படி எல்லா வற்றையும் நேரில் கவனித்து ஓடி ஆடிப் பணியாற்றியது சுவாமிகளின்மீது அவர் கொண்டிருந்த அன்பையும் மதிப்பையும் இருவர்க்கும் உள்ள நெருக்கத்தையும் காட்டுவதாக இருந்தது.

திருப்பெருந்துறைத் திருப்பணி 1990

திருப்பெருந்துறைக் கோயில் மாணிக்கவாசகரால் கட்டப் பெற்றது. திருவாவடுதுறை ஆதீன ஆட்சிக்கு உட்பட்டது. 100 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் திருப்பணி செய்யப்படாமல் இருந்தது. தொடர்ந்து மூன்று சந்திதானங்கள் முயன்றும் முடிய வில்லை. ஒரு சமயம் காரைக்குடி கம்பன் அடிப்பொடி சா. கணேசன் அவர்களும் முயன்றும் ஒன்றும் நடைபெற

வில்லை. திருப்பெருந்துறைத்தேரும் 50 வருடங்களுக்கு மேலாக ஓடவில்லை. திருப்பணியும் நடக்கவில்லை தேரும் ஓடவில்லை என்று காஞ்சி காமகோடிபீடம் பெரியவர் சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி சுவாமிகள் தம்மிடம் வரும் தகுந்த முக்கியஸ்தர்களிடம் மனம் வருந்திச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். கடைசியாகத் திருப்பெருந்துறைத் திருப்பணி நம் சுந்தர சுவாமிகளிடம் வந்தது. 100 ஆண்டுகளாக நடக்கா திருந்த திருப்பணியைச் சுந்தரசுவாமிகள் செய்து முடித்து 25.06.1990-இல் குடநீராட்டுவிழா நடத்தினார். 50 ஆண்டுகள் ஓடாதிருந்த தேரை ஓடச்செய்து திருப்பெருந்துறைத் தேர்த் திருவிழாவை நடத்தினார். இப்பணிகளில் செயலாளராக இருந்து சுவாமிகளின் வலக்கரமாகத் திகழ்ந்தவர் ஈரோடு கயிலைமணி மு. அழகப்பன் அவர்கள். சுந்தர சுவாமிகளைப் போற்றுவதோடு கயிலைமணி அழகப்பனாரையும் பாராட்ட வேண்டும்.

சுந்தர சுவாமிகளின் திருப்பணிகள் தமிழ்நாட்டில் மட்டு மன்றிக் கடல்கடந்த நாடுகளிலும் நடந்தன. மலேசியா, சிங்கப்பூர் முதலிய நாடுகளில் நடைபெற்ற திருப்பணிகளில் சுந்தர சுவாமிகளின் பணியும் உண்டு.

சுவாமிகளின் பேச்சுத்திறன்

சுவாமிகளின் உரையாடல் இனிமையானது, கனிவானது. சாதாரணமாக எல்லாருடனும் பேசும்போதே சுவாமிகள் இனிமையாகப் பேசுவார், கனிவாகப் பேசுவார், அதிர்ந்து பேசமாட்டார். சாதாரணப் பேச்சே இப்படியென்றால், இன்னும் சொற்பொழிவு எப்படி இருக்கும். “கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகையவாய், கேளாரும் வேட்ப மொழிவதாம் சொல்” என்னும் திருக்குறள் சொல்வன்மை அதிகாரக் குறட்பாவுக்கு எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்வது சுவாமிகளின் சொற்பொழிவுகள்.

விழிக்குத்துணை திருமென்மலர்ப் பாதங்கள் மெய்மைகுன்றா மொழிக்குத்துணை முருகா எனும் நாமங்கள் முன்புசெய்த பழிக்குத்துணை அவன் பன்னிருதோளும் பயந்ததனி வழிக்குத்துணை வடிவேலும் செங்கோடன் மயூரமுமே.

என்ற கந்தரலங்காரப் பாடலைப் பாடியே சுவாமிகள் தம் உரையைத் தொடங்குவார்கள். “விழிக்குத்துணை” என்று சுவாமிகள் பாடத்தொடங்கியவுடனேயே அவை நிசப்தமாகி விடும். ஒரு சாந்நித்தியம் உண்டாகும். சுவாமிகள் குரல் வெண்கலக்குரல். பேச்சு வெண்கல மணி ஓசை போன்று இருக்கும். “விழிக்குத்துணை” என்ற கடவுள் வணக்கப் பாடலே எல்லாரையும் கவர்ந்துவிடும், கட்டிப்போட்டுவிடும்.

சமயவிழாக்கள், இலக்கிய விழாக்கள், மாநாடுகள், கும்பாபிடேகங்கள் தங்கள் மடாலய கௌமாரசபை எனச் சுவாமிகள் பல்லாண்டு காலம் பல இடங்களில் ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளையெல்லாம் கணக்கிட்டால் ஆயிரக்கணக்கில் ஆகும்.

பெரியபுராணத்தில் சுவாமிகள் பெரிதும் ஈடுபாடும் புலமையும் உடையவர்கள். ஒருசமயம் சுவாமிகளது பொன்விழா ஆண்டில் 1978-இல் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் சுவாமிகளை, சொர்ணம்மாள் அறக்கட்டளைச் சொற்பொழிவுகளாற்ற அழைத்தது. பெரியபுராணத்தில் கவிநலம், பெரியபுராணத்தில் பக்திச்சுவை, பெரியபுராணத்தில் சமுதாயநோக்கு என்ற மூன்று தலைப்புகளில் மூன்று நாள்கள் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறை வெளியீடான தமிழாய்வு இதழில் அப்பொழிவுகள் வெளிவந்தன. பின்னர் நூல்வடிவில் பல்கலைக்கழக வெளியீடாகவும் வெளிவந்தது. 1986-இல் வானதி பதிப்பக வெளியீடாக “பெரியபுராணத்தில் சமுதாய நோக்கு” என்ற பெயருடன் வெளிவந்துள்ளது.

சுவாமிகளின் செயல்திறன்

பேச்சுத்திறன் மிக்கவர்கள் செயல்திறனுடையவர்களாக இருப்பதில்லை. செயல்திறன் மிக்கவர்கள் பேச்சுத்திறனுடையவர்களாக இருப்பதில்லை. இதுவே பொதுவாக எங்கும் காண்பது. ஆனால் சுவாமிகளோ பேச்சுத்திறன் செயல்திறன் ஆகிய இரண்டிலுமே சிறந்து விளங்கினார்கள்.

திருக்கோயில் திருப்பணிகளை ஆயிரக்கணக்கில் செய்து திருப்பணிச் சக்கரவர்த்தியாக விளங்கியது, தமது மடாலயத்தைப் பன்மடங்கு அபிவிருத்தி செய்து மேம்படுத்தியது முதலிய செயல்கள் சுவாமிகளின் செயல்திறனைக் காட்டும்.

திருவிழாக்களிலும், விசேட நாள்களில் பூஜைக் காலங்களிலும் தெய்வ விக்கிரகங்களை அலங்காரம் செய்வதில் சுவாமிகளுக்கு நிகராவார் யாருமில்லை. நெடுநேரம் மெய் வருத்தம் பாராது தெய்வத் திருமேனிகளை அலங்கரிப்பார்கள். வடஇந்திய யாத்திரை முதலியன செய்யும்போது இவ்வலங்காரப் பணிக்கென்றே அதற்குரிய ஆடை ஆபரணங்கள் முதலிய உபகரணங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து வாங்கி வருவார்கள். அலங்காரம் செய்யும்போதும் பூசை செய்யும்போதும் அந்த மூர்த்திகள் இவருடன் பேசும், சிரிக்கும், சில அருளாடல்களையும் காட்டும் என்று சுவாமிகளின் பூசைக்கு உதவி யாளர்களாக உள்ளவர்கள் உணர்ந்து கூறுவர். திருப்பணிச் சக்கரவர்த்தியாகத் திகழ்ந்த சுவாமிகள் அலங்காரச் சக்கரவர்த்தியாகவும் திகழ்ந்தார்கள்.

தலயாத்திரைச் செல்வராகவும் சுவாமிகள் விளங்கினார்கள். தமிழ்நாட்டுத் தலங்களேயன்றி வட இந்தியாவிலுள்ள பல திருத்தலங்களுக்கும் நூற்றுக்கணக்கான அன்பர்களை அழைத்துச் சென்று தரிசனம் செய்து வைப்பதில் சலியாத ஆர்வத்துடன், திகழ்ந்தார்கள். காசி, ரிஷிகேசம், ஹரித்துவாரம், பத்ரிநாதம், கேதாரநாதம் முதலிய திருத்தலங்களுக்குச் சுமார் 15 முறையும், சுந்தரமூர்த்திநாயனார் குருபூசைக்குத் திருவஞ்சைக் களத்திற்கு 35 ஆண்டுகளும், திருச்செந்தூர் ஆவணித் திருவிழாவிற்கு 32 ஆண்டுகளும், திருவாமாத்தூர் தண்டபாணி சுவாமிகள் குருபூசைக்கு 25 ஆண்டுகளும் அன்பர்களோடு சென்று வந்திருக்கிறார்கள். மலேசியா, சிங்கப்பூர், இலங்கை, அமெரிக்கா, சுவிட்சர்லாந்து ஆகிய கடல் கடந்த நாடுகளுக்குச் சென்ற போதும் தகுந்த அன்பர் சிலரை உடனழைத்துச் சென்றார்கள்.

சமயப் பணியோடு சமுதாயப்பணிகள்

சுவாமிகள் சமயப் பணிகளோடு மட்டும் நிற்கவில்லை. சமுதாயப்பணிகள் பலவற்றையும் செய்தார்கள். சமயப்பணிக்கு வேதாகம பாடசாலையையும் தேவார பாடசாலையையும் தொடங்கியவர்கள், பொதுக்கல்விப் பணிக்காக மழலையர் பள்ளி முதல் மேல்நிலைப் பள்ளி வரை நிறுவினார்கள். தொழிலதிபர் அருட்செல்வர் டாக்டர் நா. மகாலிங்கம் அவர்களுக்குத் தம் மடாலய வளாகத்தில் இடங்கொடுத்து, குமரகுரு தொழில்நுட்பக் கல்லூரியை ஏற்படுத்த உதவினார்கள். அக்கல்லூரி நிர்வாகத்திற்குத் தம் வாழ்நாளின் இறுதிவரை தாமே தலைவராக இருந்து சிறப்பித்தார்கள்.

பிற மதங்களைச் சேர்ந்திருந்தவர்கள் தாய்மதம் திரும்ப விரும்பியபோது உரிய முறையில் சுத்தியளித்து தாய் மதத்தில் சேர்த்து உதவினார்கள்.

நாட்டில் சாதிப்பூசல்கள் அதிகமாக இருந்த ஒரு சமயத்தில் சாதித் தலைவர்களும் சமயத் தலைவர்களும் சந்தித்துக் கலந்துரையாடும் ஒரு கூட்டத்தை, விஸ்வஇந்து பரிஷத்தின் அறவழிகாட்டும் துறவியர் ஆன்றோர் பேரவையின் சார்பில் தமது மடாலயத்திலேயே, கூட்டினார்கள். அச்சமயம் ஆன்றோர் பேரவைக்குச் சுந்தரசுவாமிகளும் பேரூரடிகளாரும் நாழுமே அமைப்பாளர்களாக இருந்தோம். 1988 நவம்பர் 13-இல் கௌமார மடத்தில் கூடிய அக்கூட்டத்திற்கு சாதிசங்கங்கள், சமுதாய அமைப்புகளின் தலைவர்களாகவும் பிரதிநிதிகளாகவும் 52 பேர் வந்திருந்து கலந்துகொண்டனர். சமயத் தலைவர்களாக எங்கள் மூவரோடு திருவாவடுதுறை ஆதீனம் சுந்தரமூர்த்தித் தம்பிரான் சுவாமிகளும் வன்னிய அடிகளாரும் கலந்துகொண்டனர். இக்கூட்டத்தில் சாதி மோதல்களின் காரணங்களும் சாதி மோதல்களைத் தவிர்ப்பதற்கான வழி முறைகளும் நன்கு விரிவாக ஆராயப் பெற்று பல நல்ல தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றப் பெற்றன. இக்கூட்டத்தைப் பற்றிய செய்திகள் தினமணி, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் நாளிதழ்

களில் வெளியாயின. இக்கூட்டத்தால் சில நல்ல பயன்கள், உருப்படியான பயன்கள் விளைந்ததை நாங்கள் கண்டோம்.

இறுதிக் காலத்தில் இரண்டு ஆண்டுகள் தமிழ்நாடு அரசின் மதுவிலக்குப் பிரச்சாரக்குழுவில் சுவாமிகள் உறுப்பினராக இருந்தார்கள்.

விஸ்வ இந்து பரிஷத் தொடர்பு

தொடக்க காலத்திலிருந்தே விஸ்வ இந்து பரிஷத்துக்கும் சுவாமிகளுக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டது. சுவாமிகளும் பேரூரடிகளாரும் நாமும் விஸ்வ இந்து பரிஷத்தின் அறவழி காட்டும் ஆன்றோர் பேரவைக்கு அமைப்பாளர்களாக இருந்தோம். அகில இந்தியாவிலும் பல இடங்களில் நிகழ்ந்த மாநாடுகள் கூட்டங்கள் பலவற்றில் கலந்துகொண்டோம். கன்னியாகுமரி யிலிருந்து சென்னை வரை நடத்திய 1000 கிலோ மீட்டர் ஆன்மீகப் பாதயாத்திரையை முன்னின்று நடத்தினோம்.

சுவாமிகளின் முத்திப்பேறு

பள்ளிப் பருவத்திலேயே மடத்திற்கு வந்து தொண்டராகவும் தலைவராகவும் ஐம்பதாண்டுகளுக்குமேல் அருந்தொண்டாற்றிய நம் சுவாமிகள் அறுபத்தைந்தாம் அகவையில் 1994-ஜூன்-14, பவ, வைசாசி, 31, செவ்வாய்க்கிழமை, வளர்பிறை, சஷ்டி, மகம் நாளில் இறுதியாக முருகப்பெருமான் திருவடி நீழலை அடைந்தார்கள். ஆதீனகர்த்தர்கள், மடாதிபதிகள், துறவிகள், சாதுக்கள், அறிஞர்கள், முக்கிய பிரமுகர்கள், அன்பர்கள், பொதுமக்கள் எனப் பல்லாயிரவர் கூடி, அஞ்சலிக் கூட்டமும் சமாதிக் கிரியைகளும் உரியவாறு நிகழ்ந்தன.

பத்தாம் நாள் சமாதி வழிபாடு மோகூஷ தீபம் 23.06.1994 வியாழக்கிழமையன்று நிகழ்ந்தது. மயிலம், பேரூர், போரூர், சிதம்பரம் மௌனமடம் ஆகியவற்றின் ஆதீன கர்த்தர்களும், இந்து முன்னணி மாநில அமைப்பாளர் இராம. கோபாலன், அருட்செல்வர் மகாலிங்கம், நீதிபதி செங்கோட்டுவேலன், டி.ஆர். கார்த்திகேயன் ஐ.பி.எஸ். ஈரோடு கயிலைமணி

அழகப்பன், சிவகளை மு. சுப்பையா ஆகியோரும் கலந்து கொண்டனர். நாமும் கலந்துகொண்டு உரையாற்றினோம்.

சுந்தர சுவாமிகள் காலம் மடத்திற்கு ஒரு பொற்காலம்.

அவர் பணியாற்றியதும் ஒரு பொன்விழாக் காலம், ஏறத்தாழ 50 ஆண்டுகள், ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலுங்கூட, சுந்தரசுவாமிகளுடன் ஒரு சகாப்தம் நிறைந்தது.

4-ஆம் பட்டம் குமரகுருபர சுவாமிகள்

3-ஆம் பட்டம் சுந்தர சுவாமிகளுக்குப் பிறகு 4-ஆம் பட்டமாக இப்போது எழுந்தருளியிருப்பவர்கள் சுந்தரசுவாமி களின் பூர்வாசிரமத் தம்பி மகனார் ஆவார்கள்.

தொடக்கமுதலே இவ்வாதீனத்தில் ஒருவருக்குப்பின் ஒருவராகத் தம்பிமகனார்களே பட்டத்திற்கு வருவது இயல்பாக அமைந்துவிட்டது.

நிறுவனரும் குரு முதல்வருமான இராமானந்த சுவாமி களின் தம்பி மகன் 2-ஆம் பட்டம் கந்தசாமி சுவாமிகள். கந்தசாமி சுவாமிகளின் தம்பி மகன் 3-ஆம் பட்டம் சுந்தர சுவாமிகள். சுந்தர சுவாமிகளின் தம்பி மகன் இப்போது 4-ஆம் பட்டம் குமரகுருபர சுவாமிகள்.

பிறந்த ஊர்

இவர்கள் எல்லாருமே சரவணம்பட்டியில் (சிரவண புரத்தில், சிரவையில்) பிறந்தவர்கள்தாம். முதல்வர் இராமானந்த சுவாமிகள் தம் சொந்த இடத்திலேயே மடங்கட்டினார். அவருடனிருந்த சபாபதி சுவாமிகள் தம் சொத்துகளை மடத்திற்கு எழுதி வைத்தார். இரண்டாம் பட்டம் கந்தசாமி சுவாமிகளும் தம் சொத்து முழுவதையும் மடத்திற்கு எழுதிக் கொடுத்துவிட்டார். இன்று பல கோடி ரூபாய் மதிப்புள்ள பரந்து விரிந்த நிலப்பரப்பைக் கொண்ட கௌமாரமடத்தின் வளாகம் முழுவதும் அதன் மடாதிபதிகளின் பூர்வீக சொத்தே ஆகும்.

பெற்றோர்

சுந்தர சுவாமிகளின் பூர்வாசிமரத் தம்பி நடராசக் கவுண்டர். நடராசக் கவுண்டர் வள்ளியம்மாள் இணையருக்கு மூன்றாவது மகனாகக் குமரகுருபர சுவாமிகள் பிறந்தார்.

பிறப்பு

பிறந்த நாள் 06-08-1970, சாதாரண, ஆடி, 1, உத்தரநாள்.

பெயர் சூட்டல்

சுந்தரசுவாமிகள் இவருக்குக் குமரகுருபரன் என்று பெயர்சூட்டி அருளினார்கள். வீட்டில் "குமார்" என்று செல்லமாக அழைப்பார்கள்.

கல்வி

தொடக்கக்கல்வி ஐந்தாம் வகுப்பு வரை சரவணம் பட்டி ஊராட்சி ஒன்றியத் தொடக்கப்பள்ளி. ஆறாம் வகுப்பு முதல் பத்தாம் வகுப்பு வரை கௌமார மடாலயத்தின் இராமானந்த அடிகளார் உயர்நிலைப் பள்ளி. பீளமோடு சர்வஜன மேனிலைப் பள்ளியில் பன்னிரண்டாம் வகுப்பில் தேர்ச்சி. அஞ்சல்வழி அறிவியலில் இளநிலைப்பட்டம். பி.எஸ்சி. (B.Sc.) அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து அஞ்சல் வழியாக முதுகலைப்பட்டம் (தமிழ் எம்.ஏ.) இப்போது தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் முனைவர் பட்டத் திற்கு ஆராய்ச்சி.

சமயப் பயிற்சி

சிறு குழந்தையாக இருந்தபோதே பெற்றோர்கள் மடாலயத் திற்கு அருகிலுள்ள தோட்டத்திற்குக் குடியேறியதால் குமர குருபரருக்கு மடாலயத்தைச் சுற்றியே இருக்கும் வாய்ப்பு அமைந்தது. மாணவப் பருவத்திலிருந்தே கௌமாரமடத்து நிகழ்ச்சிகளில் தவறாமல் கலந்துகொள்வது, மேனிலைக் கல்வியை நிறைவு செய்தபின் சுந்தர சுவாமிகளுக்குப் பணி விடை செய்வதில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக்

கொண்டது. சுவாமிகளுடன் பல திருத்தலங்களுக்கு யாத்திரை சென்று வந்தது, சுவாமிகளுக்கு அணுக்கத் தொண்டராகப் பல பணிகளிலும் உதவி செய்து வந்தது ஆகியவற்றால் ஓரளவு சம்பப் பயிற்சியைப் பெற்றார். சுவாமிகளும் ஓய்வு நேரங்களில் பயிற்சியளித்தார்கள். 1994 தைப்பூசத் திருநாளில் தீட்சையும் அளித்தருளினார்கள்.

பட்டமேற்பு 1994

சுவாமிகள் 14-06-1994-இல் திடீரெனப் பரிபூரணமடையவே இருபத்துநான்கு வயதே ஆன இளைஞராக இருந்த குமார் என்னும் குமரகுருபரன் பட்டமேற்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. சமாதிக்கிரியைக்காக சுவாமிகளின் பூத உடல் அபிடேகம் செய்யப்பெறும் போதே சுவாமிகளின் அணுக்கத் தொண்டர் குமரகுருபரருக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பெற்றுக் கல்லாடையும் குமரகுருபர சுவாமிகள் என்ற திருநாமமும் வழங்கப் பெற்றது. சுவாமிகள் திருவுள்ளத்தை அறிந்திருந்த பேருருடிகளாரும், கௌமாரமடத்தின் அடியவர்களும், வந்திருந்த ஆதீனகர்த்தர்களும் மடாதிபதிகளும் ஆசியருள, பட்டமேற்ற குமரகுருபர சுவாமிகள் சுந்தர சுவாமிகள் சமாதிக் கிரியை களை முறைப்படி நடத்தி நிறைவு செய்தார்.

மடாலயக் கோயில்களின் குடநீராட்டு விழா 1996

குமரகுருபர சுவாமிகள் பட்டத்திற்கு வந்தவுடனேயே சுந்தர சுவாமிகள் போன்று விரைந்து செயலாற்றத் தொடங்கினார். முதற்பெரும் பணியாக மடாலயக் கோயில் திருப்பணிகளை எடுத்துக்கொண்டார். சுந்தரசுவாமிகள் காலத்தில் 1985-இல் குடநீராட்டுவிழா நடந்திருந்தது. பத்தாண்டுகளுக்குமேல் ஆகி விட்டதால் அனைத்தையும் புதுப்பிக்க வேண்டியிருந்தது. கோயில்கள் அனைத்தையும் உரியமுறையில் நன்கு புதுப்பித்து வண்ணந்தீட்டிப் பொலிவாக்கித் திருப்பணிகளை நிறைவேற்றி குடநீராட்டு விழாவுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்தார். 15-09-1996-இல் மடாலயக் கோயில்களின் குடநீராட்டு விழா மிகச் சிறப்பாக நிகழ்ந்தது. ஆதீனகர்த்தர்கள் மடாதிபதிகள் பலரும் கலந்து கொண்டனர். நாமும் கலந்துகொண்டோம். குன்றக்குடி

ஆதீனகர்த்தர் பொன்னம்பல அடிகளாரும் கலந்துகொண்டார். பொன்னம்பல அடிகளார் பட்டத்திற்குவந்த புதிது. பட்டத்திற்கு வந்து ஓராண்டுதான் ஆகியிருந்தது. குமரகுருபரரும் பட்டத்திற்கு வந்த புதிது. வந்திருந்தோர் பலரும் மூத்த துறவிகள். குன்றக்குடி அடிகளாரோடும் சுந்தர சுவாமிகளோடும் பழகியவர்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இவ்விரு இளந்துறவியர்களின் இனிய காட்சியும் செயல்மாட்சியும் மகிழ்ச்சியையும் நம்பிக்கையையும் அளித்தது.

தண்டபாணி சுவாமிகள் ஆய்வுக் கருத்தரங்கம் 1998

வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் 1898-இல் முத்தி அடைந்தார். அவரது நினைவு நூற்றாண்டுவிழா 1998-இல் வந்தது. சிரவணபுரம் கௌமாரமடம் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைந்து வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகள் நினைவு நூற்றாண்டுவிழா ஆய்வுக் கருத்தரங்கம் ஒன்றை மூன்று நாள் மாநாடாகச் சிறப்புடன் நடத்திற்று. 1998 ஜூன் 19; 20; 21 மூன்று நாளும் சிரவணபுரம் கௌமார மடாலயத்தில் தண்டபாணி சுவாமிகளைப் பற்றிய ஆய்வு மாநாடு நடந்தது. ஏறத்தாழ இருநூறு ஆய்வாளர்கள் ஐநூறு பார்வையாளர்கள் கூடினர். இலக்கணம், இலக்கியம், தமிழுணர்வு, சமயம், வாழ்வியல் என்ற ஐந்து தலைப்புகளில் 13 அமர்வுகளில் 171 கட்டுரைகள் படித்து விவாதிக்கப் பெற்றன.

ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அனைத்தும் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து முன்னரே வருவிக்கப் பெற்று “தண்டபாணி சுவாமிகள் ஆய்வுமாலை” தொகுதி 1, தொகுதி 2, என இரு புத்தகங்களாக (இரண்டு புத்தகங்களும் சேர்ந்து 1413 பக்கங்கள்) அச்சிடப்பெற்று ஆய்வுக் கருத்தரங்கு தொடங்குவதற்கு முன்னமேயே, பேராளர்கள் பதிவு செய்யும் போதே பையில் போட்டுப் பேராளர்களுக்கும் பார்வையாளர்களுக்கும் வழங்கப் பெற்றன.

மாநாடுகள் பலவற்றில் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் அச்சிடப் பெறாது போவதே பழக்கம். அச்சிடப் பெற்றாலும் நீண்ட காலத்திற்குப் பின்பு அச்சிடப் பெற்று வெளிவருவதே பழக்கம்.

அவ்வாறின்றி முன்னமேயே முழுமையாக அச்சிட்டு வழங்கியது இந்த மாநாட்டின் பெருஞ்சிறப்பு. கருத்தரங்கில் கலந்து கொண்ட அனைவர் கையிலும் ஆய்வுமாலை இருதொகுதி நூல்கள் இருந்தன. கட்டுரை வாசித்த ஆய்வாளர் ஆய்வு மாலை நூலைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு அதிலுள்ள கட்டுரையை வாசிக்க, கேட்போரும் ஆய்வுமாலை நூலைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு, ஆய்வாளர்கள் சொன்ன பக்க எண்களைப் புரட்டிப் பார்த்துக் கொண்டேவர, கட்டுரை களை நூலாக்கி முன்னமே தருவதன்பயன், உபயோகம், நன்கு தெரிந்தது.

“ஆய்வுமாலை” என்பது அருமையான பெயர். பா மாலைகள் பாடிய ஞானாசிரியர்களுக்கு அணிவிக்க ஆய்வு மாலையினும் பொருத்தமான மாலை வேறொன்று இருக்க இயலாது. ஆய்வாளர் பலரால் ஆய்ந்தெடுத்துத் தொடுக்கப் பெற்றமாலை. கட்டுரைமாலை, கனமானமாலை. 1413 பக்கங்கள். 2 தொகுதிகள். முதல் தொகுதியின் அட்டை பவளநிறம். இரண்டாம் தொகுதியின் அட்டை பச்சை நிறம். பவளமாலை, பச்சைமாலை என்று நாம் நமது “அமர்வுச் சிந்தனைகள்” என்ற மகிழ்வுரையிற் கூறிப் பாராட்டினோம்.

உணவு தங்குமிடம் பற்றிய கவலையே இல்லை. பேராளர்களுக்கும் பார்வையாளர்களுக்கும் வழங்கப் பெற்ற உணவு அனுமதிச்சீட்டு ஒன்றுகூட ஒருவரிடம் கூடக் கிழிக்கப் பெறவே இல்லை. பயன்படுத்தப்பெறவே இல்லை. பத்திர மாகப் பையில் வைத்துக் கொள்ளவே பயன்பட்டது.

கோடை காலத்தின் கடைசி நாள்கள், கோயம்புத்தூரின் மிதமான தட்பவெப்ப நிலை, நகருக்கு வெளிப்புறத்தில் புறநகரை அடுத்த நாட்டுப்புறச்சூழல், மடாலயத்தின் பரந்து விரிந்த திறந்தவெளி, ஆங்காங்கே பழமையான பண்பாட்டைக் காட்டும் கவின்கு கட்டிடங்கள், ஒரே வளாகத்தில் அறுசமயக் கோயில்கள், சரவணப் பொய்கையின் நடுவே தண்ணீர் நிரம்பிய சிறு தடாகம், இவ்வாறான இயற்கையான சூழலில், தமிழ்ச் சூழலில் மூன்று நாள்கள் ஆய்வறிஞர்கள், பார்வையாளர்கள்,

சிறப்பு விருந்தினர்கள், அழைப்பாளர்கள், அன்பர்கள் தமிழை அனுபவித்தார்கள். தண்டபாணித் தமிழை அனுபவித்தார்கள், எல்லாருக்குமே வாழ்வில் மறக்க இயலாத மூன்று நாள் களாக அந்நாள்கள் இருந்தன.

கௌமார மடத்தை நன்கறிந்த நாம் மூன்று நாளும் மாநாட்டை முழுமையாக அனுபவிக்க வேண்டும் என்று திட்டமிட்டே சென்றிருந்தோம். நம்மைவிட நம் தனிப் பணியாளர் இரா. இராஜேந்திரனும், உதவியாளர் குறிஞ்சி. ஞான. செல்வநாதனும், கார் ஓட்டுனர் மணியும் மூன்றுநாள் மாநாட்டை முழுமையாக, இனிமையாக அனுபவித்து மகிழ்ந்தார்கள்.

மாநாட்டு நிறைவு விழாவில் எமது வாழ்த்துரை “அமர்வுச் சிந்தனைகள்” என்ற தலைப்பில் மாநாட்டின் நடைமுறை குறித்த ஆய்வுரையாக அமைந்தது. அவ்வுரை 1998 ஜூலை “அமுதம்” இதழிலும் வெளிவந்தது. மாநாட்டுச் செயலாளர் களும் ஆய்வுமாலைப் பதிப்பாசிரியர்களுமாகிய முனைவர் த.கோ. பரமசிவம், முனைவர் வே.இரா. மாதவன், புலவர் ப.வெ. நாகராசன், திரு. மோ.கோ. கோவைமணி ஆகிய நால்வரையும் பாராட்டி நமது சொந்தச் சார்பில் பொன்னாடை போர்த்தி வாழ்த்தினோம்.

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகமும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஆதீனங்களும் மடங்களும் இணைந்து இன்னும் பல மாநாடு, கருத்தரங்குகளை நடத்த வேண்டும். திருப்பனந்தாள் காசி மடத்துடன் இணைந்து குமரகுருபரர் கருத்தரங்கையும், மயிலத்தில் சிவப்பிரகாசர் கருத்தரங்கையும், ஆவடுதுறை தருமை ஆதீனங்களில் பன்னிருதிருமுறை பதினான்கு சாத்திரக் கருத்தரங்குகளை நடத்தலாம். “சைவமும் தமிழும் தழைத்தினி தோங்குக” என்பது நெடுங்காலமாக வழங்கி வரும் பழமொழி, சைவ உலகும் தமிழுலகும் முன்பைவிட இப்போது தான் அதிகம் நெருங்கி வருகின்றன. அதற்கு அடையாளம் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகமும் லண்டனிலுள்ள உலக சைவப் பேரவையும் இணைந்து நடத்திய உலக சைவ

மாநாடும், இப்போது இம்மாநாடும். இவைபோன்று இன்னும் பல மாநாடுகள் நடைபெறத் தொடர்புடைய அனைவரும் முயல்வோமாக என்று எமது மகிழ்வுரையிற்கூறி முடித்தோம்.

இம்மாநாடும், அதன் நிறைவு விழாவில் நாம் ஆற்றிய மகிழ்வுரையும், பின்னே பல மாநாடுகள் நடைபெற வழி காட்டியாகவும் தூண்டுகோலாகவும் அமைந்தன.

முருகபக்தர்கள் பேரவை

முருகபக்தர்கள் பேரவை முன்னமே சுந்தரசுவாமிகள் காலத்தில் தொடங்கப்பெற்றது. கோவை, சேலம், ஈரோடு, நீலகிரி, தருமபுரி ஆகிய ஐந்து மாவட்ட முருக பக்தர்கள் மாநாடு 1988-இல் கோவை கௌமார மடாலயத்தில் நிகழ்ந்தது. முதல் மாநில மாநாடு பழனியில் 1992 ஜனவரி 11; 12-இல் நிகழ்ந்தது. இவை சுந்தர சுவாமிகள் காலத்து நிகழ்ச்சிகள்.

கௌமார மடத்தின் மடாதிபதிகளே முருகபக்தர்கள் பேரவையின் தலைவர்களாக இருப்பது என்ற ஒரு பொருத்தமான சிறந்த மரபு ஏற்படுத்தப் பெற்றது. அதன்படி இப்போது 4-ஆம் பட்டம் குமரகுருபர சுவாமிகள் அவர்களே முருகபக்தர்கள் பேரவையின் தலைவராக விளங்குகிறார்கள்.

முருக பக்தர்கள் பேரவை சுவாமிகளின் தலைமையில் சிறப்பாகப் பணியாற்றி வருகிறது. திண்டுக்கல், தேனி ஆகிய இரண்டு மாவட்டங்களின் முருக பக்தர்கள் மாநாடு 07.05.2000-இல் பழனியிலும்; கோவை நீலகிரி, ஈரோடு, சேலம், நாமக்கல், தருமபுரி ஆகிய ஆறு மாவட்ட முருக பக்தர்கள் மாநாடு 24, 25-12-2000 இரண்டு நாள்கள் ஈரோட்டிலும் சிறப்பாக நிகழ்ந்தன. இரண்டு மாநாடுகளிலும் மாநாட்டுச் சிறப்பு மலர்கள் வெளியிடப் பெற்றன. இரண்டு மாநாடுகளிலும் நாம் கலந்துகொண்டு சிறப்புரையாற்றினோம்.

மாநில முருக பக்தர்கள் பேரவை கௌமார மடத்தைத் தலைமைச் செயலகமாகவும் மடாதிபதிகளைத் தலைவர்களாகவும் கொண்டு பயன்மிக்க பல பணிகளைச் செய்து வருகிறது.

அருளாட்சி விழா - பழனி, 2001

கௌமார மடத்து மடாதிபதிகளின் அருளாட்சி ஏற்பு விழாக்கள் பழனியில் நடைபெறுவது ஒரு மரபாகவே அமைந்துவிட்டது. வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமி களிடம் சிரவையாதீன குருமுதல்வர் உபதேசம் பெற்றது பழனியில். 2-ஆம் பட்டம் கந்தசாமி சுவாமிகள், 3-ஆம் பட்டம் சுந்தர சுவாமிகள் ஆகிய இருவரின் அருளாட்சி ஏற்பு விழாக்களும் பழனியிலேயே நடைபெற்றன. 4-ஆம் பட்டம் குமரகுருபர சுவாமிகளின் பட்டமேற்பு (அருளாட்சி ஏற்பு) விழா மட்டும் சிரவணபுரத்தில் கௌமார மடத்திலேயே நிகழ வேண்டியதாகிவிட்டது.

எனினும் மரபை ஒட்டிப் பழனியில் அருளாட்சிவிழா ஒன்றை நடத்திக்காண அன்பர்கள் அனைவரும் விரும்பினர். அருளாட்சி விழாவைச் சிறப்பாக நடத்தி நிறைவேற்றும் நற்பணியை மாநில முருகபக்தர்கள் பேரவை மகிழ்வோடு ஏற்றுக்கொண்டது. பேரூராதினம் இளையபட்டம் தவத்திரு மருதாசல அடிகளார் விழாக்குழுவின் தலைவராக இருந்து சிறப்பித்தார். 08-12-2001 சனி 09-12-2001 ஞாயிறு இரண்டு நாள்களும் பழனியில் முருகப் பெருமான் சந்நிதியில் 4-ஆம் பட்டம் திருப்பெருந்திரு குமரகுருபர சுவாமிகளின் அருளாட்சி விழா, மரபு வழாமல் 2-ஆம் பட்டம் 3-ஆம் பட்டம் சுவாமிகள் விழா எவ்வண்ணம் நிகழ்ந்ததோ அவ்வண்ணமே நிகழ்ந்தது. மலர்முடி சூட்டுதல், அருட்செங்கோல் அளித்தல், கோயிற் பிரசாதங்கள் வழங்குதல், ஆதீனகர்த்தர்களின் அருளாசி உரைகள், அன்பர்கள் மரியாதை செலுத்துதல் ஆகிய அனைத்தும் முறைப்படி சிறப்பாக நிகழ்ந்தன. குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதீனம், திருப்பனந்தாள் காசிமடம், மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம், பேரூராதினம், திருப்போளூர் சிதம்பர சுவாமிகள் ஆதீனம், சிதம்பரம் மௌனமடம், பழனி சாது சுவாமிகள் மடம், கோவை காமாட்சிபுரி ஆதீனம் முதலிய ஆதீனகர்த்தர்களும் மடாதிபதிகளும் எழுந்தருளி விழாவிற் கலந்துகொண்டு வாழ்த்துரை வழங்கிச் சிறப்பித்தனர். நாமும் கலந்துகொண்டு வாழ்த்துரை வழங்கினோம்.

மடாலயப் பணிகள்

சதுர்வேத சித்தாந்த ஷண்மத சமயாதீத அத்துவித கௌமார சபை

இது, கௌமாரமடத்தின் நிறுவனரும் குருமுதல்வருமான இராமானந்த சுவாமிகளாலேயே மடாலயத்தில் நிறுவப்பெற்ற சபை. சபையின் நீண்ட பெயரே அதன் கொள்கையை விளக்கும். இச்சபையிற் சேரும் அன்பர்கள் கௌமாரகங்கணம் அணிவிக்கப் பெறுவர். கங்கணம் அணிந்தோர் புலைகொலை நீத்துச் சைவ உணவொழுக்கம் உடையவராயிருப்பர். கொங்கு நாட்டில் சைவ உணவுப் பழக்கம் பரவக் கௌமாரமடமும் கௌமாரசபையும் காரணம்.

நூல் வெளியீடு

தொடக்க காலம் முதல், 2001-இல் வெளிவந்த தவத்திரு குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளாட்சி விழா மலர் வரை 223 வெளியீடுகள் வந்துள்ளன.

இதழ் வெளியீடு

“கௌமார அமுதம்” என்ற திங்களிதழ் கௌமார மடத்திலிருந்து வெளிவருகிறது. 23 ஆண்டுகளுக்குமுன் தொடங்கப் பெற்ற இவ்விதழ் “மாதாந்திர அமுதம்” என்ற பெயரில் வெளிவந்து கொண்டிருந்தது. இதன் தொகுதி பகுதிப் பெயர்கள் “குடம்” என்றும் “திவலை” என்றும் வழங்கின. 2002 மார்ச் மாத இதழிலிருந்து மாதாந்திர அமுதம் என்ற பெயரை கௌமார அமுதம் என்று மாற்றியுள்ளனர். “குடம்” “திவலை” என்பதையும் “ஒளி”, “கதி” என மாற்றி விட்டனர். “ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை” என்னும் திருக்குறள் மொழி “கௌமார அமுதம்” இதழின் குறிக்கோள் மொழியாக அட்டையில் இதழ்ப் பெயரின் மேற்பகுதியில் திகழ்கிறது.

நூலகம்

ஆதினங்களிலும் மடங்களிலும் நூலகம் இருப்பது இன்றியமையாதது. வண்ணச்சரபம் தண்டபாணிசுவாமிகளின் ஏட்டுச் சுவடிகள் அனைத்தும் அவரது திருவாமாத்தூர் கௌமார மடத்திலிருந்து சிரவணபுரம் கௌமார மடத்திற்குக் கொண்டு வரப் பெற்றுப் பாதுகாப்பாகப் பராமரிக்கப் பெறுகின்றன.

பழமையான அச்சநூல்களும் அவ்வாறே. ஏட்டுச் சுவடிகளையும் பழமையான அச்ச நூல்களையும் 1998-இல் நிகழ்ந்த தண்டபாணி சுவாமிகள் நினைவு நூற்றாண்டுவிழா மாநாட்டின் போது காட்சிக்கு வைத்திருந்தார்கள். கண்கொள்ளாக் காட்சியாக இருந்தது. பனைஓலை எட்டுச்சுவடிகள் நீண்டகாலம் தாங்கா. அவற்றையெல்லாம் நுண்படச் சுருளாகவோ குறுந்தகடாகவோ பதிவு செய்து பாதுகாத்தல் இன்றியமையாது செய்யப் பெற வேண்டிய பணியாகும்.

தவத்திரு. சுந்தரசுவாமிகள் நூலகம் என்ற பெயரில் ஒரு சிறப்பு நூலகம் அமைக்கும் பணியை அண்மையில் சுவாமிகள் தொடங்கியுள்ளார். இதுவரை 3500-க்கு மேற்பட்ட நூல்களைச் சேர்த்துள்ளார்கள். பயன்மிக்க இப்பணி மேலும் தொடர்ந்து சுந்தரசுவாமிகள் நூலகம் பெரியதோர் ஞானக்களஞ்சியமாக விளங்க வேண்டும். பெரும்புலவர் திரு. ப. வே. நாகராஜன் அவர்கள் ஆதீனப் புலவராக இருந்து ஆதீனத்தில் அறிவுப் பணிகள் அனைத்தையும் நூலகத்தையும் சிறப்பாகப் பார்த்து வருகிறார்.

கல்விப்பணிகள்

தவத்திரு இராமானந்த அடிகளார் மேனிலைப் பள்ளி, தவத்திரு கந்தசாமி சுவாமிகள் மெட்ரிக்பள்ளி என இரண்டு பள்ளிகள் இப்போது நடந்து கொண்டுள்ளன.

இவ்விரண்டுமே தவத்திரு சுந்தரசுவாமிகள் அவர்களால் தொடங்கப் பெற்றவை. இராமானந்த அடிகளார் உயர் தொடக்கப் பள்ளியாக 1975-இல் தொடங்கப்பட்டது. 1960-இல் உயர் நிலைப் பள்ளியாக உயர்ந்து, 1991-இல் மேனிலைப் பள்ளியாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

தவத்திரு கந்தசாமி சுவாமிகள் மழலையர்பள்ளி என ஆங்கிலவழி மழலையர் பள்ளியாக ஓராசிரியருடன் 15-08-1976-இல் தொடங்கப் பெற்றது இன்று தவத்திரு கந்தசாமி சுவாமிகள் மெட்ரிக் பள்ளியாக 2ஆம் வகுப்பு வரை வளர்ந்துள்ளது. 1994-இல் சுவாமிகள் அருளாட்சி ஏற்ற காலத்திலிருந்து இப்பள்ளிகளை மேலும் வளர்ப்பதில் மிகுந்த ஆர்வங்காட்டி வருகிறார்கள்.

அண்மைக்கால பணிகள்

அண்மையில் சில மாதங்களுக்கு முன்பு ஐரோப்பிய நாடுகள் பலவற்றுக்குச் சென்று விரிவான சுற்றுப்பயணம் செய்து திரும்பினார்கள்.

மடாலயத்திற்கும் அறுசமயக்கோயிலுக்கும் முழுமையான ஒரு பெருந் திருப்பணியைச் செய்து நிறைவேற்றி 30.08.2009-இல் குடநீராட்டுவிழாவைச் சிறப்பாக நடத்தினார்கள்.

கௌமாரமடத்தின் நூற்றாண்டு விழா அதுசமயம் மிகச்சிறப்பாக நடத்தப்பெற்றது. இரண்டு விழாக்களிலும் நாம் கலந்து கொண்டு மகிழ்ந்தோம்.

முருகபக்தர்கள் பேரவையின் இரண்டாவது மாநில மாநாட்டை 2009 அக்டோபர் திங்களில் சிரவை ஆதீனம் கௌமார மடாலய வளாகத்திலேயே நடத்துவதற்கு மிகப் பெரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து வருகிறார்கள்.

நிறைவுரை

38 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 22-10-1971-இல் முதன்முதலாகச் சிரவணபுரத்திற்குச் சென்று தவத்திரு. சுந்தரசுவாமிகளைச் சந்தித்தோம். அன்போடு வரவேற்று உபசரித்தார்கள். அன்று ஏற்பட்ட தொடர்பு இன்று வரை நன்கு வளர்ந்து வருகிறது. இனியும் வளரும்!

1858 - 10 - 15	இராமானந்த சுவாமிகள் பிறப்பு.
1880	வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி சுவாமிகளிடம் உபதேசம் பெறல் (பழனியில்).
1890	சிரவணம்பட்டியில் தவச்சாலை (மடம்) அமைத்தல்
1892-04-18	சுந்தசாமி சுவாமிகள் பிறப்பு.
1898-05-07	தண்டபாணி சுவாமிகள் திருவாமாத்தூரில் வீடுபேறு
1923-01-29	சுந்தசாமி சுவாமிகள் பட்டமேற்பு (பழனியில்)

1929-11-29	சுந்தர சுவாமிகள் பிறப்பு
1948-12-10	சுந்தசாமி சுவாமிகள் வீடுபேறு
1956-12-27	இராமானந்த சுவாமிகள் வீடுபேறு
1964-02-09	சுந்தரசுவாமிகள் பட்டமேற்பு (பழனியில்)
1970-08-06	குமரகுருபர சுவாமிகள் பிறப்பு
1978-11-29	சுந்தர சுவாமிகள் பொன்விழா
1984-01-24	சுந்தரசுவாமிகள் கார் விபத்து
1987-03-25;26;27	108 கஜபூஜை
1988-12-06	சுந்தர சுவாமிகள் 60 தொடக்க விழா
1989-11-27	சுந்தரசுவாமிகள் 60 நிறைவு மணிவிழா
1994-06-14	சுந்தரசுவாமிகள் வீடுபேறு குமரகுருபர சுவாமிகள் பட்டமேற்பு (சிரவை மடாலயத்தில்)
2001-12-08;09	குமரகுருபர சுவாமிகள் அருளாட்சி விழா (பழனியில்)
2009-08-29;30	அறுசமயக் கோயில்களின் குடநீராட்டுவிழா கௌமார மடத்தின் நூற்றாண்டு விழா

	பிறப்பு	பட்டமேற்பு	வீடுபேறு
1. இராமானந்த சுவாமிகள்	15-10-1856	1880	21-12-1956
2. சுந்தசாமி சுவாமிகள்	18-04-1892	29-01-1923	10-12-1948
3. சுந்தர சுவாமிகள்	29-11-1929	09-02-1964	14-06-1994
4. குமரகுருபர சுவாமிகள்	06-08-1970	14-06-1994	இப்போது ஆட்சியில்

முகவரி :

கௌமார மடாலயம்

சிரவணபுரம்

சின்னவேடம்பட்டி (அஞ்சல்)

கோயம்புத்தூர் - 641 006

போன் : (0422) 2666370

செல் : 9842166373

சைவ ஆத்னங்கள் - இரண்டாம் பதிப்பு

வீரசைவ ஆத்னங்கள் - முதற் பதிப்பு

வெளியீட்டு விழா அழைப்பிதழ் 29.09.2009

சைவ ஆத்னங்கள், வீரசைவ ஆத்னங்கள்,
புரட்சித்துறவ் வள்ளலார்,
பத்மபூஷண் அருட்செல்வார், பத்மபுரீ நஸ்ஸ்

நூல்கள் வெளியீட்டு விழா

மாண்புமிகு அமைச்சர் பாக்டர் எஸ். ஜெகதீரட்சகன்
தினமலர் ஆசிரியர் பாக்டர் இரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி
பத்ம விருது பெற்ற பெருந்தகையாளர்கள்
சன்மார்க்க சங்கங்கள், சன்மார்க்க அன்பர்கள்

பாராட்டு விழா

நூலாசிரியர் ஊரன் அடிகளார் பவளவிழா

29.09.2009 செவ்வாய்க்கிழமை

மாலை 5.00 - 9.00 மணி

நாரத கான சபா

ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை - 18.

தவத்திரு ஊரன் அடிகளார்

சமரச சன்மார்க்க ஆராய்ச்சி நிலையம்

தபால்பெட்டி எண். 2,

மனை எண். 64, முருகேசன் சாலை,

என்.எல்.சி. ஆபிசர்ஸ் நகர்,

வடலூர் - 607 303, கடலூர் மாவட்டம்.

தொலைபேசி : (04142) - 259382, செல் : 94437 29881

அருட்பெருஞ்ஜோதி அருட்பெருஞ்ஜோதி - தனிப்பெருங்கருணை அருட்பெருஞ்ஜோதி

அன்புடையீர்! வாழ்க! வாழ்க!!

சைவ ஆதீனங்கள் முதற்பதிப்பு 2002-இல் வெளிவந்தது. சென்னையில் நிகழ்ந்த வெளியீட்டு விழாவில் 13 ஆதீனகர்த்தர்கள் எழுந்தருளிச் சிறப்பித்தார்கள். விழா மேடை சிவலோகக் காட்சியாக இருக்கிறதென்று அருட்செல்வர் முதலாக அன்பர்கள் எல்லாரும் பாராட்டி மகிழ்ந்தனர்.

சைவ ஆதீனங்கள் இரண்டாம் பதிப்பும், வீரசைவ ஆதீனங்கள் முதற் பதிப்பும் இப்போது வெளிவருகின்றன.

புரட்சித்துறவி வள்ளலார் நான்காம் பதிப்பு வெளி வருகிறது.

பத்ம விருது பெற்ற நம் நண்பர்கள் நால்வரைப் பாராட்டுகிறோம். பத்மபூஷண் அருட்செல்வர், பத்மஸ்ரீ நல்லி என்ற இருநூல்களையும் வெளியிடுகிறோம்.

ஆழ்வார்கள் ஆய்வுமையம் நிறுவியும், ஒரு பல்கலைக் கழகத்தையே நிறுவியும் பெரும் பணிகளைச் செய்துவரும் அன்பர் மாண்புமிகு டாக்டர் எஸ். ஜெகதீந்திரன் அவர்கள் இப்போது மத்திய அமைச்சராகியுள்ளார். அவரை இவ் விழாவில் பாராட்டி மகிழ்கிறோம்.

தினமணி, தினமலர் ஆகிய இரு இதழ்களுக்கும் நாம் ஐம்பதாண்டு கால வாசகர். தினமலர் ஆசிரியர் டாக்டர் இரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் உலகப் புகழ்பெற்ற நாணயவியல் நிபுணரும் ஆவார். அவரது பத்துறைப் புலமைக்காகவும் பணிகளுக்காகவும் அவரை இவ்விழாவில் பாராட்டி மகிழ்கிறோம்.

தமிழ்ப்பேராசிரியரும் சைவப்பேரறிஞரும் சிறந்த சொற்பொழிவாளருமான நம் நண்பர் பேராசிரியர் டாக்டர் இரா. செல்வக்கணபதி அவர்கள் சைவக்கலைக்களஞ்சியம் ஒன்றைப் பெரிய அளவில் தொகுத்து வருகிறார். வரும் 2010-இல் அது வெளியாக இருக்கிறது. மிகப்பெரிய

பணியை எடுத்துக்கொண்டு செய்துவரும் பேராசிரியரும் இவ்விழாவில் பாராட்டப் பெறுகிறார்.

சென்னையில் சிறப்பாகப் பணியாற்றி வரும் சன்மார்க்க சங்கத்தினரும், சன்மார்க்க அன்பர்களும், வடலூரில் சிறப்பாகப் பணியாற்றிவரும் அன்பர்களும் பாராட்டப்பெறுகின்றனர்.

நம் 75 நிறைவுப் பவளவிழா 22.05.2008-இல் நடைபெற வேண்டியது. இந்த நூல்கள் அப்போது எழுதி முடியாமல் இருந்ததால், ஏற்பாடு செய்யப்பெற்ற பவளவிழாவையே தள்ளிவைக்க நேரிட்டது. இப்போது இந்நூல்களின் வெளியீட்டுவிழாவுடனும், அன்பர்களுக்கு அளிக்கும் பாராட்டு விழாவுடனும், பவளவிழாவும் சேர்கிறது.

ஆதீன குருமகாசந்நிதானங்கள் அனைவரும் இவ்விழாவுக்கு எழுந்தருளிச் சிறப்பிக்கத் திருவருள் கூட்டுவித்துள்ளது. சென்னையில் மீண்டும் ஒரு சிவலோகக் காட்சியை அன்பர்கள் கண்டு மகிழ அழைக்கிறோம்.

வாழ்க! வாழ்க!!

கே.ஆர். சுப்பிரமணியம், திருப்பூர்

அன்பன்

குறிஞ்சிநா. செல்வநாதன்

ஊரன் அடிகள்

விழா அமைப்பாளர்கள்

29.09.2009 செவ்வாய் மாலை 5.00 - 9.00 மணி
நாரதகான சபா, ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை.

கடவுள் வாழ்த்து : மா. கோடிலிங்கம்

வரவேற்புரை : மா. வைத்தியலிங்கம்

அறிமுக உரை : ஊரன் அடிகள்

தலைமை : திருவாவடுதுறை ஆதீன குருமகாசந்நிதானம்

சீர்வளர்சீர் சிவப்பிரகாச தேசிக

பரமாசாரிய சுவாமிகள்

- முன்னிலை** : சைவ ஆத்மீனங்கள்,
வீரசைவ ஆத்மீனங்களின்
குருமகாசந்திதானங்கள்
- தொடக்கவுரை** : மயிலம் பொம்மபுர ஆத்மீன
குருமகாசந்திதானம்
ஸ்ரீலக்ஷ்மீ சிவஞானபாலய சுவாமிகள்
- மலர் வெளியீடு** : பத்மபூஷண் அருட்செல்வர்
- மலர் பெறுவோர்** : பத்மஸ்ரீ நல்லி
இல்லறஞானி நா. பூமலை, பரவனூர்
சித்ரா மு. இராமசாமி, திருப்பூர்
கே.ஆர். சுப்பிரமணியம், திருப்பூர்
குறிஞ்சி ஞான. செல்வநாதன், குறிஞ்சிப்பாடி
புலவர் சுப. இராமச்சந்திரன், மதுரை

நூல் வெளியீடு

1. சைவ ஆத்மீனங்கள்

- வெளியிடுவோர்** : தினமலர் இரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி
- பெறுவோர்** : முனைவர் குமாரசாமித்தம்பிரான் சுவாமிகள்
தருமபுர ஆத்மீனம்
சுந்தரமூர்த்தித் தம்பிரான் சுவாமிகள்
இளைய அதிபர், திருப்பனந்தாள் காசித்திருமடம்
சிவ.ப. மூக்கப்பிள்ளை
தலைவர், திரிசிரபுரச் சைவசித்தாந்த சபை
தலைவர், திருச்சிராப்பள்ளித் தமிழ்ச்சங்கம்

2. வீரசைவ ஆத்மீனங்கள் கௌமார மடங்கள்

- வெளியிடுவோர்** : பத்மபூஷண் அருட்செல்வர்
- பெறுவோர்** : தவத்திரு மருதாசல அடிகளார்
பேரூராதினம் இளைய பட்டம்
தவத்திரு குமரகுருபர சுவாமிகள்
சிரவை ஆத்மீனம் கௌமார மடம்
கவிஞர் ஆ. திருவாசகன்
ஆசிரியர், "வீரசைவமுரசு"

3. புரட்சித்துறவி வள்ளலார்

வெளியிடுவோர் : அருளாளர் இராம. வீரப்பன்

பெறுவோர் : மாண்புமிகு டாக்டர் எஸ். ஜெகதீரட்சகன்

4. பத்மபூஷண் அருட்செல்வர்

வெளியிடுவோர் : மாண்புமிகு எஸ். ஜெகதீரட்சகன்

பெறுவோர் : பத்மஸ்ரீ நல்லி

5. பத்மஸ்ரீ நல்லி

வெளியிடுவோர் : டாக்டர் ஒளவை நடராசன்

பெறுவோர் : பத்மபூஷண் அருட்செல்வர்

பாராட்டப்பெறும் பெருந்தகையாளர்கள்

மத்திய இணை அமைச்சர்

மாண்புமிகு டாக்டர் எஸ். ஜெகதீரட்சகன்

உலகப் புகழ்பெற்ற நாணயவியல் நிபுணர்

தினமலர் ஆசிரியர் டாக்டர் இரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி

பாராட்டப்பெறும் பத்ம விருதாளர்கள்

பத்மபூஷண் அருட்செல்வர் டாக்டர் நா. மகாலிங்கம்

பத்மஸ்ரீ டாக்டர் நல்லி குப்புசாமி செட்டியார்

பத்மஸ்ரீ டாக்டர் சீர்காழி கோ. சிவசிதம்பரம்

பத்மபூஷண் டாக்டர் வை. கணபதி ஸ்தபதியார்

பாராட்டப்பெறும் ஆய்வு நிறுவனங்கள்

ஆழ்வார்கள் ஆய்வு மையம்

நிறுவனர் செயலர் மாண்புமிகு டாக்டர் எஸ். ஜெகதீரட்சகன்

சேக்கிழார் மனிதவள மேம்பாட்டு அறக்கட்டளை

நிறுவனர் ஆய்வாளர் பேராசிரியர் டாக்டர் இரா. செல்வக்கணபதி

பாராட்டப்பெறும் சன்மார்க்க சங்கங்கள், சன்மார்க்க அன்பர்கள்

சிந்தாதிரிப்பேட்டை சமரச சுத்த சன்மார்க்க அறக்கட்டளை,

சிந்தாதிரிப்பேட்டை

வள்ளலார் தொண்டு நிறுவனம் - சன்மார்க்க சங்கம், நெசப்பாக்கம்

(கன்னியப்ப சுவாமிகள்)

அருள்ஞானப் பெருவெளி, கோடித்தண்டலம் (நடராசுபுரம்) மற்றும்

கிளைகள்

செங்கை இறையருள் மன்றம் - வள்ளலார் அன்னதான அறக்கட்டளை,
செங்கற்பட்டு

வள்ளலார் கோட்டம், அம்பத்தூர் (சிவ. திருவேங்கடம்)

வி.எஸ். அருணாசலம், எஸ்.எஸ். அண்ணாமலை எண்டப்பிரைசஸ்,
திருவான்மியூர்

பு.மு. கிருஷ்ணமூர்த்தி, (அருட்பண்ணை)

தி.கு. செல்வராஜ், (தமிழ்நாடு செக்யூரிட்டி & டிபக்டிவ் பீரோ)

அரிமா க. துரைராஜ் (சன்மார்க்க சங்கப் புரவலர்)

வடலூரில் சிறப்பாகப் பணியாற்றும் அன்பர்களுக்குப் பாராட்டு

ந. கிருஷ்ணமூர்த்தி ரெட்டியார், பெரும்புரவலர்

டாக்டர் இரா. செல்வராஜ், தாளாளர், ஓ.பி.ஆர். கல்வி நிறுவனங்கள்

மு. இராமலிங்கம், அறங்காவலர்குழுத் தலைவர்,

வள்ளலார் தெய்வ நிலையம்

வெ. இராமானுஜம், பா. ஜோதி, திருவருட்பா இசைச்சங்கம்,

செயலர், பொருளர்

என். அர்ச்சுனன், தலைவர், பேரூராட்சி, வடலூர்.

வெளியீட்பெற்ற நூல்களின் திறனாய்வு

பேராசிரியர் முனைவர் டாக்டர் இரா. செல்வக்கணபதி

பாராட்டப்பெற்றோர் சார்டில் ஏற்புரை

தினமலர் ஆசிரியர் டாக்டர் இரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி

மாண்புமிகு அமைச்சர் டாக்டர் எஸ். ஜெகதீசன்

வாழ்த்துரை

மதுரை ஆதீனம் குருமகாசந்திதானம் லோககுரு

ஸ்ரீலக்ஷ்மி அருணகிரிநாத ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த தேசிக

பரமாசாரிய சுவாமிகள்

விழாப் பேருரை

திருவருள்திரு குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார்

குருமகாசந்திதானம், குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதீனம்

நன்றிநவிலல்

புலவர் முனைவர் சி.வெ. சுந்தரம்

முன்னிலையும் அருள்வாழ்த்தும்

திருவாவடுதுறை ஆதீனம் குருமகாசந்நிதானம்
சீர்வளர்சீர் சிவப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

தருமபுரம் ஆதீனம் குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்

திருப்பனந்தாள் காசித்திருமடம் அதிபர்
திருவளர்திரு காசிவாசி முத்துக்குமாரசாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள்

சூரியணார்கோயில் ஆதீனம் குருமகாசந்நிதானம்
சீர்வளர்சீர் சங்கரலிங்க தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

தொண்டைமண்டல ஆதீனம் குருமகாசந்நிதானம்
சீலத்திரு திருவம்பல தேசிக ஞானப்பிரகாச பரமாசாரிய சுவாமிகள்

மதுரை ஆதீனம் குருமகாசந்நிதானம்
லோககுரு ஸ்ரீலஸ்ரீ அருணகிரிநாத ஸ்ரீ ஞானசம்பந்த
தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

குன்றக்குடி திருவண்ணாமலை ஆதீனம் குருமகாசந்நிதானம்
திருவருள்திரு தெய்வசிகாமணி பொன்னம்பல தேசிக
பரமாசாரிய சுவாமிகள் (தவத்திரு பொன்னம்பல அடிகளார்)

செங்கோல் ஆதீனம் குருமகாசந்நிதானம்
சீர்வளர்சீர் கல்யாணசுந்தர சத்தியஞான பண்டாரசந்நிதிகள்

துழாவுர் ஆதீனம் குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ நிரம்பஅழகிய ஞானப்பிரகாச தேசிக சுவாமிகள்

வேளாக்குறிச்சி ஆதீனம் குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சத்தியஞான மகாதேவ தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்

வரணி ஆதீனம் குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ செவ்வந்திநாத பண்டார சந்நிதிகள்

நாச்சியார்கோயில் ஆதீனம் குருமகாசந்நிதானம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ மருதவாண தேசிக சுவாமிகள்

மயிலம் பொம்மபுர ஆதீனம் குருமகாசந்திதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிவஞான பாலய சுவாமிகள்

பேரூர் ஆதீனம் குருமகாசந்திதானம்

சீர்வளர்சீர் சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார்

சிரவையாதீனம் கௌமார மடாலயம் குருமகாசந்திதானம்

தவத்திரு குமரகுருபர சுவாமிகள்

திருவண்ணாமலை துறையூர் ஆதீனம்,

திருமுதுகுன்றம் குமாரதேவர் மடம் குருமகாசந்திதானம்

சீர்வளர்சீர் கல்யாணசுந்தர சிவப்பிரகாச பரமாசாரிய சுவாமிகள்

திருப்போரூர் சிதம்பர சுவாமிகள் ஆதீனம் குருமகாசந்திதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சிதம்பர சிவஞான சுவாமிகள்

திருக்கோவலூர் ஆதீனம் திருப்பாதிரிப்புலியூர் ஞானியார் மடாலயம்

குருமகாசந்திதானம்

சிவத்திரு சிவசண்முக மெய்ஞ்ஞான சிவாசாரிய சுவாமிகள்

கும்பகோணம் ஸ்ரீ சாரங்கதேசிகேந்திர சுவாமிகள் பெரியமடம்

குருமகாசந்திதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஜெகத்குரு நீலகண்ட சாரங்க

தேசிகேந்திர மகாசுவாமிகள்

சிதம்பரம் மௌனசுவாமிகள் மடம் குருமகாசந்திதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்

புதுச்சேரி அம்பலத்தாடையர் மடம் குருமகாசந்திதானம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி கனகசபை சுவாமிகள்

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்;

தெளிவு குருவின் திருநாமஞ் செப்பல்;

தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்;

தெளிவு குருவுருச் சிந்தித்தல் தானே. - திருமந்திரம்

சைவ ஆத்மீனங்கள் முதற்பதிப்பின் வெளியீட்டு விழாவில் குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார் பேச்சு 22.05.2002

(குழுதம் ஜங்ஷன், ஜூன் 1-15, 2002)

சைவ சமயத்தையும், தமிழ் மொழியையும் இரண்டு கண்களாகக் கருதி வளர்த்தவர்கள் சைவ மடாதிபதிகள். பிரச்சனை என்னவென்றால், இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு துருவம். ஆனால் கடந்த வாரம் அந்த அதிசயம் நடந்தது. பதினைந்துக்கும் மேற்பட்ட மடாதிபதிகள் ஒரே மேடையில் ஒன்றாகக் காட்சியளித்தார்கள்!

அந்த அற்புதத்தை நிகழ்த்திக் காட்டியவர், வடலூர் சமரச சன்மார்க்க சங்கத்தைச் சேர்ந்த ஊரன் அடிகள். சைவ ஆத்மீனங்கள் மற்றும் மடாலயங்களின் வரலாற்றை எழுதி, இரண்டு தொகுதிகளாகப் பதிப்பித்திருக்கிறார் அடிகள். அன்று அந்த வெளியீட்டு விழா.

தமிழகத்தில் உள்ள ஒரு பெரிய கோயிலில் குடமுழுக்கு விழா. இதை யார் நடத்தி வைப்பது என்பதில் மடாதிபதிகளுக்குள் போட்டி. குடமுழுக்கு விழாவே நின்று போய் விடுமோ என்கிற அளவுக்கு அப்போது பரபரப்பு ஏற்பட்டது. இப்போது ஒரு சேர இத்தனை மடாதிபதிகள் இணைந்து நிற்பது காணக் கிடைக்காத காட்சி. இது போன்ற சந்திப்புகள் அடிக்கடி நிகழ வேண்டும் என்று பேசினார் குன்றக்குடி பொன்னம்பல அடிகளார்.

ஆத்மீனகர்த்தர்கள் ஒன்று சேருவதில், அவர்களைவிட அன்னைத் தமிழுக்குத்தானே அதிக ஸ்ரீப்பு?

ஸ்ரீஸ்ரீ

முதல் பூரிப்பு